

מחלקת יועמ"ש איו"ש

אוגדן החקיקה הפלילית

באזור יהודה והשומרון

מהדורה חמישית

התש"ף

2020

שבט

פברואר

הקדמה

"עקרון פירסומה של חקיקה מוצא את מקומו בתשתית-התשתיות של שלטון החוק. כך לעניין שלטון החוק במשמעותו הפורמלית והראשונית, אם תרצה: שלטון החוק במשמעות עקרון החוקיות. ואולם דומה כי יסוד זה של פירסום החקיקה חודר עמוק אף אל ממלכת שלטון החוק במשמעותו המהותית - התוכנית והערכית - הוא שלטון החוק הטובל בערכי-היסוד של החברה ושל הפרט."

(רע"פ 1127/93 מדינת ישראל נ' יוסי קליין, פ"ד מח(3) 485, 515-516 (1993)).

אנו מתכבדים להביא בפניכם, קובץ חקיקה, אשר כולל בתוכו נוסח משולב עדכני של החקיקה הפלילית (והביטחונית) המרכזית, אשר חלה באזור יהודה והשומרון.

כידוע, בשנת 1967 נטל מפקד כוחות צה"ל באזור לידי "כל סמכות של שלטון חקיקה, מינוי ומינהל לגבי האזור או תושביו". בעניין זה, הוטלה על המפקד הצבאי החובה, על פי דיני התפיסה הלוחמתית, לכבד את הדין שהיה קיים ערב כניסתו לשטח התפוס, ולשנותו אך בהתקיים צורך המצדיק את השינוי.

הדין הפלילי באיו"ש מורכב ממערכת דינים מורכבת ומגוונת, שמעגנת בתוכה את החוקים שהיו בתוקף בטרם החלת השלטון הצבאי באזור, החל מהתחיקה מנדטורית, וכלה בחקיקה הירדנית, וכן את תחיקת הביטחון, המוצאת על ידי מפקד האזור מאז שנת 1967. השינויים, המבוצעים מעת לעת בצו בדבר הוראות ביטחון- הקודקס הפלילי באזור, נועדו לענות על צרכי הביטחון של האזור, תוך איזון מידתי עם השמירה על זכויות האוכלוסייה המקומית וטובתה.

אכיפתה של חקיקה פלילית כאמור, מחייבת את השלטון לפרסם את החקיקה בפומבי, באופן שבו תיווצר חזקה בציבור, שלפיה הוא יודע את המחייב בחוק. במובן זה, חובת הפרסום של דברי החקיקה, מהווה אבן יסוד בכללי הצדק הטבעי, והכרחית לאכיפה של החוק ולשמירה על שלטון החוק במובן המעשי.

תחיקת הביטחון מפורסמת באופן שוטף באמצעות חוברות הקמצ"ם (קובץ מנשרים, צווים ומינויים) בשפה העברית והערבית. את החוברות ניתן למצוא כיום גם במרשתת, באתר הפרקליטות הצבאית, באתר המופעל על ידי המנהל האזרחי, וכן במאגר המידע המשפטי המופעל על ידי חברת "נבו".

על מנת לשפר את הנגישות של הדין הפלילי ותחיקת הביטחון באזור, ראינו מקום לפרסם אוגדן עדכני זה בפורמט דיגיטלי. האוגדן ניתן לצפיה והורדה באתר הפרקליטות הצבאית במרשתת, ואני מקווה כי בעתיד הקרוב נשלים את הנגשת האוגדן גם בשפה הערבית.

חשוב לציין, למען הזהירות, כי הנוסחים המובאים באוגדן נערכו ושולבו לשם נוחיות המשתמש, אולם אין בהם כדי להוות תחליף לדברי החקיקה המקוריים, על תיקוניהם, כפי שפורסמו באופן רשמי ומחייב. לא למותר לציין, כי החקיקה מעודכנת עד למועד פרסום אוגדן זה.

כולי תקווה, כי קובץ זה יגשים את ייעודו ויסייע לציבור הרחב להכיר טוב יותר את הדין הפלילי החל באזור יהודה ושומרון.

בברכה,

אייל יועמ"ש
טולדנו, אל"ם
איו"ש

"למדו היטב דרשו משפט... " (ישעיהו א' י"ז)

תוכן עניינים

כללי

- 1..... צו בדבר פרשנות [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1729), התשע"ד - 2013
- 13..... מנשר מס' 1 - מנשר בדבר נטילת השלטון ע"י צה"ל
- 14..... מנשר מס' 2 - מנשר בדבר סדרי שלטון ומשפט
- 15..... מנשר מס' 7 - מנשר בדבר יישום הסכם הביניים
- 17..... חוק להארכת תקפן של תקנות-שעת-חירום (יהודה והשומרון - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשל"ח-1977

הצו בדבר הוראות ביטחון

- 27..... צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009

כספים

- 188..... צו בדבר הכנסת כספים לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 973) התשמ"ב-1982
- 193..... תקנות בדבר הכנסת כספים לאזור (הצהרה על הכנסת כספים) (אזור יהודה והשומרון), התשס"ג-2003
- 194..... תקנות בדבר הכנסת כספים לאזור (הצהרה על הוצאת כספים) (אזור יהודה והשומרון), התשע"ג-2013

סמים

- 196..... צו בדבר סמים מסוכנים (יהודה והשומרון) (מס' 558), תשל"ה-1975

בימ"ש וסדרי דין

- 206..... צו בדבר תשלום דמי עדים (יהודה והשומרון) (מס' 351), תשל"ל-1969
- 208..... צו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בדין או בתחיקת בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 845), תש"ס-1980
- 210..... תקנות בדבר פיצוי על מאסר או מעצר (צו בדבר הוראות בטחון) (יהודה והשומרון), התשס"ח-2007

תפיסה וחילוט

- 213..... הוראות בדבר תפיסת טובין בקשר לביצוע עבירה, תשל"ד-1974
- 217..... הוראות בדבר תפיסת רכוש (יהודה והשומרון), התשס"ז-2006
- 220..... צו בדבר החרמת כלי רכב גנובים (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1639), התשס"ט-2009

טובין

- 224..... צו בדבר פיקוח על חומרים מסויימים (יהודה והשומרון) (מס' 653), תשל"ה-1975
- 229..... צו בדבר העברת טובין (יהודה והשומרון) (מס' 1252), התשמ"ח-1988

232.....היתר כללי להבאת טובין (יהודה והשומרון), התשס"ה-2005.

תעבורה

237.....הוראות בדבר תנועה ותעבורה (יהודה והשומרון), תשכ"ט – 1968.

238 תקנות בדבר העברת טובין (החזקת רכבים פסולים), התשע"ט – 2019.

כליאה

241.....צו בדבר הפעלת מתקן כליאה (אזור הגדה המערבית) (מס' 29), תשכ"ז - 1967.

248.....צו בדבר שירות בתי הסוהר (יהודה והשומרון) (מס' 254), תשכ"ח - 1968.

עבירות מנהליות

251.....צו בדבר עבירות מינהליות (יהודה והשומרון) (מס' 1263), התשמ"ט-1988.

תחיקת ביטחון נוספת

צו בדבר איסור פעולות הסתה ותעמולה עויינת (אזור הגדה המערבית) (מס' 101),

261.....תשכ"ז-1967.

הצו בדבר סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור (יהודה והשומרון)

264.....(מס' 1628), התשס"ט-2009.

חקיקה ירדנית

269.....החוק הפלילי הירדני - חוק מספר (16) לשנת 1960.

349.....חוק העתיקות - חוק ארעי מס' (51), 1966.

תקנות ההגנה

361.....תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

425.....צו בדבר הכרזה על ארגוני טרור (יהודה והשומרון) (מס' 1407), התשנ"ד-1994.

סגירת שטחים

427.....הצו בדבר שטחים סגורים (אזור הגדה המערבית) (מס' 34), תשכ"ז-1967.

428.....היתר כניסה כללי (מס' 5) (תושבים ישראלים ותושבי חוץ) (יהודה והשומרון), תש"ל-1970.

430.....הכרזה בדבר סגירת שטח (איסור כניסה ושהייה) (ישראלים) (אזור A).

431.....הכרזה בדבר סגירת שטח (ישובים ישראלים) (יהודה והשומרון), התשס"ב-2002.

432.....הכרזה בדבר סגירת שטח (איסור כניסה ושהייה) (ישראלים) (אזור H-1).

433.....הכרזה בדבר סגירת שטח (איסור כניסה ושהייה) (ישראלים) (אזורי B).

434.....הכרזה בדבר סגירת שטח (איסור כניסה ושהייה) (ישראלים) (אזורי B) (גילמה).

435.....הכרזה בדבר סגירת שטח (איסור כניסה ושהייה) (ישראלים) (אזורי B) (עין אל בידה).

436.....צו בדבר יישום תוכנית ההתנתקות (יהודה והשומרון) (מס' 1565), התשס"ה-2005.

כללי

צבא הגנה לישראל

צו בדבר פרשנות [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1729), התשע"ד - 2013

הודעה על נוסח משולב

בתוקף סמכותי מכוח הוראות סעיף 2ג לצו בדבר קובץ המנשרים (יהודה והשומרון) (מס' 111), התשכ"ז-1967, ובהסכמת מפקד כוחות צה"ל באזור, הנני קובע בזאת את הצו בדבר פרשנות [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1729), התשע"ד - 2013.

צו זה בא במקום הצווים הבאים:

- א. צו בדבר פרשנות (אזור הגדה המערבית) (מס' 130), תשכ"ז-1967;
- ב. צו בדבר פרשנות (הוראות נוספות) (מס' 1) (אזור הגדה המערבית) (מס' 160), תשכ"ח - 1967;
- ג. צו בדבר פרשנות (הוראות נוספות) (מס' 2) (אזור הגדה המערבית) (מס' 161), תשכ"ח - 1967;
- ד. הוראות מכוח צו בדבר פרשנות (הוראות נוספות) (מס' 2) (אזור הגדה המערבית) (מס' 161), תשכ"ח - 1967;
- ה. צו בדבר פרשנות (הוראות נוספות) (מס' 3) (אזור הגדה המערבית) (מס' 187), תשכ"ח - 1967;
- ו. צו בדבר פרשנות (הוראות נוספות) (מס' 5) (יהודה והשומרון) (מס' 224), תשכ"ח - 1968;
- ז. צו בדבר פרשנות (הוראות נוספות) (מס' 6) (יהודה והשומרון) (מס' 946), התשמ"ב - 1981;

למען הסר ספק יובהר, כי הוראות, פקודות, צווים, החלטות, פסקי דין או הודעות שהוצאו או שיוצאו בהתאם להוראות הצווים הנ"ל, יש לראותם כאילו הוצאו בהתאם להוראות צו זה.

הנני קובע, כי תחילת תוקפו של צו זה, תהא ביום חתימתו.

ה' בטבת התשע"ד

דורון בן ברק, אל"ם
היועץ המשפטי
לאזור יהודה והשומרון

8 בדצמבר 2013

פרק א' - הגדרות ועקרונות

1. מילים וניבים

בתחיקת בטחון יתפרשו כל מלה וניב שבסעיף זה כאמור בצידם להלן, כל עוד לא נאמר אחרת בתחיקת הבטחון וכל עוד אין בגוף הענין, או בהקשר, דבר הסותר אותה משמעות או שאינו מתיישב עמה, וכל שינויי צורה דקדוקיים שלהם וכל ניב כיוצא בהם יתפרשו על דרך זו:

- (1) "אדם" - לרבות תאגיד, או חבר בני אדם שאינו מאוגד.
- (2) "אוייב" - לרבות פורעים מזויינים או מורדים מזויינים, או כל מי שמשתתף בפעולה מזויינת נגד צה"ל.
- (א2) אזור A - כהגדרתו בסעיף XI להסכם הביניים.
- (ב2) אזור B - כהגדרתו בסעיף XI להסכם הביניים.
- (ג2) אזור C - כהגדרתו בסעיף XI להסכם הביניים.
- (3) "אחראי" - בכלי טיס, בכלי רכב או בכלי שיט - לרבות מי שבידו אותה שעה חזקה או שליטה על כלי כאמור, או מי שממונה עליו אותה שעה.
- (4) "אניה" - כלי המשמש בשיט ואינו מונע במשוטים בלבד.
- (5) "ביטול" - של תחיקת בטחון או של דין, לרבות ביטול של חלק מהם, ולרבות הוראה שעל פיה או מכוחה חדלים הם, או חלק מהם, להיות בני-תוקף.
- (6) "בית" - לרבות כל מבנה או מקום המשמש, או שנועד לשמש, למגורי אדם, בין מעל לפני הקרקע ובין מתחת לפני הקרקע.
- (7) "בכתב" - לרבות בכל דרך אחרת של הצגת אותיות, ספרות או סימנים בצורה הנראית לעין או הניתנת לפענוח חזותי.
- (א7) "גיל" - מספר שנותיו וחלקי שנותיו של אדם, לפי הלוח הגרוגוריאני; אולם, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר -
- (1) יראו אדם כמי שנולד בחודש הראשון של השנה שבה נולד;
- (2) יראו אדם כמי שנולד ביום הראשון של החודש שבו נולד.
- (8) "דין" - מעשה חקיקה של רשות מחוקקת שהיה בר-תוקף באזור ערב היום הקובע; לרבות כל הוראה מכוחו של מעשה חקיקה כאמור ולמעט תחיקת בטחון.
- (9) "האזור" - אזור הגדה המערבית.
- (א9) "האתרים הצבאיים" - כמשמעותם בהסכם הביניים.
- (10) "היום הקובע" - כ"ח באייר תשכ"ז (7 ביוני 1967).
- (א10) "היועץ המשפטי" - קצין שנתמנה על-ידי הפרקליט הצבאי הראשי להיות יועץ משפטי של מפקד האזור או של מפקד

צבאי.

(10ב) "הישובים" - כהגדרתם בסעיף XII להסכם הביניים.

(10ג) "המועצה הפלסטינית" - המועצה הפלסטינית כמשמעותה בהסכם הביניים, ועד לכינונה - הרשות הפלסטינית כמשמעותה בהסכם זה.

(10ד) "הסכם הביניים" - הסכם הביניים הישראלי - פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה שנחתם בווינגטון בין מדינת ישראל ובין אש"פ ביום ד' בתשרי התשנ"ו (28 בספטמבר 1995), כולל נספחיו והמפות המצורפות אליו וכן כל הסכם או הסדר אחר הנובע מהסכם זה או הנעשה ליישומו.

(11) "חזקה" - החזקת דבר על-ידי אדם בפיקוחו או בהשגחתו, וכולל פיקוח על כל דבר הנתון ברשותו של אדם אחר, או פיקוח על דבר הנמצא במקום כלשהו, בין שהמקום שייך לאותו אדם ובין שהוא תפוס על-ידו ובין שאינו שייך לו או אינו תפוס על-ידו, אולם -

(אא) אם היו שני בני-אדם או יותר, ואחד או אחדים מהם מחזיקים באיזה דבר או משגיחים עליו, ייחשב כאילו נמצא הדבר בהשגחתו ובהחזקתו של כל אחד מהם ;

(בב) המחזיק במקום שבו נמצא או היה מצוי דבר, יראו אותו כאילו הוא מחזיק או החזיק באותו דבר, כל עוד לא הוכיח את ההיפך.

(12) "חייל" - אדם הנמנה עם צה"ל.

(12א) "חלוט", לענין פסק דין או החלטה של בית משפט – שאין עליהם עוד ערעור או ערר או השגה כיוצא בהם.

(13) "חתימה" - באדם שאינו יכול לכתוב את שמו - לרבות טביעת אצבע.

(14) "יבוא" - הבאה או גרם הבאה לאזור, ביבשה, בים או באויר.

(14א) "יום" – תקופה מחצות הלילה עד חצות הלילה שלאחריו.

(15) "יוצא" - הוצאה או גרם הוצאה מהאזור, ביבשה, בים או באויר.

(16) "כלי טיס" - מטוס, הליקופטר, דאון, כדור פורח, מרחפה, רחפן או כלי אחר העשוי לטוס.

תוקן: צו מס' 1793

(17) "כלי רכב" - רכב יבשתי או אמפיבי המונע בכוח מכאני מכל סוג ובכל צורה, או הנגרר על-ידי רכב כאמור, וכן מכונה או מיתקן הנעים או הנגררים כאמור, לרבות אופניים או תלת-אופן; בין שהרכב משמש - או נועד לשמש - להובלת משא או להולכת נוסעים, ובין שהוא משמש - או נועד לשמש - לעבודות חקלאות, לסלילת דרכים או לכל עבודה אחרת; בין שהרכב נע על גלגלים ובין שהוא נע על זחלים.

(18) "כלי שיט" - אניה, ספינה, סירה, או כלי אחר העשוי לשוט.

- (19) "מטלטלין" או "טובין" - כל נכס למינהו, לרבות כל חזקה, זכות או טובת הנאה בו, ולמעט מקרקעין.
- (20) "מכר" - לרבות חליפין, מיר, הצעה למכירה או הצגה למכירה.
- (21) "מפקד צבאי" - כמשמעותו בצו בדבר הוראות בטחון, ולרבות מי שהוקנו לו סמכויות של מפקד צבאי לפי הצו האמור.
- (22) "מקרקעין" - לרבות כל אחד מן המפורטים להלן, בין שיש לציבור ובין שיש ליחיד זכות בו:
- (אא) קרקע מכל סוג;
 - (בב) דרכים או מסילות ברזל;
 - (גג) נמלים;
 - (דד) שדות תעופה;
- (הה) כל מבנה, עץ, צמח, או דבר אחר, המצוי במקרקעין כחלק בלתי נפרד מהם, או המחובר למקרקעין, בין שהוא מצוי או מחובר כאמור בדרך קבע, ובין בדרך ארעי, בין עליהם ובין בתוכם, זולת מחוברים הניתנים להפרדה;
- (וו) כל חלק מהים או מהחוף;
- (זז) כל מקור מים, עילי או תחת, טבעי, מוסדר או מותקן ולרבות מיקווה, מאגר, בור, באר, תעלה או ביב;
- (חח) מכרות או מחצבים למיניהם, הנמצאים במקרקעין, עליהם, בתוכם או מתחת להם;
- (טט) כל חזקה, זכות או טובת הנאה במקרקעין.
- (23) "עבור" או "הפר" - לענין הוראה, דרישה, רשיון או תנאי שנקבעו בתחיקת בטחון - אף אי-קיום במשמע.
- (24) "עבירה" - מעשה, נסיון או מחדל, שדינם ענישה לפי תחיקת בטחון או מכוחה.
- (25) "עונש" - לענין עבירה - קנס, מאסר או עונש מוות.
- (26) "פרסם" - כולל להפיץ, לספק, לחלק, למסור, להודיע או להמציא לאדם כל שהוא.
- (27) "צה"ל" - צבא הגנה לישראל, וכן כוחות מזויינים אחרים הפועלים בשיתוף עמו או תחת פיקודו.
- (28) "צוות", לענין כלי טיס, כלי רכב או כלי שיט - כל העוסק בתיפעולו, בניווטו, בתחזוקתו, או בכל תפקיד, עיסוק, מקצוע, מלאכה או שירות בו.
- (א28) "קובץ מנשרים" - כהגדרתו בצו בדבר קובץ מנשרים

(יהודה והשומרון) (מס' 111), התשכ"ז-1967.

- (29) "קצין" - קצין בצה"ל.
- (30) "רחוב" או "דרך" - לרבות כביש, שדרה, סימטה, משעול לרוכבים או לרגלים, ככר, חצר, טיילת, מבוי, מיפלש, מעבר תת-קרקעי, גשר, או כל מקום פתוח שהציבור משתמש בו או נוהג לעבור בו, או שהציבור נכנס אליו או רשאי להיכנס אליו.
- (31) "רכבת" - כולל רכבת כבלים, רכבת תחתית, קטר, קרון, קרונית או פלטפורמה, מונעים, נגררים או נדחפים, בכוח קיטור, דלק, חשמל, או בכל דרך מכאנית אחרת, ולרבות תחנה, מסילה, גשר, כבל, בית-מלאכה, מחסן, מוסך, וכל מקום, מבנה או מיתקן, המשמשים - או שנועדו לשמש - לצרכי רכבת, לתיפעולה, לתחזוקתה, או לכל תפקיד, עיסוק, מקצוע, מלאכה או שירות הכרוכים בצרכים כאמור.
- (32) "רשות מקומית" - עירייה, מועצה מקומית, מועצה אזורית, ועד מקומי או איגוד רשויות מקומיות, שנתכוננו מכוח דין או מכוח תחיקת בטחון.
- (33) "רשיון" - רשיון, היתר, הסמכה, הרשאה, הסכמה או פטור, שניתנו מכוח תחיקת בטחון.
- (33א) "שטחי המועצה" - השטחים באיזור הכלולים מעת לעת בתחום הסמכות הטריטוריאלית של המועצה הפלסטינית לפי הסכם הביניים.
- (34) "שירותים חיוניים" - שירותים הדרושים לאחד מאלה:
- (אא) בטחון ישראל או צה"ל;
- (בב) שמירה על בטחון הציבור באזור, או על שלומו;
- (גג) קיום הסדר הציבורי באזור;
- (דד) מילוי צרכיו הכלכליים, הרפואיים או הרוחניים החיוניים של הציבור באזור.
- (35) "שכירות" - לרבות שכירות משנה.
- (36) "שנה" ו"חודש" - למנין הלוח הגריגוריאני.
- (37) "שנת כספים" - תקופה מאחד בינואר של שנה פלונית עד שלושים ואחד בדצמבר של אותה שנה; על אף האמור ברישא של סעיף זה, תחול הגדרה זו גם על הדין.
- (38) "תאגיד" - לרבות חבר תאגידים.
- (39) "תחיקת בטחון" - מינשר, צו, הודעה, מודעה, דרישה, רשיון, מינוי, או כל מסמך אחר, שניתנו על-ידי מפקד כוחות צה"ל באזור, על ידי מפקד צבאי, או על-ידי רשות אחרת שפעלה מכוחם, מטעמם, או באישורם, בין לפני תחילתו של צו זה ובין לאחריה.
- (40) "תקנה" - הוראה שניתנה מכוח דין או תחיקת בטחון והיא

בת-פעל תחיקתי.

<p>המונח "אזור יהודה והשומרון" יהיה זהה במשמעותו לכל צורך לרבות לענין כל דין או תחיקת בטחון, למונח "אזור הגדה המערבית".</p>	<p>.א1</p>	<p>פירוש המונח "אזור יהודה והשומרון"</p>
<p>(א) בכל מקום בתחיקת בטחון בו נאמר "מפקד האזור", ייקרא "מפקד כוחות צה"ל באזור".</p> <p>(ב) למען הסר ספק, כל סמכויות השלטון, החקיקה, המינוי, והמינהל שהיו מוקנות למפקד האזור מוקנות בזה למפקד כוחות צה"ל באזור.</p>	<p>.ב1</p>	<p>שינוי תואר</p>
<p>כל האמור בתחיקת בטחון בלשון יחיד, אף הרבים במשמע, וכן להיפך, וכל האמור במין זכר, אף מין נקבה במשמע; והוא כשאין באותה תחיקה הוראה מפורשת אחרת, ואין בגוף הענין, או בהקשר, דבר שאינו מתיישב עם משמעות זו.</p>	<p>.2</p>	<p>מספר ומין</p>
<p>המילים "או", "אחר", או "בדרך אחרת", כשהן באות בתחיקת בטחון ואין כוונה אחרת משתמעת - להבדיל הן באות ולא להקיש, אלא אם יש בצידן המלה "דומה" או מילה אחרת שמשמעה היקש.</p>	<p>.3</p>	<p>"או", "אחר", "בדרך אחרת"</p>
<p>הביטוי "עד ... " לענין זמן או לענין מובאה – משמעו עד ועד בכלל.</p>	<p>.א3</p>	<p>"עד ..."</p>
<p>הביטוי "לפי", לענין דין פלוני או תחיקת בטחון פלונית או ביטוי כיוצא בו – משמעו גם לפי תקנות שהותקנו מכוחו של הדין או תחיקת הבטחון, בהתאמה.</p>	<p>.ב3</p>	<p>"לפי"</p>
<p>בחישוב הזמן לענין תחיקת בטחון ינהגו כאמור להלן, אם אין כוונה אחרת משתמעת:</p>	<p>.4</p>	<p>חישוב הזמן</p>
<p>(1) מקום שנקוב מספר ימים שעברו או שיעברו לאחר מעשה פלוני או אחר מאורע פלוני - יום המעשה או יום המאורע לא יבוא במספר הימים;</p>		
<p>(א1) מקום שנקבעה תקופה קצובה במספר שבועות מיום פלוני, אותו יום לא יבוא במנין.</p>		
<p>(ב1) תקופה קצובה במספר חדשים או שנים לאחר אירוע פלוני תסתיים בחודש האחרון ביום שמספרו בחודש כמספר יום האירוע, ואם היה החודש חסר אותו יום – ביום האחרון של החודש.</p>		
<p>(2) מקום שנקבעה תקופה, לא תופסק ולא תושפע מכוח העובדה שהיום האחרון לתקופה הוא יום מנוחה, פגרה או שבתון על-פי הוראות דין או תחיקת בטחון, או יום מנוחה של אחת הדתות.</p>		
<p>מעשה שלא נקבע, או שלא ניתן, זמן לעשייתו, בתחיקת בטחון, יש לעשותו בכל המהירות הראויה ולחזור ולעשותו כל אימת שנוצרו המסיבות שנקבעו לעשייתו.</p>	<p>.5</p>	<p>מקום שלא נקבע זמן</p>
<p>מדידת מרחק, לענין תחיקת בטחון, היא בקו ישר על-פני מישור אופקי, אם אין כוונה אחרת משתמעת.</p>	<p>.6</p>	<p>מדידת מרחק</p>
<p>מלה או ניב שהוגדרו בתחיקת בטחון והובאו בתחיקת בטחון</p>	<p>.7</p>	<p>תחולת הגדרות</p>

אחרת שניתנה מכוחה, משמעותם בתחיקה האחרת כמשמעותם בתחיקה המגדירה, כל עוד אין בגוף הענין, או בהקשר, דבר הסותר אותה משמעות או שאינו מתיישב עמה.

פרק ב' - עדיפות ותחולה

(א) תחיקת בטחון עדיפה על כל דין, אף אם לא בטלה אותו במפורש. (ב) תחיקת בטחון, שניתנה על-ידי מפקד כוחות צה"ל באזור, עדיפה על תחיקת בטחון שניתנה על-ידי מפקד צבאי או על-ידי כל רשות אחרת הפועלת מטעם מפקד כוחות צה"ל באזור, אף אם לא ביטלה אותה במפורש. (1ב) תחיקת ביטחון של מפקד כוחות צה"ל באזור או של מפקד צבאי עדיפה על תחיקת ביטחון, שניתנה על ידי אחר, מכוח סמכות שהוענקה לו מכוח סעיף 17(ג). (ג) הוראות צו זה באות להוסיף על הוראות כל תחיקת בטחון או כל דין ולא לגרוע מהן, כפוף לסעיפים קטנים (א) ו-(ב). (ד) סמכויות שבצו זה באות להוסיף על הסמכויות שיש למפקד כוחות צה"ל באזור, למפקד צבאי או לכל רשות אחרת הפועלת מטעם מפקד כוחות צה"ל באזור, ולא לגרוע מהן, כפוף לסעיפים קטנים (א) ו-(ב). (ה) תחיקת בטחון לא תתפרש כגורעת מהזכויות, מהכוחות, מהסמכויות ומהחסינויות הקיימים בידי מפקד כוחות צה"ל באזור, הנובעות משלטון צה"ל באזור, אלא אם נאמר בה אחרת. (ו) הטלת חובה בתחיקת בטחון אין בה כדי לפטור מקיום חובה על-פי דין, או על-פי תחיקת בטחון אחרת, אלא במידה שנקבע אחרת בתחיקת בטחון וכפוף לסעיף קטן (ב). (ז) מתן רשיון לפי תחיקת בטחון, לגבי איסור, הגבלה או פיקוח, אינו פוטר מהחובה לקבל רשיון לפי דין או תחיקת בטחון אחרת הדורשים זאת, אלא במידה שנקבע אחרת בתחיקת בטחון, וכפוף לסעיף קטן (ב).	8. עדיפותה של תחיקת בטחון 9. תחולתה של תחיקת בטחון 9א. מתן תוקף 9ב. תחילה
(ב) תחיקת בטחון שאין תחילת תקפה עם נתינתה, והיא מעניקה סמכות להתקין תקנות או לעשות מינוי או כל דבר למען מטרת תחיקת הבטחון, אפשר להשתמש באותה סמכות – אם אין כוונה אחרת משתמעת – בכל שעה לאחר נתינתה של תחיקת הבטחון, במידה שהדבר נראה דרוש או ראוי כדי להפעיל את תחיקת הבטחון ביום תחילת תקפה; ואולם כל	

תקנה וכל מינוי וכל דבר שנעשו בכוח אותה סמכות לא יהיה להם תוקף עד יום תחילת תקפה של תחיקת הבטחון, אלא אם הייתה כוונה אחרת משתמעת מתוך תחיקת הבטחון, או אם היו התקנה, המינוי או הדבר דרושים להפעלת תחיקת הבטחון.

הדין ותחיקת הבטחון הם כמפורסמות
ג.9. כל דין ותחיקת בטחון הם מן המפורסמות שאינן צריכות ראייה, אם אין הוראה אחרת משתמעת.

חוק נסתר
ד.9. (א) בסעיף זה -

(1) "העתון הרשמי" - כמשמעותו בפקודת הפירושים, 1945.

(2) "חוק נסתר" - מעשה חקיקה כל שהוא, שדימו לחוקקו לגבי האזור בתקופה שבין ט"ז בכסלו תש"ח (29 בנובמבר 1947) ובין ו' באייר תש"ח (15 במאי 1948) ושלא פורסם בעתון הרשמי, למרות היותו נמנה עם סוג מעשי החקיקה שפרסומם בעתון הרשמי היה, עובר לאותה תקופה, חובה או מנהג.

(ב) כדי להסיר ספק, נאמר בזה כי חוק נסתר אין לו ומעולם לא היה לו כל תוקף.

תחיקת שעת חירום
ה.9. (א) בסעיף זה - "תחיקת שעות חירום" - כמשמעותה בתקנה 3 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

(ב) לשם הסרת ספק מובהר בזה, כי תחיקת שעת חירום איננה מתבטלת מכללא על ידי תחיקה מאוחרת שאיננה תחיקת שעת חירום.

(ג) תחיקת שעת חירום מתבטלת רק על ידי חקיקה הקובעת מפורשות, ותוך אזכור שמה, את דבר ביטולה.

(ד) תחיקת שעת חירום אשר היתה בתוקף באזור אחרי יום ה' באייר תש"ח (14 במאי 1948) תמשיך לעמוד בתוקפה מן היום הקובע ואילך, כאילו חוקקה כתחיקת בטחון, אלא אם בוטלה מפורשות ותוך אזכור שמה כאמור בסעיף 2 (ב), לפני היום הקובע או אחריו.

פרק ג' - ביטולים

סמכות שינוי או ביטול
10. הסמכות ליתן תחיקת בטחון תתפרש ככוללת את הסמכות לבטלה, לשנותה, או להפסיקה לשעה.

ביטול של תחיקת בטחון מבטלת
11. בוטלה תחיקת בטחון שהיא גופה מבטלת דין או תחיקת בטחון, אין ביטול אחרון מחייה את הדין או תחיקת הבטחון שבוטלו קודם לכן, אלא אם הוסיפו לביטול האחרון מילים המחייבות אותם.

ביטול ותמורתו
12. תחיקת הבטחון שביטלה דין או תחיקת בטחון וקבעה תחתיים הוראות אחרות, הדין או תחיקת הבטחון שבוטלו יעמדו

בתוקפם עד תחילתן של ההוראות שבאו תחתיהם; והוא כשאינן כוונה אחרת משתמעת.

(א) תחיקת בטחון שביטלה דין או תחיקת בטחון וחזרה וחוקקה אותה הוראה, בשינויים או בלי שינויים, כל מקום בדין, או בתחיקת בטחון אחרת, המאזכר את ההוראה שבוטלה, יתפרש כמאזכר את ההוראה שחזרו וחוקקה כאמור; והוא כשאינן כוונה אחרת משתמעת.

13. פועלו של ביטול

(ב) תחיקת בטחון המבטלת דין או תחיקת בטחון, אין כוחו של הביטול יפה -

(1) להשפיע על פעולה קודמת של הדין או של תחיקת הבטחון המבוטלים, או על מה שנעשה או נגרם כשורה לפיהם;

(2) להשפיע על זכות או על זכות-יתר שנרכשה או שנולדה לפי הדין או לפי תחיקת הבטחון המבוטלים, או על התחייבות, על חבות או על אחריות שחלו לפיהם;

(3) להשפיע על עונש, חילוט או ענישה הצפויים בשל עבירה שנעברה על הדין או על תחיקת הבטחון המבוטלים;

(4) להשפיע על חקירה, על הליך משפטי או על סעד משפטי, בענין זכות, זכות-יתר, התחייבות, חבות, אחריות, עונש, חילוט או ענישה, כאמור; ומותר לפתוח בחקירה, או בהליך, או בסעד, או להמשיך בהם, או לבצע אותם, ומותר להטיל את העונש, החילוט או הענישה, כאילו לא ניתנה תחיקת הבטחון המבטלת;

והכל כשאינן כוונה אחרת משתמעת.

13.א. פועלו של ביטול לגבי תקנות ומינויים

מקום שתחיקת בטחון ביטלה דין אן תחיקת בטחון, וקבעה תחתם הוראות אחרות, הרי תחיקת בטחון, תקנות או רשיונות שניתנו ומינויים שנעשו מכוחם של הדין או תחיקת הבטחון המבוטלים, והיה להם תוקף בשעת הביטול, יעמדו בתקפם, במידה שאינם סותרים את ההוראות תחיקת הבטחון המבטלת, עד שיבוטלו או עד שיוחלפו בתקנות, ומינויים שנעשו לפי תחיקת הבטחון המבטלת, והוא כשאינן כוונה אחרת משתמעת.

פרק ד' - סמכויות

(א) מינוי, מתן סמכות או הטלת חובה, לענין תחיקת בטחון או מכוחה, יכול שיעשו אם בנקיבת שם ואם בנקיבת שם תפקיד או מישרה.

14. מינוי, מתן סמכות, הטלת חובה, בנקיבת שם, או בנקיבת שם התפקיד או המישרה

(ב) מקום שתחיקת בטחון מדברת בנושא תפקיד או מישרה בנקיבת שם תפקידו או מישרתו, הרי זה בא לרבות את מי שממלא אותה שעה תפקיד או מישרה כאמור, חלקם או מקצתם, ואת מי שנתמנה להיות ממלא מקומו של נושא תפקיד או מישרה כאמור.

(ג) סמכות שניתנה בתחיקת בטחון או מכוחה לנושא תפקיד פלוני או מישרה פלונית באשר הוא נושא אותו תפקיד או אותה מישרה, וכן חובה שהוטלה בדרך זו, יהא מוסמך או שחוייב כאמור מי שנושא אותה שעה את התפקיד או המישרה, או ממונה לפעול במקומו; והוא כשאינן כוונה אחרת משתמעת.

הרשות שהוסמכה על-פי תחיקת בטחון או מכוחה לעשות מינוי,

15. המוסמך למנות

<p>תהא מוסמכת להעביר או להשעות מתפקידו או ממישרתו, ולשוב ולמנות או להחזיר לתפקידו או למישרה כל אדם, שבידו מינוי לתפקיד או מישרה כאמור.</p>	<p>מוסמך להשעות ולהעביר</p>
<p>הסמכה למנות גוף של מספר חברים – משמעה גם הסמכה למנות לו יושב ראש ולמנות ממלא מקום לכל חבר שלו.</p>	<p>סמכות מינוי גוף .א15</p>
<p>סמכות שניתנה בתחיקת בטחון או מכוחה, או חובה בה או מכוחה, אפשר להשתמש ולחזור ולהשתמש באותה סמכות, ויש למלא ולחזור ולמלא אותה חובה, מזמן לזמן, ככל שיידרש לפי הנסיבות; והוא כשאין כוונה אחרת משתמעת.</p>	<p>שימוש בסמכות או מילוי חובה .16</p>
<p>הסמכה ליתן פטור, הקלה, הנחה וכיוצא באלה – משמעה הסמכה ליתן אותם אף במקצת או בתנאים.</p>	<p>סמכות לפטור .א16</p>
<p>הסמכה לדון ולהכריע בערר או בהשגה אחרת על החלטה של רשות – משמעה גם הסמכה לאשר את החלטה בשינויים או בלא שינוי, לבטלה ולהחליט החלטה אחרת במקומה או להחזיר את הענין עם הוראות לרשות שהחליטה.</p>	<p>סמכות בהשגה ובערר .ב16</p>
<p>(א) מקום שתחיקת בטחון מדברת במפקד צבאי, או ברשות אחרת הפועלת מטעם מפקד כוחות צה"ל באזור, יחולו הוראות אלה:</p>	<p>הקניית סמכויות למפקד כוחות צה"ל באזור .17</p>
<p>(1) רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור להשתמש בכל סמכות או למלא כל תפקיד הנזכרים בה;</p>	
<p>(2) כל פעולה בידי מפקד כוחות צה"ל באזור, תוך שימוש בסמכות או במילוי תפקיד כאמור, כוחה עדיף על פעולה קודמת של מפקד צבאי או של רשות אחרת כאמור, אף אם לא ביטלה אותה במפורש.</p>	
<p>(ב) שימוש בסמכות, או מילוי תפקיד, לפי סעיף קטן (א), לא יתפרש כשולל באורח כללי את הסמכות או התפקיד ממי שהיו בידיו, אלא אם מפקד כוחות צה"ל באזור הורה על כך במפורש.</p>	
<p>(ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להעניק, בכתב, לאחר את סמכויותיו של מפקד צבאי, כולן או מקצתן.</p>	
<p>(א) מקום שתחיקת בטחון מדברת בסמכות או בתפקיד של מפקד כוחות צה"ל באזור, רשאי יהיה מפקד כוחות צה"ל באזור לאצול בכתב לאדם אחר מסמכויותיו או מתפקידיו, למעט הסמכות להוציא מנשרים וצווים שיחולו על האזור כולו.</p>	<p>אצילת סמכויות .18</p>
<p>(ב) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להסמיך בכתב כל רשות הפועלת מטעמו וכן כל אדם שנאצלו לו סמכויות מפקד כוחות צה"ל באזור, בהתאם לסעיף קטן (א), לאצול סמכויות אלה לאדם אחר.</p>	
<p>(א) מי שניתנה לו בתחיקת הבטחון הסמכות לעשות דבר או לכפות עשייתו, נתונות לו ממילא גם כל הסמכויות הדרושות במידה סבירה כדי לאפשר לו את העשייה או את כפיית העשייה.</p>	<p>פירושו של מתן סמכות .19</p>
<p>(1א) הסמכה לעשות דבר או לדון בענין פלוני או להכריע בו – משמעה גם הסמכה לקבוע נוהל עבודה וסדרי דיונים ככל</p>	

שאלה לא נקבעו בתחיקת הבטחון.

(ב) האמור בסעיפים 20, 21 ו-22 אינו בא לגרוע מכלליות סעיפים קטנים (א) ו-(א1).

20. **קביעת תנאים** הסמכות ליתן תחיקת בטחון תתפרש ככוללת את הסמכות לקבוע או להוסיף תנאים, לבטלם, לשנותם או להפסיקם לשעה.

21. **סמכות הצגה** חייל, הפועל במילוי תפקידו, רשאי - לשם קיום שירותים חיוניים - להציג או לגרום שתוצג כל מודעה, בכל מקום, לרבות בכלי טיס, בכלי רכב או בכלי שיט.

22. **כניסה ושימוש בכוח** ניתנה סמכות בתחיקת בטחון, רשאי מי שהוסמך כאמור, וכל אדם אחר הפועל לפי הוראותיו להיכנס בכל זמן לכל מקום, לרבות כלי טיס, כלי רכב, או כלי שיט, ולהשתמש לשם כך ולשם ביצוע הסמכות, בכוח סביר במידה הדרושה לפי הנסיבות, כלפי אדם, מקרקעין או מטלטלין.

22.א. **שמירת סמכויות וחובות** מתן סמכות או הטלת חובה לפי תחיקת בטחון אחת, אין בהם כשהם לעצמם כדי לגרוע מסמכות שניתנה או חובה שהוטלה לפי דין אחר או תחיקת בטחון אחרת.

פרק ה' - הוראות שונות

23. **כוחו של הרוב** (א) כל דבר שעשייתו מוטלת לפי תחיקת בטחון או מכוחה על מספר בני-אדם שהם יותר משניים - עשייתו כשורה אם נעשתה בידי רובם; והוא כשאינן הוראה מפורשת אחרת.

(ב) האמור בסעיף קטן (א) אינו גורע מחובתו, מחבותו או מאחריותו של אדם לפי תחיקת בטחון או מכוחה.

24. **פירוש אזכורים** כל מקום בדין או בתחיקת בטחון המאזכר דין או תחיקת בטחון, או חלק, פרק, סימן, כותרת, סעיף או חטיבה אחרת מכל דין או תחיקת בטחון, הכוונה היא לנוסח המתוקן כפי תוקפו באזור אותה שעה; והוא כשאינן כוונה אחרת משתמעת.

24.א. **סטייה מטופס** טופס שנקבע בתחיקת בטחון – סטייה קלה ממנו, שאין בה כדי לפגוע בעיקר או להטעות, אינה פוסלת את הנעשה לפיו.

24.ב. (א) בסעיף זה - "העתון הרשמי" - כמשמעותו בדין.

(ב) כל הוראה בדין המדברת בפרסום בעתון הרשמי, בין כרשות ובין כחובה, וכן על מנהג לפרסם כאמור, יתפרשו כמדברים בפרסום ברבים בדרך המספיקה, לדעת מפקד כוחות צה"ל באזור, להביאה לידיעת הנוגעים בדבר.

(ג) לצורך סעיף זה יראו כדרך מספיקה לפרסום ברבים כל אחת מדרכי הפרסום דלקמן:

(1) פרסום באמצעות הרדיו;

(2) הדבקה בבתי המשפט באזור;

(3) הדבקה במשרדיהם של מפקדי הנפות;

(4) במקרה של פרסום המתייחס לתושבי עיר או כפר - הדבקה במשרדי העיריה או בביתו של המוכתר, הכל לפי הענין.

25. **תחילת תוקף** כל הוראה בדין המדברת בפרסום בעתון הרשמי, בין כרשות ובין כחובה, וכן על מנהג לפרסם כאמור, יתפרשו כמדברים בפרסום ברבים בדרך המספיקה, לדעת מפקד כוחות צה"ל באזור,

להביאה לידיעת הנוגעים בדבר.

26. תיקונים עקיפים

בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התשי"ע - 2009, בסעיף 259, בהגדרת "עבירה בטחוניית", במקום "בצו בדבר פרשנות (הוראות נוספות) (מס' 5) (יהודה והשומרון) (מס' 224), תשכ"ח-1968" יבוא "בסעיף 9 לצו בדבר פרשנות [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1729), התשע"ד - 2013".

טבלת הטמעה

שם הצו המוטמע		מס' הסעיף	מס' הסעיף בנוסח המשולב
צו בדבר פרשנות (הוראות נוספות) (מס' 1) (אזור הגדה המערבית) (מס' 160), תשכ"ח - 1967		1	9ד(א)
		2	9(ד)(ב)
צו בדבר פרשנות (הוראות נוספות) (מס' 2) (אזור הגדה המערבית) (מס' 161), תשכ"ח - 1967		1	24ב(א)
		2	24ב(ב)
הוראות מכוח צו בדבר פרשנות (הוראות נוספות) (מס' 2) (אזור הגדה המערבית) (מס' 161), תשכ"ח - 1967			24ב(ג)
צו בדבר פרשנות (הוראות נוספות) (מס' 3) (אזור הגדה המערבית) (מס' 187), תשכ"ח - 1967		1	א1
צו בדבר פרשנות (הוראות נוספות) (מס' 5) (יהודה והשומרון) (מס' 224), תשכ"ח - 1968		1	9ה(א)
		2(1)	9ה(ב)
		2(2)	9ה(ג)
		3	9ה(ד)
צו בדבר פרשנות (הוראות נוספות) (מס' 6) (יהודה והשומרון) (מס' 946), התשמ"ב-1981		1	1ב(א)
		2	1ב(ב)

פורסם: קמז"מ 241, עמ' 7035

מספר תיקון	מספר צו מתקן	פורסם בקמז"ם	סעיפים שתוקנו, הוחלפו או הוספו	תחילת תוקף
1	1793		1	31.12.17

צבא הגנה לישראל
מנשר מס' 1
מנשר בדבר נטילת השלטון ע"י צה"ל

1. צבא הגנה לישראל נכנס היום לאזור ונטל לידיה את השליטה וקיום הבטחון והסדר הציבורי באזור.
2. הנני מכריז בזה על עוצר בית בכל האזור. לא יעזוב איש את הבית בכל שעות היממה.
3. התושבים יוכלו להצטייד במצרכים החיוניים, בשכונות מגוריהם הקבועות, במועדים שיפורסמו בהודעות מיוחדות.
4. תנועת כלי רכב אסורה.
5. אסור להתקהל ברחובות או במקומות ציבוריים אחרים.
6. כל אדם ישא עמו - בכל עת - תעודה הנושאת תמונתו ומאפשרת זיהויו.
7. השירותים החיוניים באזור יפעלו כסדרם, לפי הוראות שתנתנה מטעמי.
8. כל המפר הוראות אלה ייענש בכל חומר הדין וכל נסיון להפר את הבטחון ידוכא מיד.
חיילי צה"ל יבטיחו מילוי קפדני של הוראות אלה.

מפקד כוחות צה"ל
באזור

כ"ח באייר תשכ"ז
7 ביוני 1967

פורסם: קמצ"מ 1 עמ' 2

צבא הגנה לישראל מנשר מס' 2 מנשר בדבר סדרי שלטון ומשפט

למען אפשר קיום הממשל התקין, הבטחון והסדר הציבורי, הנני מכריז בזה לאמור:

1. **פרשנות** "האזור" - פרושו אזור הגדה המערבית.
2. **תוקף המשפט הקיים** המשפט שהיה קיים באזור ביום כ"ח באייר תשכ"ז (7 יוני 1967) יעמוד בתוקפו, עד כמה שאין בו משום סתירה למנשר זה או לכל מנשר או צו, שיינתנו על ידי, ובשינויים הנובעים מכינונו של שלטון צבא הגנה לישראל באזור.
3. **נטילת סמכויות**
 - א. כל סמכות של שלטון חקיקה, מינוי ומינהל לגבי האזור או תושביו תהא מעתה נתונה בידי בלבד ותופעל רק על ידי או על ידי מי שיתמנה לכך על ידי או יפעל מטעמי.
 - ב. מבלי לפגוע בכלליות האמור לעיל, נקבע בזה כי כל חובה של התייעצות, קבלת הסכמה או כיוצא באלה, שנקבעה בדין כל שהוא כתנאי מוקדם לחקיקה או למינוי, או כתנאי למתן תוקף לחקיקה או למינוי - בטלה בזה.
4. **הוראות לגבי רכוש** רכוש דניידי ודלא נידי, לרבות כספים, חשבונות בנקים, נשק, תחמושת, כלי רכב, כלי תחבורה אחרים, וכל ציוד מלחמתי ואזרחי אחר, שהיה שייך או רשום בשם המדינה או הממשלה הירדנית ההאשמית או יחידה מיחידותיה או שלוחה משלוחותיה או חלק מכל אלה, המצויים באזור, יועברו לחזקתי הבלעדית ויהיו נתונים להנהלתי.
5. **מסים** מסים, היטלים, אגרות ותשלומים מכל סוג שהוא, המשתלמים למוסדות שלטון מרכזי, אשר לא נפרעו עד יום כ"ז באייר תשכ"ז (6 ביוני 1967) - ישולמו לי.
6. **פרסום דבר חקיקה** מנשר, צו או הודעה מטעמי יפורסמו בכל דרך שתיראה בעיני.
7. **עבירות** כל המפר או המנסה להפר את הסדר הציבורי והבטחון או כל הוראה מהוראות מנשר זה או צו, הוראה או הודעה, שיוצאו על ידי או מטעמי ייענש בכל חומר הדין.
8. **תחילת תוקף** תחילתו של מנשר זה מיום כ"ח באייר תשכ"ז (7 ביוני 1967).
9. **השם** מנשר זה ייקרא "מנשר בדבר סדרי השלטון והמשפט (אזור הגדה המערבית) (מס' 2), תשכ"ז - 1967."

חיים הרצוג, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
באזור הגדה המערבית

ירושלים, כ"ח באייר תשכ"ז
7 ביוני 1967

פורסם: קמז"מ 1 עמ' 3

צבא הגנה לישראל מנשר מס' 7 מנשר בדבר יישום הסכם הביניים

בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור הנני קובע בזה לאמור:

1.	הגדרות	במנשר זה - "הסכם הביניים" - הסכם הביניים הישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה שנחתם בווינגטון בין מדינת ישראל לבין אש"ף ביום ד' באייר התשנ"ו (28 בספטמבר 1995), כולל נספחיו והמפות המצורפות אליו וכן כל הסכם או הסדר אחר הנובע מהסכם זה או הנעשה ליישום. "המועצה" - המועצה הפלסטינית שתכונן מכח הסכם הביניים. "הרשות הפלסטינית" - כמשמעותה בהסכם הביניים. "איזור C" - כהגדרתו בסעיף XI להסכם הביניים. "האתרים הצבאיים" - כמשמעותם בהסכם הביניים. "הישובים" - כהגדרתם בסעיף XII להסכם הביניים. "ישראלים" - כהגדרתם בסעיף XX להסכם הביניים.
2.	היערכות מחדש	כוחות צה"ל ייערכו מחדש באזור בהתאם להוראות הסכם הביניים, על פי קביעתו של מפקד כוחות צה"ל באזור.
3.	בחירות	המועצה וראש הרשות המבצעת של המועצה ייבחרו בבחירות לפי הקבוע בהסכם הביניים.
4.	העברת סמכות למועצה	א. מפקד כוחות צה"ל באזור וראש המינהל האזרחי יעבירו לידי המועצה ורשויותיה כוחות ותחומי אחריות המצויים בידיהם או בידי מי שהוסמכו על ידם או מונו מטעמם, לרבות כוחות חקיקה, שיפוט ומינהל, הכל כמפורט בהסכם הביניים ובכפוף להוראותיו. ב. עד לכינון המועצה על פי הסכם הביניים יופעלו הכוחות ותחומי האחריות הנזכרים בסעיף קטן (א) על ידי הרשות הפלסטינית.
5.	העברת זכויות וחובות	העברת הכוחות ותחומי האחריות בהתאם לנספח III להסכם הביניים כוללת את העברת כל הזכויות, החובות וההתחייבויות הנוגעות אליהם, ויחולו בענין זה הוראות הסכם הביניים.
6.	סמכויות מפקד כוחות צה"ל באזור	א. מפקד כוחות צה"ל באזור וכן כל מי שנתמנה על ידו או פועל מטעמו יוסיפו להיות בעלי כוחות ותחומי אחריות, לרבות כוחות חקיקה, שיפוט ומינהל, על כל אחד מאלה - (1) הישובים והאתרים הצבאיים; (2) אזור C; (3) ישראלים; (4) כל עניין הנוגע לביטחון החוץ של האזור, לבטחון ולסדר הציבורי של הישובים, האתרים הצבאיים

- וישראלים ;
- (5) ביטחון וסדר ציבורי במקומות המצויים תחת אחריות בטחונית של ישראל; וכן
- (6) כוחות ותחומי אחריות אחרים הנתונים בידי מפקד כוחות צה"ל באזור לפי הסכם הביניים, לרבות הכוחות ותחומי האחריות שלא הועברו למועצה בהסכם זה.
- ב. קביעת מפקד כוחות צה"ל באזור כי כוחות ותחומי אחריות מוסיפים להיות בידו תהיה מכרעת לענין זה.
7. **תוקף המשפט הקיים** הדין ותחיקת הבטחון החלים באזור ביום הכניסה לתוקף של מנשר זה יעמדו בתוקפם, כל עוד לא בוטלו, שונו או הותלו בהתאם להוראות מנשר זה או להוראות הסכם הביניים.
8. **ביטול**
- א. המנשר בדבר יישום הסכם רצועת עזה ואזור יריחו (יהודה והשומרון) (מס' 4), התשנ"ד - 1994 בטל בזה, ואולם אין בכך כדי לפגוע בכל פעולה שנעשתה על פיו או מכוחו על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור או מי מטעמו.
- ב. המנשר בדבר יישום ההסכם בדבר העברה מכינה של כוחות ואחריות (יהודה והשומרון) (מס' 5), התשנ"ה - 1995 והמנשר בדבר יישום ההסכם בדבר העברה נוספת של כוחות ואחריות (יהודה והשומרון) (מס' 6), התשנ"ה - 1995 יהיו בטלים עם סיום השלב הראשון של ההערכות מחדש לפי הסכם הביניים, ואולם לא יהיה בכך כדי לפגוע בכל פעולה שנעשתה על פיהם או מכוחם עובר לביטול על ידי מפקד כוחות צה"ל או מטעמו.
9. **תחילת תוקף** תחילת תוקפו של מנשר זה ביום ד' בתשרי התשנ"ו (28 בספטמבר 1995).
10. **השם** מנשר זה ייקרא: "מנשר בדבר יישום הסכם הביניים (יהודה והשומרון) (מס' 7), התשנ"ו - 1995".
- ל' בחשון התשנ"ו
23 בנובמבר 1995
- אילן בירן, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
באזור יהודה והשומרון

פורסם: קמז"ס 164, עמ' 1923

חוק להארכת תקפן של תקנות-שעת-חירום (יהודה והשומרון - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשל"ח-1977

הארכת תוקף (תיקונים: התשמ"ד, התשנ"ה, התשנ"ט, התשס"ז, התשע"ב)
1. תקנות-שעת-חירום (השטחים המוחזקים על ידי צבא הגנה לישראל - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967, בשינויים המפורשים בתוספת, מוארך בזה עד יום ו' בתמוז התשע"ז (30 ביוני 2017).

תחילה

2. תחילתו של חוק זה היא ביום כ"א בטבת התשל"ח (31 בדצמבר 1977).

אפרים קציר	מנחם בגין	שמואל תמיר
נשיא המדינה	ראש הממשלה	שר המשפטים

תוספת
התקנות
(תיקון התשנ"ה)

פרק א': פרשנות

הגדרות (תיקונים: התשמ"ב, התשמ"ד, התשמ"ו, התשנ"ה, התשנ"ו, התשס"ז)
1. בתקנות אלה -

"אזור" - יהודה והשומרון למעט שטחי המועצה הפלסטינית;
"שטחי המועצה הפלסטינית" - השטחים הכלולים, מעת לעת, בתחום הסמכות הטריטוריאלית של המועצה לפי ההסכם וכן כל שטח רצועת עזה;
"ההסכם" - הסכם הביניים הישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה, שנחתם בווינגטון בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום ד' בתשרי התשנ"ו (28 בספטמבר 1995), לרבות נספחיו והמסמכים שנלוו אליו;
"המועצה" - המועצה הפלסטינית שתכונן בהתאם להסכם, ועד לכינונה - הרשות הפלסטינית כמשמעותה בהסכם;
"המשטרה הפלסטינית" - המשטרה הפלסטינית בשטחי המועצה הפלסטינית כמשמעותה בהסכם;
"ישראלי" - כל אחד מאלה:

(1) אדם הרשום במרשם האוכלוסין, לפי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965;
(2) תאגיד הרשום בישראל או תאגיד שהוקם על פי דין בישראל;
"אדם הנמצא בישראל" - לרבות ישראלי ולרבות תאגיד הפועל בישראל או שהשליטה בו היא בידי ישראלי;
"מפקד" - מפקד כוחות צבא-הגנה לישראל באזור או בחלק ממנו או מפקד אזור או חלק מאזור מטעם צבא-הגנה לישראל;
"בית-משפט צבאי" - בית משפט שנתכונן על-ידי מפקד.
(תיקון התשנ"ה)

פרק ב': סמכות שיפוט

סמכות בית המשפט [תיקונים: התשל"ה, התשמ"ב, התשמ"ח, התשנ"ד (מס' 4), התשנ"ה, התשנ"ו]

2. (א) בנוסף לאמור בכל דין יהיה בית המשפט בישראל מוסמך לדון, לפי הדין החל בישראל, אדם הנמצא בישראל על מעשהו או מחדלו שאירעו באזור וכן ישראלי על

מעשהו או מחדלו שאירעו בשטחי המועצה הפלסטינית, והכל אם המעשה או המחדל היו עבירות אילו אירעו בתחום השיפוט של בתי המשפט בישראל;

(ב) הוראות הדין החל בישראל בנוגע לעבירות של ברירת משפט ולעבירות מינהליות יחולו, גם על עבירות כאמור שעבר ישראלי באזור או בשטחי המועצה הפלסטינית ושאלו היו נעברות בישראל היו עבירות כאמור.

(ג) תקנה זו אינה חלה על מי שבשעת המעשה או המחדל היה תושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית, שאינם ישראלים;

(ד) הסמכות לדון אדם על פי תקנה זו תהא בידי בית המשפט שאזור-שיפוטו נמצא קרוב למקום בו נעברה העבירה או בבית המשפט שבאזור-שיפוטו נמצא מקום-מגוריו של הנאשם או נתפס הנאשם.

(ה) אין דנים אדם בישראל על מעשה או מחדל שזוכה או הורשע עליהם בפסק-דין שניתן בפניו בבית-משפט צבאי או בבית-משפט אחר באזור; אולם אם גרם המעשה או המחדל למותו של אדם, דנים אותו על כך אף אם הורשע כאמור בשל עבירה אחרת שבאותו מעשה או מחדל.

(ו) העמדה לדין על מעשה שבית משפט בישראל מוסמך לדון בו לפי תקנה זו אינה טעונה הסכמת היועץ המשפטי לממשלה.

סמכויות נוספות (תיקונים: התשנ"ה, התשנ"ו)

2א. (א) לבית המשפט בישראל יהיו כל הסמכויות הנתונות לו על פי הדין החל בישראל בקשר לעבירות שהוא מוסמך לדון בהן על פי כל דין, גם לענין צווים שיש לבצעם באזור, או שיש לבצעם בשטחי המועצה הפלסטינית לפי פרק ג' סימן ב'.

(ב) בית המשפט בישראל רשאי להתיר בצו האזנת סתר לפי פרק ג' לחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979, לישראלי הנמצא באזור או בשטחי המועצה הפלסטינית.

סמכות בית המשפט בעניינים אזרחיים (תיקונים: התשנ"ה, התשנ"ו)

2ב. (א) בית משפט או בית דין לא יימנע מלדון בתובענה של ישראלי שהוא מוסמך לדון בה על פי דין, שעילתה מעשה או מחדל או פעולה אחרת שאירעו בשטחי המועצה הפלסטינית, אך מהטעם כי תושב שטחי המועצה הפלסטינית הוא נתבע או צד לה.

(ב) הוראות תקנת משנה (א) אינן פוגעות בסמכות בית משפט או בית דין להימנע מלדון בתובענה במקרים הבאים:

(1) נושא התובענה הוא עסק מתמשך של ישראל המתנהל בשטחי המועצה הפלסטינית.

(2) נושא התובענה הוא מקרקעין המצויים בשטחי המועצה הפלסטינית.

(3) נושא התובענה הוא חוזה שבו תניית שיפוט מפורשת הקובעת כי מקום השיפוט יהיה מחוץ לישראל;

(4) קיים הליך תלוי ועומד באותו ענין בין הצדדים.

צו עיכוב יציאה מן הארץ (תיקונים: התשנ"ה, התשס"ז)

2ג. (א) צו עיכוב יציאה מן הארץ, שנתן בית משפט בישראל בענין פלילי או אזרחי או שניתן בהליך של הוצאה לפועל, כוחו יפה למנוע יציאה גם מן האזור ומשטחי המועצה הפלסטינית.

(ב) על אף הוראות תקנת משנה (א) אין בצו כאמור באותה תקנת משנה, כדי למנוע יציאה מן האזור ומשטחי המועצה הפלסטינית לישראל, או מישראל לאזור או לשטחי המועצה הפלסטינית, אלא אם כן נאמר בו אחרת; לענין זה, "שטחי המועצה הפלסטינית" - למעט שטח רצועת עזה.

(תיקון התשנ"ה)

פרק ג': עזרה משפטית (תיקון התשנ"ה)

סימן א' - האזור

סמכויות של שוטר

3. סמכות שהוענקה לשוטר וחובה שהוטלה עליו לפי כל דין יחולו, בשינויים המחוייבים, גם לגבי עבירה שבית-משפט בישראל מוסמך לדון בה לפי תקנה 2 ולגבי עבירה שבית-משפט צבאי מוסמך לדון בה.

סמכויות בעניני מסים (תיקון התשמ"ד)

3א. (א) חלה על אדם חבות במס לפי כל חיקוק, רשאי מי שמוקנות לו סמכויות לפי אותו חיקוק או לפי כל חיקוק אחר הדין בגבייתו, להפעילן גם באזור.
(ב) בתקנה זו, "מס" - כמשמעותו בפקודת המסים (גביה), לרבות תשלום שפקודת המסים (גביה) חלה עליו לפי כל חיקוק.

סמכות בעניני הוצאה לפועל (תיקון התשנ"ו)

3ב. ראש ההוצאה לפועל, מוציא לפועל וכל מי שהוקנו לו סמכויות מכוח חיקוק שענינו הוצאה לפועל, מוסמך להפעיל את סמכויותיו מכוח חיקוק כאמור גם באזור נגד חייב ישראלי או רכושו לשם ביצוע פסק דין או שטר.

סמכויות בעניניי אגודות שיתופיות ועמותות באזור (תיקון התשס"ג)

3ג. (א) לענין סעיף 18 לפקודת האגודות השיתופיות, וסעיף 2 לחוק העמותות, התש"ס-1980 (בסעיף זה - חוק העמותות), יראו מען באזור של אגודה שיתופית או עמותה, שכל חבריה הם אזרחי ישראל, כאילו הוא מען בישראל.
(ב) רשם האגודות השיתופיות, רשם העמותות וכל מי שהוקנו לו סמכויות לפי פקודת האגודות השיתופיות או לפי חוק העמותות, מוסמך להפעיל את סמכויותיו גם באזור, ביחס לאגודה שיתופית או ביחס לעמותה, לפי הענין.
(ג) בסעיף זה -

"עמותה" - עמותה רשומה בפנקס העמותות לפי חוק העמותות;
"אגודה שיתופית" - אגודה רשומה ברשם האגודות השיתופיות לפי פקודת האגודות השיתופיות.

העברת נאשם לאזור (תיקון התשנ"ו)

4. (א) קיים יסוד סביר להניח שישראלי עבר באזור עבירה שבית-משפט צבאי מוסמך לדון בה, והישראלי נמצא בישראל, רשאי היועץ המשפטי לממשלה לצוות שהישראלי ייעצר על-ידי שוטר ויימסר באותו אזור בו נערכה העבירה בדרך ולרשות שיוורה עליהם, כדי שיועמד שם לדין בבית-משפט צבאי על אותה עבירה; והוא כשאינן להבטיח את התייצבותו לדין בדרך אחרת.
(ב) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול סמכותו לפי תקנה זו, כולה או מקצתה, לפרקליט המדינה.

מסירת מידע מן המרשם הפלילי (תיקון התשמ"ח)

4א. (א) המשטרה רשאית למסור מידע מן המרשם הפלילי לרשויות ולבעלי תפקידים באזור המפורטים להלן, לפי דרישתם ולצורך מילוי תפקידיהם:
(1) מפקד או מי שהוא הסמיך לכך בהתייעצות עם היועץ המשפטי באזור;
(2) ראש המינהל האזרחי או מי שהוא הסמיך לכך בהתייעצות עם היועץ המשפטי באזור;

(3) בית משפט צבאי;

(4) היועץ המשפטי באזור ועוזריו;

(5) תובע צבאי;

(6) סניגורו של נאשם - לענין מידע על נאשם לצורך ההליך שלו.

(ב) על מידע הנמסר לפי תקנת משנה (א) יחולו הוראות חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981 (להלן - חוק המרשם הפלילי), החלות לענין מידע שנמסר לפי סעיף 5(א) לחוק המרשם הפלילי, בשינויים המחוייבים.

(ג) נזקק אדם בענינו שלו למידע מן המרשם לצורך הגשתו לרשות מרשויות צבא הגנה לישראל באזור תמסור המשטרה את המידע לאותה רשות, על פי בקשת אותו האדם; על מידע הנמסר כאמור יחולו הוראות חוק המרשם הפלילי החלות לענין מידע

שנמסר לפי סעיף 9 לחוק, בשינויים המחוייבים.

הזמנת עדים וביצוע

5. (א) הזמנה להעיד בבית-משפט צבאי או להמציא לו מסמכים תומצא למי שנמצא בישראל בדרך שממציאים בישראל בדיון פלילי הזמנה להעיד או להמציא מסמכים.

(ב) אדם בישראל שהוצא נגדו צו-הבאה על-ידי בית-משפט צבאי על אי-התייצבותו לפניו לשם מתן-עדות או המצאת-מסמכים, רשאי שוטר לעצרו ולמסרו בדרך ולרשות שנקבעו בצו ההבאה, על מנת שיתייצב לפני בית המשפט הצבאי לשם מתן העדות או המצאת-מסמכים.

תסקיר קצין מבחן (תיקונים: התשמ"ו, התשנ"ה, התשנ"ו)

5א. (א) הורה בית משפט בישראל כאמור בסעיף 22 לחוק הנוער או כאמור בסעיף 38 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), לגבי תושב אזור שאינו ישראלי, רשאי בית המשפט להסתמך על תסקיר של קצין מבחן, בוחן נוער או רשות אחרת המוסמכת לתת תסקיר באזור.

(1א) הורה בית המשפט בישראל על הגשת תסקיר של קצין מבחן לפי החיקוקים המוזכרים בתקנת משנה (א) לגבי תושב שטחי המועצה הפלסטינית, רשאי קצין מבחן להגיש לבית המשפט תסקיר המסתמך על חוות דעת של רשות מוסמכת בשטחי המועצה הפלסטינית.

(ב) בתקנה זו ובתקנה 6א -

"חוק הנוער" - חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971;

ביצוע עונשין ומעצר (תיקונים: התש"ן, התשנ"ה, התשנ"ו, התשנ"ט, התשס"א (מס' 2))

6. (א) מי שנדון והוטל עליו עונש בבית-משפט צבאי, יהא ענשו ניתן לביצוע בישראל בדרך שמבצעים בישראל עונש שהוטל על-ידי בית-משפט, במידה שלא בוצע העונש באזור.

(1א) על שחרורו המוקדם של מי שנושא מאסר בישראל בהתאם להוראות תקנת משנה (א) יחולו הוראות החוק לשחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן - חוק השחרור), בשינויים האלה:

(1) לענין סעיף 9 לחוק השחרור, לשם ההחלטה האם ראוי אסיר לשחרור על-תנאי, יבחנו נציב בתי הסוהר, קצין המשטרה הצבאית הראשי או הועדה, לפי הענין, גם את הסיכון הצפוי מהאסיר לביטחון יהודה והשומרון וחבל עזה;

(2) לענין אסיר המוחזק במיתקן כליאה צבאי -

(א) בכל מקום בחוק השחרור שבו נאמר "נציב בתי הסוהר" יראו כאילו נאמר "קצין המשטרה הצבאית הראשי";

(ב) בכל מקום שבו נאמר "בית סוהר" יראו כאילו נאמר "מיתקן כליאה צבאי";

(ג) על אף הוראות סעיף 34(ב) לחוק השחרור, מינוי מזכירים לוועדות שחרורים ולועדות שחרורים מיוחדות ייעשה על ידי קצין המשטרה הצבאית הראשי מבין קציני צבא הגנה לישראל.

(ב) מי שניתנו נגדו פקודת-מעצר או צו-מעצר באזור מכוח סמכות שהוענקה על ידי מנשר או צו של מפקד, יהיו מעצרו והחזקתו במעצר ניתנים לביצוע בישראל בדרך שמבצעים בישראל פקודת-מעצר או צו-מעצר וכן ניתן להעבירו למעצר באזור שבו נעברה העבירה.

(ג) תושב האזור שניתנו נגדו פקודת מעצר או צו מעצר בישראל, יהיו מעצרו והחזקתו במעצר ניתנים לביצוע באזור שהוא תושב בו, בדרך שמבצעים באזור פקודת מעצר או צו מעצר.

(ד) תושב שטחי המועצה הפלסטינית שניתנו נגדו פקודת מעצר או צו מעצר בישראל יהיו מעצרו והחזקתו במעצר ניתנים לביצוע באזור בדרך שמבצעים באזור פקודת מעצר או צו מעצר.

ביצוע עונשים וצווים באזור (תיקונים: התשמ"ב, התשמ"ו, התשנ"ו)

6א. (א) תושב אזור שאינו ישראלי שנדון בבית משפט בישראל והוטל עליו עונש

מאסר, יהא ענשו, במידה שלא בוצע בישראל, ניתן לביצוע באזור שהוא תושב בו, כדרך שמבצעים באותו אזור עונש מאסר שהטיל בית משפט צבאי; אולם ימשיכו לחול עליו הוראות סעיפים 45(ב) ו-46, 49-51 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הוראות סעיפים 15, 28 עד 35 ו-66 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 והוראות סעיף 11(ב) לחוק-יסוד: נשיא המדינה.

(ב) ציווה בית משפט בישראל על החזקתו של קטין תושב אזור שאינו ישראלי במעון נעול לפי סעיף 25(א) לחוק הנוער או על הפעלת אחד או יותר מהאמצעים ודרכי הטיפול המנויים בסעיף 26 לחוק הנוער, ניתן לבצע את הצו, במידה

שלא בוצע בישראל, באזור שהוא תושב בו, כדרך שמבצעים באותו אזור צו דומה שנתנה ערכאה שיפוטית באזור; אולם ימשיכו לחול עליו הוראות סעיפים 31 עד 37 ו-42 לחוק הנוער והוראות סעיף 11(ב) לחוק-יסוד: נשיא המדינה; לענין זה, בכל מקום בסעיפים האמורים שבו מוזכר הממונה על המעונות או שר העבודה והרווחה יבוא במקום קצין המטה לעניני רווחה באזור או מי שהוא הסמיך.

(ג) נתן בית משפט בישראל צו מבחן (להלן - צו המבחן) על קטין תושב אזור שאינו ישראלי, ניתן לבצע את הצו, במידה שלא בוצע בישראל, באזור שהוא תושב בו, כדרך שמבצעים באותו אזור צו מבחן שנתנה ערכאה שיפוטית באזור; הפרה באזור של צו המבחן כמורה בהפרתו בישראל והוראות פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן - הפקודה), יחולו.

(ד) נבחן שערכאה שיפוטית באזור הרשיעה אותו על עבירה שבוצעה בתקופת תקפו של צו מבחן, תהיה הרשעתו כהרשעת נבחן על עבירה נוספת כמשמעותה בסעיף 13 לפקודה, ובית משפט בישראל יהיה רשאי לפעול כאמור בפרק ב' לפקודה.

חזקת תושבות (תיקון התשמ"ד)

6ב. (א) לצורך החיקוקים המנויים בתוספת הביטוי "תושב ישראל" או ביטוי אחר בענין תושבות, מגורים או ישיבה בישראל האמור בהם, יראו אותו ככולל גם אדם שמקום מגוריו הוא באזור והוא אזרח ישראלי או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, התשי"ו-1950, ואשר אילו מקום מגוריו היה בישראל היה נכנס בגדר ביטוי כאמור.

(ב) שר המשפטים באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, רשאי בצו לשנות את התוספת.

דין חובת שמירה (תיקון התשי"ן)

6ג. דין חובת שמירה שהוטלה לפי צו של מפקד כוחות צבא-הגנה לישראל באזור כדין חובת שמירה לפי סעיף 15א לחוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), התשכ"א-1961.

מתנדב לפי חוק הביטוח הלאומי [תיקון התשי"ן, התשנ"ד (מס' 4)]

6ד. מי שקיים חובת שמירה במוסד חינוך לפי צו שהוציא מפקד כוחות צבא-הגנה לישראל באזור יראוהו כמתנדב לענין סעיף 198 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968.

שירותי הבריאות באזור (תיקון התשנ"ד)

6ה. שירותי הבריאות לפי חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, יינתנו על פי הוראות אותו חוק גם לתושבי ישראל שבאזור לפי הסדרים ותיאומים שיקבע שר הבריאות בצו;

חבר המשמר האזרחי בישובים (תיקון התשנ"ה)

6ו. חבר משמר כאמור בצו שהוציא מפקד כוחות צבא הגנה לישראל לענין משמר אזרחי בישובים, יראוהו כשוטר לענין חוק המשטרה (נכים ונספים), התשמ"א-1981.

עזרה משפטית בענינים אזרחיים (תיקון התשנ"ו)

7. (א) שר המשפטים רשאי, בצו כללי או מסוייג, לקבוע הוראות בדבר -
(1) המצאתם בישראל של מסמכים שהוצאו בענינים אזרחיים על ידי בית-משפט,

- בית-דין, משרד הוצאה לפועל או רשות אחרת באזור ;
(2) אכיפתם וביצועם בישראל של פסקי-דין סופיים ושל צווים והחלטות אחרות שניתנו בעניינים אזרחיים על ידי בית-משפט, בית-דין, משרד הוצאה לפועל או רשות אחרת באזור ;
(3) הכרה ואישור של מסמכים שהוצאו או אושרו על ידי רשות באזור.
(4) הגנה על זכות יוצרים על יצירות שפורסמו לראשונה באזור, או אם לא פורסמו - שמחברן היה תושב האזור ;
(ב) תקנה זו חלה על מסמכים, פסקי-דין, צווים והחלטות, בין שהוצאו, ניתנו או אושרו לפני היום הקובע ובין לאחוריו.

עזרה משפטית בענייני מסים (תיקונים: התשמ"ו, התשנ"ב)

- א7. (א) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר, רשאי, בצו כללי או מסוייג, לקבוע הוראות בדבר הפעלת סמכויות בישראל, לרבות סמכויות חקירה וחיפוש, לצורך הטלתו של מס באזור, ובדבר גבייתו בישראל של מס שהוטל כאמור, וכן בדבר אכיפתן בישראל של החלטות סופיות של רשות מוסמכת באזור בדבר חבות במס.
(ב) בתקנה זו, "מס" - כמשמעותו לפי כל דין או תחיקת בטחון החלים באותו אזור, לרבות תשלום אשר לפי הדין או תחיקת הבטחון באותו אזור נגבה כאילו היה מס.
93537084750

מסירת ידיעות לרשויות מס באזור (תיקון התשמ"ח)

- ב7. (א) על אף האמור בחוקי המסים לענין חובת שמירת הסודיות על ידי רשויות המס, תהא רשות מס בישראל רשאית למסור ידיעות לרשות מס באזור.
(ב) על מסירת ידיעות ועל דינן של ידיעות שנמסרו כאמור בתקנת משנה (א) יחולו, בשינויים המחוייבים, הוראות חוק לתיקון דיני מסים (חילופי ידיעות בין רשויות המס), התשכ"ז-1967 (להלן - חוק לחילופי ידיעות בין רשויות המס).
(ג) בתקנה זו, "חוקי מסים", "רשות מס" ו"ידיעות" - כמשמעותם בחוק לחילופי ידיעות בין רשויות המס.

סימן ב' - שטחי המועצה הפלסטינית

סמכויות בית המשפט (תיקונים: התשנ"ה, התשנ"ו)

8. (א) לצורך ביצוע נספח IV להסכם תהיה לבית משפט בישראל הסמכות לתת צווים, לפי הדין החל בישראל כלהלן :
(1) בעניינים פליליים -
(א) צו לשם ביצוע בישראל של פעולות חקירה, לרבות צו מעצר, על פי בקשת המועצה, לצורך חקירה שהיא מנהלת ; צו לפי פסקה זו ישמש אסמכתה להעברת תוצאות פעולות החקירה למועצה ;
(ב) צו למעצרו ולהעברתו לידי המועצה של תושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית שאינם ישראלים, הנמצאים בישראל, לשם ביצועו של צו הבאה שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי המועצה הפלסטינית נגד אדם לצורך מתן עדות בענין פלילי שבתחום סמכותו ;
(ג) צו למעצרו ולהבאתו בהתאם לתקנה 12(ב) לשם ביצועו של צו הבאה כאמור ;
(ג1) צו עיכוב יציאה מן הארץ לגבי חשוד, נאשם או נידון, הנמצאים בישראל ואינם ישראלים, וכן צו כאמור לגבי תושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית, שאינם ישראלים, לצורך ביצוע צו שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי המועצה הפלסטינית בענין פלילי שבתחום סמכותו ;
(ד) צו למעצרו של אדם שהוא חשוד, נאשם או נידון שטרם ריצה את מלוא עונשו, בעבירה שלבית משפט בישראל יש סמכות לגביה, לצורך העברתו משטחי המועצה הפלסטינית לישראל, הכל בכפוף לתקנות אלה ;
(2) בעניינים אזרחיים -
(א) (נמחקה) ;
(ב) צו עיכוב יציאה מן הארץ לצורך ביצוע צו שהוציאה רשות שיפוטית מוסמכת בשטחי המועצה הפלסטינית בענין אזרחי שבתחום סמכותה ;

(ב) בנוסף לאמור בסעיף קטן (א), תהיה לבית המשפט בישראל כל סמכות אחרת לפי הדין החל בישראל, הדרושה לביצוע נספח IV להסכם בנוגע לענין פלילי או אזרחי.
(ג) לא יינתן צו מעצר לפי תקנת משנה (א) אם הבקשה למתן הצו לא נתמכה בצו מעצר של בית משפט מוסמך בשטחי המועצה הפלסטינית.

הממונה על העזרה המשפטית (תיקונים: התשנ"ה, התשנ"ו)
9. (א) שר המשפטים ימנה מי שכשיר להתמנות שופט מחוזי כממונה על העזרה המשפטית (להלן - הממונה); הממונה יהיה אחראי על פעולות העזרה המשפטית לפי פרק זה.

(ב) הממונה יעביר בקשות לעזרה משפטית מטעם מדינת ישראל למועצה הפלסטינית, יטפל בבקשות כאמור המוגשות מטעם המועצה ויפעל ככל הנדרש ליישום פרק זה ונספח IV להסכם, לאחר שנוכח כי נתמלאו התנאים הדרושים למתן עזרה משפטית.

(ג) לצורך ביצוע נספח IV להסכם תהיה לממונה סמכות לתת צווים כלהלן:
(1) צו לגביית הודעה מאדם הנמצא בישראל, שהודעתו דרושה לצורך חקירה פלילית שמנהלת המשטרה הפלסטינית; גביית ההודעה תהיה בנוכחות שוטר פלסטיני, למעט במקרים מיוחדים כפי שתקבע משטרת ישראל;

(2) צו לביצוע פעולות חקירה בישראל, שאינן טעונות מתן צו בית משפט לפי הדין החל בישראל, ולהעברת תוצאותיהן למשטרה הפלסטינית והכל לצורך חקירה שמנהלת המשטרה הפלסטינית;

(3) צו למסירה בישראל של הזמנה למשפט שהוציאה רשות שיפוטית מוסמכת בשטחי המועצה הפלסטינית;

(4) צו למעצרו של מבוקש כאמור בתקנה 10.
(ד) פעולה של עזרה משפטית לפי פרק זה תתבצע, לפי בקשת הממונה, בידי מי שמבצע פעולות מסוג זה בישראל ובדרך שהיא מבוצעת בישראל, אלא אם כן נאמר אחרת בתקנות אלה.

(ה) לבקשות של המועצה ולמסמכים הנלווים להן יצורף תרגום מאושר לעברית, ולבקשות המוגשות למועצה יצורף תרגום מאושר לערבית.

העברת מבוקש לרשות הפלסטינית (תיקונים: התשנ"ה, התשנ"ו)

10. (א) הוגשה בקשה על ידי המועצה להעביר לידיה מבוקש, רשאי היועץ המשפטי לממשלה, לאחר התייעצות עם שר המשפטים, ולאחר שנוכח כי נתמלאו התנאים להעברת המבוקש בהתאם להסכם, להורות על העברתו למועצה; לענין תקנה זו, "מבוקש" - מי שאינו ישראלי והוא חשוד, נאשם או נידון שטרם ריצה את מלוא עונשו, בעבירה שהיא בסמכות השיפוט של המועצה.

(ב) בקשה כאמור תהיה מנומקת ונתמכת בצו מעצר שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי המועצה הפלסטינית.

(ג) הוגשה בקשה כאמור רשאי הממונה להורות לשוטר לעצור את המבוקש. המבוקש יובא, תוך 48 שעות בפני שופט בית משפט שלום אשר רשאי לצוות על מעצרו עד למתן החלטה בבקשת ההעברה. תקופת המעצר לפי תקנת משנה זו לא תעלה על שלושים ימים אלא אם כן ביקש היועץ המשפטי לממשלה להאריכה על יסוד נסיבות המעכבות את ההחלטה.

(ד) החלטת היועץ המשפטי לממשלה להעביר את המבוקש לידי המועצה לפי תקנת משנה (א) תשמש אסמכתה להחזקת המבוקש במעצר עד להעברתו לידי המועצה.

(ה) הממונה רשאי, על סמך בקשה מטעם המועצה הנתמכת בצו מעצר שהוציא בית משפט בשטחי המועצה הפלסטינית, להורות לשוטר לעצור מבוקש שהמועצה עומדת לבקש את העברתו, אם הוא סבור כי המעצר דרוש להבטחת העברתו של המבוקש. מבוקש שנעצר כאמור יובא, תוך 48 שעות, לפני שופט בית משפט שלום, אשר רשאי להאריך את מעצרו לתקופה שלא תעלה על 15 ימים.

(ו) על אף האמור בתקנה זו, לא יועבר מבוקש למועצה באחד מאלה:

(1) דינה של העבירה שבשלה התבקשה ההעברה הוא עונש מוות, והמועצה לא התחייבה שלא יוטל עליו עונש כאמור, או שאם יוטל, יוחלף בעונש קל מזה;

(2) המועצה לא התחייבה שהמבוקש לא יועמד לדין בשטחי המועצה הפלסטינית

- בשל עבירה אחרת מזו שבשלה התבקשה העברתו.
- (ז) העברתו של מבוקש שהוא תושב מדינת חוץ תהיה כפופה להוראות ההסכם, בתיאום עם מדינת המוצא שלו ובשים לב לאמנות בין-לאומיות שישראל צד להן; אולם מבוקש תושב חוץ שלא הועבר למועצה ניתן להעמידו לדין בישראל, לפי הדין החל בישראל כאילו נעברה העבירה בישראל, אם החליט על כך היועץ המשפטי לממשלה והמועצה נתנה הסכמתה לכך.
- (ח) הממונה רשאי לעכב את העברתו של מבוקש שנמצא במעצר או במאסר בישראל, עד תום תקופת מעצרו או מאסרו.
- (ט) אין בתקנה זו כדי למנוע פעולה לפי כל דין כלפי מי שנמצא בישראל שלא כדין.

סמכויות משטרת ישראל (תיקונים: התשנ"ה, התשנ"ו)

11. (א) לצורך ביצוע נספח IV להסכם תבצע משטרת ישראל צו שנתן בית משפט לפי תקנה 8 וכן צו שנתן הממונה לפי תקנה 9(ג).
- (ב) בביצוע סמכויותיו לפי תקנה זו יחול על שוטר הדין החל עליו בישראל שעה שהוא פועל לביצוע סמכויות מסוג זה.
- (ג) משטרת ישראל רשאית להעביר למשטרה הפלסטינית מידע מהמרשם הפלילי, ממאגר טביעות אצבעות של חשודים, ממרשם בעלות רכב, ממרשם האוכלוסין, וכן מידע אחר וחפצים, ככל שהם נחוצים לדעת משטרת ישראל, לצרכי חקירה שמנהלת המשטרה הפלסטינית.
- (ד) דינה של הודעה שנגבתה בידי המשטרה הפלסטינית בנוכחות שוטר ישראלי כדין הודעה שנגבתה על ידי השוטר הישראלי שהיה נוכח בגבייתה.
- (ה) לענין סעיף זה יראו כשוטר גם מי שהוענקו לו סמכויות שוטר או מי שהוסמך לערוך חקירות לפי סעיף 109 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, סעיף 86 לפקודת המכס [נוסח חדש], סעיף 20 לחוק מס קניה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952, וסעיף 227 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

ביצוע צווי הבאה (תיקונים: התשנ"ה, התשנ"ו)

12. (א) בקשה מטעם המועצה לביצוע צווי הבאה שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי המועצה הפלסטינית נגד אדם לצורך מתן עדות בענין פלילי שבתחום סמכותו תכלול הצהרה שההעברה דרושה לצורך מתן העדות בלבד.
- (ב) ישראלי או מי שאינו תושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית, המובא לבית משפט מוסמך בשטחי המועצה הפלסטינית לצורך מתן עדות לפי תקנה 8(א)(1)(ב) ו-9(ג), או המתייצב למתן עדות בבית משפט כאמור בענין פלילי, ילווה בידי שוטר או חייל, שיהיה נוכח גם בעת מתן העדות; בתום מתן העדות ילווה השוטר או החייל את העד בחזרה אל מחוץ לשטחי המועצה הפלסטינית, והכל אלא אם כן ויתר העד על הליווי.

סייגים לעזרה משפטית (תיקונים: התשנ"ה, התשנ"ו)

13. (א) לא תיעשה פעולה לפי פרק זה אם קבע היועץ המשפטי לממשלה כי היא עלולה לפגוע בריבונות מדינת ישראל, בבטחונה, בתקנת הציבור או בענין חיוני אחר של מדינת ישראל.
- (ב) לא יימסר מידע לפי ההסכם אלא לאחר שמקבל המידע התחייב, בדרך כלל או לענין מסוים, שלא ייעשה בו שימוש אלא למטרה שלשמה נמסר, ויבטיח את שמירת סודיותו של המידע, במקרים שבהם, על פי הדין, יש לשמור על סודיות כאמור.
- (ג) לא תיעשה פעולת חקירה לפי ההסכם בענין חשד לעבירה, אלא אם כן הוכח, להנחת דעתו של הממונה, כי הפעולה המבוקשת קשורה לעבירה שנעברה.
- (ד) שר המשפטים רשאי להורות, דרך כלל או לענין מסויים, כי פעולה לפי פרק זה לא תיעשה אם המועצה נמנעת ממתן עזרה משפטית לפי בקשת מדינת ישראל.

העברת חשוד לישראל (תיקונים: התשנ"ה, התשנ"ו)

14. (א) בקשה להעביר מהמועצה לישראל חשוד, שיש לבית משפט בישראל סמכות שיפוט לגביו על פי כל דין וטרם הוגש נגדו כתב אישום, תהיה נתמכת על ידי צו מעצר של בית משפט; הבקשה לצו מעצר תוגש באישור היועץ המשפטי לממשלה, ויצוין בה כי יש יסוד סביר לכך שנעברה עבירה בידי החשוד.

(ב) חשוד שהועבר לישראל לפי בקשה כאמור, זכאי להיעזר בתקופת החקירה בעורך דין לפי בחירתו, ולענין זה יחולו הוראות סעיף 29 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, למעט סעיף קטן (ו) שבו.

העברת פלסטיני שנדון בישראל (תיקונים: התשנ"ה, התשנ"ו)

15. (א) תושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית, שאינו ישראלי אשר נידון למאסר בבית משפט בישראל, יהיה עונשו במידה שלא בוצע בישראל, ניתן לביצוע בשטחי המועצה הפלסטינית שהוא תושב בהם, זולת אם התנגד לכך; ביצוע עונש כאמור יהיה בכפוף להסדרים שייקבעו בהסכם בין מדינת ישראל לבין המועצה, ועל-פי צו של שר המשפטים בהתייעצות עם שר הבטחון או שר המשטרה, לפי הענין.

(ב) קטין תושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית, שאינם ישראליים אשר בית המשפט בישראל הטיל עליהם עונש או דרך טיפול כאמור בסעיפים 25 ו-26 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971, ניתן יהיה לבצעם, במידה שלא בוצעו בישראל, בשטחי המועצה הפלסטינית שהם תושבים בהם, זולת אם התנגד לכך; ביצוע עונש או דרך טיפול כאמור יהיו בכפוף להסדרים שייקבעו בהסכם בין מדינת ישראל לבין המועצה ועל פי צו של שר המשפטים בהתייעצות עם שר הבטחון, השר לבטחון פנים או שר העבודה והרווחה, לפי הענין.

עזרה משפטית בענינים אזרחיים (תיקונים: התשנ"ה, התשנ"ו)

16. שר המשפטים, בהתייעצות עם ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע בצו הוראות בדבר -

(1) המצאתם בישראל של מסמכים שהוציאה רשות שיפוטית מוסמכת בשטחי המועצה הפלסטינית (בסעיף זה - רשות שיפוטית) בענינים אזרחיים;

(2) הוכחת תעודות חוץ שנערכו או שהוצאו בשטחי המועצה הפלסטינית;

(3) דרכי גבייתה בישראל של עדות לצרכי הליכים אזרחיים המתנהלים ברשות שיפוטית;

(4) אכיפתם וביצועם בישראל של פסקי דין חלוטים שנתנה רשות שיפוטית בענינים אזרחיים;

(5) הכרה או אישור של מסמכים שהוציאה או שאישרה רשות מוסמכת בשטחי המועצה הפלסטינית.

(6) הגנה על זכות יוצרים על יצירות שפורסמו לראשונה בשטחי המועצה הפלסטינית, או אם לא פורסמו - שמחברן היה תושב שטחי המועצה הפלסטינית;

מסירת מידע וידיעות למועצה (תיקון התשנ"ו)

16א. (א) על אף הוראות כל דין, ובכפוף להוראות תקנה 13(ב), רשאים משרדי הממשלה, מוסדות המדינה האחרים ותאגידים שהוקמו בחוק, לשם קיום התחייבויות המדינה כלפי המועצה, למסור למועצה מידע וידיעות בנוגע לתושב אזור או לתושב שטחי המועצה הפלסטינית, שאינם ישראליים, ולגבי עסקה או הסכם בין תושב כאמור לבין אדם אחר - גם מידע וידיעות לגבי אותו אדם בנוגע לעסקה או להסכם.

(ב) מי שמסר מידע או ידיעות לפי סעיף זה יקיים רישום של המידע שנמסר.

(ג) כל שר בתחום משרדו רשאי לקבוע עובדים שיהיו רשאים להעביר מידע למועצה בהתאם לתקנה זו.

ביצוע (תיקון התשנ"ה)

17. שר המשפטים, בהתייעצות עם ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין צווים לצורך ביצוע פרק זה.

שמירת סמכויות (תיקון התשנ"ה)

18. תקנות אלה אינן גורעות מסמכויות לפי דין אחר.

תוספת

(סעיף 6ב) [תיקונים: התשמ"ד, התש"ן, התשנ"ד, התשנ"ד (מס' 3), התשנ"ה]

חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.
 חוק שירות בטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986.
 חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961.
 פקודת מס הכנסה.
 חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965.
 חוק שירות עבודה בשעת-חירום, התשכ"ז-1967.
 חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968.
 חוק הפסיכולוגים, התשל"ז-1977.
 חוק רישום ציוד וגיוסו לצבא-הגנה לישראל, התשמ"ז-1987.
 פקודת התעבורה.
 תקנות התעבורה, התשכ"א-1961.
 חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994.
 בחוק אמנת האג (החזרת ילדים חטופים), התשנ"א-1991.
 חוק הירושה, התשכ"ה-1965.
 חוק אימוץ ילדים, התשמ"א-1981.
 חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962.
 חוק הסכמים לנשיאת עוברים (אישור הסכם ומעמד היילוד), התשנ"ו-1996.

 ס"ח 880, התשל"ח (5.1.1978), עמ' 48 (הארכת תוקף עד 31.12.1979).
 תיקונים:
 ס"ח 955, התש"ם (9.1.1980), עמ' 43 (הארכת תוקף עד 31.12.1981);
 ס"ח 1031, התשמ"א (16.6.1981), עמ' 327;
 ס"ח 1036, התשמ"ב (30.12.1981), עמ' 18 (כולל שינוי השם) (הארכת תוקף עד 31.12.1983);
 ס"ח 1102, התשמ"ד (4.1.1984), עמ' 36 (הארכת תוקף עד 31.12.1985);
 ס"ח 1166, התשמ"ו (31.12.1985), עמ' 69 (הארכת תוקף עד 31.12.1987);
 ס"ח 1232, התשמ"ח (31.12.1987), עמ' 16;
 ס"ח 1297, התש"ן (31.12.1989), עמ' 32 (הארכת תוקף עד 31.12.1991);
 ס"ח 1375, התשנ"ב (26.12.1991), עמ' 24 (הארכת תוקף עד 31.12.1993);
 ק"ת 5562, התשנ"ד (21.11.1993), עמ' 219;
 ס"ח 1444, התשנ"ד (31.12.1993), עמ' 38 [התשנ"ד (מס' 2)] (הארכת תוקף עד 31.12.1994);
 ס"ח 1469, התשנ"ד (26.6.1994), עמ' 173 [התשנ"ד (מס' 3)];
 ס"ח 1481, התשנ"ד (23.8.1994), עמ' 358 [התשנ"ד (מס' 4)];
 ס"ח 1497, התשנ"ה (28.12.1994), עמ' 58 (ת"ט בס"ח 1600, התשנ"ו, עמ' 384);
 ס"ח 1556, התשנ"ו (17.1.1996), עמ' 34;
 ס"ח 1714, התשנ"ט (9.9.1999), עמ' 262 (החוק נקרא "חוק לתיקון ולהארכת תוקפן ... התשנ"ט-1999" והוא מאריך את תוקף התקנות עד יום 30.6.2002);
 ק"ת 6065, התשס"א (13.11.2000), עמ' 87;
 ס"ח 1795, התשס"א (20.6.2001), עמ' 421 [התשס"א (מס' 2)];
 ס"ח 1853, התשס"ב (27.6.2002), עמ' 458 (הארכת תוקף עד 30.6.2007) (ת"ט בס"ח התשס"ב, עמ' 484);
 ס"ח 1901, התשס"ג (6.8.2003), עמ' 545;
 ס"ח 2100, התשס"ז (21.6.2007), עמ' 364. הצ"ח - ממשלה 304, התשס"ז, עמ' 642.
 (כולל מחיקת המילים "וחבל עזה" משמן של התקנות ומתוכנן);
 ס"ח 2365, התשע"ב (27.6.2012), עמ' 476. הצ"ח - ממשלה 691, התשע"ב, עמ' 854 (הארכת תוקף עד 30.6.2017).

צו בדבר הוראות ביטחון

פרק א' - הוראות כלליות

הגדרות	1
הוראות כלליות	2
מינוי מפקדים צבאיים	3
סמכויות שוטר	4
סמכויות קצין משטרה	5
סמכויות איש שירות הביטחון	6
סמכויות איש שירות בתי הסוהר	7
סמכויות המחלקה לחקירות שוטרים שבמשרד המשפטים	א7

פרק ב' - בתי משפט צבאיים

אי תלות	8
בתי המשפט הצבאיים	9
סמכות	10
מינוי שופטים	11
מינוי לכהונה בפועל	12
ועדת הבחירה	13
הפסקת כהונה	14
הרכב בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה	15
בתי משפט צבאיים של שלושה	16
דן יחיד	17
העברת דיון	18
בית המשפט הצבאי לערעורים	19
החלפת שופט	20

פרק ג' - עיכוב, מעצר, שחרור, חיפוש, תפיסה וחילוט

סימן א' - הוראות כלליות

תחולה	21
-------	----

סימן ב' - עיכוב

עיכוב	22
עיכוב עד במקום	23
עיכוב לשם חיפוש	24
עיכוב לשם ביצוע צו מעצר	25
משך העיכוב	26
דו"ח על עיכוב	27
עדיפות לעיכוב	28

סימן ג' - מעצר ושחרור

מקום המעצר	29
ביצוע פקודת מעצר	30
מעצר על חייל ללא פקודת מעצר	31
הבאת העצור בפני השופט	א31
הוראות מיוחדות לעניין נער ובוגר רך	ב31
מעצר על ידי שוטר	32

מעצר לחימתי	33
שחרור ממעצר על ידי קצין משטרה	34
שחרור ממעצר על ידי בית משפט צבאי	35
בקשה לשחרור	36
הארכת מעצר לצרכי חקירה	37
הארכת מעצר נוספת לצרכי חקירה	38
הארכת מעצר נוספת לצרכי חקירה של קטינים	א38
הארכת מעצר לשם מעצר מנהלי	39
שחרור ממעצר בפקודת שופט	40
עיכוב ביצוע שחרור	41
שחרור בערובה	42
מעצר טרם הגשת כתב אישום	א42
מעצר עד תום ההליכים	43
שחרור באין משפט	א43
מעצר טרם הכרעת דין	44
מעצר לאחר הכרעת דין	א44
ערר	45
סמכות המעצר בערר	46
עיון חוזר	47
סמכות בעיון חוזר וערר	48
עיכוב ביצוע שחרור	49
מעצר לאחר ערעור	50
נוכחות עצור בדיוני מעצר	51
נוכחות עצור בעבירות ביטחון	52
מסירת הודעה עם מעצר	53
עיכוב ידיעה על מעצר על ידי בית משפט צבאי	54
עיכוב ידיעה על מעצר - חשוד בעבירה על פי התוספת הראשונה	55
פגישה עם עורך דין	56
מניעת מפגש עם עורך דין על ידי בית משפט צבאי	57
מניעת מפגש על ידי רשות מאשרת - חשוד בעבירה בתוספת הראשונה	58
מניעת פגישה של עורך דין עם יותר מעצור אחד באותה חקירה	א58
מניעת מפגש על ידי בית משפט צבאי - חשוד בעבירה בתוספת הראשונה	59
סימן ד' - תפיסה וחילוט	
תפיסה	60
טובין שנעברה בהם עבירה	61
ייחוד הסמכות	א61
טובין שלא נעברה בהם עבירה	62
הקמת ועדה לבחינת תפיסת רכוש	א62
תביעות סותרות לחזקה בטובין	63
הוצאת תפיסת ואחזקת טובין	64
חילוט טובין	65
טענות בעלות או זכות	66
סימן ה' - חיפוש	

חיפוש בחצרים	67
חיפוש על גופו של אדם	68
העמדת כלי תחבורה לחיפוש	69

סימן ו' - נטילת אמצעי זיהוי

הגדרות	א69
אופן נטילת אמצעי זיהוי	ב69
תנאים לנטילת אמצעי זיהוי לצורך המאגר	ג69
נחקר כחשוד - בקשה לעיון חוזר	ד69
שימוש מותר באמצעי זיהוי ובנתוני זיהוי	ה69
נטילה חוזרת של אמצעי זיהוי	ו69
זימון לשם נטילת אמצעי זיהוי וסמכות עיכוב	ז69
בקשת הסכמה וסמכות שימוש בכוח	ח69
נטילת אמצעי הזיהוי - תנאי הנטילה	ט69
דוח בדבר נטילת אמצעי זיהוי	י69
השוואה לנתוני הזיהוי שבמאגר	יא69
מטרות השימוש במאגר	יב69
הצגת תצלומים מהמאגר לאדם	יג69
נטילת אמצעי זיהוי בהסכמה מאדם שאינו חשוד	יד69

פרק ד' - הליכים לפני משפט

סימן א' - חקירה וסגירת תיקים

חקירת עדים	70
סגירת תיק חקירה	71
סגירת תיק חקירה על ידי קצין משטרה	72
העברת תיק חקירה	73

סימן ב' - בעלי הדין וייצוגם

הגדרות	74
תובע	75
סנגור	76
מינוי עורך דין על ידי בית משפט צבאי	77
מינוי עורך-דין כסנגור רק בהסכמתו	78
תפקידי סנגור	79
הפסקת ייצוג בידי סנגור	80
סייג למינוי סנגור	81
חילופי סנגורים	82
שכרו של סנגור	83
איסור קבלת שכר	84
לבושו של עורך דין	85

סימן ג' - ראיות

ראיות	86
תעודות חיסיון	87

סימן ד' - סדרי דין והוראות כלליות

הוראה כללית בדבר סדרי דין	88
---------------------------	----

פומביות הדיון	89
איסור פרסום	90
צו איסור פרסום שהוצא על ידי בימ"ש בישראל	91
צילום בבית משפט	92
פרסום שם קטין	93
דלתיים סגורות שלא בבית משפט	94
עבירה	95
ביזיון בית משפט	96
הרחקת אדם מאולם בית המשפט הצבאי	97
הרחקת אדם שנוכחותו מרתיעה עד	98
החלטות יתקבלו ברוב דעות	99
תיקון טעות בפסק דין	99א
<u>סימן ה' - אישום</u>	
כתב אישום	100
צירוף אישומים	101
תיקון כתב האישום	102
צירוף נאשמים	103
הפרדת הדיון	104
התליית הליכים	105
<u>סימן ו' - זימון למשפט</u>	
המצאת זימון למשפט	106
צו הבאה	107
תפיסת נכסי נאשם שנמלט	108
<u>סימן ז' - הזמנת עדים ומסמכים</u>	
הזמנת עדים ומסמכים	109
מאסר עד או נאשם בשל אי ציות להזמנה	110
פרק ה' - הליכי משפט	
<u>סימן א' - מועד המשפט ומיקומו</u>	
תחילת הדיון	111
דחיית המשך הדיון	112
הטלת הוצאות בדחיית משפט	113
<u>סימן ב' - נוכחות נאשם</u>	
נוכחות הנאשם במשפט	114
<u>סימן ג' - פרוטוקול ותרגום</u>	
רישום פרוטוקול	115
מתרגם לנאשם	116
<u>סימן ד' - פתיחת המשפט</u>	
תחילת המשפט	117
הסבר זכויות	118
תשובה לאשמה	119
חזרה מתשובה לאשמה	120
דין מי שצפוי לעונש מוות	121

הליכים לאחר הודאה באשמה	122
הליכים לאחר הודאה בעובדות	123
סימן ה' - בירור האשמה	
הליכים לאחר כפירה באישום	124
זיכוי עם תום פרשת התביעה	125
פרשת ההגנה	126
סיכומים	127
הכרזה מיידית על זיכוי	128
חיוב וגזר דין	129
נאשם שאינו שפוי בדעתו או מוגבל שכלית	130
בדיקה רפואית לנאשם	131
סימן ו' - עדים	
חקירת עדים	132
עדים במשפט של נאשמים אחדים	133
הזהרת עד והשבעתו	134
סימן ז' - שיפוט נוער	
תוקף ותחולה	135
הגדרות	136
הודעה על חקירת קטין חשוד או על מעצרו	א136
חקירת קטין חשוד בלא הודעה להורהו או לקרוב אחר	ב136
הודעה לקטין חשוד על זכויותיו בטרם חקירתו	ג136
שפת חקירתו של קטין חשוד ותיעודה	ד136
תסקירי מעצר	ה136
מינוי שופטי נוער	137
שפיטת קטין	138
שפיטת קטין ובגיר יחדיו	139
קטין שהובא לבית משפט שאינו לנוער	140
בגיר שהובא לבית משפט לנוער	141
שמירת תוקף	142
הפרדת קטינים	143
הזמן להעמדת קטין לדין	144
ציון גיל הקטין	145
סניגוריה	146
מעמדו של הורה	147
תסקיר	148
בתי מעצר לקטינים	149
סימן ח' - ערעור	
פסק דין	150
הסברת זכות הערעור	151
ערעור על פסק הדין	152
כיצד נוהגים בערעור	153
תקופת הערעור	154

צבא הגנה לישראל

הארכת מועדים	155
ערעור אוטומטי	156
<u>סימן ט' - משפט חוזר</u>	
קיום משפט חוזר	157
בקשה למשפט חוזר	158
חוות דעת לפני משפט חוזר	159
סדרי הדין במשפט חוזר	160
הדיון במשפט חוזר	161
פסק דין שניתן במשפט חוזר	162
<u>סימן י' - ענישה</u>	
ביצוע גזר דין	163
עונשין	164
עונש מוות	165
דין עונשים מסויימים	166
ריצוי עונש מאסר	167
מאסר קטין	168
מאסר על תנאי	169
הפעלת מאסר על תנאי	170
חיוב הורה בפיצוי	177א
הארכת מאסר על תנאי	171
דין צו בגזר דין	172
תשלום קנס	173
פיגורים	174
מאסר בשל אי-תשלום קנס	175
חיוב הורים או אפוטרופוסים	176
חיוב הורים או אפוטרופוסים בערובה	177
שמיעת הורה לקטין	178
תפיסת נכסים	179
התחייבות נאשם להימנע מעבירה	180
שחרור קטין תוך התחייבות	181
חיוב בפיצויים	182
פיצוי לנאשם שזוכה	183
<u>סימן י"א - חנינה והקלה בעונש על תנאי</u>	
חנינה והקלה בעונש על תנאי	184
ביטול ההקלה בעונש אגב הרשעה	185
ביטול ההקלה בעונש שלא אגב הרשעה	186
<u>סימן י"א 1 – זכויות נפגעי עבירה</u>	
הגדרות	186א
עקרונות	186ב
דרכי התאמה במימוש זכויות נפגעי עבירה	186ג
הבטחת זכויות	186ד
הגנה	186ה

הגבלה על מסירת פרטים אישיים של נפגע עבירה	1186
זכות לקבלת מידע על ההליך הפלילי	1186ז
זכות עיון בכתב אישום	1186ח
זכות לקבל מידע על מאסר או משמורת אחרת	1186ט
זכות לקבל מידע על שירותי סיוע	1186י
ניהול ההליכים בזמן סביר	1186יא
חקירה של גוף חוקר בדבר עבר מיני	1186יב
זכות לנוכחות מלווה בחקירה	1186יג
זכות נפגע עבירת מין לבחור את מין החוקר	1186יד
זכות לנוכחות בדיון הנערך בדלתיים סגורות	1186טו
זכות להביע עמדה לעניין עיכוב הליכים	1186טז
זכות להביע עמדה לעניין הסדר טיעון	1186יז
הצהרת נפגע	1186יח
זכות להביע עמדה לעניין חנינה	1186יט
הגנה מפני משפט פלילי או אזרחי	1186כ
זכאות בני משפחה	1186כא
שלילת זכויות	1186כב
הקמת יחידות סיוע בפרקליטות	1186כג
מינוי אחראים במשטרת ישראל	1186כד
הודעות	1186כה

פרק ו' - כללי האחריות לעבירה

סימן א' - הוראות יסוד

הגדרות	187
אין דנים פעמיים בשל מעשה אחד	188
אין ענישה אלא לפי דין או תחיקת בטחון	1188א
אין עונשין למפרע	1188ב

סימן ב' - תחולה לפי זמן ומקום עשיית העבירה

עבירות שנעשו מקצתן בתוך האזור ומקצתן מחוץ לאזור	189
ביטול העבירה לאחר עשייתה	190
שינוי תחיקת בטחון לאחר עשיית העבירה	191
עבירות שהזמן גרמן	192

סימן ג'1 - העבירה הפלילית והאחריות לה - היסוד העובדתי שבעבירה

מבנה היסוד העובדתי	193
--------------------	-----

סימן ג'2 - העבירה הפלילית והאחריות לה - היסוד הנפשי שבעבירה

דרישת מחשבה פלילית	194
מחשבה פלילית	195
רשלנות	196

סימן ג'3 - העבירה הפלילית והאחריות לה - אחריות קפידה

אחריות קפידה והיקפה	197
---------------------	-----

סימן ד'1 - עבירות נגזרות - הניסיון

ניסיון מהו	198
------------	-----

צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע - 2009

חוסר אפשרות לעשיית העבירה	199
עונש מיוחד על ניסיון	א199
פטור עקב חרטה לניסיון	ב199
<u>סימן ד'2 - עבירות נגזרות - צדדים לעבירה</u>	
מבצע	ג199
משדל	ד199
מסייע	ה199
עונש על סיוע	ו199
ניסיון לשידול	ז199
פטור עקב חרטה למשדל או מסייע	ח199
עבירה שונה או נוספת	ט199
נתונים ענייניים ואישיים	י199
<u>סימן ד'3 - עבירות נגזרות - הוראות משותפות</u>	
סייג לניסיון, לשידול ולסיוע	יא199
תחולת דין העבירה	יב199
<u>סימן ה'1 - סייגים לאחריות פלילית - הוראות כלליות</u>	
נטל ההוכחה	יג199
כפיה על ידי הבעל	200
<u>סימן ה'2 - סייגים לאחריות פלילית - סייגים לפליליות המעשה</u>	
קטינות	201
היעדר שליטה	202
אי שפיות הדעת	203
שיכרות	204
הגנה עצמית	205
צורך	206
כורח	א206
צידוק	ב206
כניסה למצב בהתנהגות פסולה	ג206
חובה לעמוד בסכנה או באיום	ד206
חריגה מן הסביר	ה206
זוטי דברים	ו206
טעות במצב דברים	ז206
טעות במצב משפטי	ח206
<u>סימן ו' - אחריות פלילית של תאגיד</u>	
היקף אחריותו הפלילית של תאגיד	ט206
עבירות של תאגיד	207
<u>סימן ו'1 - הוראות שונות</u>	
פרשנות	א207
נפקותו של ספק	ב207
פרשנות הדין בדבר היסוד הנפשי שבעבירה	ג207
נטל ההוכחה	208

<u>סימן א' - פגיעה בגוף</u>	
גרימת מוות בכוונה	209
הריגה	210
חבלה בכוונה מחמירה	א210
עונש מינימום לחבלה בכוונה מחמירה	ב210
תקיפה	211
תקיפה או פגיעה בנסיבות מחמירות	א211
זריקת חפצים	212
סיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה	א212
<u>סימן ב' - עבירות נגד חירותו של אדם</u>	
חטיפה	213
כליאת שווא	214
<u>סימן ג' - עבירות נגד רשויות האזור</u>	
פגיעה בחייל	215
גרימת נזק ברשלנות	216
תקיפת עובד ציבור	217
הפרעה לחייל	218
פגיעה ברשות או בסמל	219
חבלה במתקן צה"ל	220
נזק לרכוש ביטחוני	221
עבירות נגד קיום הסדר הציבורי	222
החדרת חפץ אסור מסוכן או ציוד קצה רט"ן אל תוך בית כלא	א222
התערבות בענייני צה"ל	223
סמכות להשיג ידיעות	224
חובת התייצבות	225
סירוב לנטילת אמצעי זיהוי - עונשין	א225
ידיעות כוזבות	226
התחמקות מחובת תשלום	227
<u>סימן ד' - שיבוש הליכי משפט</u>	
שיבוש הליכי משפט	228
זילות בית משפט	229
<u>סימן ה' - עבירות בנשק ובציוד לחימתי</u>	
נשיאת, החזקת וייצור נשק	230
נשיאה או החזקת צעצוע מסוכן	א230
פעולה בחומר מזיק או במיתקן רגיש למטרות טרור	ב230
חברות בקבוצה המבצעת פעולות אסורות	231
הפקדת כלי יריה, חומרי נפץ וכו'	232
סחר בציוד מלחמתי	233
עבירות בקשר לציוד צבאי	234
<u>סימן ו' - עבירות ביחס לרכוש</u>	
הצתה	235
היזק לרכוש בזדון	236

סימן ז' - ריגול ומגע עם אויב או ארגון עוין

איסור מגע עם אויב	237
עמידה בראש התאחדות בלתי מותרת	א237
מילוי תפקיד ניהולי או פיקודי בהתאחדות בלתי מותרת	ב237
איסור קיום אימונים ומגע עם ארגון עוין מחוץ לאזור ריגול	238
ריגול	239
ריגול חמור	240
ידיעות בעלות ערך צבאי	241
כניסה לאזור מוגבל	242
איסור פעולה ברכוש למטרת ביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה	א242
איסור פעולה ברכוש הקשור בעבירה המנויה בתוספת הראשונה	ב242

סימן ח' - עבירות נגד הסדר הציבורי ובריאות

התחפשות	243
התחזות	244
מתן מקלט	245
כלים או אמצעים לביצוע עבירה שעונשה עולה על מאסר לתקופה של שלוש שנים	246
פעילות נגד הסדר הציבורי	247
סכינים	248
איום	249
הכנה לביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה	א249
איום בביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה	ב249
איומים ועלבונות	250
הסתה ותמיכה בארגון עוין	251

סימן ט' - עבירות במסמכים

איסור הוצאת מסמכי זיהוי	252
עבירות ברישיונות ומסמכים שהוצאו לפי תחיקת הביטחון	253

סימן י' - קשירת קשר ושותפים לאחר מעשה

קשירת קשר	254
קשירת קשר לעבירה המנויה בתוספת הראשונה	א254
שותפים לאחר מעשה	255
שותף לאחר מעשה	256

סימן י"א - עבירות שונות

בריחה ממשמורת	257
עבירות בקשר לשוחד	258
איסור תשלום שכר לעבריין ביטחוני	259
עדות שקר ועדויות סותרות	260
אי מניעת עבירה	261
הכנסת בעל חיים לאזורים מסויימים	262

פרק ח' - עזרה משפטית

חקירת מוות	263
החרמה והריסה של רכוש	264

ביצוע מעצר	265
ביצוע מאסר	266
מימוש צו מעצר או מאסר	267
קטינים	268
העברה	269
העברת כלואים ואסירים למועצה הפלסטינית	270

פרק ט' - צווים מנהליים

סימן א' - מעצר מנהלי

תחולה	271
סייג להפעלת סמכויות	272
מעצר מנהלי	273
ביצוע	274
ביקורת שיפוטית	275
עיון חוזר	276
סטיה מדיני הראיות	277
ערעור	278
נוכחות	279
דלתיים סגורות	280
סדרי דין	281
איסור אצילה	282
ביטול צו על ידי מפקד האזור	283

סימן ב' - מעצר מנהלי - הוראת שעה

הוראת שעה	284
מעצר מנהלי	285
ביצוע המעצר	286
סייג להפעלת סמכות	286א
ביקורת שיפוטית	287
ערעור	288
עיכוב ביצוע	289
סטיה מדיני הראיות	290
דלתיים סגורות	291
איסור אצילה	292
ביטול הצו בידי מפקד צבאי	293
סדרי דין	294

סימן ג' - צווי הגבלה ופיקוח

סייג להפעלת סמכויות	295
צווי הגבלה	296
פיקוח מיוחד ותיחום מקום מגורים	297
דלתיים סגורות	298

סימן ד' - הרחקת מסתננים

הגדרות	299
דין מסתנן	300

גירוש	301
הוצאות ביצוע צו גירוש	302
שחרור בערבות	303
ראיות	304
כינון ועדה	305
הרכב הוועדה	306
הבאה לפני ועדה לבחינת צווי גירוש	307
סמכויות הוועדה	308
עיון תקופתי	309
עיון חוזר	310
ראיות	311
נוכחות עצור	312
סדרי דין	313
עיכוב ביצוע	314
שמירת סמכויות	315

פרק י' - סמכויות מנהליות

סימן א' - הוראות מגבילות

תנועה ותעבורה	316
עוצר	317
שטחים סגורים	318
צווים לפתוח ולסגור מקומות	319
סמכות להורות על שילוט ועל הסרת שילוט	320
צביעה, שילוט וסימון	321

סימן ב' - תעודות זיהוי

חובה למסור ידיעות מזהות	322
נשיאת תעודת זהות	323
נטילה זמנית של תעודת זהות	324

סימן ג' - סמכויות שונות

הגדרות	325
נקיטת אמצעי ביטחון	326
אכיפת ביצוע	327
הוצאות לנקיטת אמצעי ביטחון	328
שימוש בסמכות	329
עונשין	330
איסור בניה	331
פיקוח על הבניה	332

סימן ד' - המאבק בתופעת השכרות

הגדרות	א332
סמכות תפיסה והשמדה של משקה משכר וכלי קיבולו	ב332

סימן ה' - הסמכת פקחים (שהייה באזור שלא כדין)

הגדרות	ג332
סמכות פקח	ד332

פרק י"א - הוראות שונות

עונש כללי	333
הוראות מעבר	334
תיקונים עקיפים	335

תוספות

תוספת ראשונה
תוספת שנייה
תוספת שלישית

**טבלאות השוואה
רשימת תיקונים**

הודעה על נוסח משולב

בתוקף סמכותי מכוח הוראות סעיף 2ג לצו בדבר קובץ המנשרים (יהודה והשומרון) (מס' 111), התשכ"ז-1967, ובהסכמת מפקד כוחות צה"ל באזור, הנני קובע בזאת את הצו בדבר הוראת ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התשי"ע-2009.

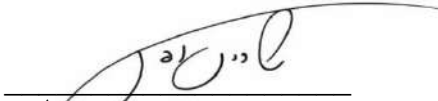
צו זה בא במקום הצווים הבאים :

- א. צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התשי"ל-1970 ;
- ב. צו בדבר הסמכת אנשים לערוך חקירה מוקדמת של עדים (יהודה והשומרון) (מס' 17), התשכ"ז-1967 ;
- ג. צו בדבר סמכויות שיפוט בעבירות פליליות (יהודה והשומרון) (מס' 30), התשכ"ז-1967 ;
- ד. צו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (יהודה והשומרון) (מס' 52), התשכ"ז-1967 ;
- ה. צו בדבר אנשי שירות הביטחון הפועלים באזור (יהודה והשומרון) (מס' 121), התשכ"ז-1967 ;
- ו. צו בדבר שיפוט עבריינים צעירים (יהודה והשומרון) (מס' 132), התשכ"ז-1967 ;
- ז. צו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה והשומרון) (מס' 225), התשכ"ח-1968 ;
- ח. צו בדבר איסור סחר בציוד מלחמתי (יהודה והשומרון) (מס' 243), התשכ"ח-1968 ;
- ט. צו בדבר איסור אימונים ומגע עם ארגון עוין מחוץ לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 284) תשכ"ט-1968 ;
- י. צו בדבר דרכי ענישה (יהודה והשומרון) (מס' 322), התשכ"ט-1969 ;
- יא. צו בדבר מניעת הסתננות (יהודה והשומרון) (מס' 329), התשכ"ט-1969 ;
- יב. צו בדבר חובת הזדהות (יהודה והשומרון) (מס' 332), התשכ"ט-1969 ;
- יג. צו בדבר איסור תשלום שכר לעבריין ביטחוני (יהודה והשומרון) (מס' 369), התשי"ל-1969 ;
- יד. צו בדבר פיקוח על הבניה (יהודה והשומרון) (מס' 393), התשי"ל-1970 ;
- טו. צו בדבר סניגוריה בבתי משפט צבאיים (יהודה והשומרון) (מס' 400), התשי"ל-1970 ;
- טז. צו בדבר איסור בניה (יהודה והשומרון) (מס' 465), התשל"ב-1972 ;
- יז. הצו בדבר סגירת תיקים (יהודה והשומרון) (מס' 841), התשי"מ-1980 ;
- יח. צו בדבר העברת כלואים (יהודה והשומרון) (מס' 1435), התשנ"ו-1996 ;
- יט. צו בדבר נקיטת אמצעי ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 1447), התשנ"ז-1996 ;
- כ. צו בדבר אנשי יחידת מצדה (יהודה והשומרון) (מס' 1558), התשס"ה-2005 ;
- כא. צו בדבר מעצרים מנהליים (הוראת שעה) [נוסח משולב] (מס' 1591), התשס"ז-2007.

למען הסר ספק יובהר, כי הוראות, פקודות, צווים, החלטות, פסקי דין או הודעות שהוצאו או שיוצאו בהתאם להוראות הצווים הנ"ל, יש לראותם כאילו הוצאו בהתאם להוראות צו זה.

הנני קובע, כי תחילת תוקפו של צו זה, תהא ביום י"ח באייר התש"ע, 2 במאי 2010.

**י"ד בחשוון התש"ע
1 בנובמבר 2009**

אל"ם	שרון אפק,
המשפטי	היועץ
והשומרון	לאזור יהודה

פרק א' - הוראות כלליות

בצו זה-

1.

הגדרות

"אזור מוחזק" - שטח המוחזק בידי כוחות צה"ל, זולת האזור.

"איש שירות הבטחון הכללי" - אדם הנמנה עם שירות הבטחון הכללי לפי תעודה, בת תוקף, שניתנה לו בידי שירות זה.

"בוגר רך" - אדם שמלאו לו ארבע-עשרה שנים אך לא מלאו לו שש-עשרה שנים.

"בית משפט צבאי" ו"בית משפט" - בית משפט צבאי שסמכות שפיטה באזור נתונה בידו לפי צו זה; בכפוף לאמור בסעיף 153(א), כל מקום בצו זה שנאמר בו "בית משפט צבאי" או "בית משפט" - גם בית המשפט הצבאי לערעורים במשמע, והוא כשאין הוראה אחרת.

"הקלה" - לענין עונש, כוללת הפחתתו, המרתו, התנאתו, או דחיית ביצועו, כולו או מקצתו. לענין צו זה רואים קנס כעונש קל יותר מאשר עונש מאסר לתקופה כל שהיא ובלבד שלא יומר עונש מאסר לקנס, ביחס העולה על אחד חלקי מאה משיעור הקנס הקבוע בסעיף קטן 1(א)(2) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת בטחון, לכל יום מאסר.

"התאחדות בלתי מותרת" - כמשמעה בתקנה 84 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

תיקון: צו מס' 1827

"חומר מזיק" - חומר כימי ביולוגי או רדיואקטיבי לרבות גרעיני, העלול לפי טיבו, סוגו או כמותו להמית אדם או לגרום לפגיעה חמורה לגוף, לרכוש, לתשתיות או לסביבה.

"כלי יריה" - כל כלי נשק, מכל סוג, שהוא מסוגל להמית, ובו קנה ממנו אפשר לירות כדור או קלע. מונח זה כולל כל חלק, אביזר ותחמושת של כלי-נשק כזה, וכל אביזר של כל כלי-נשק כזה שהותקן או מסוגל למעט את הרעש או הרשף הנגרמים כתוצאה מירי בכלי-הנשק; וכן כלי נשק שמסוגל לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם, לרבות חלק, אביזר ותחמושת לכלי נשק כאמור ולרבות מיכל המכיל או שסוגל להכיל חומר כאמור, אחת היא אם בעת שנעברה העבירה היה הנשק תקין לשימוש או לא.

"כלי נשק" - כלי יריה, תחמושת, פצצה, רימון יד, או חפץ נפיץ או מבעיר לרבות נשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי.

"מיתקן רגיש" - מקום, לרבות מבנה, מכל או כלי תחבורה המשמש לייצור, לעיבוד להחזקה, לאחסנה, לסילוק או להובלה, של חומר מזיק או להפקת אנרגיה מחומר כאמור.

"מועד" - מועד ממועדי ישראל כמשמעותם בסעיף 18(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התשי"ח-1948, כפי תוקפה בישראל מעת לעת.

תיקון: צו מס' 1684

"חפץ נפיץ או מבעיר" - כל דבר או חומר, לרבות נוזל או גז, שנועד או מסוגל לגרום להתפוצצות או לדליקה.

"ידיעה" - לרבות ידיעה שאינה נכונה, וכל תיאור, תכנית, סיסמה, סמל, נוסחה, חפץ או כל חלק מהם המכילים ידיעה או העשויים לשמש מקור לידיעה.

"ילד" - אדם שלא מלאו לו שתיים-עשרה שנים.

"כוחות משטרה" - שוטרים וקצינים במשטרת ישראל, שהועמדו תחת פיקוד מפקד כוחות צה"ל באזור. לענין זה, רואים כל שוטר וכל קצין ממשטרת ישראל המופעל באזור בידי רשויות משטרת ישראל, כמי שהועמד תחת פיקוד מפקד כוחות צה"ל באזור.

"מסירה" - לרבות מסירה על ידי סימון ואיתות וגרם מסירה.

"מתקן כליאה" - כהגדרתו בצו בדבר הפעלת מתקן כליאה (אזור הגדה המערבית) (מס' 29), התשכ"ז-1967.

"נאשם" - לרבות מערער, הכל לפי הענין.

"נער" - אדם שמלאו לו שתיים-עשרה שנים אך לא מלאו לו ארבע-עשרה שנים;

"נשיא בית משפט" - נשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, לפי הענין.

"נשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי" - נשק המסוגל לפלוט חומר מזיק לרבות קרינה רדיואקטיבית.

"עבירת ביטחון" - עבירה מבין העבירות המנויות בתוספת השלישית לצו זה.

תיקון:
צו מס' 1685

"עובד ציבור" - לרבות שוטר, איש שירות הבטחון הכללי, עובד בשירות כוחות צה"ל, עובד של מועצה מקומית, המנויה בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 892), התשמ"א-1981, של מועצה אזורית המנויה בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), התשל"ט-1979, ושל רשות מקומית, וכל מי שבידיו סמכויות לפי הדין או תחיקת בטחון.

"פעולה ברכוש" - הקניה או קבלה של בעלות או של זכות אחרת ברכוש, בין שהיא קניינית ובין שאינה קניינית, בתמורה או שלא בתמורה, וכן פעולה ברכוש שהיא גיוס, מסירה, קבלה, החזקה, המרה, פעולה בנקאית, השקעה, פעולה בניירות ערך או החזקה בהם, תיווך, מתן או קבלת אשראי, ייבוא, ייצוא או יצירת נאמנות, או ערבוב של רכוש טרור עם רכוש אחר גם אם אינו רכוש טרור."

תיקון: צו מס'
1827

"פסק דין חלוט" - כל אחד מאלה:

(1) פסק דין שניתן בידי בית המשפט הצבאי לערעורים;

(2) פסק דין שניתן בידי בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה שעברה עליו התקופה להגשת ערעור ולא הוגש ערעור.

"צו" - לרבות מינוי, צו, הודעה, הוראה, דרישה והיתר.

"צו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת בטחון" - צו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בדין ובתחיקת בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 845), התש"ס-1980.

"רכוש" - מקרקעין, מיטלטלין, כספים וזכויות לרבות רכוש שהוא תמורתו של רכוש כאמור, וכל רכוש שצמח או שבא מרכוש כאמור או מרווחיו.

תיקון: צו מס'
1827

"רכוש הקשור בעבירה" - רכוש כמפורט בסעיפים 60(א)-(1)-(3) לצו זה;

"רכוש טרור" - כל אחד מאלה:

- (1) רכוש של התאחדות בלתי מותרת;
- (2) רכוש הקשור לעבירה המנויה בתוספת הראשונה, או עבירה לפי סעיף 251 לצו זה.

"רכוש של התאחדות בלתי מותרת" - רכוש הנמצא בבעלותה, בחזקתה, בשליטתה או במשמורתה של התאחדות בלתי מותרת, לבד או יחד עם אחר, וכן רכוש המשמש או המיועד לשמש התאחדות בלתי מותרת או לפעילות של התאחדות בלתי מותרת, לרבות רכוש שההתאחדות מימנה את רכישתו או שהעבירה לאחר בלא תמורה; לעניין זה, חזקה כי רכוש הנמצא במקום המשמש דרך קבע לצורך פעילות של התאחדות בלתי מותרת ואינו משמש דרך קבע למטרה אחרת, הוא רכוש של התאחדות בלתי מותרת, אלא אם כן הוכח אחרת.

"רשויות צה"ל" - מפקד כוחות צה"ל באזור וכל רשות שנתמנתה על ידו או מכוחו או שהוסמכה לפעול באזור על פי הדין ותחיקת הביטחון, ובכלל זה כל מפקד צבאי באזור.

"שוטר" - לרבות כל בעל דרגה שאינו קצין הנמנה עם כוחות המשטרה.

"שירותים חיוניים" - שירותים חיוניים לקיום ממשל תקין באזור, להבטחת שלום הציבור וחיילי צה"ל, לקיום הסדר הציבורי, או לקיום הספקה וכל שירותים חיוניים לחיי הציבור.

"תושב" - ו"תעודת זהות" - כמשמעותם בצו בדבר תעודת זהות ומרשם אוכלוסין (יהודה והשומרון) (מס' 297), תשכ"ט-1969.

"תקיפה" - הכאת אדם, נגיעה בו, דחיפתו או הפעלת כוח על גופו בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, שלא בהסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית. ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חוס, אור, חשמל, גז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי-נוחות.

תיקון: צו
מס' 1724

(א) 2. אזכורי פצצות, רימוני-יד, או חפצים נפיצים או מבעירים או תחמושת בצו זה, יפורשו ככוללים אזכור כל רכיב של פצצה, רימון-יד, חפץ נפיץ או מבעיר או תחמושת.

הוראות
כלליות

(ב) צו שניתן מכוח תחיקת הביטחון, ייכנס לתוקפו במועד שיקבע בו.

- (ג) אפשר להוציא כל צו בעל פה, אם הרשות הנותנת או המוציאה אותו מוצאת לנכון לעשות כן.
- (ד) הרשות הנותנת או המוציאה צו, תגרום לכך שהודעה על כניסתו לתוקף תימסר בהקדם האפשרי, ובאותו אופן שתמצא לנכון. אך שום צו לא יראוהו כנטול תוקף לגבי אדם כל-שהוא, שעליו הוא חל, עקב העובדה שתשומת לבו לא הוסבה אליו.
- (ה) הוראות סעיף זה יחולו על כל תחיקת בטחון.
3. **מינוי מפקדים צבאיים**
מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי למנות מפקד צבאי לכל שטח או מקום באזור. מינוי כזה יכול להיערך תוך נקיבת שם או משרה, ואם ננקבה משרה יהיה המחזיק מזמן לזמן במשרה שצוינה, המפקד הצבאי בשטח או במקום הנדון.
4. **סמכויות שוטר**
לכל שוטר הנמנה עם כוחות המשטרה יהיו סמכויות אלו:
(1) הסמכויות הנתונות לכל חייל על פי תחיקת הביטחון;
5. **סמכויות קצין משטרה**
(2) הסמכויות שהיו לכל שוטר באזור ביום כ"ח באייר התשכ"ז (7 ביוני 1967) על פי כל דין שחל באזור באותו יום.
לכל קצין הנמנה עם כוחות משטרה יהיו הסמכויות המוקנות לכל שוטר, קצין משטרה, או קצין צה"ל לפי תחיקת הביטחון ולפי כל דין.
6. **סמכות איש שירות הביטחון**
(א) לכל איש שירות הביטחון הכללי תהיינה הסמכויות הנתונות לכל חייל על פי תחיקת הביטחון.
(ב) לגבי איש שירות הביטחון הכללי יהיו הממונים עליו בשירות זה, רשות בת סמך שחובה עליו להישמע לה.
7. **סמכות איש שירות בתי הסוהר**
(א) בסעיף זה -
"איש יחידת מצדה" - אדם הנמנה עם אנשי יחידת מצדה בשירות בתי הסוהר בישראל, לפי תעודה בת תוקף, שניתנה לו מאת יחידה זו.
"סוהר" - כהגדרתו בצו בדבר שירות בתי הסוהר (יהודה והשומרון) (מס' 254), התשכ"ח-1968.
(ב) לסוהר, בעת מילוי תפקידו בתחום בית הסוהר ובסביבתו המיידית, יהיו הסמכויות המסורות לחייל לפי פרק ג'; בעת מילוי תפקידו בליווי אסיר - אף מחוץ לתחום בית הסוהר.
- (ג) הסמכויות האמורות בסעיף קטן (ב) יהיו נתונות גם לסוהר הנמנה עם יחידת האבטחה והמבצעים בשירות בתי הסוהר, בשעת מילוי תפקידי אבטחה של עובדי שירות בתי הסוהר ובני משפחותיהם.
- (ד) לכל איש יחידת מצדה, תהיינה הסמכויות הנתונות לחייל לפי פרק ג'.

תיקון: צו 7א. כלל מי שנמנה על המחלקה לחקירות שוטרים שבמשרד המשפטים, תהיינה הסמכויות הנתונות לכל חייל על פי תחיקת הביטחון. מס' 1769

פרק ב' - בתי משפט צבאיים

- אי-תלות** 8. בענייני שפיטה אין מרות על מי שבידו סמכות שפיטה, זולת מרות הדין ותחיקת הביטחון.
- בתי המשפט הצבאיים** 9. אלה בתי המשפט הצבאיים באזור, שסמכות שפיטה נתונה בידיהם:
- (1) בתי משפט צבאיים של ערכאה ראשונה, שיכוננו בידי מפקד כוחות צה"ל באזור בהודעה.
- (2) בית המשפט הצבאי לערעורים.
- סמכות** 10. (א) בית משפט צבאי מוסמך לדון בכל עבירה שהוגדרה בתחיקת בטחון ובדין.
- (ב) יצא נאשם חייב בדינו על עבירה לפי הדין, יהיה בית המשפט הצבאי מוסמך להטיל עליו עונש שאינו עולה על העונש שבית משפט שכוון לפי דין מוסמך להטילו באותו מקרה, והוא כשאינן הוראה אחרת בתחיקת הביטחון.
- (ג) לענין סעיף קטן (ב) אחת היא:
- (1) אם העבירה נעברה לפני כניסת כוחות צה"ל לאזור או לאחר מכן;
- (2) אם סמכות הדיון בעבירה יוחדה לבית משפט או לבית-דין מיוחד.
- (ד) בדונו בעבירה על פי הדין יהיו לבית המשפט הצבאי, בנוסף על הסמכויות שבתחיקת הביטחון, גם כל הסמכויות שהיו נתונות לבית משפט מקומי כמשמעו בצו בדבר בתי המשפט המקומיים (יהודה והשומרון)(מס' 412), התש"ל-1970, אילו היה דן בעבירה.
- (ה) בית משפט צבאי מוסמך לדון כאמור בסעיף קטן (א) גם את מי שעשה מחוץ לאזור מעשה שהיה מהווה עבירה אילו נעשה באזור והמעשה פגע או היה מיועד לפגוע בבטחון האזור או בסדר הציבורי.
- (ו) בית משפט צבאי מוסמך לדון כאמור בסעיף קטן (א) גם את מי שעבר באזור A עבירה, אשר פגעה או נועדה לפגוע בבטחון האזור.
- (ז) בית משפט צבאי, מוסמך לדון כאמור בסעיף קטן (א), גם את מי שעבר באזור A עבירה לפי סעיפים 407ד(ב), 407ט-407יא לחוק הפלילי הירדני מס' 16, כפי שתוקן בצו בדבר תיקון החוק הפלילי

(תיקון מס' 6) (יהודה והשומרון) (מס' 1428), התשנ"ה-1995 ולפי סעיף 412 לחוק הפלילי הירדני מס' 16, כפי שתוקן בצו בדבר תיקון דיני העונשין (רכוש גנוב ורכוש החשוד כגנוב) (יהודה והשומרון) (מס' 771), התשל"ט-1978, ובלבד שמושא העבירה הוא כלי רכב הרשום כדין במדינת ישראל.

	(ח)	תוקפו של סעיף קטן (ז) יהא עד ליום 10.10.2021.	תיקון: צו מס' 1663 צו מס' 1675 צו מס' 1702 צו מס' 1744 צו מס' 1776 צו מס' 1806 צו מס' 1824
	11.	(א) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה, לפי בחירה של הוועדה לבחירת שופטים (להלן בסימן זה - ועדת הבחירה):	מינוי שופטים
(1)		קצינים בצה"ל, בדרגת סרן או בדרגה גבוהה מזו, בעלי ניסיון משפטי של חמש שנים לפחות, לכהן כשופטים;	
(2)		שופטים, בדרגת סגן אלוף או בדרגה גבוהה מזו, לכהן כנשיאי בתי המשפט הצבאיים של ערכאה ראשונה;	
(3)		שופטים, לכהן כסגני הנשיאים של בתי המשפט הצבאיים של ערכאה ראשונה אשר ימלאו את תפקידיהם של נשיאי אותם בתי משפט בהעדרם או בשעה שלא התמנה נשיא לאותו בית משפט צבאי כאמור בפסקה (2);	
(4)		שופטים, בדרגת סגן אלוף או בדרגה גבוהה מזו, בעלי ניסיון משפטי של שבע שנים לפחות, לכהן כשופטים של בית המשפט הצבאי לערעורים, ובלבד שלא ימונה קצין שלא כיהן קודם לכן כשופט, אלא לאחר ששוכנעה ועדת הבחירה, שעסק בצה"ל בעיסוק משפטי העושה אותו מתאים לתפקיד זה;	
(5)		שופט, בדרגת אלוף משנה או בדרגה גבוהה מזו, בעל ניסיון משפטי של שבע שנים לפחות, לכהן כנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים. ואולם רשאית ועדת הבחירה, אם ראתה שאין בקרב הכוחות הסדירים של הצבא קצין בעל ניסיון משפטי המתאים לתפקיד נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, להמליץ – ברוב של חמישה מבין חבריה – כי יתמנה לתפקיד קצין מתאים שהוא בעל הכשרה משפטית;	
(6)		שופט, כאמור בפסקה (4), לכהן כמשנה לנשיא של בית המשפט הצבאי לערעורים, אשר ימלא את תפקידיו של נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים בהעדרו או בשעה שלא נתמנה נשיא בית משפט צבאי לערעורים כאמור בפסקה (5).	
(ב)		לענין סעיף-קטן (א) - קצינים בצה"ל - קצינים הנמנים עם הכוחות הסדירים של צה"ל, או קצינים הנמנים עם כוחות המילואים של צה"ל, ואולם לא יתמנה קצין הנמנה עם כוחות המילואים של	

צה"ל לנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, למשנהו, לנשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או לסגן הנשיא.

12. מינוי לכהונה בפועל (א) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה לכהונה בפועל, בהמלצת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים ובהסכמת המועמד -

(1) שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים - לנשיא או לשופט של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה.

(2) שופט של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה - לשופט בית המשפט הצבאי לערעורים או לנשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה.

(ב) כהונה בפועל לפי סעיף זה, ברציפות או לסירוגין, לא תהיה למשך יותר משנה אחת מתוך תקופה של שלוש שנים.

(ג) מי שנתמנה לכהונה בפועל לפי סעיף זה רשאי לדון גם בענין הנתון לסמכות בית המשפט הצבאי שבו הוא מכהן דרך קבע, ובלבד שלא ידון באותו ענין בשתי ערכאות.

13. ועדת הבחירה (א) ועדת הבחירה תהיה של שבעה חברים שהם:

(1) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים, והוא יהיה יושב ראש הוועדה;

(2) ראש אגף כוח אדם במטה הכללי של צה"ל;

(3) מתאם פעולות הממשלה בשטחים;

(4) המשנה לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים;

(5) נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים;

(6) שופט בדימוס, אשר ימונה בידי נשיא בית הדין הצבאי לערעורים;

(7) נציג לשכת עורכי הדין בישראל, שתבחר המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין.

(ב) ועדת הבחירה רשאית לפעול אף אם פחת מספר חבריה, כל עוד לא פחת מחמישה.

(ג) אלה רשאים להציע מועמדים לכהונת שופט:

(1) נשיא בית הדין הצבאי לערעורים;

(2) ראש אגף כח אדם במטה הכללי של צה"ל;

(3) נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים;

(4) שני חברי ועדת הבחירה כאחד.

(ד) החלטת ועדת הבחירה תתקבל ברוב קולות חבריה שהשתתפו בהצבעה.

(ה) ועדת הבחירה תקבע את הליכי הפרסום והבחירה, וכן את סדרי דיוניה ועבודתה. ליו"ר ועדת הבחירה הסמכות למנות ועדות משנה.

(ו) ועדת הבחירה לא תציע מינוי של שופט, אם המועמד הורשע בעבירה פלילית שיש בה, בנסיבות הענין, משום קלון.

- הפסקת כהונה**
14. (א) לא תיפסק כהונתו של שופט, שלא בהסכמתו, אלא באחד מאלה:
- (1) משקבעה ועדת הבחירה, על יסוד חוות דעת רפואית לפי כללים שייקבעו על ידה, שמחמת מצב בריאותו נבצר ממנו להמשיך במילוי תפקידו;
- (2) על-פי החלטת ועדת בחירה שהציע יושב ראש הוועדה או נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים;
- (3) על-פי החלטת נשיא בית הדין הצבאי לערעורים מטעמים ארגוניים, לרבות טעמים הכרוכים בהיקפי פעילות.
- (ב) כהונתו של שופט הנמנה עם כוחות המילואים של צה"ל תיפסק, נוסף על האמור בסעיף-קטן זה, אם חדל הוא מהיות נמנה עם כוחות המילואים של צה"ל.
- (ג) שופט שכהונתו נסתיימה לאחר שהתחיל בדיון, יהיה מוסמך להמשיך בו כדי לסיימו בתוך שלושה חודשים מיום סיום כהונתו; הוראה זו לא תחול על מי שכהונתו נסתיימה בעקבות החלטה של ועדת הבחירה כאמור בסעיף-קטן (א).
- הרכב בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה**
15. בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה יכול שידון בשלושה (בצו זה - "בית משפט צבאי של שלושה") ויכול שידון בדין יחיד (בצו זה - "דין יחיד") בהתאם להוראות צו זה.
- הרכב בתי משפט צבאיים של שלושה**
16. (א) בית משפט צבאי של שלושה יהיה מורכב משלושה שופטים; מותב בית המשפט ייקבע בידי נשיאו, ובאין קביעה כאמור - לפי סדר שקבע מזמן לזמן נשיא בית המשפט.
- (ב) נשיא בית המשפט ישמש אב בית הדין בכל מותב בו הוא יושב, אלא אם כן יושב במושב שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, המכהן בפועל כשופט באותו בית משפט, שאז ישמש הוא אב בית הדין; אין הנשיא בין שופטי המותב - יקבע הוא שופט אחר לשמש אב בית הדין.
- דן יחיד**
17. (א) דן יחיד יהיה שופט אשר ייקבע בידי נשיא בית המשפט, ובאין קביעה כאמור - לפי סדר שקבע מזמן לזמן נשיא בית המשפט.
- (ב) הוראות צו זה יחולו על דן יחיד כאילו היה בית משפט צבאי של שלושה והוא כשאין הוראה אחרת.
- (ג) (1) לדן יחיד לא תהיה סמכות לגזור בגזר דין אחד על כל נאשם מאסר העולה על עשר שנים או קנס העולה על הקנס הקבוע בסעיף 1(א)(4) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת הביטחון או אותם מאסר וקנס גם יחד;
- (2) אין באמור בפסקה (1) כדי לפגוע בסמכותו של דן יחיד להפעיל כל עונש מאסר על תנאי כאמור בסעיפים 169 עד 171;

(3) על אף האמור בפסקה (1) ובנוסף על סמכותו לפי פסקה זו, רשאי דן יחיד הדן בעבירה על פי סעיף 227, להטיל על הנאשם קנס בשיעור הקבוע בסעיף 164(ג).

18. (א) לבקשת תובע צבאי רשאי בית משפט צבאי של שלושה, בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, להעביר את הדיון בעניינו של הנאשם לדן יחיד.

העברת דיון

(ב) משהועבר הדיון כאמור בסעיף קטן (א) ימשיך הדן יחיד במשפט מן השלב אליו הגיע בית המשפט הצבאי לפני ההעברה ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע את טענותיהם בענין, לנהוג בראיות שנגבו בידי קודמיו כאילו גבה אותן בעצמו או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

(ג) בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, רשאי דן יחיד להעביר את הדיון בכל אישום לבית משפט צבאי של שלושה ולהחזיר את הנאשם למשמורת או לשחררו בתנאים שיקבע על מנת שיתייצב לפני אותו בית משפט; משהועבר הדיון כאמור תהא לבית המשפט הצבאי של שלושה סמכות לדון ולהכריע באישום האמור כאילו הובא האישום לפניו מלכתחילה.

19. (א) בית המשפט הצבאי לערעורים ישמע ערעורים מבתי המשפט הצבאיים של ערכאה ראשונה.

בית המשפט הצבאי לערעורים

(ב) (1) בית המשפט הצבאי לערעורים יהיה מורכב משופטים; מותב של בית המשפט הצבאי לערעורים ייקבע על ידי נשיאו.

(2) נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים ישמש אב בית הדין בכל מותב בו הוא יושב; אין הנשיא בין שופטי המותב - יקבע הוא שופט אחר לשמש אב בית הדין.

(ג) בית המשפט הצבאי לערעורים ידון בשלושה, חוץ מן המקרים הבאים, בהם ידון בית המשפט הצבאי לערעורים בחמישה:

(1) כשהערעור הוא על פסק דין המטיל עונש מוות;

(2) כשנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים החליט על כך;

(3) כאשר הודיע הפרקליט הצבאי הראשי, כי הוא סבור שיש צורך בהרכב זה, מפני שכרוכה בערעור שאלה משפטית שיש בה משום חידוש או שהיא בעלת חשיבות כללית, או מפני סיבה אחרת;

(4) כאשר הורה מותב של שלושה שהחל לדון בענין מסוים שהמשך הדיון בו יהיה לפני חמישה שופטים.

(ד) למרות האמור בסעיף קטן (ג) ידון בית המשפט הצבאי לערעורים בדן יחיד, שהוא שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, בהתקיים אחד מאלה:

(1) בדיון בענין מעצר לפי סעיפים 37 עד 39 או במעצר טרם הכרעת דין לפי סעיף 44 או בערר לפי סעיף 45 או בעיון חוזר לפי סעיף 47.

(2) בדיון בערעור על פסק דין של דן יחיד, אלא אם נגזר על הנדון עונש מאסר לתקופה של חמש שנים או יותר, או עונש מאסר בפועל לתקופה של שלוש שנים או יותר, או שהנשיא או המשנה לנשיא של בית המשפט הצבאי לערעורים הורה לקבוע את הדיון להרכב של שלושה.

(ה) לענין סעיף זה, "מאסר" - לרבות מאסר על תנאי שהופעל, ולמעט מאסר בשל אי תשלום קנס.

כל עוד לא הוחל בגביית ראיות, רשאי שופט אחר להמשיך במשפט מן השלב שאליו הגיע קודמו; הוחל בגביית ראיות ונבצר משופט מסיבה כלשהי לסיים את המשפט, רשאי שופט אחר להמשיך את המשפט מן השלב שאליו הגיע קודמו ורשאי הוא, לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם לענין, לנהוג בראיות שגבה קודמו כאילו גבה אותן בעצמו או לחזור ולגבותן, כולן או מקצתן.

.20

החלפת שופט

פרק ג' - עיכוב, מעצר, שחרור, חיפוש, תפיסה וחילוט

סימן א' - הוראות כלליות

הוראות פרק זה וההוראות מכוחו יחולו גם לגבי עבירה על תחיקת בטחון, לגבי עבירה על דין אחר כלשהו שהוא בר-תוקף באזור ולגבי מעשה, מחדל או נסיון שבוצע בישראל או באזור מוחזק בידי צה"ל ושהוא בר עונשין, מכוח הדין או תחיקת הבטחון החלים במקום בו בוצע.

.21

תחולה

סימן ב' - עיכוב

(א) .22 בסימן זה -

עיכוב

"עיכוב" - הגבלת חירותו של אדם לנוע באופן חופשי, בשל חשד שבוצעה עבירה או כדי למנוע ביצוע עבירה כאשר הגבלת החירות מסויגת מראש בזמן ובתכלית, הכל כאמור בסימן זה.

(ב) היה לחייל יסוד סביר לחשוד כי אדם עבר עבירה על תחיקת הביטחון, או כי הוא עומד לעבור עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או ביטחונו, רשאי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו.

(ג) חייל רשאי לדרוש מאדם להילוות עמו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין או לזמנו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין, למועד אחר שיקבע, אם נתקיימו שניים אלה:

(1) יש יסוד סביר לחשוד שהוא עבר עבירה או יש הסתברות גבוהה שהוא עומד לעבור עבירה כאמור בסעיף קטן (ב);

(2) הזיהוי היה בלתי מספיק, או לא ניתן לחקור אותו במקום הימצאו.

עיכוב במקום **עד** 23. (א) היה לחייל יסוד סביר לחשוד שנעברה עבירה או כי עתידה להיעבר עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון האזור, רשאי הוא לעכב אדם שיכול למסור לו מידע הנוגע לאותה עבירה, כדי לברר את זהותו ומענו. כן רשאי הוא לזמן אותו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין למועד סביר אחר שיקבע לצורך ביצוע אותן פעולות.

(ב) היה הזיהוי בלתי מספיק, או היה חשש כי האדם לא יתייצב לחקירה במועד, רשאי החייל לבקש מאותו אדם להילוות עמו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין לשם גביית העדות.

עיכוב לחיפוש **לשם** 24. הוקנתה בחיקוק הסמכות לחפש במקום, בכליו או על גופו של אדם או בכלי רכב, או הסמכות לדרוש מאדם הצגת מסמכים, רשאי בעל הסמכות לעכב אדם כדי לאפשר את החיפוש או העיון במסמכים, וכן רשאי הוא לדרוש מהאדם למסור את שמו ומענו.

עיכוב ביצוע מעצר **לשם צו** 25. (א) היה לחייל יסוד סביר לחשוד כי ניתן נגד אדם צו מעצר או צו מאסר, רשאי הוא לעכבו עד לקבלת עותק הצו, לצורך ביצוע המעצר או המאסר על פיו.

(ב) לא ניתן לקבל עותק הצו במקום, רשאי חייל לדרוש מאותו אדם להילוות עמו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין, לשם קבלת הצו ולשם ביצוע המעצר או המאסר על פיו.

משך העיכוב 26. (א) לא יעוכב אדם או כלי רכב מעל לזמן סביר הדרוש, בנסיבות המקרה, לביצוע הפעולה שלשמה הוקנתה סמכות העיכוב.

(ב) בכל מקרה, לא יעוכב אדם או כלי רכב לפרק זמן העולה על שלוש שעות ואולם רשאי קצין צה"ל בדרגת סא"ל לפחות או קצין משטרה, להאריך את משך העיכוב לפרק זמן נוסף שלא יעלה על שלוש שעות נוספות, מנימוקים שיירשמו.

דו"ח עיכוב **על** 27. עם תום העיכוב, יערוך מבצע העיכוב דוח, שבו יפרט את שמו של מי שעוכב, סיבת העיכוב ומשך העיכוב, אם נתקיים אחד מאלה:

- (1) האדם הובא למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין;
- (2) האדם עוכב לפרק זמן של שלוש שעות או יותר.

28. לא ייעצר אדם לפי סימן ג לפרק זה אם אפשר להסתפק בעיכוב; אולם לא יהא בכך כדי לפגוע בתוקף המעצר.

עדיפות לעיכוב

סימן ג' - מעצר ושחרור

29. **מקום המעצר** עצור לפי צו זה יוחזק במשמורת במקום שייקבע בידי מפקד צבאי.

פקודת מעצר לפי סימן זה תבוצע בידי חייל.	30.	ביצוע פקודת מעצר
<p>(א) חייל רשאי לעצור, ללא פקודת מעצר, כל אדם העובר על הוראות צו זה או שיש מקום לחשוד בו שעבר עבירה על צו זה.</p> <p>(ב) מי שנעצר על פי סעיף קטן (א) יועבר בהקדם האפשרי לתחנת משטרה או למקום מעצר שנקבע לפי צו זה.</p> <p>(ג) מי שנעצר על פי סעיף קטן (א) בחשד לביצוע עבירת ביטחון, יש לתת עליו פקודת מעצר בתוך זמן סביר; לא ניתנה פקודת מעצר בתוך 96 שעות מעת מעצרו, ואם היה קטין שמלאו לו שש עשרה שנים אך לא מלאו לו שמונה עשרה שנים, בתוך 72 שעות מעת מעצרו - ישוחרר.</p>	31.	מעצר על ידי חייל ללא פקודת מעצר
<p>(1ג) מי שנעצר לפי סעיף קטן (א) בחשד לביצוע עבירה שאינה עבירת ביטחון, יש לקבל עליו פקודת מעצר בתוך זמן סביר; לא ניתנה פקודת מעצר בתוך 48 שעות מעת מעצרו - ישוחרר.</p> <p>(2ג) קצין משטרה רשאי לתת פקודת מעצר, על עצור החשוד בביצוע עבירת ביטחון, לתקופה שלא תעלה על 96 שעות מעת מעצרו; הייתה פקודת המעצר לתקופה של פחות מ-96 שעות, רשאי קצין המשטרה להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלו יחד על 96 שעות מעת מעצרו.</p> <p>(3ג) קצין משטרה רשאי לתת פקודת מעצר, על עצור החשוד בביצוע עבירה שאינה עבירת ביטחון, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות מעת מעצרו; הייתה פקודת המעצר לתקופה של פחות מ-48 שעות, רשאי קצין המשטרה להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלו יחד על 48 שעות מעת מעצרו.</p> <p>(ד) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להסמיך כל אדם להורות על שחרורו של מי שנעצר לפי סעיף קטן (א), ובלבד שלא הוצאה נגד אותו עצור פקודת מעצר לפי הוראות סימן זה.</p>		תיקון: צו מס' 1685
<p>(א) מי שנעצר לפי סעיף 31 יובא בהקדם האפשרי, ובתוך תקופת מעצרו, בפני שופט.</p> <p>(ב) חל מועד הבאת העצור בפני שופט או במועד, יובא העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או המועד.</p> <p>(ג) חל מועד סוף מעצרו של העצור לפי סעיף 31 בשבת או במועד, ואישר קצין משטרה בדרגת סגן ניצב כי לא ניתן להביא את העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או המועד, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר ממחרת השבת או המועד ועד השעה 12:00.</p>	31א.	הבאת העצור בפני השופט
		תיקון: צו מס' 1685

<p>עלה משך המועד או צירוף המועד והשבת על 48 שעות, יובא העצור לפי סעיף 31(ג) בפני שופט לפני כניסת השבת או המועד; בוצע המעצר פחות משמונה שעות לפני כניסת השבת או המועד ואישר קצין משטרה שדרגתו היא סגן ניצב לפחות, כי לא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת השבת או המועד, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר ממחרת השבת או המועד ועד השעה 12:00; בוצע המעצר פחות מארבע שעות לפני כניסת השבת או המועד ולא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת השבת או המועד, או בוצע המעצר במהלך השבת או המועד, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר ממחרת השבת או המועד ועד השעה 12:00, או בתום 48 שעות מעת מעצרו, לפי המאוחר;</p>	<p>(1) (ד)</p>	<p>צו מס' 1701</p>
<p>עלה משך צירוף המועד והשבת על 72 שעות, יובא עצור לפי סעיף 31(ג) בפני שופט לפני כניסת המועד; בוצע המעצר פחות מארבע שעות לפני כניסת המועד ולא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת המועד, או בוצע המעצר במהלך המועד או השבת, יובא העצור בפני שופט בהקדם האפשרי ממחרת השבת ועד השעה 12:00, או בתום 48 שעות מעת מעצרו, לפי המאוחר.</p>	<p>(2)</p>	
<p>על אף האמור בסעיפים 31 (ג)-(ג3) ובסעיף 32 לצו זה, יחולו ההוראות הבאות:</p>	<p>31.ב. הוראות מיוחדות לעניין נער ובוגר רך</p>	
<p>(1) נעצר נער -</p>		
<p>(א) יש לתת עליו פקודת מעצר בתוך זמן סביר; לא ניתנה פקודת מעצר בתוך 24 שעות מעת מעצרו - ישוחרר.</p>	<p>(א)</p>	<p>תיקון: צו מס' 1711</p>
<p>(ב) קצין משטרה רשאי לתת עליו פקודת מעצר, לתקופה שלא תעלה על 24 שעות מעת מעצרו; הייתה פקודת המעצר לתקופה של פחות מ-24 שעות, רשאי קצין המשטרה להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלו יחד על 24 שעות מעת מעצרו.</p>	<p>(ב)</p>	
<p>(ג) נעצר נער בחשד לביצוע עבירת ביטחון, קצין משטרה, אשר סבור, כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של הנער, מוסמך לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה, שלא תעלה על 48 שעות מעת מעצרו.</p>	<p>(ג)</p>	<p>תיקון: צו מס' 1798</p>
<p>(ד) נעצר נער בחשד לביצוע עבירה שאינה עבירת ביטחון, קצין משטרה, אשר סבור, כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של הנער, מוסמך לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה, שלא תעלה על 36 שעות מעת מעצרו.</p>	<p>(ד)</p>	<p>תיקון: צו מס' 1798</p>
<p>(2) נעצר בוגר רך -</p>		
<p>(א) יש לתת עליו פקודת מעצר בתוך זמן סביר; לא ניתנה פקודת מעצר בתוך 48 שעות מעת מעצרו - ישוחרר.</p>	<p>(א)</p>	

(ב) קצין משטרה רשאי לתת עליו פקודת מעצר, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות מעת מעצרו; הייתה פקודת המעצר לתקופה של פחות מ-48 שעות, רשאי קצין המשטרה להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלו יחד על 48 שעות מעת מעצרו.

(ג) קצין משטרה, אשר סבור, כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של הנער, מוסמך לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה, שלא תעלה על 96 שעות מעת מעצרו.

שוכנע קצין משטרה, כי הפסקת חקירתו של מי שנעצר לפי סעיף 31(ג) תפגע פגיעה ממשית בחקירה, מוסמך הוא, באישור ראש מחלקת חקירות בשירות הביטחון הכללי, לתת פקודת מעצר בכתב, לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על שישה ימים מעת המעצר.

מעצר על ידי שוטר
תיקון:
צו מס' 1685

שוכנע קצין משטרה, כי הפסקת חקירתו של מי שנעצר לפי סעיף 32(א) עלולה לפגוע בביצוע פעולת חקירה חיונית, אשר נועדה למנוע פגיעה בחיי אדם, מוסמך הוא, באישור ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על שמונה ימים מעת המעצר. היה הנאשם קטין שמלאו לו שש עשרה שנים אך לא מלאו לו שמונה עשרה שנים, פקודת המעצר לא תעלה על ששה ימים מעת מעצרו.

תיקון: צו מס' 1798

קצין משטרה, אשר סבור, כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של חשוד, אשר נעצר לפי סעיף 31(ג), מוסמך לתת פקודת מעצר בכתב לתקופה, שלא תעלה על 72 שעות מעת מעצרו.

תיקון:
צו מס' 1701; צו מס' 1798

לענין סעיף זה -

מעצר לחימתי

"עצור" – מי שנעצר באזור במהלך פעילות מבצעית ללחימה בטרור, ונסיבות מעצרו מקימות לגביו חשש שהוא מסכן או עלול לסכן את ביטחון האזור, ביטחון כוחות צה"ל או ביטחון הציבור.

"קצין" - קצין צה"ל בדרגת סרן לפחות או קצין משטרה בדרגת פקד לפחות.

קצין מוסמך להורות בכתב על החזקתו של עצור במעצר, לתקופה שלא תעלה על 8 ימים מיום הבאתו למתקן כליאה (להלן בסעיף זה - תקופת המעצר).

(ב)

קצין מוסמך להורות על שחרורו של עצור לפני תום תקופת המעצר, אם מצא שאין עוד צורך במעצרו.

(ג)

(1) על אף האמור בסעיפים 56 ו-58, לא ייפגש עצור עם עורך דין במשך יומיים מיום מעצרו.

(ד)

(2) מניעת מפגש של עצור עם עורך דין בתום יומיים מיום מעצרו תיעשה לפי סעיפים קטנים 58(ג) ו-(ד).

קצין משטרה מוסמך להורות על שחרורו של מי שנעצר לפי סעיפים 31(א) או 32, בתנאים או ללא כל תנאי.

שחרור ממעצר על ידי קצין משטרה

35. שחרור ממעצר על ידי בית משפט צבאי
- שופט מוסמך להורות על שחרורו של מי שנעצר לפי סעיפים 31(א) או 32, בתנאים או ללא כל תנאי, וכן להורות על שינוי התנאים שנקבעו לשחרורו בידי קצין משטרה.
36. בקשה לשחרור תיקון: צו מס' 1772
- (א) מי שנעצר לפי סעיף 31 וטרם ניתנה נגדו פקודת מעצר של שופט רשאי לפנות לשופט בבקשה כי יורה על שחרורו או כי יורה על שינוי התנאים שנקבעו לשחרורו בידי קצין משטרה.
- (1א) הוגשה בקשה לפי סעיף זה, לא יורה בית המשפט על קיום דיון בבקשה אלא לאחר שקיבל התייחסות קצין משטרה או תובע צבאי לבקשה ושוכנע, מטעמים שיירשמו, כי קיים צורך בקיום דיון כאמור. לא שוכנע בית המשפט כי קיים צורך בקיום דיון, יורה על דחיית הבקשה ללא דיון בה. התייחסות כאמור יכול ותינתן במעמד צד אחד.
- (ב) בקשה לשחרור ממעצר שאינה מוגשת אגב דיון במתן צו מעצר, בקשה לעיון חוזר או ערר יוגשו בכתב בצרוף העתקים של ההחלטה בענין המעצר ופרוטוקול הדיון בה, ויכילו תמצית נימוקיהן; קדמו להן בקשות שחרור ממעצר או בקשות לעיון חוזר, או עררים אחרים - יצורפו אליהם העתקים של אותם בקשות ועררים ושל פרוטוקול הדיון בהן; אולם שופט רשאי, מטעמים שייראו בעיניו, להיזקק לבקשה גם אם לא צורפו העתקים כאמור.
37. הארכת מעצר לצרכי חקירה תיקון: צו מס' 1798
- (א) מי שנעצר בחשד לביצוע עבירת ביטחון, שופט מוסמך לתת פקודת מעצר לתקופה שלא תעלה על 20 ימים, ורשאי להאריך את המעצר לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על 15 ימים, ובלבד שסך כל תקופת המעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע לא יעלה על 75 ימים.
- (1א) מי שנעצר בחשד לביצוע עבירה שאינה עבירת ביטחון, שופט מוסמך לתת פקודת מעצר לתקופה שלא תעלה על 15 ימים, ורשאי להאריך את המעצר לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על 15 ימים, ובלבד שסך כל תקופת המעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע לא יעלה על 75 ימים.
- (ב) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(1א), נעצר קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה יהיה שופט מוסמך לתת פקודת מעצר לתקופה שלא תעלה על 15 ימים, ויהיה רשאי להאריך את המעצר לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על 10 ימים, ובלבד שסך כל תקופת המעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע לא יעלה על 40 ימים.
- תיקון: צו מס' 1685, צו מס' 1726; צו מס' 1798
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), נעצר נער בחשד לביצוע עבירה שאינה עבירת ביטחון, יהיה שופט מוסמך לתת פקודת מעצר לתקופה שלא תעלה על 10 ימים, ויהיה רשאי להאריך את המעצר לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על 10 ימים, ובלבד שסך כל תקופת המעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע לא יעלה על 40 ימים.
- תיקון: צו מס' 1798

38. שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים רשאי, לבקשת הפרקליט הצבאי הראשי או מי שהוסמך לכך על ידו, לצוות על הארכת מעצרו של מי שנעצר לפי סעיף 37 מלבד קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה, או על מעצרו מחדש, לתקופות נוספות, שכל אחת מהן לא תעלה על 90 ימים.
- הארכת מעצר נוספת לצרכי חקירה: תיקון: צו מס' 1685, צו מס' 1726; צו מס' 1798
- 38.א. שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים רשאי, לבקשת הפרקליט הצבאי הראשי או מי שהוסמך לכך על ידו, לצוות על הארכת מעצרו של קטין שנעצר לפי סעיף 37 או על מעצרו מחדש, לתקופות נוספות, שכל אחת מהן לא תעלה על 45 ימים.
- הארכת מעצר לשם מעצרו מנהלי
39. שופט מוסמך להאריך את מעצרו של מי שנעצר לפי סימן זה לתקופה שלא תעלה על 72 שעות, אם הצהיר תובע צבאי כי קיימת כוונה להביא את עניינו של העצור בפני מפקד צבאי, כהגדרתו בסעיף 285(א), כדי שישקול הוצאת צו מעצר מנהלי בעניינו, ושוכנע השופט כי נסיבות העניין מצדיקות את הארכת מעצרו של העצור לתקופה זו. לעניין זה, לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.
40. (א) לא ישוחרר מי שנעצר על פי פקודת מעצר של שופט, אלא לפי צו של שופט.
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), קצין משטרה, שדרגתו אינה למטה מדרגת רב פקד, מוסמך להורות על שחרורו של אדם העצור על פי פקודת מעצר של שופט לפני תום תקופת המעצר שנקבעה בידי השופט, אלא אם כן קבע השופט, כי העצור יובא לפניו, או שהעצור ביקש זאת, או אם העצור נעצר על פי צו של שופט עד לסיום משפטו.
41. (א) החליט שופט על שחרור עצור, לפי סימן זה, והודיע מי שביקש את המעצר, במעמד מתן החלטה, על כוונתו לשקול לערור עליה, רשאי השופט לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.
(ב) החליט שופט על שחרור עצור, והצהיר תובע צבאי, במעמד מתן החלטה, כי קיימת כוונה להביא את עניינו של העצור לפני מפקד צבאי, כהגדרתו בסעיף 285(א), כדי שישקול הוצאת צו מעצר מנהלי בעניינו, רשאי השופט לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות, אם שוכנע כי נסיבות הענין מצדיקות את השהיית שחרורו של העצור לתקופה זו; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.
42. (א) שחרור בערבות יכול שיהא בערבות עצמית של העצור או הנאשם, בין לבדה ובין בצירוף ערבות ערב או בערבון כספי של העצור או של ערב או מקצתה בערבות ומקצתה בערבון, הכל כפי שיורה קצין המשטרה או בית המשפט הצבאי, שקבעו את מתן הערובה כתנאי לשחרור.

- (ב) שחרור בערבות לפי סעיף זה הוא על תנאי שהמשוחרר יתייצב בכל עת שיידרש לחקירה או למשפט או לנשיאת עונשו ורשאי בית המשפט הצבאי להוסיף תנאים ככל שימצא לנכון. בכלל האמור, רשאי בית המשפט הצבא להתנות את השחרור בערבות בהפקדת דרכונו של המשוחרר ולצוות על עיכוב יציאתו מהאזור.
- (ג) שוחרר אדם בערובה רשאי חייל, בין מיוזמתו ובין לפי פניית ערב, אם יש לו יסוד סביר להניח שהמשוחרר עומד להתחמק מהדין לעצור את המשוחרר ללא פקודת מעצר. משוחרר שנעצר לפי סעיף זה נוהגים בו כאמור בסעיף 31(ב).
- (ד) לבקשת תובע צבאי רשאי בית המשפט צבאי, משהוכח לו כי המשוחרר הפר תנאי מתנאי השחרור, לצוות על מעצר המשוחרר. כן רשאי הוא לצוות-
- (1) על תשלום סכום הערבות כולו או מקצתו לקופת מפקדת האזור. דין צו כזה, כדין קנס שלא שולם במועדו;
- (2) על חילוט הערבון, כולו או מקצתו, לטובת קופת מפקדת האזור.
- (ה) בכל עת לאחר מתן צו של סעיף קטן (ד) רשאי בית המשפט הצבאי, מנימוקים שיירשמו, לבטלו או לשנותו, כפי שיראה לנכון.
- (ו) מי ששוחרר בערובה על פי הוראת קצין משטרה רשאי, בתוך שבעה ימים מיום מתן הערבות או הערבון, לערור לפני בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה על גובה הערבות או הערבון.
- (ז) הורשע נידון בפסק דין של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה, רשאי בית המשפט שהרשיעו לשחררו בערבות בכל עת עד להיות פסק הדין לחלוט; הוגש ערעור על פסק הדין והוחל בשמיעתו - תהא סמכות זו נתונה לבית המשפט הצבאי לערעורים.
- (ח) הערובה ותנאי השחרור בערובה יתבטלו אם לא יוגש נגד מי ששוחרר בערובה כתב אישום תוך שנתיים מיום שנקבעו תנאי השחרור; ואולם בית המשפט רשאי, לבקשת תובע צבאי, להאריך את הערובה ואת תנאיה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שלושה חודשים.
- (ט) הוראות סעיף קטן (ח) יחולו על ערובה ותנאי שחרור בערובה שנקבעו לאחר יום ב' בתמוז התשס"ט (24.06.09).
- תיקון
- מעצר טרם הגשת כתב אישום תיקון: צו 1685
- מעצר עד תום ההליכים
- נעצר אדם וחקירתו נסתיימה, ישוחרר מהמעצר, ואולם אם הצהיר תובע כי עומדים להגיש כתב אישום נגדו ושוכנע בית המשפט, כי יש עילה לכאורה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, בשמונה ימים.
- הוגש כתב אישום יהיה שופט מוסמך להורות על מעצרו של הנאשם עד לסיום משפטו.
- נאשם, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום תקופה המצטרפת לכדי 45 ימים, ומשפטו בערכאה

			שחרור באין משפט
			הראשונה טרם החל, רשאי השופט לצוות על הארכת המעצר, לתקופה שלא תעלה על 15 ימים נוספים, אם ביקש זאת הנאשם או סגורו.
(1א)		נאשם, שלאחר הגשת כתב האישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום תקופה המצטרפת לכדי 45 ימים ומעצרו לא הוארך כאמור בסעיף קטן (א) או לתקופה המצטרפת לכדי 60 ימים, ומשפטו בערכאה הראשונה טרם החל, יובא עניינו לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.	תיקון: צו מס' 1798
(2א)		בית המשפט הצבאי לערעורים ידון בעניינו של הנאשם ויורה על שחרורו, בתנאים או ללא תנאים, אלא אם כן סבר השופט, כי נסיבות העניין, לרבות חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, מסוכנותו, החשש להימלטותו מן הדין והגורמים לכך שמשפטו טרם החל, אינן מצדיקות את שחרורו.	תיקון: צו 1685; צו מס' 1798
(3א)		סבר בית המשפט הצבאי לערעורים כי אין לשחרר את הנאשם כאמור בסעיף (2א), רשאי הוא לצוות על הארכת מעצרו, לתקופה שלא תעלה על 90 ימים ולעניין קטין, לתקופה שלא תעלה על 45 ימים, ולחזור ולצוות על כך מעת לעת.	תיקון: צו מס' 1798
(ב)		לעניין תחילת המשפט, יראו בביצוע הקראה בפני דן יחיד תחילת משפט לכל דבר, אף אם הוגש כתב האישום לבית משפט צבאי של שלושה.	
(א)	.44	נאשם בעבירת ביטחון, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום, תקופה המצטרפת לכדי 18 חודשים, ולעניין קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה (להלן, בסעיף זה- "קטין"), תקופה המצטרפת לכדי תשעה חודשים, ומשפטו בערכאה הראשונה לא נגמר בהכרעת דין, יובא עניינו לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.	מעצר טרם הכרעת דין תיקון: צו מס' 1798
(1א)		נאשם, בעבירה שאינה עבירת ביטחון, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום, תקופה המצטרפת לכדי תשעה חודשים, ולעניין קטין, תקופה המצטרפת לכדי שישה חודשים, ומשפטו בערכאה ראשונה לא נסתיים בהכרעת דין, יובא עניינו לפני שופט בית המשפט הצבאי לערעורים.	תיקון: צו מס' 1685; צו מס' 1711; צו מס' 1798
(2א)		שופט כאמור בסעיף קטן (א) או (1א) ידון בעניינו של הנאשם ויורה על שחרורו, בתנאים או ללא כל תנאי, אלא אם כן סבר השופט, כי נסיבות העניין, לרבות חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, מסוכנותו, החשש להימלטותו מן הדין והגורמים להתמשכות ההליכים, אינן מצדיקות את שחרורו.	
(ב)		החליט השופט שנסיונות הענין אינן מצדיקות את שחרורו של הנאשם, יהיה רשאי השופט, להורות על המשך החזקתו של הנאשם במעצר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, ולחזור ולהורות כך מעת לעת.	תיקון: צו מס' 1798
(ג)		לעניין נאשם שאינו קטין, על אף האמור בסעיף קטן (ב), סבר השופט כי לא יהיה ניתן לסיים את הליכי המשפט בתוך התקופה	תיקון: צו מס' 1798

של שלושה חודשים האמורה בסעיף קטן (ב), בשל סוג העבירה, מורכבותו של התיק או ריבוי של נאשמים, עדים או אישומים, רשאי הוא לצוות על הארכת המעצר או על מעצר מחדש לתקופה שלא תעלה על חמישה חודשים, ולחזור ולצוות כך מעת לעת.

בלי לגרוע מהוראות סעיף 44, ניתנה הכרעת דין מרשיעה נגד נאשם בעבירת ביטחון, שאינו קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה, לאחר שהיה נתון במעצר לתקופה המצטרפת כדי 18 חודשים בשל אותו כתב אישום, רשאי בית המשפט שהרשיעו לצוות על הארכת מעצרו או על מעצרו מחדש עד למתן גזר דין, אם מצא כי יש עילה למעצרו; לא ניתן גזר דין בתוך 180 ימים מיום שציווה בית המשפט כאמור, יובא עניינו לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, ויחולו הוראות סעיף 44, בשינויים המחוייבים.

44.א (א) מעצר לאחר הכרעת דין
תיקון:
צו 1716

בלי לגרוע מהוראות סעיף 44, ניתנה הכרעת דין מרשיעה נגד נאשם בעבירה שאינה עבירת ביטחון, או נאשם שהינו קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה, לאחר שהיה נתון במעצר לתקופה המצטרפת לכדי שנה בשל אותו כתב אישום, רשאי בית המשפט שהרשיעו לצוות על הארכת מעצרו או על מעצרו מחדש עד למתן גזר דין, אם מצא כי יש עילה למעצרו; לא ניתן גזר דין בתוך 180 ימים מיום שציווה בית המשפט כאמור, יובא עניינו לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, ויחולו הוראות סעיף 44, בשינויים המחוייבים.

(ב)

עצור, מי ששוחרר ממעצר בתנאים, קצין משטרה ותובע צבאי, רשאים לערור על החלטה של שופט של ערכאה ראשונה, בענין הנוגע למעצר או לשחרור או לבקשה לעיון חוזר, לפני שופט של בית משפט הצבאי לערעורים.

45.א (א) ערר

סדרי הדיון בערר, לרבות ענין נוכחות בעלי הדין, יהיו כפי שיוורה השופט.

(ב)

הגיש תובע צבאי ערר על מעצר נתונה סמכות המעצר לשופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.

46. סמכות המעצר בערר

עצור, מי ששוחרר ממעצר בתנאים, קצין משטרה ותובע צבאי רשאים לפנות בכתב לשופט בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שנתן בענין הנוגע למעצר או לשחרור, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות או נשתנו נסיבות, לרבות חלוף הזמן מיום מעצרו, והדבר עשוי לשנות את החלטתו הקודמת של שופט.

47. עיון חוזר

בכל מקרה רשאי העצור להגיש בקשה לעיון חוזר בתום שנה מיום מעצרו ובחלוף כל שישה חודשים נוספים. ובלבד שאם הוחל בשמיעת ערעור על פסק דין שניתן בידי בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה ידון בבקשה שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.

בעיון חוזר ובערר רשאי שופט לקיים ההחלטה שעליה עוררים, לשנותה או לבטלה ולתת אחרת במקומה.

48. סמכות בעיון חוזר וערר

ניתן פסק דין בידי בית משפט צבאי ותובע צבאי הודיע כי בכוונת התביעה לשקול להגיש עליו ערעור, רשאי בית המשפט לשחרר את

49. עיכוב

<p>הנאשם בערובה מטעמים שיירשמו, או להורות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לשם הגשת הערעור.</p>	<p>ביצוע שחרור</p>
<p>הגיש תובע צבאי ערעור על פסק הדין, נתונה סמכות המעצר לשופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.</p>	<p>מעצר לאחר ערעור</p>
<p>דיון מעצר לפי סימן זה, ובכלל זה דיון בעיון חוזר ובערר, יתקיים בפני העצור, למעט באחד ממקרים אלו:</p>	<p>נוכחות עצור בדיוני מעצר</p>
<p>(א) אם ביקש העצור שלא להיות נוכח בדיון;</p>	
<p>(ב) אם נוכח השופט, על יסוד חוות דעת של רופא, שאין העצור מסוגל להשתתף בדיון מפאת מצב בריאותו; במקרה זה, יתקיים הדיון בנוכחות סנגורו ואם אינו מיוצג ימנה לו השופט סנגור, עד שיוכל להתייצב בבית המשפט; פסקה המניעה להתייצבותו וטרם נסתיימה תקופת המעצר, רשאי העצור לדרוש דיון חוזר.</p>	
<p>בסעיף זה, משמעות הביטויים "עצור" ו"רשות מאשרת" יהיו כמשמעם בסעיף 58.</p>	<p>נוכחות עצור בעבירות ביטחון</p>
<p>על אף האמור בסעיף 51 רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת תובע צבאי, להורות על מעצרו של עצור, ללא נוכחות העצור, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לתקופה קצרה הכרחית בנסיבות הענין, שלא תעלה על 24 שעות, אם שוכנע בית המשפט כי שחרור העצור יפגע פגיעה ניכרת בביטחון האזור או בביטחון מדינת ישראל או בסדר הציבורי; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.</p>	<p>(ב)</p>
<p>על אף האמור בסעיף 51, רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת תובע צבאי, להורות על מעצרו של עצור, ללא נוכחות העצור, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לתקופה קצרה הכרחית בנסיבות הענין, שלא תעלה על 72 שעות, באם שוכנע בית המשפט כי עקב הנסיבות הביטחוניות השוררות באזור קיים קושי ממשי להביא את העצור לדיון בהארכת מעצרו; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.</p>	<p>(ג)</p>
<p>על אף האמור בסעיף 51, לענין נוכחות של עצור בדיון בהארכת מעצרו בתקופת המעצר כאמור בסעיף 37, ציווה בית המשפט, בנוכחות העצור, על מעצרו לתקופה הקצרה מ-20 ימים, רשאי שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, לבקשת ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי שהוגשה בכתב בהסכמת הפרקליט הצבאי הראשי, להאריך את מעצרו של עצור כאמור שלא בנוכחותו, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם; הארכת מעצר כאמור תהא לתקופות נוספות שלא יעלו על 96 שעות כל אחת, ובלבד שסך התקופות שבהן יוארך המעצר בלא נוכחות העצור לא יעלה על 8 ימים, או לא יעלה על יתרת התקופה שנותרה עד תום 20 ימים ממועד הדיון שהתקיים בנוכחותו, לפי הקצר.</p>	<p>תיקון: צו מס' 1684</p>
<p>(ד)</p>	

(1ד) (1) לא יתקיים דיון בבקשה לעיון חוזר שהוגשה לפי סעיף 47, בהחלטה הנוגעת למעצרו של עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, לאחר שקיים דיון מקדמי, כי התקיימה עילה לבקשה כאמור באותו סעיף; דיון מקדמי בשאלה אם התקיימה עילה כאמור, יתקיים שלא בנוכחות העצור.

(2) על אף הוראות סעיף 51, קבע בית המשפט כי התקיימה עילה כאמור בסעיף 47, רשאי הוא, לבקשת ראש אגף חקירות בשירות הביטחון הכללי, להורות כי הדיון בבקשה לעיון חוזר יתקיים שלא בנוכחות העצור, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם.

(ה) (1) **תיקון: צו מס' 1684**
על אף הוראות סעיף 45(ב), ערר על החלטת בית משפט לפי סעיף 45 בעניין הנוגע למעצרו של עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום, יוגש לבית המשפט הצבאי לערעורים בתוך 30 שעות ממועד מתן ההחלטה; ואולם רשאי בית המשפט, בעת שהורה על מעצרו של עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום, להאריך את המועד האמור מטעמים שיירשמו, אם שוכנע כי הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין לעצור; בית המשפט הצבאי לערעורים יקיים את הדיון בערר בתוך 24 שעות מהשעה שבה הוגש במזכירות בית המשפט הצבאי לערעורים.

(2) על אף האמור בפסקה (1), שבתות ומועדים לא יובאו במניין השעות; דיון שעל בית המשפט לקיימו במוצאי שבת או מועד, רשאי בית המשפט לקיימו לא יאוחר ממחרת השבת או המועד ועד השעה 12:00.

(ה) (1) **תיקון: צו מס' 1684**
על אף הוראות סעיף 51, רשאי בית המשפט הצבאי לערעורים הדן בערר כאמור בסעיף 52(ה)(1), לבקשת ראש אגף החקירות בשירות הביטחון הכללי, להורות כי דיון בערר כאמור יתקיים שלא בנוכחות העצור, אם שוכנע כי אם תופסק החקירה לשם הבאת העצור לדיון קיימת אפשרות קרובה לוודאי לסיכול של מניעת פגיעה בחיי אדם.

(ו) דיון שלא בנוכחות עצור, לפי סעיפים קטנים (ב) עד (ד)) יתקיים בנוכחות סנגורו של העצור, ואם אינו מיוצג, ימנה לו השופט סנגור; ואולם, לא נכח סנגור בדיון כאמור, ימנה השופט לעצור סנגור לצורך הדיון כאמור בסעיף זה בלבד, ורשאי הוא להורות על הארכת תקופת המעצר, כאמור בסעיפים קטנים (ב) עד (ד) לתקופות קצרות הכרחיות בנסיבות הענין עד שסנגור יהיה נוכח בדיון.

(ז) בית המשפט הצבאי רשאי להורות, כי דיון בבקשה לקיום דיון שלא בנוכחות עצור, לפי פסקאות (ב) עד (ה), כולו או חלקו, יתקיים במעמד צד אחד בלבד או בדלתיים סגורות.

(1ז) (1) **תיקון: צו מס' 1684**
חדלה להתקיים העילה שבשלה לא הובא עצור לדיון בהארכת מעצר, בבקשה לעיון חוזר או בערר לפי סעיפים 52(ג), 52(ד), 52(1ד)(2), 52(1ה), יובא העצור לפני בית המשפט בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום 24 שעות מהמועד שבו חדלה להתקיים העילה כאמור. לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במנין השעות.

<p>(2) (א) החלטת בית המשפט שהתקבלה בדיון שהתקיים שלא בנוכחות העצור לפי סעיפים 52(ג), 52(ד), 52(1ד)(2), 52(ה1), תובא לידיעת העצור בהקדם האפשרי, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת, לבקשת תובע צבאי, אם שוכנע כי יש בכך כדי לסכל מניעת פגיעה בחיי אדם.</p>	(ח)	בטל.	<p>תיקון: צו מס' 1684; צו מס' 1717; צו מס' 1720; צו מס' 1761; תיקון מס' 1791</p>
<p>(ב) החלטת בית המשפט שהתקבלה בדיון המקדמי לפי סעיף 52(1ד)(1), תובא לידיעת העצור בהקדם האפשרי, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת, לבקשת תובע צבאי, אם שוכנע כי יש בכך כדי לפגוע פגיעה ממשית בחקירה.</p>	(ח)	בטל.	
<p>(א) נעצר אדם, תימסר ללא שיהוי ידיעה על מעצרו ומקום הימצאו לאדם הקרוב אליו, זולת אם ביקש העצור שלא להודיע כאמור.</p>	(א)	.53	<p>מסירת הודעה עם מעצר</p>
<p>(ב) (בטל).</p>	(ב)		<p>תיקון: צו מס' 1676</p>
<p>(ג) לבקשתו של העצור תימסר הודעה כאמור בסעיף קטן (א) גם לעורך דין שהעצור נקב בשמו.</p>	(ג)		
<p>(ד) נעצר אדם והובא למתקן כליאה, יודיע לו מפקד המתקן בסמוך להגיעו למתקן, את זכויותיו האמורות בסעיף זה.</p>	(ד)		
<p>(ה) סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) לא יחולו לעניין עצור, כמשמעו בסעיף 58.</p>	(ה)		
<p>(א) על אף האמור בסעיף 53 רשאי שופט להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו של אדם העצור בשל עבירה שעונשה מאסר יותר משלוש שנים או שהידיעה תימסר רק למי שיקבע, אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי חקירה מחייבים את סודיות המעצר.</p>	(א)	.54	<p>עיכוב ידיעה על מעצר על ידי בית משפט צבאי</p>
<p>(ב) הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה שאינה עולה על 96 שעות. ורשאי שופט להאריכה מזמן לזמן ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 8 ימים.</p>	(ב)		
<p>(ג) בקשה לפי סעיף קטן (א) תידון במעמד צד אחד בלבד, ומטעם המבקש יתייצב תובע צבאי או שוטר בדרגת מפקח ומעלה.</p>	(ג)		
<p>(א) לענין סעיף זה - "עצור" - כמשמעו בסעיף 58.</p>	(א)	.55	<p>עיכוב ידיעה על מעצר - חשוד</p>

<p>(ב) סבר ראש צוות חוקרים בשירות הבטחון הכללי או קצין בדרגת סגן אלוף ומעלה שהסמיכו לכך מפקד כוחות צה"ל באזור בהמלצת ראש אמ"ן, כי צרכי החקירה מחייבים זאת, רשאי הוא להורות על עיכוב מסירת ידיעה על מעצרו של עצור לתקופה שלא תעלה על 24 שעות ממועד המעצר.</p>	(ב)	<p>בעבירה על פי התוספת הראשונה</p>
<p>(ג) היה אדם עצור, רשאי שופט להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו או שהידיעה תימסר רק למי שיקבע, אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי חקירה מחייבים זאת.</p>	(ג)	
<p>(ד) הרשאה לפי סעיף קטן (ג) תהיה לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על 12 יום. התקופה בה עוכבה מסירת ידיעה על מעצרו של העצור לפי סעיף קטן (ב) תבוא במנין 12 הימים האמורים בסעיף קטן זה.</p>	(ד)	
<p>עצור רשאי להיפגש עם עורך דין ולהיוועץ בו.</p>	(א)	
<p>(ב) פגישת העצור עם עורך דין תיעשה ביחידות, ובתנאים המבטיחים את סודיות השיחה, באופן המאפשר פיקוח על תנועותיו והתנהגותו של העצור.</p>	(ב)	<p>פגישה עם עורך דין</p>
<p>(ג) ביקש העצור להיפגש עם עורך דינו, או ביקש עורך דין שמינהו אדם הקרוב לעצור להיפגש עם העצור, יאפשר זאת מפקד מתקן הכליאה, בהקדם האפשרי.</p>	(ג)	
<p>(ד) נמצא העצור בהליכי חקירה או בפעולות אחרות הקשורות בחקירה, וסבר קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה כי הפסקת ההליכים או הפעולות עלולה לסכל את החקירה, רשאי הוא להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, שפגישת העצור עם עורך דין תידחה לשעות ספורות, והוא הדין אם הפגישה עלולה לסכל או לשבש מעצרו של חשודים נוספים באותו ענין.</p>	(ד)	
<p>(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ג) רשאי קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה, בהחלטה מנומקת בכתב להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין לתקופה שלא תעלה על 96 שעות משעת המעצר, אם שוכנע שהדבר דרוש לשם שמירה על ביטחון האזור או על חיי אדם או לצורך סיכול עבירה שעונשה מאסר יותר משלוש שנים.</p>	(ה)	
<p>(ו) סעיפים קטנים (ג) עד (ה) לא יחולו לענין עצור כמשמעו בסעיף 58.</p>	(ו)	
<p>(א) על אף האמור בסעיף 56 רשאי שופט להרשות שהעצור לא ייפגש עם עורך דין אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי חקירה מחייבים את סודיות המעצר.</p>	(א)	
<p>(ב) הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה שאינה עולה על 96 שעות. ורשאי שופט להאריכה מזמן לזמן ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 8 ימים.</p>	(ב)	
<p>(ג) בקשה לפי סעיף קטן (א) תידון במעמד צד אחד בלבד, ומטעם המבקש יתייצב תובע צבאי או שוטר בדרגת מפקח ומעלה.</p>	(ג)	
<p>בסעיף זה, בסעיף 58 ובסעיף 59 :</p>	(א)	
<p>תיקון: צו מס' 1827 מניעת</p>	.58	<p>תיקון: צו מס' 1827 מניעת</p>
	.58	

"עצור" - עצור החשוד בביצוע עבירה לפי דין או תחיקת בטחון המנויים בתוספת הראשונה: וכן עצור שנעצר לפי הוראות פרק ח', והוא חשוד בעבירה שאילו נעברה באזור הייתה עבירה לפי דין או תחיקת בטחון המנויים בתוספת הראשונה.

"הממונה על החקירה" - אחד מאלה:

- (1) קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה;
 - (2) ראש צוות חוקרים בשירות הבטחון הכללי;
 - (3) קצין צה"ל שהסמיכו לכך מפקד כוחות צה"ל באזור.
- "רשות מאשרת" - אחד מאלה:

- (1) קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה.
- (2) ראש מחלקת חקירות בשירות הבטחון הכללי.
- (3) קצין צה"ל בדרגת סגן-אלוף ומעלה שהסמיכו לכך מפקד כוחות צה"ל באזור.

(ב) ביקש עצור להיפגש עם עורך דינו או ביקש עורך הדין שמינהו אדם הקרוב לעצור להיפגש עם העצור - יאפשר הממונה על החקירה את הפגישה אם לא ראה סיבה לדחותה כאמור בסעיפים קטנים (ג) ו-(ד).

(ג) הממונה על החקירה רשאי, בהחלטה בכתב, להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על 15 ימים מיום המעצר, אם סבר שהדבר דרוש מטעמים של בטחון האזור או שטובת החקירה מחייבת זאת.

(ד) רשות מאשרת רשאית, בהחלטה בכתב, להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין לתקופה נוספת או לתקופות נוספות שלא יעלו יחד על 15 ימים אם שוכנעה שהדבר דורש מטעמים של בטחון האזור או שטובת החקירה מחייבת זאת.

(ה) על אף ההחלטה לפי סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) יאפשר הממונה על החקירה לעצור להיפגש עם עורך דין אם נסתיימה החקירה.

(ו) על אף האמור בסעיף קטן 56(ו), יחול סעיף קטן 56(ד) גם על עצור כמשמעו בסעיף 58, והסמכות האמורה בו תינתן גם לראש צוות חוקרים בשירות הבטחון הכללי; ואולם, היה העצור במעצר תקופה העולה על 30 ימים, תהא הסמכות נתונה אך ורק לרשות המאשרת.

58.א. (א) על אף האמור בסעיף 56 ובלי לגרוע מהוראות סעיף 58 וסעיף 59, מצאה רשות מאשרת כי עורך דין אחד מבקש להיפגש עם כמה עצורים החשודים בעבירות המנויות בתוספת הראשונה והנחקרים במסגרת אותה חקירה, או כי כמה עצורים כאמור מבקשים להיפגש עם עורך דין אחד, וכי פגישה כאמור עלולה לפגוע פגיעה ממשית בחקירה, רשאית היא שלא לאפשר פגישה של עורך דין

מפגש על ידי רשות מאשרת - חשוד בעבירה בתוספת הראשונה

תיקון: צו מס' 1735

תיקון: צו מס' 1735

מניעת פגישה של עורך דין עם יותר מעצור אחד

<p>כאמור עם יותר מעצור אחד; הרשות המאשרת תמסור הודעה על החלטה כאמור לכל אחד מהעצורים, וכן לעורך הדין; לעניין זה - "עורך דין אחד" - לרבות עורך דין אחר ממשרדו.</p>	<p>באותה חקירה תיקון: צו מס' 1827</p>
<p>(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מניעת פגישה כאמור באותו סעיף קטן לתקופה העולה על 30 ימים תהיה באישור התובע הצבאי הראשי או מי שהוא הסמיך לכך.</p> <p>(א) היה אדם עצור, רשאי שופט להרשות שהעצור לא יפגש עם עורך דין, אם שוכנע כי טעמים של בטחון האזור או צרכי חקירה מחייבים זאת.</p>	<p>מניעת מפגש על ידי בית משפט צבאי-חשוד בעבירה בתוספת הראשונה</p>
<p>(ב) הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה או לתקופות שלא יעלו יחד על 30 יום אך אין באמור בסעיף קטן זה כדי לגרוע מהסמכות האמורה בסעיף 58, וימי עיכוב הפגישה לפי סעיף 58 לא יבואו במניין 30 הימים האמורים בסעיף קטן זה.</p> <p>(ג) בטל.</p>	<p>תיקון: צו מס' 1656 צו מס' 1713 צו מס' 1735</p>
<p>(ד) הוגש כתב אישום לבית המשפט הצבאי יראו הרשאה כאמור בסעיף קטן (ב) כבטלה, החל מן המועד שהוגש בו כתב האישום.</p>	<p>סדר דין בדיון מעצר של עצור שפגישתו עם עורך דין נדחתה</p>
<p>(א) הדיון בבקשה למעצר או לשחרור של עצור שפגישתו עם עורך דין נדחתה לפי סעיפים 56 עד 59 או בערר על בקשה כזו, יתקיים עם העצור וסנגורו בנפרד, באופן שיימנע הקשר ביניהם, אלא אם כן החליט השופט, מטעמים שיירשמו, כי אין בקיום הדיון בנוכחותם של העצור וסנגורו יחדיו, כדי לסכל את מטרת מניעת הפגישה.</p>	<p>59.א</p>
<p>(ב) דיון כאמור בסעיף קטן (א) ייערך בדלתיים סגורות ויחולו לגביו הוראות סעיפים קטנים 89 (ד) ו- (ה). ואולם, רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת בעל דין, ולאחר שמיעת יתר בעלי הדין, לקבוע, מטעמים שירשמו, כי הדיון, כולו או מקצתו, יהיה בדלתיים פתוחות.</p>	<p>תיקון: צו 1739</p>

סימן ד' - תפיסה וחילוט

<p>(א) רשאי כל חייל או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך לתפוס ולעצור סחורות, חפצים, בעלי חיים, תעודות, או כל דבר (להלן בסימן זה טובין), שיש להם טעם לחשוד:</p> <p>(1) שנעברה או שעומדים לעבור לגביהם עבירה על צו זה;</p> <p>(2) שניתנו כשכר או תגמול בעד ביצוע עבירה או יועד להיות שכר או תגמול בעד ביצועה, ניתן כתוצאה כאמור או כאמצעי לביצועה;</p> <p>(3) שהשתמשו בהם בעשיית כל עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה או לשם הקלה על ביצועה;</p> <p>(4) שהם עשויים לשמש כראיה לכל מעשה עבירה על צו זה;</p> <p>(5) שהם רכוש של התאחדות בלתי מותרת.</p>	<p>תפיסה תיקון: צו מס' 1827</p>
<p>(ב) התקיימה עילת התפיסה כאמור בסעיף קטן (א) (1) עד (3) ו- (5) לגבי עבירה לפי התוספת הראשונה או עבירה לפי סעיף 251 לצו זה,</p>	<p>60.</p>

- רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור או מי שהוסמך לכך מטעמו לתפוס טובין שווה ערך לטובין אשר הקים את העילה כאמור.
- (ג) לעניין תפיסה לפי סעיף קטן (ב), היו הטובין שנתפסו כסף, אחת היא אם ייתפס אותו כסף אשר הקים את העילה או כל כסף אחר, שנמצא בבעלותו, בחזקתו, בשליטתו או בחשבון הבנק של מי שקיבל את הכסף.
61. טובין שנעברה בהם עבירה
- טובין, שלגביהם נעברה עבירה על צו זה, או שניתנו כשכר בעד ביצוע עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה או שהשתמשו בהם בעשיית כל עבירה כזאת או לשם הקלת ביצועה, ייעשה בהם ככל שיורה מפקד כוחות צה"ל באזור.
- 61א. ייחוד הסמכות תיקון: צו מס' 1732 צו מס' 1751
- החלטת מפקד כוחות צה"ל באיו"ש לפי סעיף 61 לחלט או להחרים רכוש, מטעמי ביטחון, שלא במסגרת הליך פלילי; או החלטת מפקד צבאי לתפוס, לחלט או להחרים רכוש, לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, אינה ניתנת לערעור בפני בית המשפט הצבאי ואין אחריה ולא כלום.
62. טובין שלא נעברה בהם עבירה
- נתפסו טובין לפי סימן זה, ונמצא לאחר מכן שלא השתמשו בהם לעשיית כל עבירה על צו זה או למתן שכר בעד ביצוע עבירה כאמור או כאמצעי לביצועה או לשם הקלת ביצועה או שאין הם עשויים עוד לשמש ראיה למעשה עבירה על צו זה - ישוחררו בהתאם להוראות מפקד כוחות צה"ל באזור.
- 62א. הקמת ועדה לבחינת תפיסת רכוש תיקון: צו מס' 1787
- (א) מוקמת בזאת ועדה לבחינת תפיסת רכוש.
- (ב) הוועדה תמליץ בפני מפקד כוחות צה"ל באזור בנוגע להפעלת סמכויות לפי סעיפים 61 ו-62 לצו זה ביחס לטובין שנתפסו לפי סעיף 60 לצו זה, או לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, מטעמי ביטחון, שלא במסגרת הליך פלילי.
- (ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להתקין תקנות הדרושות לביצועו של סעיף זה, לרבות הרכב הוועדה, וסדרי פעולתה.
63. תביעות סותרות לחזקה בטובין
- ניתנה הוראה לשחרר טובין, שנתפסו מכוח סימן זה, והוגשו תביעות שונות לזכות בטובין המכחישות זו את זו, יפנה תובע צבאי לנשיא בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או למי שהנשיא יקבע לענין זה בבקשה לצוות מה ייעשה בטובין; הוגשה בקשה כאמור, רשאי כל אדם הטוען לזכות בטובין להופיע לפני נשיא בית המשפט הצבאי או מי שהנשיא קבע לענין זה ולתבוע זכותו בטובין.
64. הוצאת תפיסת ואחזקת טובין
- בעליהם של טובין שנתפסו לפי סימן זה, או מי שהחזיק טובין בעת תפיסתם, יהיה חייב בתשלום הוצאות תפיסת ואחזקת הטובין, בהתאם להוראות מפקד כוחות צה"ל באזור.
65. חילוט טובין
- (א) בית משפט צבאי רשאי, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט טובין שנתפסו לפי סעיף 60-
- (1) אם הורשע אדם בעבירה שנעברה לגביהם או שהם ניתנו כשכר בעד ביצועה או כאמצעי לביצועה או אם השתמשו בהם לשם הקלת ביצועה; או
- (2) אם החזקתם של הטובין אסורה על פי דין או תחיקת בטחון.

(ב) לא יחולטו טובין לפי סעיף קטן (א) אם יוכיח בעל הטובין כי לא היה מעורב בביצוע העבירה, ועשה מצידו כל שאפשר לעשות כדי למנוע ביצועה ובלבד שהחזקתם של הטובין אינה אסורה על פי דין או תחיקת בטחון.

(ג) צו חילוט לפי סעיף זה יכול שינתן בין בגזר הדין ובין על פי עתירה מטעם תובע.

66. (א) **טענות בעלות או זכות**
היה אדם שאיננו מעורב בביצוע העבירה טוען לבעלות על טובין שחולטו מכח סימן זה או לזכות בהם, רשאי הוא לבקש מאת בית המשפט הצבאי לבטל את הצו ורשאי בית המשפט לעשות כן ולצוות על מסירת הטובין למבקש, לבעלותו או לשם מימוש זכותו בלבד, הכל לפי הענין.

(ב) בוטל צו חילוט לגבי טובין שנמכרו, יבואו דמי מכרם במקומם. אבדו הטובין - רשאי בית המשפט הצבאי, אם שוכנע שהייתה פשיעה או רשלנות בשמירתם, לחייב את מי שהיה אחראי לשמירתם בפיצויים בסכום שייקבע.

סימן ה' - חיפוש

67. **חיפוש בחצרים**
קצין או חייל שקצין הרשהו לכך באופן כללי או באופן מיוחד, רשאים להיכנס בכל זמן, לכל מקום, כלי-רכב, כלי-שיט או כלי-טיס, שעלול להיות טעם לחשוד כי משתמשים בהם, או שהשתמשו בהם לכל מטרה, הפוגעת בשלום הציבור, בבטחון כוחות צה"ל, בקיום הסדר הציבורי, או למטרות התקוממות, מרד או מהומה, או שיש מקום לחשוד בהם כי נמצא שם אדם שעבר על צו זה, או סחורות, חפצים, בעלי חיים, תעודות, הצפויים לתפיסה לפי צו זה ורשאים הם לחפש בכל מקום, כלי-רכב, כלי-שיט או כלי-טיס וכל אדם הנמצא בהם או היוצא מהם.

68. **חיפוש על גופו של אדם**
כל חייל רשאי לעכב ולחפש בכל אדם שיש לו טעם לחשוד בו שהוא מחזיק בכל חפץ, הצפוי לתפיסה לפי צו זה או כל בעל-חי שיש מקום לחשוד שנמצא עליו כל חפץ כזה.

69. (א) **העמדת כלי תחבורה לחיפוש**
אדם, המורשה בצו זה, להיכנס לכל כלי-רכב, כלי-שיט או כלי-טיס, רשאי להעמיד או לעצור אותם תוך שימוש בכוח ככל שיש צורך בכך.

(ב) אדם שבידו הפיקוד או שהוא ממונה על כל כלי-רכב, כלי-שיט או כלי-טיס, ואינו עוצר אותם מיד כשנדרש לעשות כן, בין בעל-פה ובין באמצעות אות או בכל אמצעי אחר בידי אדם המוסמך לעשות כן - ייאשם בעבירה על צו זה.

סימן ו' - נטילת אמצעי זיהוי

תיקון:
צו מס' 1672

הגדרות 69א. בסימן זה -

"אח" - מי שהוסמך בישראל לעבוד כאח בבית חולים או במרפאה;

"אמצעי זיהוי", של אדם - כל אחד מאלה:

- (1) טביעת אצבעות ;
- (2) דגימה ביולוגית שהיא אחת מאלה :
- (א) דגימת תאי לחי ;
- (ב) דגימת שיער ;
- (ג) דגימת דם מזערית.
- (3) תצלום.
- "בעל מקצוע רפואי" - רופא, רופא שיניים, אח, או חובש ;
- "דגימת דם מזערית" - דגימת דם של עד 0.5 מ"ל, מאצבע היד ;
- "דגימת שיער" - דגימת שיער, לרבות שורשיו, ולמעט שיער מחלקים מוצנעים של הגוף ;
- "דגימת תאי לחי" - דגימת תאים מחלקה הפנימי של הלחי ;
- "המאגר" - מאגר נתוני זיהוי, כמשמעותו בפרק ד' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי), תשנ"ו - 1996 כפי תוקפו בישראל מעת לעת (בסימן זה: "חוק סדר הדין הפלילי");
- "חובש" - מי שקצין רפואה ראשי של משטרת ישראל, קצין רפואה ראשי של שירות בתי הסוהר בישראל, או קצין רפואה ראשי של צה"ל, לפי העניין, הסמיכו, בשל הכשרתו, לערוך חיפוש בגוף האדם לפי צו זה או לפי חוק סדר הדין הפלילי ;
- "חשוד" - מי שיש לגביו חשד סביר שעבר עבירה ;
- "טביעת אצבעות" - לרבות טביעת כף יד ;
- "נטילה", לעניין אמצעי זיהוי שהוא טביעת אצבעות - לרבות סריקה של טביעת אצבעות ;
- "נתוני זיהוי" לענין זיהוי אדם - אחד מאלה :
- (1) נתונים שהופקו מטביעת אצבעות ;
- (2) נתונים שהופקו מ-DNA אשר הופק מדגימה ביולוגית (בצו זה - נתונים לזיהוי גנטי) ;
- "עבירה" - עבירה שנקבע לה עונש מאסר לתקופה העולה על שלושה חודשים ;
- "קצין" - קצין צה"ל בדרגת סרן לפחות או קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה ;
- "רופא" - מי שהוסמך בישראל כרופא מורשה לפי פקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ט - 1979 ;
- "רופא שיניים" - רופא שיניים שהוסמך בישראל , לפי פקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], תשל"ט - 1979 ;

"תצלום" - תצלום פניו ומראה גופו של אדם, שאינו חושף את חלקי גופו המוצנעים.

69.ב. אופן נטילת אמצעי זיהוי נטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות סימן זה תבוצע בדרך ובמקום שיבטיחו שמירה מרבית על כבוד האדם, על פרטיותו ועל בריאותו ובמידה המועטה האפשרית של פגיעה, אי נוחות או כאב.

69.ג. תנאים לנטילת אמצעי זיהוי לצורך המאגר (א) חייל מוסמך ליטול מאדם אמצעי זיהוי, אחד או יותר, או להורות על נטילה כאמור בידי בעל מקצוע רפואי, לשם שימוש באמצעי זיהוי ובנתוני הזיהוי שיופקו מהם כאמור בסעיף 69ה, ובלבד שהתקיים באותו אדם אחד מאלה:

(1) הוא חשוד בעבירה ונחקר בקשר לחשד האמור;

(2) הוא נאשם בביצוע עבירה;

(3) הוא הורשע בעבירה.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), חייל לא ייטול ולא יורה ליטול אמצעי זיהוי שהוא דגימת תאי לחי, דגימת שיער או דגימת דם מזערית, אלא מחשוד, מנאשם או ממי שהורשע בעבירה, כאמור בסעיף קטן (א), בעבירה מהעבירות המנויות בתוספת השניה.

(ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי לקבוע, סוגי עבירות, שלבים בחקירה או בהליך הפלילי, או נסיבות אחרות, שבהם לא יינטלו אמצעי זיהוי, כולם או חלקם, לפי הוראות סעיף זה.

(ד) הסמכות ליטול אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף זה תהיה עד המועד כמפורט להלן:

(1) לעניין חשוד כאמור בסעיף (א)1 - במועד חקירתו כאמור באותו סעיף קטן, ואם היה עצור - עד תום תקופת מעצרו;

(2) לעניין נאשם כאמור בסעיף קטן (א)2 - עד יום מתן פסק הדין בעניינו;

(3) לעניין מי שהורשע בעבירה כאמור בסעיף קטן (א)3 - עד 30 ימים מיום הרשעתו בפסק דין סופי, ואם הוטל עליו עונש מאסר - עד תום תקופת מאסרו;

69.ד. נחקר כחשוד - בקשה לעיון חוזר ניטל מאדם שנחקר בחשד לביצוע עבירה אמצעי זיהוי שהוא דגימה ביולוגית בהתאם להוראות סעיף 69ג(א)1, וטרם הוגש נגדו כתב אישום, רשאי הוא להגיש בקשה לעיון חוזר אם סבר שלא היה כל בסיס סביר מלכתחילה לחקור אותו כחשוד (בסעיף זה - הבקשה); הבקשה תוגש לקצין משטרה בכיר שהמפקח הכללי של משטרת ישראל הסמיך לענין זה, כאמור בסעיף 11ג לחוק סדר הדין הפלילי.

69.ה. שימוש מותר באמצעי זיהוי ובנתוני זיהוי (א) אמצעי זיהוי שניטל מאדם לפי הוראות סעיף 69ג, ישמש רק לשם הפקת נתוני זיהוי.

(ב) נתוני הזיהוי שהופקו כאמור בסעיף קטן (א), ישמשו למטרות אלה בלבד:

(1) הכללתם במאגר;

(2) השוואתם לנתוני הזיהוי שבמאגר כאמור בסעיף 11יד לחוק סדר הדין הפלילי;

(3) אימות או עדכון הנתונים שבמאגר.

169. **נטילה חוזרת של אמצעי זיהוי**
- ניטל מאדם אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף 169ג או לפי חוק סדר הדין הפלילי, לא ייטול חייל ולא יורה ליטול לפי הוראות הסעיף האמור, מאותו אדם את אותו אמצעי זיהוי פעם נוספת, אלא בהתקיים אחד מאלה:
- (1) נתוני הזיהוי של האדם, המופקים מאותו אמצעי זיהוי, אינם כלולים במאגר או שהם כלולים במאגר אך אינם מלאים, ולא ניתן להפיק מאמצעי הזיהוי שניטל בעבר נתוני זיהוי מלאים;
- (2) אמצעי הזיהוי הוא טביעת אצבעות והוא נדרש לשם בירור או אימות זהותו של אותו אדם;
- (3) אמצעי הזיהוי הוא תצלום, והתצלום שניטל בעבר אינו עדכני.
169. **זימון לשם נטילת אמצעי זיהוי וסמכות עיכוב**
- (א) חייל רשאי לזמן למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה כדין אדם שמתקיימים לגביו התנאים לנטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות סעיף 169ג, לשם נטילת אמצעי זיהוי ממנו לפי הוראות אותו סעיף.
- (ב) לא התייצב אדם במקום אליו הוזמן לפי סעיף קטן (א) במועד שאליו זומן לפי הוראות הסעיף הקטן האמור, רשאי חייל לעכבו ולדרוש ממנו להילוות עמו למקום בו מצוי בעל סמכות חקירה לצורך נטילת אמצעי הזיהוי;
169. **בקשת הסכמה וסמכות שימוש בכוח**
- (א) אמצעי זיהוי יינטל מאדם לפי הוראות סימן זה רק לאחר שהתבקשה הסכמתו לכך, ולאחר שנמסר לו כי ניתן לעשות שימוש בנתוני הזיהוי שהופקו מאמצעי הזיהוי לצורך הכללתם במאגר, לצורך אימות או עדכון הנתונים במאגר, או לצורך השוואתם לנתוני הזיהוי שבמאגר כאמור בסעיף 111 לחוק סדר הדין הפלילי; ולעניין נטילת דגימת דם מזערית, יימסר לאדם גם על החלופות לנטילה זו אם יסרב לה, כמפורט בסעיף קטן (ב), וכן תוסבר לו המשמעות המשפטית של סירובו כאמור בסעיף 225א.
- (ב) התבקשה הסכמתו של אדם לנטילת דגימת דם מזערית, ולא נתן האדם את הסכמתו לכך, תתבקש הסכמתו לנטילת דגימת תאי לחי או דגימת שיער, ויראו אותו לעניין סעיף 225א כמי שסירב לנטילת אמצעי זיהוי רק אם סירב גם לכך.
- (ג) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי חייל ליטול מאדם אמצעי זיהוי שהוא טביעת אצבעות, דגימת שיער או תצלום, תוך שימוש בכוח סביר, כאשר האדם לא נתן את הסכמתו לנטילה, ובלבד שהזהירו בדבר הכוונה לעשות שימוש בכוח כאמור; ואולם לא ייטול חייל מאדם דגימת שיער תוך שימוש בכוח לפי הוראות סעיף קטן זה אלא לאחר שניתן לכך אישור מאת קצין משטרה, לאחר שיובא בפניו, לצורך קבלת אישור בכתב לנטילת אמצעי הזיהוי, לרבות לשימוש בכוח סביר הנדרש לעריכתו. בטרם ייתן קצין המשטרה את אישורו כאמור, ייתן הזדמנות לאדם להשמיע את טעמי סירובו, ויסביר לו שניתן להשתמש בכוח סביר לנטילת אמצעי הזיהוי, ואת המשמעות המשפטית של סירובו, כאמור בסעיף 225א.
169. **נטילת אמצעי הזיהוי**
- (א) נטילת דגימת תאי לחי או דגימת שיער, מאדם, לפי הוראות סימן זה, תיעשה בידי חייל, ואם ביקש זאת האדם - בידי חייל שהוא בן מינו.

<p>(ב) נטילת דגימת דם מזערית מאדם לפי הוראות סימן זה תעשה בידי בעל מקצוע רפואי, ואם ביקש זאת האדם - בידי בעל מקצוע רפואי שהוא בן מינו.</p>	(ב)	<p>תנאי הנטילה</p>
<p>(ג) עורר האדם חשש סביר שנטילת אמצעי הזיהוי עלולה לפגוע בבריאותו, פגיעה שאינה נובעת ממהותה של הנטילה, לא יינטל ממנו אמצעי הזיהוי, אלא באישור רופא; לא יינתן אישור אלא לאחר שהרופא בירר עם האדם את מצב בריאותו ככל שהדבר נוגע לחיפוש; סירב האדם להיפגש עם הרופא לקבלת האישור, יסביר לו קצין המשטרה את המשמעות המשפטית של סירובו, כאמור בסעיף 225א.</p>	(ג)	
<p>(א) הנוטל אמצעי זיהוי לפי סימן זה ירשום בתום הנטילה, בהקדם האפשרי, דין וחשבון על מהלך הנטילה, ויחתום עליו. (ב) דין וחשבון כאמור בסעיף קטן (א) יכלול את אלה:</p>	(א) (ב)	<p>דוח בדבר נטילת אמצעי זיהוי</p>
<p>(1) שמו ופרטי זהותו של האדם שממנו ניטל אמצעי הזיהוי והעבירה שבה הוא חשוד, נאשם או מורשע;</p>	(1)	
<p>(2) פירוט פעולת הנטילה שבוצעה, לרבות שימוש בכוח, אם נעשה;</p>	(2)	
<p>(3) התאריך, לרבות השעה והמקום שבו בוצעה פעולת הנטילה;</p>	(3)	
<p>(4) שמו וכשירתו או דרגתו של האדם שביצע את הנטילה, לרבות פירוט מקום עבודתו הקבוע;</p>	(4)	
<p>(5) שמו ופרטי זהותו של מי שנכח בעת הנטילה, אם נכח. (ג) העתק דוח הנטילה יימסר לאדם שממנו ניטל אמצעי הזיהוי.</p>	(5) (ג)	
<p>(א) שוטר רשאי לערוך השוואה בין נתוני הזיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי, שניטלו לפי הוראות חוק סדר הדין הפלילי או לפי צו זה, לבין נתוני הזיהוי שבמאגר, והכל למטרות האמורות בסעיף 69ב.</p>	(א)	<p>השוואה לנתוני הזיהוי שבמאגר</p>
<p>(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) לא תיערך השוואה כאמור באותו סעיף קטן, בין נתוני זיהוי שהופקו מאמצעי זיהוי או מדגימה ביולוגית שאינה אמצעי זיהוי, שניטלו מאדם והמזהים אדם אחר, או שניטלו ממקום, מחפץ או מגופה בקשר לעבירה הנחקרת, לבין נתוני זיהוי שבמאגר, אם זהותו של האדם שאותו נתוני הזיהוי מזהים - ידועה, ונשללה אפשרות לקשר בינו לבין ביצוע העבירה.</p>	(ב)	
<p>שוטר רשאי לעשות שימוש במידע שבמאגר למטרות אלה בלבד:</p>		<p>מטרות השימוש במאגר</p>
<p>(1) לצורך חקירת עבירה, לרבות חקירה לצורכי חילוט רכוש כאמור בסימן ד' בפרק ג' לצו, ולצורך הליך פלילי;</p>	(1)	
<p>(2) לצורך מניעת ביצוע עבירות או סיכולן;</p>	(2)	
<p>(3) לצורך אימות או בירור זהותם של אדם או של גופה, שזהותם אינה ידועה או מוטלת בספק, ולצורך איתור נעדרים או שבויים;</p>	(3)	

- (4) לצורך מחקר בקשר למטרות האמורות בפסקאות (1) עד (3), שאושר בידי הוועדה המאשרת, ובלבד שהמידע מן המאגר המועבר לצורך המחקר אינו כולל פרטים מזהים.
- (א) 69יג. **הצגת תצלומים מהמאגר לאדם**
 חייל רשאי להציג לפני אדם תצלום הכלול במאגר, למטרות האמורות בסעיף 69יב, בהתקיים אחד מאלה:
- (1) התצלום הוא של אדם שיש לגביו חשד כי הוא קשור לעבירה שלצורך חקירתה, מניעתה או סיכולה נדרשת הצגת התצלום;
- (2) התצלום הוא של אדם או של גופה, שלשם זיהויים או איתורם נדרשת הצגת התצלום;
- (3) הצגת התצלום נדרשת לשם בירור קשר אפשרי בין האדם המופיע בתצלום לבין עבירה נחקרת או עבירה שאותה מבקשים למנוע או לסכל, אף שאין לגבי האדם המופיע בתצלום חשד כאמור בפסקה (1), ובלבד שמתקיימים התנאים הנדרשים להצגת התצלום, שנקבעו לפי הוראות סעיף קטן (ב);
- (4) הצגת התצלום נדרשת לשם מסדר זיהוי תמונות, ובלבד שמתקיימים התנאים הנדרשים להצגת התצלום, לפי הוראות סעיף קטן (ב).
- (ב) בפקודות כוחות המשטרה, יקבעו פקודות לעניין דרכי הצגתו של תצלום הכלול במאגר, באופן שיבטיח כי הפגיעה בפרטיות לא תעלה על הנדרש, לרבות פקודות לעניין התנאים הנדרשים להצגת תצלום לפי הוראות סעיף קטן (א)(3) ו-(4).
- (א) 69יד. **נטילת אמצעי זיהוי בהסכמה מאדם שאינו חשוד תיקון: צו מס' 1748**
 חייל רשאי, לצורך חקירת עבירה, ליטול אמצעי זיהוי, אחד או יותר, או להורות על נטילה כאמור בידי בעל מקצוע רפואי, ובלבד שמתקיים אחד מאלה:
- (1) האדם הוא נפגע עבירה, עד וכל מי שאינו חשוד, והיה לחייל יסוד סביר להניח שבגופו של אותו אדם נמצאת ראייה הנדרשת לצורך חקירת העבירה;
- (2) הנטילה נדרשת לשם בדיקת קשר אפשרי של אותו אדם לעבירה הנחקרת.
- (ב) נטילת אמצעי זיהוי לפי סעיף זה תעשה לאחר שהוסבר לאדם, בלשון המובנת לו, את מטרת הנטילה ואת השימוש שניתן לעשות באמצעי הזיהוי, וכן הוסברה לו זכותו שלא להסכים לנטילה, ואותו אדם נתן את הסכמתו בכתב, לביצוע הנטילה.
- (ג) לא תיערך השוואה לפי הוראות סעיף 69יא, בין נתוני הזיהוי שהופקו לפי סעיף זה והמזהים את האדם ממנו ניטלה אמצעי הזיהוי, לבין נתוני הזיהוי שבמאגר, אלא לצורך חקירת העבירה שלשמה ניטל אמצעי הזיהוי, או לצורך חקירת עבירה בתיק חקירה אחר ולאחר שאותו אדם הסכים לכך, בכתב, על גבי טופס מתאים, ובהתאם להסכמה שנתן; ההסכמה יכול שתנתן לגבי כל תיק חקירה בנפרד, לגבי סוגי עבירות או לגבי השוואה לכלל תיקי החקירה.

(ד) נתוני זיהוי שהופקו בהתאם לסעיף זה והמזהים את האדם ממנו ניטלו, לא ייכללו במאגר, אלא אם כן יתקיים, לאחר הנטילה ובמהלך חקירת העבירה שלשמה נערך החיפוש, האמור בסעיף 69ג(א) עד (ג).

פרק ד' - הליכים לפני משפט

סימן א' - חקירה וסגירת תיקים

70. (א) בסעיף זה -
- חקירת עדים**
- "חוקר" - כל קצין צה"ל המשרת באזור וכן כל אדם אחר אשר יוסמך לכך בידי מפקד כוחות צה"ל באזור או בידי מפקד צבאי.
- "עד" - אדם, המכיר, לפי השערת החוקר, את עובדותיה ונסיבותיה של עבירה שבעניינה הוא נחקר.
- (ב) חוקר מוסמך לערוך חקירות על ביצוע עבירות, והוא רשאי לחקור בעל-פה כל עד, ולרשום בכתב כל הודעה שמוסרה אדם הנחקר כך.
- (ג) נרשמה הודעה בכתב, תיקרא היא לפני העד אשר יתבקש לחתום עליה ואם לא ידע קרוא וכתוב, יתבקש להטביע בה את סימנו. לאחר מכן, יחתום החוקר על ההודעה.
- (ד) סירב העד לחתום על ההודעה או להטביע בה את סימנו, ירשום החוקר הערה בשולי ההודעה, כי העד מוסר ההודעה סירב לחתום עליה או להטביע בה את סימנו ואת סיבת סירובו, ככל שהדבר ידוע לו.
- (ה) **תיקון טעות דפוס מס' 2**
- העד יהיה חייב להשיב נכונה על כל השאלות, שיציג לו החוקר בשעת החקירה, חוץ משאלות שהתשובות עליהן יהיה בהן כדי להעמידו בסכנת האשמה פלילית.
- (ו) בכל הליכים נגד העד המוסר את ההודעה על שלא השיב נכונה על כל שאלה המוצגת לו, תשמש ההודעה שבכתב הוכחה להודעות שמסר, אלא אם יוכח כי לא מסר את ההודעות או איזה מהן.
71. (א) **סגירת תיק חקירה**
- מפקד כוחות צה"ל באזור או הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט אזור יהודה והשומרון או מי שהוסמך לכך על ידו, בדרך כלל או לענין מסוים רשאים להורות על סגירת תיק חקירה בקשר לעבירה על הדין או על תחיקת בטחון או על עיכוב הליכים במשפט שטרם הוכרע בו הדין, אם הם סבורים שלא היה בחקירה או במשפט ענין ציבורי.
- (ב) **תיקון : צו מס' 1708 ; 1669**
- הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט אזור יהודה והשומרון או מי שהוסמך לכך על ידו, בדרך כלל או לענין מסוים, רשאים להורות על סגירת תיק חקירה בקשר לעבירה על הדין או על תחיקת הבטחון או על עיכוב הליכים במשפט שטרם הוכרע בו הדין, אם הם סבורים שלא נמצאו ראיות מספיקות או מחוסר אשמה.
- (ג) הוראה כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) תינתן בכתב.

- (ד) בכל הנוגע לסגירת תיק חקירה בקשר לעבירה על הדין, בא האמור בסעיף זה להוסיף על האמור בכל דין ולא לגרוע ממנו.
- (א) 72. **סגירת תיק חקירה על ידי קצין משטרה**
תיקון:
צו מס' 1708
 מפקד משטרה, כהגדרתו בצו בדבר מינויי שוטרים והעסקתם (יהודה והשומרון) (מס' 95) התשכ"ז-1967 או קצין חקירות, שהוסמך בידי מפקד כוחות המשטרה לענין זה בהסכמת פרקליט אזור יהודה והשומרון, רשאים להורות על סגירת תיק חקירה, אם היו סבורים שלא היה בחקירה ענין לציבור או שלא נמצאו ראיות מספיקות, ותיק החקירה נוגע לעניינים אלו:
- (1) עבירה על הדין מסוג עוון או חטא; או
- (2) עבירה על תחיקת הבטחון שהעונש הקבוע לגביה אינו עולה על חמש שנות מאסר; או
- (3) עבירה על הדין מסוג פשע ועבירה על תחיקת הבטחון שהעונש הקבוע לגביה עולה על חמש שנות מאסר שנקבעה בהודעה בידי היועץ המשפטי לענין זה.
- (ב) סגירת תיקי חקירה כאמור בסעיף קטן (א) תיעשה על פי הנחיות כלליות של פרקליט אזור יהודה והשומרון.
- (ג) הוראה על סגירת תיק כאמור בסעיף קטן (א) תינתן בכתב ותובא לידיעת פרקליט אזור יהודה והשומרון, הרשאי להורות על שינויה או ביטולה.
73. **העברת תיק חקירה**
 הועבר תיק חקירה בקשר לעבירה על הדין בידי המשטרה לידי תובע צבאי או דרש תובע צבאי, בכתב, העברת תיק חקירה כאמור לידי הרי מעת ההעברה או מעת קבלת הדרישה, לפי המקרה, יחולו לגבי התיק רק הליכים שנקבעו בתחיקת הבטחון.
- סימן ב' - בעלי הדין וייצוגם**
74. **"סנגור"** - עורך-דין מקומי או עורך-דין ישראלי;
הגדרות
"עורך דין ישראלי" - אדם הרשאי לעסוק במקצוע עריכת דין לפי חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961, כפי תוקפו בישראל, מעת לעת;
"עורך דין מקומי" - אדם הרשאי לעסוק באזור במקצוע עריכת דין לפי הדין ובשינויים הנובעים מתחיקת בטחון.
75. **תובע**
 התביעה לפני בית משפט תנוהל בידי מי שנתמנה בידי מפקד כוחות צה"ל באזור כתובע צבאי.
76. **סנגור**
 נאשם לפני בית משפט זכאי להגן על עצמו באמצעות סנגור או לנהל הגנתו בעצמו.
- (א) 77. **מינוי עורך דין על ידי בית משפט צבאי**
 נאשם לפני בית משפט של שלושה, שהואשם בעבירה שדינה מאסר עשר שנים או יותר, שלא בחר לו סנגור, ימנה לו בית המשפט הצבאי סנגור בהסכמתו.

- (ב) נאשם שאין חובה למנות לו סנגור, רשאי בית משפט צבאי, מטעמים מיוחדים - לבקשת הצדדים או מיוזמתו הוא - למנות לו סנגור.
78. לא יתמנה עורך-דין כסנגור לפי סעיף 77 אלא אם הסכים לכך.
מינוי עורך-דין כסנגור רק בהסכמתו
79. סנגור שנבחר או שנתמנה ייצג את הנאשם בכל הליך הקשור למשפט שלשמו נבחר או נתמנה.
תפקידי סנגור
80. סנגור לנאשם לא יפסיק לייצגו אלא ברשות בית המשפט.
הפסקת ייצוג בידי סנגור
81. בית משפט צבאי, שהרשה לסנגור להפסיק לייצג את הנאשם מחמת שזה לא שיתף פעולה עמו, רשאי על אף האמור בסעיף 77 שלא למנות לנאשם סנגור אחר, אם נראה לו שאין בכך להועיל.
סייג למינוי סנגור
82. ביקש הנאשם להחליף סנגור, לא יסרב בית המשפט הצבאי לתת לסנגור הקודם רשות להפסיק לייצג את הנאשם, אלא אם נראה שחילוף הסנגורים מצריך דחייה בלתי סבירה של המשפט.
חילופי סנגורים
- (א) 83. נתמנה סנגור בידי בית משפט, יקבע בית המשפט הצבאי את שכר טרחתו ורשאי הוא לאשר את כיסוי הוצאות ההגנה. שכר טרחת הסניגור ייקבע בהתאם לסכומים הקבועים בתוספת השניה לתקנות בדבר פיצויים בשל מעצר או מאסר (צו בדבר הוראות ביטחון) (יהודה והשומרון), התשס"ח-2007 (להלן: "התוספת"). נוכח בית המשפט שבנסיבות הענין מן הצדק לקבוע שכר טרחת סניגור גבוה מזה שנקבע בתוספת, רשאי הוא לקבוע סכום גבוה יותר בשיעור שלא יעלה על כפל הסכום הקבוע בתוספת.
שכרו של סנגור
- (ב) בית משפט צבאי רשאי לאשר תשלום מראש של הוצאות חזויות של ההגנה.
- (ג) שכר טרחת הסנגור והוצאות ההגנה יכוסו מקופת מפקדת האזור.
- (ד) לענין סעיף זה "הוצאות ההגנה" - לרבות הוצאות הסנגור בקשר עם המשפט שלשמו מונה.
84. סנגור הזכאי לשכר טרחה והוצאות הגנה כאמור בסעיף 83 לא יקבל מאת הנאשם או מאדם אחר כל שכר, פיצוי, מתנה או טובת הנאה אחרת.
איסור קבלת שכר
- (א) 85. לענין סעיף זה -
(1) מדי משפט של עורכי דין הם: חולצה לבנה בעלת צווארון ושרוולים ארוכים או קצרים, עניבה, מכנסיים ומקטורן, כולם בצבע שחור או כחול כהה, גלימה שחורה ונעליים סגורות כהות.
לבשו של עורך דין

(2) מדי משפט של עורכות דין הם: חולצה לבנה בעלת צווארון ושרוולים ארוכים או קצרים, מכנסיים או חצאית בצבע שחור או כחול כהה ומקטורן בצבע שחור או כחול כהה, או שמלה שחורה עם שרוולים ארוכים או קצרים וצווארון לבן, גלימה שחורה ונעליים כהות.

(3) בתקופה שמיום 1 באפריל עד יום 30 בנובמבר של כל שנה, ניתן שלא ללבוש מקטורן.

(ב) סנגור לא יישמע בבית משפט צבאי, אם אינו לבוש מדי משפט, זולת אם הרשה לו בית המשפט לנהוג בדרך אחרת, אולם רשאי סנגור להישמע בידי שופט בלשכתו גם אם הוא אינו לבוש מדי משפט.

סימן ג' - ראיות

86. **ראיות**
בדיני הראיות ינהג בית משפט צבאי לפי הכללים המחייבים בעניינים פלילים בבתי המשפט של מדינת ישראל.
87. **תעודות חיסיון**
(א) אין אדם חייב למסור, ובית המשפט הצבאי לא יקבל, ראיה, אם מפקד כוחות צה"ל באזור הביע דעתו, בתעודה חתומה על ידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בבטחון האזור או בענין ציבורי חשוב, אלא אם כן מצא שופט בית המשפט הצבאי לערעורים, על פי עתירת בעל דין המבקש את גילוייה, כי הצורך לגלות את הראיה, לשם עשיית צדק, עדיף מן הענין שיש לא לגלותה.
- (ב) הוגשה לבית המשפט הצבאי תעודה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, על פי בקשת בעל הדין המבקש את גילוי הראיה, להפסיק את המשפט לתקופה שיקבע כדי לאפשר הגשת עתירה לגילוי הראיה, ואם ראה לנכון – גם עד להחלטה בעתירה.
- (ג) הדיון בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיף קטן (א) יהיה בדלתיים סגורות; לשם החלטה בעתירה רשאי השופט לדרוש שהראיה או תוכנה יובאו לידיעתו, ורשאי הוא לקבל הסברים מנציג מפקד כוחות צה"ל באזור או מהתובע הצבאי, או מי מטעמם, אף בהעדר יתר בעלי הדין.

סימן ד' - סדרי דין והוראות כלליות

88. **הוראה כללית בדבר סדרי דין**
בית משפט צבאי רשאי להורות, בכל ענין של סדרי-דין שלא נקבע במפורש בצו זה, על סדרי-דין שייראו לו כמתאימים ביותר לעשיית דין צדק.
89. **פומביות הדיון**
(א) בסעיף זה -
"אדם עם מוגבלות נפשית" - אדם עם לקות נפשית, שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות;
"אדם עם מוגבלות שכלית" - כל אחד מאלה:
(א) אדם עם פיגור שכלי;
(ב) אדם עם לקות שכלית אחרת, שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות;
(ג) אדם עם הפרעה התפתחותית מורחבת, לרבות אדם עם אוטיזם, שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות.
"חסר ישע" - מי שמחמת גילו, מחלתו או מוגבלותו הגופנית או הנפשית, ליקויו השכלי או מכל סיבה אחרת, אינו יכול לדאוג לצרכי מחייתו, לבריאותו או לשלומו.
- (ב) בית משפט צבאי יקיים את הדיונים הנערכים בפניו בדלתיים פתוחות; אולם רשאי בית משפט צבאי לצוות כי הדיון בפניו יתקיים, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם הוא סבור כי מן הראוי לעשות כן מטעמים של בטחון כוחות צה"ל, בטחון

הציבור, הגנה על המוסר או על עניינו של קטין או חסר ישע או אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית או לשם הגנה על עניינו של נפגע עבירה כהגדרתו בסעיף 186 לצו זה או עניינו של מתלונן או נאשם בעבירת מין או אם הוא סבור כי הדיון הפומבי עלול להרתיע עד מלהעיד עדות חופשית או מלהעיד בכלל.

(ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להביע דעתו, בתעודה חתומה על ידו, כי יש לערוך משפט או הליך לפני שופט, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, לשם מניעת פגיעה בבטחון האזור; ואולם, רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת בעל דין, ולאחר שמיעת יתר בעלי הדין, לקבוע, מטעמים שירשמו, כי הדיון, כולו או מקצתו, יהיה בפומבי.

(1ג) בעת דיון בבקשה לדיון בדלתיים סגורות, רשאי בית משפט צבאי, לבקשת בא כוח מפקד כוחות צה"ל באזור, לסטות מדיני הראיות מטעמים שיירשמו, ולקבל ראיה אף שלא בנוכחות צד לדיון או בא כוחו או בלי לגלותה להם, אם שוכנע כי גילוי הראיה עלול לפגוע בבטחון האזור, בשלום הציבור או בביטחונו, או לחשוף שיטות עבודה חסויות, וכי אי-גילוייה עדיף לשם עשיית צדק; בית משפט צבאי רשאי, בטרם יקבל החלטה לפי סעיף קטן זה, לעיין בראיה ולקבל הסברים מנציג מפקד כוחות צה"ל באזור או מהתובע הצבאי, אף בהיעדר יתר בעלי הדין.

(ד) ציווה בית משפט צבאי על קיום הדיון בדלתיים סגורות, רשאי הוא להרשות לאדם, או לסוג בני אדם, להיות נוכחים בשעת הדיון, כולו או מקצתו.

(ה) לא יפרסם אדם ולא יגלה לאחר דבר על דיון שהתקיים בבית משפט צבאי בדלתיים סגורות, אלא ברשות בית המשפט הצבאי.

(ו) על אף האמור בסעיף 89(ב), בית משפט צבאי ידון בדלתיים סגורות בעת מתן עדותו של עד שזהותו חסויה על פי תעודת חיסיון שהוצאה מכוח סעיף 87, או על פי הוראת כל דין אחר; ואולם בית המשפט רשאי, מטעמים שיירשמו, לדון בעניין, כולו או מקצתו, בפומבי.

(א) בית משפט צבאי רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט הצבאי, אם הוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות נפשית או של אדם עם מוגבלות שכלית או לשם שמירה על ביטחון האזור.

(ב) בית משפט צבאי רשאי לאסור את פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או כל פרט אחר שיש בו כדי לזהותו, וכן כל פרט הנוגע לענין נשוא החקירה, אם הדבר עלול לפגוע בחקירה שנערכת על פי דין, או שיש לאסור את הפרסום מטעמים של בטחון האזור. כן רשאי בית משפט צבאי לאסור פרסומה של בקשה לצו איסור פרסום בנסיבות כאמור.

(ג) בית המשפט הצבאי רשאי לקיים דיון לצורך החלטה לפי סעיף זה, בדלתיים סגורות.

תיקון:
צו מס' 1822

תיקון:
צו מס' 1822

איסור פרסום
90.

91. **צו איסור פרסום שהוצא על ידי בימ"ש בישראל**
 צו איסור פרסום אשר הוצא בידי בית משפט בישראל כוחו יפה כאילו הוצא בידי בית משפט צבאי, לרבות לעניין העמדה לדין לפי סימן זה.
92. **צילום בבית משפט**
 לא יצלם אדם באולם בית משפט צבאי ולא יפרסם תצלום כזה, אלא ברשות בית המשפט הצבאי.
93. **פרסום שם קטין**
 לא יפרסם אדם, בלי רשות בית המשפט הצבאי, שם קטין, שהוא נאשם או עד במשפט פלילי, או מתלונן או ניזוק במשפט בשל עבירה לפי סעיפים 279 עד 320 לחוק הפלילי הירדני, מסי 16 לשנת 1960, ולא את תמונתו, מענו או פרטים אחרים, העשויים להביא לזיהויו של אותו קטין.
94. **דלתיים סגורות שלא בבית משפט**
 הוראות סעיפים 89(ד), 89(ה), 90 עד 93, 97 ו-98 יחולו גם על כל דיון המתקיים בדלתיים סגורות בהתאם לתחיקת הבטחון, אף שלא לפני בית משפט צבאי, והסמכויות הנתונות לבית משפט צבאי לפי סעיפים אלו, יהיו נתונות לגורם בפניו מתקיים הדיון בדלתיים סגורות.
95. **עבירה**
 העובר על הוראה מהוראות סעיפים 89 עד 93, דינו מאסר שנתיים.
96. **ביזיון בית משפט**
 כל אדם, שבהיותו נוכח בבית המשפט הצבאי מסרב לציית לכל הוראה של בית המשפט, או מעליב את בית המשפט הצבאי או כל חבר מחבריו, או מפריע או מעכב את ההליכים בבית המשפט, דינו מאסר שנתיים. ורשאי בית המשפט הצבאי לגזור את דינו על אתר, למאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים. אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של בית משפט צבאי לדון בעבירה על סעיף זה על פי הליכי אישום רגילים כפי שנקבעו בצו זה, ובלבד שלא ישא אדם באחריות פעמיים בשל אותו מעשה.
97. **הרחקת אדם מאולם בית המשפט הצבאי**
 (א) בית המשפט הצבאי רשאי לצוות על הרחקתו של אדם, שבעת דיוני בית המשפט עושה באולם בית המשפט, בלשכתו של שופט או סמוך למקום הדיון, אחד המעשים שלהלן:
 (1) מתנהג בדרך של אלימות או איומים או בדרך פרועה או מבישה;
 (2) מקים רעש כדי להביע הסכמה או אי-הסכמה לפעולה משפטית או להחלטה של בית המשפט;
 (3) מפריע בדרך אחרת לדיוני בית המשפט.
 (ב) סעיף זה לא יחול על מי שניתן להגיש נגדו קובלנה, בהתאם להוראות הצו בדבר מועצת עורכי הדין (יהודה והשומרון) (מסי 1162), התשמ"ו-1986, או שהינו נתון לשיפוט משמעותי בישראל, על פי הוראות חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961, כפי תוקפו בישראל, מעת לעת, והוא נמצא באולם בית המשפט הצבאי לרגל תפקידו.

98. **הרחקת אדם שנוכחותו מרתיעה עד**
 בית המשפט הצבאי רשאי להרחיק אדם, שאינו בעל דין, מאולם בית המשפט בעת הדיון אם מצא, מטעמים שירשמו, שנוכחות אותו אדם באולם תרתיע עד מלהעיד עדות חופשית או מלהעיד בכלל.

99. **החלטות יתקבלו ברוב דעות**
 החלטות בית משפט צבאי, לרבות הכרעת הדין וגזר הדין, יתקבלו ברוב דעות; לא היה רוב דעות לגבי סוג העונש או מידתו, רואים שופט שהציע את סוג העונש או מידת העונש החמורים ביותר, כאילו הצטרף לדעתו של שופט שהציע את ההצעה הקרובה ביותר להצעתו. לענין סעיף זה יקבע אב בית הדין מהו עונש חמור יותר.

99א (א) **תיקון טעות בפסק דין**
תיקון:
צו מס' 1670
 מצא בית משפט צבאי, כי נפלה טעות בפסק דין או בהחלטה אחרת שנתן, רשאי הוא, תוך עשרים ואחד ימים מיום נתינתם, לתקנם בהחלטה מנומקת, ורשאי הוא לשמוע טענות בעלי הדין לעניין זה; לעניין זה, "טעות" - טעות לשון, טעות בחישוב, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, הוספת דבר באקראי וכיוצא באלה.

(ב) בהסכמת בעלי הדין, רשאי בית המשפט הצבאי להחליט בכל עת על כל תיקון בפסק דין או בהחלטה אחרת שנתן.

(ג) תוקנו פסק דין או החלטה אחרת כאמור בסעיף קטן (א) יראו, לעניין ערעור, את מועד החלטת התיקון כמועד מתן פסק הדין או ההחלטה האחרת.

(ד) החלטה לפי סעיף קטן (א) אינה ניתנת לערעור אלא בערעור על פסק הדין או ההחלטה האחרת.

סימן ה' - אישום

100. (א) **כתב אישום**
 לפני שיובא נאשם לפני בית משפט צבאי, ירשמו מהות האישום ופרטיו בכתב אישום שיוגש בידי תובע צבאי לבית המשפט הצבאי; בפתח כתב האישום יציין התובע הצבאי אם כתב האישום מוגש לבית משפט צבאי של שלושה או לדין יחיד.

(ב) עותק כתב האישום יימסר לנאשם לפני משפטו.

101. **צירוף אישומים**
 פרטי האישום יהיו נפרדים לכל עבירה, אבל אפשר להביא לדין על מספר אישומים בבת-אחת ואפשר לשפוט עליהם ביחד או לחוד, הכל כפי שיחליט בית המשפט בכל עת. הנאשם יתבקש להשיב על כל פרט אישום בנפרד.

102. (א) **תיקון כתב האישום**
 תובע רשאי, בכל עת עד לתחילת המשפט, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, במסירת הודעה לבית המשפט המפרטת את השינוי; בית המשפט ימציא העתק מן ההודעה לנאשם.

(ב) בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול.

<p>נאשמים המואשמים בעבירות דומות או בעבירות הנובעות מאותה מערכת עובדות, אפשר להאשים ולשפטם ביחד או לחוד, ככל אשר יכריע בית המשפט בכל עת.</p>	<p>103.</p>	<p>צירוף נאשמים</p>
<p>החליט בית משפט צבאי, בכל שלב של ההליכים, כי הדיון נגד הנאשם יופרד, אפשר להמשיך בדיון נגד אותו נאשם או נאשמים שדינם הופרד, מאותו שלב של ההליכים המשותפים בו הורה בית המשפט הצבאי על הפרדת הדיון, הכל לפי החלטת בית המשפט שימשיך בדיון.</p>	<p>104.</p>	<p>הפרדת הדיון</p>
<p>בכל עת שלאחר הגשת כתב האישום ולפני גזר הדין, רשאי בית המשפט הצבאי להתלות את ההליכים, בין מיוזמתו ובין לבקשת תובע, אם נוכח כי לא ניתן להביא את הנאשם להמשך משפטו.</p>	<p>105.</p>	<p>התליית הליכים</p>
<p>הותלו ההליכים לפי סעיף קטן (א), ולאחר מכן נמצא כי אפשר להביא את הנאשם להמשך משפטו, רשאי תובע להודיע בכתב לבית המשפט הצבאי על רצונו לחדש את ההליכים, ומשעשה כן יחדש בית המשפט הצבאי את ההליכים ורשאי הוא להמשיך בהם מן השלב שאליו הגיע לפני התליתם.</p>	<p>(ב)</p>	
<p>על אף האמור בהוראות כל דין ותחיקת בטחון, אפשר לחדש את ההליכים באישור הפרקליט הצבאי הראשי, או מי שהוסמך לכך על ידו, מטעמים שיירשמו, אף אם עברו בין מועד התליית ההליכים לבין המועד שבו אפשר להביא את הנאשם להמשך משפטו, התקופות האמורות בדין ובתחיקת בטחון; ובלבד שההליכים הותלו מהטעם שהנאשם מתחמק מן הדין.</p>	<p>(ג)</p>	<p>תיקון: צו מס' 1708</p>

סימן ו' - זימון למשפט

<p>לענין סעיף זה -</p> <p>"זימון" – לרבות צו או הודעה שניתנו מכוח צו זה.</p>	<p>106.</p>	<p>המצאת זימון למשפט</p>
<p>זימון שיש להמציאו לאדם לפי צו זה, המצאתו תהיה באחת מאלה:</p>	<p>(ב)</p>	
<p>(1) במסירה לידי; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו – לידי בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים.</p>		
<p>(2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם עם אישור מסירה; בית המשפט הצבאי רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה.</p>		
<p>(3) במשלוח מכתב באמצעות הממונה על עזרה משפטית, כהגדרתו בתוספת לחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה השומרון - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967, כפי תוקפו בישראל, אל המועצה הפלסטינית, לשם העברתה לאדם המזומן.</p>		
<p>מסירת זימון לידי סנגור הנאשם, או מסירתו במשרד הסנגור לידי פקידו, וכן משלוח מכתב רשום עם אישור מסירה לפי מען משרדו של הסנגור, כמוה כהמצאה לנאשם, זולת אם הודיע הסנגור לבית המשפט הצבאי, בתוך חמישה ימים ממועד קבלת הזימון, כי אין ביכולתו להביא את הזימון לידיעת הנאשם.</p>	<p>(ג)</p>	

- (ד) נוכח בית המשפט הצבאי, כי המצאה לפי סעיף זה לא בוצעה עקב סירוב בלתי מוצדק לקבל את הזימון או לחתום על אישור המסירה, רשאי בית המשפט הצבאי לראות את הזימון כאילו הומצא כדין.
- (ה) נוכח בית המשפט הצבאי שאי אפשר להמציא את הזימון כאמור בסעיפים קטנים (ב) או (ג), רשאי הוא להורות על המצאתו באחת הדרכים האלה:
- (1) בהדבקת עותק של הזימון במקום הנראה לעין במשרדי מנהלת התיאום והקישור שבאזור מגוריו של הנאשם או העד;
- (2) בפרסום מודעה בקובץ המנשרים כמשמעו בצו בדבר מנשרים (יהודה והשומרון)(מס' 111), התשכ"ז – 1967, או בעיתון יומי בשפה העברית ובשפה הערבית;
- (3) בכל דרך אחרת שתראה לו.
107. צו הבאה (א) בית משפט צבאי רשאי לתת בכל עת צו הבאה נגד נאשם, אם ראה שיש צורך בכך, כדי לכפות את התייצבותו למשפט במועד שנקבע.
- (ב) נאשם, שהוצא נגדו צו הבאה לפי הוראות סעיף קטן (א) יובא בהקדם לפני בית משפט צבאי והוא יורה אם להחזיקו במעצר או לשחררו בתנאים שיקבע.
108. תפיסת נכסי נאשם שנמלט (א) נאשם שנמלט או מסתתר ואין אפשרות למצאו, רשאי בית המשפט הצבאי, לבקשת תובע צבאי, אם הוא סבור שהדבר עשוי להביא להתייצבותו של הנאשם, לצוות על תפיסת כל נכס מנכסיו של הנאשם, ובכלל זה מטלטלין ומקרקעין או על רישום עיקול עליהם בפנקסי המקרקעין, או על מינוי כונס נכסים עליהם, ולהורות מה ייעשה בנכסים ובפירותיהם כל עוד הצו בתוקפו.
- (ב) צו לפי סעיף זה לא יפגע בזכותו של נושה לרדת לאותם נכסים.
- (ג) ניתן צו לפי סעיף זה, רשאי כל מי שתלוי בנאשם ותפיסת הנכס עשויה לפגוע בפרנסתו, לבקש מבית המשפט הצבאי לבטל את הצו או לשנותו.
- סימן ז' - הזמנת עדים ומסמכים**
109. הזמנת עדים ומסמכים (א) בית משפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיוזמתו, להזמין כל אדם להעיד במשפט אם היה סבור שיש בהזמנתו להועיל לבירור שאלה הנוגעת למשפט.
- (ב) בית משפט צבאי רשאי, לבקשת בעל דין או מיוזמתו, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.
- (ג) בית משפט צבאי רשאי לצוות על אדם הנוכח לפניו להעיד או להמציא לו מסמכים במועד שיקבע; דינו של אדם כזה כדין מי שהומצאו לו הזמנה או צו להמציאת מסמכים.
- (ד) מי שהוזמן להעיד ולא התייצב או נצטווה להמציא מסמכים ולא המציאם, רשאי בית המשפט הצבאי לתת צו הבאה נגדו כדי לכפות את התייצבותו בבית המשפט.

(ה) עד, שהוצא נגדו צו הבאה לפי הוראות סעיף קטן (ד) יובא בהקדם לפני בית משפט צבאי והוא יורה אם להחזיקו במעצר או לשחררו בתנאים שיקבע.

110. מאסר עד או נאשם בשל אי ציות להזמנה
הוזמן אדם להופיע לפני בית משפט צבאי, וללא נימוק סביר נמנע מלבוא או מלהמציא מסמך או ראיה הנמצאים בחזקתו או בשליטתו, או שבא לבית המשפט ועזבו בלי לקבל רשות מבית המשפט, או שהוא נמנע מלבוא להמשך הדיון לאחר שנצטוו לבוא, דינו - מאסר שנתיים. ורשאי בית המשפט הצבאי לגזור את דינו על אתר, למאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים. אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של בית משפט צבאי לדון בעבירה על סעיף זה על פי הליכי אישום רגילים כפי שנקבעו בצו זה, ובלבד שלא ישא אדם באחריות פעמיים בשל אותו מעשה.

פרק ה' - הליכי משפט

סימן א' - מועד המשפט ומיקומו

111. תחילת הדיון
(א) הזמן והמקום אשר בו יתחיל בית המשפט הצבאי לדון במשפט פלוני יקבע בידי נשיא בית המשפט או בהתאם להוראותיו.
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) יישב דן יחיד בדין באותם זמנים ומקומות שיורה עליהם הוא עצמו.

112. דחיית המשך הדיון
בית משפט צבאי רשאי לדחות את ישיבותיו בכל שלב של ההליכים, ולחזור ולשבת בזמן ובמקום שיורה. בית המשפט רשאי ליתן כל הוראה בדבר החזקתו במשמורת של נאשם והתייצבותו לישיבה שנדחתה.

113. הטלת הוצאות בדחיית משפט
(א) לענין סעיף זה -
"בעל דין" - לרבות סנגורו או בא-כוחו של בעל דין.
(ב) נעתר בית משפט צבאי לבקשת בעל דין לדחות את מועד המשפט או נדחה מועד המשפט בשל מעשה או מחדל של בעל דין, רשאי בית המשפט אם ראה הצדקה לכך, להטיל על בעל הדין שבעטיו נגרמה הדחיה, הוצאות בפועל לטובת הצד שכנגד.
(ג) לא יטיל בית המשפט הצבאי הוצאות כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שנתן הזדמנות לבעל הדין להשמיע דברו.

סימן ב' - נוכחות נאשם

114. נוכחות הנאשם במשפט
(א) כל נאשם יהא זכאי להיות נוכח במשך כל הליכי המשפט, כל זמן שהוא מתנהג כראוי.
(ב) אם נאשם מתנהג שלא כראוי, רשאי בית המשפט, לפי שיקול דעתו, לצוות להוציאו מאולם בית המשפט ולהמשיך בהליכי המשפט שלא בפניו ובלבד שיוודע לו על המתרחש בהליכי המשפט, ותינתן לו אפשרות להגן על עצמו.

(ג) בית המשפט הצבאי רשאי, אם יראה לנכון, להרשות לנאשם להיות מחוץ לבית המשפט במהלך המשפט, כולו או חלקו, בתנאים שיקבע.

סימן ג' - פרוטוקול ותרגום

		רישום פרוטוקול
	115. (א)	אב בית הדין ינהל פרוטוקול דיונים בעצמו או באמצעות רושם.
	(ב)	הפרוטוקול ישקף את כל הנאמר והמתרחש בדיון והנוגע למשפט; בין היתר, ייכלל בפרוטוקול רישום תמציתי בדבר:
	(1)	תשובת הנאשם לאישום;
	(2)	העדויות שנשמעו;
	(3)	פרטי המוצגים;
	(4)	הכרעת דין, לרבות הממצאים שקבע בית המשפט וההחלטה אם לחייב הנאשם או לזכותו;
	(5)	גזר הדין.
	(ג)	כתב האישום, מסמכים שהוגשו ושקיבל אותם בית המשפט הצבאי וכל תעודה הנוגעת למשפט יצורפו לפרוטוקול ויהיו חלק ממנו.
	(ד)	בית המשפט הצבאי רשאי, לבקשת בעל דין ולאחר שנתן ליתר בעלי הדין הזדמנות להשמיע את דבריהם, לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו; בית המשפט הצבאי ייזקק לבקשת תיקון כאמור גם אם הוגשה לאחר מתן פסק הדין וכל עוד לא עברה התקופה לערעור עליו.
	(ה)	בקשה לתיקון של פרוטוקול וכל החלטה על בקשה כזאת יירשמו בפרוטוקול וההחלטה תיחתם בידי בית המשפט הצבאי.
	(ו)	פרוטוקול ישמש ראיה לכאורה למהלך המשפט, אולם בערעור באותו ענין אין לטעון נגד דיוקו של הפרוטוקול ואין להביא ראיות לטעות בו, אלא ברשות בית המשפט הצבאי לערעורים.
	(ז)	בית המשפט הצבאי יחתום על כל הכרעת דין וגזר דין.
	116. (א)	מתרגם לנאשם
		הוברר לבית המשפט הצבאי שהנאשם אינו יודע עברית, ימנה בית המשפט הצבאי מתרגם, אשר יתרגם לו את הנאמר במהלך הדיון ואת החלטות בית המשפט, אלא אם כן ויתר הנאשם מרצון על התרגום כולו או חלקו; הזכות בידי הצדדים להתנגד למתרגם ולבקש החלפתו.
	(1) (א) 1	תיקון: צו מס' 1710
	(2)	התייצב הנאשם למשפטו, יתורגם כתב האישום שהוגש כנגדו לשפה הערבית, אלא אם כן ויתר על כך הנאשם או בא כוחו.
	(2)	הנאשם יחוייב להשיב לאשמה רק לאחר שיימסר לו תרגום כתב האישום, אלא אם הוא או בא כוחו ויתר על כך.

¹ סעיף קטן זה יחול על כתבי אישום שהוגשו החל מיום כ"ב בניסן התשע"ג (2 באפריל 2013).

(3) על אף האמור בסעיפים קטנים (1) ו-(2), נוסחו המקורי של כתב האישום שהוגש בהתאם לסעיף 100 לצו זה יהא הנוסח המחייב בכל ההליכים המשפטיים שיתקיימו לפי צו זה או לפי כל דין אחר.

(4) החלטה או פסק דין של בית משפט לא יהיו פסולים מחמת זאת בלבד, שכתב האישום לא תורגם או מחמת טעות שנפלה בתרגום.

(ב) ראייה הנמסרת לבית המשפט הצבאי שלא בעברית או בלשון אחרת השגורה בפי בית המשפט ובעלי הדין, תתורגם בידי מתרגם, ועדות שנמסרה כאמור תירשם בפרוטוקול תוך תרגומה לעברית, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת; רישום התרגום בפרוטוקול ישמש ראייה לכאורה לדברים שתורגמו.

סימן ד' - פתיחת המשפט

117. **תחילת המשפט** בתחילת המשפט יקרא בית המשפט הצבאי את כתב האישום באזני הנאשם, ויסביר לו, אם ראה צורך בכך, את תוכנו. בית המשפט הצבאי רשאי שלא לעשות כן לגבי נאשם המיוצג בידי סנגור, אם הודיע הסנגור לבית המשפט, כי קרא את כתב האישום באזני הנאשם והסביר לו את תוכנו, ואם אישר הנאשם את ההודעה; דברי הנאשם וסנגורו יירשמו בפרוטוקול.

118. **הסבר זכויות** במהלך המשפט יסביר בית המשפט הצבאי לנאשם, אם ראה צורך בכך, את הזכויות הנתונות לו להגנתו.

119. (א) **תשובה לאשמה** הנאשם יישאל אם הוא מודה באשמה או בעובדות ואם לאו. תגובת הנאשם יכול שתימסר בידי סנגורו.

(ב) הנאשם יכול להשיב לשאלה זו אחת מאלה:

(1) שהוא מודה באשמה;

(2) שהוא כופר באשמה;

(3) שהוא כופר באשמה, אך מודה בעובדות או בחלק מהעובדות שהובאו בקשר למעשה נשוא האישום.

(ג) לא השיב הנאשם לשאלה שנשאל לפי סעיף קטן (א), רואים אותו כאילו כפר באשמה.

(ד) הימנעות נאשם להשיב לאישום עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה; בית המשפט הצבאי יסביר לנאשם את תוצאות הימנעותו.

120. (א) **חזרה מתשובה לאשמה** ברשות בית המשפט הצבאי ומנימוקים מיוחדים שיירשמו, רשאי הנאשם, בכל שלב של הדיון לחזור בו מתשובתו שהשיב לפי סעיף קטן 119(ב), כולה או מקצתה.

- (ב) התיר בית המשפט הצבאי לנאשם לחזור בו מהודייתו אחרי הכרעת הדין, יבטל בית המשפט את הכרעת הדין, במידה שישודה בהודיית הנאשם, ויחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנסיבות.
121. דיין מי שצפוי לעונש מוות הואשם אדם בעבירה שהוא צפוי עליה לעונש מוות ובית המשפט הצבאי רשאי על פי סעיף 165(א) להטיל עונש זה, אין נוהגים כאמור בסעיף 119, אלא רואים אותו כאילו כפר באשמה.
122. (א) הודה הנאשם באשמה, רשאי בית המשפט הצבאי, מנימוקים שיירשמו, שלא לקבל את ההודאה ולהמשיך בדיון כאילו כפר הנאשם באשמה או כאילו כפר באשמה והודה בעובדות שצוינו בידי בית המשפט.
- (ב) החליט בית המשפט הצבאי לקבל את הודאת הנאשם, רואים את האשמה כמוכחת, ובית המשפט ירשיע את הנאשם על פי הודאתו.
- (ג) בטרם יפעל בית המשפט הצבאי על פי סעיף קטן (ב), יבחן אם הנאשם מבין כראוי את טיב האשמה ואת תוצאות הודאתו בה.
- (ד) לפני הרשעתו של הנאשם יביא התובע הצבאי לפני בית המשפט הצבאי את העובדות המהוות את העבירה ונסיבותיה; חלק הנאשם על עובדות אלו או על מקצתן, רשאי בית המשפט להתיר הבאת ראיות בקשר לעובדות שבמחלוקת.
- (ה) היו במשפט נאשמים אחדים וחלק מהם הודה באשמה, רשאי בית המשפט הצבאי להרשיע את מי שהודאתו נתקבלה על פי סעיף זה ולגזור את דינו מיד או להשהות את ההרשעה עד להכרעת דינם של כל הנאשמים, אך אם נקרא אותו נאשם להעיד במשפט, ירשיע אותו בית המשפט ויגזור את דינו, לפני שייקרא להעיד.
123. (א) כפר הנאשם באשמה והודה בעובדות או בחלק מהן, או שהחליט בית המשפט הצבאי לפי סעיף 122 לראותו כאילו עשה כן, רואים את העובדות הללו כמוכחות לגבי אותו נאשם.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי בית המשפט הצבאי לדרוש מן התובע הצבאי להוכיח עובדה שהנאשם הודה בה בתשובתו, ואם דרש בית המשפט כן, אין רואים אותה עובדה כמוכחת, עד שיוכיחה התובע הצבאי.

סימן ה' - בירור האשמה

124. (א) **הליכים לאחר כפירה באישום**
 כפר הנאשם באישום או סירב בית המשפט לקבל מפיו הודאה באישום, ישמע בית המשפט את דבריהם של התובע הצבאי ושל עדיו, וכן כל עדות אחרת שימצא לנכון.
- (ב) אם אין הנאשם נעזר בסנגור ישאל בית המשפט הצבאי את הנאשם, עם סיום חקירתו של כל עד מצד התביעה, אם ברצונו לשאול את העד שאלות כל שהן. בית המשפט ירשום את תשובת הנאשם בפרוטוקול.
125. **זיכוי עם תום פרשת התביעה**
 נראה לבית המשפט הצבאי עם סיום פרשת התביעה כי אין בחומר הראיות כדי לחייב את הנאשם להשיב על אישום כלשהו, יזכה בית המשפט את הנאשם מאותו אישום.
126. (א) **פרשת ההגנה**
 נראה לבית המשפט הצבאי, עם סיום פרשת התביעה, כי יש לכאורה בראיות שהוגשו כדי לחייב את הנאשם להשיב על אישום, יסביר בית המשפט לנאשם כי הוא רשאי להעיד כעד הסנגוריה, ואז יהיה עשוי להיחקר חקירה שכנגד או להימנע מלהעיד ואת תוצאות הימנעותו מלהעיד כאמור בסעיף קטן (ב), וישאל אותו אם רצונו למסור עדות או לקרוא לעד כלשהו כדי להגן על עצמו; בית המשפט ישמע את עדותו של הנאשם, אם ירצה להעיד, ואת עדותם של כל העדים שייקראו להעיד.
- (ב) הימנעות הנאשם מלהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע.
- (ג) הצהיר הנאשם שיש לו עדים, אלא שאינם נוכחים, רשאי בית המשפט לדחות לפי ראיות עיניו את המשך הדיון וגם לצוות, אם יראה זאת לנכון, על נקיטת אמצעים שיבטיחו את הופעתם של אותם עדים במועד שיקבע.
127. **סיכומים**
 עם סיום פרשת ההגנה רשאי התובע לסכם טענותיו ולאחריו רשאים הנאשם או סנגורו לסכם טענותיהם.
128. **הכרזה מיידיית על זיכוי**
 זיכה בית המשפט הצבאי את הנאשם, יכריז על זיכוי מיד והנאשם ישוחרר אם אין להחזיקו במעצר מסיבות אחרות; אם שוחרר הנאשם בערובה, יופטרו הוא וערביו מערבותם או יוחזר הערבון הכספי, הכל לפי הענין.
129. (א) **חיוב וגזר דין**
 הרשיע בית המשפט הצבאי את הנאשם באשמה יגזור את דינו.
- (ב) בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל על הנאשם בשל כך עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום.
- (ג) בטרם יגזור את דינו של נאשם, ייתן בית המשפט הצבאי לתובע הצבאי הזדמנות להביא ראיות, שיש בהן כדי להשפיע על טיב העונש או על מידתו. לאחר מכן הרשות בידי הנאשם למסור הודעה או עדות וכן להביא ראיות על עובדות ונסיבות העשויות להקל את העונש.

- (ד) נסתיימו ההליכים האמורים בסעיף קטן (ב), רשאים התובע, ואחריו הנאשם או סנגורו להשמיע את סיכומיהם לענין מידת העונש; סיכום הסנגור, יאפשר בית המשפט לנאשם להגיד את דברו האחרון.
- (א) 130. **נאשם שאינו שפוי בדעתו או מוגבל שכלית**
נשפט אדם לפני בית משפט צבאי ונראה לבית המשפט כי אין הנאשם בר עונשין, מחמת היותו בשעת המעשה סובל ממחלת נפש או מחמת ליקוי בכשרו השכלי, יפסוק בית המשפט לעצרו במקום מתאים, שייקבע בידי מפקד כוחות צה"ל באזור ולהחזיקו שם כל עוד הוא סבור שהנאשם חולה כאמור.
- (ב) **תיקון: צו מס' 1741**
אם תוך הליכי הדיון בבית משפט צבאי נראה לבית המשפט שאין הנאשם מסוגל לעמוד בדין, מפני שהוא סובל ממחלת נפש או מחמת ליקוי בכשרו השכלי, יורה בית המשפט הצבאי כי אותו אדם ייעצר לתקופה שיורה מפקד כוחות צה"ל באזור. העידו שני רופאים צבאיים שאדם העצור לפי הוראות סעיף קטן זה שפוי בדעתו או אינו בעל ליקוי בכשרו השכלי, ונוכח מפקד כוחות צה"ל באזור כי מן הראוי לעשות כן, יורה שאותו אדם יישפט על העבירה שמואשם בה.
- (ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי לתת, מזמן לזמן, הוראות כפי שיראה לנכון, בדבר מעצרו של בני-אדם שנעצרו לפי הוראות סעיף זה.
- (א) 131. **בדיקה רפואית לנאשם**
כדי לאפשר לבית המשפט הצבאי להכריע אם יש מקום ליתן צו לפי סעיף 130, רשאי הוא לצוות, לפי בקשת בעל הדין או ביוזמתו, שהנאשם ייבדק בבדיקה רפואית, וכן אם יש צורך בכך שיאושפז בבית-חולים.
- (ב) צו אישפוז לפי סעיף זה יבוצע בידי פסיכיאטר שיתמנה לכך בידי מפקד כוחות צה"ל באזור או מי שיוסמך על-ידו לכך; הפסיכיאטר יקבע בית-חולים מסוים שבו יאושפז האדם הנזכר בצו, ובית-החולים יאשפזו.
- סימן ו' - עדים**
132. **חקירת עדים**
עדים המעידים לפני בית משפט צבאי, יהיו נתונים לחקירה, לחקירה-שכנגד ולחקירה-חוזרת.
133. **עדים במשפט של נאשמים אחדים**
מקום שיש מספר נאשמים במשפט אחד, סדר חקירת העדים, בידי הנאשמים או סנגוריהם, הוא:
(1) בחקירה שכנגד - הנאשמים או סנגוריהם לפי הסדר שבו רשומים הנאשמים בכתב האישום;
(2) בחקירה ראשית - תחילה הנאשם, או סנגורו, שביקש שמיעת אותו עד, ואחר כך יתר הנאשמים או סנגוריהם לפי הסדר האמור בפסקה (1).
- (א) 134. **הזהרת עד והשבעתו**
בית המשפט הצבאי יזהיר את העד לפני גביית עדותו כי עליו להעיד אמת, שאם לא כן יהא צפוי לעונש הקבוע בתחיקת בטחון.

(ב) היה לבית המשפט הצבאי יסוד סביר להניח כי השבעת העד עשויה לסייע לגילוי האמת, רשאי בית המשפט, ביוזמתו או לפי בקשת בעל הדין, להשביעו, אולם רשאי העד, משהודיע שהוא עושה כן מטעמי דת או מצפון, שלא להישבע אלא להצהיר בהן צדק, זולת אם היה בית המשפט הצבאי משוכנע שטעמי העד ניתנו שלא בתום לב.

סימן ז' - שיפוט נוער

(א)	.135	(א)	(בוטל)	<p>תוקף ותחולה תיקון: צו מס' 1664 צו מס' 1676 צו מס' 1706 צו מס' 1727</p>
<p>הוראות סימן זה לא יחולו על הליך שבמסגרתו הוגש כתב אישום לבית משפט צבאי טרם תחילת תוקפו של סימן זה.</p>				(ב)

הגדרות .136 בסימן זה -

"בית משפט צבאי לנוער" - בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה, כשיושב בו דן יחיד שהוא שופט נוער או מותב שבו אב בית הדין הוא שופט נוער.

"קטין" - מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים, ולענין חשוד ונאשם לרבות מי שביום הגשת כתב האישום נגדו לא מלאו לו שמונה עשרה שנים.

(1)	(א)	.136 א.	(א)	<p>הודעה על חקירת קטין חשוד או על מעצרו תיקון: צו מס' 1676</p>
<p>הגיע קטין החשוד בביצוע עבירה (בסימן זה - "קטין חשוד") לתחנת המשטרה או הובא אליה, כשאינו עצור, לפי הוראות סעיף 22(ג) לצו, או נעצר קטין חשוד, יודיע על כך הקצין הממונה על החקירות בתחנה, ובהעדרו - מפקד התחנה ובהעדרם - קצין הממונה על התחנה (בסימן זה - "הקצין הממונה"), בהקדם האפשרי ולאחר שיידע את הקטין כי בכוונתו לעשות כן, להורהו, ובלבד שהקטין מסר את פרטי ההתקשרות עימו, ואם לא ניתן לאתר את הורה הקטין במאמץ סביר - לקרוב משפחה בגיר או אדם בגיר אחר המוכר לקטין, ובלבד שהקטין מסר את פרטי ההתקשרות עמו (בסימן זה - "קרוב אחר"), אלא אם כן אין אפשרות לאתר מי מהם במאמץ סביר בנסיבות העניין.</p>				

(2) על אף הוראות פסקה (1), לא תימסר הודעה כאמור באותה הפסקה לעניין קטין שהגיע לתחנת המשטרה או שהובא אליה, כשאינו עצור, אם הקטין הביע התנגדות, מנימוק סביר, למסירתה; היה הקטין עצור, יינתן לרצונו בעניין מסירת ההודעה משקל ראוי, בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו, ובלבד שתימסר הודעה כאמור לקרוב אחר.

(ב) לא נמסרה הודעה להורה של קטין חשוד כאמור בסעיף קטן (א) מחמת העדר אפשרות לאתרו כאמור בסעיף קטן (א), תודיע המשטרה להורה, כל עוד הקטין נתון בחקירה או במעצר, לפי המאוחר, בלא דיחוי, עם היווצרות האפשרות לאתרו במאמץ סביר, ובלבד שהקטין מסר את פרטי ההתקשרות עם ההורה.

(1) (ג) אי מסירת הודעה להורה של קטין חשוד ולקרוב אחר מחמת העדר אפשרות לאתר מי מהם במאמץ סביר בנסיבות העניין כאמור בסעיף קטן (א), תתועד בכתב.		
(2) יידוע הקטין, תגובתו וכן התנגדותו ככל שהייתה, וכן החלטת הקצין הממונה, יתועדו על ידי הקצין הממונה בתיעוד חזותי, בתיעוד קולי או בכתב.		
על אף הוראות סעיף 136א, רשאי הקצין הממונה, בהחלטה מנומקת בכתב, להורות על הזמנת קטין חשוד שאינו עצור לחקירה או על חקירתו, בלי להודיע על כך להורה, או לקרוב אחר, לפי העניין, אם שוכנע כי הודעה כאמור עלולה -	(א)	חקירת קטין חשוד בלא הודעה להורה או לקרוב אחר
(1) לפגוע בשלומו הגופני או הנפשי של הקטין או של אדם אחר ;		תיקון: צו מס' 1676
(2) להביא לשיבוש הליכי החקירה בשל חשד סביר כי אחד מהמנויים ברישה, או בן משפחתו של הורה הקטין או הקרוב האחר, היה צד לעבירה שבה חשוד הקטין ;		
(3) לגבי קטין שהוא חשוד בעבירה המנויה בתוספת הראשונה - לפגוע בביטחון האזור.		
(ב) הורה הקצין הממונה כאמור בסעיף קטן (א), בלא שהודיע להורה של הקטין או לקרוב אחר, וחלפו שמונה שעות מהגעתו של הקטין לתחנת המשטרה או חדל להתקיים הטעם שהצדיק הזמנה לחקירה או חקירה בלי להודיע להורה, לפי המוקדם, תימסר להורה הקטין בלא דיחוי, הודעה על הימצאותו של הקטין בתחנת המשטרה ועל חקירתו, ובלבד שהקטין מסר את פרטי ההתקשרות עם ההורה.		
(ג) חדל להתקיים הטעם שבשלו לא נמסרה ההודעה להורה הקטין או לקרוב אחר תימסר ההודעה בלא דיחוי, אלא כן הופעלה סמכות כאמור בסעיפים 54 ו-55 לצו.		
(א) בטרם ייחקר קטין חשוד, יודיע החוקר לקטין, בלשון המובנת לו בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו, על זכותו להיוועץ בעורך דין ביחידות, נוסף על חובותיו לפי כל דין כלפי הקטין בהיותו חשוד.	(א)	הודעה לקטין חשוד על זכויותיו בטרם חקירתו
(ב) בטרם ייחקר קטין חשוד עצור, יודיע חוקר לסניגור, אשר הקטין מסר את פרטיו, על חקירתו; בלי לגרוע מהוראות כל דין, אין בהודעה לסניגור אשר הקטין מסר את פרטיו כאמור, כדי לעכב את החקירה.	(ב)	תיקון: צו מס' 1676
(ג) מפקד כוחות המשטרה, כהגדרתם בצו, יקבע הוראות בדבר נוסח הודעה כאמור בסעיף קטן (א).	(ג)	
(א) חקירת קטין חשוד בביצוע עבירה על ידי שוטר תתנהל בשפתו או בשפה שהחשוד מבין ודובר אותה.	(א)	שפת חקירתו של קטין חשוד ותיעודה²
(1) (ב) חקירה בתחנה של קטין חשוד בעבירה שהעונש המרבי שנקבע לה הוא מאסר עשר שנים או יותר תתועד בתיעוד חזותי.	(ב)	תיקון: צו מס' 43

² תוקף הסעיף מיום 10.9.14 ועד תום חמש שנים מהיום האמור.

- (2) תועדה חקירת קטין חשוד על ידי שוטר בכתב בלבד, יהיה התייעוד בשפה שבה התנהלה החקירה.
- (3) לא ניתן לתעד בכתב חקירתו של קטין חשוד כאמור בשפה שבה היא מתנהלת או שהקטין אינו יודע קרוא וכתוב, תתועד החקירה בתייעוד חזותי או בתייעוד קולי.
- (4) על אף האמור בפסקאות משנה (2) ו-(3), נערכה חקירת קטין חשוד על ידי שוטר מחוץ לתחנה והיא תועדה בכתב, יהיה התייעוד בכתב בשפה שבה התנהלה החקירה, אלא אם כן לא ניתן לתעד בו זמנית או בסמוך לה באותה השפה.
- (5) לא תועדה חקירת קטין חשוד מחוץ לתחנה בשפה שבה התנהלה, כאמור בפסקה (4), יתורגם התייעוד בכתב בפני הקטין החשוד לשפה שהוא מבין.
- (6) סעיף קטן זה לא יחול על קטין החשוד בביצוע עבירת ביטחון.
- (ג) קצין משטרה רשאי להורות על סטייה מהוראות סעיף זה בשל תקלה טכנית או צורך ענייני.
- (ד) תיעוד חקירה באופן חזותי או קולי אינו מקים חובה לתמלל את החקירה.
- (א) 136ה. **תסקירי מעצר**
תיקון:
צו מספר 1818
- בדיון בבקשה למעצר לפי סעיף 43 לצו, בעניינו של קטין, ובערר על החלטה כאמור, רשאי בית המשפט, מטעמים מיוחדים שירשמו, להורות על הגשת תסקיר מעצר בכתב מטעם קצין המטה לענייני רווחה במנהל האזרחי או מי שמונה על ידו לעניין זה;
- (ב) תסקיר מעצר יכלול את נסיבותיו האישיות של הנאשם, משמעות המעצר, החלופות למעצר ולשחרור, או המלצה בדבר תנאי מיוחדים לשחרור בערובה והפיקוח עליהם.
- (ג) תסקיר מעצר שנתקבל לפי סעיף זה, יימסר לתובע ולסנגורו של הנאשם, אם יש לו סנגור, ובית המשפט ישמע כל טענה על הכתוב בו. אולם רשאי בית המשפט לצוות שהעתק כאמור יימסר גם לנאשם, ורשאי בית המשפט, על פי הצעה מנומקת של קצין המטה לענייני רווחה או פי יוזמתו הוא, לצוות מטעמים מיוחדים שאין לגלות את תוכנו, כולו או מקצתו, לבעלי הדין.
- (ד) העתק תסקיר מעצר שנתקבל לפי סעיף זה, יימסר לתובע ולסנגורו של הנאשם, אם יש לו סנגור, ובית המשפט ישמע כל טענה על הכתוב בו. אולם רשאי בית המשפט לצוות שהעתק כאמור יימסר גם לנאשם, ורשאי בית המשפט, על פי הצעה מנומקת של קצין המטה לענייני רווחה או על פי יוזמתו הוא,

- לצוות מטעמים מיוחדים שאין לגלות את תוכנו, כולו או מקצתו, לבעלי הדין.
- (ה) אי הגשת תסקיר מעצר כאמור בסעיף זה, לא תשמש עילה להמשך מעצרו של הקטין.
- מינוי שופטי נוער 137. נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים יטיל על שופטים מבין שופטי בית המשפט הצבאי של ערכאה ראשונה, שקיבלו הכשרה מתאימה לשמש כשופטי נוער במתכונת שתאושר על ידי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, לשמש כשופטי נוער במשך התקופה שיקבע.
- שפיטת קטין 138. (א) על אף האמור בכל דין ותחיקת בטחון, הדין בעבירה שהואשם בה קטין יהיה בפני בית משפט צבאי לנוער.
- תיקון: צו מס' 1822 (1א) בית משפט צבאי לנוער ידון בדלתיים סגורות, אולם רשאי הוא להרשות לאדם או לסוג בני אדם, לרבות לנפגע העבירה, להיות נוכחים בשעת הדין, כולו או מקצתו.
- (ב) הוראות סעיף זה לא יחולו על הליכי מעצר ושחרור לפי הוראות סימן ג' לפרק ג' לצו זה.
- שפיטת קטין ובגיר יחדיו 139. (א) אין להעמיד לדין קטין יחד עם אדם שאינו קטין אלא בהסכמת התובע הצבאי הראשי בפרקליטות הצבאית או מי שהוסמך לכך על ידו.
- (ב) הואשם קטין יחד עם אדם שאינו קטין בפני בית משפט צבאי שאינו בית משפט צבאי לנוער, רשאי בית המשפט, לאחר שמיעת בעלי הדין, לדון בענין; החליט בית המשפט הצבאי לעשות כן, ינהג כלפי הקטין כאילו היה בית משפט צבאי לנוער ויהיו לו הסמכויות של בית משפט צבאי לנוער לפי סימן זה; החליט בית המשפט הצבאי לא לדון בענין, יצווה על הפרדת משפטו של הקטין ויעבירו לבית משפט צבאי לנוער.
- קטין שהובא לבית משפט שאינו לנוער 140. (א) מצא בית משפט צבאי שאינו בית משפט צבאי לנוער, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, כי הנאשם הוא קטין, יעביר את הענין לבית משפט צבאי לנוער, והלה ידון בו כאילו הובא מלכתחילה לפניו ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט הקודם.
- (ב) ראה בית המשפט הצבאי נסיבות מיוחדות המצדיקות שלא להעביר את הענין לבית משפט צבאי לנוער כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא להמשיך ולדון בו, ובלבד שמכאן ואילך ינהג כאילו היה בית משפט צבאי לנוער, ויהיו לו כל הסמכויות של בית משפט צבאי לנוער לפי סימן זה.
- (ג) מצא בית משפט צבאי, שאינו בית משפט צבאי לנוער, לאחר הכרעת הדין, כי הנאשם הוא קטין, ימשיך לדון בענין כאילו היה בית משפט צבאי לנוער ויהיו לו כל הסמכויות של בית משפט צבאי לנוער לפי סימן זה.
- בגיר שהובא לבית משפט לנוער 141. מצא בית משפט צבאי לנוער במהלך הדין, כי הנאשם אינו קטין, רשאי הוא להמשיך ולדון בענין כאילו לא היה בית משפט צבאי לנוער או להעבירו לבית משפט צבאי, והלה ידון בו כאילו

הובא לפנינו מלכתחילה ורשאי הוא לדון בו מן השלב שאליו הגיע בית המשפט הצבאי לנוער.

142. **שמירת תוקף**
 החלטה או פסק דין של בית משפט לא יהיו פסולים מחמת זאת בלבד, שבגלל גיל הנאשם צריך היה להעמידו לדין לפני בית משפט אחר; אולם אם נגרם עיוות דין חמור כתוצאה מהעמדת נאשם לדין לפני בית משפט שאינו מתאים לגילו, רשאי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים להורות, כי בית משפט שיקבע לכך יקיים משפט חוזר בענין, והוראות סעיפים 157 עד 162, יחולו בשינויים המחויבים לפי הענין.
- (א) 143. **הפרדת קטינים**
 בית משפט צבאי לנוער יקיים, ככל האפשר, את דיוניו במקום שלא מתנהלים בו משפטים אחרים, או באותו מקום אך לא באותו הזמן.
- (ב) **הזמן להעמדת קטין לדין**
 ככל האפשר, לא יובאו נאשמים קטינים יחד עם נאשמים שאינם קטינים לבית המשפט או ממנו ולא יוחזקו בו יחד.
144. **הזמן להעמדת קטין לדין**
 אין להעמיד אדם לדין בשל עבירה שביצע בהיותו קטין אם עברה שנה מיום ביצועה, ולעניין עבירה המנויה בתוספת השלישית שביצע בהיותו קטין, אם עברו שנתיים מיום ביצועה, אלא בהסכמת התובע הצבאי הראשי בפרקליטות הצבאית, או מי שהוסמך על ידו לעניין זה.
145. **ציון גיל הקטין**
 כתב אישום נגד קטין יציין, אם הדבר ניתן לבירור, את תאריך לידתו של הקטין.
- (א) 146. **סניגוריה**
 בית משפט לנוער רשאי למנות לקטין סניגור אם הוא סבור כי טובת הקטין מצדיקה זאת.
- (ב) **ציון גיל הקטין**
 בכפוף לאמור בסעיף קטן (א), על מינוי סניגור לפי סעיף זה יחולו הוראות סימן ב' לפרק ד'.
- (ג) **ציון גיל הקטין**
 אם אין לקטין סניגור, יעזור לו בית המשפט הצבאי לנוער לחקור את העדים.
- (א) 147. **מעמדו של הורה**
 בית משפט צבאי לנוער רשאי לצוות בכל עת שהורה הקטין יהיה נוכח בבית המשפט.
- (ב) **מעמדו של הורה**
 כל בקשה שנאשם רשאי להגיש לבית המשפט הצבאי לנוער, רשאי גם הורה הקטין, או אדם שבית המשפט הרשהו לכך, להגיש במקומו, ורשאים הם לחקור עדים ולהשמיע טענות במקום הקטין או יחד אתו.
- (א) 148. **תסקיר**
 הורשע קטין, רשאי בית המשפט הצבאי לנוער, אם סבר כי הדבר הכרחי לצורך גזירת דינו של הקטין, לדרוש תסקיר בכתב של קצין המטה לענייני רווחה במינהל האזרחי או מי שמונה על ידו לענין זה, על כל אלה, ככל שהדבר ניתן לבירור:

(1) עברו של הקטין;

(2) מצבו המשפחתי של הקטין עם פרטים מלאים ככל האפשר על הוריו, בן זוגו, ילדיו, אחיו ואחיותיו;

(3) מצבו הכלכלי של הקטין;

(4) מצב בריאותם של הקטין ובני משפחתו;

(5) נסיבות אישיות מיוחדות - אם ישנן - שהביאוהו לידי עבירה.

(ב) בתסקיר כאמור בסעיף קטן (א), רשאי מכין התסקיר להמליץ לפני בית המשפט על הסיכויים להחזיר את הקטין למוטב.

(ג) העתק התסקיר לפי סעיף קטן זה לא יימסר לבעלי הדין ולבאי כוחם אלא אם בית המשפט הורה הוראה אחרת, אולם רשאים התובע והסניגור של הקטין לעיין במסמכים האמורים בתיק בית המשפט.

(א) לא יוחזק קטין במעצר או במאסר אלא בבית מעצר או במתקן כליאה נפרד לקטינים או באגף בבית מעצר או במתקן כליאה כללי, ובלבד שאותו אגף יהיה מופרד לחלוטין, ייועד לקטינים בלבד ולא תהיה גישה בינו לבין אגפיו האחרים של בית המעצר או מתקן הכליאה או שוכניו.

149. **בתי מעצר לקטינים**

(1א) על אף האמור בסעיף קטן (א), ניתן להחזיק מי שאינם קטינים באגף המיועד לקטינים בלבד, אם סבר מנהל בית המעצר או מתקן הכליאה כי החזקה כאמור היא לטובת הקטינים שמוחזקים באותו אגף, ובלבד שלא תהיה גישה של מי שאינם קטינים לקטינים בשעות המיועדות על פי נהלי מתקן הכליאה או בית המעצר ללינה.

**תיקון:
צו מס'
1676; צו
מס' 1693**

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מותר להחזיק קטין בתחנת משטרה, ובלבד שיוחזק בנפרד ולא יהיה מגע בינו לבין חשודים או עצירים שאינם קטינים.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), מותר להחזיק קטין במעצר גם במתקן כליאה כללי שאין בו אגף המיועד לקטינים בלבד, ובלבד שיוחזק בתא נפרד, ולא יהיה כל מגע בינו לבין כלואים או עצירים שאינם קטינים, וזאת לפרק זמן שאינו עולה על 12 שעות מרגע מעצרו.

**תיקון:
צו מס' 1693**

סימן ח' - ערעור

לענין סימן זה: 150.

פסק דין

"פסק דין" - לרבות כל החלטה של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה המסיימת את הדיון בערכאה ראשונה, ולרבות:

(1) החלטה לפי סעיפים 130 ו-180;

(2) החלטה של בית המשפט הצבאי לבטל את כתב האישום;

(3) הוראות בדבר התנאת העונש, חיוב בפיצויים או שיעורם, עיכוב ביצוע פסק הדין וכל הוראה אחרת שמותר לכללה בגזר הדין ;

(4) החלטה של שופט בית משפט צבאי שלא לפסול את עצמו מלשבת בדין.

בתום קריאת פסק הדין יסביר בית המשפט הצבאי לנאשם את זכותו לערער על פסק הדין, ויודיע לו על המועד להגשת הערעור.	151. הסברת זכות הערעור
פסק דין של בית משפט של ערכאה ראשונה ניתן לערעור לפני בית המשפט הצבאי לערעורים.	152. ערעור על פסק הדין
בכל ענין שבערעור, לרבות כל ענין של סמכות בית המשפט הצבאי לערעורים, הגשת הערעור והזמנת בעלי דין ועדים, ינהגו לפי הכללים הנהוגים בבית הדין הצבאי בישראל, בשינויים המחויבים לפי הענין, זולת אם יש לאותו ענין הוראה אחרת בצו זה.	153. כיצד נוהגים בערעור
התקופה להגשת הערעור היא שלושים יום מיום מתן פסק הדין; ניתן פסק דין שלא במעמד הנאשם או התובע יחל מנין התקופה להגשת הערעור, לגבי מי שפסק הדין ניתן שלא במעמדו, מן היום שבו נמסרה לו הודעה על פסק הדין.	154. תקופת הערעור
נשיא או המשנה לנשיא של בית המשפט הצבאי לערעורים רשאי, לפי יוזמתו או לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיף 154.	155. הארכת מועדים
פסק דין של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה המטיל עונש מוות יהא נדון בערעור, אף אם הנאשם לא ערער עליו.	156. ערעור אוטומטי

סימן ט' - משפט חוזר

קיום משפט חוזר 157. נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, נבצר ממנו - המשנה לנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, רשאי להורות על עריכת משפט חוזר בענין שניתן בו פסק דין חלוט, אם ראה אחד מאלה:

תיקון:

צו מס' 1658;

צו מס' 1738

(1) בית משפט צבאי או כל ערכאה שיפוטית בת סמך בישראל פסקו, כי ראיה מהראיות שהובאו באותו ענין יסודה היה בשקר או בזיוף, ויש יסוד להניח כי אילולא ראיה זו, היה בכך כדי לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנדון;

(2) הוצגו עובדות או ראיות העשויות, לבדן או ביחד עם החומר שהיה לפני בית המשפט הצבאי בראשונה, לשנות את תוצאת המשפט לטובת הנדון;

(3) אדם אחר הורשע בינתיים בביצוע אותו מעשה העבירה, ומהנסיבות שנתגלו במשפטו של אותו אדם נראה כי מי שהורשע לראשונה בעבירה לא ביצע אותה.

(4) נגזר על הנדון במשפט הראשון עונש מוות ויש יסוד להניח כי פסק הדין בטעות יסודו;

(5) נתעורר חשש של ממש כי בהרשעה נגרם עיוות דין.

בקשה למשפט חוזר 158. (א)

הרשות לבקש משפט חוזר נתונה לנידון ולפרקליט הצבאי הראשי; מת הנדון – תהיה הרשות האמורה גם לכל אחד מצאצאיו, הוריו, אחיו או אחיותיו.

תיקון: צו מס' 1708 (ב)

בקשה למשפט חוזר תוגש בכתב לנשיא בית המשפט הצבאי לערעורים בתוך 90 יום מן היום אשר בו נודע למבקש על קיום אחת העילות האמורות בסעיף 157, ויפורטו בה נימוקיה.

(ג) סבר נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים, כי איחור בהגשת הבקשה נגרם שלא באשמתו או ברשלנותו של המבקש, רשאי הוא להיזקק לבקשה אף אם הוגשה לאחר תום המועד האמור בפסקה (ב).

(ד) החלטת נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים בבקשה תימסר לנידון ולפרקליט הצבאי הראשי בכתב, זולת אם הורה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים על דרך אחרת.

(ה) בהחלטה על משפט חוזר יקבע נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים את בית המשפט הצבאי שיקיים את המשפט החוזר; המשפט יתברר לפני בית משפט צבאי של שלושה.

(ו) סירב נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים להורות על משפט חוזר לא תוגש בקשה נוספת או אחרת בשל עילה ששימשה יסוד לבקשה שסירבו לה.

חוות לפני משפט חוזר דעת משפט 159. (א)

לשם החלטה בבקשה למשפט חוזר, רשאי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים לפנות לפרקליט הצבאי הראשי לקבלת חוות דעתו בכתב.

- (ב) לשם חוות דעת כאמור, רשאי הפרקליט הצבאי הראשי להורות על עריכת חקירה בידי המשטרה או בדיקה בידי ועדה שתמונה לענין זה בידי הפרקליט הצבאי הראשי ואשר יושב הראש שלה יהא שופט.
- (ג) ניתנה חוות דעת של הפרקליט הצבאי הראשי כאמור, יימסר למבקש העתק ממנה.
160. **סדרי הדין במשפט חוזר**
במשפט חוזר יחולו סדרי הדין הרגילים הנוהגים לפני בית משפט צבאי אולם רשאי בית המשפט הצבאי לסטות מהם אם החליט על כך מחמת נסיבות הענין ואם נראה לו שמן הצדק לעשות כן.
161. **הדין במשפט חוזר**
(א) בית המשפט הדין במשפט חוזר רשאי, על סמך הבקשה האמורה בסעיף 158 וכל חומר אחר שנצטרף אליה לפי סעיף 159 ועל סמך טענות הצדדים ובלי לשמוע עדויות נוספות, להוציא פסק דין המקיים את פסק הדין שניתן בראשונה או המבטל אותו, כולו או חלקו ומזכה את הנידון מן העבירות שהורשע בהן, כולן או חלקן.
(ב) החליט בית המשפט כי לשם הכרעת הדין יש לו לשמוע שנית עדויות, יבטל את פסק הדין שניתן במשפט הראשון וינהל את המשפט החוזר כאילו דן בו בפעם הראשונה על-פי כתב האישום שהיה לפני בית המשפט שדן במשפט בראשונה ויוציא בהתאם לכך את פסק דינו, ובלבד שהעונש שיטיל עליו לא יהיה חמור מן העונש שהוטל עליו בפסק הדין שניתן במשפט הראשון והעונש שבוצע לפי פסק הדין שניתן במשפט הראשון יובא בחשבון העונש החדש.
(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), רשאי בית המשפט במשפט חוזר לקבל כראיה עדות שהועדה או אמרה שנתקבלה במשפט הראשון, אם הוכח להנחת דעתו, שאי אפשר להביא את העד שהעיד אותה עדות או שמסר אותה אמרה, או אם הוא סבור, שמחמת הזמן שחלף נשתכחו מן העד פרטים שמסר באמרה כאמור או במשפט הראשון.
162. **פסק שניתן במשפט חוזר**
על פסק דין של בית משפט צבאי במשפט חוזר יחולו כל ההוראות החלות על פסק דין של בית משפט צבאי של שלושה.

סימן י' - ענישה

163. **ביצוע גזר דין**
פסק דין חלוט של בית המשפט הצבאי, ישמש הרשאה לכל חייל להוציא לפועל את גזר הדין של בית המשפט הצבאי.
164. **עונשין**
(א) נתחייב אדם בדין לפני בית משפט צבאי, רשאי בית המשפט לגזור לו כל עונש שאינו עולה על הקבוע לעבירה בדין או בתחיקת בטחון, לפי המקרה, או עונש קל הימנו, ובכלל זה עונש מאסר וקנס גם יחד.
(ב) במקום שלא נקבע לעבירה כאמור אלא עונש מאסר - ניתן להטיל קנס שלא יעלה על הקנס הקבוע בצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת הביטחון, בסעיף המתאים לגבי עונש המאסר הקבוע לעבירה.
(ג) בשל עבירה שנתכוון בה הנאשם לגרום נזק ממון לאחר או להשיג טובת הנאה לעצמו או לאחר, רשאי בית המשפט הצבאי להטיל

על הנאשם קנס פי ארבעה משוויים של הנזק שנגרם או של טובת ההנאה שהושגה בידי העבירה, או את הקנס שנקבע בחיקוק, הכל לפי הגדול שבהם.

165. (א) **עונש מוות**
למרות האמור בסעיף קטן 164(א) לא יוטל על הנאשם בבית משפט צבאי גזר-דין מוות, אלא אם כן היה מותב בית המשפט הצבאי מורכב משלושה שופטים שדרגתם איננה פחותה מסגן אלוף וגזר הדין ניתן פה אחד.

(ב) לא יטיל בית משפט צבאי עונש מוות על נאשם שגילו, בעת ביצוע העבירה, היה למטה מגיל 18.

166. **דין עונשים מסויימים**
כל הוראה בדין, הקובעת עונש חבישה או מאסר עולם עם עבודת פרך או עבודת פרך זמנית או מתייחסת אליהם, יראו אותה כאילו קבעה עונש מאסר או התייחסה אל עונש כאמור, הכל לפי המקרה.

167. (א) **ריצוי עונש מאסר**
פסק דין המטיל עונש מאסר יבוצע עם קריאתו, אלא אם כן הורה אחרת בית המשפט הצבאי שהטיל את העונש.

(ב) הטיל בית משפט צבאי עונש מאסר על הנדון יכלול בתקופת המאסר גם כל תקופה שבה היה הנדון נתון במעצר בקשר לאותה עבירה לפני גזר הדין.

(ג) נידון שנגזר עליו עונש מאסר וביום שנגזר עליו העונש כאמור או לפניו כבר ריצה את מלוא העונש, הרי על אף האמור בסעיף קטן (א), ישוחרר מיד, אם אין להחזיקו במעצר מסיבות אחרות.

(ד) **תיקון: צו מס' 1680**
מי שנידון למאסר, באזור או בישראל, למעט מאסר בשל אי תשלום קנס, ולפני שנשא כל עונשו חזר ונידון למאסר בשל עבירה אחרת, תתחיל תקופת העונש השניה מיד ובמקביל לראשונה, זולת אם הורה בית המשפט הצבאי אחרת.

(ה) הטיל בית המשפט הצבאי בפסק דין אחד עונשי מאסר לתקופות שונות רשאי הוא להורות שהנידון ישא את כולם או מקצתם בזה אחר זה. לא הורה כן תתחיל תקופת כולם ביום אחד.

(ו) על חישוב תקופת המאסר והפחתת המאסר של מי שמרצה עונש מאסר על-פי פסק דין של בית משפט צבאי, לא יחולו הוראות הדין הקובעות כללים בדבר הפחתת עונשים בעבור התנהגות טובה בבית הסוהר.

(ז) עונש מאסר ירוצה במקום מאסר שייקבע בידי מפקד כוחות צה"ל באזור.

168. (א) **מאסר קטין**
בקביעת עונשו של נער או בוגר רך יתחשב בית המשפט הצבאי, בין השאר, בגילו בשעת ביצוע העבירה.

(ב) היה הנידון ביום גזר הדין נער והחליט בית המשפט הצבאי לגזור עליו עונש מאסר - לא תעלה תקופת המאסר על ששה חודשים.

(ג) היה הנידון ביום גזר הדין בוגר רך והחליט בית המשפט הצבאי לגזור עליו עונש מאסר - לא תעלה תקופת המאסר על שנה אחת

אלא אם כן הורשע בעבירה שהעונש המרבי הקבוע בצדה עולה על חמש שנות מאסר.

(ד) **תיקון:**
צו מס' 1771
אדם שהיה קטיין ביום ביצוע העבירה, אין חובה להטיל עליו מאסר חובה או עונש מינימום.

(א) **מאסר תנאי** על 169.
בית משפט צבאי שהטיל עונש מאסר לתקופה קצובה, למעט מאסר בשל אי תשלום קנס, רשאי להורות שהעונש, כולו או מקצתו יהיה על תנאי;

(ב) **תיקון:**
צו מס' 1714
מי שנידון למאסר על תנאי לא ישא את עונשו, אלא אם כן עבר בתוך התקופה שנקבעה בגזר הדין (להלן בסעיף זה - "תקופת התנאי") אחת העבירות שנקבעו בגזר הדין (להלן בסעיף זה - "עבירה נוספת"); תקופת התנאי לא תפחת משנה אחת ולא תעלה על חמש שנים.

(ג) תקופת התנאי תתחיל מיום גזר הדין, ואם הנדון נושא אותו זמן עונש מאסר - מיום שחרורו מן המאסר. אולם תקופה שאסיר נמצא בה מחוץ לבית הסוהר בשל שחרור בערובה מכח צו זה, יראו אותה כתקופת תנאי מצטברת לתקופת התנאי שקבע בית המשפט הצבאי והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

(א) **הפעלת מאסר תנאי** על 170.
הוטל מאסר על תנאי והורשע הנידון בתוך תקופת התנאי או לאחריה, בעבירה נוספת יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי ורשאי בית המשפט הצבאי להורות שהפעלת המאסר על תנאי תהיה בכפוף לתוצאות הערעור על ההרשעה בשל העבירה הנוספת.

(ב) הורשע הנידון כאמור בסעיף קטן (א), ובית המשפט הצבאי לא דן בהפעלת המאסר על תנאי, רשאי תובע צבאי, לא יאוחר מארבע חודשים מיום גזר הדין, לבקש מכל שופט של בית המשפט הצבאי את הפעלת המאסר על תנאי, וגם על בקשה זו יחול סעיף 171(א).

(ג) מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש מאסר על תנאי ישא את שתי תקופות הכליאה בזו אחר זו, זולת אם הורה בית המשפט הצבאי מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות;

(א) **הארכת מאסר תנאי** על 171.
בית משפט צבאי שהרשיע נידון בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 170(א) ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שלוש שנים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי. לא ישתמש בית המשפט הצבאי בסמכות לפי פסקה זו אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנידון בשל עבירה נוספת.

(ב) האריך בית המשפט הצבאי את תקופת התנאי לתקופה נוספת לפני תום תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת בתום תקופת התנאי; חידש בית המשפט הצבאי את תקופת התנאי לאחר שתמה תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת מיום מתן פסק הדין, והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת.

172. **דין צו בגזר**
דין
- צו שניתן לפי סעיפים 170 ו-171, דינו לכל דבר כדין גזר-דין של בית משפט צבאי.
173. **תשלום קנס**
- קנס שהוטל ישולם מיד, אך רשאי בית המשפט הצבאי לצוות שהקנס ישולם בתוך תקופה שקבע ובתנאים שקבע.
174. **פיגורים**
- (א) קנס שלא שולם, כולו או מקצתו, במועד הקבוע, תיווסף עליו תוספת פיגור (להלן בסעיף זה - התוספת);
- (ב) שעור התוספת יהיה חמישים אחוזים מן הקנס או מחלקו שלא שולם, לפי הענין; בתום כל תקופה של ששה חודשים, שעברו מן המועד הקבוע - חמישים אחוזים נוספים מן הקנס או מחלקו כאמור.
- (ג) סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שנתווספה עליו תוספת, ייזקף תחילה על חשבון התוספת.
- (ד) הוראות חוק גביית הכספים הציבוריים, מס' 6 לשנת 1952 יחולו על גבייתו של קנס שלא שולם, כולו או מקצתו, במועדו, לרבות תוספת הפיגור, כאילו היה כספים ציבוריים כמשמעותם באותו חוק.
175. **מאסר בשל אי-תשלום קנס**
- (א) בית משפט צבאי רשאי לגזור מאסר בשל אי תשלום קנס לתקופה שתיראה בעיניו, ובלבד שלא תעלה על שלוש שנים וזאת בנוסף על כל עונש מאסר שיגזור על ידו.
- (ב) לא הוטל בידי בית משפט צבאי על נאשם מאסר בשל אי תשלום קנס כאמור בסעיף קטן (א) רשאי בית משפט צבאי להטילו בצו על פי בקשת תובע צבאי, שהוגשה לאחר שהקנס לא שולם במועדו.
- (ג) מאסר בשל אי-תשלום קנס, ירוצה תחילה לפני כל עונש מאסר שעל הנידון לרצות. היה הנידון במאסר פלילי בעת שהוטל עליו מאסר בשל אי תשלום קנס, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת המאסר בשל אי תשלום הקנס וישוב ויימשך משתם המאסר האמור.
- (ד) הוטל בידי בית משפט צבאי מאסר בשל אי תשלום קנס, ולפני שנשא הנידון כל עונשו שולם חלק מן הקנס, תקוצר תקופת המאסר לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו.
- (ה) נשא אדם מאסר בשל אי-תשלום קנס, לא יחוייב בתשלום הקנס והתוספת; נשא חלק מתקופת המאסר, לא יחוייב בתשלום חלק הקנס היחסי לתקופה שנשא עליו מאסר, והתוספת שיהיה חייב בה תחושב לפי אותו חלק מן הקנס שלא נשא עליו מאסר.
176. **חיוב הורים או אפוטרופ-וסים**
- לא מלאו לנידון שמונה עשרה שנים ביום גזר הדין, והחליט בית המשפט הצבאי לגזור עליו עונש קנס, אם כעונש יחיד ואם בנוסף על כל עונש אחר, רשאי בית המשפט לחייב בתשלום הקנס את אבי הנידון או את אימו, או אם הוא נתון לאפוטרופוסותו של אחר - את אפוטרופוסו, ולענין תשלום הקנס לרבות ריצוי עונש מאסר תמורתו - יהיה דין האב, האם או האפוטרופוס כדין הנידון.

<p>לא מלאו לנידון שמונה עשרה שנים ולא נהג בית המשפט הצבאי על פי האמור בסעיף 176, רשאי בית המשפט הצבאי לצוות על אבי הנידון או על אמו או על אפוטרופוסו, ליתן התחייבות כספית (להלן בסעיף זה - ערובה) בסכום שלא יעלה על הקנס אותו רשאי היה לגזור בגין העבירה, כדי להבטיח כי הנידון לא יעבור עבירה שינקוב בית המשפט בצו (להלן בסעיף זה - עבירה נוספת) במשך תקופה שלא תעלה על שנה אחת (להלן בסעיף זה - תקופת ערובה).</p>	<p>(א) .177</p>	<p>חיוב הורים או אפוטרופ-סיים בערובה</p>
<p>ציווה בית המשפט הצבאי על אדם לפי סעיף קטן (א) ליתן התחייבות להבטיח כי הנידון לא יעבור עבירה נוספת בתוספת הערובה, רשאי בית המשפט לכפותו לציית לצו וליתן את ההתחייבות על-ידי שיטיל עליו קנס שלא יעלה על הקנס הקבוע בסעיף 1(א)1 לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת הביטחון. דין קנס שהוטל לפי סעיף זה כדין קנס שהוטל לאחר הרשעה בדין.</p>	<p>(ב)</p>	
<p>הורשע הנידון בעבירה נוספת שעבר בתקופת הערובה יורה בית המשפט הצבאי בצו על מימוש הערובה ודין הצו כדין פסק דין המטיל עונש קנס על הנושא בהתחייבות, ורשאי בית המשפט לקבוע מאסר תמורתו ובלבד שתקופת המאסר לא תעלה על ששה חדשים.</p>	<p>(ג)</p>	
<p>בנוסף לאמור בסעיף 176 וסעיף 177, רשאי בית המשפט הצבאי, לאחר שהרשיע את הקטין וגזר את דינו, לצוות, נוסף על העונש שהטיל, על חיוב הקטין או הוריו, או אם הוא נתון לאפוטרופוסות של אחר- על אפוטרופוסו, בתשלום פיצוי לאדם שניזוק באותה עבירה, והכול אם מצא, כי קיימות נסיבות המצדיקות לעשות כן. חיוב שהוטל על הורה קטין או אפוטרופוסו לפי סעיף זה, לא יעלה על 10,000 שקלים חדשים.</p>	<p>(א) .177א.</p>	<p>חיוב הורה בפיצוי³ תיקון: צו מס' 1770</p>
<p>לא יעשה בית המשפט הצבאי שמוש בסמכותו לפי סעיפים 176, 177, 177א או 180 אם יש בכך כדי לחייב את הורה הקטין או אפוטרופוסו, אלא לאחר שניתנה להורה או לאפוטרופוס הזדמנות נאותה להשמיע טענותיו.</p>	<p>.178</p>	<p>שמיעת הורה לקטין תיקון: צו מס' 1770</p>
<p>נתחייב אדם בפסק דין חלוט, של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה או של בית המשפט הצבאי לערעורים, בתשלום קנס ולא שילמו, רשאי מפקד צבאי באזור להורות על תפיסת נכסיו ועל מכירתם לשם הבטחת תשלום הקנס.</p>	<p>(א) .179</p>	<p>תפיסת נכסים</p>
<p>לצורך מימוש ההוראה על תפיסת הנכסים ומכירתם כאמור בסעיף קטן (א), רשאי מפקד צבאי למנות כונס נכסים, וכן לקבוע בכתב המינוי הוראות בדבר דרכי פעולתו, חובותיו סמכויותיו ותשלום שכרו, וכן לתת לכונס הנכסים מעת לעת הוראות בעניינים המנויים לעיל;</p>	<p>(ב)</p>	
<p>אדם המפריע לכונס הנכסים במילוי תפקידו ייאשם בעבירה על צו זה.</p>	<p>(ג)</p>	
<p>בית משפט צבאי שהרשיע אדם, רשאי, נוסף על העונש שהטיל או במקומו, לצוות שהנידון ייתן התחייבות להימנע מעבירה בתוך</p>	<p>(א) .180</p>	<p>התחייבות</p>

³ בתוקף עד ליום 7.4.2018

תקופה שיקבע בית המשפט ושלא תעלה על שלוש שנים; ההתחייבות תהיה בערבים או בלי ערבים ובסכום שלא יעלה על סכום הקנס שמוותר להטיל בשל העבירה שבה הורשע הנידון, הכל כפי שיצווה בית המשפט.

(ב) ציווה בית המשפט הצבאי על אדם לפי סעיף קטן (א) ליתן התחייבות להימנע מעבירה, רשאי בית המשפט הצבאי לכפותו לציית לצו וליתן את ההתחייבות על-ידי שיטיל עליו מאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים.

(ג) הורשע אדם בעבירה שהתחייב לפי סעיף קטן (א) להימנע ממנה ולא שילם את סכום ההתחייבות, יראו סכום זה, לענין גבייתו מן המורשע ולענין מאסר במקום תשלום, כאילו היה קנס שהוטל על-ידי בית המשפט שציווה על מתן ההתחייבות. היתה ההתחייבות בערבים, ייגבה מן הערבים כל סכום שלא שילם המורשע, כאילו היה קנס שלא שולם במועדו.

(א) לענין סעיף זה: 181.

שחרור קטין
תוך
התחייבות

"קטין" - אדם שמלאו לו שנים-עשרה שנה אך טרם מלאו לו שמונה-עשרה שנה.

"מפקד צבאי" - מפקד צבאי כמשמעו בסעיף 3 וכן קצין בדרגת רב-סרן ומעלה או קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה שהוסמכו לענין צו זה על-ידי מפקד צבאי.

"הורה" - אב או אם או אפוטרופוס.

"הפרשי הצמדה" - תוספת לסכום שיש להחזירו, לפי שיעור עליית מדד המחירים לצרכן באזור, כפי שיפורסם מעת לעת על-ידי קמ"ט סטטיסטיקה במינהל האזרחי.

(ב) נעצר קטין, כחשוד בביצוע עבירה על הדין או על תחיקת הביטחון, ותובע צבאי אישר כי יש ראיות לכאורה לביצוע העבירה, רשאי מפקד צבאי להורות כי לא יועמד לדין בבית משפט צבאי בגין העבירה שהוא חשוד בביצועה ואשר תפורט על ידי המפקד הצבאי בהוראות, בתנאי שיינתנו על ידי אביו אמו או אפוטרופוסו התחייבות כספית או ערבון כספי (להלן - ערובה) בסכום שלא יעלה על סכום הקנס הקבוע בסעיף 1(א)(4) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת בטחון, והכל לפי שיוורה המפקד הצבאי על מנת להבטיח כי הקטין לא יעבור עבירה נוספת במשך תקופה שלא תעלה על שנה (להלן בסעיף זה - תקופת הערובה).

(ג) הורה שלא מילא אחר הוראת מפקד צבאי כאמור, דינו מאסר שנה.

(ד) מי שהוטלה עליו ערובה לפי סעיף קטן (ב) רשאי לערור לפני בית המשפט הצבאי על חיובו בערובה ועל גובה ההתחייבות הכספית או הערבון.

(ה) בהליך לפי סעיף קטן (ד) יחולו סדרי הדין ודיני הראיות החלים על בית המשפט הצבאי, בשינויים המחוייבים.

(ו) הורשע קטין שניתנה לגביו ערובה, כאמור בסעיף קטן (ב), בעבירה נוספת שעבר בתקופת הערובה, רשאי בית משפט צבאי

תיקון:
צו מס' 1692

לבקשת תובע צבאי להורות בצו על מימוש הערובה ודין הצו כדין פסק דין המטיל עונש קנס על נותן הערובה.

- (ז) **תיקון:
צו מס' 1692**
- (1) הופקד ערבון כספי, כאמור בסעיף קטן (ב) והגיע המועד של תום תקופת הערובה, זכאי ההורה לדרוש את החזרת הערבון; ואולם, אם הוגש כתב אישום כנגד הקטין בגין עבירה נוספת שעבר בתקופת הערובה, זכאי ההורה לדרוש את החזרת הערבון רק לאחר שניתן פסק דין חלוט בעניינו.
- (2) הוגשה בקשת ההורה תוך 30 ימים מיום תום תקופת הערובה או מתן פסק דין חלוט בעניינו של הקטין, כאמור בפסקה (1) - יתוספו לסכום הערבון הפרשי הצמדה לתקופה שמיום ההפקדה עד יום תשלומו בפועל
- (3) הוגשה בקשת ההורה לאחר תום 30 ימים מיום תום תקופת הערובה או מתן פסק דין חלוט בעניינו של הקטין, כאמור בפסקה (1) - יתוספו לסכום הערבון:
- א. הפרשי הצמדה לתקופה שמיום ההפקדה ועד ליום תום תקופת הערובה;
- ב. הפרשי הצמדה בשיעור של 50% לתקופה שמיום תום תקופת הערובה ועד יום התשלום בפועל.
- (ח) האמור בסעיף זה בא להוסיף על האמור בכל תחיקת בטחון ולא לגרוע הימנה.
- (א) **חיוב
בפיצויים** 182. בית משפט צבאי שהרשיע אדם, רשאי לחייבו, בנוסף על עונש, לשלם למי שניזוק עקב העבירה את ערך הנזק, כולו או חלקו, בתורת פיצוי על הנזק או הסבל שנגרם לו.
- (ב) לא יחייב בית משפט צבאי בפיצויים כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שנתן אפשרות לניזוק ולנאשם להביא ראיות שיהיה בהם כדי להצביע על שיעור הנזק.
- (ג) קביעת הפיצויים לפי סעיף זה תהא לפי ערך הנזק או הסבל שנגרמו, ביום ביצוע עבירה או ביום מתן ההחלטה על הפיצויים, הכל לפי הגדול יותר.
- (ד) **תיקון:
צו מס' 1801** דין פיצויים שלא שולמו כדין קנס שלא שולם במועדו; סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שיש בצדו חובת פיצויים, ייזקף תחילה על חשבון הפיצויים.
- (א) **פיצוי לנאשם
שזוכה** 183. זוכה נאשם ובית המשפט הצבאי שהחליט על הזיכוי ראה שלא היה יסוד לאשמה או שהיו נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות, לבקשת הנאשם או מיוזמתו, במעמד מתן הכרעת הדין, כי מפקד כוחות צה"ל באזור ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, בסכום שייראה לבית המשפט.
- (ב) **תיקון:
צו מס' 1681** לא דן בית המשפט הצבאי המזכה במתן צו כאמור בסעיף קטן (א) בעת הכרעת הדין, רשאי הנאשם, בתוך ששים ימים מאותו

מועד, לבקש מנשיאו של בית המשפט המזכה להורות על קיום דיון בבקשה; ואולם, רשאי נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים להאריך את התקופה האמורה, מנימוקים שיירשמו; הדיון יתקיים לפני מותב בית המשפט הצבאי שפסק בעניינו של הנאשם או לפני מותב אחר שיורכב לעניין זה בידי נשיאו.

(ג) לעניין ערעור, דין צו להוצאות או לפיצויים לפי סעיף זה או דחיית בקשה לתתו, כדין פסק הדין; ואולם לא יהיה במתן החלטה לפי סעיף זה לאחר מועד קריאת פסק הדין כדי להאריך את המועד להגשת ערעור או בקשת ערעור לגבי פסק הדין עצמו.

(ד) בית המשפט הצבאי לא ייתן צו כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שנתן לצדדים הזדמנות לטעון את טענותיהם. שוקל בית המשפט הצבאי לתת צו כאמור בסעיף קטן (א) מחמת שמתקיימות נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא להתיר לתובע צבאי להציג לפניו ראיות חסויות, במעמד צד אחד, הנוגעות למתן צו כאמור.

(ה) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי לקבוע בתקנות סכומים מרביים להוצאות ולפיצויים האמורים בסעיף קטן (א).

סימן י"א - חנינה והקלה בעונש על תנאי

חנינה והקלה בעונש על תנאי

מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להקל על תנאי בעונשו של מי שנידון בידי בית משפט צבאי או לחון אותו על תנאי (להלן בסימן זה - "הקלה בעונש על תנאי").

184. (א) על

התנאי שבו מותנה שחרורו לפי הוראות סעיף קטן (א) של מי שנידון בידי בית משפט צבאי (להלן בסימן זה - "הנידון"), הוא שהנידון לא יעבור עבירה שעונשה שלושה חודשי מאסר או יותר (להלן - "עבירה נוספת") בתוך תקופת התנאי שתיקבע לפי סעיפים קטנים (ד) או (ה) (להלן בסימן זה - "תקופת התנאי"); ורשאי מפקד כוחות צה"ל באזור להתנות שחרורו של נידון בתנאים נוספים או בתנאים אחרים.

(ב) תיקון: צו מס' 1677

על אף האמור ברישא של סעיף קטן (ב) רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור להקל בעונשו של נידון או לחון אותו, ובכלל זה, אף להמירו, לבקשתו, בכל עונש אחר, שהוסמך בית המשפט הצבאי להטיל על פי הדין ותחיקת הביטחון, שלא בתנאים, מטעמים מיוחדים.

(ג) תיקון: צו מס' 1703

תקופת התנאי היא התקופה שמיום שחרורו של הנידון מן המאסר ועד ליום סיום תקופת המאסר שהיה נושא, אילולא הוקל בעונשו. הייתה תקופת המאסר שהיה נושא הנידון אילולא הוקל בעונשו - מאסר עולם, תהא תקופת התנאי תקופה בלתי קצובה, שתחל מיום שחרורו של הנידון מן המאסר.

(ד) תיקון: צו מס' 1677

על אף האמור בסעיף קטן (ד):

(ה) תיקון: צו מס' 1677

(1) הייתה תקופת התנאי האמורה ברישא של סעיף קטן (ד) קצרה מחמש שנים, רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור לקבוע כתקופת תנאי תקופה העולה על התקופה האמורה ברישא של סעיף קטן (ד), ובלבד שלא תעלה על חמש שנים.

(2) רשאי מפקד כוחות צה"ל באזור, מטעמים מיוחדים, לקבוע תקופה קצרה יותר כתקופת התנאי וכן רשאי הוא לקצוב תקופת תנאי בלתי קצובה.

נידון ששוחרר בהתאם להוראות סעיף 184(א), והורשע בתוך תקופת התנאי או לאחריה בעבירה נוספת, שבוצעה בתוך תקופת התנאי, יצווה בית משפט צבאי שהרשיע את הנידון על ביטול ההקלה בעונש ועל ביצוע גזר הדין שהושת על הנידון, כאילו לא ניתנה בו כל הקלה, למעט אותו חלק של גזר הדין שבוצע לפני ההקלה.

185. (א)

**ביטול
ההקלה
בעונש אגב
הרשעה
תיקון:
צו מס' 1677**

(ב) על אף הוראות סימן י' לפרק זה, בוטלה הקלה בעונש על-תנאי לפי סעיף קטן (א), יישא הנידון את יתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול ההקלה בעונשו לפני ובמצטבר לכל מאסר אחר שהוטל עליו, ואם עבר עבירה נוספת בתקופת התנאי - גם לפני ובמצטבר לכל מאסר שיוטל עליו בשל אותה עבירה; היה הנידון נושא מאסר בעת שבוטלה ההקלה בעונשו, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת יתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול השחרור וישוב ויימשך מתום אותה תקופה; לענין זה, "מאסר" - לרבות מאסר בשל אי-תשלום קנס.

(ב)

מוקמת בזאת ועדה לבחינת הפרת תנאי הקלה בעונש על תנאי, שניתנה לפי סעיף 184 (להלן בסעיף זה - "הוועדה").

186. (א)

**ביטול
ההקלה
בעונש שלא
אגב הרשעה**

(ב) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה קצינים שדרגתם רב סרן או דרגה גבוהה מזו, הכשירים לכהן כשופטים של בית משפט צבאי של ערכאה ראשונה, כחברים בוועדה.

(ב)

(ג) מפקד כוחות צה"ל באזור ימנה אחד מחברי הוועדה לכהן כנגיד הוועדה.

(ג)

(ד) הוועדה תדון בדרך יחיד שייקבע בידי נגיד הוועדה, ואולם לבקשת נציג המפקד הצבאי או לפי החלטת נגיד הוועדה תדון הוועדה בשלושה; מותב של שלושה ויושב ראש המותב ייקבעו בידי הנגיד.

(ד)

(1ד) חייל רשאי לעצור, ללא פקודת מעצר, כל אדם אשר הפר תנאי להקלה בעונש על תנאי, או שיש מקום לחשוד בו שהפר תנאי להקלה בעונש על תנאי, ויראו אותו אדם כאילו נעצר לפי סעיף 31(א).

(1ד)

**תיקון:
צו מס' 1683;
צו מס' 1708**

(ה) הפר הנידון תנאי מהתנאים להקלה בעונשו על תנאי, רשאי בא כוח המפקד הצבאי, באישור פרקליט אזור יהודה והשומרון, לפנות בכתב לוועדה בבקשה להורות על הבאת הנידון לפניו ועל ביטול ההקלה בעונש.

(ה)

(ו) החלטת הוועדה בבקשה להבאת הנידון לדיון לפניו לפי סעיף קטן (ה), תשמש אסמכתה להחזקת הנידון במשמורת עד לקבלת החלטתה הסופית של הוועדה בבקשה לפי סעיף קטן (ה); דיון בבקשה להבאת הנידון לפני הוועדה יכול שיתקיים שלא בנוכחות הנידון או בא כוחו.

(ו)

(ז) הפר הנידון תנאי להקלה בעונשו על תנאי לפי סעיף 184, תורה הוועדה על ביטול ההקלה בעונש, ועל ביצוע גזר הדין שהושת על

(ז)

**תיקון:
צו מס' 1677**

הנידון, כאילו לא ניתנה בו כל הקלה, למעט אותו חלק של גזר הדין שבוצע לפני ההקלה.

(ח) עבר הנידון עבירה נוספת בתוך תקופת התנאי שנקבעה, אחת היא, לענין החלטת הוועדה לפי סעיף קטן (ז), אם הורשע הנידון בעבירה הנוספת אם לאו.

(ט) על אף האמור בסעיף קטן (ז), הפר נידון תנאי מתנאי ההקלה בעונשו על תנאי, שאינו ביצוע של עבירה נוספת בתוך תקופת התנאי, רשאית הוועדה, מנימוקים שיירשמו –

(1) להחליט על המשך השחרור של הנידון בתנאים שנקבעו בהחלטה להקל בעונשו על תנאי או בתנאים נוספים שתקבע; החליטה הוועדה על המשך השחרור, תחל לגבי הנידון תקופת תנאי חדשה; לענין זה "תקופת תנאי חדשה" - תקופה שתחילתה ביום החלטת הוועדה ואורכה כאורך תקופת התנאי. החלטה כאמור לא תינתן לגבי אותו נידון אלא פעם אחת בלבד.

(2) להורות בהחלטתה לפי סעיף קטן (ז) שהנידון ישוב לשאת מאסר שאורכו לתקופה קצרה מאורך תקופת התנאי; הורתה הוועדה כאמור - תהא התקופה שהנידון לא נשא, לפי הוראת הוועדה, תקופת תנאי שתחל עם שחרורו של הנידון מתקופת המאסר שנשא, ותצטבר לכל תקופת תנאי אחרת שלו.

**תיקון:
צו מס' 1677**

(י) החלטת הוועדה בדבר ביטול ההקלה בעונש, דינה כדין צו למאסרו של הנידון.

(יא) הוראת סעיף קטן 185(ב) תחול גם על ביטול הקלה בעונש לפי סעיף זה.

(יב) הוראות סעיפים קטנים 296(ו) ו-296(ז), בשינויים המחויבים, יחולו על ההליכים לפי סעיף זה.

(יג) בכפוף לאמור בסעיפים קטנים (ו) ו-(יב), זכאי הנידון להיות נוכח בכל דיון לפני הוועדה לפי סעיף זה.

(יד) בכל ענין של סדר דין שלא נקבע בסעיף זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה בענין.

(טו) הוועדה רשאית, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי או הנידון, להורות על השהיית ביצוע החלטתה לתקופה שלא תעלה על 72 שעות ממועד החלטתה; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.

(טז) על החלטת הוועדה לפי סעיף זה ניתן להגיש ערר לפני ועדת עררים שימנה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים (להלן בסעיף זה – "ועדת העררים"); ועדת העררים יכול שתהיה מורכבת מחבר אחד; כחבר בוועדת העררים ימונה קצין צה"ל שדרגתו סגן אלוף או דרגה גבוהה מזו, הכשיר לכהן כשופט של בית המשפט הצבאי לערעורים.

- תיקון:**
צו מס' 1766
- (1) (1ז) ערר על החלטת הוועדה לפי סעיפים 186(ז) ו-186(ט) יוגש בתוך 30 ימים מיום שניתנה ההחלטה בפני העורר, או מיום שנמסרה לו ההחלטה אם ניתנה שלא בפניו.
- (2) ועדת העררים רשאית להאריך את המועד להגשת ערר כאמור בסעיף קטן (1); ועדת העררים תיתן לצד שכנגד הזדמנות להגיב לבקשת ההארכה לפני שתחליט בה, אם ראתה הצדקה לכך.
- (יז) לוועדת העררים יהיו כל הסמכויות הנתונות לוועדה.
- (יח) דיון בערר לפי סעיף קטן (טז) יתנהל בהתאם להוראות סעיף זה, בשינויים המחויבים.

"סימן י"א 1- זכויות נפגעי עבירה"

- הגדרות** **186.א.** לענין סימן זה:
- תיקון:**
צו מס' 1799
- "בן זוג" – לענין מי שהעבירה גרמה למותו, לרבות הידוע בציבור כבן זוג, ובלבד שערב מותו גר עמו וניהל עמו משק בית משותף במשך שנתיים לפחות;
- "בן משפחה" – בן זוג, הורה או בן זוג של הורה, בן או בת, אח או אחות;
- "הגוף החוקר" – משטרת ישראל;
- "חשוד" – מי שחשוד בביצוע העבירה שפגעה בנפגע;
- "נאשם" – מי שנאשם בעבירה שפגעה בנפגע;
- "נידון" – מי שנגזר דינו בשל העבירה שפגעה בנפגע;
- "נפגע עבירה" – מי שנפגע במישרין מעבירה, וכן בן משפחה של מי שהעבירה גרמה למותו, למעט החשוד, הנאשם או הנידון;
- "עבירה" – עבירה, למעט עבירת תעבורה שמתקיימים בה כל אלה:
- (1) היא עבירה שעונשה שלושה חודשי מאסר או יותר.
- (2) היא נעברה באזור, ואם נעברה מחוץ לאזור בית משפט צבאי דן בה;
- (3) חקירתה תעשה בידי הגוף החוקר והתביעה בה תנוהל בידי תובע;
- "עבירת מין – עבירה מן העבירות המנויות בתוספת החמישית; או אלימות"

⁴ הוראות מעבר: תחילתם של סעיפים 186ה, 186ז, 186ט, 186י, 186טז, 186זי עד 186יט, 186כב עד 186כד לצו זה, ביום י"ז בטבת התשפ"א (1 בינואר 2021). על אף האמור בסעיף קטן (א), תחילתם של סעיפים 186א עד 186ד, 186ו, 186ח, 186יא עד 186יד, 186טו, 186כא ו-186כב לצו זה, בתוך שלושה חודשים מיום פרסומם.

<p>עבירת מין או אלימות המנויה בחלק א' או בחלק ב' בתוספת החמישית א'; חמורה"</p>	<p>"עבירת מין או אלימות חמורה"</p>	<p>תיקון: צו מס' 1805</p>
<p>כמשמעותה בצו בדבר התעבורה [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1805), התשע"ט-2018;</p>	<p>"עבירת תעבורה"</p>	
<p>כמשמעותו בסעיף 75;</p>	<p>"תובע"</p>	
<p>כמשמעותו בסעיף 136א;</p>	<p>"הקצין הממונה"</p>	
<p>רשויות החקירה, התביעה וכל רשות ציבורית אחרת שהטיפול בנפגעי עבירה בהליך הפלילי הוא בין תפקידיה;</p>	<p>"הרשויות"</p>	
<p>אדם עם לקות פיסית, נפשית או שכלית לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית, אשר בשלה מוגבל תפקודו באופן מהותי בתחום אחד או יותר מתחומי החיים העיקריים.</p>	<p>"אדם עם מוגבלות"</p>	
<p>מתן הזכויות לנפגע עבירה ייעשה תוך התחשבות בו ובצרכיו, שמירה על כבודו והגנה על פרטיותו ובתוך זמן סביר, כל זאת מבלי לפגוע בזכויותיהם על פי דין של חשודים, נאשמים ונידונים, ובכפוף לשיקולי ביטחון.</p>	<p>עקרונות 186ב.</p>	
<p>מתן הזכויות לנפגע עבירה שהוא קטין ייעשה תוך ביצוע ההתאמות הנדרשות בנסיבות הענין בהתחשב בגילו ובמידת בגרותו של הקטין.</p>	<p>(א) דרכי התאמה במימוש זכויות נפגעי עבירה 186ג.</p>	
<p>מתן הזכויות לנפגע עבירה שהוא אדם עם מוגבלות ייעשה תוך הגנה על כבודו וחירותו של אדם עם מוגבלות וכן באופן שייתן מענה הולם לצרכיו המיוחדים.</p>	<p>(ב)</p>	
<p>מידע והודעות לפי הוראות סימן זה יימסרו, ככל הניתן, בשפה מובנת לנפגע העבירה.</p>	<p>(ג)</p>	
<p>בית המשפט הצבאי והרשויות, כל אחד בתחומו, ינקטו צעדים הדרושים להבטחת זכויות נפגע עבירה לפי צו זה.</p>	<p>הבטחת זכויות 186ד.</p>	
<p>במהלך ההליך הפלילי זכאי נפגע עבירה-</p>	<p>הגנה 186ה.</p>	
<p>(1) להגנה, ככל הניתן ועל פי הצורך, מפני החשוד, הנאשם או הנידון ומפני שלוחיו או מקורביו;</p>	<p>(1)</p>	
<p>(2) לקבל בבית המשפט, ככל הניתן, הגנה מפני מגע או קשר בלתי נחוץ בינו לבין כל אחד מהמפורטים בסעיף קטן (1);</p>	<p>(2)</p>	
<p>(3) לקבל מהמשטרה מידע לגבי אפשרויות קיימות להגנה מפני כל אחד מהמפורטים בסעיף קטן (1);</p>	<p>(3)</p>	
<p>בסעיף זה-</p>	<p>(א) הגבלה על מסירת פרטים אישיים של נפגע עבירה 186ו.</p>	
<p>"מסירה"-לרבות בדרך של העמדה לעיון או להעתקה;</p>		

"פרטים אישיים", לגבי נפגע עבירה – כתובת מגוריו, כתובת מקום עבודתו ומספרי הטלפון שלו.

(ב) הרשויות לא ימסרו לאדם, לרבות לנאשם ולסניגורו, כחלק מחומר החקירה או כחלק מכתב האישום, את הפרטים האישיים של נפגע עבירת מין או אלימות חמורה המנויה בחלק א' בתוספת החמישית א' שבשלה נפתחה חקירה או הוגש כתב האישום.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאית כל אחת מן הרשויות, בכפוף להוראות כל דין החלות עליה, למסור את הפרטים האישיים של נפגע עבירת מין או אלימות חמורה המנויה בחלק א' בתוספת החמישית א', כולם או חלקם, אם מצאה כי המסירה נדרשת לצורך ההליכים הפליליים שענינם העבירה שבשלה נפתחה חקירה או הוגש כתב האישום, לפי הענין, או לצורך הגנה וטיפול בנפגע, והתקיים אחד מאלה:

(1) הפרטים האישיים של הנפגע הם חלק מתיאור העובדות בכתב האישום המהוות את העבירה;

(2) המסירה היא בתוך רשות, בין רשות לרשות או מהרשויות לבית משפט.

(ד) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו אם נתן הנפגע את הסכמתו למסירה.

(ה) תובע רשאי שלא למסור לנאשם ולסניגורו, כחלק מחומר החקירה או כחלק מכתב האישום, את הפרטים האישיים של נפגע עבירה שאינה מנויה בחלק א' לתוספת החמישית א', אם קיים לדעתו חשש לפגיעה בשלומו של נפגע העבירה.

(ו) בית משפט רשאי, לבקשת הנאשם או סניגורו, להורות על גילוי פרטים אישיים של נפגע עבירה, כולם או חלקם, שלא נמסרו להם לפי הוראות סעיפים קטנים (ב) או (ה), אם מצא כי מסירת הפרטים נדרשת לצורך ניהול הגנת הנאשם.

(ז) הורה בית המשפט על גילוי פרטים אישיים של נפגע עבירה כאמור בסעיף קטן (ו), רשאי הוא לקבוע תנאים או סייגים לגילוי הפרטים, שתכליתם להגן על פרטיותו של הנפגע.

(ט) הוראות סעיף זה אינן באות לגרוע מכל דין אחר הקובע איסור או הגבלות על מסירת מידע, או חיסיון.

(א) נפגע עבירה זכאי לקבל מידע על זכויותיו כנפגע עבירה ועל הדרך שבה מתנהל הליך פלילי, כפי שייקבע בתקנות על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור. **זכות לקבלת מידע על ההליך הפלילי 186.ז.**

(ב) נפגע עבירה זכאי לקבל מידע על השלב שבו מצוי ההליך הפלילי בקשר לעבירה שממנה נפגע; ואולם לא ייכלל במידע לפי סעיף קטן זה, מידע שמסירתו אסורה לפי כל דין או שיש במסירתו, לפי שיקול דעתו של האחראי על החקירה או התביעה, כדי לפגוע בחקירה או בפרטיותו או בשלומו של אדם; מפקד כוחות צה"ל באזור יקבע בתקנות את דרכי קבלת המידע ותוכנו.

(ג) נוסף על הוראות סעיף קטן (ב)-

(1) נפגע עבירה שביקש זאת זכאי לכך שהגופים

<p>המפורטים בתוספת השישית יידעו אותו על שלבים בהליך פלילי בקשר לעבירה שממנה נפגע, כמפורט באותה תוספת;</p>	<p>זכות עיון בכתב אישום 186.ח.</p>
<p>(2) נפגע עבירת מין או אלימות חמורה שביקש זאת, זכאי לכך שהגופים המפורטים בתוספת השביעית יידעו אותו על פרטים נוספים בהליך הפלילי בקשר לעבירה שממנה נפגע, לרבות לענין זכותו לפי סעיפים 186טז ו-186יז כמפורט באותה תוספת.</p>	
<p>נפגע עבירה זכאי, לבקשתו או לבקשת בא כוחו, לעיין בכתב האישום נגד הנאשם, ולקבל העתק ממנו, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:</p>	
<p>(1) עיון כאמור בכתב האישום – אסור על פי דין;</p>	
<p>(2) סבר פרקליט אזור יהודה והשומרון או ראש יחידת התביעות באזור שומרון ויהודה במשטרה, לפי הענין, כי מטעמים מיוחדים שיירשמו אין להרשות את העיון או את קבלת ההעתק כאמור.</p>	
<p>נפגע עבירת מין או אלימות שביקש זאת, זכאי לכך שהגופים המפורטים בתוספת השמינית יידעו אותו על מהלך מאסרו של הנידון, או על מהלך שהייתו של הנאשם או הנידון במשמורת חוקית אחרת בעקבות העבירה, לרבות לענין זכותו לפי סעיף 186יט כמפורט באותה תוספת.</p>	<p>זכות מידע על מאסר או משמורת אחרת לקבל 186.ט.</p>
<p>נפגע עבירה זכאי לקבל מידע על שירותי סיוע הניתנים לנפגעי עבירה כפי שייקבע בתקנות על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור.</p>	<p>זכות מידע על שירותי סיוע לקבל 186.י.</p>
<p>ההליכים הנוגעים לעבירת מין או אלימות יקוימו בתוך זמן סביר, כדי למנוע עינוי דין.</p>	<p>ניהול ההליכים בזמן סביר 186.יא.</p>
<p>(א) במהלך חקירת תלונה בגוף החוקר בדבר עבירת מין או אלימות לא ייחקר נפגע העבירה על עברו המיני, למעט חקירה הנדרשת בנסיבות הענין בדבר קשר מיני קודם עם החשוד, אלא אם כן קבע הקצין הממונה מטעמים שיירשמו, כי חקירה זו חיונית כדי להגיע לחקר האמת.</p>	<p>חקירה של גוף חוקר בדבר עבר מיני 186.יב.</p>
<p>(ב) חקירה על עברו המיני של נפגע עבירת מין או אלימות לפי הוראות סעיף קטן (א) תיעשה תוך שמירה קפדנית על כבודו ופרטיותו של הנפגע.</p>	
<p>נפגע עבירת מין או אלימות זכאי שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח בעת חקירתו בגוף החוקר, אלא אם כן סבר הקצין הממונה, כי יש בכך כדי לפגוע בחקירה.</p>	<p>זכות ללווה בחקירה לנוכחות 186.יג.</p>
<p>(א) נפגע עבירת מין זכאי לבחור את מין החוקר, והוא ייחקר כאמור בהתאם לבקשתו, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:</p>	<p>זכות עבירת לבחור את מין החוקר נפגע מין 186.יד.</p>
<p>(1) הקצין הממונה סבר כי מטעמים מיוחדים שיירשמו לא ניתן להיענות לבקשה;</p>	
<p>(2) החוקר האחראי על חקירת העבירה סבר כי מטעמים מיוחדים שיירשמו יש בכך כדי לפגוע</p>	

בחקירה, ובשל דחיפות העניין לא ניתן לקבל את עמדתו של הקצין הממונה.

(ב) לא נענתה בקשתו של נפגע העבירה מאחד הטעמים המנויים בסעיף קטן (א)(1) או (2), ייחקר הנפגע בנוכחות שוטר או עובד הגוף החוקר בן המין שביקש הנפגע כי יחקור אותו, אם נכח באותה עת במקום החקירה, ונפגע העבירה מעוניין בכך.

(ג) בתחילת החקירה, יידע החוקר את נפגע העבירה בדבר זכותו כאמור בסעיף קטן (א).

(ד) לעניין זה, "עבירת מין" – עבירה לפי סעיפים 285, 292, 293, 296 עד 302, 305, 306, 311, 314, 319 ו-320 המנויים בפרט 2 לתוספת החמישית.

(א) בכפוף לדין, נפגע עבירה זכאי להיות נוכח בדיון בבית המשפט בעניין העבירה שממנה נפגע, הנערך בדלתיים סגורות לפי סעיף 89 לצו זה, וכן זכאי הוא שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח עמו בדיון כאמור.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא לאפשר את נוכחותו של נפגע העבירה או של האדם המלווה אותו בדיון בבית המשפט.

נפגע עבירת מין או אלימות חמורה, שקיבל הודעה לפי סעיף 186ז(ג)(2) על כוונה לעכב את ההליך הפלילי נגד הנאשם, זכאי שתינתן לו הזדמנות להביע את עמדתו בעניין בכתב לפני מפקד כוחות צה"ל באזור או הפרקליט הצבאי הראשי או פרקליט אזור יהודה והשומרון או מי שהוסמך לכך על ידו, לפני קבלת החלטה בעניין במועד ובדרך שייקבעו בתקנות על-ידי מפקד כוחות צה"ל באזור.

(א) נפגע עבירת מין או אלימות חמורה שקיבל הודעה לפי סעיף 186ז(ג)(2) על האפשרות שהתביעה תגיע להסדר טיעון עם הנאשם או על פרטיו של הסדר טיעון המתגבש עם הנאשם זכאי שתינתן לו הזדמנות להביע את עמדתו לפני התובע, לפני קבלת החלטה בעניין.

(ב) זכויותיו של נפגע עבירת מין או אלימות חמורה לקבל הודעה על פרטיו של הסדר טיעון המתגבש עם הנאשם, ולהביע עמדה בעניין זה כאמור בסעיף קטן (א), לא יחולו לגבי העבירות המפורטות להלן, אלא אם כן ביקש נפגע העבירה להביע את עמדתו לעניין פרטיו של הסדר הטיעון:

- (1) עבירה לפי סעיף 249 ו-250 לצו, אם נפגע העבירה הוא בן משפחתו של הנאשם; בפסקה זו, "בן משפחתו" – כהגדרתו בחלק ב' לתוספת חמישית א';
- (2) עבירה לפי סעיף 211א לצו.

(ג) נפגע עבירת מין או אלימות חמורה המפורטת בתוספת חמישית ב', שקיבל הודעה לפי סעיף 186ז(ג)(2) לצו על פרטיו

זכות לנכחות בדיון בדלתיים סגורות
186טו.

זכות עמדה לענין עיכוב הליכים
186טז.

זכות עמדה להביע לענין הסדר טיעון
186יז.

של הסדר טיעון שהתגבש עם הנאשם, זכאי להביע את עמדתו לעניין הסדר הטיעון, לפני הגורם המאשר, בעל פה או בכתב, על פי בחירתו, טרם קבלת ההחלטה על הסדר הטיעון; בסעיף קטן זה, "גורם מאשר" פרקליט אזור יהודה והשומרון או ראש יחידת התביעות במחוז שומרון ויהודה במשטרה, או מי שהוסמך על ידם.

(ד) בדיון לגבי כתב אישום בעבירת מין או אלימות חמורה, שבו מציג התובע לפני בית המשפט הסדר טיעון שאליו הגיע עם הנאשם, יברר בית המשפט האם קוימו הוראות צו זה לעניין זכויותיו של נפגע עבירת מין או אלימות חמורה לפי סעיף זה, לרבות האם הובאו פרטיו של הסדר הטיעון המוצג לפניו, כאמור בסעיף זה, לפני נפגע עבירה כאמור.

(ה) הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ג) יחולו, אלא אם כן קבע פרקליט אזור יהודה והשומרון או ראש יחידת התביעות במחוז שומרון ויהודה במשטרה לפי העניין, כי יש בכך כדי לפגוע באופן ממשי בניהול ההליך.

(ו) המועדים והדרכים למימוש זכויותיו של נפגע העבירה לפי סעיף זה ייקבעו בתקנות על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור.

(א) **הצהרת נפגע 186 י.ח.** נפגע עבירה זכאי למסור הצהרה בכתב לגוף החוקר או לתובע, על כל פגיעה ונזק שנגרמו לו בשל העבירה, לרבות נזק גוף, נזק נפשי או נזק לרכוש; מסר הנפגע הצהרה כאמור, זכאי הוא שהתובע יביא את הצהרתו לפני בית המשפט בדיון בענין גזר דינו של הנאשם, לפי הוראות סעיף 129.

(ב) אין בהגשת הצהרת נפגע לבית המשפט לפי הוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מהוראות סעיף 129(ג).

(ג) הוראות לענין הצהרת נפגע לפי סעיף זה, לרבות לענין דרכי הגשתה, תוכנה ועדכונה ייקבעו בתקנות על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור.

זכות עמדה חנינה להביע לענין 186 י.ט. נפגע עבירת מין או אלימות, שקיבל הודעה לפי הוראות סעיף 186 ט על בקשת הנידון לחנינה או להקלה בעונשו ממפקד כוחות צה"ל באזור, זכאי שתינתן לו הזדמנות להביע את עמדתו בכתב בפני מפקד כוחות צה"ל באזור בבקשה כאמור, במועד ובדרך שייקבעו בתקנות.

הגנה משפט פלילי או אזרחי מפני או 186 כ. אי קיום זכות מהזכויות הקבועות בצו זה אין בו כשלעצמו כדי לפסול הליך פלילי, או כדי להוות עילה למשפט פלילי או אזרחי נגד רשות ציבורית או עובד ציבור; ואולם אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע נקיטת הליך משמעותי לפי כל דין.

זכאות משפחה בני 186 כ.א. גרמה העבירה למותו של אדם, יוענקו הזכויות לפי צו זה לבני משפחתו של נפגע העבירה, לפי סדר הקדימויות שלהלן:

(1) למי שהיה בן זוגו בעת מותו;

(2) לילדיו;

(3) להוריו;

(4) לאחיו ;

בהעדרם של כל אלה למי שהיה אפוטרופסו בעת מותו.

שליטת זכויות 186כב. נפגע עבירה זכאי לקבל את מלוא זכויותיו לפי הוראות סימן זה, אלא אם כן סבר פרקליט אזור יהודה והשומרון, כי מטעמי ביטחון או מטעמים מיוחדים שיירשמו אין להעניק לנפגע העבירה את זכויותיו.

הקמת יחידות סיוע בפרקליטות 186כג. בפרקליטות אזור יהודה והשומרון יוקמו יחידות סיוע, שתפקידן להבטיח את מימוש זכויות נפגע העבירה לפי הוראות צו זה, ובין השאר :

- (1) להבטיח את העברת המידע מהפרקליטות לנפגעי העבירות ומנפגעי העבירות לפרקליטות ;
- (2) להנחות את התובעים ולסייע להם ביישום ההוראות לפי צו זה ;
- (3) לאסוף מידע עדכני בדבר שירותי סיוע לנפגעי עבירות, ולהפיצו לתובעים.

מינוי אחראים במשטרת ישראל 186כד. משטרת ישראל תמנה שוטרים אחראים לענין צו זה, שתפקידם להבטיח את מימוש זכויות נפגע העבירה לפי הוראות סימן זה ובין השאר :

- (1) להבטיח את העברת המידע מהמשטרה לנפגעי העבירות ומנפגעי העבירות למשטרה ;
- (2) להנחות שוטרים ולסייע להם ביישום ההוראות לפי צו זה ;
- (3) לאסוף מידע עדכני בדבר שירותי סיוע לנפגעי עבירות ולהפיצו לשוטרים.

הודעות 186כה. הודעות לפי צו זה יישלחו לנפגע העבירה לפי הכתובת שמסר לשם כך או יימסרו לו באמצעות מספר הטלפון שמסר לשם כך, הכל בדרך שייקבע בתקנות ידי מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה והשומרון ; הודעות שנשלחו לכתובת שמסר נפגע העבירה כאמור או שנעשה מאמץ סביר לשלוח או למסור אותן בדרך אחרת שייקבע בתקנות על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה והשומרון, יראו אותן כאילו נמסרו לו.

**פרק ו' - כללי האחריות לעבירה
סימן א' - הוראות יסוד**

הגדרות 187. בפרק זה –

"עבירה" - מעשה, מחדל או נסיון, שהם בני עונשין לפי דין או תחיקת בטחון.

**תיקון:
צו מס'
1754**

"רשות מוסמכת" - רשויות צה"ל, וכן גוף אחר הפועל מכוחו של מפקד כוחות צה"ל באזור. למען הסר ספק, לא יראו כרשות מוסמכת את הרשות הפלסטינית, כהגדרתה במנשר בדבר יישום הסכם הביניים (יהודה והשומרון) (מס' 7), התשנ"ו-1995, או גופים אחרים הפועלים מכוחה.

	(א)	188.	בטל.	אין דנים פעמיים בשל מעשה אחד תיקון: צו מס' 1754
	(ב)			אין דנים אדם על מעשה, שזוכה או הורשע קודם לכן בשל עבירה שבו, בפסק דין שניתן בידי בית משפט צבאי באזור או באזור מוחזק או בידי בית משפט בישראל; אולם אם גרם המעשה למותו של אדם, דנים אותו על כך אף אם הורשע קודם לכן בעבירה אחרת בשל אותו מעשה.
		188א.		אין ענישה אלא לפי דין או תחיקת בטחון: תיקון: צו מס' 1754
				אין עבירה ואין עונש עליה אלא אם כן נקבעו בדין או בתחיקת בטחון.
	(א)	188ב.		אין עונשין למפרע תיקון: צו מס' 1754
	(ב)			תחיקת בטחון היוצרת עבירה לא תחול על מעשה שנעשה לפני חתימתה או יום כניסתה לתוקף, לפי המאוחר.
				תחיקת בטחון הקובעת לעבירה עונש חמור מזה שנקבע לה בשעת ביצוע העבירה, לא תחול על מעשה שנעשה לפני חתימתה או יום כניסתה לתוקף לפי המאוחר; אך אין רואים בעדכון שיעורו של קנס החמרה בעונש.
סימן ב' - תחולה לפי זמן ומקום עשיית העבירה				
		189.		עבירות שנעשו מקצתן בתוך האזור ומקצתן מחוץ לאזור
				ניתן לשפוט ולהעניש אדם, העושה באזור חלק ממעשה אשר היה נחשב לעבירה, אילו נעשה כולו בתוך האזור, והוא נעשה מקצתו בתוך תחומי האזור ומקצתו מחוץ לתחומי האזור, כאילו נעשה המעשה כולו בתוך תחומי האזור.
		190.		ביטול העבירה לאחר עשייתה תיקון: צו מס' 1754
				נעברה עבירה ובוטל בתחיקת בטחון האיסור עליה - תתבטל האחריות הפלילית לעשייתה; ההליכים שהוחל בהם - יופסקו; ניתן גזר-דין - יופסק ביצועו; ולא יהיו בעתיד עוד תוצאות נובעות מן ההרשעה.
	(א)	191.		שינוי תחיקת בטחון לאחר עשיית העבירה תיקון: צו מס' 1754
	(ב)			נעברה עבירה ובטרם ניתן פסק-דין חלוט לגביה, חל שינוי בנוגע להגדרתה או לאחריות לה, או בנוגע לעונש שנקבע לה, תחול על העניין תחיקת בטחון המקלה עם העושה; "אחריות לה" - לרבות תחולת סייגים לאחריות הפלילית למעשה.
				הורשע אדם בעבירה בפסק דין חלוט ולאחר מכן נקבע לאותה עבירה בתחיקת בטחון עונש, שלפי מידתו או סוגו הוא קל מזה שהוטל עליו - יהיה עונשו העונש המרבי שנקבע בתחיקת בטחון, כאילו הוטל מלכתחילה.

192. הוראות סעיפים 190 ו-191 לא יחולו על עבירה לפי דין או תחיקת בטחון שנקבעו בהם או לגביהם שיעמדו בתוקפם לתקופה מסוימת, או שנובע מטיבם שהם נתונים לשינויים מזמן לזמן.

עבירות שהזמן גרמן תיקון: צו מס' 1754

סימן ג'1 - העבירה הפלילית והאחריות לה - היסוד העובדתי שבעבירה

193. (א) "פרט", לעניין עבירה - המעשה בהתאם להגדרתה, וכן נסיבה או תוצאה שנגרמה על ידי המעשה, מקום שהן נמנות עם הגדרת אותה עבירה.

(ב) "מעשה" - לרבות מחדל, אם לא נאמר אחרת.

(ג) "מחדל" - הימנעות מעשייה שהיא חובה לפי הדין, תחיקת בטחון או חוזה.

מבנה היסוד העובדתי תיקון: צו מס' 1754

סימן ג'2 - העבירה הפלילית והאחריות לה - היסוד הנפשי שבעבירה

194. אדם מבצע עבירה רק אם עשאה במחשבה פלילית, זולת אם - (1) נקבע בהגדרת העבירה כי רשלנות היא היסוד הנפשי הדרוש לשם התהוותה; או (2) העבירה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה.

דרישת מחשבה פלילית תיקון: צו מס' 1754

195. (א) מחשבה פלילית - מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות ולאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, ולעניין התוצאות גם אחת מאלה: (1) כוונה - במטרה לגרום לאותן תוצאות; (2) פזיזות שבאחת מאלה: (א) אדישות - בשוויון נפש לאפשרות גרימת התוצאות האמורות; (ב) קלות דעת - בנטילת סיכון בלתי סביר לאפשרות גרימת התוצאות האמורות, מתוך תקווה להצליח למען.

(ב) לעניין כוונה, ראייה מראש את התרחשות התוצאות, כאפשרות קרובה לוודאי, כמוה כמטרה לגרמן.

(ג) לעניין סעיף זה - (1) רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות, כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם; (2) אין נפקה מינה אם נעשה המעשה באדם אחר או בנכס אחר, מזה שלגביו אמור היה המעשה להיעשות.

מחשבה פלילית תיקון: צו מס' 1754

196. (א) רשלנות - אי מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות או לאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, כשאדם מן היישוב יכול היה, בנסיבות העניין, להיות מודע לאותו פרט, ובלבד - (1) שלעניין הפרטים הנותרים הייתה לפחות רשלנות כאמור; (2) שאפשרות גרימת התוצאות לא הייתה בגדר הסיכון הסביר.

רשלנות תיקון: צו מס' 1754

(ב) בכל עבירה בדין או בתחיקת בטחון שבה היסוד הנפשי הנדרש להתהוות העבירה הוא רשלנות, ולאותה עבירה נקבע עונש מאסר העולה על שלוש שנים - יהיה העונש בשל אותה עבירה, מאסר שלוש שנים.

סימן ג' 3 - העבירה הפלילית והאחריות לה - אחריות קפידה

197. (א) אדם נושא באחריות קפידה בשל עבירה, אם נקבע בדין או בתחיקת בטחון שהעבירה אינה טעונה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות; ואולם, אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לבטל את האחריות בשל עבירות שחוקקו טרם כניסתו לתוקף של סעיף זה ונקבע בדין או בתחיקת בטחון, לרבות בהלכה הפסוקה, שאינן טעונות הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות.

אחריות קפידה והיקפה תיקון: צו מס' 1754

(ב) לא יישא אדם באחריות לפי סעיף זה אם נהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות ועשה כל שניתן למנוע את העבירה; הטוען טענה כאמור - עליו הראיה.

(ג) לעניין אחריות לפי סעיף זה, לא יידון אדם למאסר, אלא אם כן הוכחה מחשבה פלילית או רשלנות.

סימן ד' 1 - עבירות נגזרות - הניסיון

198. אדם מנסה לעבור עבירה אם, במטרה לבצעה, עשה מעשה שאין בו הכנה בלבד והעבירה לא הושלמה.

ניסיון מהו תיקון: צו מס' 1754

199. לעניין ניסיון, אין נפקה מינה אם עשיית העבירה לא הייתה אפשרית מחמת מצב דברים שהמנסה לא היה מודע לו או טעה לגביו.

חוסר אפשרות לעשיית העבירה תיקון: צו מס' 1754

199א. הוראה שבה נקבע לעבירה עונש חובה או שנקבע לה עונש מזערי, לא תחול על ניסיון לעבור אותה.

עונש מיוחד על ניסיון תיקון: צו מס' 1754

199ב. מי שניסה לעבור עבירה, לא יישא באחריות פלילית לניסיון, אם הוכיח שמחפץ נפשו בלבד ומתוך חרטה, חדל מהשלמת המעשה או תרם תרומה של ממש למניעת התוצאות שבהן מותנית השלמת העבירה; ואולם, אין באמור כדי לגרוע מאחריותו הפלילית בשל עבירה מושלמת אחרת שבמעשה.

פטור עקב חרטה לניסיון תיקון: צו מס' 1754

סימן ד' 2 - עבירות נגזרות - צדדים לעבירה

199ג. (א) מבצע עבירה - לרבות מבצעה בצוותא או באמצעות אחר.

מבצע תיקון:

(ב) המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר.	צו מס' 1754
(ג) מבצע באמצעות אחר הוא אדם שתרים לעשיית המעשה על-ידי אדם אחר שעשאו ככלי בידי, כשהאחר היה נתון במצב כגון אחד המצבים הבאים, כמשמעותם בצו זה: (1) קטינות או אי שפיות הדעת; (2) העדר שליטה; (3) ללא מחשבה פלילית; (4) טעות במצב דברים; (5) כורח או צידוק.	
(ד) לעניין סעיף קטן (ג), אם העבירה מותנית בעושה מיוחד, יהיה אדם מבצע אותה עבירה גם כאשר הייחוד מתקיים באדם האחר בלבד.	
המביא אחר לידי עשיית עבירה בשכנוע, בעידוד, בדרישה, בהפצרה או בכל דרך שיש בה משום הפעלת לחץ, הוא משדל לדבר עבירה.	משדל תיקון: צו מס' 1754
מי אשר, לפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה, עשה מעשה כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו, או למנוע את תפיסת המבצע, גילוי העבירה או שללה, או כדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה, הוא מסייע.	מסייע תיקון: צו מס' 1754
(א) הסיוע לעבור עבירה שאינה עבירת ביטחון, עונשו - מחצית העונש שנקבע בדין או בתחיקת בטחון בשל ביצועה העיקרי; ואולם אם נקבע לה -	עונש סיוע תיקון: צו מס' 1754
(1) עונש מיתה או מאסר עולם - עונשו מאסר עשרים שנה;	
(2) עונש מזערי - עונשו לא יפחת ממחצית העונש המזערי;	
(3) עונש חובה כלשהו - הוא יהיה עונש מירבי, ומחציתו תהא עונש מזערי.	
(ב) הסיוע לעבור עבירה שהיא עבירת ביטחון, עונשו - העונש שנקבע בדין או בתחיקת בטחון לביצועה העיקרי; ואולם הוראה שבה נקבע לעבירה עונש חובה או שנקבע לה עונש מזערי, לא תחול על סיוע לעבור אותה.	
הניסיון לשדל אדם לבצע עבירה, עונשו - מחצית העונש שנקבע בדין או בתחיקת בטחון לביצועה העיקרי; ואולם אם נקבע לה -	ניסיון לשדול תיקון: צו מס' 1754
(1) עונש מיתה או מאסר עולם - עונשו מאסר עשרים שנים, ואם הייתה עבירת בטחון - עונשו מאסר שלושים שנים;	
(2) עונש מזערי - עונשו לא יפחת ממחצית העונש המזערי;	
(3) עונש חובה כלשהו - הוא יהיה עונש מירבי, ומחציתו תהא עונש מזערי.	

משדל או מסייע לא יישא באחריות פלילית לשידול או לסיוע, או לניסיון לשידול, אם מנע את עשיית העבירה או את השלמתה, או אם הודיע בעוד מועד לרשות מוסמכת, אשר נתונה לה סמכות על פי דין או תחיקת בטחון למנוע את עשיית העבירה או את השלמתה, על העבירה לשם מניעת עשייתה או השלמתה ועשה למטרה זו כמיטב יכולתו בדרך אחרת; ואולם, אין באמור כדי לגרוע מאחריות פלילית לעבירה מושלמת אחרת שבמעשה.

פטור עקב 199ח.
חריטה
למשדל או
מסייע
תיקון:
צו מס'
1754

עבר מבצע, אגב עשיית העבירה, עבירה שונה ממנה או נוספת לה, כאשר בנסיבות העניין, אדם מן היישוב יכול היה להיות מודע לאפשרות עשייתה –

עבירה שונה
נוספת
תיקון:
צו מס'
1754

(1) יישאו באחריות לה גם המבצעים בצוותא הנותרים; ואולם, נעברה העבירה השונה או הנוספת בכוונה, יישאו המבצעים הנותרים באחריות לה כעל עבירה של אדישות בלבד;

(2) יישא באחריות לה גם המשדל או המסייע, כעבירה של רשלנות, אם קיימת עבירה כזאת באותו יסוד עובדתי.

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם על פי סעיף קטן (א)1) בעבירה שנקבע לה עונש חובה, רשאי הוא להטיל עליו עונש קל ממנו.

נתון שהוא תנאי להתהוות עבירה, תהיה לו נפקות לגבי כל צד לאותה עבירה, אף אם אינו מתקיים בו; ואולם נתון אישי שנפקותו מכוח דין או תחיקת בטחון להחמיר בעונש, להקל בו, לשנותו בדרך אחרת, או למנוע, תהיה הנפקות לגבי אותו צד בלבד שבו הוא מתקיים.

נתונים
ענייניים
ואישיים
תיקון:
צו מס'
1754

סימן ד'3- עבירות נגזרות - הוראות משותפות

הניסיון, השידול, הניסיון לשידול או הסיוע, לעבירה שנקבע לה עונש מאסר לתקופה שאינה עולה על שלושה חודשים, ואם העונש הוא קנס בלבד - קנס שאינו עולה על שיעור הקנס שניתן להטיל בשל עבירה שעונשה הוא קנס שלא נקבע לו סכום, אינם בני עונש.

סייג
לניסיון,
לשידול
ולסיוע
תיקון:
צו מס'
1754

מלבד אם נאמר בדין או בתחיקת בטחון או משתמע מהם אחרת, כל דין או תחיקת בטחון החלים על הביצוע העיקרי של העבירה המושלמת חלים גם על ניסיון, שידול, ניסיון לשידול או סיוע, לאותה עבירה.

תחולת
העבירה
תיקון:
צו מס'
1754

סימן ה'1- סייגים לאחריות פלילית - הוראות כלליות

מלבד אם נאמר בדין ובתחיקת בטחון אחרת, חזקה על מעשה שנעשה בתנאים שאין בהם סייג לאחריות פלילית.

נטל
ההוכחה
תיקון:
צו מס'
1754

<p>אשה נשואה אינה פטורה מאחריות פלילית על מעשה או מחדל, אך ורק מחמת שהמעשה או המחדל נעשה בנוכחות הבעל.</p>	<p>200. כפיה על ידי הבעל</p>
<p>סימן ה'2 - סייגים לאחריות פלילית - סייגים לפליליות המעשה</p>	
<p>לא יישא אדם באחריות פלילית בשל מעשה שעשה בטרם מלאו לו שתיים עשרה שנים.</p>	<p>201. קטינות תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה ולא היה בידו לבחור בין עשייתו לבין ההימנעות ממנו מחמת העדר שליטה על תנועותיו הגופניות, לעניין אותו מעשה, כמו מעשה שנעשה עקב כפייה גופנית שהעושה לא יכול להתגבר עליה, תוך תגובה רפלקטורית או עוויתית, בשעת שינה, או במצב של אוטומטיזם או של היפנוזה.</p>	<p>202. היעדר שליטה תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה אם, בשעת המעשה, בשל מחלה שפגעה ברוחו או בשל ליקוי בכושרו השכלי, היה חסר יכולת של ממש –</p> <p>(1) להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשהו ; או</p> <p>(2) להימנע מעשיית המעשה.</p>	<p>203. אי שפיות הדעת תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>(א) לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה במצב של שכרות שנגרמה שלא בהתנהגותו הנשלטת או שלא מדעתו.</p> <p>(ב) עשה אדם מעשה במצב של שכרות והוא גרם למצב זה בהתנהגותו הנשלטת ומדעת, רואים אותו כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה.</p> <p>(ג) גרם אדם למצב השכרות כדי לעבור בו את העבירה, רואים אותו כמי שעבר אותה במחשבה פלילית אם היא עבירה של התנהגות, או בכוונה אם היא מותנית גם בתוצאה.</p> <p>(ד) בסעיף זה, "מצב של שכרות" - מצב שבו נמצא אדם בהשפעת חומר אלכוהולי, סם מסוכן או גורם מסמם אחר, ועקב כך הוא היה חסר יכולת של ממש, בשעת המעשה, להבין את אשר עשה או את הפסול שבמעשהו, או להימנע מעשיית המעשה.</p> <p>(ה) סעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג) חלים גם על מי שלא היה חסר יכולת כאמור בסעיף קטן (ד), אך עקב שכרות חלקית לא היה מודע, בשעת מעשה, לפרט מפרטי העבירה.</p>	<p>204. שיכרות תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי כדי להדוף תקיפה שלא כדין שנשקפה ממנה סכנה מוחשית של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו ; ואולם, אין אדם פועל תוך הגנה עצמית מקום שהביא בהתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים.</p>	<p>205. הגנה עצמית תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי להצלת חייו, חירותו, גופו או רכושו, שלו או של זולתו, מסכנה מוחשית של פגיעה</p>	<p>206. צורך תיקון:</p>

חמורה הנובעת ממצב דברים נתון בשעת המעשה, ולא הייתה לו דרך אחרת אלא לעשותו.		צו מס' 1754
לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שנצטווה לעשותו תוך איום שנשקפה ממנו סכנה מוחשית של פגיעה חמורה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו, ושאנוס היה לעשותו עקב כך.	(א) 206.א.	כורח תיקון: צו מס' 1754
הוראת סעיף קטן (א) לא תחול ביחס לעבירה שעונשה מוות ועבירה לפי סעיף 209 לצו זה, וכן ניסיון, שידול, ניסיון לשידול או סיוע לעבירות האמורות.	(ב)	
לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה באחד מאלה: (1) הוא היה חייב או מוסמך, לפי דין או לפי תחיקת בטחון, לעשותו; (2) עשהו על-פי צו של רשות מוסמכת שהיה חייב לפי דין או תחיקת בטחון לציית לה, זולת אם הצו הוא בעליל שלא כדין; (3) במעשה הטעון לפי דין או תחיקת בטחון הסכמה, כאשר המעשה היה דרוש באופן מיידי לשם הצלת חיי אדם, שלמות גופו, או למניעת נזק חמור לבריאותו, ואם בנסיבות העניין לא היה בידו להשיג את ההסכמה; (4) עשהו באדם בהסכמה כדין, תוך פעולה או טיפול רפואיים, שתכליתם טובתו או טובת הזולת; (5) עשהו תוך פעילות ספורטיבית או משחק ספורטיבי, שאינם אסורים לפי דין או תחיקת בטחון ואינם נוגדים את תקנת הציבור, ובהתאם לכללים הנהוגים בהם.	206.ב.	צידוק תיקון: צו מס' 1754
הוראות סעיפים 202, 206 ו-206א לא יחולו אם העושה היה מודע או אם אדם מן הישוב במקומו יכול היה, בנסיבות העניין, להיות מודע, לפני היווצרות המצב שבו עשה את מעשהו, כי הוא עלול לעשותו במצב זה, ואם העמיד את עצמו בהתנהגות נשלטת ופסולה באותו מצב; ובלבד שענינו של המעשה שנעשה במצבים האמורים בסעיף 206 או בסעיף 206א, לא היה הצלת אינטרס הזולת.	(א) 206.ג.	כניסה למצב בהתנהגות פסולה תיקון: צו מס' 1754
במקרה כאמור בסעיף קטן (א), רואים את האדם כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה; נכנס אדם למצב כדי לעבור את העבירה, והיא מותנית גם בתוצאה, רואים אותו כמי שעבר את העבירה בכוונה.	(ב)	
הוראות סעיפים 206 ו-206א לא יחולו כאשר הייתה מוטלת על האדם חובה על-פי דין, תחיקת בטחון או מכוח תפקידו לעמוד בסכנה או באיום.	206.ד.	חובה לעמוד בסכנה באיום תיקון: צו מס' 1754
הוראות סעיפים 205, 206 ו-206א לא יחולו כאשר המעשה לא היה סביר בנסיבות העניין לשם מניעת הפגיעה.	206.ה.	חריגה הסביר תיקון:

			צו מס' 1754
		זוטי דברים 206.ז. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך.	צו מס' 1754
		טעות במצב 206.ז. (א) העושה מעשה בדמותו מצב דברים שאינו קיים, לא יישא באחריות פלילית אלא במידה שהיה נושא בה אילו היה המצב לאמיתו כפי שדימה אותו.	צו מס' 1754
		טעות במצב 206.ח. לענין האחריות הפלילית אין נפקא מינה אם האדם דימה שמעשהו אינו אסור על פי דין או תחיקת בטחון, עקב טעות בדבר קיומו של איסור פלילי שנקבע בדין או בתחיקת בטחון, או בדבר הבנתו את האיסור, זולת אם הטעות היתה בלתי נמנעת באורח סביר	צו מס' 1754

סימן ו' - אחריות פלילית של תאגיד

		היקף אחריותו הפלילית של תאגיד תיקון: צו מס' 1754	206.ט. (א) תאגיד יישא באחריות פלילית -
		(1) לפי סעיף 197, כשהעבירה נעברה על ידי אדם במהלך מילוי תפקידו בתאגיד;	
		(2) לעבירה המצריכה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות, אם, בנסיבות הענין ולאור תפקידו של האדם, סמכותו ואחריותו בניהול עניני התאגיד, יש לראות במעשה שבו עבר את העבירה, ובמחשבתו הפלילית או ברשלנותו, את מעשהו, ומחשבתו או רשלנותו, של התאגיד.	
		(ב) בעבירה שנעברה במחדל, כאשר חובת העשיה מוטלת במישרין על התאגיד, אין נפקא מינה אם ניתן לייחס את העבירה גם לבעל תפקיד פלוני בתאגיד, אם לאו.	
		עבירות של תאגיד 207. נתחייב בדין תאגיד, בעבירה על תחיקת בטחון או על הדין, יראו כל אדם שהיה בזמן העבירה מנהלו או פקידו של התאגיד, כאשם באותה עבירה אלא אם כן יוכח שהעבירה בוצעה בלא ידיעתו או שהוא נקט בכל האמצעים הסבירים למניעת ביצועה.	

סימן ו'1 - הוראות שונות

		פרשנות תיקון: צו מס' 1754	207.א. ניתן דין או תחיקת בטחון לפירושים סבירים אחדים לפי תכליתם, יוכרע הענין לפי הפירוש המקל ביותר עם מי שאמור לשאת באחריות פלילית לפי אותו דין או תחיקת בטחון.
		נפקותו של ספק תיקון:	207.ב. (א) לא יישא אדם באחריות פלילית לעבירה אלא אם כן היא הוכחה מעבר לספק סביר.

(ב) התעורר ספק סביר שמא קיים סייג לאחריות פלילית, והספק לא הוסר, יחול הסייג.		צו מס' 1754
בכל מקום בדין או בתחיקת בטחון שנחקק לפני תחילת תוקפו של סעיף זה, ושבו היסוד הנפשי שבעבירה בא לידי ביטוי במונח –	.ג207	פרשנות הדין בדבר היסוד הנפשי שבעבירה תיקון: צו מס' 1754
(1) "זדון" או "מזיד" - יהיה היסוד הנפשי הדרוש להתהוות העבירה - מודעות כאמור בסעיף 195(א) רישה, ולעניין תוצאת המעשה הנמנית עם פרטי העבירה - גם פזיזות;		
(2) "בכוונה" - מקום שהמונח אינו מתייחס לתוצאת המעשה הנמנית עם פרטי העבירה, יתפרש המונח כמניע שמתוכו נעשה המעשה או כמטרה להשיג יעד כפי שנקבע בעבירה, לפי ההקשר;		
(3) "ביודעין" או מונח בעל משמעות דומה - יתפרש המונח כמחשבה פלילית כאמור בסעיף 195(א);		
(4) "יש לו יסוד להניח" או ביטוי בעל משמעות דומה - יתפרש הביטוי כאדם שחשד, כאמור בסעיף 195(ג)(1);		
(5) "התרשלות" - יתפרש המונח כרשלנות כאמור בסעיף 196.		
אדם שנאשם בעבירה על תחיקת בטחון עליו ההוכחה שהחזיק בכל רשיון, תעודת היתר, הסכמה או הרשאה.	.208	נטל ההוכחה תיקון: צו מס' 1754

פרק ז' - עבירות

סימן א' - פגיעה בגוף

<p>(א) הגורם בכוונה למותו של אחר, דינו מוות. (ב) חבר בקבוצה, שחבר אחד או יותר בה עוברים או עברו, בזמן היותם בקבוצה, עבירה על סעיף זה, דינו מאסר עולם. (ג) בסעיף זה - "הגורם בכוונה למותו של אחר", לרבות: (1) הגורם למותו של אדם תוך ביצוע עבירה או תוך הכנות לביצועה או כדי להקל על ביצועה; (2) הגורם למותו של אדם כשנעברה עבירה אחרת, כדי להבטיח לעצמו, או למי שהשתתף בביצוע אותה עבירה, בריחה או הימלטות מעונש.</p>	<p>209.</p>	<p>גרימת מוות בכוונה: תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>(א) הגורם במעשה או במחדל אסורים למותו של אדם, ייאשם בהריגה, ודינו, מאסר עולם. (ב) מחדל אסור הוא מחדל, העולה כדי התרשלות פושעת במילוי חובה, בין שיש עמו כוונה לגרום למוות או חבלת גוף, ובין שאין עמו כוונה כזאת.</p>	<p>210.</p>	<p>הריגה</p>
<p>העושה אחת מאלה בכוונה להטיל באדם נכות או מום, או לגרום לו חבלה של ממש, או להתנגד למעצר או לעיכוב כדין, שלו או של זולתו, או למנוע מעצר או עיכוב כאמור, דינו - מאסר עשרים שנים: (1) גורם לאדם חבלה של ממש; (2) מנסה שלא כדין לפגוע באדם בקליע, בסכין, באבן או בנשק מסוכן או פוגעני אחר; (3) גורם שלא כדין להתפוצצותו של חומר נפיץ; (4) שולח או מוסר לאדם חומר נפיץ או כל דבר מסוכן או מזיק אחר או גורם לאדם שיקבל כל חומר או דבר כאמור; (5) מניח, בכל מקום שהוא, חומר מרסק או נפיץ או נוזל מְשִׁיֵּד; (6) זורק על אדם חומר או נוזל כאמור בפסקה (5), או משתמש בהם על גופו בדרך אחרת.</p>	<p>210א.</p>	<p>חבלה בכוונה מחמירה: תיקון: צו מס' 1724</p> <p>תיקון: צו מס' 1771</p>
<p>הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 210א(2), לא יפחת עונשו מחמישית העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו; עונש מאסר לפי סעיף זה לא יהיה, בהיעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי.</p>	<p>210ב.</p>	<p>תיקון: צו מס' 1771⁵</p>
<p>(א) התוקף שלא כדין, דינו - מאסר חמש שנים, והוא אם לא נקבע בצו זה עונש אחר לעבירה זו מחמת נסיבותיה; גרם התוקף לאחר חבלה של ממש - דינו מאסר שבע שנים; (ב) (בוטל)</p>	<p>211.</p>	<p>תקיפה</p> <p>תיקון: צו מס' 1724</p>

⁵ בתוקף עד 1.6.2019

<p>211.א. נעברה עבירה לפי סעיפים 211, 215 או 217 - (1) כשהעבריין נושא נשק חם או קר, דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה; (2) כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם - כפל העונש הקבוע לעבירה.</p>	<p>תקיפה או פגיעה בנסיבות מחמירות תיקון: צו מס' 1724</p>
<p>212. הזרק דבר, לרבות אבן - (1) באופן הפוגע או עלול לפגוע בתנועה בנתיב תחבורה או באופן שיש בו כדי לפגוע בכלי תחבורה, או באופן שיש בו כדי לסכן את בטיחותו של הנוסע בכלי התחבורה, או את מי שנמצא בקרבת כלי התחבורה, דינו - מאסר עשר שנים; (2) לעבר אדם או רכוש, בכוונה לפגוע באדם או ברכוש דינו - מאסר עשר שנים; (3) לעבר כלי תחבורה נוסע, בכוונה לפגוע בו או באדם הנוסע בו, דינו - מאסר עשרים שנים; (4) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים קטנים (1) עד (3), לא יפחת עונשו מחמישית העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו; עונש מאסר לפי סעיף זה לא יהיה, בהיעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי.</p>	<p>זריקת חפצים תיקון: צו מס' 1771</p> <p>תיקון: צו מס' 1771⁶</p>
<p>212.א. העושה אחת מאלה, בכוונה לפגוע בעובר דרך, נוסע בנתיב תחבורה או כלי תחבורה או לסכן את בטיחותו, דינו - מאסר עשרים שנים: (1) מניח דבר על נתיב התחבורה או כלי התחבורה; (2) נוהג בכלי תחבורה, או מטפל בנתיב תחבורה או כלי תחבורה, או בכל דבר שעליהם או בקרבתם, בדרך שיש בה בכדי לפגוע בשימוש החופשי והבטוח של נתיב התחבורה או כלי התחבורה או בבטיחותו של עובר דרך או נוסע כאמור או כדי לסכן את השימוש או הבטיחות האמורים.</p>	<p>סיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה תיקון: צו מס' 1715</p>

סימן ב' - עבירות נגד חירותו של אדם

<p>213. (א) הכופה אדם, בכוח או איומים, או מפתהו באמצעי תרמית ללכת מן המקום שהוא נמצא בו, הרי זו חטיפה, ודינו - מאסר עשר שנים. (ב) המוציא אדם אל מחוץ לאזור בלי הסכמתו שלו עצמו או של המורשה להסכים בשבילו, דינו מאסר עשרים שנים. (ג) החוטף אדם בכוונה שייכלא שלא כדין, דינו - מאסר עשרים שנים.</p>	<p>חטיפה</p> <p>תיקון: צו מס' 1754</p>
<p>(ד) החוטף אדם בידיעה שהנחטף יהיה צפוי לסכנת חיים, או חוטף אדם כדי לסחוט או לאיים, דינו - מאסר שלושים שנים. (ה) המוציא במעשה פיתוי, קטין שלא מלאו לו שש-עשרה שנים, או אדם שאינו שפוי בדעתו, ממשמרתו של אפוטרופוסם בלי הסכמת האפוטרופוס, דינו - מאסר עשרים שנים; העושה כן, בידיעה שהנחטף יהיה צפוי לסכנת חיים, דינו - מאסר עולם.</p>	

⁶ בתוקף עד ליום 1.6.2019

- (ו) החוטף אדם כדי שיהיה נתון לחבלה חמורה, והחוטף אדם בידיעה שהנחטף יהיה צפוי לחבלה חמורה, דינם - מאסר עשרים שנים.
- (ז) המסתיר או כולא אדם באיסור בידיעה שהוא נחטף, דינו כאילו חטף את האדם באותה כוונה, ידיעה או מטרה, שהיו לו בהסתרת האדם או בכליאתו.
214. **כליאת שווא** העוצר או כולא אדם שלא כדין, דינו מאסר שלוש שנים; העושה כן, תוך שהוא מתחזה כבעל מעמד רישמי או מתיימר שיש לו סמכות לעצרו או לכלאו, דינו - מאסר חמש שנים.

סימן ג' - עבירות נגד רשויות האזור

215. (א) לענין סעיף זה - **פגיעה בחייל**
- "חייל" - לרבות מי שהוענקו לו סמכויות של חייל בהתאם לתחיקת הבטחון.
- (ב) התוקף חייל או משתמש כלפיו באלימות - דינו מאסר שבע שנים. **תיקון: צו מס' 1724**
- (ג) המאיים על חייל, דינו - מאסר חמש שנים. **תיקון: צו מס' 1724**
- (ד) המעליב חייל או העושה מעשה אחר הפוגע בכבודו או במעמדו כחייל, דינו - מאסר שנה.
216. **גרימת נזק ברשלנות** הגורם ברשלנות נזק לגופו של חייל או של עובד בשירות או בשליחות צה"ל או רשות מרשויותיו או של עובד הרשויות שנתמנו או הוסמכו לפעול באזור בידי מפקד כוחות צה"ל באזור או מפקד צבאי - דינו - מאסר שנה. **תיקון: צו מס' 1724**
217. **תקיפת עובד ציבור** התוקף עובד ציבור או מי שממלא חובה או תפקיד המוטלים עליו על פי כל דין או תחיקת בטחון, או מי שנותן או שנתן שירות לצה"ל או לרשות מרשויות צה"ל, והתקיפה קשורה בהיות הנתקף עובד ציבור או ממלא חובה או תפקיד או נותן שירות כאמור, דינו - מאסר שבע שנים. **תיקון: צו מס' 1724**
218. **הפרעה לחייל** המפריע לחייל במילוי תפקיד או לכל אדם המשתמש בכל סמכות או המבצע כל תפקיד שהוענק לו או הוטל עליו בתחיקת בטחון או הממלא תפקיד הקשור בשלומו של הציבור, בטחון כוחות צה"ל, הגנת האזור, קיומו של הסדר הציבורי או קיומו של ההספקה או השירותים לכלל - ייאשם בעבירה על צו זה.
219. **פגיעה ברשות או בסמל** המתנהג באופן מעליב כלפי רשות מרשויות צה"ל באזור או כלפי סמל מסמליה ייאשם בעבירה על צו זה.
220. **חבלה במתקן צה"ל** המבצע מעשה חבלה במתקן של צה"ל דינו מאסר עולם.

221. (א) לענין סעיף זה -
- נזק לרכוש ביטחוני**
- "רכוש בטחוני" - רכוש הנמצא בבעלותו או בשימושו של כל אחד מאלה שפורטו בסעיף 2 לצו בדבר בתי-משפט מקומיים (מעמד רשויות צה"ל) (יהודה והשומרון) (מס' 164), תשכ"ח-1967.
- (ב) הגורם ברשלנות נזק לרכוש בטחוני - ייאשם בעבירה על צו זה.
222. (א) לא יעשה אדם מעשה או מחדל שיש בהם פגיעה, היזק, הפרעה או סכנה לבטחון האזור או לבטחון כוחות צה"ל, או לפעולתם, שימושם או בטחונם של כל אחד מאלה: כלי-שיט, כלי-טיס, נמל, רציף, מזח, מעגן, שדה תעופה, מסילת ברזל, נתיב מים, דרך, דרך עפר, קטר, כלי רכב, כלי משא או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית, או תקשורת ציבורית או כל מפעל, מוסד, או ציוד המשמש או מסוגל לשמש לייצורם, הספקתם, החסנתם, העברתם, מסירתם או הפצתם של מים, דלק, גז או חשמל או כל רכוש של מדינת ישראל או של צה"ל.
- (ב) לא יתקרב אדם ולא יימצא בקרבתו של כל רכוש המאוזכר בסעיף קטן (א) או ייכנס אליו, לשם עשיית כל מעשה שנאסר באותו סעיף קטן.
- (ג) לא יהיה אדם חבר בקבוצה, שחבר אחד או יותר ממנה עוברים או עברו, בזמן היותם בקבוצה, עבירה על סעיף זה.
- (ד) עבר אדם על סעיף זה - דינו מאסר עולם.
- 222.א. (א) (1) **"בית כלא"** - בית סוהר כמשמעותו בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, כפי תוקפה בישראל מעת לעת, מתקן מעצר או מתקן כליאה, כהגדרתם בתחיקת הביטחון (להלן - בית כלא);
- (2) **"חפץ אסור מסוכן"** - חפץ אסור שבשל טיבו או מהותו הכנסתו לבית כלא, העברתו לאסיר או העברתו מאסיר לאדם אחר, עלולה לסכן חיי אדם או לפגוע בבריאותו, להביא לגרימת חבלה חמורה לאדם, לפגוע בביטחון המדינה או בביטחון האזור, או לסייע לבריחה מבית הכלא, וכן חפץ שביכולתו לייצר חפץ כאמור;
- (3) **"ציוד קצה רט"ן"** - ציוד בזק כמשמעותו בחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 כפי תוקפו בישראל מעת לעת, נישא או מיטלטל, המתחבר או המיועד להתחבר אל מערכת של מתקני אלחוט, שבאמצעותה ניתנים שירותי רדיו טלפון נייד לציבור, לרבות כל חלק של ציוד כאמור, כגון כרטיס sim, כרטיס זיכרון, אנטנה, סוללה ומטען.
- (ב) העושה אחד מאלה, במישרין או בעקיפין, דינו - מאסר חמש שנים:
- (1) מכניס, מעביר או זורק חפץ אסור מסוכן אל תוך בית כלא;
- (2) מניח חפץ אסור מסוכן בתוך בית כלא;
- (3) מעביר חפץ אסור מסוכן לאסיר או מאסיר לאדם אחר;

- (4) אסיר המחזיק בחפץ אסור מסוכן.
- (ג) העושה אחד מאלה, במישרין או בעקיפין, דינו - מאסר שלוש שנים:
- (1) מכניס, מעביר או זורק ציוד קצה רט"ן אל תוך בית כלא;
- (2) מניח ציוד קצה רט"ן בתוך בית כלא;
- (3) מעביר ציוד קצה רט"ן לאסיר או מאסיר לאדם אחר;
- (4) מאפשר את השימוש בציוד קצה רט"ן בתוך בית כלא, לרבות על ידי מימון;
- (5) אסיר המחזיק בציוד קצה רט"ן;
- (ד) העושה פעולה כאמור בפסקאות (ב) או (ג), במטרה להביא לסיכון חיי אדם, לגרום חבלה חמורה לאדם, לפגוע בביטחון המדינה או בביטחון האזור, או לסייע לארגון טרור, דינו - מאסר עשר שנים; לעניין זה, "במטרה" - לרבות תוך ראייה מראש את אחת או יותר מהאפשרויות המפורטות בפסקה זו כאפשרות קרובה לוודאי.
223. (א) אדם העושה כל מעשה אשר יש טעם סביר להאמין שיש בו כדי למנוע מכוחות צה"ל או מבני האדם העוסקים בביצוע שירותים חיוניים לבצע את תפקידיהם - ייאשם בעבירה על צו זה.
- (ב) אדם העושה ביודעין מעשה המכוון להפוך חייל, או אדם העוסק בשירותים חיוניים, לבלתי מוכשר לבצע ביעילות את תפקידו - יאשם בעבירה על צו זה.
224. אדם שאינו מצייט להוראה שניתנה בידי רשות מרשויות צה"ל או מטעמה להמציא או להראות ידיעות או חפצים שברשותו לרשות או לאדם המפורטים בהוראה - ייאשם בעבירה על צו זה.
225. (א) אדם שאינו מצייט להוראה שניתנה לו בידי רשות מרשויות צה"ל או מטעמה להתייצב במקום ובמועד שנקבעו בהוראה - יאשם בעבירה על צו זה.
- (ב) אדם שאינו מצייט לצו זימון מיוחד שנמסר לו - דינו מאסר שבע שנים. לענין סעיף זה "צו זימון מיוחד" - צו חתום בידי קצין צה"ל המורה למי שהצו מופנה אליו להתייצב לחקירה במקום ובזמן שנקבעו בצו.
- (ג) רואים זימון מיוחד כנמסר לאדם באחת מאלה:
- (1) במסירה לידו;
- (2) במסירה לבן משפחה הגר עימו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים וכן בפרסום הודעה על כך במשרדי התיאום והקישור שבנפת מענו הרשום, ויראו את המסירה כאילו

נעשתה לאחר שלושים יום ממועד השלמת פעולות אלו -
זולת אם הוכיח שהצו לא הגיע לידיעתו.

225.א. **סירוב לנטילת אמצעי זיהוי - עונשין תיקון: צו מס' 1672**
סירב אדם לנטילת אמצעי זיהוי לפי הוראות פרק ג' סימן ו', ולא ניתן היה לערוך באופן סביר את הנטילה בשל סירובו, דינו - מאסר שנה.

226. **ידיעות כוזבות**
אדם המוסר הצהרה כוזבת לרשות מרשויות צה"ל או מציג לפניו מצג שווא או משתמש לפניו בכל מסמך המכיל פרט שהוא כוזב - ייאשם בעבירה על צו זה.

227. **התחמקות מחובת תשלום**
אדם, אשר בכוונה להתחמק מחובת תשלום סכום כסף לרשות מרשויות צה"ל, שהוטלה על פי דין או תחיקת בטחון, עשה אחד מהמעשים הבאים, דינו מאסר חמש שנים ואלו הם:

(א) השמיט מתוך מסמך שהיה חייב להגיש על פי דין או תחיקת בטחון כל סכום שיש להכליל במסמך;

(ב) מסר במסמך שהיה חייב להגיש על פי דין או תחיקת בטחון אימרה או תרשומת כוזבת;

(ג) השיב תשובה כוזבת, בעל פה או בכתב, על שאלה שנשאל או על דרישת ידיעות שנערכה אליו על פי דין או תחיקת בטחון;

(ד) הכין או קיים, או הרשה להכין או לקיים, פנקסי חשבונות כוזבים או רשימות אחרות כוזבות, או שזייף או הרשה לזייף פנקסי חשבונות או רשימות;

(ה) השתמש בכל מרמה, ערמה או תחבולה, או הרשה להשתמש בהן.

סימן ד' - שיבוש הליכי משפט

228. (א) **שיבוש הליכי משפט**
העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו - מאסר שלוש שנים; לענין זה, "הליך שיפוטי" - לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט.

(ב) (1) המניע אדם, או מנסה להניעו, שבחקירה על פי דין או תחיקת ביטחון לא ימסור הודעה או ימסור הודעת שקר, או יחזור בו מהודעה שמסר, דינו - מאסר חמש שנים;

(2) המניע או מנסה להניע כאמור בפסקה (1) בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו - מאסר שבע שנים.

(ג) (1) המניע אדם, או מנסה להניעו, שבהליך שיפוטי לא יעיד, או יעיד עדות שקר, או יחזור בו מעדות או מהודעה שמסר, דינו - מאסר שבע שנים.

(2) המניע או מנסה להניע כאמור בפסקה (1) בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו - מאסר תשע שנים.

(ד) סעיפים קטנים ב(1) ו-ג(1) לא יחולו על מעשה הבא להעמיד אדם על זכותו לפי דין להימנע מעדות או ממסירת הודעה, או על מעשה הנעשה כדין במהלכם של משפט או חקירה.

(ה) באישום על מניעת הודעה או עדות או על חזרה מהודעה או מעדות לפי סעיפים קטנים ב(1) ו-ג(1) תהיה לנאשם הגנה, אם יוכיח שעשה את המעשה למען גילוי האמת או מניעת שקר.

(ו) המטריד אדם בנוגע להודעה שמסר האדם, או עומד למסור, בחקירה על פי דין, או בנוגע לעדות שמסר האדם, או עומד למסור, בהליך שיפוטי, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ז) נעברה עבירה לפי סעיפים קטנים ב(ב), (ג) או (ו) כשהעברייין נושא נשק חם או קר או כשהיו נוכחים שניים או יותר שתברו יחדיו לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם -

(1) בעבירה לפי סעיף קטן ב(1) - מאסר שבע שנים;

(2) בעבירה לפי סעיף קטן ב(2) - מאסר עשר שנים;

(3) בעבירה לפי סעיף קטן ג(1) - מאסר עשר שנים;

(4) בעבירה לפי סעיף קטן ג(2) - מאסר ארבע עשרה שנים;

(5) בעבירה לפי סעיף קטן (ו) - מאסר חמש שנים.

(ח) הבודה ראייה, שלא בדרך של עדות שקר או של הדחה לעדות שקר, או המשתמש ביודעין בראייה בדויה כאמור, והכל בכוונה להטעות בית משפט בהליך שיפוטי, דינו - מאסר חמש שנים.

האומר או כותב דבר על שופט לענין כהונתו בכוונה לפגוע במעמדו, או מפרסם דברי גידוף נגד שופט כדי להחשיד או לבזות את דרכי השפיטה, דינו - מאסר שלוש שנים, אולם ביקורת כנה ואדיבה לטיב החלטתו של שופט בדבר שיש בו ענין לציבור לא תהא עבירה לפי סעיף זה.

.229

זילות
בית משפט

סימן ה' - עבירות בנשק ובציוד לחימתי

(א) בסימן זה -

.230

נשיאת,
החזקת
וייצור נשק

"צעצוע" - חפץ או מערכת חפצים שנועדו למשחק, לשעשוע ולבילוי.

תיקון: צו
מס' 1788;
1827

<p>צעצוע מסוכן" (1) צעצוע אשר השימוש המקובל בו עלול לגרום למשתמש בו או לבני אדם אחרים נזק גופני, או לסכן את בריאותם או לגרום להם הטרדה, לרבות צעצוע הפולט אש, צעצוע נפיץ הגורם להתפוצצות, צעצוע שנועד לגרום לגירוי, דימוע או עיטוש וצעצוע אשר הוא חיקוי של כלי יריה או הנראה ככלי יריה כמשמעותו בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009, מעת לעת.</p>	<p>(1)</p>	<p>–</p>	
<p>צעצועים מהצעצועים המנויים בתוספת הרביעית לצו זה."</p>	<p>(2)</p>		
<p>הנושא, המחזיק או המייצר כלי נשק ללא תעודת היתר ממפקד צבאי או מטעמו או שלא בהתאם לתנאיה של תעודת היתר, דינו מאסר עולם.</p>	<p>(ב)</p>		
<p>מפקד צבאי רשאי לקבוע, בהודעה שתפורסם מטעמו, תנאים כלליים שיחולו על מי שקיבל תעודת היתר כאמור בסעיף קטן (ב).</p>	<p>(ג)</p>		
<p>הנושא, המחזיק או מייצר צעצוע מסוכן בלא היתר- ייאשם בעבירה על צו זה.</p>	<p>.א230</p>	<p>איסור נשיאה או החזקה של צעצוע מסוכן</p>	
<p>המחזיק, רוכש, מוכר, מייצר, מתקן, מייבא, מייצא, מוביל, מתווך, מפיץ או עושה עסקה אחרת בנשק כימי, ביולוגי או רדיאוקטיבי או בחומר מזיק או במיתקן רגיש, במטרה לקדם פעילות של התאחדות בלתי מותרת או ביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה או לסייע לפעילות או ביצוע כאמור, והכול בין בתמורה ובין שלא בתמורה, דינו- מאסר עולם.</p>	<p>(א)</p>	<p>.ב230</p>	<p>פעולה בחומר מזיק או במיתקן רגיש למטרות טרור תיקון: צו מס' 1827</p>
<p>נעשתה פעולה או עסקה כאמור בסעיף קטן (א) כשהצד האחד לפעולה או לעסקה כאמור הוא התאחדות בלתי מותרת או חבר בהתאחדות בלתי מותרת, חזקה כי הפעולה או העסקה נעשתה למטרה כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן הוכח אחרת</p>	<p>(ב)</p>		
<p>חבר בקבוצה, שחבר אחד או יותר ממנה עוברים או עברו, בזמן היותם בקבוצה, עבירה על סעיף 230, דינו מאסר עולם.</p>		<p>.231</p>	<p>חברות בקבוצה המבצעת פעולות אסורות</p>
<p>הנושא או מחזיק ברשותו כלי נשק, בהתאם לתעודת היתר ממפקד צבאי או מטעמו ופג תוקפה של תעודת ההיתר או שבוטלה בידי מי שהוציאה, חייב להביאם מיד לתחנת משטרה קרובה ולהפקידם בה; הופקדו כלי נשק, ייעשה בהם ככל שיוורה מפקד צבאי.</p>	<p>(א)</p>	<p>.232</p>	<p>הפקדת כלי יריה, חומרי נפץ וכו'</p>

(ב) העובר על סעיף זה, דינו מאסר עשר שנים.

233. (א) בסעיף זה -
**סחר בציוד
 מלחמתי**
 "ציוד מלחמתי" - כלי נשק, בין שהוא ראוי לשימוש ובין שאינו ראוי לשימוש, מכשירי עזר להכוונה או לתיקון של נשק, לבוש צבאי וכל ציוד שהיה רכושו של צבא או שהיה בהחזקתו של צבא או שימש לצרכי צבא, לרבות חלקים של ציוד כזה;

"סחר" - קנייה, מכירה, תיווך, מסירה, איחסון, הובלה, העברה, משלוח או תיקון.

(ב) הסוחר או עוסק בצורה אחרת בציוד מלחמתי, ללא היתר חתום בידי מפקד כוחות צה"ל באזור או מטעמו, דינו - מאסר עולם.

(ג) היודע כי אדם אחר עומד לעבור או עבר עבירה לפי סעיף זה ואינו מודיע על כך בתוך זמן סביר לקצין או לאחת מתחנות המשטרה באזור, דינו - עשר שנות מאסר.

234. (א) בסעיף זה -

**עבירות
 בקשר
 לציוד צבאי**

"ציוד צבאי" - כלי נשק, מלבושים, תגים, מדים, ציוד אישי של חיילים או כל פריטי ציוד שסופקו לשימוש צה"ל או שהם רכוש צה"ל או שהוענקו כדין לצה"ל או שהם מצויים באספקתו של צה"ל או שהובאו לאזור לשימוש.

(ב) לא יחזיק אדם ציוד צבאי ללא היתר או הצדק סביר שעול הוכחתם עליו.

(ג) לא יקנה אדם, לא יחליף, לא יעביר ברשותו ולא יקבל ציוד צבאי מחייל או מטעמו של חייל או בשמו ולא יבקש, יניע או יסייע בידי חייל למכור או להעביר מרשותו בכל דרך שהיא ציוד צבאי.

(ד) לא יוציא אדם מרשות הצבא ביודעין ושלא כדין ציוד צבאי.

(ה) העובר על סעיף זה - דינו מאסר עשר שנים.

סימן ו' - עבירות ביחס לרכוש

235. (א) המשלח אש במזיד בדבר לא לו, דינו מאסר 15 שנים.

הצתה

(ב) המשלח אש במטרה לפגוע בנכס שהינו רכוש בטחוני כאמור בסעיף 221(א), בנכס המשמש את הציבור, באתר טבע, בצמחייה או בבטחת דרי הסביבה או במטרה לפגוע בבני אדם, דינו - מאסר עשרים שנים

**תיקון: צו
 מס' 1800**

(ג) הגורם ברשלנות לשריפת דבר לא לו, או הגורם ברשלנות סכנת שריפה לדבר לא לו, דינו - מאסר שלוש שנים.

236. (א) **היזק לרכוש
 בזדון**
 ההורס רכוש או פוגע בו במזיד ושלא כדין - ייאשם בעבירה על צו זה והוא אם לא נקבע עונש אחר לעבירה מחמת נסיבותיה.

(ב) העובר עבירה כאמור בסעיף קטן (א) ברכושו של עובד ציבורי או מי שממלא חובה או תפקיד המוטלים עליו על פי כל דין או תחיקת ביטחון או מי שנותן או שנתן שירות לצה"ל או לרשות מרשויות צה"ל והריסת הרכוש או הפגיעה בו קשורה בהיותו רכוש של עובד ציבור או ממלא חובה או נותן שירות כאמור, דינו - מאסר עשר שנים.

סימן ז' - ריגול ומגע עם אויב או ארגון עוין

237. **איסור מגע עם אויב**
לא יבוא אדם במגע, בכתב, בעל-פה, או בכל דרך אחרת עם אדם, שיש יסוד סביר להניח, כי הוא פועל למען האויב, בין בשירות האויב ובין באופן אחר.

237.א. **עמידה בראש התאחדות בלתי מותרת תיקון: צו מס' 1827**
העומד בראש התאחדות בלתי מותרת או המנהל אותה או הנוטל חלק בהכוונה של התאחדות בלתי מותרת בכללה, במישרין או בעקיפין, דינו- מאסר 25 שנים; היתה ההתאחדות התאחדות בלתי מותרת שפעילותה כוללת גם ביצוע עבירות גרימת מוות בכוונה, דינו- מאסר עולם.

237.ב. **מילוי תפקיד ניהולי או פיקודי בהתאחדות בלתי מותרת תיקון: צו מס' 1827**
המנהל פעילות של התאחדות בלתי מותרת או הנוטל חלק בהכוונה של פעילותה, דינו- מאסר 10 שנים; היתה הפעילות פעילות פלילית, דינו- מאסר 15 שנים.

238. (א) **איסור קיום אימונים ומגע עם ארגון עוין מחוץ לאזור**
"ארגון עוין" - אדם וכל חבר אנשים שמטרתם לפגוע בבטחון הציבור, בכוחות צה"ל או בקיום הסדר הציבורי, בישראל או באזור מוחזק;

"מגע עם ארגון עוין" - לרבות מגע עם אדם שיש יסוד סביר להניח כי הוא פועל למען ארגון עוין או בשירותו ואחת היא אם המגע נעשה עם הארגון העוין לבדו או עם גוף שהארגון העוין משתתף בו או בהחלטותיו.

"תושב האזור" - לרבות תושב אזור מוחזק.

(ב) תושב האזור שיצא ממנו לא יעבור אימוני נשק או חבלה, ולא יקיים מגע ביוזעין עם ארגון עוין, בעת היותו מחוץ לאזור.
(ג) מי שנכנס לאזור, בין אם הוא תושב האזור בין אם לאו, חייב להודיע מיד לתחנת המשטרה הקרובה על אימוני נשק או חבלה שעבר מחוץ לאזור וכן על מגע שקיים ביוזעין עם ארגון עוין בעת היותו מחוץ לאזור.

(ד) טענות צורך והכרח לא ישמעו מצד הנאשם כנגד אשמה על ביצוע העבירות שבסעיף קטן (ב), אלא אם כן הודיע הנאשם על האימונים או על המגע בתחנת משטרה באזור מיד עם שובו לאזור.

(ה) העובר על הוראות סעיף זה, דינו - מאסר עשר שנים.

239. (א) **ריגול**
מי שמסר ידיעה והתכוון בכך לפגוע בבטחון האזור, דינו - מאסר חמש עשרה שנה.

(ב) מי שהשיג, הכין, רשם או החזיק ידיעה והתכוון לפגוע בבטחון האזור, דינו – מאסר עשר שנים.		
(א) בסעיף זה -	.240	ריגול חמור
"ידיעה סודית" - ידיעה אשר תכנה, צורתה או סדרי אחזקתה מעידים עליה כי בטחון האזור, מחייב לשמרה בסוד.		
(ב) מי שמסר ידיעה סודית בלי להיות מוסמך לכך, דינו - מאסר חמש עשרה שנה.		
(ג) מי שמסר ידיעה סודית בלי להיות מוסמך לכך, והתכוון לפגוע בבטחון האזור, דינו - מאסר עולם.		
(ד) מי שהשיג, אסף, הכין, רשם או החזיק ידיעה סודית בלי להיות מוסמך לכך, דינו מאסר שבע שנים. התכוון לפגוע בבטחון האזור, דינו - מאסר חמש עשרה שנה.		
(ה) תהא זו הגנה טובה לאדם הנאשם בעבירה על פי סעיף קטן (ד) שלא עשה דבר שלא כדין להשיג ידיעה באשר היא ידיעה סודית, ושהשיגה, אספה, הכינה, רשמה או החזיקה בתום לב ולמטרה סבירה.		
(א) כל אדם אשר ללא סמכות כדין משיג או רושם או מוסר לכל אדם אחר או מפרסם או מחזיק בכל תעודה או רישום המכילים ידיעות המתיימרות להתייחס לנושאים אלו: מספרם, תיאורם, חימושם, אספקתם, מיקומם, תנועתם, או מצבם של כוחות צה"ל, כלי הרכב, כלי הטיס וכלי השיט שלהם או פעולותיהם המבוצעות או מתוכננות לעתיד, או שבוייהם או ציוד מלחמה אשר להם, או כל אמצעי הגנה או ביצורים של כל מקום, או כל ידיעות אחרות בעלות ערך צבאי או המתיימרות להיות בעלות ערך כזה - דינו מאסר חמש עשרה שנים.	.241	ידיעות בעלות צבאי ערך
(ב) בלי לפגוע בהוראות סעיף קטן (א) ככל שהן נוגעות לאדם המוסר לכל אדם אחר או מפרסם ידיעה סודית, ייראו אדם, הנותן או השולח אות כלשהו או הודעה בכל אמצעי שהוא, או בא בקשרים עם כל אדם אחר באופן או בנסיבות או באמצעים שבהם הוא עשוי להעביר ידיעות - כאילו מסר בפועל ידיעות כאמור בסעיף קטן (א) לאדם אחר.		
(א) בסעיף זה -	.242	כניסה לאזור מוגבל
"מקום מוגבל" - מקום המוחזק בידי צה"ל או המשמש למטרה בטחונית או לשירות חיוני.		
(ב) מי שנכנס למקום מוגבל, ניסה לחדור לתוכו, שהה בו, ניסה להתחקות על מבנהו או על הנעשה בו, או ללא הסבר סביר שוטט בקרבתו בלי להיות מוסמך לכך, וכן מי שניסה להפריע או להטעות זקיף או שומר המופקד על מקום מוגבל, דינו - מאסר עשר שנים.		
(א) העושה פעולה ברכוש במטרה לסייע, לקדם, לממן או לתגמל בעבור ביצוע של עבירות המנויות בתוספת הראשונה ושלצדן עונש העולה על 10 שנות מאסר דינו- מאסר עשר שנים או קנס פי עשרים מהקנס הקבוע בסעיף 1א(4) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בדין או בתחיקת בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 845), תש"ם-1980.	.א242	איסור פעולה ברכוש למטרת ביצוע עבירה המנויה בתוספת

- (ב) לעניין סעיף קטן (א):
- (1) די שיוכח כי הפעולה נעשתה לאחת המטרות המפורטות בו אף אם לא יוכח לאיזו מהן;
- (2) לתגמל בעבור ביצוע של עבירות המנויות בתוספת הראשונה"- אף אם מקבל התגמול אינו מי שביצע את העבירה או התכוון לבצעה.
- (א) העושה אחת מאלה, דינו- מאסר שבע שנים או קנס פי עשרה מהקנס הקבוע בסעיף 1(א)(4) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת בטחון:

- (1) פעולה ברכוש שיש בה כדי לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירה המנויה בתוספת הראשונה, או עבירה לפי סעיף 251 לצו זה, או לתגמל בעבור ביצוע של עבירה המנויה בתוספת הראשונה, או עבירה לפי סעיף 251 לצו זה, גם אם מקבל התגמול אינו מי שביצע את העבירה או התכוון לבצעה; לעניין פסקה זו, די שיוכח כי עושה הפעולה היה מודע לכך שמתקיימת אחת האפשרויות האמורות גם אם לא יוכח איזו מהן;
- (2) פעולה ברכוש של התאחדות בלתי מותרת או רכוש הקשור בעבירה המנויה בתוספת הראשונה;
- (3) מעביר רכוש להתאחדות בלתי מותרת.
- (ב) העושה פעולה ברכוש של אדם, בהיותו מודע לכך שאותו אדם נוטל חלק בביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה או מסייע או משדל לביצוע עבירה כאמור, או שקיימת לגביו או לגבי ארגון שהוא נוטל חלק פעיל בו הכרזה לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 כי הוא התאחדות בלתי מותרת, חזקה שעשה כן ביודעו שיש בפעולה כאמור כדי לסייע, לקדם או לממן ביצוע של עבירה המנויה בתוספת הראשונה, או לתגמל בעבור ביצוע של עבירה המנויה בתוספת הראשונה או עבירה לפי סעיף 251 לצו זה, לפי העניין, אלא אם כן הוכיח שלא ידע כאמור.
- (ג) לעניין סעיף זה לא יראו אדם כמי שנמנע מלברר את טיב ההתנהגות או את דבר אפשרות קיום הנסיבות לעניין סעיף 195(ג)(1), אם עיכוב הפעולה לצורך בירור טיב ההתנהגות או קיום הנסיבות לפי הוראות סעיף 195(ג)(1), היה בו בנסיבות העניין, כדי להכביד הכבדה של ממש על פעילותו העסקית;

סימן ח' - עבירות נגד הסדר הציבורי ובריאות

243. התחפשות העושה שימוש בתחפושת בנסיבות שבהן עלול השימוש בתחפושת לפגוע בשלום הציבור, או בבטחון כוחות צה"ל או בהגנתו של האזור או בקיום הסדר הציבורי - דינו מאסר שלא יעלה על חמש שנים.
244. מי שאינו עובד ציבור והתחזה כעובד ציבור - ייאשם בעבירה על צו זה.
- התחזות

- מתן מקלט 245. לא יעזור אדם ולא ייתן מקלט לכל אדם שעבר עבירה על תחיקת הבטחון או העוסק או שהיה עוסק בכל פעולה שמטרתה לפגוע בשלום הציבור, שלום כוחות צה"ל וקיום הסדר הציבורי או שיש יסוד סביר לחשוד כי עשה כן, בין בדרך של מתן ידיעות, מחסה, מזון, משקה, כסף, בגדים, נשק, תחמושת, אספקה, מספוא, אמצעי תובלה, נפט או דלק מסוג כלשהוא ובין בדרך אחרת.
- כלים או 246. (א) הנותן לאדם כלים, חומרים, כסף, מידע או כל אמצעי אחר, כשהוא יודע שהדבר עלול לשמש, במישרין או בעקיפין, לביצוע עבירה שעונשה עולה על מאסר לתקופה של שלוש שנים או להקלת ביצועה, דינו:
- (1) אם העבירה העיקרית היא עבירת ביטחון - מאסר חמש שנים או העונש הקבוע בצד העבירה העיקרית, לפי הנמוך.
- (2) אם העבירה העיקרית אינה עבירת ביטחון - מאסר שלוש שנים.
- (ב) לענין סעיף זה אחת היא אם הדבר ניתן לצמיתות או לשעה, בתמורה או שלא בתמורה, ואם בוצעה עבירה או לאו.
- (ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות צו זה וסעיפים 254 עד 256 לצו אלא להוסיף עליהן.
- פעילות נגד 247. העושה מעשה הפוגע או העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבורי - ייאשם בעבירה על צו זה.
- סכינים 248. (א) לענין סעיף זה -
- "סכין" - כלי בעל להב או כלי אחר שמסוגל לדקור או לחתוך;
- "אולר" - סכין מתקפלת שאורך להבה אינו עולה על עשרה סנטימטרים ושלא ניתן להפכה, בעזרת קפיץ או באמצעי אחר, לסכין שלהבה קבוע.
- (ב) הסוחר, מייצר או מייבא סכין, שלא נועדה לשמש במקצוע, במלאכה, בעסק או לצרכי בית או למטרה כשרה אחרת, דינו - מאסר שבע שנים.
- (ג) המחזיק סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה, דינו - מאסר חמש שנים; לענין סעיף קטן זה, חזקה היא כי החזיקת אולר הנה למטרה כשרה.
- איום 249. המאיים על אחר לגרום חבלה בגופו, או נזק לשמו הטוב או לרכושו או לגופו או לשמו הטוב של אדם, שאותו אחר אחראי לרכושו או לכבודו, בכוונה להניע אותו אחר לעשות כל מעשה שאינו מחוייב לעשותו לפי החוק, או להימנע מעשות כל מעשה שהוא זכאי לעשות לפי החוק; או המאיים באופן דומה ומתוך כוונה דומה על בני אדם בדרך כלל או על בני אדם מכל סוג או מין - ייאשם בעבירה על צו זה.
- הכנה לביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה 249א. (א) העושה מעשה שהוא אחד מאלה, שיש בו משום הכנה לביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה ושהעונש שלצידה עולה על 10 שנות מאסר, דינו - מחצית העונש הקבוע לעבירה; היתה העבירה כאמור עבירה שדינה מאסר עולם, דינו - מאסר 15 שנים:

- (1) הכשרת מתחם או אתר לשם התאמתו לביצוע עבירה כאמור או לשם הימלטות לאחר ביצועה;
- (2) זיוף מסמכים לשם ביצוע עבירה כאמור; לעניין זה, "זיוף" ו"מסמך" - כהגדרתם בסעיף 407א לחוק הפלילי לשנת 1960;
- (3) הכנת אמצעים לשם ביצוע עבירה כאמור, לרבות כלי נשק, חומרים, מסמכים, אמצעי צילום והקלטה, תחפושות וכלי תחבורה, או החזקת אמצעים כאמור;
- (4) איסוף או העברת מידע לשם ביצוע עבירה כאמור;
- (5) הכשרת דרך, מעבר או מנהרה לשם ביצוע עבירה כאמור או לשם הימלטות לאחר ביצועה.

(ב) לעניין סעיף קטן (א), אחת היא אם הפעולה כוונה לביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה, או אם העבירה המנויה בתוספת הראשונה שהאדם השתתף בהכנתה תוכננה להתבצע על ידיו או על ידי אחר.

(ג) מי שניסה לבצע מעשה כאמור בסעיף קטן (א), וחדל מהשלמת המעשה מתוך חרטה, כאמור בסעיף 199ב לצו, יחולו עליו הוראות אותו סעיף.

המאיים לבצע עבירה המנויה בתוספת הראשונה, דינו מאסר שבע שנים. 249.ב. **איום בביצוע עבירה המנויה בתוספת הראשונה**

תיקון: צו
מס' 1827

המאיים על אחר או מעליבו באופן העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבור, דינו - מאסר שנה. 250. **איומים ועלבונות**

(א) 251. לענין סעיף זה -

"ארגון עוין" - כהגדרתו בסעיף 238 או התאחדות בלתי מותרת, כמשמעה בתקנה 84 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

הסתה ותמיכה בארגון עוין

(ב) אדם אשר:

(1) מנסה, בין בעל פה ובין באופן אחר, להשפיע על דעת הקהל באזור באופן העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבורי, או

(2) עושה כל מעשה או מחזיק חפץ כלשהו מתוך כוונה לעשות או להקל בצו נסיון להשפיע על דעת הקהל באזור באופן העלול לפגוע בשלום הציבור או בסדר הציבורי, או

(3) מפרסם דברי שבח, אהדה או תמיכה בארגון עוין, בפעולותיו או במטרותיו, או

(4) עושה מעשה שיש בו גילוי של הזדהות עם ארגון עוין, עם פעולותיו או עם מטרותיו או אהדה אליהם, בהנפת דגל, בהצגת סמל או סיסמה או בהשמעת הימנון או סיסמה, או כל מעשה גלוי דומה המגלה בבירור הזדהות או אהדה כאמור, והכל

במקום ציבורי או באופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יכולים לראות או לשמוע גילוי כזה של הזדהות או אהדה -

דינו מאסר עשר שנים.

סימן ט' - עבירות במסמכים

<p>252. לא יערוך אדם, לא ידפיס, לא ינפק, ולא ייתן בידי אחר תעודה או מסמך אחר המתיימרים לשמש לזיהויו של אדם, ללא היתר מאת מפקד כוחות צה"ל באזור.</p>	<p>איסור הוצאת מסמכי זיהוי</p>
<p>253. (א) אדם המחזיק ברשיון יציגו לפי דרישתו של חייל. (ב) לא יפר אדם כל תנאי שנקבע ברשיון. (ג) לא ישנה אדם ולא יניח לאחר לשנות כל מסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון, ללא היתר מאת מפקד כוחות צה"ל באזור. (ד) לא ישתמש אדם ולא יניח לאחר להשתמש במסמך כאמור אשר הוכנסו בו שינויים בניגוד לאמור בסעיף קטן (ג). (ה) לא ישאיל אדם מסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון. (ו) לא יחזיק אדם ברשותו או בשליטתו כל מסמך הדומה למסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון, אם יש בו כדי להטעות. (ז) לא יחזיק אדם ברשותו או בשליטתו מסמך שהוצא על פי תחיקת בטחון, שאינו ערוך על שמו, מתוך כוונה להטעות. (ח) לענין סעיפים קטנים (ב) עד (ז) - מעשה שנעשה מחוץ לאזור יראו אותו כאילו נעשה באזור.</p>	<p>עבירות ברישיונות ומסמכים שהוצאו לפי תחיקת הביטחון</p>

סימן י' - קשירת קשר ושותפים לאחר מעשה

<p>254. (א) כל הקושר קשר עם אחר לעבור עבירה שעונשה מאסר לתקופה העולה על שלוש שנים, דינו - מאסר כעונש שנקבע לאותה עבירה ובלבד שלא יוטל עליו עונש העולה על שבע שנות מאסר. (ב) כל הקושר קשר עם אדם אחר לעבור עבירה שדינה עד שלוש שנות מאסר, דינו - מאסר שנתיים או העונש שנקבע לאותה עבירה, הכל לפי העונש הקל מביניהם.</p>	<p>קשירת קשר</p>
--	------------------

(ג) הקושר קשר עם אחר כדי להשיג מטרה מן המטרות דלקמן, דהיינו:

(1) למנוע או להכשיל את ההוצאה לפועל או את הביצוע של כל דין או תחיקת בטחון; או

(2) לגרום נזק לגופו או לשמו הטוב של כל אדם או להפחית את ערך רכושו של אדם; או

(3) למנוע או להפריע את ההעברה החפשית והחוקית של רכוש בידי בעל הרכוש תמורת שווי הראוי; או

(4) להזיק לכל אדם במסחרו או מקצועו; או

(5) למנוע או להפריע את ההתעסקות החפשית והכשרה של אדם במסחרו במקצועו או במשלוח ידו, בידי כל מעשה או מעשים אשר אילו נעשו בידי איש אחר היו מהווים עבירה מצדו; או

(6) להשיג מטרה בלתי כשרה; או

(7) להשיג מטרה כשרה באמצעים בלתי כשרים.

דינו מאסר שנתיים ימים.

(ד) הקושר קשר יישא באחריות פלילית גם על עבירה שלשמה נקשר או שנעברה לשם קידום מטרתו, רק אם היה צד לעשייתה לפי סעיפים 199ג עד 199ה.

**תיקון:
צו מס' 1754**

על אף האמור בסעיף 254 לצו זה, הקושר קשר עם אדם לעבור עבירה המנויה בתוספת הראשונה או עבירה לפי סעיף 230 לצו זה, שעונשה מאסר לתקופה העולה על שלוש שנים, דינו – מאסר כעונש שנקבע לאותה עבירה ובלבד שלא יוטל עליו עונש העולה על 14 שנות מאסר.

254.א. **קשירת קשר
לעבירה
המנויה
בתוספת
הראשונה
תיקון:
צו
מס' 1827**

אם לא נקבע אחרת בתחיקת הבטחון, הרי כל אדם, מלבד האב, האם, הבן, הבת, הבעל או האשה של העבריין, היודע שאיזו עבירה נעשתה בידי אדם אחר, והוא מקבל אדם כזה, או מסייע בידו למען אפשר לו להימלט מן העונש ייחשב כאילו הוא שותף לעבירה לאחר מעשה.

255. (א)

**שותפים
לאחר מעשה**

(ב) כל האשם בעבירה שנקבעה בסעיף קטן (א) יהיה צפוי בצאתו חייב בדינו לעונשים דלקמן:

(1) אם העבירה שבוצעה בידי האדם שנתקבל או שנסתייע עושה את העבריין צפוי בצאתו חייב בדינו, לעונש מוות או לעונש מאסר של יותר משלוש שנים, ייענש בעונש מאסר שלא יעלה על שלוש שנים;

(2) אם העבירה עושה את העבריין צפוי, בצאתו חייב בדינו, לעונש מאסר לשלוש שנים או פחות - ייענש בעונש מאסר שלא יעלה על מחצית תקופת המאסר שהעבריין צפוי לה בשל העבירה.

256. כל הנחשב לשותף לאחר מעשה, אפשר להביאו לדין ולחייבו בעבירה, בין שהעברייין עצמו על אותה העבירה שהוא שותף לה נתחייב קודם לכן בשל העבירה ההיא ובין שלא נתחייב, או בין שאפשר ובין שאי אפשר לפתוח בהליכים נגדו ולאכוף כל עונש שיוטל עליו בשל העבירה הזאת, ואפשר להביא כל אדם כזה במשפט בין לבדו ובין יחד עם העברייין בפועל על עבירה זו או יחד עם כל שותפים אחרים למעשה העבירה.

שותף לאחר מעשה

סימן י"א - עבירות שונות

257. אדם הבורח ממשמורת שבה הוא נתון כדין - ייאשם בעבירה על צו זה.

בריחה ממשמורת

258. (א) בסעיף זה -

עבירות בקשר לשוחד

(1) "טובת הנאה" - כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת;

(2) "קבלה" - לרבות קבלה בשביל אחר או על ידי אחר, במישרין או בעקיפין.

(ב) עובד ציבור הלוקח שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו, דינו - מאסר שבע שנים.

(ג) הנותן שוחד - דינו כדין מקבל שוחד. המציע או מבטיח שוחד אף שנדחה, כמוהו כנותן שוחד.

(ד) המקבל טובת הנאה על מנת לתת שוחד לעובד ציבור - ייאשם בעבירה על צו זה, בין שניתנה טובת הנאה בשל תיווכו, לו או לאחר, ובין שלא ניתנה, בין שהתכוון לתת שוחד ובין אם לאו.

(ה) המקבל טובת הנאה על מנת שיניע, בעצמו או על ידי אחר, במישרין או בעקיפין, עובד ציבור למעשה, למחדל להשהייה, להחשה, להאטה, להעדפה או להפליה לרעה - ייאשם בעבירה על צו זה.

(ו) הנותן טובת הנאה למקבל שנתקיים בו האמור בסעיף קטן (ד) או (ה) - דינו כדין נותן שוחד.

(ז) בשוחד, אחת היא -

(1) באיזו צורה ניתנה טובת הנאה;

(2) אם היה בעד מעשה, מחדל, השהייה, החשה, האטה, העדפה, או הפליה לרעה;

(3) אם היה בעד פעולה מסויימת או כדי להטות למשוא פנים בדרך כלל;

(4) אם היה בעד פעולה של הלוקח עצמו או בעד השפעתו על פעולת אדם אחר;

(5) אם ניתן מידי הנותן או באמצעות אדם אחר; אם ניתן לידי הלוקח או בשביל הלוקח לידי אדם אחר; אם בתחילה או בדיעבד; ואם הנהנה מן השוחד היה לוקח או אדם אחר;

(6) אם תפקידו של הלוקח היה של שררה או של שירות; אם היה קבוע או זמני ואם כללי או לענין מסוים; אם מילוו היה בשכר או בלי שכר, אם בהתנדבות, או תוך קיום חובה.

(ח) במשפט על עבירה לפי סעיף זה רשאי בית המשפט הצבאי להרשיע על יסוד עדות אחת, גם אם זו עדות של שותף לעבירה.

בסעיף זה -

.259

**איסור
תשלום שכר
לעברייני
ביטחוני**

"רשות ציבורית" - כל רשות מקומית באזור וכן כל תאגיד או מוסד שתקציבו ממומן, כולו או חלקו מכספי מפקדת האזור.

"עבירה בטחונית" - כל עבירה שנקבעה בתחיקת בטחון וכן כל עבירה בניגוד לתחיקת שעת חרום כמשמעותה בצו בדבר פרשנות (הוראות נוספות) (מס' 5) (יהודה והשומרון) (מס' 224), תשכ"ח-1968, אשר העונש הצפוי בגינן הוא חמש שנות מאסר ומעלה.

"עברייני בטחוני" - מי שכלוא במתקן כליאה לאחר שנשפט בבית משפט צבאי בגין עבירה בטחונית וכן מי שעצור בהתאם לצו זה כחשוד בעבירה כזו.

"שכר" - לרבות משכורת, גימלה וכל תשלום או תגמול או טובת הנאה המשתלמים תמורת עבודה או בקשר אליה וכן כל חלק מהם למעט כל סכום שנוכה כדין לאחר היום הקובע לזכות קרן פנסיה ממשכורתו של אדם שעבד ברשות ציבורית.

(ב) לא ישלם אדם שכר ולא יאשר תשלום שכר לעברייני בטחוני או למי שבא מטעמו, מקופת רשות ציבורית או מקרן השייכת לה או מכספים שהרשות הציבורית זכאית להם, או מנכסי תרומות שניתנו לרשות הציבורית, אם הורה על כך מפקד האזור בצו.

(ג) לא ישלם אדם שכר ולא יאשר תשלום שכר מקופת רשות ציבורית או מקרן השייכת לה, או מכספים שהרשות הציבורית זכאית להם, או מכספי תרומות שניתנו לרשות הציבורית למי שחדל לעבוד בפועל ברשות הציבורית, או למי שבא מטעמו אם מפקד צבאי הודיע לרשות הציבורית כי הוא חשוד בביצוע עבירה בטחונית.

(ד) העובר על הוראות סעיף זה, דינו מאסר חמש שנים.

(א) אדם שהעיד ביודעין עדות שקר בכל הליכים לפני בית משפט צבאי, דינו מאסר חמש שנים. .260

**עדות שקר
ועדויות
סותרות**

(ב) אדם שהעיד ביודעין עדות שקר לפני אדם כלשהוא המוסמך לפי כל דין או תחיקת בטחון לגבות עדות, דינו מאסר שנתיים.

(ג) המוסר הודעות או עדויות בענין אחד לפני מי שהוסמך לערוך חקירה לפי סעיף 70, או לפני בית משפט צבאי, והודעותיו או עדויותיו סותרות זו את זו בשאלה עובדתית שהיא מהותית לגבי הענין, ועושה כן בכוונה להטעות, דינו – מאסר שלוש שנים.

(ד) פרוטוקול הדיון של בית המשפט הצבאי והודעה שנרשמה כדין בחקירה, יהיו ראיה לכאורה לדברי העד שבהם.

(ה) בסעיף זה -

עדות - בין שניתנה בשבועה או בהן צדק ובין שניתנה בלעדיתהן.
אדם שידע או שהיה לו יסוד סביר לחשוד כי אדם אחר עובר או מתכוון לעבור עבירה על דין או תחיקת בטחון שעונשה עולה על שלוש שנות מאסר ולא מסר הודעה על כך מיד למפקד צבאי או לתחנת המשטרה הקרובה או לכל קצין צה"ל או לא פעל באופן סביר אחר כדי למנוע את עשייתה, או המשכתה או השלמתה - ייאשם בעבירה על צו זה.

אי מניעת
עבירה 261.

(א) 262. בסעיף זה -

"שטח סגור" - כמשמעו בסעיף 318 וכן כל שטח אחר שיסגר בידי מפקד צבאי לצורך סעיף זה.

הכנסת בעל
חיים
לאזורים
מסויימים

(ב) לא יחזיק אדם, לא ירעה, לא יוליד בעל חיים בשטח סגור, לא יכניסו לתוכו, ולא ירשה לאדם אחר לעשות כאמור אלא בהיתר ממפקד צבאי ובלבד שלא יורשע בעליו של בעל חיים על פי סעיף זה בגין מעשהו של אדם אחר אם הוכיח שנקט בכל האמצעים הסבירים כדי שאותו אדם לא ינהג כאמור.

(ג) רשאי כל חייל או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך לתפוס בעל חיים שיש לו טעם לחשוב שנעברה לגביו עבירה על סעיף זה על מנת להעבירו למקום שיקבע מפקד צבאי.

(ד) בעל חיים שנתפס לפי סעיף זה - יעשה בו בהתאם להוראות שיפרסם מפקד כוחות צה"ל באזור.

(ה) בעליו של בעל חיים שנתפס לפי סעיף זה, או מי שהחזיק בבעל החיים בעת תפיסתו, יהיה חייב בתשלום הוצאות תפיסת בעל החיים ואחזקו, בהתאם להוראות מפקד כוחות צה"ל באזור.

פרק ח' - עזרה משפטית

263. חקירת מוות
מת אדם באזור, ויש יסוד לחשש שסיבת מותו אינה טבעית או שמותו נגרם בעבירה, וכן מת אדם באזור בהיותו נתון במעצר או במאסר, רשאי קצין משטרה או קצין משטרה צבאית להורות על העברת גוויתו לישראל לשם חקירת סיבת המוות.
264. החרמה והריסה של רכוש
מפקד צבאי רשאי להפעיל את סמכויותיו על-פי תקנה 119 לתקנות ההגנה (שעה חרום), 1945 כלפי בית, מבנה או קרקע המצויים באזור, גם בגין מעשה אשר נעשה מחוץ לאזור ואשר לו היה נעשה באזור היה מאפשר הפעלת סמכויותיו על-פי התקנה האמורה.
265. ביצוע מעצר
(א) מי שניתנו נגדו פקודת מעצר או צו מעצר מכוח תחיקת בטחון, יהיו מעצרו והחזקתו במעצר ניתנים לביצוע בישראל, בדרך שמבצעים בישראל פקודת מעצר או צו מעצר.
(ב) מי שנעצר כדין באזור, בשל מעשה או נסיון שבוצע בישראל או באזור מוחזק, ושהוא בר עונשין לפי הדין או תחיקת הבטחון החלים במקום בו בוצע, תהיה החזקתו במעצר ניתנת לביצוע בישראל או באזור מוחזק, כאילו נעצר בישראל או באזור המוחזק, הכל לפי הענין.
266. ביצוע מאסר
(א) מי שנדון והוטל עליו עונש בבית משפט צבאי וטרם בוצע העונש באזור, יהא עונשו ניתן לביצוע בישראל, בדרך שמבצעים בישראל עונש שהוטל בידי בית משפט בישראל, ובכפוף לכל תחיקת בטחון.
(ב) תושב אזור מוחזק, שהוטל עליו עונש מאסר בידי בית משפט בר סמך באזור, ניתן להעבירו מן האזור לאותו אזור מוחזק, לשם ריצוי או המשך ריצוי אותו עונש מאסר.
267. מימוש מעצר או מאסר
(א) מי שניתנו נגדו בישראל פקודת מעצר, צו מעצר, פקודת מאסר, צו הבאה או כל הוראה אחרת המשמשת אסמכתה למעצר או מאסר על-פי חיקוק ישראלי, למעט צו של לשכת הוצאה לפועל בישראל, ניתן לעצרו מכוחם בהיותו באזור, בדרך שבה מבצעים באזור פקודת מעצר או צו מעצר.
(ב) תושב האזור שנדון והוטל עליו עונש מאסר בבית משפט בישראל, יהא עונשו ניתן לביצוע באזור כדרך שמבצעים עונש מאסר שהוטל בידי בית משפט צבאי, אם לא בוצע בישראל; אולם ימשיכו לחול עליו הוראות הדין בישראל בענין שחרור לפני הזמן, מאסר חופף, סדר נשיאת מאסר פלילי, העברת אסיר לקוי בנפשו, שחרור אסיר חולה וחנינה.
(ג) מי שניתנו נגדו באזור מוחזק פקודת מעצר, צו מעצר, פקודת מאסר, צו הבאה או כל הוראה אחרת המשמשת אסמכתה למעצר או מאסר על-פי הדין או תחיקת הבטחון החלים בו, ניתן לעצרו מכוחם בהיותו באזור, על מנת שיועבר לאותו אזור מוחזק.
(ד) תושב האזור שהוטל עליו עונש מאסר בידי בית משפט בר סמך באזור מוחזק אפשר להחזיקו במתקן כליאה.
268. קטינים
(א) ציווה בית משפט בישראל, על החזקתו של קטין תושב האזור במעון נעול או על הפעלת אחד או יותר מהאמצעים ודרכי הטיפול הקבועים בחקיקה בישראל הדנה בנוער, אפשר לבצע את הצו באזור, אם לא

בוצע בישראל, כדרך שמבצעים באזור צו דומה שנתנה ערכאה שיפוטית באזור; אולם ימשיכו לחול עליו הוראות הדין בישראל בענין העברה, החזקת קטין בידי משפחה אומנת, הארכת החזקה במעון, משך החזקה, ועדת שחרורים, שחרור ממעון, חופשה, החזרה וחנינה.

(ב) לענין סעיף קטן (א), בכל מקום בחקיקה האמורה בישראל שבו מוזכר הממונה על המעונות או שר העבודה והרווחה יבוא במקומם קצין המטה לענייני רווחה באזור או מי שהוסמך על ידו.

(ג) נתן בית משפט בישראל צו מבחן על קטין תושב האזור אפשר לבצע את הצו באזור, אם לא בוצע בישראל, כדרך שמבצעים באזור צו מבחן שנתנה ערכאה שיפוטית באזור.

העברה 269. לענין ביצוע מעצר ועונשין לפי סימן זה מותר לחייל להעביר אדם כאמור בסעיפים 265 עד 267 לתחנת משטרה או למתקן כליאה המופעל כדין, בישראל או באזור מוחזק, לפי הענין.

270. (א) "אסיר" - מי שנידון והוטל עליו עונש מאסר על ידי בית משפט בר סמך באזור;

העברת כלואים ואסירים למועצה הפלסטינית. "עציר" - מי שהוצאו נגדו פקודת מעצר או צו מעצר על ידי רשות בת סמך באזור.

(ב) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להורות, בכתב, על העברת אסיר לידי המועצה הפלסטינית, על מנת שירצה את יתרת תקופת מאסרו בשטחי המועצה; הועבר אסיר כאמור, יהיו למועצה הפלסטינית כל הסמכויות בנוגע לביצוע מאסרו, לרבות לענין שחרור מוקדם וחנינה.

(ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להורות, בכתב, על העברת עציר לידי המועצה הפלסטינית.

(ד) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להתנות העברת אסיר או עציר לפי סעיף זה בתנאים.

(ה) (1) שוחרר אסיר שהועבר למועצה הפלסטינית בהתאם לסעיף קטן (ב) לפני שריצה את כל תקופת מאסרו, יראהו כאסיר, שעונשו הוקל על תנאי שישאר באזור עד לתום תקופת מאסרו, ויחולו עליו הוראות סימן י"א לפרק ה', בשינויים המחוייבים.

(2) אין בהוראות פסקה (1) כדי לגרוע מסמכותו של מפקד כוחות צה"ל באזור או מי שהוסמך לכך על ידו, ליתן כל הוראה בענין יציאתו מהאזור של אסיר כאמור.

פרק ט' - צווים מנהליים

סימן א' - מעצר מנהלי

הוראות סימן זה לא יחולו, כל עוד עומדות הוראות סימן ב' לפרק זה בתוקפן.	271.	תחולה
לא יפעיל מפקד צבאי סמכות לפי סימן זה אלא אם כן הוא סבור כי הדבר הכרחי בגלל טעמי בטחון החלטיים.	272.	סייג להפעלת סמכויות
היה למפקד האזור יסוד סביר להניח שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור מחייבים שאדם פלוני יוחזק במעצר, רשאי הוא, בצו חתימת ידו, להורות על מעצרו של האדם לתקופה שתצויין בצו ושלא תעלה על ששה חודשים.	273. (א)	מעצר מנהלי
היה למפקד האזור יסוד סביר להניח, ערב פקיעת תקפו של צו לפי סעיף קטן (א) (להלן בסעיף זה - צו המעצר המקורי), שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור עדיין מחייבים את החזקתו של העציר במעצר, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות מפעם לפעם על הארכת תקפו של צו המעצר המקורי לתקופה שלא תעלה על ששה חודשים, ודין צו ההארכה לכל דבר כדין צו המעצר המקורי.	(ב)	
היה למפקד צבאי יסוד סביר להניח שקיימים התנאים שבהם רשאי מפקד האזור לצוות על מעצרו של אדם לפי סעיף קטן (א), רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות על מעצרו של אותו אדם, לתקופה שלא תעלה על 96 שעות ולא תהא ניתנת להארכה על ידי צו של מפקד צבאי.	(ג)	
צו לפי סעיף זה יכול שיינתן שלא במעמד אדם שעל מעצרו הוא חל.	(ד)	
צו מעצר לפי פרק זה יבוצע על ידי חייל או שוטר וישמש אסמכתא לחבישתו של העציר במקום מעצר שנקבע בצו המעצר או בצו מאוחר יותר.	274.	ביצוע
נעצר אדם על פי צו מפקד האזור לפי סימן זה, יובא תוך 96 שעות ממעצרו, ואם היה בתכוף לפני כן במעצר על פי צו מפקד צבאי - תוך 96 שעות ממעצרו לפי צו המפקד הצבאי - לפני שופט כמשמעו בסעיף 11(א)(1) (להלן - שופט), והשופט רשאי לאשר את צו המעצר, לבטלו או לקצר את תקופת המעצר שבו; לא הובא העציר לפני שופט ולא הוחל בדיון לפניו תוך 96 השעות כאמור, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין או תחיקת בטחון.	275. (א)	ביקורת שיפוטית
השופט יבטל את צו המעצר אם הוכח לו שהטעמים שבגללם ניתן, לא היו טעמים ענייניים של בטחון האזור או של בטחון הציבור או שניתן שלא בתום לב או מתוך שיקולים שלא לענין.	(ב)	
אושר צו מעצר לפי סימן זה בשינוי או בלי שינוי, ידון שופט מחדש בענין המעצר לא יאוחר משלושה חדשים אחרי אישור המעצר לפי סעיף 275 או אחרי מתן החלטה לפי סעיף 275 לפי סעיף זה או תוך תקופה קצרה יותר שקבע שופט בהחלטתו, כל עוד לא שוחרר העציר; לא החל הדיון לפני השופט תוך התקופה האמורה, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין או תחיקת בטחון.	276.	עיון חוזר

277. (א) סטיה מדיני הראיות
בהליכים לפי סעיפים 275 ו-276 מותר לסטות מדיני הראיות, אם השופט משוכנע שהדבר יועיל לגילוי האמת ולעשיית משפט צדק.
- (ב) כל אימת שיוחלט לסטות מדיני הראיות יירשמו הטעמים שהניעו למתן ההחלטה.
- (ג) בהליכים לפי סעיפים 275 ו-276 רשאי שופט לקבל ראיה אף שלא בנוכחות העציר או בא כוחו או בלי לגלותה להם אם, אחרי שעיין בראייה או שמע טענות, אף שלא בנוכחות העציר ובא כוחו, שוכנע שגילוי הראייה לעציר או לבא כוחו עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור. הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראיה לפי סעיף 87 לצו.
278. (א) ערעור
החלטת שופט לאשר צו מעצר, בשינויים או בלי שינויים, לבטלו או לשנותו, וכן החלטתו לפי סעיף 276, ניתנת לערעור לפני נשיא בית המשפט הצבאי כמשמעו בסעיף 11(א)(2); או לפני נשיא תורן כמשמעו בסעיף 11(א)(3) לנשיא בית המשפט הצבאי ולנשיא תורן יהיו כל הסמכויות שהוענקו לשופט לפי פרק זה.
- (ב) הערעור לא יעכב את ביצוע הצו, אלא אם שופט או נשיא בית המשפט הצבאי החליט אחרת.
279. נוכחות
בכפוף לאמור בסעיף 277(ג) רשאי עציר להיות נוכח בכל דיון לפי סעיפים 275, 276 ו-278.
280. דלתיים סגורות
הדיון בהליכים לפי סימן זה יתקיים בדלתיים סגורות.
281. סדרי דין
מפקד האזור רשאי להתקין תקנות לביצועו של סימן זה, ובכללן תקנות הקובעות את סדרי הדין בהליכים לפי סימן זה ואת המועד להגשת ערעור ולעשיית פעולה אחרת לפי סימן זה.
282. איסור אצילה
סמכויות מפקד האזור לפי סימן זה אינן ניתנות לאצילה.
283. ביטול צו על ידי מפקד האזור
האמור בסימן זה אינו גורע מסמכותו של מפקד האזור לבטל צו מעצר שניתן לפי סעיפים אלו, בין לפני אישורו לפי סעיף 275 ובין לאחריו.

סימן ב' - מעצר מנהלי - הוראת שעה

284. (א) הוראת שעה
בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור ובהיותי סבור כי בשל הנסיבות המיוחדות הקיימות כיום באזור הדבר נחוץ לשם קיום הסדר הציבורי ובטחון האזור, וכי בשל כך יש לנהוג, באופן זמני, שלא על פי עקרונות המעצר המנהלי הקבועים בסימן א' לפרק זה, הנני קובע כי הוראות סימן א' לפרק זה, לא יחולו על צו מעצר שהוראות סימן זה חלות עליו.
- (ב) הוראות סימן זה יעמדו בתוקפן עד למתן הוראה אחרת על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור.

<p>(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), על החזקתם במעצר באזור של עצורים מכח סימן זה יחולו התקנות בדבר מעצר מינהלי (תנאי החזקה במעצר מינהלי) (יהודה והשומרון) התשמ"ב-1981.</p>		
<p>(א) היה למפקד כוחות צה"ל באזור או למפקד צבאי שהוסמך על ידו לענין סעיף זה (בסימן זה: "מפקד צבאי") יסוד סביר להניח, שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור מחייבים שאדם פלוני יוחזק במעצר, רשאי הוא, בצו בחתומת ידו, להורות על מעצרו של האדם לתקופה שתצוין בצו ושלא תעלה על שישה חודשים (בסימן זה: "צו מעצר").</p>	<p>285</p>	<p>מעצר מינהלי</p>
<p>(ב) היה למפקד צבאי יסוד סביר להניח, ערב פקיעת תוקפו של צו מעצר לפי סעיף קטן (א) שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור עדיין מחייבים את החזקתו של העצור במעצר, רשאי הוא, בצו בחתומת ידו, להורות מפעם לפעם על הארכת תוקפו של צו המעצר המקורי לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים, ודין צו ההארכה לכל דבר כדין צו המעצר המקורי.</p>		
<p>(ג) צו מעצר לפי סימן זה יכול שיינתן שלא במעמד האדם שעל מעצרו הוא חל.</p>		
<p>(א) צו מעצר לפי סימן זה יבוצע בידי חייל או שוטר, וישמש אסמכתה לחבישתו של עציר.</p>	<p>286</p>	<p>ביצוע המעצר</p>
<p>(ב) לא צוין מקום המעצר על גבי צו המעצר, יוחזק העציר במשמורת באחד ממקומות אלו:</p>		
<p>(1) מתקן מעצר או מתקן כליאה, כהגדרתם בתחיקת הבטחון;</p>		
<p>(2) בית סוהר, כמשמעו בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, כפי תוקפה בישראל;</p>		
<p>(3) בית סוהר צבאי, כמשמעו בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, כפי תוקפו בישראל.</p>		
<p>לא יפעיל מפקד צבאי סמכות לפי סימן זה אלא אם הוא סבור כי הדבר הכרחי בגלל טעמי בטחון החלטיים.</p>	<p>286 א.</p>	<p>סייג להפעלת סמכות</p>
<p>(א) נעצר אדם לפי סימן זה, יובא בתוך שמונה ימים מעת מעצרו כאמור לפני שופט, ובלבד שדרגתו לא תפחת מדרגת רס"ן; השופט רשאי לאשר את צו המעצר, לבטלו או לקצר את תקופת המעצר שבו; לא הובא העציר לפני השופט ולא הוחל בדיון לפניו בתוך שמונה ימים כאמור, ישוחרר העציר, זולת אם קיימת עילה אחרת למעצרו לפי כל דין או תחיקת בטחון.</p>	<p>287</p>	<p>ביקורת שיפוטית</p>
<p>(ב) השופט יבטל את צו המעצר אם הוכח לו שהטעמים שבגללם ניתן לא היו טעמים ענייניים של בטחון האזור או של בטחון הציבור, או שניתן שלא בתום לב או מתוך שיקולים שלא לענין.</p>		
<p>החלטת שופט לפי סעיף 287, ניתנת לערעור לפני שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים, ויהיו לו כל הסמכויות שהוענקו לשופט לפי סימן זה.</p>	<p>288</p>	<p>ערעור</p>

<p>(א) 289. החליט שופט לפי סעיף 287 על ביטול צו מעצר או על קיצורו, והודיע בא כוח המפקד הצבאי, בסמוך למתן ההחלטה, על רצונו לערער עליה, רשאי השופט לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.</p> <p>(ב) הגיש בא כוח המפקד הצבאי ערעור על החלטת שופט לפי סעיף 287, תהא לשופט בית המשפט הצבאי לערעורים סמכות לצוות על השהיית ביצוע השחרור עד להחלטה בערעור.</p> <p>(ג) החליט שופט של בית המשפט הצבאי לערעורים בהליך לפי סעיף 287 על ביטול צו מעצר או על קיצורו, יהא השופט רשאי, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי, ומטעמים מיוחדים שיירשמו, להשהות את ביצוע השחרור לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.</p>	<p>289.</p>	<p>עיכוב ביצוע</p>
<p>(א) 290. בהליכים לפי סעיפים 287 ו-288 מותר לסטות מדיני הראיות אם השופט משוכנע שהדבר יועיל לגילוי האמת ולעשיית משפט צדק.</p> <p>(ב) כל אימת שיוחלט לסטות מדיני הראיות יירשמו הטעמים שהניעו למתן ההחלטה.</p> <p>(ג) בהליכים לפי סעיפים 287 ו-288 רשאי השופט לקבל ראיה, אף שלא בנוכחות העציר או בא כוחו או בלי גלותה להם, אם אחרי שעיין בראיה או שמע טענות, אף שלא בנוכחות העציר ובא כוחו, שוכנע שגילוי הראיה לעציר או לבא כוחו עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור; הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראיה לפי סעיף 87.</p>	<p>290.</p>	<p>סטיה מדיני הראיות</p>
<p>(א) 291. הדיון בהליכים לפי סימן זה יתקיים בדלתיים סגורות.</p> <p>(ב) בכפוף לאמור בסעיף קטן 290(ג), רשאי העציר להיות נוכח בכל דיון בענינו.</p>	<p>291.</p>	<p>דלתיים סגורות</p>
<p>292. סמכויות מפקד צבאי לפי סימן זה אינן ניתנות לאצילה.</p>	<p>292.</p>	<p>איסור אצילה</p>
<p>293. מפקד צבאי רשאי בכל שלב לבטל או לקצר צו מעצר שהוראות סימן זה חלות עליו.</p>	<p>293.</p>	<p>ביטול הצו בידי מפקד צבאי</p>
<p>294. מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להתקין תקנות לביצועו של סימן זה, ובכללן תקנות הקובעות את סדרי הדין בהליכים לפי סימן זה ואת המועד להגשת ערעור ולעשיית פעולה אחרת לפי סימן זה.</p>	<p>294.</p>	<p>סדרי דין</p>

סימן ג' - צווי הגבלה ופיקוח

<p>295. לא יפעיל מפקד צבאי סמכות לפי סימן זה אלא אם כן הוא סבור כי הדבר הכרחי בגלל טעמי בטחון החלטיים.</p>	<p>295.</p>	<p>סייג להפעלת סמכויות</p>
--	-------------	---------------------------------------

- צווי הגבלה 296. (א) מפקד צבאי רשאי לתת צו, לגבי כל אדם, למטרות אלו, כולן או מקצתן:
- (1) להבטיח שאותו אדם לא יימצא בכל אחד מאותם השטחים באזור שיפורטו בצו אלא אם הורשה לו הדבר בצו, או בידי רשות או אדם שיינקבו בצו;
 - (2) לדרוש ממנו שיודיע על תנועותיו, באופן ובזמנים שייקבעו בצו, לרשות או לאדם, שיינקבו בו;
 - (3) לאסור או להגביל את חזקתו או שימושו של אותו אדם בחפצים שיפורטו בצו;
 - (4) להטיל עליו הגבלות בדבר תעסוקתו או עסקיו או בדבר קשריו עם אנשים אחרים, ובדבר פעולותיו ביחס להפצת ידיעות או דעות, הכל כפי שיפורט בצו.
- (ב) הפר אדם צו לפי סעיף זה - ייאשם בעבירה על צו זה.
- (ג) על צו שהוצא לפי סעיף זה (להלן בסעיף זה - הצו) ניתן לערער לפני ועדת ערעורים שימנה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים (להלן בסעיף זה - הוועדה). הוועדה יכול שתהיה מורכבת מחבר אחד. חבר בוועדה ימונה שופט שדרגתו רב-סרן לפחות.
- (ד) מצאה הוועדה כי יש מקום להתערב בהחלטת המפקד הצבאי, רשאית היא לבטל את הצו, לקצרו או לשנות את תנאיו.
- (ה) הוגש ערעור לוועדה, רשאית היא לעכב את ביצוע הצו עד למועד מתן החלטתה.
- (ו) בהליכים לפי סעיף זה, מותר לסטות מדיני הראיות, מטעמים שיירשמו.
- (ז) בהליכים לפי סעיף זה רשאית הוועדה לקבל ראייה אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, או בלי לגלותה להם, אם אחרי שעיינה בראייה או שמעה טענות, אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, שוכנעה שגילויי הראייה עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור. הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראייה לפי סעיף 87.
- (ח) בכפוף לאמור בסעיף-קטן (ז) לעיל רשאי האדם אשר כנגדו הוצא הצו להיות נוכח בכל דיון לפי סעיף זה.
- (ט) בכל ענין של סדר דין אשר אינו מוסדר בסעיף זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה בערעור.
- (י) החליטה הוועדה בערעור שהוגש לפי סעיף-קטן (ג) לעיל, רשאית היא, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי או האדם אשר כנגדו הוצא הצו, לפי הענין, להשהות את ביצוע החלטתה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות ממועד מסירת החלטתה; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במניין השעות.
- פיקוח מיוחד 297. (א) מפקד צבאי רשאי להורות בצו שאדם יהיה נתון לפיקוח מיוחד.
- (ב) אדם הנתון בפיקוח מיוחד לפי סעיף זה – יהיה כפוף להגבלות אלו, כולן או מקצתן, כפי שיורה המפקד הצבאי:

- (1) יהיה נדרש לגור בתחומיו של מקום מסוים באזור, שיפרט אותו המפקד הצבאי בצו;
- (2) לא יעזוב את העיר, הכפר או הנפה, שבהם הוא גר, ללא רשות בכתב של מפקד צבאי;
- (3) יודיע בכל עת למפקד הצבאי או למי שיורה לו המפקד הצבאי היכן הבית או המקום שבו הוא גר;
- (4) יהיה חייב להתייצב כל אימת שידרוש זאת ממנו המפקד הצבאי ובמקום שיורה לו;
- (5) ישאר מאחורי דלתות ביתו למשך אותן שעות שיקבע המפקד הצבאי בצו.
- (ג) חייל רשאי לעצור אדם שלגביו ניתן צו לפי סעיפים קטנים (א) ו - (ב) ולהוליכו לשטח שהוא צריך להיות בו.
- (ד) הפר אדם צו לפי סעיף זה - ייאשם בעבירה על צו זה.
- (ה) על צו שהוצא לפי סעיף זה (להלן בסעיף זה - הצו) ניתן לערער לפני ועדת ערעורים שימנה נשיא בית המשפט הצבאי לערעורים (להלן בסעיף זה - הוועדה). הוועדה יכול שתהיה מורכבת מחבר אחד. חבר בוועדה ימונה שופט שדרגתו רב-סרן לפחות.
- (ו) מצאה הוועדה כי יש מקום להתערב בהחלטת המפקד הצבאי, רשאית היא לבטל את הצו, לקצרו או לשנות את תנאיו.
- (ז) הוגש ערעור לוועדה, רשאית היא לעכב את ביצוע הצו עד למועד מתן החלטתה.
- (ח) בהליכים לפי סעיף זה, מותר לסטות מדיני הראיות, מטעמים שיירשמו.
- (ט) בהליכים לפי סעיף זה רשאית הוועדה לקבל ראיה אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, או בלי לגלותה להם, אם אחרי שעיינה בראיה או שמעה טענות, אף שלא בנוכחות האדם אשר כנגדו הוצא הצו או בא כוחו, שוכנעה שגילוי הראיה עלול לפגוע בבטחון האזור או בבטחון הציבור. הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראיה לפי סעיף 87.
- (י) בכפוף לאמור בסעיף-קטן (ט) לעיל רשאי האדם אשר כנגדו הוצא הצו להיות נוכח בכל דיון לפי סעיף זה.
- (יא) בכל ענין של סדר דין אשר אינו מוסדר בסעיף זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה בערעור.
- (יב) החליטה הוועדה בערעור שהוגש לפי סעיף-קטן (ה) לעיל, רשאית היא, לבקשת בא כוח המפקד הצבאי או האדם אשר כנגדו הוצא הצו, לפי הענין, להשהות את ביצוע החלטתה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות ממועד מסירת החלטתה; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במניין השעות.
- (יג) ערער אדם שניתן לגביו צו לפי סעיף-קטן (ב)(1) לעיל, והושאר הצו בתוקפו, תדון הוועדה בעניינו אחת לשישה חודשים בין אם פנה אליה

אותו אדם בערעור נוסף, ובין אם לאו. בדיון כאמור, תהיינה לוועדה כל הסמכויות שהוענקו לה בערעור כאמור בסעיף-קטן (ו).

(יד) מפקד צבאי שהוציא צו לפי סעיף-קטן (ב)(1) לעיל, רשאי להורות כי אדם אשר כנגדו הוצא הצו יוחזק במעצר במקום שייקבע בידי המפקד הצבאי, באזור או בישראל, עד להעברתו למקום שנקבע בצו.

298. הדיון בהליכים לפי פרק זה יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן קבעה וועדת הערעורים שהוקמה מכוח סעיפים קטנים 296(ג) או 297(ה), הוראה אחרת לענין זה.

דלתיים
סגורות

סימן ד' - הרחקת מסתננים

299. בסימן זה -

הגדרות

"מסתנן" – מי שנכנס לאזור שלא כדין לאחר היום הקובע או מי ששוהה באזור ושאינו בידו היתר כדין.

"מזויין" - לרבות מי שמזויין במכשיר או בחומר העשוי להמית אדם או לגרום לו חבלה חמורה או חבלה מסוכנת אף שאינו כלי ירייה או חומר נפץ או חומר מתלקח.

"מוחזק במשמורת" – אדם המוחזק במשמורת מכוח צו גירוש.

"צו גירוש" – צו גירוש בכתב שניתן על ידי מפקד צבאי לפי סעיף 301(א).

300. (א) המסתנן - דינו מאסר שבע שנים.

דין מסתנן

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הוכיח מסתנן כי כניסתו לאזור הייתה כדין, דינו - מאסר שלוש שנים.

(ג) מי שהסתנן כשהוא מזויין, או בחברת אדם מזויין או נתמך על-ידי אדם מזויין, דינו - מאסר עשרים שנה.

301. (א) מפקד צבאי רשאי לצוות בכתב על גירושו של מסתנן מן האזור, בן שהואשם בעבירה לפי צו זה ובין שלא הואשם, וצו הגירוש ישמש אסמכתא חוקית להחזיק מסתנן כאמור במשמורת עד לגירושו; לעניין ביצועו, יראו צו גירוש כפקודת מעצר שניתנה לפי סימן ג' לפרק ג' לצו זה, זאת, לרבות לצורך ביצוע המעצר בישראל, לפי סעיף 265(א).

גירוש

(ב) לא יינתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א) אלא לאחר שניתנה למסתנן הזדמנות לטעון את טענותיו בפני קצין צה"ל או בפני קצין משטרה, ולאחר שטענות המסתנן הובאו בפני המפקד הצבאי.

(ג) ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א), יגורש המסתנן מהאזור בהקדם האפשרי, אלא אם כן יצא מהאזור מרצונו החופשי קודם לכן.

(ד) ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א), יימסר למסתנן, בכתב או בעל פה, ככל האפשר, בשפה המובנת לו, מידע על זכויותיו לפי צו זה, וכן על

זכותו, כי תימסר הודעה על החזקתו במשמורת לאדם קרוב לו ולעורך דין.

(ה) ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א) והאדם שנגדו הוצא צו גירוש נמצא מסיבה כלשהיא במעצר או מאסר, ישוחרר אותו אדם ממעצרו או ממאסרו לשם ביצוע הגירוש, אף אם לא תמה תקופת המעצר או המאסר, אלא אם נקבע אחרת בצו הגירוש.

(ו) ניתן צו גירוש לפי סעיף קטן (א), לא יגורש המסתנן, אלא אם חלפו 72 שעות מהמועד שנמסר לו צו הגירוש בכתב, זולת אם הסכים לכך; ורשאי המפקד הצבאי, לפי בקשתו של מי שניתן נגדו צו הרחקה, לדחות את מועד ביצוע ההרחקה.

(ז) על אף האמור בסעיף קטן (ו), אם נוכח המפקד הצבאי, כי המסתנן נכנס לאזור לא מכבר, רשאי הוא להורות על גירושו אף בטרם חלפו 72 שעות מהמועד שנמסר לו צו הגירוש בכתב, ובלבד שהמסתנן יגורש למדינה או לאזור שמהם הסתנן וכי הדבר יעשה בטרם חלפו 72 שעות מהמועד שבו היה לחייל או לשוטר יסוד סביר לחשד כי אותו אדם הסתנן לאזור.

302. מפקד צבאי רשאי להטיל את הוצאות ביצוע צו הגירוש, לרבות הוצאות ההחזקה במשמורת, על המסתנן, ובלבד שסך הוצאות אלה לא יעלה על 7,500 שקלים חדשים; ורשאי המפקד הצבאי להורות על חילוט ההוצאות מכספי המסתנן.

**הוצאות
ביצוע
גירוש**

303. (א) ניתן נגד מסתנן צו גירוש לפי הוראות צו זה, רשאי מפקד צבאי להורות על שחרורו של המסתנן בערבות עצמית, בין לבדה ובין בצירוף ערבות ערב, או בעירבון כספי של המסתנן או של ערב, או מקצתה בערבות ומקצתה בעירבון.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא יורה המפקד הצבאי על שחרורו של המסתנן, אם סבר כי –

**שחרור
בערבות**

(1) גירושו של המסתנן מהאזור נמנע או מתעכב בשל העדר שיתוף פעולה מלא מצדו, לרבות סירוב לחזור למדינת מוצאו, או

(2) יש בשחרורו של המסתנן כדי לסכן את ביטחון האזור, את שלום הציבור או את בריאותו.

(ג) השחרור בערבות יותנה בתנאים שיקבע המפקד הצבאי לשם הבטחת התייצבותו של המסתנן לצורך יציאתו מהאזור או גירושו במועד שנקבע, או לצורך הליכים אחרים לפי צו זה או לפי כל דין או תחיקת בטחון.

(ד) נוכח מפקד צבאי, כי המסתנן ששוחרר בערבות הפר או עומד להפר את תנאי שחרורו, רשאי הוא להורות בצו על החזרתו של המסתנן למשמורת.

(ה) הפר המסתנן את תנאי שחרורו, רשאי מפקד צבאי לצוות –

(1) על תשלום סכום הערבות, כולו או מקצתו, לקופת מפקדת האזור;

- (2) על חילוט העירבון, כולו או מקצתו, לטובת קופת מפקדת האזור.
304. (א) בכל הליך לפי סימן זה, חזקה כי אדם הוא מסתנן אם הוא נמצא באזור ללא תעודה או היתר המעידים על שהייתו באזור כדין, ללא הצדק סביר.
- (ב) לעניין סעיף זה -
- "תעודה או היתר כדין" - תעודה או היתר שהונפקו על ידי מפקד כוחות צה"ל באיו"ש או מי מטעמו, על פי הוראות תחיקת הביטחון, או שהונפקו על ידי רשויות מדינת ישראל, לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, כפי תוקפו בישראל מעת לעת, המתירות שהייתו של אדם באזור.
305. **כינון ועדה** תוקם באזור ועדה לבחינת צווי גירוש אשר מסמכותה לדון בעררים על החלטות שניתנו לפי סעיפים 301 עד 303 (להלן בסימן זה - "הוועדה").
306. (א) **הרכב הוועדה** מפקד כוחות צה"ל באיזור ימנה שופטים שדרגתם רב-סרן לפחות כחברים בוועדה.
- (ב) אחד מחברי הוועדה ימונה כנגיד הוועדה.
- (ג) נגיד הוועדה ימנה מבין חברי הוועדה חברים, אשר ישבו כוועדה של דן יחיד.
- (ד) נגיד הוועדה יהיה רשאי לקבוע, כי הוועדה תהא שלוש, אם ראה צורך מיוחד בכך. נקבע מותב של שלושה, ימנה נגיד הוועדה את יושב הראש.
- (ה) נגיד הוועדה יהא רשאי להחליף חבר וועדה באחר והדיון בערר יימשך מן השלב בו הופסק, אלא אם כן הורה הנגיד אחרת.
307. (א) **הבאה לפני ועדה לבחינת צווי גירוש** ניתן צו גירוש והוחזק אדם מכוחו במשמורת, יובא המוחזק בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום 8 ימים מיום מתן צו הגירוש, בפני הוועדה. אם טרם מלאו למוחזק במשמורת 18 שנים, יובא בפני הוועדה, לא יאוחר מתום 4 ימים מיום מתן צו הגירוש.
- (ב) מוחזק במשמורת, אשר לא הובא בפני הוועדה תוך פרק הזמן הקבוע בסעיף קטן (א), יובא בפני הוועדה, אשר תידון בעניינו ותורה על שחרורו, בתנאים או ללא כל תנאי, אלא אם סברה הוועדה, כי נסיבות העניין, לרבות מסוכנותו של המוחזק במשמורת, החשש להימלטותו מן הדין והגורמים לאי-הבאתו בפניה, אינן מצדיקות את שחרורו.
308. **סמכויות הוועדה** הוועדה רשאית -
- (א) להותיר את צו הגירוש בתוקפו, בשינויים או בלא שינויים.
- (ב) לבטל את צו הגירוש, אם שוכנעה שהמוחזק במשמורת אינו מסתנן.

(ג) להורות על שחרורו של מוחזק במשמורת בתנאים, לרבות בערבות, או ללא כל תנאי, אם שוכנעה, כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים זאת, או כי יש בשחרור כאמור כדי לסייע בהרחקתו של המוחזק במשמורת מן האזור; ובלבד שלא תורה כאמור אם

(1) הרחקתו של המוחזק במשמורת מן האזור נמנעת או מתעכבת בשל העדר שיתוף פעולה מלא מצדו, לרבות לעניין הבהרת זהותו או הסדרת הליכי גירושו מן האזור, ולרבות סירוב בלתי מוצדק לחזור למדינה ממנה הגיע לאזור או למדינה אחרת אם לא מתאפשרת חזרתו למדינה ממנה הגיע לאזור; או

(2) יש בשחרורו של המוחזק במשמורת כדי לסכן את בטחון האזור, את שלום הציבור או את בריאותו.

(ד) להורות על שחרורו של מוחזק במשמורת בערבות בתום פרק זמן שקבעה, אם לא הורחק מן האזור קודם לכן, אם שוכנעה באחד מאלה:

(1) כי הרחקתו של המוחזק במשמורת מן האזור נמנעת או מתעכבת בלא הצדק סביר למרות שיתוף פעולה מלא מצדו, וכי ניתן לבצע את צו הגירוש בתוך פרק הזמן שנקבע;

(2) כי מחמת גילו או מצב בריאותו החזקתו במשמורת עלולה לגרום נזק לבריאותו, או שקיימים טעמים הומניטריים מיוחדים אחרים המצדיקים את שחרורו בערובה, לרבות מקום שעקב ההחזקה במשמורת יוותר קטין בלא השגחה.

ובלבד שלא תורה כאמור אם יש בשחרורו של המוחזק במשמורת כדי לסכן את בטחון האזור, את שלום הציבור או את בריאותו.

(ה) להורות על שינוי התנאים שנקבעו לשחרורו של מוחזק במשמורת לפי סעיף 303.

(ו) להורות על החזרת הכספים שנגבו מהמסתנן בגין הוצאות ביצוע צו הגירוש, כאמור בסעיף 302, כולן או מקצתן.

309. (א) החליטה הוועדה, לפי סעיף 308, שלא לשחרר את המוחזק במשמורת, יבוא עניינו לבחינה נוספת בפני הוועדה, לא יאוחר משישים ימים אחרי מועד החלטתה לפי סעיף 308, או תוך תקופה קצרה יותר שקבעה הוועדה בהחלטתה.

עיון תקופתי

- (ב) מוחזק במשמורת, אשר לא הובא עניינו לבחינה נוספת בפני הוועדה תוך פרק הזמן הקבוע בסעיף קטן (א), יובא בפני הוועדה, אשר תידון בעניינו ותורה על שחרורו, בתנאים או ללא כל תנאי, אלא אם סברה הוועדה, כי נסיבות העניין, לרבות מסוכנותו של המוחזק במשמורת, החשש להימלטותו מן הדין והגורמים לאי-הבאתו בפניה, אינן מצדיקות את שחרורו.
- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם טרם מלאו למוחזק במשמורת 18 שנים, יובא עניינו לבחינה נוספת בפני הוועדה תוך פרק זמן שלא יעלה על 30 ימים.
310. (א) מוחזק במשמורת רשאי לפנות בכתב לוועדה בכל עת בבקשה לעיון חוזר בהחלטה שניתנה בעניינו, אם נתגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות, לרבות חלוף הזמן מיום מתן צו גירוש, והדבר עשוי לשנות החלטה קודמת של הוועדה.
- (ב) המפקד הצבאי או מי שהוסמך לכך על ידו רשאי לפנות בכתב לוועדה בבקשה להורות על החזרתו של מסתנן ששחרר על פי החלטת הוועדה למשמורת או בבקשה לקביעת תנאי שחרור שונים, אם נתגלו עובדות חדשות או השתנו נסיבות ממועד מתן ההחלטה הקודמת בעניינו של המסתנן; אין בהוראת סעיף קטן זה כדי לפגוע בסמכויות מפקד צבאי לפי סעיפים 301 עד 303.
311. בהליכים לפי פרק זה, יחולו הוראות סעיפים קטנים 296(ו) ו-296(ז).
312. בכפוף לאמור בסעיף 311, יחולו על דיון בהליכים לפי פרק זה הוראות סעיפים 51 ו-52(ב) ו-(ג) בשינויים המחוייבים.
313. (א) בכל עניין של סדר דין, אשר אינו מוסדר בפרק זה, תדון הוועדה בדרך הנראית לה מועילה ביותר לקבלת החלטה בעניין.
- (ב) הוועדה רשאית לפנות למפקד הצבאי לשם קבלת עמדתו, בכתב או בעל פה, בעניינו של מוחזק במשמורת או בכל שאלה הנדרשת לה לצורך קבלת החלטה, ובלבד שלא תקבל הוועדה החלטה כאמור בסעיפים קטנים 308(ב) עד 308(ה), מבלי שהובאה בפניה עמדת המפקד הצבאי.
- (ג) מוחזק במשמורת רשאי להעזר בנציג בטיעונו בפני הוועדה, ורשאית הוועדה לקבל את טיעוני המוחזק במשמורת בכתב אם בחר המוחזק שלא להופיע בפני הוועדה.
- (ד) הוראות סעיפים 42(א) עד 42(ד) יחולו על הליכי השחרור בערבות לפי פרק זה, בשינויים המחוייבים; לוועדה יהיו כל הסמכויות שהוענקו לבית המשפט הצבאי לפי סעיף זה.
314. **עיכוב ביצוע** נתנה הוועדה החלטה לפי סעיף 308, רשאית היא לצוות, לבקשת נציג המפקד הצבאי, על השהיית ביצוע ההחלטה לתקופה שלא תעלה על 72 שעות; לענין זה לא יבואו שבתות ומועדים במנין השעות.
315. **שמירת סמכויות** אין באמור בפרק זה כדי לגרוע מסמכותו של המפקד צבאי לבטל צו גירוש, בין לפני ההליכים לפי סעיף 308 ובין לאחריהם.

פרק י' - סמכויות מנהליות

סימן א' - הוראות מגבילות

316. (א) מפקד צבאי, או אדם הפועל בהרשאתו הכללית או המיוחדת של מפקד צבאי, רשאים בצו או על-ידי מתן הוראות או באופן אחר:

**תנועה
ותעבורה**

(1) לאסור, להגביל או להסדיר את השימוש בדרכים מסויימות או לקבוע מסלולים שבהם יעברו כלי רכב או בעלי-חיים או בני-אדם בין באופן כללי ובין באופן מסוים;

(2) לדרוש מכל אדם שהוא הבעלים או המחזיק של כלי-רכב, או שכלי-רכב נמצא בשליטתו, שישתמש בכלי-רכב להובלת סחורות בזמנים ובדרכים שיפורטו על-ידו;

(3) לאסור, להגביל או להסדיר תנועת בני-אדם, בדרך כלל, או של בני-אדם ממין או מסוג מסויימים, או של בני-אדם מסויימים בכלי טיס, ברכבות, במכוניות, באוטובוסים, בכלי-רכב אחרים או בכלי שיט.

(ב) כל חייל רשאי לדרוש בצו מתושביה של כל עיר, כפר, שטח, או שכונה, כולם או מקצתם, להסיר מן הדרך כל מתרס או מטרד או כל זכוכית, מסמרים או מחסומים או מכשולים אחרים שיש בהם כדי להפריע לשימוש באותו דרך.

(ג) אדם המפר צו, הוראה או כל דרישה שניתנו על-פי סעיף זה - ייאשם בעבירה על צו זה.

עוצר 317. מפקד צבאי רשאי לדרוש בצו מכל אדם, המצוי בתחומי שטח שיצויין בצו, כי ישאר בתוך בית במשך אותן שעות שיינקבו בצו. אדם הנמצא מחוץ לבית, בתחומי השטח האמור, במשך אותן שעות, ללא תעודת-היתר בכתב שהוצאה בידי המפקד הצבאי או מטעמו - ייאשם בעבירה על צו זה.

318. (א) מפקד צבאי רשאי להכריז על כל שטח או מקום שהם סגורים (להלן בסעיף זה - "שטח סגור").

**שטחים
סגורים**

(ב) נסגר שטח או מקום כאמור בסעיף קטן (א), רשאי מפקד צבאי לקבוע כי תחול עליו אחת מההוראות אלו:

(1) לא יכנס אדם לשטח הסגור;

(2) לא יצא אדם מהשטח הסגור;

(3) לא יכנס אדם לשטח הסגור ולא ישהה בו;

(4) לא יכנס אדם לשטח הסגור ולא יצא ממנו.

(ג) מפקד צבאי רשאי בהיתר אישי או בהיתר כללי לפטור אדם מהוראות ההכרזה בדבר סגירת שטח או מקום כאמור בסעיף זה.

(ד) הפר אדם הוראות הכרזה בדבר סגירת שטח או מקום, לפיה נאסרה הכניסה לשטח סגור או השהייה בו, או תנאי היתר שניתנו על פי סעיף זה, יהיו כל חייל, שוטר או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך רשאים

להוציאו אל מחוץ לשטח הסגור. סעיף קטן זה לא יחול על תושב קבוע בשטח הסגור.

(ה) הפר אדם הוראות הכרזה בדבר סגירת שטח או מקום, לפיה נאסרה היציאה מהשטח הסגור, או תנאי היתר על פי סעיף זה – יהיו כל חייל או שוטר רשאים לעצרו ולהוליכו לשטח הסגור.

(ו) הפר אדם הוראות הכרזה בדבר סגירת שטח או מקום או תנאי היתר שנתנו על פי סעיף זה, או הפריע אדם לחייל לשוטר או לרשות מוסמכת שנתמנתה לכך למלא תפקידיהם על פי סעיף זה או מכוחו - ייאשם בעבירה על צו זה.

319. (א) בסעיף זה -

צווים לפתוח ולסגור מקומות

"בית עסק" - לרבות בית-מלאכה, בית חרושת, בית מסחר, חנות, מסעדה, מזנון, בית מרקחת, מאפיה, מכבסה וכל עסק שמטרתו ייצור טובין, מכירתם או מתן שירותים לציבור;

"מחזיק" - לגבי כל מקום - לרבות בעלים, שוכר, מנהל, פקיד, מורשה או כל מי שבידו השליטה על המקום או האפשרות הממשית להפעילו.

(ב) מפקד צבאי רשאי, בצו:

(1) אם הוא סבור כי הדבר דרוש לשם קיום השירותים החיוניים, לדרוש מכל אדם המחזיק בית-עסק, מוסד ללימודים או מקום אחר שהציבור או חלק ממנו מבקר בו (להלן בסעיף זה - מקום), שיש לו טעם להאמין כי נסגר עקב סגירה כללית או כל סגירה מאורגנת של מקומות, כי יפתח את המקום וינהלו כרגיל:

(2) אם הוא סבור כי הדבר דרוש לשם קיום הממשל התקין, הסדר הציבורי ולשם בטחון האזור וכוחות צה"ל, לדרוש מכל אדם המחזיק במקום כי יסגרנו ויחדל מלנהלו ויחזיקנו סגור במשך תקופה שתיקבע בצו.

(ג) אדם המפר צו שניתן על-פי סעיף זה - ייאשם בעבירה על צו זה.

320. (א) לענין סעיף זה - "סמל" - לרבות שלט, דגל, סימן, צבע, כתובת וסיסמא.

סמכות להורות שילוט הסרת שילוט

(ב) חייל רשאי להורות בצו, לכל אדם, אם הוא סבור כי הדבר דרוש לבטחון האזור, לשלום האזור או לשם שמירה על הסדר הציבורי, להסיר, למחוק או לכסות, כפי שיורה, כל סמל המוצג במקרקעין או המצוי בהם ובלבד שאין בכך כדי לסכן את גופו או את חייו של אדם כאמור.

(ג) בלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (ב), כל מחזיק במקרקעין חייב להסיר, למחוק או לכסות בכל דרך אחרת כל סמל המוצג או המצוי במקרקעין שבחזקתו, אם הסמל עלול להשפיע על דעת הקהל באזור באופן העלול לפגוע בבטחון האזור, בשלום האזור או בסדר הציבורי בו.

(ד) המפר הוראה מהוראות סעיף זה או הוראה שניתנה על פיו ייאשם בעבירה על צו זה ואולם לא ייאשם בעבירה על סעיף קטן (ג) אם יוכיח

כי הוא לא ידע על קיומו של הסמל ולא היה עליו לדעת על כך, בנסיבות הענין.

מפקד צבאי רשאי להורות בצו לכל מחזיק במקרקעין, אם הוא סבור כי הדבר דרוש לבטחון האזור או לשם שמירה על הסדר הציבורי, על סימונם, צביעתם ושילוטם של מקרקעין שבחזקתו. (א) .321 **צביעה, שילוט וסימון**

המפר הוראה שניתנה על-פי סעיף זה או הגורם להשחתת או טשטוש סימנים, צבעים ושלטים שנעשו בהתאם לסעיף זה או לכל דין ותחיקת ביטחון, ייאשם בעבירה על צו זה. (ב)

סימן ב' - תעודות זיהוי

אדם הנדרש לעשות כן בידי חייל או איש שירות הבטחון הכללי, חייב למסור ידיעות מלאות המאפשרות את זיהויו ולהציג כל תעודה שברשותו המאפשרת את זיהויו. (א) .322 **חובה למסור ידיעות מזהות**

תושב, גבר, שמלאו לו 16 שנה ישא עמו תעודת זהות. (א) .323

מי שנכנס לאזור מישראל ואיננו תושב אזור מוחזק ישא עמו תעודה המשמשת לזיהויו שהוא חייב לשאתה בישראל. (ב) **נשיאת תעודת זהות**

תושב אזור מוחזק, גבר שמלאו לו 16 שנה, ישא עמו תעודת זהות המנופקת לפי תחיקת הבטחון החלה באזור המוחזק. (ג)

לענין סעיף זה - "תעודת זהות" - תעודה המזהה את המחזיק בה, שהונפקה בידי רשויות האזור או רשויות אזור חבל עזה. (א) .324 **נטילה זמנית של תעודת זהות**

חייל רשאי ליטול, מכל אדם, את תעודת הזהות שלו (להלן בסעיף זה - "תעודה") אם הוא סבור כי הדבר דרוש לשם אחד מאלה:

(1) הבטחת ביצועה של הוראה שניתנה לאותו אדם על פי סעיפים 316(ב) או 320;

(2) הבטחת התייצבותו של אותו אדם במקום ובמועד שנקבעו בהוראה שניתנה בידי רשות מרשויות צה"ל או מי מטעמה על פי סעיף 225;

(1) עם נטילת התעודה כאמור בסעיף קטן (ב), ימסור החייל לאדם ממנו ניטלה התעודה תיעוד חליפי. (ג)

(2) בתיעוד החליפי, כאמור בפסקה (1), ירשום החייל את הפרטים האלה: שם אדם שתעודתו ניטלה, נפת מגוריו, מספר הזהות של אותו אדם, מועד נטילת התעודה, עילת הנטילה, המקום והמועד בהם יוכל האדם לקבל את התעודה שניטלה, תקופת תוקפו של התיעוד החליפי וכן את פרטי החייל שנטל את התעודה.

(3) תוקפו של התיעוד החליפי, כאמור בפסקה (1), יהא לתקופה של 96 שעות ממועד נטילת התעודה אלא אם כן נרשמה תקופה קצרה מזו בתיעוד החליפי כאמור, ובתקופה זו יחשב התיעוד החליפי כתעודת זהות - לענין כל דין ותחיקת בטחון.

(ד) תעודה שניטלה כאמור בסעיף קטן (ב)(1) תושב לאדם ממנו ניטלה מיד לאחר גמר ביצוע ההוראה שניתנה לאותו אדם ואולם החייל רשאי להורות לאדם שתעודתו ניטלה כאמור להתייבב במקום ובמועד שייקבעו ויירשמו בתיעוד החליפי כאמור בסעיף קטן (ג) (1) על מנת לקבל את התעודה שניטלה ובלבד שהמועד שייקבע כאמור יהא בתוך תקופת תוקפו של התיעוד החליפי.

(ה) תעודה שניטלה כאמור בסעיף קטן (ב)(2) תושב לאדם ממנו ניטלה מיד לאחר התייצבותו.

סימן ג' - סמכויות שונות

בסימן זה: 325.

הגדרות

"אמצעי בטחון" - אמצעי שהמפקד הצבאי קבע בהתאם לסעיף 326(א).

"בעל מקרקעין" - לרבות בעלים, מחזיק, חוכר ושוכר.

"בעל מטלטלין" - לרבות בעלים ומחזיק.

326. (א) מפקד צבאי רשאי להורות כי יינקטו אמצעים הדרושים, לדעתו, לשם שמירה על בטחון תושבי האזור או מי שנמצא באזור, או על רכושם, או על בטחון האזור או לקיום הסדר הציבורי.

נקיטת אמצעי ביטחון

(ב) אמצעי בטחון לפי צו זה יכול שיינקטו ביחס לאדם, מקרקעין או מטלטלין.

(ג) הוראה על נקיטת אמצעי בטחון יכול שתחול על כל האזור, על שטחים מסויימים בו, על כלל הציבור, על סוג בני אדם, או על בני אדם מסויימים, הכל כפי שיורה המפקד הצבאי.

(ד) המפקד הצבאי יפרט בהוראה, את כל העבודות או הפעולות הנדרשות על ידו והוא רשאי לקבוע פרק זמן שבמסגרתו יש לסיים את ביצוע העבודות או הפעולות.

(ה) בהוראה, יכול המפקד הצבאי, בין היתר:

(1) לחייב בעל מקרקעין או בעל מטלטלין או כל אדם לבצע כל פעולה או עבודה, במקרקעין או במטלטלין, לפי הענין;

(2) לחייב בעל מקרקעין או מטלטלין או כל אדם לאפשר ביצוע של כל פעולה או עבודה במקרקעין או במטלטלין, לפי הענין, בידי מי שהורשה לכך בידי המפקד הצבאי, כאמור בסעיף 327(א);

(3) לחייב אדם להחזיק ברשותו אמצעי בטחון ולעשות בהם שימוש;

(4) לאסור על אדם לעשות שימוש במקרקעין או במטלטלין אלא אם כן הותקנו בהם אמצעי בטחון;

(5) לאסור על אדם לנוע במקומות שייקבעו בהוראה, אלא בכלי רכב שהותקנו בו אמצעי בטחון.

327. (א) המפקד הצבאי רשאי לקבוע כי הוראה לפי סעיף 326 תבוצע בידי מי שיורשה לכך על ידו בכתב.
- (ב) ניתנה הוראה לפי סעיף 326, רשאי המפקד הצבאי, או מי שהורשה לכך על ידו בכתב, להכנס למקרקעין או למטלטלין, שלגביהם ניתנה ההוראה, על מנת לוודא ביצוע ההוראה או על מנת לבצעה.
- (ג) כניסה למקום, כאמור בסעיף קטן (ב), תיעשה, במידת האפשר, בתאום עם בעל המקרקעין או עם בעל המטלטלין, לפי הענין, ובין השעות שמונה בבוקר עד שמונה בערב.
- (ד) המפקד הצבאי, ומי שהורשה על ידו לבצע את ההוראה בדבר נקיטת אמצעי בטחון, יהיו רשאים, לשם ביצוע ההוראה ולשם כניסה כאמור בסעיף קטן (ב), להשתמש בכח סביר, במידה הדרושה לפי הנסיבות, כלפי אדם, מקרקעין או מטלטלין.
328. המפקד הצבאי יקבע מי יישא בהוצאות נקיטת אמצעי הבטחון ויהיה רשאי לקבוע כי הוצאות אלו יוטלו, כולן או חלקן, על בעל המקרקעין או המטלטלין או על האדם שברשותו נמצאים אמצעי הבטחון, לפי הענין.
329. מפקד צבאי רשאי להפעיל סמכויותיו לפי צו זה על ידי מתן צווים, הוראות, הודעות, דרישות או בכל אופן אחר, בעל פה או בכתב, הכל כפי שימצא לנכון.
330. מי שלא ציית לכל הוראה שניתנה כדין בידי המפקד הצבאי לפי סעיף 326 או שהתרשל במילויה או שגרם ביודעין נזק לאמצעי בטחון או המפריע למי שהוסמך לפעול לפי צו זה, דינו - מאסר ששה חודשים.
331. (א) בסעיף זה ובסעיף 332 -
- "בנין" - כל מבנה בין שהוא בנוי אבן ובין שהוא בנוי בטון, טיט, ברזל, עץ או כל חומר אחר, לרבות:
- (1) כל חלק מבנה כאמור וכל דבר המחובר לו חיבור קבע;
- (2) קיר, סוללת עפר, גדר וכיוצא באלה, הגודרים או תוחמים או מיועדים לגדור או לתחום שטח קרקע או חלל.
- "שטח הקרקע שעליו ניצב בנין" - לרבות השטח שמסביב לבנין ועד גבולות החלקה.
- (ב) לא יוקם בנין על שטח הקרקע שעליו ניצב בנין שהוחרם ונהרס ולא תוסר אטימה מבנין שהוחרם ופתחיו נאטמו בהתאם לצו שניתן בידי מפקד צבאי מכוח סמכותו לפי תקנה 119 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 אלא באישורו של מפקד כוחות צה"ל באזור.
- (ג) אדם המקים בנין או מסיר אטימה מבנין בניגוד לאמור בסעיף קטן (ב) דינו - שנתיים מאסר.
- (ד) מפקד צבאי רשאי לצוות על הריסת בנין שהוקם מחדש או אטימת בנין שהאטימה מפתחיו הוסרה בניגוד להוראות סעיף זה.

פיקוח הבניה על 332. (א) בסעיף זה -

"בניה" - לרבות הקמת בנין, וכל פעולה המיועדת להקמת בנין או הכנסת שינויים בו.

"רישיון" - רישיון כמשמעותו בפרק הרביעי לחוק תכנון ערים, כפרים ובנינים, מס' 79 לשנת 1966, או היתר לפי סעיף 2 לצו בדבר מתן היתרים לעבודות בשטחים תפוסים לצרכים צבאיים (יהודה והשומרון) (מס' 997), התשמ"ב-1982, לפי הענין, לרבות פטור מאחר מאלה.

(ב) מפקד צבאי רשאי, בצו, לאסור בניה או להורות על הפסקתה או להתנות תנאים לבניה, אם הוא סבור שהדבר דרוש לבטחון האזור או להבטחת הסדר הציבורי.

(ג) ניתן צו לפי סעיף קטן (ב), לא יינתן רישיון ביחס למקרקעין שלגביהם ניתן הצו, אלא באישור המפקד הצבאי או מי שהוסמך לכך על ידו.

(ד) ניתן רישיון לפני מתן צו לפי סעיף קטן (ב) לגבי המקרקעין ביחס אליהם ניתן הרישיון, יותלה הרישיון כל עוד הצו בתוקף או כל עוד המפקד הצבאי או מי שהוסמך לכך על ידו לא הורה אחרת, באופן כללי או לענין מסוים.

(ה) נעשתה בניה בניגוד לצו שהוצא לפי סעיף קטן (ב), רשאי המפקד הצבאי להורות בצו שהבנין או אותו חלק ממנו שנעשתה בהם בניה כאמור, ייהרס, יפורק או יסולק.

(ו) (1) העובר על הצו שהוצא על ידי מפקד צבאי לפי סעיף קטן (ב), דינו - שנתיים מאסר.

(2) חבר מוסד תכנון שהצביע בעד החלטה לתת רישיון או להמליץ עליו או היה שותף לה שלא בדרך הצבעה, בידעו שמתן הרישיון הוא בניגוד להוראות סעיפים קטנים (ג) ו-(ד), דינו - מאסר שנה.

(3) עובד של מוסד תכנון או של רשות מקומית אשר קבע בכתב, או בעל פה בשעת דיון במוסד התכנון, כי ניתן לתת רישיון, ועל יסוד קביעתו ניתן הרישיון או הומלץ עליו, בידעו שמתן הרישיון הוא בניגוד להוראות סעיפים קטנים (ג) ו-(ד), דינו מאסר שנה.

(4) בסעיף קטן זה, "מוסד תכנון" - רשות שיש לה סמכות בענין תכניות תכנון או רישיונות לפי חוק תכנון ערים, כפרים ובנינים, מס' 79 לשנת 1966, לפי צו בדבר תכנון ערים, כפרים ובנינים (יהודה והשומרון) (מס' 418), התשל"א-1971, או לפי צו בדבר מתן היתרים לעבודות בשטחים תפוסים לצרכים צבאיים (יהודה והשומרון) (מס' 997), התשמ"ב-1982, לפי העניין.

סימן ד' - המאבק בתופעת השכרות

הערה: סימן זה הוגדר כהוראת שעה. תחילת תוקפו של הסימן ביום 20.01.11 והוא יעמוד בתוקפו למשך שלוש שנים.

הגדרות 332 א בסימן זה -

"החזקה" - שליטתו של אדם בדבר המצוי בידו, בידו של אחר או בכל מקום שהוא, בין שהמקום שייך לו ובין אם לאו; והדבר המצוי בידם או

בהחזקתם של אחד או כמה מבני חבורה בידיעתם ובהסכמתם של השאר יראו כמצוי בידם ובהחזקתם של כל אחד מהם כאחד ;

**תיקון: צו
מס' 1668;
צו מס' 1740**

"כלי קיבול סגור" - כלי קיבול המכיל משקה משכר, שלא נפתח כלל מאז ייצורו ;

"מקום ציבורי" - דרך, בנין, מקום או אמצעי תעבורה שיש אותה שעה לציבור זכות או רשות של גישה אליהם, בלא תנאי או בתנאי של תשלום, וכל בנין או מקום המשמש אותה שעה להתקהלות ציבורית או דתית או לבית משפט היושב בפומבי, למעט:

1. בית עסק מסוג מסעדה, בית קפה, הסעדה ;
2. עסק למכירת משקאות משכרים המוגשים לצריכה במקום ;
3. בית מלון, פנסיון או אכסניה, ובלבד שאינם מיועדים בעיקרם למתן שירותי אירוח ולינה למי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים ;
4. מקום לעריכת מופעים וירידים, קולנוע, תיאטרון, אמפיתיאטרון, מקום אחר לעריכת אירועי תרבות, בידור וספורט תחת כיפת השמים, דיסקוטק, יריד שלא במבנה של קבע וכלי שיט המשמש לעינוג ציבורי ;
5. אולם שמחות וגן אירועים.

"משקה משכר" - משקה תוסס או אלכוהולי שנועד לצריכת אדם והמכיל, בבדיקת מדגם ממנו, שני אחוזים או יותר אלכוהול לפי הנפח, למעט סמים ותרופות המוכנים או נמכרים על ידי רוקח ; צוינה תכולת האלכוהול שבמשקה הנמצא במיכל סגור, ישמש ציון זה הוכחה לכאורה למידת התכולה. לעניין זה, ייחשב כמשקה משכר, אף משקה שעל פי ריחו, הכלי המשמש לקיבולו או נסיבות הענין, ניתן להניח כי הוא משקה משכר ;

"רכב" - כהגדרתו בצו בדבר התעבורה [נוסח משולב] (מס' 1805), התשע"ט - 2018.

**תיקון: צו
מס' 1805**

א. היה לשוטר הנמנה עם כוחות המשטרה יסוד סביר להניח כי אדם שותה משקה משכר או כי אדם המחזיק משקה משכר מתכוון לשתותו, במקום ציבורי או ברכב הנמצא במקום ציבורי, וכי שתית המשקה המשכר עלולה להביא להפרת הסדר הציבורי או לפגיעה בשלום הציבור או ביטחונו, רשאי הוא לתפוס או להשמיד את המשקה המשכר או את כלי קיבולו ; לעניין סעיף זה, "השמדה" – לרבות שפיכה מיידית של המשקה המשכר והשלכת כלי קיבולו לפח אשפה.

332.ב.

**סמכות
תפיסה
והשמדה של
משקה
משכר וכלי
קיבול**

**תיקון: צו
מס' 1668;
צו מס' 1740**

ב. היה לשוטר הנמנה עם כוחות המשטרה יסוד סביר להניח כי מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים שותה משקה משכר או כי מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים המחזיק משקה משכר מתכוון לשתותו, במקום ציבורי או ברכב הנמצא במקום ציבורי, שלא בנוכחות האחראי על מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים ובהסכמתו או שלא בחוג משפחתו, רשאי הוא לתפוס או להשמיד את המשקה המשכר או את כלי קיבולו ; בסעיף קטן זה "אחראי על מי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים" – הורה, הורה חורג, אפוטרופוס או מי שמי שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים נתון במשמורתו או בהשגחתו לפי דין.

ג. אופן הטיפול במשקה ובכלי הקיבול לצורך תפיסתם או השמדתם יהיה כאמור בפקודות משטרת ישראל, או כאמור בנוהלי משטרת ישראל, ובלבד שיפורסמו באתר האינטרנט של המשטרה.

ד. לעניין סעיף 332ב, אדם המחזיק משקה משכר בכלי קיבול שאינו כלי קיבול סגור, במקום ציבורי או ברכב הנמצא במקום ציבורי, בין השעות 21:00 ל-06:00, חזקה כי בכוונתו לשתות את המשקה המשכר וכי שתייתו עלולה להביא להפרת הסדר הציבורי או לפגיעה בשלום הציבור או ביטחונו, אלא אם כן הוכח אחרת להנחת דעתו של השופט הנמנה עם כוחות המשטרה."

סימן ה' - הסמכת פקחים (שהייה באזור שלא כדין)

<p>בסימן זה -</p> <p>"חוק הכניסה לישראל" - חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, כפי תוקפו בישראל מעת לעת;</p> <p>"ישראלי" - אדם הרשום במרשם האוכלוסין לפי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965, כפי תוקפו בישראל מעת לעת;</p> <p>"מקום משמורת" - מקום משמורת אשר מצוי בישראל, כהגדרתו בסעיף 13א(א) לחוק הכניסה לישראל.</p> <p>"פקח" - מי שהוסמך בכתב מינוי על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור לפעול בהתאם להוראות סימן זה;</p> <p>"שהייה באזור שלא כדין" - שהייה באזור ללא היתר כדין, של מי שאינו תושב האזור ואינו ישראלי ואשר נכנס לאזור דרך ישראל;</p> <p>"תושב האזור" - אדם הנמצא כדין באזור ואשר מקום מגוריו הקבוע הוא באזור.</p>	<p>ג.332</p> <p>הגדרות תיקון: צו מס' 1698</p>
<p>(א) לשם ביצוע הוראות סימן זה, רשאי פקח:</p> <p>(1) לדרוש מאדם שיש יסוד להניח, כי שהייתו באזור הינה שלא כדין, לזהות את עצמו ולהציג בפניו את המסמכים הנוגעים לשהייתו וכן למסור לו ידיעות הנוגעות לשהייתו;</p> <p>(2) להיכנס בכל עת סבירה למקום, למעט מקום מגורים, שלגביו יש חשד כי מצוי בו אדם השוהה שלא כדין באזור כדי לערוך בדיקה בעניין.</p> <p>(ב) התעורר חשד לשהייה באזור שלא כדין, רשאי פקח לתפוס כל מסמך הקשור לשהייה כאמור.</p> <p>(ג) חבר בוועדה לבחינת צווי הגירוש, כהגדרתה בסעיף 305, רשאי, לבקשת פקח, ליתן צו המתיר לפקח להיכנס למקום מגורים כדי לערוך בדיקה לעניין קיום הוראות סימן זה, אם ראה כי התקיים אחד מאלה:</p> <p>(1) יש יסוד סביר להניח כי נמצא בו אדם השוהה שלא כדין באזור;</p> <p>(2) יש יסוד סביר להניח כי נמצא בו אדם ששהייתו באזור מחייבת היתר, והפקח ביקש רשות להיכנס למקום כדי לערוך בירור בעניין ובקשתו לא נענתה.</p>	<p>ד.332</p> <p>סמכות פקח תיקון: צו מס' 1698</p>

- (ד) כניסה למקום לפי סימן זה, תיעשה רק לאחר שהפקח זיהה את עצמו לפני מי שנחזה כמחזיק המקום והודיע לו את המטרה שלשמה מתבקשת הכניסה, ובמקום המשמש למגורים – הציג בפניו את הצו שהוצא לפי סעיף קטן (ג); לא אפשר מחזיק המקום את הכניסה, רשאי הפקח להשתמש בכוח סביר כלפי אדם או כלפי רכוש לאחר שהזהירו על כך.
- (ה) היה לפקח יסוד סביר לחשד כי אדם שוהה באזור שלא כדין, רשאי הוא, לאחר שהזדהה בפניו והסביר לו את סיבת הדרישה, לדרוש ממנו להילוות אליו למקום משמורת. סירב אותו אדם לציית לדרישה כאמור, רשאי הפקח להשתמש בכוח סביר כדי להביאו למקום משמורת.
- (ו) הבאה למקום משמורת, כאמור בסעיף קטן (ה), תיעשה בהקדם האפשרי ותוך זמן סביר מרגע החלטת הפקח על העברה למקום משמורת.
- (ז) פקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי סימן זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שני אלה:
- (1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו, והוא לובש מדי פקח, בצבע ובצורה שהורה לעניין זה שר הפנים בישראל מכוח סמכותו לפי סעיף 13ה(ו)(1) לחוק הכניסה לישראל, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה;
- (2) יש בידו תעודת פקח כדין, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

פרק י"א - הוראות שונות

333. העובר על הוראות צו זה, או אינו מקיים הוראה או חובה שנקבעה בתחיקת בטחון, דינו מאסר חמש שנים, אם לא נקבע במפורש עונש אחר לאותה עבירה.
334. (א) על מי שמועד תשלום הקנס שהוטל עליו לפי סעיף 165, חל טרם יום י"ז באדר התשס"ז (07.03.07), לא יחולו עליו הוראות סעיף קטן 175(ה) ויחולו עליו הוראות סעיף זה, בשינויים האלה:
- (1) בסעיף קטן (א) במקום המילים 'שלוש שנים' יבוא 'שנתיים';
- (2) במקום האמור בסעיף קטן (ג) יבוא:
- "מאסר במקרה של אי-תשלום קנס ירוצה לאחר כל עונש מאסר שעל הנידון לרצות"
- (ב) צו מעצר אשר הוצא מכוח הצו בדבר מעצרים מנהליים (הוראת שעה) [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1591), התשס"ז-2007, ההליכים שנעשו ביחס לצו המעצר בהתאם להוראותיו וההסמכות שניתנו מכוחו, יראו אותם כאילו נעשו מכוח סימן ב' לפרק ט' לצו.
- (ג) הוראות סימן ג' לפרק ט' יחולו על מוחזקים במשמורת שנגדם ניתן צו גירוש לפני יום (כ"ה בתשרי התשי"ע (13 באוקטובר 2009); על אף האמור בצו זה, המוחזקים במשמורת שנגדם ניתן צו גירוש לפני

תחילתו של צו זה יובאו לפני וועדה לפי סעיף 274(א) בתוך 14 ימים מיום (כ"ה בתשרי התש"ע (13 באוקטובר 2009).

(ד) הוראות סעיפים 331 ו-332 יחולו לגבי כל בניין כאמור בסעיף קטן (ב) בין שהוחרם ונהרס ובין שהוחרם ופתחו נאטמו, לפני יום ו' באייר התשל"ב (20 באפריל 1972) ובין לאחריו; הוחל בהקמתו של בנין בשטח הקרקע שעליו ניצב בנין שהוחרם ונהרס כאמור בסעיף קטן 331(ב) לפני מועד זה, יופסקו כל פעולות ההקמה.

335. (א) בצו בדבר פרשנות (יהודה והשומרון) (מס' 130), התשכ"ז-1967 -

תיקונים
עקיפים

(1) לאחר סעיף 8(ב) יבוא:

"8(ב1) תחיקת ביטחון של מפקד כוחות צה"ל באזור או של מפקד צבאי עדיפה על תחיקת ביטחון, שניתנה על ידי אחר, מכוח סמכות שהוענקה לו מכוח סעיף 17(ג)"

(2) לאחר סעיף 17(ב) יבוא:

"17(ג) מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להעניק, בכתב, לאחר את סמכויותיו של מפקד צבאי, כולן או מקצתן"

(ב) בצו דבר מתקני כליאה (יהודה והשומרון) (מס' 29), התשכ"ז-1967, לאחר סעיף 2(ד) יבוא:

"2(ה) נער או בוגר רך, כמשמעם בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651) התש"ע-2009, יוחזק במעצר בנפרד מיתר הכלואים אלא אם כן הורה מפקד צבאי אחרת לגבי מקרה מסוים או לגבי סוג של מקרים."

(ג) בצו דבר איסור פעולות הסתה ותעמולה עוינת (יהודה והשומרון) (מס' 101), התשכ"ז-1967, סעיפים 7 ו-7א - בטלים.

(ד) בצו בדבר שירות בתי הסוהר (יהודה והשומרון) (מס' 254), התשכ"ח-1968, בסעיף 4, סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) - בטלים.

(ה) בצו בדבר מינויים והעסקת עובדים במנגנון הממשלתי (יהודה והשומרון) (מס' 37), התשכ"ז-1967 -

(1) בסעיף 2ד, בפסקה (א), במקום "91(א)(2) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970", יבוא: "319(ב)(2) לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."

(2) בסעיף 2ז, במקום "הצו בדבר הסמכת אנשים לערוך חקירה מוקדמת של עדים (יהודה והשומרון) (מס' 17), התשכ"ז-1967", יבוא: "סעיפים 70 ו-260 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009."

- (ו) בצו בדבר זימון למשפט על עבירות שנעברו מחוץ לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 148), תשכ"ח-1967, בסעיף 1, במקום: "בצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (אזור הגדה המערבית) (מס' 52), תשכ"ז-1967", יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (ז) בצו בדבר תחנות מעבר - גשרי הירדן (יהודה והשומרון) (מס' 175), תשכ"ח-1967, בסעיף 4, במקום: "הצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (אזור הגדה המערבית) (מס' 52), תשכ"ז-1967" יבוא: "סעיף 4 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (ז1) בצו בדבר רשיונות לכלי ירייה (יהודה והשומרון) (מס' 180), התשכ"ח-1967
- (1) בסעיף 1, במקום "צו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378) התש"ל-1970", יבוא: "בסעיף 1 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (2) בסעיף 2 -
- (א) בסעיף קטן א', במקום: "לסעיפים 52(א) ו-53(א)(1) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "לסעיפים 230 ו-232 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום: "צו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970", יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (ח) בצו בדבר חוק חומרי נפץ (יהודה והשומרון) (מס' 275), התשכ"ח-1968, בסעיף (3) -
- (1) במקום "צו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (יהודה והשומרון) (מס' 52), תשכ"ז-1967" יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (2) במקום "בצו בדבר אנשי שירות הביטחון הפועלים באזור (יהודה והשומרון) (מס' 121), התשכ"ז-1967" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (ט) בצו בדבר הסדרת מקומות רחצה ציבוריים (יהודה והשומרון) (מס' 280), התשכ"ח-1968, במקום "בצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשיתוף עם צה"ל (יהודה והשומרון) (מס' 52), תשכ"ז-1967" יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"

(י) בצו בדבר סמכויות מכס (יהודה והשומרון) (מס' 309), התשכ"ט-1969

(1) בסעיף (2) -

(א) במקום "סעיף 80(ב) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "סעיף 61 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(ב) במקום "סעיף 81" יבוא: "סעיף 67".

(ג) במקום "סעיף 1(א) לצו בדבר הסמכת אנשים לערך חקירה מוקדמת של עדים (יהודה והשומרון) (מס' 17), תשכ"ז-1967", יבוא: "סעיף 70 לצו בדבר הוראות ביטחון".

(2) בסעיף (3), במקום "לפי פרק ד" יבוא: "לפי פרק ג".

(יא) בצו בדבר תשלום דמי עדים (יהודה והשומרון) (מס' 351), תש"ל-1969, בסעיף 1, במקום "לפי סעיף 5 לצו בדבר הוראות ביטחון" יבוא: "לפי סעיף 9 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"

יא) בצו בדבר הסדרת השמירה בישובים (יהודה והשומרון) (מס' 432), תשל"א-1971 - (1)

(1) בסעיף 3ב, במקום "סעיף 78 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970, יבוא: "פרק ג' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"

(2) בסעיף 3ג, במקום "הצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"

(יב) בצו בדבר העסקת שוטרים בשכר לרגל אירוע (יהודה והשומרון) (מס' 519), התשל"ג-1973, בסעיף 1, במקום "בצו בדבר כוחות משטרה הפועלים בשתוף עם צה"ל (יהודה והשומרון) (מס' 52), תשכ"ז-1967" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(יג) בצו בדבר סימון מוצרים (יהודה והשומרון) (מס' 530), תשל"ד-1973, בסעיף 5א, במקום "סעיפים 80 עד 83 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "סעיפים 60 עד 69 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"

- (יד) בצו בדבר סמים מסוכנים (יהודה והשומרון) (מס' 558), תשל"ה-1975 -
- (1) בכל מקום, במקום "צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (2) בסעיף 28, בסעיף קטן (ד), במקום "פרק ד" יבוא: "פרק ג".
- (3) בסעיף 35, בסעיף קטן (ב), במקום "בסעיף 80 יבוא: "בסעיפים 60 עד 64".
- (4) בסעיף 36, בסעיף קטן (ג), במקום "בסעיף 80 יבוא: " בסעיפים 60 עד 64".
- (טו) בצו בדבר חגורות בטיחות ברכב (יהודה והשומרון) (מס' 600), תשל"ה-1975, בסעיף 8, בסעיף קטן (א), במקום: "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (טז) בצו בדבר תיקון דינו העונשין (רכוש גנוב ורכוש החשוד כגנוב) (יהודה והשומרון) (מס' 771), תשל"ט-1978, בסעיף (2), במקום: "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (יז) בצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), תשל"ט-1979, בסעיף (1), במקום: "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (יח) בצו בדבר סמכויות פקוח על מצרכים ושירותים (יהודה והשומרון) (מס' 886), תשמ"א-1980, בסעיף 2, בסעיף קטן (ב) -
- (1) במקום: "פרק ד' לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא: "פרק ג' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (2) במקום "1(א) לצו בדבר הסמכת האנשים לערוך חקירה מוקדמת של עדים (אזור יהודה והשומרון) (מס' 17), תשכ"ז-1967", יבוא: "סעיף 70 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (יט) בצו בדבר הכנסת כספים לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 973), התשמ"ב-1982 -
- (1) בסעיף (1), במקום "בסעיף 1 לצו בדבר איסור אימונים ומגע עם ארגון עויין מחוץ לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 973), התשמ"ב-1982 -

- והשומרון) (מס' 284) תשכ"ט-1969" יבוא: "בסעיף 238(א) לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (2) בסעיף 9, בסעיף קטן (ג), במקום "סעיפים 80 ו-84 לצו בדבר הוראות ביטחון" יבוא: פרק ג' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (כ) בצו בדבר פסיקת ריבית והצמדה (יהודה והשומרון) (מס' 980) התשמ"ב-1982, בסעיף 9, במקום: "סעיף 49 לצו בדבר הוראות בטחון, תש"ל-1970" יבוא: "סעיף 182 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (כא) בצו בדבר פיקוח על תאגידי ציבוריים (יהודה והשומרון) (מס' 998) התשמ"ב-1982 -
- (1) בסעיף 1, במקום "בסעיף 1 לצו בדבר איסור אימונים ומגע עם ארגון עויין מחוץ לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 284) תשכ"ט-1969" יבוא: "בסעיף 238(א) לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (2) בסעיף 9, בסעיף קטן (ג), במקום "סעיפים 80 ו-84 לצו בדבר הוראות ביטחון" יבוא: פרק ג' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (כב) בצו בדבר תיקון חוק המשתלות (יהודה והשומרון) (מס' 1002), התשמ"ב-1982, בסעיף 3א, בסעיף קטן (ב), במקום "סעיף 80(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בסעיף 60 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (כג) בצו בדבר שיקים ללא כיסוי (יהודה והשומרון) (מס' 1024), התשמ"ב-1982, בסעיף 19, במקום "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (כד) בצו בדבר שיווק תוצרת חקלאית (יהודה והשומרון) (מס' 1051), התשמ"ג-1983, בסעיף 6, בסעיף קטן (א), במקום "סעיף 80(א) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בסעיף 60 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (כה) בצו בדבר חוק העתיקות (יהודה והשומרון) (מס' 1166), התשמ"ו-1986, בסעיף 16, בסעיף קטן (ד), במקום "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

בצו בדבר עבירות מינהליות (יהודה והשומרון) (מס' 1263),
התשמ"ט-1988 -

(1) בסעיף 11, במקום "סעיף 8 לצו בדבר הוראות
בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970"
יבוא: "סעיף 75 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח
משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-
2009".

(2) בסעיף 18, בסעיף קטן (ב), במקום "סעיף 47(א)
עד (7) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה
והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "סעיף
175 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב]
(יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(3) בתוספת -

(א) במקום "סעיף 90 לצו בדבר הוראות בטחון
(יהודה והשומרון) (מס' 387), התש"ל-
1970" יבוא: "318 לצו בדבר הוראות
ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון)
(מס' 1651), התש"ע-2009".

(ב) במקום "סעיף 70 א(א) לצו בדבר הוראות
בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378) התש"ל-
1970" יבוא: "סעיף 242 לצו בדבר הוראות
ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון)
(מס' 1651), התש"ע-2009".

(כו) בצו בדבר התעבורה [נוסח משולב] (מס' 1805), התשע"ט - 2018 -

תיקון:
מס' 1805 צו

(1) בכל מקום, במקום "צו בדבר הוראות ביטחון
(יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא:
"צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה
והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".

(2) בסעיף 1, בהגדרת "תובע", במקום "סעיף 8" יבוא:
"סעיף 75".

(3) בסעיף 29א, בסעיף קטן (ד), במקום "סעיף 8"
יבוא: "סעיף 75".

(4) בסעיף 29ב, בסעיף קטן (ז), בפסקה (3), במקום
"סעיף 47(א)(3)" יבוא: "סעיף 174".

(כז) בצו בדבר משמר אזרחי בישובים (יהודה והשומרון) (מס' 1362),
התשנ"ב-1992, בסעיף 1, במקום "בצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה
והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא: "בצו בדבר הוראות
ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"

(כח) בצו בדבר חילוט כלי רכב (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס'
1410), התשנ"ד-1994, בסעיף 1, במקום "בצו בדבר הוראות ביטחון
(יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 יבוא: "בצו בדבר

- הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651),
התש"ע-2009"
- (כט) בצו בדבר שיפוט בבתי משפט לעניינים מקומיים (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1564), התשס"ה-2005, בתוספת, במקום: "צו בדבר פיקוח על הבניה (יהודה והשומרון) (מס' 393), תש"ל-1970" יבוא: "סעיף 332 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (ל) בצו בדבר יישום תוכנית ההתנתקות (יהודה והשומרון) (מס' 1565), התשס"ה-2005, בסעיף 13, בסעיף קטן (ב), במקום "סעיף 90 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970" יבוא: "סעיף 318 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (לא) בצו בדבר תיקון חוק רישום נכסי דלא נידי אשר טרם נרשמו (יהודה והשומרון) (מס' 1621), התש"ע-2008, בסעיף 6, במקום "הצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "הצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009"
- (לב) בצו בדבר סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור (יהודה והשומרון) (מס' 1628), התש"ע-2009 -
- (1) בכל מקום, במקום "צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970" יבוא: "צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009".
- (2) בסעיף 1, במקום "בסעיף 66א" יבוא: "בסעיף 248(א)".
- (3) בסעיף 4, בסעיף קטן (ב), במקום "בסעיף 80" יבוא: "בסעיפים 60 עד 64".
- (4) בסעיף 6, בסעיף קטן (ג), במקום "סעיף 78ה" יבוא: "סעיפים 22 עד 28".

(3) תקנות 58, 59, 62, 63, 64, 66, 85, 129 (2) לעניין צו לסגור מקום לפי תקנה 129(1)(ב), 136, 137, 138, 140, 143, 143א לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

(4) ניסיון, שידול, ניסיון לשידול או סיוע לעבירה מהעבירות המפורטות בתוספת זו.

תוספת רביעית

צעצועים מסוכנים
(סעיף 230א), 230א

תיקון:
צו מס' 1788

- א. כלי נשק- חיקויים של כלי נשק אמיתיים לרבות אקדחי גז, רובי איירסופט ורובי פיינטבול;
- ב. קנה נשיפה היורה מחטים וחצים;
- ג. מקלעות יד (רוגטקות);
- ד. אקדחי הזנקה (מרוץ);
- ה. כדורים ואבוקות עשן;
- ו. חזיזים, נפצים, טילים, שרקנים, זיקוקים, כוורות מכל סוג שמתעופפות ו/ או נייחות, כל פריט המכיל אבקת שריפה שחורה או חומר נפץ אחר;
- ז. צעצועים מסוכנים המעבירים זרם חשמלי, העלולים להבהיל, וכן העלולים לפגוע בבריאות הציבור;
- ח. סמן לייזר.

תוספת חמישית

סעיף 1 להגדרה "עבירת מין או אלימות"
צו מס' 1799

(1) סעיפים 209, 210, 210א, 211, 211א, 212, 212א, 213, 214, 215, 217, 249 ו- 250 לצו זה.

(2) סעיפים 285, 287, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 305, 306, 310, 311, 319, 320, 333, 335, 337, 339, 343, 402, 403, 414, 415 לחוק הפלילי הירדני (מס' 16), לשנת 1960 (להלן: "החוק הפלילי הירדני").

(3) תקנות 58(א) ו-58(ב) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

(4) סעיף 64א' לצו בדבר התעבורה [נוסח משולב] (מס' 1805), התשע"ט - 2018.

תיקון:
צו מס' 1799

תוספת חמישית א'
סעיף 1 להגדרה "עבירת מין או אלימות חמורה"

חלק א'
(לעניין סעיפים 186(ב), 186(ז2), 186טז, 186(זיז))

- (1) עבירות המנויות בפרט 1, למעט לפי סעיף 212.
- (2) עבירות המנויות בפרט 2, למעט לפי סעיפים 306, 320, 333, 343.

חלק ב'
(לעניין סעיפים 186(ג2), 186טז, 186(זיז))

- (1) עבירות לפי סעיפים 210, 211, 211א, 249, 250 המנויות בפרט 1.
- (2) עבירות לפי סעיפים 333, 335 ו-337 המנויות בפרט 2. והכול כשנפגע העבירה הוא בן משפחתו של החשוד, הנאשם או הנידון; בפרט זה, "בן משפחתו" – כל אחד מאלה:
(א) מי שמקיים או שקיים עם החשוד, הנאשם או הנידון מערכת יחסים זוגית;
(ב) קטין כהגדרתו בסעיף 136 לצו זה או חסר ישע כהגדרתו בסעיף 89 לצו זה, שהחשוד, הנאשם או הנידון, לפי העניין, אחראי עליו או היה אחראי עליו; לעניין פיסקה זו, "אחראי על קטין או על חסר ישע" – הורה, הורה חורג, אפוטרופוס או שחסר הישע או הקטין נתון במשמורתו או בהשגחתו לפי דין;
(ג) עבירה לפי סעיף 343 המנויה בפרט 2;
(ד) עבירה המנויה בפרט 3.

תיקון:
צו מס' 1799

תוספת חמישית ב'
(לעניין סעיף 186(זיז))

- (1) עבירות לפי סעיפים 209, 210, 210א ו-213 לצו זה.
- (2) עבירות לפי סעיפים 285, 287, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302 ו-403 לחוק הפלילי הירדני.

תיקון:
צו מס' 1799

תוספת שישית
(לעניין סעיף 186(ג1))

הגוף מוסר המידע

השלב בהליך הפלילי

הגוף החוקר	העברת חומר החקירה לתובע, לפי הוראות סעיף 73 לצב"ט;	1
הגוף החוקר	החלטה שלא להעמיד את החשוד לדין, לפי הוראות סעיפים 72 לצב"ט;	2

<p>לגבי שחרור חשוד – הגוף החוקר ; לגבי שחרור ממעצר עד תום ההליכים – התובע</p>	<p>שחרור של החשוד או הנאשם ממעצר בתנאים, לפי סעיף 42 לצב"ט, לרבות פירוט התנאים, ובלבד שבית המשפט או הקצין הממונה קבע שתנאי השחרור, כולם או חלקם, נועדו להגן על נפגע העבירה; יידוע על שלב זה יכלול גם הודעה על כך שנפגע העבירה רשאי להעתיק את פירוט תנאי השחרור ;</p>	<p>3</p>
<p>התובע</p>	<p>החלטה להעמיד את החשוד לדין ;</p>	<p>5</p>
<p>פרקליט אזור יהודה והשומרון</p>	<p>החלטה לעכב את ההליך הפלילי לפי הוראות סעיף 71 לצב"ט או כל החלטה אחרת, לפי כל דין, להפסיק את ההליך הפלילי ;</p>	<p>6</p>
<p>התובע</p>	<p>מועדי הדיונים בבית המשפט, למעט הדיון שבו מתקיימת הקראת כתב האישום לפי סעיף 43א(ב) לצב"ט ;</p>	<p>7</p>
<p>התובע</p>	<p>הכרעת הדין, לפי סעיפים 125, 128 או 129 לצב"ט ;</p>	<p>8</p>
<p>התובע</p>	<p>גזר הדין, לפי סעיף 129 לצב"ט, או החלטת בית משפט לנוער לפי סעיפים 168, 176 או 177 לצב"ט ;</p>	<p>9</p>
<p>התובע</p>	<p>הגשת ערעור על פסק הדין לפי הוראות סימן ה' פרק ח' לצב"ט.</p>	<p>10</p>

תיקון: תוספת שביעית
צו מס' 1799 (לעניין סעיף 186ז(ג)(2))

הגוף מוסר המידע

השלב בהליך הפלילי

<p>הגוף החוקר</p>	<p>שם החוקר שמונה כאחראי על חקירת העבירה ;</p>	<p>1</p>
<p>לגבי חשוד – משטרת ישראל; לגבי נאשם – התובע</p>	<p>מעצרו של החשוד או הנאשם או שחרורו ממעצר לפי הוראות סימן ג' לפרק ג' לצב"ט, או סעיף 181 לצב"ט ;</p>	<p>2</p>
<p>פרקליט אזור יהודה והשומרון, או מי שהוסמך לכך על-ידו</p>	<p>כוונה לעכב את ההליך הפלילי לפי הוראות סעיף 71 לצב"ט; יידוע לגבי שלב זה יכלול גם הודעה על זכותו של הנפגע להביא את עמדתו בעניין לפי הוראות סעיף 183טז ;</p>	<p>3</p>

- 4 תובע הודעה על החלטה להעמיד את החשוד לדין כאמור בפרט 5 בתוספת השנייה תכלול גם הסבר על כך שיש אפשרות שהתביעה תגיע להסדר טיעון עם הנאשם והודעה על זכותו להביע את עמדתו בעניין, לפי הוראות סעיף 183(א) לצב"ט;
- 4(א) תובע פרטיו של הסדר טיעון המתגבש עם הנאשם, והודעה על זכותו של נפגע העבירה להביע את עמדתו לעניין פרטיו של הסדר הטיעון האמור לפי הוראות סעיף 183(א), למעט בעבירות המפורטות בסעיף 186(ב);
- 4(ב) תובע בעבירות המנויות בתוספת החמישית ב' – פרטיו של הסדר טיעון המתגבש עם הנאשם, והודעה על זכותו של נפגע העבירה להביע את עמדתו לעניין הסדר הטיעון בפני גורם מאשר, לפי הוראות סעיף 183(ג);

תיקון:
צו מס' 1799
תוספת שמינית
(לעניין סעיף 186 ט)

הגוף מוסר המידע

השלב בהליך הפלילי

- 1 שירות בתי הסוהר או בית החולים, לפי העניין תחילת ריצוי מאסרו בפועל או אישפוזו בבית חולים, שבו אושפז על-פי צו של בית משפט לפי סעיפים 130 ו-131 לצב"ט (להלן: "בתי חולים"), של הנאשם או הנידון לפי העניין;
- 2 שירות בתי הסוהר או בית החולים, לפי העניין יציאת הנידון לחופשה ממאסר או מבית חולים;
- 3 שירות בתי הסוהר מועד הבאת הנידון לפני ועדת השחרורים; יידוע לגבי שלב זה יכלול גם הודעה על זכותו של הנפגע להביע את עמדתו לפני ועדת השחרורים
- 4 שירות בתי הסוהר או בית החולים, לפי העניין בריחת הנאשם או הנידון ממאסר או מבית חולים;
- 5 שירות בתי הסוהר או בית החולים, לפי העניין מועד שחרור הנאשם או הנידון ממאסר או מבית חולים;
- 6 היועץ המשפטי לאזור יהודה והשומרון בקשת הנידון ממפקד כוחות צה"ל באזור לחנינה או להקלה בעונשו כאמור בסעיף 184 לצב"ט;

- 7 החלטת מפקד כוחות צה"ל באזור למתן חנינה או להקלה בעונשו של הנידון כאמור בסעיף 184 לצב"ט;
- היועץ המשפטי לאזור יהודה והשומרון
- 8 החלטת מפקד כוחות צה"ל באזור להורות על ביטול הקלה בעונשו של הנידון כאמור בסעיפים 185 ו-186 לצב"ט;
- היועץ המשפטי לאזור יהודה והשומרון

טבלאות השוואה

הצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970

הערות	סעיף ישן	סעיף חדש	הערות	סעיף ישן	סעיף חדש
	7(ד)	10(ו)			
	7(ה)	10(ז)			
	7א	8			
האפשרות להסתייע בסניגור פוצלה לשני סעיפים	8	75+76	הגדרת מונחים- בימ"ש צבאי ובית משפט, נשיא בית משפט, חפץ נפיץ או מבעיר, הקלה, כלי יריה, עובד ציבור, צו, הקנסות, שירותים חיוניים, ידיעה, מסירה, רשויות צה"ל.	1(א)	1
	9	86		1(ב)	2(א)
	9א	87		1(ג)	2(ב)
	10	88		1(ד)	2(ג)
	11(א)	89(ב)		1(ה)	2(ד)
	11(ב)	89(ד)		1(ו)	2(ה)
	11(ג)	89(ה)		2(א)	3
	11(ד)	91,92	הועבר לצו בדבר פרשנות	2(ב)	
	11(ה)	97		3(א)	9
	11(ו)	98		3(ב)	11
	11(ז)	93		3(ג)	12
	11(ח)	90(א)		3(ד)	13(א)
	11(ט)	90(ב)		3(ה)	13(ה)
	11(י)	90(ג)		3(ו)	13(ו)
	11(יא)	94		3(ז)	13(א)
	11	95		3א	15
	11א	89(א)		4	16
	12	89(ג)		4א	16(ג) - נמחק
	13	116		4ב	19
	13(א)	134		4ג	18
נמחק	13(ב)			5	20
	14	112		6	111
	15	115		7(א)	10(א)
	16(א)	109(א)		7(ב)	10(ד)
	16(ב)	107(א)		7(ג)	10(ה)
	16(ג)	109(ב)			
	16(ד)	109(ג)			
	16(ה)	109(ד)			
	16(ו)	109(ה)+ 107(ב)			
	16א	106			
	16ב	105			
הסעיף פוצל	17	96+110			
	17א	113			

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	174(ג)	47(א)(3)(ג)
	174(ד)	47(א)(3)(א)
	175(א)	47(א)(4)
	175(ב)	47(א)(5)
	175(ג)	47(א)(6)
	175(ד)	47(א)(7)
	175(ה)	47(א)(7א)
	165	47(א)(8)
	167	47(ב)
	167(ה)	47(ג)
	169(א)	47(ד)(1)
	169(ב)	47(ד)(2)
	169(ג)	47(ד)(3)
	170(א)	47(ד)(4)
	171(א)	47(ד)(5)(א)
	171(א)	47(ד)(5)(ב)
	171(ב)	47(ד)(5)(ג)
	170(ב)	47(ד)(5)(ד)
	170(ג)	47(ד)(6)
	172	47(ד)(7)
	169(ב)	47(ד)(8)
	180	48
	182	49
	183	49א
	157	50א(א)
	158(א)	50א(ב)(1)
	158(ב)	50א(ב)(2)
	158(ג)	50א(ב)(3)
	159	50א(ג)
	158(ד)	50א(ד)(1)
	158(ה)	50א(ד)(2)
	158(ו)	50א(ד)(3)
	160	50א(ה)
	151	50א(ו)
	162	50א(ז)
	209(א)	51(א)
	165(ב)	51(ב)
	210	51א
	220	51ב
איחוד ופיצול של סעיפים 52 + 53(א) + 53(ב).	209(ב)+ 230 231+	52
איחוד ופיצול של סעיפים 52 + 53(א) + 53(ב).	+231 230	53(א)(1) - 53(3)
	220(א)	53(א)(4)
	220(ב)	53(א)(5)
	220(ג)	53(א)(6)
איחוד ופיצול של סעיפים 52 + 53(א) + 53(ב).	231 230+	53(ב)

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	132	18
	133	19
	99	20
	100	21(א)
	117	21(ב)
	118	21(ג)
	119(א)	21(ד)
	119(ב)	21(ה)
	119(ג)	21(ו)
	119(ד)	21(ז)
	120(א)	21(ח)
	120(ב)	21(ט)
	101	22
	102	23
	103	24
	104	25
	122	26
	121	27
	123	28
	124	29
	125	30
	126	31
	127	32
	128	33(א)
	49	33(ב)
	129(ב)	33א
	129	34
	114	35
	130	36
	131	37
	167(ב)	38
	29	40א
	167(ו)	40ב
	153	40ג(א)
אוחד עם הגדרת בימ"ש	1	40ג(ב)
	154	40ד
	155	40ה
	156	40ו
הגדרת "פסק דין חלוט"	1	41(א)
	167(א)	41(ב)
	167(ג)	41(ג)
	184	44
	185	45
	186	45א
	163	46(א)
	179	46(ב)
	179	46(ג)
	164(א)+ 164(ב)	47(א)(1)
	173	47(א)(2)
	174(א)	47(א)(3)(א)
	174(ב)	47(א)(3)(ב)

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	36(ב)	78(ט)2
	40	78(י)
	47	78(יא)1
	44	78(יא)2
	45	78(יב)
	36	78(יד)
	45	78(טו)
	48	78(טז)
	41	78(יז)
	46	78(יח)
נמחק		78(יט)
	51	78(כ)
	52	78(כא)
	1	78א(א)
	53(א)	78א(ב)
	53(ב)	78א(ב1)
	53(ג)	78א(ג)
	53(ד)	78א(ד)
	53(א)-(ה)	78א(ה)-(ב)
	58(ו) + 53(ה)	78ב(ו)
	58	78ג
	54(א) + 57(א)	78ד(א)1
	54(ב) + 57(ב)	78ד(א)2
	55(ב)	78ד(ב)1
	55(ג) + 59(ב)	78ד(ב)2
	59(ג)	78ד(ב)3
	59(ד)	78ד(ב)4
	59(ה)	78ד(ב)5
	55(ד)	78ד(ב)6
	54(ג) + 57(ג)	78ד(ג)
	22(א)	78ה(1)
	22(ב)	78ה(2)א
	22(ג)	78ה(2)ב
	23	78ה(3)
	24	78ה(4)
	25	78ה(5)
	26	78ה(6)
	27	78ה(7)
	28	78ה(8)
	42	79
	60	80א
	61	80ב
	62	80ג
	63	80ד
	64	80ה
	65	80א
	66	80ב
	67	81
	68	82

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	232	53(ג)
	212	53א
	235	53ב
	236	53ג
	237	54
	239	54א
	240	54ב
	243	55
	244	56
	245	57
	260	58
	228	58א
	229	58ב
	261	59
	253	60
	227	61
	223	62
	241	63
	218	64
	219	65(א)
	250	65(ב)
	215	66
	248	66א
	211(א)	67(א)
	211(ב)	67(ב)
	217	67(ג)
	213	67א
	214	67ב
	247	68
	234	69
	242	70
	262	70א
	257	71
	249	72
	224	73
	225	73א
	226	74
	258	75
	221	76
	236	77
	31(א)	78(א)
	31(ב)	78(ב)
	31(ג)	78(ג)1
	31(ד)	78(ג)2
	32	78(ד)
	34	78(ה)
	33	78(ה1)
	37	78(ו)1
	38	78(ו)2
	39	78(ו)3
	43+49	78(ו)1(1)
	50	78(ו)2(2)
	30	78(ח)
	35	78(ט)1

	193	6
	194	7
	195	8
	196	9
	197	10
	198	11
	199	12
	200	13
	201	14
	202	15
	203	16
	255	17
	256	18
	204	19
	205	20
	206	21
	246	א21
	(א)254	22
	(ב)254	23
	(ג)254	24

צו בדבר סגירת תיקים

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	71	1
	72	א1
	73	2

איסור סחר בציוד לחימתי

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	(א)233	1
	(ב)233	2
	(ג)233	3

איסור אימונים ומגע עם ארגון עוין מחוץ לאזור

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	(א)238	1
	(ב)238	2
	(ב)238	3
	(ג)238	4
	(ד)238	5
	(ה)238	6

צו בדבר הסמכת אנשים לערוך חקירה מוקדמת של עדים

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	(א)70 + (ב)70	א1
	(ה)70	ב1
	(ג)70 + (ד)70	2

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	108	א82
	63	83
	21	84
	+ 272	א84
	295	
	296	85
	297	86
	298	א86
	273	87
	274	א87
	275	ב87
	276	ג87
	277	ד87
	(א)278	ה87(א)
	(ב)278	ה87(ב)
	279	ה87(ג)
	280	187
	281	ז87
	282	ח87
	283	ט87
	299	י87
הגדרת "צו גירוש" ו"מוחזק במשמורת"		
	305	יא87
	306	יב87
	307	יג87
	308	יד87
	309	טו87
	310	טז87
	311	יז87
	315	יח87
	313	יט87
	314	כ87
	315	כא87
	316	88
	317	89
	318	90
	319	91
	320	א91
	321	ב91
	324	ג91
	333	92
	207	93
	208	94

צו בדבר כללי האחריות לעבירה

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	187	1
	189	2
	190	3
	(א)191	4
	192	5

	(ג)	
3	10(ב) + ג	
4	10(ב) + ג	

צו בדבר סניגוריה בבית משפט צבאי

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת סניגור, עורך דין ישראלי ומקומי.	74	1
	76	2
	77	4
	78	5
	79	6
	80	7(א)
	81	8
	82	9
	83	10
	84	11
	85(ב)	12
	85(א)	13

צו בדבר דרכי ענישה

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת מעשה.	188(א)	1
	188(ב)	2
	197(ו)	3
	166	4
	263	4א
	265	5(א)
	266	5(ב)
	267	5(ג)1 - (4)
נמחק לאור סעיף ההגדרות		5(ג)5
	268	5(ד)
	269	5(ה)
	164(ג)	5א
	264	5ב
	91	5ג

צו בדבר נקיטת אמצעי ביטחון

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	325	1
	326	2
	327	3
	328	4
	329	5
	330	6

צו בדבר איסור בניה

צו בדבר חובת הזדהות

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת תושב, אזור מוחזק	1	1
	322	2
	323	3
	252	4

צו בדבר אנשי יחידת מצדה

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת איש יחידת מצדה	7(א)	1
	7(ד)	2

צו בדבר אנשי שירות הביטחון הכללי

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת איש שירות ביטחון כללי	1	1
	6(א)	2
	6(ב)	2א

צו בדבר שיפוט עבריינים צעירים

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת ילד, נער, בוגר רך.	1	1
	189 + 191(ב)	2
הועבר לצו בדבר מתקני כליאה		3
	168(ב)	4
	168(ג)	5
	168(א)	5א
	176	6
	177	7
	לא הוכנס	7א
	178	7ב

צו בדבר כוחות משטרה

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרת שוטר, כוחות משטרה	1	1
	4	2
	5	3
הגדרת כוחות משטרה	1	3א

צו בדבר סמכות שיפוט בעבירה פלילית

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
-	-	1
	10(ב) +	2

	288	5
	289	6
	290	7
	291	8
	282	9
	293	10
	294	11
	(ב)285	(א)13
	(ג)284	(ב)13

צו בדבר העברת כלואים

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	(א)270	1
	(ב)270	2
	(ג)270	3
	(ד)270	4
	(ה)270	5

צו בדבר הסתננות

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
הגדרות - "מסתנן" "מזויף"	229	1
	(א)300	(א)2
	(ב)300	(ב)2
	301	3
	(ג)300	4
	304	5
	302	6
	303	א6

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	(א)331	1
	(ב)331	(א)2
	(ג)331	(א)3
	(ד)331	(ב)3

צו בדבר פיקוח על הבניה

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	(א)332	1
	(ב)332	2
	(ג)332	3
	(ד)332	4

איסור תשלום שכר לעבריין ביטחוני

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	(א)259	1
	(ב)259	2
	(ג)259	3
	בוטל לאור הוראות סעיף 138	

צו בדבר מעצרים מנהליים [נוסח משולב]

הערות	סעיף חדש	סעיף ישן
	285	1
	286	2
	א286	3
	287	4

רשימת תיקונים

מספר תיקון	מספר צו מתקן	פורסם חוברת עמוד	סעיפים שתוקנו, הוחלפו או הוספו	תחילת תוקף
1	1656	236	42(ט), 59(ב), 184(ב)	8 בפברואר 2010
2	1658	236	157	28 באפריל 2010
3	1663	237 – עמ' 6323	10(ח)	20 בספטמבר 2010
4	1664	237 – עמ' 6324	135	20 בספטמבר 2010
5	1668	237 – עמ' 6333	332א, 332ב	20 בינואר 2011
6	1669	237 – עמ' 6335	71(ב)	15 בפברואר 2011
7	1670	237 – עמ' 6336	99א	15 בפברואר 2011
8	1672	238 – עמ' 6452	69א-69יג, 225א, תוספת שנייה	20 ביוני 2011
9	1675	238 – עמ' 6453	10(ח)	6 בספטמבר 2011
10	1676	238 – עמ' 6454	53, 135, 136, 136א, 136ב, 136ג, 144, 149, תוספת שלישית	27 בספטמבר 2011
11	1677	238 – עמ' 6458	184, 185, 186	16 באוקטובר 2011
12	1680	238 – עמ' 6462	167(ד)	27 אוקטובר 2011
13	1681	238 – עמ' 6463	183(ב)	27 אוקטובר 2011
14	1683	238 – עמ' 6465	186(ד1)	3 ינואר 2012
15	1684	238 – עמ' 6466 239 – עמ' 6668	1, 52(ד), 52(ד1), 52(ה), 52(ה1), 52(ח), 52(ז1)	11.1.2012
16	1685, 1694, 1701	239 – עמ' 6647, 6660, 6692	1, 31, 31א, 32, 37, 38, 42א, 43א, 44	מדורג (1/3/12), - (1/6/12, 1/8/12) בהתאם לאמור בהערות השוליים בסעיפים הרלוונטיים
17	1692	239 – עמ' 6658	181	15 במרץ 2012
18	1693	239 – עמ' 6659	149	14 באפריל 2012
19	1698	239 – עמ' 6669	332ג, 332ד	7 ביוני 2012
20	1702	240 – עמ' 6862	10ח	20 באוגוסט 2012
21	1703	240 – עמ' 6863	184(ג)	20 באוגוסט 2012
22	1706	240 – עמ' 6867	135(א)	13 ספטמבר 2012
23	1708	240 – עמ' 6869	71(א)+, 72(ב), 105(ג), 158, 186(ה)	20 ספטמבר 2012
24	1710	240 – עמ' 6871	116(א1)	28 בנובמבר 2012
25	1711	240 – עמ' 6872	31ב, 44	4 באפריל 2013
26	1712	240 – עמ' 6874	תוספת שלישית	28 בנובמבר 2012
27	1713	240 – עמ' 6875	59	25 בדצמבר 2012
28	1714	240 – עמ' 6876	169(ב)	30 בדצמבר 2012
29	1715	240 – עמ' 6877	212א	11 בינואר 2013
30	1716	240 – עמ' 6878	44א	2 באפריל 2013
31	1717	240 – עמ' 6879	52(ח)	1 בינואר 2013

18 באפריל 2013	70 (ה)		**** (תיקון טעות דפוס מס' (2)	***
5 במאי 2013	52(ח)	240 - עמ' 6882	1720	32
12 באוגוסט 2013	1, 210א, 211, 211א, 215, 216, 217, תוספת ראשונה, תוספת שנייה, תוספת שלישית	240 - עמ' 6887	1724	33
1 בספטמבר 2013 ; נכנס לתוקף : 6 באוקטובר 2013	37, 38	241 - עמ' 7032	1726	34
30 בספטמבר 2013	135(א)	241 - עמ' 7033	1727	35
25 בדצמבר 2013	61א	241 - עמ' 7050	1732	36
18 במרץ 2014	58, 59	241 - עמ' 7053	1735	37
13 באפריל 2014	157	241 - עמ' 7057	1738	38
23 באפריל 2014	59א	241 - עמ' 7058	1739	39
20 במאי 2014	332א, 332ב	241 - עמ' 7059	1740	40
17 ביולי 2014	130	241 - עמ' 7061	1741	41
9 בספטמבר 2014	10(ח)	242 - עמ' 7189	1744	42
10 בספטמבר 2014	136ד	242 - עמ' 7190	1745	43
20 בנובמבר 2014	69יד, תוספת השנייה	243 - עמ' 7256	1748	44
25 בדצמבר 2013	61א	241 - עמ' 7270	1751	***
1 ביוני 2015	187, 188, 188א, 188ב, 190-199 יג, 201-206 ט, 207א- 207ג, 208, 209, 213, 246, 254	243 - עמ' 7273	1754	45
31.12.2015	52(ח)	244 - עמ' 7459	1761	46
26.1.2016	186(טז)	244 - עמ' 7459	1766	47
9.2.2016	222א	244 - עמ' 7460	1767	48
3.4.2016	7א	244 - עמ' 7463	1769	49
7.4.2016	177א, 178	244 - עמ' 7464	1770	50
12.4.2016	168(ד), 210א(2), 210ב(1), 212 (4)212	244 - עמ' 7465	1771	51
19.4.2016	36(א), 36(א1)	244 - עמ' 7466	1772	52
18.9.2016	10(ח)	246 - עמ' 8260	1776	53
5.6.2017	62א	246 - עמ' 8281	1787	54
26.6.2017	230, 230א, תוספת רביעית	246 - עמ' 8282	230	55
25.12.2017	52(ח) - בטל	246 - עמ' 8291	1791	56
1.5.2018	31, 31ב, 31ב(1)ג, 31ב(1)ד, 31ב(2)ג, 32(ב), 32(ג), 37(א), 37(1)א, 37(ב), 37(ג), 38, 37(ג), 43א(1), 43א(2)	246 - עמ' 8307	1798	57

	,44(א), 43(א3), -44(ב) ר, 44(א1), 44(ג)			
מדורג (28.9.2018), בהתאם (1.1.2021) לאמור בסעיף התחילה	186-א, 186-כה, תוספת חמישית, תוספת שישית, תוספת שביעית	247 – עמ' 8530	1799	58
14.8.2018	253	247 – עמ' 8530	1800	59
14.8.2018	182(ד)	247 – עמ' 8531	1801	60
8.11.2018	186א, 332א, 335(כו), תוספת חמישית	249 – עמ' 8721	1805	61
10.10.2018	10(ח)	249 – עמ' 8730	1806	62
16.6.2019	144	251 – עמ' 9274	1814	63
01.10.2019	136ה	251 – עמ' 9279	1818	64
24.09.2019	89(ב), 89(ג), 89(ה), 138(א1)		1822	65
27.10.2019	10(ח)		1824	66
09.05.2020	1, 58(א), 58א, 60, 230, 230ב, 237א, 237ב, 242א, 242ב, 249א, 249ב, 254א, תוספת ראשונה		1827	67

כספים

צבא הגנה לישראל

צו מס' 973

צו בדבר הכנסת כספים לאזור

בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור והואיל ואני סבור כי הדבר דרוש לצורך הממשל התקין והסדר הציבורי אני מצווה בזאת לאמור:

- הגדרות** 1. בצו זה -
- "אזור" - לרבות מדינת ישראל וכן כל אזור אחר המוחזק ע"י צה"ל.
- "ועדה" - ועדת מיוחדת שתמונה על-ידי ותהיה מוסמכת להורות על החרמת הכספים לפי סעיף 9א לצו זה.
- תיקון: צו מס' 1529**
- "ועדת עררים" - ועדת עררים כמשמעותה בצו בדבר ועדות עררים (אזור יהודה והשומרון) (מס' 172), תשכ"ח-1967.
- תיקון: צו מס' 1529**
- "כספים" - הילך חוקי באזור או מחוצה לו, ניירות ערך, מסמך כספי, זהב וזכות לכל אחד מהם.
- "כרטיס אשראי" - לוחית או חפץ אחר לשימוש חוזר, המיועדים לרכישת נכסים, שירותים או זכויות ללא תשלום מידי של תמורה כאשר מנפיק כרטיס האשראי הוא גוף הנמצא מחוץ לאזור או כאשר התמורה לשירותים לנכסים או לזכויות הנרכשים באמצעות הכרטיס תועבר מחוץ לאזור.
- תיקון: צו מס' 1272**
- "מסמך כספי" - שיק או שטר המשוך על בנק או מוסד כספי מחוץ לאזור, הוראת תשלום וכל מסמך המזכה את בעליו או את בעל הזכויות בו בזכות כספית כנגד הצגתו או מסירתו, בין שמולאו בו כל הפרטים הדרושים להיותו שלם ובין שהוא עוד טעון השלמת פרטים כלשהם לשם הפיכתו לשלם, בין שהוא חתום ובין שהוא לא חתום, בין שהגיע מועד פרעונו ובין שטרם הגיע מועד פרעונו.
- תיקון: צו מס' 1272; צו מס' 1723**
- "הקרן" - קרן לפיתוח האזור שתוקם על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור בצו.
- "תחנות מעבר" - כמשמעותן בצו בדבר תחנות מעבר - גשרי הירדן (יהודה והשומרון) (מס' 175), תשכ"ח-1967.
- תיקון: צו מס' 1070**
- "תושב האזור" - תושב כמשמעותו בצו בדבר תעודת זהות ומרשם אוכלוסין (יהודה והשומרון) (מס' 297), תשכ"ט-1969, וכן תאגיד שהוקם בדין או בתחיקת בטחון או מכחם או תאגיד שהשליטה והניהול על עסקיו מופעלים באזור או על ידי תושב האזור.
- "אויב" - מי שהוא צד לוחם או מקיים מצב מלחמה נגד ישראל או מכריז על עצמו כאחד מאלה, בין שהוכרזה מלחמה ובין

שלא הוכרזה מלחמה בין שיש פעולות איבה צבאיות ובין שאין, וכן כל רשות או תאגיד שלו וכל גוף הכפוף לו או הנתמך על ידו, בין במישרין ובין בעקיפין ולרבות ארגון עויין כמשמעותו בסעיף 238(א) לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009.

תיקון: צו מס'
1651

2. א. בכפוף לאמור בסעיף 3 להלן –

קבלת כספים
והכנסתם

(1) הכנסת כספים לאזור, הוצאת כספים ממנו וכן קבלתם מחוץ לאזור על ידי תושב האזור – טעונות היתר.

תיקון: צו מס'
1723

(2) הכנסת כספים לאזור או הוצאת כספים ממנו על ידי תושב מדינת אויב – טעונה היתר.

(3) הכנסת כספים או הוצאת כספים דרך תחנות מעבר טעונה היתר.

ב. לעניין צו זה קבלת כספים, הוצאתם או הכנסתם משמעה בין קבלה, הוצאה או הכנסה על ידי האדם בעצמו ובין על ידי אחר, במישרין או בעקיפין בעד שירות אם לאו, בתמורה או שלא בתמורה.

א2. הכנסת כרטיס אשראי לאזור וקבלת כרטיס אשראי באזור על-ידי תושב האזור או תושב מדינת אויב - טעונות היתר.

כרטיס אשראי
תיקון: צו מס'
1272

א. הכנסת כספי אויב לאזור וכן קבלתם מחוץ לאזור - טעונות היתר.

3. כספי אויב

ב. היתר כאמור בסעיף קטן (א) לא ינתן אלא לצורך הכנסת הכספים לאזור לשם מסירתם לקנינה של הקרן.

ג. מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי לקבוע מטרות נוספות שלשמן רשאי ראש המינהל האזרחי להתיר הכנסת כספי אויב לאזור וקבלתם מחוץ לאזור.

ראש המינהל האזרחי או מי שהוסמך על ידו (להלן - ראש המינהל האזרחי) רשאי לפי שיקול דעתו להוציא היתר כאמור בסעיפים 2 ו-3. ההיתר יהיה בכתב והוא יכול להיות כללי, לסוג העניינים או לענין מסוים, לסוג בני אדם או לאדם מסויים.

4. מתן היתר

בקשה למתן היתר כאמור בסעיף 4 תוגש לראש המינהל האזרחי ותכיל פרטים, מסמכים, תצהירים, התחיבויות וערבויות כפי שידרוש ראש המינהל האזרחי.

5. בקשה למתן היתר

א. תושב האזור או תושב מדינת אויב המכניס כספים לאזור, המוציא כספים ממנו או המקבל באזור כספים מחוץ לאזור חייב להצהיר על כך.

6. הצהרה
תיקון: צו מס'
1218 ; צו מס'
1723

ב. אדם המכניס כספים לאזור או המוציא כספים ממנו דרך תחנות מעבר חייב להצהיר על כך.

ג. ראש המינהל האזרחי רשאי לקבוע בתקנות את דרכי ההצהרה, פרטיה ופטורים מחובת ההצהרה.

ד. אדם שהכניס כספים לאזור או הוציא כספים ממנו¹ ולא הצהיר עליהם כאמור בסעיף זה לא יעבירם לידי אדם אחר, ואם הועברו לאזור בהעברה בנקאית - לא יוציאם איש מחשבון הבנק.

7. מי שעשה אחת מאלה:

עונשין

- (1) קיבל כספים מחוץ לאזור, הוציא כספים מהאזור² או הכניס כספים לאזור בניגוד להוראות צו זה או תוך הפרת תנאי מתנאי היתר שניתן מכוח צו זה;
- (2) לא מסר הצהרה שהיה חייב למסרה לפי צו זה או מסר הצהרה כוזבת כאמור;
- (3) העביר לאדם אחר כספים שהכניס לאזור או קיבל באזור בניגוד להוראות צו זה:

תיקון: צו מס'
1218; צו מס'
1723

דינו - מאסר חמש שנים וקנס פי חמישה מהקנס שנקבע בסעיף 1(א)(4) לצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 845), התש"מ-1980; אולם רשאי בית המשפט להטיל על מי שהורשע בעבירה לפי סעיף זה קנס פי שלושה, ובעבירה בנסיבות מחמירות - פי חמישה - משווי הכספים שלגביהם נעברה העבירה, הכל לפי הגבוה יותר.

8. עבר אדם עבירה לפי צו זה רשאי ראש המינהל האזרחי, באשור היועץ המשפטי ובהסכמת אותו אדם, לקחת מידו כופר כסף שלא יעלה על הקנס הגבוה ביותר שמותר להטיל בשל אותה העבירה, ואם עשה כן - יפסק כל הליך נגדו על אותו העבירה, ואם היה עצור בגינה - ישוחרר.

8. כופר

א. הורשע אדם בעבירה לפי צו זה, יחולטו הכספים שבהם נעברה עבירה פירותיהם ותמוריהם.

9. חילוט
תיקון: צו מס'
1243

ב. שולם כופר לפי סעיף 8, יחולטו הכספים שבהם נעברה העבירה, פירותיהם ותמוריהם אלא אם כן יצווה בית המשפט אחרת.

ג. לצורך צו זה סמכויות המעצר, התפיסה, ההחרמה והחיפוש של חייל לפי פרק ג' לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009 תשתרענה גם על פירותיהם ותמוריהם של הכספים.

תיקון: צו מס'
1651

א. הפר אדם את הוראות סעיף 6 לצו זה רשאי מי שיוסמך על ידי לתפוס את הכספים המצויים ברשותו של אותו אדם. כספים שייתפסו יישארו בשמירת מי שיוסמך לכך בהתאם להוראות סעיף זה.

9א. החרמת הכסף

תיקון: צו מס'
1529

ב. מצאה הועדה כי הפר אדם את הוראות סעיף 6 לצו זה,

¹ המילים "או הוציא כספים ממנו" – התיקון ייכנס לתוקף ב-30.10.2013
² המילים "הוציא כספים מהאזור" – התיקון ייכנס לתוקף ב-30.10.2013

רשאית היא להורות על החרמת הכספים שנתפסו ברשותו, ובלבד ששווי הכספים שנמצאו ברשותו עולים על הסכום הפטור מהצהרה.

תיקון טעות

ג. בטרם תחליט הועדה על החרמת כספים כאמור, תיתן הזדמנות למי שנתפסו ממנו הכספים לטעון טענותיו.

תיקון טעות

ד. הוחרמו כספים כאמור בסעיף זה, לא יוגש נגד אותו אדם כתב אישום בשל ההפרה שבשלה הוחרמו הכספים.

ה. לא הוחרמו הכספים, לא שולם כופר או לא הוגש כתב אישום, בתוך 30 ימים מיום תפסת הכספים, יוחזרו הכספים לאדם שממנו נתפסו.

ו. על החרמת כספים כאמור בסעיף זה ניתן להגיש ערר לועדת עררים תוך 30 ימים ממועד ההחרמה.

ז. אין בהגשת ערר כאמור בסעיף קטן (ו) כדי לעכב את החרמת הכספים.

ח. מצאה הועדה כי מתקיימים התנאים המצדיקים החרמת כספים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאית הועדה, מטעמים שירשמו, להורות על הטלת עיצום כספי חלף החרמת הכספים; דינו של עיצום כספי שהוטל כאמור, כדין הוראת החרמה, ויחולו לגביו כלל ההוראות החלות לגבי הוראת החרמה, בשינויים המחוייבים.

תיקון: צו מס' 1554

10. אין בקבלת היתר או מתן הצהרה על פי צו זה כדי לפטור מצורך מקבלת כל היתר על פי הצו בדבר הפיקוח על המטבע (יהודה והשומרון) (מס' 952), התשמ"ב-1982 וכן מכל רשיון היתר או הצהרה הדרושים עפ"י הדין או תחיקת הבטחון.

שמירת דינים

11. ראש המינהל האזרחי רשאי להתקין תקנות הדרושות לביצועו של צו זה.

ביצוע ותקנות

12. הצו בדבר איסור קבלת טובות הנאה מרשות אויב (יהודה והשומרון) (מס' 156), תשכ"ח-1968 – בטל.

ביטולים

13. בצו בדבר הקמת המינהל האזרחי (יהודה והשומרון) (מס' 947), התשמ"ב-1981, בתוספת השניה, בסופה, יבוא: "צו בדבר הכנסת כספים לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 973) התשמ"ב-1982".

תיקון הצו בדבר הקמת המינהל האזרחי

14. תחילת תוקפו של צו זה ביום חתימתו.

תחילת תוקף

15. צו זה יקרא: "צו בדבר הכנסת כספים לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 973) התשמ"ב-1982".

השם

אורי אורי, אור, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
באזור יהודה והשומרון

י"ח בסיון התשמ"ב
9 ביוני 1982

- פורסם : קמצ"ס 55, עמ' 4
תיקונים :
1. צו מס' 1070 (תיקון מס' 1) [7.7.83] קמצ"מ 60 עמ' 36
2. צו מס' 1218 (תיקון מס' 2) [18.2.88] קמצ"מ 76 עמ' 142
3. צו מס' 1243 (תיקון מס' 3) [10.6.88] קמצ"מ 77 עמ' 34
4. צו מס' 1272 (תיקון מס' 4) [20.2.89] קמצ"מ 77 עמ' 168
5. צו מס' 1529 (תיקון מס' 5) [18.6.03] קמצ"מ 203 עמ' 3430
הוראה בדבר תיקון טעות (של צו מס' 1529) [9.11.03] קמצ"מ 208
עמ' 3742
6. צו מס' 1554 (תיקון מס' 6) [29.12.04] קמצ"מ 208 עמ' 3740
7. צו מס' 1651 צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (01.11.09)
קמצ"ס 234, עמ' 5991-5992
8. צו מס' 1723 (תיקון מס' 7) [נחתם ב-1.8.13; כניסה לתוקף -
[30.10.13]

צבא הגנה לישראל
צו בדבר הכנסת כספים לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 973),
התשמ"ב - 1982

תקנות בדבר הכנסת כספים לאזור (הצהרה על הכנסת כספים)

בתוקף סמכויותיי לפי סעיפים 6 ו-11 לצו בדבר הכנסת כספים לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 973), התשמ"ב - 1982, אני מתקין תקנות אלה:

1. (א) אדם, המכניס לאזור דרך תחנת מעבר, כספים, ששווים עולה על 2000 דינר, חייב להצהיר על כך בהתאם למפורט בסעיף 2 לתקנות אלה. (ב) בכפוף לאמור בתקנת משנה (א), הכניס אדם כספים לאזור או קיבל באזור כספים מחוץ לאזור בדרך שהותרה לפי תקנות בדבר הכנסת כספים לאזור (היתר ובקשה למתן היתר) (יהודה והשומרון), התשמ"ה - 1985, יהיה פטור מלהצהיר על כך.	פטור מחובת הצהרה
2. ההצהרה תינתן בתחנת המעבר על גבי הטפסים שייקבעו על ידי, ותהיה חתומה על-ידי נותן ההצהרה.	דרך ההצהרה
3. תקנות בדבר הכנסת כספים לאזור (הצהרה על הכנסת כספים) (אזור יהודה והשומרון), התשמ"ב - 1982 - בטלות.	ביטול
4. תחילת תוקפן של תקנות אלה שבעה ימים מיום חתימתן.	תחילת תוקף
5. תקנות אלה תקראנה: "תקנות בדבר הכנסת כספים לאזור (הצהרה על הכנסת כספים) (אזור יהודה והשומרון), התשס"ג - 2003".	השם

תא"ל האזרחי והשומרון	פז, מינהל יהודה	אילן ראש באזור	2003 ה'תשס"ג	ביולי בתמוז	2 ב'
----------------------	-----------------	----------------	--------------	-------------	------

צבא הגנה לישראל

צו בדבר הכנסת כספים לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 973), התשמ"ב-1982

תקנות בדבר הכנסת כספים לאזור (הצהרה על הוצאת כספים)

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 6 ו-11 לצו בדבר הכנסת כספים לאזור (יהודה והשומרון) (מס' 973), התשמ"ב-1982, אני מתקין תקנות אלה:

1.	אדם, המוציא מהאזור דרך תחנת מעבר, כספים, ששווים עולה על 2,000 דינר, חייב להצהיר על כך בהתאם למפורט בסעיף 2 לתקנות אלה.	פטור מחובת הצהרה
2.	ההצהרה תינתן בתחנת המעבר על גבי הטפסים שייקבעו על ידי, ותהיה חתומה על ידי נותן ההצהרה.	דרך ההצהרה
3.	תחילת תוקפן של תקנות אלה ביום כ"ו בחשוון תשע"ד (30 באוקטובר 2013).	תחילת תוקף
4.	תקנות אלה תקראנה: "תקנות בדבר הכנסת כספים לאזור (הצהרה על הוצאת כספים) (אזור יהודה והשומרון), התשע"ג-2013".	השם

מוטי אלמוז,
ראש המנהל
באזור יהודה ושומרון

תא"ל
האזרחי
ושומרון

ז' באלול התשע"ג

13 באוגוסט 2013

סמים

צבא הגנה לישראל
צו מס' 558
צו בדבר סמים מסוכנים

בתוקף סמכותי כמפקד האזור והואיל והנני סבור כי הדבר דרוש למניעת סכנה לבריאות הציבור, הנני מצווה בזה לאמור:

פרק א': פרשנות

- הגדרות**
תיקון:
צו מס'
1544
1. בצו זה -
- "אמנה" - האמנה היחידה על סמים נרקוטיים שנחתמה בניו-יורק ביום 30 במרס 1961 ולעניין הסמים המפורטים בסימן ב' של חלק א' ובסימנים ב' ו-ג' לחלק ב' לתוספת הראשונה לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], ה'תשל"ג - 1973, כפי תוקפה בישראל מעת לעת - האמנה בדבר חומרים פסיכותרפיים שנחתמה בווינה ביום 21 בפברואר 1971.
- "במעבר" - מובא לאזור ביבשה, באויר או במים רק לשם הובלה לארץ אחרת באותו רכב או ברכב אחר אף אם לא פונה ולא שוטען באזור;
- "המרה" - שינויו של סם בתהליך כימי, למעט הפיכת אלקלואידים למלחיהם;
- "היתר הטיה" - היתר שניתן מאת רשות מוסמכת של ארץ, להטות סם מסוכן, הנמצא בה במעבר, לארץ שאינה היעד הסופי הרשום בהיתר היצוא;
- "היתר יבוא" - היתר לפי סעיף 2 שניתן מאת רשות מוסמכת, המתיר יבוא של סם מסוכן;
- "היתר יצוא" - היתר לפי סעיף 3 שניתן ליצואו של סם מסוכן מאת רשות מוסמכת של הארץ שממנה הסם מיוצא;
- "יבוא" - שלא במעבר;
- "ייצור" - לרבות תהליך של זיקוק ולרבות הפיכת אלקלואידים למלחיהם;
- "יצוא" - שלא במעבר;
- "הממונה" - קצין מטה לענייני בריאות במפקדת האזור או מי שקצין המטה הסמיכו לעניין הנדון;
- "סם מסוכן" - חומר מן המפורטים בתוספת הראשונה לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], ה'תשל"ג - 1973, כפי תוקפה בישראל מעת לעת, לרבות כל מלח שלו, וכן כל תכשיר, תרכובת, תערובת או תמיסה של חומר כאמור ומלחיהם;
- "רכב" - כלי רכב, כלי שיט, כלי טיס, רכבת וכל אמצעי הובלה אחר שאפשר להביא בו טובין לאזור או להוציאם ממנו.

פרק ב': היתרים

2. **פרטי היתר יבוא** היתר יבוא יכלול -
- (1) פרטים מלאים על הסם וכמותו ;
 (2) השם והמען של האדם שהותר לו לייבא את הסם ;
 (3) השם והמען של האדם שממנו יושג הסם ;
 (4) פרק הזמן שבו יבוצע היבוא.
3. **פרטי היתר יצוא** היתר יצוא יכלול -
- (1) פרטים מלאים על הסם וכמותו ;
 (2) השם והמען של המייצא ;
 (3) השם והמען של האדם שאליו יישלח הסם ;
 (4) שם הארץ שאליה יוצא הסם ;
 (5) פרק הזמן שבו יבוצע היצוא.
4. **פרטי היתר הטיה** היתר הטיה יכלול את הפרטים שיש לציין בהיתר יצוא ואת שם הארץ שממנה יוצא המשגור מתחילה.
5. **הרשות המוסמכת באזור** הממונה מוסמך לתת היתרי יבוא, יצוא או הטיה של סם מסוכן שמותר לייבאו, לייצאו או להטותו.

פרק ג': עבירות

סימן א': ייצור, החזקה ושימוש

6. **ייצור, הכנה והפקה** לא יגדל אדם סם מסוכן, לא ייצר אותו, לא יפיק אותו, לא יכין אותו ולא ימצה אותו מחומר אחר, אלא ברשיון מאת הממונה.
7. **החזקה ושימוש** (א) לא יחזיק אדם סם מסוכן ולא ישתמש בו, אלא במידה שהותר הדבר בצו זה או בתקנות לפיו או ברשיון מאת הממונה.
 (ב) האמור בסעיף זה בדבר איסור החזקה אינו חל על סם מסוכן הנמצא במעבר שהותר לפי צו זה.
8. **דרכי החזקה** לענין אישום בשל החזקת סם מסוכן, אין נפקא מינה אם הסם המסוכן נמצא ברשותו של הנאשם, או ברשות המחזיק אותו מטעמו של הנאשם, או אם הסם של הנאשם נמצא ברשותו של אדם אחר ללא ידיעתו של אותו אחר, או אם הסם נמצא במקום שאינו ברשותו או שאינו נתון לפיקוחו או להשגחתו של שום אדם.
9. **חצרים** (א) המחזיק חצרים לא ירשה להשתמש בהם לשם הכנת סם מסוכן, שימוש בו, מכירתו או עשיית עסקה אחרת בו שלא בהיתר.

- (ב) לא יהיה לאדם ענין בניהול חצרים המשמשים למטרה כאמור בסעיף קטן (א).
- (ג) לא יהיה אדם נוהג לבקר במקום שנועד לשימוש בסמים מסוכנים.
10. **כלים** לא יהיו ברשותו של אדם כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או המיועדים לשימוש בו, שלא בהיתר.
11. **החזקה מותרת תיקון: צו מס' 1544** לעניין צו זה, החזקת סם כמפורט בחלק ב' לתוספת הראשונה לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 כפי תוקפה בישראל מעת לעת, מותרת באחת מאלה:
- (1) המחזיק הוא רוקח בעל רשיון והסם מוחזק בחצריו שיש לו רשיון עליהם;
- (2) המחזיק הוא רופא בעל רשיון, רופא שיניים בעל רשיון או רופא וטרינרי בעל רשיון, ולפי חיקוק הדין ברופאים, ברופאי שיניים או ברופאים וטרינריים מותר לו להחזיק סם כאמור;
- (3) המחזיק מוכיח שהוא קנה את הסם שבהחזקתו מרוקח בעל רשיון או שהושג מרופא או מרופא וטרינרי הרשאים לספק סמים או תרופות ובתנאי שהמכירה או ההספקה נעשו לפי הדין ותחיקת בטחון;
- (4) הדבר הורשה בתקנות לפי צו זה.
12. **שימוש מותר** השימוש בסם מסוכן מותר אם הוא לצורך ריפוי והסם סופק למשתמש מאת רוקח, רופא או רופא וטרינרי בתנאים האמורים בסעיף 11(3) או סופק על פי רשיון.
- סימן ב': מסחר ומעבר**
13. **יצוא, יבוא, מסחר והספקה** לא ייצא אדם סם מסוכן, לא ייבא אותו, לא יקל על ייצואו או יבואו, לא יסחר בו, לא יעשה בו שום עסקה אחרת ולא יספקנו בשום דרך בין בתמורה ובין שלא בתמורה, אלא אם הותר הדבר בצו זה או בתקנות לפיו או ברשיון מאת הממונה.
14. **תיווך** לא יתווך אדם - בין בתמורה ובין שלא בתמורה - בפעולה אסורה לפי סעיף 13.
15. **הובלה במעבר** לא יוביל אדם סם מסוכן במעבר דרך האזור אלא מארץ שמותר לייצאו ממנה ואל ארץ אחרת שמותר לייבאו אליה; בא הסם מארץ שהיא מבעלות האמנה - תנאי נוסף הוא שיהא עם הסם היתר יצוא או היתר הטיה בר-תוקף.
16. **הטיה** (א) סם מסוכן שהובא לאזור במעבר, לא יגרום אדם להטייתו למקום יעוד שאינו המקום שאליו נשגר מתחילה, אלא על פי היתר הטיה.

(ב) סם במעבר, שיש עמו היתר יצוא או היתר הטיה מאת רשות מוסמכת של ארץ-חוץ, יראו את ארץ היעוד לפי האמור בהיתר כארץ אשר אליה נשגר הסם מתחילה.

17. (א) לא ירחיק אדם סם מסוכן מהרכב שבו הובא לאזור במעבר, ולא יטלטל אדם סם מסוכן באזור לאחר שהורחק כאמור, אלא לפי רשיון הרחקה מאת הממונה לעניין הצו בדבר מינויים לפי חוקי המכס והבלו (יהודה והשומרון) (מס' 31), תשכ"ז - 1967) (להלן - הממונה על המכס והבלו).

(ב) נתינתו וסירובו של רשיון הרחקה כאמור מסורים לשיקול דעתו המוחלט של הממונה על המכס והבלו.

18. סם מסוכן שבמעבר, לא יתננו אדם לתהליך העשוי לשנותו שינוי מהותי ולא יפתח ולא ישבור, במזיד, אריזה המכילה אותו, אלא לפי הוראות הממונה ובדרך שהורה.

19. הוראות סעיפים 15 עד 18 לא יחולו על -

(1) סם מסוכן במעבר בדואר ;

(2) סם מסוכן במעבר בכלי טיס העובר בשמי האזור ואינו נוחת בו ;

(3) כמות של סם מסוכן היכולה להיות, בתום לב ובסבירות חלק מן המלאי הרפואי של כלי שיט או כלי טיס.

20. בקורת סמים מסוכנים במעבר בכפוף לסייג כאמור בסעיף 19, רשאי הממונה על המכס והבלו, או פקיד מכס ובלו כמשמעותו בצו בדבר סמכויות מכס (יהודה והשומרון) (מס' 309), תשכ"ט - 1969, לדרוש שיוצג היתר יצוא או היתר הטיה הנוגע למשגור של סם מסוכן המובל במעבר בישראל, ורשאי הוא לנקוט פעולה נוספת לגבי המשגור כפי שנקבע בתקנות.

סימן ג': הדחת קטינים

21. (א) העושה אחת מאלה, דינו - מאסר עשר שנים :
(1) נותן לקטין סם מסוכן ;

(2) בהיותו אחראי לקטין מניח לו להשיג סם מסוכן או להשתמש בו ;

(3) משדל קטין להשיג סם מסוכן או להשתמש בו.

(ב) לעניין סעיף זה, "אחראי לקטין" - הורה, לרבות הורה חורג, מאמץ, אפוטרופוס או מי שהקטין נמצא במשמורתו או בהשגחתו.

22. סייג 21 לא יחול על מי שעשה את המעשה לשם טיפול רפואי, בהיותו רופא או לפי הוראת רופא, או בנסיבות חוקיות אחרות.

23. דרכי ביצוע לעניין מעשה לפי סעיף 21 אין נפקא מינה -

- (1) אם הקטין ידע שהוא משתמש בסם מסוכן או לא ידע על כך ;
- (2) פרט לגבי פסקה (3), אם הנאשם פנה אל הקטין או הקטין אליו.
24. חזקה על אדם שעבר אחת העבירות לפי סעיף 21 אם עשה אחת מאלה :
- (1) נתן לידי קטין או אחר בשבילו כלי הנועד לשימוש בסם מסוכן ;
- (2) הזמין קטין למקום שבו רגילים אנשים להשתמש בסמים מסוכנים ;
- (3) הזמין קטין למקום שבו יכול הקטין להשיג סם מסוכן או להשתמש בו ;
- (4) הפנה קטין למקום כאמור בפסקות (2) או (3) או עיכב אותו במקום כאמור.
25. מאסר חובה מי שהורשע בעבירה לפי סעיף 21 או בנסיון לעבירה כאמור או בשידול לעבירה כאמור, יוטל עליו עונש מאסר, אם כעונש יחיד ואם בצירוף לעונש אחר, אך לא יוטל עליו מאסר על תנאי בלבד ולא יינתן עליו צו מבחן.
- פרק ד': ביקורת**
26. כניסה וביקורת בכל עת סבירה רשאי הממונה להיכנס לחצריו של אדם שמותר לו לפי סעיף 11(1), (2) או (4), להחזיק סמים מסוכנים, כדי לבדוק את מלאי הסמים המסוכנים שבהחזקתו ואת הרשומות והפנקסים של עסקאות בסמים מסוכנים שעליו לקיים לפי תקנות שעל פי פקודה זו ; ורשאי הוא לדרוש מאותו אדם להציג לבדיקה את כל המסמכים, החשבונות וההיתרים הנוגעים לעסקאותיו בסמים מסוכנים.
27. הפרעה לכניסה ולביקורת לא יסרב אדם ליתן לממונה כניסה לחצרים כאמור בסעיף 26, לא יפריע ולא יעכב בעצמו או על ידי אחר כניסת הממונה כאמור, ולא יימנע מהציג, לפי הדרישה את כל מלאי הסמים המסוכנים שבהחזקתו או בשליטתו, את הרשומות והפנקסים שעליו לקיימם ומסמכים אחרים שדרש הממונה הנוגעים לעסקאותיו בסמים מסוכנים.
28. חיפוש (א) ראה שופט בית-משפט השלום שיש יסוד סביר לחשוד, כי בניגוד להוראות צו זה או כל תקנה לפיה יש בהחזקתו או בשליטתו של אדם, בחצרים כל שהם, סם מסוכן או מסמך לעסקת סמים, רשאי הוא ליתן צו חיפוש המסמך כל שוטר-
- (1) להיכנס לחצרים שצויינו בו ולחפש בהם ואצל כל אדם המצוי שם ;

- (2) אם יש יסוד לחשוד שנעברה עבירה לפי פקודה זו לגבי סמים שנמצאו בחיפוש כאמור, או שמסמך שנמצא שם הוא מסמך לעסקת סמים - לתפוס ולעכב את הסמים או המסמך.
- (ב) צו חיפוש לפי סעיף זה תוקפו חודש אחד מיום נתינתו ויחולו עליו הוראות חוק סדר הדין הפלילי, מס' 9 לשנת 1961, למעט סעיף 4.
- (ג) בסעיף זה "מסמך לעסקת סמים" - מסמך הנוגע לעסקה, אף אם לא הושלמה, שהיא עבירה לפי צו זה, ולעניין עסקה שנעשתה או שהתכוונו לעשותה במקום שמחוץ לאזור - מסמך הנוגע לעסקה שהיא עבירה לפי הדין שבתוקף שם.
- (ד) הוראות סעיף זה באות להוסיף על האמור בפרק ג' לצו בדבר הוראות בטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651) התש"ע-2009, ולא לגרוע ממנו.

פרק ה': שפיטה ועונש

(א) לשם הסרת ספק ובלי לגרוע מסמכותו של בית-משפט צבאי כמשמעותו בצו בדבר הוראות בטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651) תש"ע - 2009, מוסמך בית-משפט לדון בעבירות לפי צו זה. (ב) בסעיף זה - "בית-משפט מקומי" - כמשמעותו בחוק כינון בתי-משפט מס' 26 לשנת 1952 ובשינויים המחוייבים לפי תחיקת בטחון.	29.	סמכות בית משפט מקומי
(א) בית-המשפט של ערכאה ראשונה הדין בעבירה לפי צו זה יכול לדון בשופט אחד אם לא הורה נשיא בית-המשפט הוראה אחרת. (ב) מותר להעמיד אדם לדין לפני בית-משפט שלום בשל החזקת סם מסוכן או שימוש בו בעבירה על הוראות צו זה ומשהורשע בו יוטל עליו עונש שאינו עולה על מאסר שלוש שנים או קנס עשרת אלפים לירות, או שני העונשים גם יחד.	30.	שיפוט בתי-המשפט המקומיים
במשפט נגד אדם על עבירה לפי צו זה או תקנות לפיו -	31.	חזקות
(1) אין צורך בראיות לסתור תעודה, רשיון, היתר, רשומה או מסמך שהוגשו לענין חריג או לענין הגנה, והרוצה להסתמך עליהם - עליו הראייה; (2) היה המשפט על עבירה לגבי סם, חזקה על הנאשם שידע כי הסם הוא מסוכן, והטוען להגנתו שלא ידע על כך - עליו הראייה.	32.	עבירה על הוראות הצו

33. **עבירה על התקנות** (א) העובר על תקנה שהותקנה על פי צו זה דינו - מאסר שלוש שנים או קנס חמשת אלפים לירות או שני העונשים כאחד.
- (ב) הורשע אדם על עבירה לפי סעיף קטן (א) הנוגעת לניהול פנקסים או למתן מרשמים המכילים סמים שצו זה חל עליהם או לניפוק על פי המרשמים, לא יידון למאסר בלי ברירה לשלם קנס או לקנס העולה על 750 לירות, אם ראה בית-המשפט שהעבירה נעברה מחוסר תשומת לב ולא נעברה אגב ביצוע, או הכנה או כוונה לבצע, עבירה לפי פקודה זו, או בקשר לכך.
34. **מנהלי חברה** הורשעה חברה בעבירה לפי צו זה או תקנות לפיה יאשמו באותה עבירה היושב ראש, כל מנהל וכל פקיד העוסק בניהולה זולת אם הוכיח שהעבירה שנעברה שלא בידיעתו או הסכמתו.
35. **חילוט חובה** (א) הורשע אדם בעבירה על צו זה או תקנות לפיו, יצווה בית-המשפט על חילוטם של הסמים המסוכנים, המקטרות והכלים האחרים שלגביהם נעברה העבירה, והם יושמדו או ייעשה בהם בדרך אחרת, הכל כפי שייראה לבית-המשפט.
- (ב) הוראות סעיף זה באות להוסיף על האמור בסעיפים 60 עד 64 לצו בדבר הוראות בטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), תשי"ע - 2009 ולא לגרוע ממנו.
36. **חילוט רשות** (א) הגיעו סמים מסוכנים או כלים שנועדו לשימוש בהם לידי חייל או שוטר עקב חקירת עבירה לפי צו זה, רשאי בית-משפט לצוות על חילוט הסמים או הכלים, גם אם זוכה הנאשם שהואשם לגביהם וגם אם לא ננקטו הליכים משפטיים.
- (ב) הורשע אדם בעבירה לפי צו זה או תקנות לפיו, רשאי בית-המשפט לצוות כי יחולטו טובין אלה:
- (1) רכב ששימש בהובלת סמים מסוכנים שלגביהם נעברה העבירה, למעט כלי שיט שתפוסתו הרשומה עולה על מאתיים וחמישים טון;
- (2) חבילה שמוסתר בה סם מסוכן שלגביו נעברה העבירה.
- (ג) הוראות סעיף זה באות להוסיף על האמור בסעיפים 60 עד 64 לצו בדבר הוראות בטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), תשי"ע - 2009 ולא לגרוע ממנו.
37. **סגירת חצרים** הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 7, 9 או 10, והעבירה נעברה בחצרים המשמשים בית-קפה או למכירת משקאות משכרים או בחצרים אחרים שהציבור רשאי להכנס אליהם, ונוכח בית-המשפט כי לפני כן נעברה באותם חצרים עבירה לפי צו זה, רשאי הוא, בנוסף על כל עונש אחר, לצוות על סגירת החצרים בפני הציבור דרך קבע או לתקופה שיוורה עליה.

- עבירות חוץ** .38 (א) תושב האזור העושה מחוץ לאזור מעשה שאילו נעשה באזור היה עבירה לפי צו זה - רואים אותו כאילו עבר עבירה באזור.
- (ב) מי שאינו תושב האזור העושה מחוץ לאזור מעשה שאילו נעשה באזור היה עבירה לפי הוראות סעיף 6 או סימן ב' של פרק ג', או עבירה של החזקת סם מסוכן לפי סעיף 7 - רואים אותו כאילו עבר עבירה באזור.
- (ג) לא יועמד אדם לדין מכוח האמור בסעיף קטן (ב) אם המעשה נעשה במקום הנתון לשיפוטה של מדינת חוץ, אלא אם המעשה אסור גם על פי החוק החל במקום המעשה.
- (ד) כתב-אישום לפי סעיף זה לא יוגש אלא בהסכמתו בכתב של היועץ המשפטי למפקד האזור.
- (ה) לא יוגש כתב-אישום לפי סעיף זה נגד אדם על מעשה שהורשע או זוכה עליו מחוץ לאזור.

פרק ו': תקנות וצווים

- תקנות** .39 הממונה רשאי להתקין תקנות לביצוע צו זה ובלי לגרוע מכלליות הסמכות האמורה רשאי הוא -
- (1) לקבוע את נהלי היבוא, היצוא והמעבר של סמים מסוכנים וטפסי ההיתרים והתעודות שיש להשיגם ולהשתמש בהם בקשר לכך;
- (2) להורות שכל מי שמותר לו להחזיק סמים מסוכנים יקיים רשומות מתאימות בדבר קנייתם והעשייה בהם;
- (3) להסדיר את המכירה והחלוקה של סמים מסוכנים;
- להסדיר מתן מרשמים לסמים מסוכנים מאת רופאים, רופאי שיניים ורופאים וטרינריים והטיפול במרשמים אלה.
- החלת הצו על סמים מסויימים** .40 הממונה רשאי להחיל בצו את הוראות צו זה בשינויים שיפורשו בצו, על סמים אלה ועל מלוויהם:
- (1) מתילמורפין, הידוע בדרך כלל בשם קודאין;
- (2) אתילמורפין, הידוע בדרך כלל בשם דיונין.
- [נמחק] .41
- תיקון: צו מס' 1544** .42 (1) חוק הסמים המסוכנים מס' 10 לשנת 1955 - בטל;
- (2) צו בדבר תיקון חוק הסמים המסוכנים (יהודה והשומרון) (מס' 468), תשל"ב - 1972 - בטל.

- תחילת תוקף .43 תחילתו של צו זה תשעים יום לאחר מועד חתימתו.
- השם .44 צו זה ייקרא "צו בדבר סמים מסוכנים (יהודה והשומרון) (מס' 558), תשל"ה - 1975."

אריה שלו, תת אלוף
מפקד אזור
יהודה והשומרון

ה' באדר תשל"ה
16 בפברואר 1975

פורסם: בקמז"מ 34, עמ' 1335
תיקונים:
1. תיקון מס' 1 - צו מס' 1544 - קמז"מ 208, 3726

בימ"ש וסדרי דין

צבא הגנה לישראל
צו מס' 351
צו בדבר תשלום דמי עדים

בתוקף סמכויותי כמפקד האזור, הנני מצווה בזה לאמור:

1.	הגדרות	<p>בצו זה -</p> <p>תיקון:
צו מס' 787</p> <p>"בית-המשפט" - בית-משפט צבאי שכוון לפי סעיף 9 לצו בדבר הוראות בטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009 ובית משפט שכוון על פי דין.</p>
2.	שכר עדים והוצאותיהם	נענה אדם להזמנה להעיד בבית-המשפט, רשאי בית-המשפט לצוות כי ישולמו לו דמי נסיעתו למקום מושב בית-המשפט וחזרה וכן שכר בטלה ודמי לינה כפי שייראו בעיני בית-המשפט, ובלבד שלא יעלו על השיעורים הנקובים בתוספת לצו זה.
3.	שכר מומחה ורופא	א. נענה אדם להזמנה להעיד בבית-המשפט כמומחה, ישולם לו, נוסף על דמי הנסיעה, שכר כפי שייראה בעיני בית-המשפט, ובלבד שלא יעלה על השיעורים הנקובים בתוספת לצו זה. ב. בדק רופא גווייתו של מת, או הגיש דין - וחשבון או תעודה רפואית לבית-המשפט, ישולם לו שכרו לפי השיעורים הנקובים בתוספת לצו זה.
4.	הוראה לתשלום על - ידי היועץ המשפטי	א. לא ניתן על-ידי בית המשפט צו כאמור בסעיף 2, רשאי היועץ המשפטי להורות כי ישולמו לעד דמי נסיעה, שכר בטלה ודמי לינה, כאמור באותו סעיף ובלבד שהתשלומים לא יעלו על השיעורים הנקובים בתוספת לצו זה.
	תיקון:
צו מס' 787	ב. סמכויות היועץ המשפטי כאמור בסעיף קטן (א) יהיו נתונות לקמ"ט משפטים במפקדת האזור בקשר לבתי משפט שכוונו על פי דין. ג. סעיף קטן (א) לא יחול על מקרה בו סירב בית-המשפט במפורש ליתן צו כאמור בסעיף 2.
5.	מניעת כפל תשלומים	א. לפני מתן צו בדבר תשלום דמי נסיעה, שכר בטלה ודמי לינה לעד יברר בית-המשפט או היועץ המשפטי, הכל לפי העניין, אם ניתנו צווים בדבר תשלומים כאמור בשל משפט אחר שחל באותו יום או שנדחה לאותו יום, בין באותו משפט ובין בבית-משפט אחר שישב בדין באותו מקום מושב. ב. לא יהיה עד זכאי לדמי נסיעה או לדמי לינה אם נפסקו לו תשלומים אלה בשל משפט אחר כאמור. ג. לא יהיה עד זכאי לשכר בטלה שיעלה על ההפרש שבין הסכום הנקוב בתוספת לצו זה לבין התשלום שנפסק לו בשל משפט אחר שחל באותו יום.

- תשלומים 6. התשלומים לפי סעיפים 2, 3 ו-4 ייעשו מקופת מפקדת האזור.
- התקנת תקנות תיקון: 6א. היועץ המשפטי רשאי לתקן, בתקנות, את התוספת לצו זה.
צו מס' 1001
- תחילת תוקף 7. תחילתו של צו זה ביום י"ב בטבת תש"ל (21 בדצמבר 1969).
- השם 8. צו זה ייקרא "צו בדבר תשלום דמי עדים (יהודה והשומרון) (מס' 351), תש"ל - 1969".

רפאל ורדי, תת אלוף
מפקד אזור
יהודה והשומרון

כ"ז בכסלו תש"ל
7 בדצמבר 1969

תוספת

השיעור לתשלום לאדם הנענה להזמנה להעיד בפני בית המשפט, ייקבע לפי השיעורים המפורטים בתקנה 10 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, כפי תוקפם בישראל מעת לעת.

פורסם: קמז"מ 20 ע"מ 699

תיקונים:

1. צו מס' 618 (תיקון מס' 1) { 12.9.75 } קמז"מ 37 ע"מ 12.
2. צו מס' 723 (תיקון מס' 2) { 17.8.77 } קמז"מ 41 ע"מ 150.
3. צו מס' 787 (תיקון מס' 2) { 20.3.79 } קמז"מ 45 ע"מ 108.
4. צו מס' 944 (תיקון מס' 3) { 29.10.81 } קמז"מ 51 ע"מ 46.
5. צו מס' 1001 (תיקון מס' 4) { 30.6.82 } קמז"מ 56 ע"מ 42.
6. צו מס' 1651 צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] { 01.11.09 } קמז"מ 234, עמ' 5990
7. תקנות בדבר תשלום דמי עדים { 19.01.11 }

צבא הגנה לישראל
צו מס' 845
צו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בדין או בתחיקת בטחון

בתוקף סמכותי כמפקד האזור והואיל ואני סבור כי הדבר דרוש לצורך הממשל התקין וקיום הסדר הציבורי הנני מצווה לאמור:

1. **שעור הקנסות**
תיקון:
צו מס' 933
צו מס' 1035
צו מס' 1071
צו מס' 1104
צו מס' 1129
צו מס' 1597

א. על אף האמור בדין או בתחיקת בטחון, מקום שהוסמך בית משפט שהוקם על פי תחיקת בטחון להטיל קנס, רשאי הוא להטיל:

1. אם קבוע לעבירה עונש מאסר עד שישה חודשים או קנס בלבד, או קנס שלא נקבע לו סכום - קנס עד 12,900 שקלים חדשים;

2. אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה משישה חודשים ולא יותר משנה - קנס עד 26,100 שקלים חדשים;

3. אם קבוע לעבירה עונש מאסר של למעלה משנה ולא יותר משלוש שנים - קנס עד 67,300 שקלים חדשים;

4. אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה משלוש שנים - קנס עד 202,000 שקלים חדשים.

ב. סעיף זה לא יפגע בהוראה המסמיכה את בית המשפט לקנוס בסכומים העולים על הסכומים האמורים בסעיף קטן (א).

ג. מקום שקבוע בדין או בתחיקת בטחון לעבירה נמשכת קנס או קנס נוסף לכל יום של עבירה רשאי בית המשפט להטיל, במקום אותו קנס, קנס עד 1,300 שקלים חדשים.

1א. **עדכון קנסות**
תיקון:
צו מס' 1129
צו מס' 1597

א. היועץ המשפטי רשאי לשנות בצו את שעורי הקנסות הקבועים בכל דין או תחיקת בטחון, על פי השינויים שחלו במדד מן המדד שפורסם בחודש שבו הם נקבעו לאחרונה.

ב. לא יוגדלו שיעורי קנסות לפי סעיף זה לפני שחלפו ששה חדשים מיום ההגדלה הקודמת.

ג. בסעיף זה -

"המדד" - מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה בישראל.

"קנסות" - לרבות תקרות לקנסות שהדין או תחיקת הבטחון מסמיכים לקבוע.

2. **תחילת תוקף** תחילת תוקפו של צו זה חודש ימים מיום חתימתו.

3. **השם** צו זה יקרא: "צו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בדין או

בתחיקת בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 845), תש"ס-1980."

תיקון:
צו מס' 1597

בנימין בן אליעזר, תת-אלוף
מפקד אזור יהודה והשומרון

י' בסיון תש"ס
25 במאי 1980

פורסם: תיקונים:	קמצי"מ 47 עמ' 444
1. מס' 933 (תיקון מס' 1) [31.8.81] קמצי"מ 51 עמ' 8	
2. מס' 1035 (תיקון מס' 2) [5.12.82] קמצי"מ 57 עמ' 34	
3. מס' 1071 (תיקון מס' 3) [10.7.83] קמצי"מ 60 עמ' 38	
4. מס' 1104 (תיקון מס' 4) [1.4.84] קמצי"מ 66 עמ' 44	
5. מס' 1129 (תיקון מס' 5) [3.2.85] קמצי"מ 74 עמ' 14	
6. מס' 1597 (תיקון מס' 6) [6.8.07] קמצי"מ 221 עמ' 4838	

צבא הגנה לישראל

צו בדבר הוראות בטחון

תקנות בדבר פיצויים בשל מעצר או מאסר

בתוקף סמכותי מכוח סעיף 49א(5) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון)(מס' 378), היתש"ל-1970, אני מתקין תקנות אלה:

1. הגדרות
בתקנות אלה -
"פיצוי" - פיצוי בשל מעצר או מאסר והוצאות הגנה לפי סעיף 49א(1) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון)(מס' 378), היתש"ל - 1970.
2. פיצוי בעד מעצר ומאסר
(א) סכום הפיצוי המרבי בעד יום מעצר או מאסר יהא כקבוע בתוספת הראשונה לתקנות אלו.
(ב) סכום הפיצוי המרבי בעד חלקו של יום מעצר או מאסר יחושב כחלק היחסי של הפיצוי המגיע לפי תקנת משנה (א).
3. הוצאות הגנה
(א) הסכום המרבי לתשלום הוצאות הגנתו של עצור או של נאשם לפי סעיף 49א(1) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון)(מס' 378), היתש"ל - 1970, יהיה כמפורט בתוספת השניה לתקנות אלו.
(ב) נוכח בית המשפט שבנסיבות העניין מן הצדק לקבוע לעצור או לנאשם תשלום הוצאות בעד שכר טרחת עורך דין גבוה מזה שנקבע בפריט המתאים בתוספת, רשאי הוא לקבוע סכום גבוה יותר בשיעור שלא יעלה על חמישים אחוזים מהסכום הקבוע באותו פריט.
4. תחילת תוקף
תחילת תוקפן של תקנות אלו ביום חתימתן.
5. השם
תקנות אלו ייקראו: "תקנות בדבר פיצוי על מאסר או מעצר (צו בדבר הוראות בטחון) (יהודה והשומרון), היתש"ז - 2007".

גדי שמני, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
באזור יהודה והשומרון

כ"ה בכסלו ה'תשס"ח

5 בדצמבר 2007

תוספת ראשונה (תקנה 2)

סכום הפיצוי המרבי לתשלום בגין יום מאסר יעמוד על 75 ₪.

תוספת שניה (תקנה 3)

הסכומים המרביים לתשלום הוצאות הגנתו של עצור או אסיר לפי סעיף 49א(1) לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון)(מס' 378), ה'תש"ל - 1970, יהיו כלהלן:

(א) בעד הוצאות בפועל - כפי שהכיר בהן בית המשפט או הרשם לפי קבלות.

(ב) בעד שכר טרחה של עורך דין:

(1) לימוד התיק, עבודת הכנה, ישיבה ראשונה בבית המשפט, וישיבת בית המשפט שנועדה להארכת מעצר, בבית המשפט הצבאי של ערכאה ראשונה, לא יעלה על סך של 650 ₪; בבית המשפט הצבאי לערעורים לא יעלה על סך של 1,300 ₪.

(2) ישיבה נוספת אחרי הישיבה הראשונה, בערכאה ראשונה, לא יעלה על סך של 200 ₪; בבית המשפט הצבאי לערעורים לא יעלה על סך של 350 ₪.

(3) טיפול בבית משפט הצבאי לערעורים, כולל ישיבה ראשונה בבית המשפט, אם ראה בית המשפט שהיה בערעור קושי מיוחד או שהצריך פעולות הכנה מיוחדות, וכן הכנת ערר על החלטה, שלא לשחרר בערבות וישיבה בבית המשפט הצבאי לערעורים, לא יעלה על סך של 800 ₪.

(4) טיפול בערעור, שבו לא קבע בית המשפט כאמור בפסקה (3) כולל ישיבה ראשונה בבית המשפט הצבאי לערעורים לא יעלה על סך של 500 ₪.

פורסם: קמצ"מ 222 (התשס"ח-2008), עמ' 5016

תפיסה וחילוט

צבא הגנה לישראל **צו בדבר הוראות ביטחון** **הוראות בדבר תפיסת טובין בקשר לביצוע עבירה**

בתוקף סמכותי לפי סעיף 80 לצו בדבר הוראות ביטחון ויתר סמכויותי כמפקד כוחות צה"ל באזור, הנני מורה בזה כי סחורות, חפצים, תעודות או דברים שנתפסו מכוח סעיף 80 (א) (להלן - "טובין") ייעשה בהם כדלקמן:-

1. (א) חייל או שוטר שתפס טובין חייב למסרם מיד לתחנת המשטרה הקרובה.
(ב) בעל חיים שנתפס לפי הוראות אלו, יוחזק במקום הסגר כמשמעותו בהוראות בדבר העברה למקום הסגר של בעלי חיים שנכנסו לשטח סגור.
2. בתחנת במשטרה ימסר לאדם מידיו נלקחו הטובין, אישור תפיסה בנוסח המובא בנספח א'.
3. (א) עד לגמר ההליכים המשפטיים, או עד שיחליט תובע צבאי שלא לנקוט בהליכים משפטיים יישארו הטובין בידי המשטרה כחלק מחומר החקירה.
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי מפקד צבאי אף לפני תום ההליכים משפטיים להורות כי טובין שעצם החזקתם אינה מהווה עבירה, יוחזרו למי שייקבע על ידי המפקד הצבאי ובתנאים שייקבע ובלבד שלא תינתן הוראה כאמור ללא התייעצות מוקדמת עם היועץ המשפטי.
4. בטובין ינהגו כדלקמן:
 - (א) (1) טובין שנמצא כי לא היו קשורים בביצוע עבירה- יוחזרו לבעלים או למי שהחזיק בהם כדין ואם אינו ידוע, או שהוא נעדר מהאזור-לממונה על הנכסים הנטושים (רכוש הפרט).
(2) טובין שנמצא כי היו קשורים בביצוע עבירה לא יוחזרו לבעלים או למי שהחזיק בהם כדין אלא אם הבעלים והמחזיקים גם יחד הוכיחו כי לא היו מעורבים בביצוע עבירה ועשו מצדם כל שניתן לעשות כדי למנוע ביצועה.
(3) טובין שבבעלותו החשוד שנמצאו בידו ואינם קשורים בביצוע העבירה- יוחזרו בין אם הורשע ובין אם לא.
(4) טובין אשר שימשו ראיה לביצוע עבירה אולם אינם קשורים בביצוע עבירה ועצם החזקתם אינה מהווה עבירה, יוחזרו למי שנלקחו ממנו.
 - (ב) (1) טובין אשר מצאו בידי הנאשם שהורשע ואשר היו קשורים בביצוע עבירה, הינם מוחרמים.
(2) טובין אשר ברור כי קשורים בביצוע עבירה אלא שהמשפט לא התקיים עקב מותו של הנאשם או מסיבה אחרת כלשהי כגון שהוא ברח או נקבע בלתי שפוי, הינם מוחרמים.
5. (א) מפקד צבאי יורה מה יעשה בטובין שהגיעו למשטרה מכוח הוראה זו לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי או נציגו ובשים לב להוראות סעיף 4. הודעה על ההחלטה תועבר על ידי המשטרה לכל אדם שההחלטה נוגעת לו.

- (ב) הוראה של מפקד צבאי לפי סעיף קטן (א) תינתן ככל האפשר בנספח במובא בתוספת ב' להוראות אלה.
- 5.א. (א) היו הטובין בעל חיים או מצרך העלול להתקלקל ולא ניתנה לגביהם הוראה אחרת של מפקד צבאי, רשאי המפקד בצבאי להורות על מכירתם במחיר הקרוב למחיר השוק, במידת הסבביר, בנסיבות המקרה.
- (ב) דמי מכירה יבואו במקום הטובין לכל דבר ועניין.
6. הוראות אלה תחולנה לגבי כל תפיסה של טובין לפי סעיף 80 לצו בדבר הוראות ביטחון למעט אותם סוגים של טובין אשר לגביהם נקבעו הוראות מיוחדות.
7. הוראה זו מבטלת כל הוראה אחרת שקדמה לה בנושא זה.
8. תחילת תקפן של הוראות אלה ביום*.
9. הוראות אלה תיקראנה "הוראות בדבר תפיסת טובין בקשר לביצוע עבירה, תשל"ד-1974".**

**מפקד כוחות צה"ל
באזור**

* באזח"ע- בתוקף החל מ-23 ביוני 1970.
באיו"ש- בתוקף החל מ-1 באוגוסט 1974.
** סעיף 9 מופיע אך ורק בנוסח כפי שמפורסם באיו"ש.

נספח א'

צבא הגנה לישראל
צו בדבר הוראות ביטחון, תש"ל-1970
תפיסת טובין

בתוקף סמכותי לפי סעיף 80 לצו בדבר הוראות ביטחון, תפסתי את הטובין המפורטים להלן מידי-

שם פרטי	משפחה	ת.ז.	כתובת

פרוט הטובין:

מהות-	כמות-	הערות

סיבת התפיסה:

1) יש טעם לחשוד שנעברה לגבי הטובין עבירה על צו בדבר הוראות ביטחון. יש טעם לחשוד שהשתמשו בטובין הנ"ל לשם ביצוע עבירה*

(פרוט) _____

2) יש טעם לחשוד שהשתמשו בטובין לשם הקלת ביצוע מעשי עבירה*

(פרוט) _____

3) יש טעם להאמין כי הטובין עשויים לשמש ראיה למעשה עבירה*

(פרוט) _____

* מחק את המיותר

4) יש טעם לחשוד שהטובין ניתנו כשכר בעל בעד ביצוע העבירה על צו בדבר הוראות ביטחון או כאמצעי לביצועה.

תאריך: _____
(פרוט)

אישור המשטרה על קבלת הטובין _____

תאריך: _____

פרטי השוטר: _____

הערה: טופס זה יערך בארבע עותקים ויופץ:

(א) לאדם ממנו נלקח הרכוש,

(ב) למשטרה

(ג) לתובע הצבאי

(ד) לחייל שתפס את הטובין

צבא הגנה לישראל

צו בדבר הוראות ביטחון, תש"ל-1970

הוראות בדבר תפיסת טובין בקשר לביצוע עבירה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 להוראות בדבר תפיסת טובין לביצוע העבירה מיום*, הנני מורה, לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי ובשים לב להוראות סעיף 4 להוראות הנ"ל, כי הטובין המפורטים להלן:

א. פירוט הטובין	מוצג מס'	תיק פ.א.	תיק תביעה	תיק בימ"ש
-----	-----	-----	-----	-----
-----	-----	-----	-----	-----
-----	-----	-----	-----	-----
-----	-----	-----	-----	-----
-----	-----	-----	-----	-----
-----	-----	-----	-----	-----
-----	-----	-----	-----	-----
-----	-----	-----	-----	-----

יוחזרו ל: _____

ימסרו לממונה על הרכוש הנטוש (נכסי הפרט) _____
 אשר הינם מוחרמים ימסרו ל _____

תאריך: _____

מפקד צבאי

דרגה שם

* באזח"ע- מיום י"ט בסיוון תש"ל (23 ביוני 1970).
 באיו"ש- מיום ט"ו בתמוז תשל"ד (5 ביולי 1974).

צבא הגנה לישראל

צו בדבר הוראות בטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009
 צו בדבר מבנים בלתי מורשים (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1539), התשס"ד-2003

הוראות בדבר תפיסת רכוש, התשס"ז-2006

בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור ובהתאם לסעיפים 21, 60, 64 ו-262 לצו בדבר הוראות בטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009 (להלן - הצו בדבר הוראות בטחון) ולפי סעיף 5 לצו בדבר מבנים בלתי מורשים (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1539), התשס"ד-2003 (להלן - הצו בדבר מבנים בלתי מורשים) ויתר סמכויותי לפי כל דין ותחיקת בטחון, הנני מורה בזאת לאמור:

- הגדרות** 1. בהוראות אלה -
- (תיקון מס' 2)** "בעל סמכות שחרור" - ראש המינהל האזרחי או מי שהוסמך לכך מטעמו.
- "בעל רכוש" - לענין צו זה, יראו את מי שהחזיק ברכוש כדין בעת התפיסה כבעל הרכוש.
- "הוצאות תפיסה ואחזקה" -
- (1) לענין רכוש, למעט בעל חיים - הוצאות תפיסה, לרבות הוצאות הובלת הרכוש למגרש, וכן הוצאות האחזקה של הרכוש, לרבות הוצאות ביטוח ושמירה, בסכום שייקבע על ידי בעל סמכות שחרור;
- (2) לענין בעל חיים - הוצאות תפיסה, לרבות הוצאות הובלת בעל חיים למקום הסגר, וכן הוצאות אחזקה של בעל חיים, בין במקום הסגר ובין מחוצה לו, לרבות הוצאות שמירה, ביטוח, הזנה וחיסון, בסכום שייקבע על ידי בעל סמכות שחרור.
- "יחידת הפיקוח" - היחידה המרכזית לפיקוח במינהל האזרחי.
- "מגרש" - מקום שנקבע על ידי בעל סמכות שחרור כמקום לאחזקת רכוש, למעט בעלי חיים.
- "ממונה" - מי שנתמנה על ידי לענין הוראות אלה.
- "מקום הסגר" - מקום שנקבע על ידי בעל סמכות שחרור כמקום לאחזקתם של בעלי חיים.
- "רכוש", "תחום ההכרזה" - כהגדרתם בצו בדבר מבנים בלתי מורשים.
- "תפיסה" -
- (1) תפיסת רכוש לפי סעיפים 21, 64-60 או 262 לצו בדבר הוראות בטחון, או
- (2) נטילת רכוש לשם הוצאתו אל מחוץ לתחום ההכרזה, אם בוצעה במסגרת הפעולות לפי סעיף 5(ג) לצו בדבר מבנים בלתי מורשים.
2. **הודעה על תפיסה** (תיקון מס' 2)
- (א) בוצעה תפיסה, תימסר הודעה בכתב לידי מי שהחזיק ברכוש בעת התפיסה.
- (ב) לא היה ידוע מי הוא המחזיק ברכוש בעת תפיסתו, ולא ניתן היה

			לאתרו במאמץ סביר, תודבק ההודעה בדבר תפיסת הרכוש במקום בולט, הסמוך למקום תפיסתם של הטובין.
	(ג)		במסגרת ההודעה בדבר תפיסת הרכוש תפורט סיבת תפיסתו של הרכוש, פרטי הגורם המוסמך לשחרר את הטובין והדרך להתקשרות עמו; בהודעה יצוין, כי אם לא תוגש בקשה לשחרור הטובין בתוך 30 יום ממועד תפיסתו קמה הסמכות למכירת הרכוש וחילוט דמי המכירה לטובת הוצאות התפיסה והחזקתו של הרכוש.
אחזקה	3.	(א)	בוצעה תפיסה, יועבר הרכוש שנתפס בהקדם האפשרי למגרש או למקום הסגר, לפי העניין.
		(ב)	הורה מפקד צבאי, או דרש קצין משטרה, כי רכוש שנתפס יועבר לחזקתה של תחנת משטרה, יועבר הרכוש כאמור.
שחרור הרכוש	4.	(א)	בעל הרכוש רשאי להגיש בקשה לשחרור הרכוש; הבקשה לשחרור הטובין תוגש לגורם המוסמך לפי העניין לשחרורם של הטובין.
		(ב)	בעל סמכות שחרור רשאי להורות על שחרור הרכוש שנתפס.
(תיקון מס' 2)		(ג)	הוגשה בקשה כאמור בסעיף קטן 4(א), ימסור בעל סמכות השחרור, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-72 שעות ממועד קבלת הבקשה בכתב, הודעה על הכוונה לשחרר את הרכוש, כולו או חלקו, לבעל הרכוש ובה יפורט הרכוש אותו הוחלט לשחרר, הנימוקים להחלטתו, וכן את תנאי השחרור, אם נקבעו, לפי סעיף קטן 4(ד) (להלן – הודעה).
		(ד)	בעל סמכות שחרור רשאי להתנות את שחרור הרכוש בתנאים שיקבע, לרבות -
		(1)	בתשלום הוצאות התפיסה והאחזקה, כולן או מקצתן;
		(2)	בוצעה התפיסה לפי סעיפים 21, 64-60 או 262 לצו בדבר הוראות בטחון - בחתימת מקבל הרכוש על התחייבות, כי, תוך תקופה שתיקבע על ידי בעל סמכות שחרור ושלא תעלה על שנתיים, לא ישתמשו ברכוש בעשיית כל עבירה מסוג העבירה שבקשר לחשד לביצועה נתפס הרכוש;
		(3)	בוצעה התפיסה לפי סעיף 5(ג) לצו בדבר מבנים בלתי מורשים - בחתימת מקבל הרכוש על התחייבות, כי הרכוש לא יוחזר לתחום ההכרזה;
		(4)	בכל תנאי אחר שייקבע.
השגה	4.	(א)	הוגשה בקשה כאמור בסעיף קטן 4(א), ולא מסר בעל סמכות השחרור הודעה תוך המועד הקבוע בסעיף קטן 4(ג), או ביקש בעל הרכוש להשיג על תנאי השחרור הקבועים בהודעה, יהיה רשאי בעל הרכוש להגיש השגה לראש המינהל האזרחי; ראש המינהל האזרחי רשאי להסמיך את ראש תחום תשתית במינהל האזרחי או סגנו של ראש תחום תשתית במינהל האזרחי, לדון בהשגות אלו; ההשגה תוגש בתוך 14 ימים מחלוף המועד הקבוע בסעיף 4(ג).
		(ב)	החלטה בהשגה כאמור בסעיף 4(א) תינתן תוך 30 ימים מיום הגשתה.
מכירת הרכוש	5.	(א)	לא נתבקש שחרורו של רכוש תוך 30 יום מיום מסירת הודעה או פרסום דבר התפיסה בעיתון כאמור בסעיף 4(ג), רשאי בעל סמכות שחרור למכור את הרכוש במחיר הקרוב למחיר השוק, במידת הסביר בנסיבות העניין.
(תיקון מס' 1) תיקון: תשס"ח			
(תיקון מס' 2)		(א1)	נמסרה ההודעה בדבר תפיסת הרכוש באופן המפורט בסעיף 2(ב) להוראות אלו, ולא הוגשה בקשה לשחרור הרכוש, יפורסם דבר כוונת מכירת הרכוש בעיתון.

- (ב) הוחלט כי יש לשחרר את הרכוש בתנאים כאמור בסעיף 4(ד), אך התנאים, כולם או מקצתם, לא קוימו תוך 30 יום מיום מסירתם, רשאי בעל סמכות שחרור למכור את הרכוש במחיר הקרוב למחיר השוק, במידת הסביר בנסיבות הענין.
- (ג) על אף האמור בסעיפים הקטנים (א) ו-(ב) -
- (1) לענין בעל חיים - התקופות הנקובות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) יעמדו על 15 יום ;
- (2) בעל סמכות שחרור רשאי למכור רכוש פסיד מיד.
- (ד) מצא בעל סמכות שחרור כי הרכוש שנתקיימו התנאים למכירתו לפי סעיף זה הינו חסר ערך, או שמחמת ערכו הנמוך לא יהיה במכירתו כדי לכסות את הוצאות התפיסה והאחזקה והוצאות המכירה, רשאי בעל סמכות שחרור, על אף האמור בסעיף זה, לנהוג ברכוש בכל דרך שתיראה לו, ולענין רכוש שאינו בעל חיים - לרבות בדרך השמדתו.
- (1ד) לא עלה בידי בעל סמכות שחרור למכור את הרכוש תוך זמן סביר, יהיה הוא רשאי להורות על חילוט הרכוש.
- (ה) נמכר רכוש לפי סעיף זה, ייזקפו דמי המכירה על חשבון הוצאות התפיסה והאחזקה והוצאות המכירה, ויתרת דמי המכירה (להלן: "היתרה") תועבר לידי מי שהיה בעל הרכוש עובר למכירתו או לידי מי שהחזיק ברכוש כדין בעת התפיסה (להלן: "הבעלים הקודם").
- (ו) חלפו שישה חודשים מיום מכירת הרכוש, ולא עלה בידי בעל סמכות שחרור להעביר לידי הבעלים הקודם את היתרה, והבעלים הקודם לא ביקש לקבל את היתרה, בעל סמכות שחרור יהיה רשאי להורות על חילוט היתרה.
6. בעל סמכות שחרור יהיה רשאי להתקשר עם אדם שינהל מגרש או מקום הסגר מטעמו.
7. (א) הוראות אלה יחולו על תפיסה שבוצעה על ידי בעל סמכות שחרור או על ידי מי מטעמו, לרבות על ידי פקח ביחידת הפיקוח, על אף האמור בהוראות בדבר תפיסת טובין בקשר לביצוע עבירה (יהודה והשומרון), התשל"ד-1974.
- (ב) בנוגע לרכוש שהועבר כאמור בסעיף 3(ב), יחולו הוראות בדבר תפיסת טובין בקשר לביצוע עבירה (יהודה והשומרון), התשל"ד-1974.
8. בטלות בזה -
- (א) הוראות בדבר תפיסת טובין (יהודה והשומרון), התשנ"ח-1998 ;
- (ב) הוראת בדבר רכוש שפונה משטח מתוחם (יהודה והשומרון), התשס"ד-2003.
9. הוראות אלה יחולו אף על תפיסה שבוצעה לפני תחילת תוקפן.
10. תחילת תוקפן של הוראות אלה ביום חתימתן.
11. הוראות אלה ייקראו: "הוראות בדבר תפיסת רכוש (יהודה והשומרון), התשס"ז-2006".
- ל' בכסלו התשס"ז
- 21 בדצמבר 2006
- יאיר נוה, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
באזור יהודה והשומרון

תיקון:

1. תיקון מס' 1 כ"ה בכסלו התשס"ח (05.12.07).
2. תיקון מס' 2 כ"ג בסיון התשע"ו (29.06.16).

צבא הגנה לישראל
צו מס' 1639
צו בדבר החרמת כלי רכב גנובים (הוראת שעה)

בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור ובהיותי סבור כי הדבר נחוץ לשם שמירה על הסדר הציבורי, הנני מצווה בזאת כהוראת שעה לאמור:

- הגדרות**
1. **"כלי רכב"** - לרבות חלקים של כלי רכב.
- "כלי רכב גנובים"** - לרבות כלי רכב שבוצעו בהם פעולות שנועדו להקשות על זיהויים וכלי רכב הנחשדים כרכוש גנוב.
- "קצין המשטרה הממונה"** - קצין משטרה בדרגת ניצב משנה ומעלה, שהוסמך כממונה לפי צו זה על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה והשומרון.
- הכרזה על מקום בו מתנהל סחר בכלי רכב גנובים**
2. שוכנע קצין המשטרה הממונה, כי מקום מסוים משמש לאורך זמן ובאופן משמעותי לסחר בכלי רכב גנובים, וכי חלק משמעותי מכלי הרכב במקום הינם כלי רכב גנובים, או שאין הסבר מניח את הדעת באשר למקורם החוקי של כלי הרכב, רשאי הוא להכריז, בצו, לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי לאזור או נציגו, כי מקום זה ייחשב כמקום בו מתנהל סחר בכלי רכב גנובים או שמוחזקים בו כלי רכב גנובים (להלן: "מקום מוכרז"). ההכרזה תלווה במפה, בה יפורטו גבולות המקום.
- בבואו להכריז על מקום מוכרז, ישקול קצין המשטרה הממונה, בין היתר, את השיקולים הבאים:
- (1) היקף הראיות שהוצגו בפניו בדבר סחר בכלי רכב גנובים המבוצע במקום ומהימנותן;
- (2) הסיכון העלול להישקף לרשויות האזור ולפועלים מטעמן, אם יבקשו לתפוס את כלל כלי הרכב, המצויים במקום, חלף השמדתם במקום;
- (3) האם קיימות חלופות אחרות, פוגעניות פחות, המייתרות את ביצוע ההכרזה.
- כלי רכב, המצויים במקום מוכרז, יראו אותם ככלי רכב גנובים שהינם טובין הקשורים בביצוע עבירה, כל עוד לא הוכח אחרת.
- תוקפה של הכרזה על מקום מוכרז לפי סעיף זה, תהא 90 ימים מיום תחילתה, אלא אם כן צוין בהכרזה מועד מוקדם יותר.
- פרסום הכרזה**
3. הכרזה לפי סעיף 2, והאפשרות להשיג עליה, בהתאם להוראות סעיף 4, ואפשרות השמדת כלי הרכב כמפורט בסעיף 5, תובאנה לידיעת הציבור באמצעות תליית העתק ההכרזה במקום המוכרז, ובאמצעות הדרכים הבאות, כולן או מקצתן:
- מסירת העתק ההכרזה לאדם הידוע כבעל המקום או החשוד להיות בעל המקום או המחזיק במקום או הנחזה להיות בעל המקום או המחזיק במקום;
- תליית העתק ההכרזה על גבי לוחות המודעות של מפקדת הקישור והתיאום בנפה בה מצוי המקום;

בכל דרך אחרת שתראה לקצין המשטרה הממונה.

<p>על החלטת קצין המשטרה הממונה, בכללה או ביחס לכלי רכב מסוימים, ניתן להגיש השגה בכתב לקצין המשטרה הממונה, תוך שבעה ימים ממועד פרסום ההכרזה, כאמור בסעיף 3. ההשגה תוגש על דרך של תצהיר.</p>	<p>4. הגשת השגה וערר</p>
<p>הוגשה השגה כאמור בסעיף קטן (א), והחליט קצין המשטרה הממונה, כי אין באמור בה משום הוכחה מספקת, כי המקום אינו משמש לסחר בכלי רכב גנובים או כי כלי הרכב במקום אינם כלי רכב גנובים, או כי כלי הרכב המפורטים בהשגה אינם קשורים בביצוע עבירה, רשאי הוא, לאחר שחלפו שבעה ימים ממועד מסירת החלטתו בהשגה, להורות על החרמת כלי הרכב והשמדתם.</p>	
<p>על החלטת קצין המשטרה הממונה לפי סעיף קטן (ב) ניתן להגיש ערר תוך שבעה ימים ממועד מסירת ההחלטה לוועדת העררים, שהוקמה לפי הצו בדבר ועדות עררים (אזור יהודה והשומרון) (מס' 172), התשכ"ח-1967.</p>	
<p>לא הוגשה השגה כאמור בסעיף 4(א) או שהוגשה השגה ביחס למקצת מכלי הרכב במקום, רשאי קצין המשטרה הממונה להורות על החרמת כלי הרכב המצויים במקום המוכרז והשמדתם, למעט אותם כלי רכב בגינם הוגשה השגה כאמור בסעיף 4(א).</p>	<p>5. החרמה</p>
<p>לא יורה קצין המשטרה הממונה על השמדת כלי רכב שהוחרמו מכוח הוראות סעיפים 4(ב) ו-5(א), אלא אם שוכנע כי עלול להישקף לרשויות האזור ולפועלים מטעמן סיכון, אם יבקשו לתפוס את כלי הרכב, חלף השמדתו במקום.</p>	
<p>על תובענות בגין השמדת כלי רכב לפי צו זה, יחולו הוראות הצו בדבר תובענות (יהודה והשומרון) (מס' 271), התשכ"ח-1968.</p>	<p>6. החלת הוראות הצו בדבר תובענות</p>
<p>אין בהוראות צו זה כדי לגרוע מהוראות כל דין או תחיקת ביטחון בעניין החרמת רכוש, חילוטו או תפיסתו.</p>	<p>7. שמירת דינים</p>
<p>תחילת תוקפו של צו זה 30 ימים מיום חתימתו, והוא יעמוד בתוקפו במשך עשר שנים, עד ליום 11.6.2019.</p>	<p>8. תחילת תוקף תיקון: צווים</p>
	<p>;1671 ;1700 ;1722 ;1757 1786</p>
<p>צו זה ייקרא: "צו בדבר החרמת כלי רכב גנובים (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1639), התשס"ט-2009".</p>	<p>9. השם</p>

י"ט בסיון התשס"ט

גדי שמני, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
באזור יהודה והשומרון

11 ביוני 2009

תיקונים :

תחילת תוקף	סעיפים שתוקנו, הוחלפו או הוספו	חוברת	פורסם עמוד	מספר צו מתקן	מספר תיקון
14 ביוני 2010	8			1660	1
14 ביוני 2011	8			1671	2
5 ביולי 2012	8			1700	3
3 ביולי 2013	8			1722	4
11 ביולי 2015	8			1757	5
5 ביוני 2017	8			1786	6

טובין

צבא הגנה לישראל
צו מס' 653
צו בדבר פיקוח על חומרים מסויימים

בתוקף סמכותי כמפקד האזור והואיל ואני סבור כי הדבר דרוש לצורך הגנה על שלום הציבור ועל בטחון האזור, הנני מצווה בזה לאמור: -

	1.	הגדרות
בצו זה - "חומר בר פיקוח" - כל אחד מהחומרים המנויים בתוספת א' לצו זה בין בצורתו הפשוטה ובין מעורב או ממוזג בחומרים אחרים; "חומר אסור בהחזקה" - כל אחד מהחומרים המנויים בתוספת ג' לצו זה בין בצורתו הפשוטה ובין מעורב או ממוזג בחומרים אחרים; "בית עסק" - כמשמעותו בצו בדבר פתיחת בתי עסק (יהודה והשומרון) (מס' 128), תשכ"ז - 1967; "הממונה" - מי שיתמנה על ידי להיות ממונה לצורך צו זה;		<p>תיקון:
צו מס' 1517   תיקון:
צו מס' 1557</p>
לא יעשה אדם את הפעולות הבאות בחומר בר-פיקוח אלא בהיתר מהממונה: (1) לא ינהל אדם בית עסק לייצור חומר בר-פיקוח ולא ייצר אדם חומר בר-פיקוח; (2) לא יביא אדם לאזור ולא יוציא ממנו חומר בר-פיקוח; (3) לא ינהל אדם בית עסק לממכר חומר בר-פיקוח ולא ימכור אדם חומר בר-פיקוח; (4) בוטל	2.	<p>איסור עיסוק חומרים בני פיקוח</p> <p>תיקון:
צו מס' 1511   תיקון:
צו מס' 1517</p>
(א) לא יחזיק אדם, לצורך מסחרי או פרטי, חומר האסור בהחזקה ללא היתר ממפקד צבאי. היתר כאמור יכול שיהיה כללי, לסוגים, אישי, מיוחד או למקומות מסויימים. (ב) קיבל אדם היתר מהממונה לפי סעיף 2, יהיה פטור מקבלת היתר מהמפקד הצבאי לפי סעיף זה.	2.A	<p>חומרים אסורים בהחזקה</p> <p>תיקון:
צו מס' 1517</p>
(א) כל אדם שהוענק לו היתר לפי סעיף 2 חייב לנהל פנקסים לחומרים ברי-פיקוח בטופס המפורט בתוספת ב לצו זה ובהם ירשום את כל החומרים ברי-הפיקוח שקנה ומכר. (ב) פנקס הקניות יציין את יום הקנייה, החומרים ברי - הפיקוח שנקנו, כמויותיהם והאדם ממנו נקנו. (ג) פנקס המכירות יציין את יום המכירה, תאור החומרים	3.	נהול פנקסים

- ברי-הפיקוח והכמות שנמכרה, המטרה שלשמה מיועדים החומרים ברי-הפיקוח ושמו וכתובתו של הקונה.
- (ד) כל רישום בפנקס המכירות יעשה בשעה שמוכרים את החומר בר-הפיקוח ועל הקונה לחתום את שמו לצד הרישום, ואם נעשתה המכירה על פי הזמנה בכתב, יש לשמור את ההזמנה כתחליף לחתימה.
- (ה) אסור למחוק כל רישום שבפנקס, לשנותו או להוסיף עליו והמכירות והקניות תרשמה ותסומנה במספרים סידוריים.
- (ו) מקום שנמצאה טעות - מותר להכניס תיקון בשולי הפנקס, ואולם אסור לתקן את הרישום המקורי.
- (ז) פנקסי הרישום צריכים להיות שמורים ומצויים לביקורת הממונה או מי שהוסמך על ידו בכתב בתוך בית העסק.
4. **כניסה ובקורת**
 הממונה או מי שהוסמך על ידו בכתב רשאים להכנס לחצריו של אדם שקיבל היתר מכוח צו זה בכל עת סבירה כדי לבדוק את מלאי החומרים ברי-הפיקוח שבחזקתו ואת הפנקסים שעליו לנהל לפי סעיף 3, ורשאי הוא לדרוש מאותו אדם להציג לבדיקה את כל הפנקסים המסמכים, החשבונות וההיתרים הנוגעים לעסקאותיו בחומרים ברי-פיקוח.
5. **הפרעה לכניסה לביקורת**
 לא יסרב אדם ליתן לממונה או למי שהוסמך על ידו בכתב כניסה לחצרים כאמור בסעיף 4, לא יפריע ולא יעכב כניסת הממונה כאמור, ולא ימנע מלהציג לפי הדרישה, את כל מלאי החומרים ברי-הפיקוח שבהחזקתו או בשליטתו, את הפנקסים שעליו לנהל והרשימות והמסמכים האחרים שדרש ממנו הממונה הנוגעים לעסקאותיו בחומרים ברי-פיקוח.
6. **ביטול ההיתר תיקון: צו מס' 1511**
 נוכח הממונה או המפקד הצבאי לדעת כי אדם הפר הוראה מהוראות צו זה, רשאי יהיה הממונה או המפקד הצבאי לבטל את ההיתר שניתן לו ולתת צו לסגירת בית העסק לצמיתות או לתקופה מסויימת.
7. **עסקים**
 מבלי לגרוע מהאמור בסעיף 2 לצו זה, כל בית עסק המשמש למכירת חומרים ברי-פיקוח טעון רשיון על פי חוק המלאכות והתעשיות מס' 16 לשנת 1953.
8. **תיקון התוספת**
 הממונה יהיה רשאי בצו להכריז על חומרים נוספים כברי-פיקוח או להסיר הפיקוח מחומרים מסויימים על ידי תיקון תוספת א' לצו זה.
9. **עונשין**
 כל אדם המפר הוראה מהוראות צו זה יאשם בעבירה ויהיה צפוי לעונש של מאסר שלוש שנים או קנס בסך 5,000.- ל"י או שני העונשים כאחד.
10. **תחילת תוקף**
 תחילתו של צו זה ביום כ' בניסן תשל"ו (20 באפריל 1976).

11. השם: צו זה ייקרא "צו בדבר פיקוח על חומרים מסויימים (יהודה והשומרון) (מס' 653), תשל"ה - 1975."

ט"ו בניסן תשל"ו
15 באפריל, 1976

אריה שלו, תת אלוף
מפקד אזור
יהודה והשומרון

פורסם: קמצ"מ 38 עמ' 166
תיקונים:

1. צו בדבר פיקוח על חומרים מסויימים (תיקון תוספת א') { 22.1.95 } קמצ"מ 160 עמ' 1780
2. צו מס' 1511 בדבר פיקוח על חומרים מסויימים (תיקון מס' 2) [22.8.02] קמצ"מ 200 עמ' 3226
3. צו מס' 1517 בדבר פיקוח על חומרים מסויימים (תיקון מס' 3) [19.12.02] קמצ"מ 202 עמ' 3325
4. צו מס' 1524 בדבר פיקוח על חומרים מסויימים (תיקון מס' 4) [2.3.03] קמצ"מ 202 עמ' 3334
5. צו מס' 1557 בדבר פיקוח על חומרים מסויימים (תיקון מס' 5) [21.12.04] קמצ"מ 209 עמ' 3856
6. צו מס' 1611 בדבר פיקוח על חומרים מסויימים (תיקון מס' 6) [יש להכניס תאריך קמצ"מ]

תוספת א' (תיקון: צו מס' 1511, צו מס' 1517, צו מס' 1524, צו מס' 1611)

1. מלחים כלורטים
2. מלחים פרכלורטים
3. מי חמצן (בריכוז מעל 18%) Hydrogen peroxide (H_2O_2)
4. חומצה חנקתית Nitric Acid (HNO_3)
5. מושק קסילן $((NO_2)_3C_6(CH_3)_2C(CH_3)_3)$
6. כספית (כולל כספית לציוד רפואי) Mercury
7. הקסא מתילן טטרא אמין Hexamine, Methenamine, Hexamethylenetetramine (C_6MnO_4)
8. פוטסיום פרמנגנט Potassium permanganate ($KmnO_4$)
9. חומצה גופריתית
10. אשלגן ציאניד
11. סודיום ציאניד
12. גופרית
13. מלחת ציילי במצב מוצק Chile Salpeter ($NaNO_3$)
14. מלחת אמוניאקלית – במצב מוצק Ammonium Nitrate (NH_4NO_3)
15. קלק אמון kalk amon בתוספת גיר או דולומיט – במצב מוצק Salapeter, cal nitro, nitro – chalk $Ca(NO_3)_2$
16. מלחת נורבגית במצב מוצק $(Ca(NO_3)_2)$
17. אשלגן חנקתי – במצב מוצק Pottassium Nitrate (KNO_3)

18. מלחים חנקתיים של מתכות אחרות (קיימים בשימוש מלחים חנקתיים של כל המתכות).
19. זרחן (חופשי) אדום/לבן
20. דשנים עם אמוניום ניטראט
21. אבקת אלומיניום
22. חומרי הדברה
- ב. לאנט (השם המסחרי למתומיל)
- ג. תיואנקס
23. דשנים
- א. אמוניום ניטראט $\text{Ammonium Nitrate (NH}_4\text{NO}_3)$
- ב. אוריאה ניטראט – $\text{Urea Nitrate(CH}_5\text{N}_3\text{O}_4)$
- ג. אוריאה (כימיקל + דשן) $\text{Urea (CO(NH}_2)_2)$
- ד. אשלגן ניטראט (כימיקל + דשן) בדגש על דשן 13-0-46.
- ה. דשן מסוג 17-10-27.
24. דשן המכיל אוריאה או מלח ניטרטי
25. דשן מסוג 20-20-20
26. נפתלין
27. אבקת מגנזיום

תוספת ב'

רשימת רישום מכירות של חומרים כימיים ברי-פיקוח

טופס הפנקס לחומרים ברי-פיקוח (מכירות) עמוד מס'

מס' סד'	תאריך המכירה	שם החומר	הכמות שנמכרה בק"ג	מס' החשבון או תעודה	שם מלא של הקונה וכתובתו	מס' ת.ז. של הקונה	חתימת הקונה

טופס הפנקס לחומרים ברי-פיקוח (קניות) עמוד מס'

מס' סד'	תאריך הקניה	שם הספק	כתובת הספק	שם החומר	הכמות שנקנתה בק"ג	מס' חשבון או תעודת קניה

תוספת ג' (תיקון: צו מס' 1511, צו מס' 1517, צו מס' 1524, צו מס' 1611)

1. דשנים
 - א. אמוניום ניטראט (Ammonium Nitrate) (NH_4NO_3)
 - ב. אוריאה ניטראט (Urea Nitrate) ($\text{CH}_5\text{N}_3\text{O}_4$)
 - ג. אוריאה (כימיקל + דשן) (Urea) ($\text{CO}(\text{NH}_2)_2$)
 - ד. אשלגן ניטראט (כימיקל + דשן) בדגש על דשן 13-0-46.
 - ה. דשן מסוג 17-10-27.
2. מי חמצן (בריכוז מעל 18%) (Hydrogen peroxide) (H_2O_2)
3. חומצה חנקתית (Nitric Acid) (HNO_3)
4. מושק קסילן ($(\text{NO}_2)_3\text{C}_6(\text{CH}_3)_2\text{C}(\text{CH}_3)_3$)
5. כספית – למעט אמצעי מדידה רפואי (Mercury) (Hg)
6. הקסא מתילן טטרא אמין (Hexamethylenetetramine, Methenamine) (C_6MnO_4) Hexamine
7. חומצה גופרתית מעל 30%
8. אשלגן ציאניד
9. סודיום ציאניד
10. מלחת ציילי במצב מוצק (Chile Salpeter) (NaNO_3)
11. מלחת אמוניאקלית - במצב מוצק (Ammonium Nitrate) (NH_4NO_3)
12. קלק אמון (kalk amon) בתוספת גיר או דולמיט – במצב מוצק (Salapeter, cal nitro, nitro – chalk) (NH_4NO_3)
13. מלחת נורבגית במצב מוצק ($\text{Ca}(\text{NO}_3)_2$)
14. אשלגן חנקתי – במצב מוצק (Pottassium Nitrate) (KNO_3)
15. חומרי הדברה
 - א. לאנט (שם מסחרי למתומיל)
 - ב. תיואנקס
16. זרחן אדום/לבן
17. דשנים המכילים אמוניום ניטראט
18. אשלגן כלורט (פוטסיום כלורט) (KClO_3)
19. סודיום כלורט (ניתרן כלורט) (NaClO_3)
20. אשלגן פרכלורט (פוטסיום פרכלורט) (KClO_4)
21. אמוניום פרכלורט (NH_4ClO_4)
22. דשן המכיל אוריאה או מלח ניטראטי
23. דשן מסוג 20-20-20
24. נפתלין
25. אבקת מגנזיום

צבא הגנה לישראל
צו מס' 1252
צו בדבר העברת טובין

בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור, הנני מצווה בזאת לאמור:

	1.	הגדרות
		בצו זה:
"הממונה" - מי שמונה על-ידי כממונה לענין צו זה כולו, לסוג טובין מסויים, או לסוג מסויים של בני אדם;		
"טובין" - כל נכס למינהו למעט מקרקעין, ולרבות תוצרת חקלאית;		
"תוצרת חקלאית" - צמח, כל חלק של צמח, לרבות פריו ולמעט פרי יבש, וכן בעל חיים חי או מת, וכל דבר הבא מן הצומח או מן החי, שלא עברו תהליך של עיבוד.		
	2.	התרת הבאת טובין והוצאתם
א. הבאת טובין לאזור והוצאת טובין מהאזור טעונות היתר מאת הממונה.		
ב. היתר לפי צו זה יכול שיהיה כללי, לסוגים, אישי או מיוחד.		
ג. היתר שניתן לאדם לשם כניסה לאזור או ליציאה ממנו, אין כוחו יפה לשם הבאת טובין לאזור או לשם הוצאתם ממנו.		
ד. אין במתן היתר לפי צו זה כדי לפטור מכל הוראות החלות על יבוא טובין או טובין מסויימים או על יצואם מכוח הדין או תחיקת הביטחון.		
ה. הטוען כי בידי היתר לפי צו זה, עליו הראיה.		
	2א.	הובלת טובין באזור תיקון: צו מס' 1389 צו מס' 1583 צו מס' 1810
ראש המנהל האזרחי רשאי לקבוע, בתקנות, כי הובלתם או החזקתם של טובין מסויימים בתוך האזור תהיה טעונה היתר מטעם הממונה ורשאי הוא לקבוע בתקנות הוראות בדבר תפיסת נכסים שהובלתם או החזקתם נעשתה בניגוד לצו זה, חילוטם, מכירתם ותנאים לשחרורם, ובדבר הגבלת השימוש באמצעים ששימשו להובלה כאמור.		
	3.	תנאי הבאת טובין או הוצאתם
הממונה רשאי להתנות בהיתר תנאים, לרבות תנאים בדבר העשיה בטובין לאחר הבאתם לאזור והדרך בה יובלו ליעדם.		
	3א.	נקודות מעבר טובין בין האזור וישראל
א. ראש המנהל האזרחי רשאי לקבוע בהודעה נקודות להעברת טובין בין האזור וישראל (להלן: "נקודות מעבר") ואת ההסדרים שיחולו בנקודות המעבר.		

- תיקון:**
צו מס' 1571
- ב. ניתנה הודעה לפי סעיף קטן (א), לא יביא אדם טובין לאזור ולא יוציא טובין מהאזור אלא דרך נקודות מעבר, והכל בהתאם לאמור בהודעה.
- ג. ראש המנהל האזרחי רשאי לקבוע כי סעיף קטן (ב) לא יחול על אדם או סוג בני אדם לגבי כלל סוגי הטובין, לגבי טובין מסויימים או לגבי טובין ממוצא מסוים או אל יעד מסוים.
- כופר**
4. א. עבר אדם על הוראות צו זה או הפר תנאי בהיתר שניתן מכוחו או נחשד בכך רשאי הממונה, בהסכמת אותו אדם, לקחת מידו כופר כסף בסכום שלא יעלה על הקנס הגבוה ביותר שניתן להטיל בשל אותה עבירה, ומשעשה כן יופסק כל הילך משפטי לענין העבירה; אולם אם הוגש כתב אישום אין לקחת כופר כסף אלא אם היועץ המשפטי ציווה על עיכוב הליכי המשפט.
- ב. שילם אדם כופר לפי סעיף קטן (א) ייעשה בטובין בהם נעברה העבירה ככל שיורה הממונה.
- עבירות**
5. העובר על הוראות צו זה או המפר תנאי בהיתר שניתן מכוחו, דינו - מאסר חמש שנים.
- תיקון צוים**
6. א. בצו בדבר הקמת מינהל אזרחי (יהודה והשומרון) (מס' 947), התשמ"ב-1981, בתוספת השניה, בסופה יבוא: "צו בדבר העברת טובין (יהודה והשומרון) (מס' 1252), התשמ"ח-1988";
- ב. בצו בדבר סמכויות מכס (יהודה והשומרון) (מס' 309), התשכ"ט-1969 - בסעיף 1, בהגדרת "טובין" ובהגדרת "עבירות מכס שבתחיקת בטחון", במקום - "צו בדבר שטחים סגורים (איסור העברת טובין) (יהודה והשומרון) (מס' 49), תשכ"ז-1967", יבוא: "צו בדבר העברת טובין (יהודה והשומרון) (מס' 1252), התשמ"ח-1988".
- ג. בצו בדבר ועדות עררים (יהודה והשומרון) (מס' 172), תשכ"ח-1967, בתוספת, במקום פרט (6) יבוא: "סוג טובין לפי הצו בדבר העברת טובין (יהודה והשומרון) (מס' 1252), התשמ"ח-1988".
- הוראות**
7. הממונה רשאי ליתן הוראות לביצוע צו זה, לרבות הוראות בדבר הסדרת הבאת טובין לאזור והוצאת טובין ממנו.
- ביטול**
8. הצו בדבר שטחים סגורים (איסור העברת טובין) (יהודה והשומרון) (מס' 49), תשכ"ז-1967 והצו בדבר העברת תוצרת חקלאית (יהודה והשומרון) (מס' 47), התשכ"ז-1967 - בטלים.
- תחילת תוקף**
9. תחילת תוקפו של צו זה ביום חתימתו.

השם 10. צו זה ייקרא: "צו בדבר העברת טובין (יהודה והשומרון) (מס' 1252), התשמ"ח-1988".

י"ט באלול התשמ"ח
1 בספטמבר 1988

עמרם מצנע, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
באזור יהודה והשומרון

פורסם: קמז"מ 77 עמ' 46
תיקונים:

1. צו מס' 1389 (תיקון מס' 1) [23.2.93] קמז"מ 145 עמ' 1098
2. צו מס' 1571 (תיקון מס' 2) [8.8.05] קמז"מ 210, עמ' 4056
3. צו מס' 1583 (תיקון מס' 3) [25.1.07] קמז"מ 219, עמ' 4460

צבא ההגנה לישראל

צו בדבר העברת טובין (יהודה והשומרון) (מס' 1252), התשמ"ח-1988

היתר כללי להבאת טובין

בתוקף סמכותי כראש המנהל האזרחי לפי סעיף 2 לצו בדבר העברת טובין (יהודה והשומרון) (מס' 1252), התשמ"ח-1988 (להלן: "הצו"), הנני נותן היתר זה –

1. **הגדרות**

בהיתר זה –

"יישוב" – היישובים המפורטים בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), תשל"ט-1979, ובתוספת לצו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 892), התשמ"א-1981;

"מתקן צבאי" – מתקן של צה"ל, בין קבוע ובין ארעי.
2. **היתר כללי להבאת טובין**

מותר לכל אדם להביא לאזור טובין, למעט טובין כמפורט להלן:

(א) טובין האסורים ביבוא או החזקה לפי כל דין ותחיקת ביטחון, או שהכנסתם לאזור הותנתה בתנאים, ולא נתקיימו תנאים אלו;

(ב) טובין המנויים בתוספת הראשונה, שיעדם באזור אינו יישוב או מתקן צבאי;

(ב1) טובין המנויים בתוספת השנייה;

(ג) טובין אשר יש בהם משום סכנה לביטחון האזור או הנמצאים בו, לפי קביעה, שתהיה מוגבלת לפרק זמן, של מפקד צבאי או הממונה;

(ד) טובין שהוצאתם מישראל לאזור נאסרה או הותנתה בתנאים, ולא נתקיימו תנאים אלו.
3. **ביטול**

בטלים בזה –

(א) היתר כללי להבאת טובין (יהודה והשומרון), התשמ"ח-1988;

(ב) הוראות בדבר העברת טובין (כרטיס יבוא) (יהודה והשומרון), התשמ"ח-1988.
4. **תחילת תוקף**

תחילת תוקפו של היתר זה ביום חתימתו.
5. **השם**

היתר זה ייקרא: "היתר כללי להבאת טובין (יהודה והשומרון), התשס"ה-2005".

התוספת הראשונה
(סעיף 2(ב))

תיקון מס' 3

1. משקפות אופטיות דו עיניות ;
2. טלסקופים לרבות כוונות טלסקופיות (כולל ציינים) ;
3. מדי טווח לייזר ;
4. סמני לייזר ;
5. אמצעי ראית לילה ;
6. מצלמות תת-מימיות ועדשות אטומות ;
7. מצפנים ואמצעים יעודיים למציאת כיוון, לרבות G.P.S. ;
8. אמצעי גילוי רטרו ;
9. ציוד צלילה, לרבות מדחסי צלילה ומצפנים תת-מימיים ;
10. אופנועי ים ;
11. מנועי הנעה ימיים חיצוניים, מעל 25 כ"ס וחלקים ששימושם העיקרי הייעודי הינו עם המנועים האמורים ;
12. מצנחים, גלשני רוח וטיסנים ;
13. כדורים, פורחים, ספינות אוויר DIRIGIBLE, דאוני תלייה, טיסנים וכלי טייס נוספים שאינם מופעלים בכוח מנוע ;
14. מכשירים וכלים למדידה של קרני גאמא וקרני X.
15. מכשירים וכלים לאנליזה פיסיקלית או כימית ;
16. אמצעי מדידה טלמטרים ;
17. מחרטות (לרבות מכונות לחריטה) להסרת מתכת ;
18. חלקי חילוף למחרטות, פרטי ציוד למחרטות וציוד נלווה למחרטות ;
19. מכונות כלים המשמשות לאחד או יותר מהשימושים הבאים :
כרסום, הברגה, הברה, ערגול ;
20. תנורי יציקה מעל 600 מעלות צלזיוס ;
21. רכב מנועי מסוג טרקטורון ;
22. נשק, תחמושת, פגיונות, חרבות וסכינים מתקפלות מעל ל-10 ס"מ ;
23. בוטל ;
24. מיכלי גז מיועדים לגז פחממני מעובה והצבועים בצבע כחול בהיר ;
25. ציוד תקשורת, או ציוד תומך תקשורת, או ציוד המכיל פונקציות תקשורת ;
26. ציוד העלול תוך כדי הפעלתו לגרום להפרעות לרשתות תקשורת ;
27. ציוד תשתית לרשתות תקשורת ;
28. ציוד המיועד לקידוח לשם הפקת מים ;
29. ציוד המיועד להפקת מים מקידוחים.
30. צינורות מתכת שקוטרם מ- 50 מ"מ עד ל- 150 מ"מ ;
31. מחרטות לרבות מכונות מרכז לחריטה ולהסרת מתכות ;
32. חלקי חילוף למחרטות, פרטי ציוד למחרטות, וציוד נלווה

תיקון מס' 8

תיקון מס' 1³

תיקון מס' 2

תיקון מס' 6

תיקון מס' 4

³ הערת העורך: על פי הארכת תוקף לתיקון מס' 1 להיתר הכללי, אשר הוסיף את פריטים 25 – 27, תוקפה של הוספת פריטים אלה להיתר תעמוד בתוקף למשך שנה מפרסום הארכת התוקף (דהיינו, שנה מיום 12.3.07).

למחרטות ;

33. מכוונות כלים המשמשות לאחד או יותר מהשימושים האלה :
 כרסום, הברגה, הברזה, עיגול ;
34. תנורי יציקה בעלי יכולת חימום העולה על 600 מעלות צלזיוס ;
35. כדוריות מתכת בקוטר העולה על 6 מ"מ ומיסבים המכילים כדוריות מתכת בקוטר העולה על 6 מ"מ.

התוספת השניה
 (סעיף 2(ב1))

תיקון מס' 3

תיקון מס' 5

1. פסולת מכל סוג ומכל מקור, לרבות פסולת מעורבת, פסולת יבשה, גזם, גזרי עץ, פסולת חומרים מסוכנים ופסולת רפואית, למעט אם הפסולת היא בכמות מזערית, ומקובל שאדם נושא אותה עמו בכליו.

תיקון מס' 7

2. גזרי עץ.

3. צמיגים משומשים.

4. חפץ או מערכת חפצים פולטי אש או גורמי התפוצצות (נפיצים), לרבות זיקוקי דינור.

תיקון מס' 8

5. צעצוע מסוכן- צעצוע אשר השימוש המקובל בו עלול לגרום למשתמש בו או לבני אדם אחרים נזק גופני, או לסכן את בריאותם או לגרום להם הטרדה, לרבות צעצוע הפולט אש, צעצוע נפיץ הגורם להתפוצצות, צעצוע שנועד לגרום לגירוי, דימוע או עיטוש וצעצוע אשר הוא חיקוי של כלי יריה או הנראה ככלי יריה כמשמעותו בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009, מעת לעת.

תיקון מס' 9

6. רכב באבדן גמור, רכב שיצא מכלל שימוש, ורכב שניתנה לגביו הודעת אי שימוש כמשמעותם בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, כפי תוקפן בישראל מעת לעת, וכן מסגרת המרכב של רכבים כאמור או חלק ממנה.

תיקון מס' 10

אילן פז, תא"ל
 ראש המנהל האזרחי
 באזור יהודה והשומרון

כ"ז באדר ב' התשס"ה

7 באפריל 2005

פורסם: קמצ"ם 218, עמ' 4393
 תיקונים:

1. תיקון מס' 1 (12.3.06), קמצ"ם 212, עמ' 4191.
2. תיקון מס' 2 (31.10.06), קמצ"ם 217, עמ' 4322.
3. תיקון מס' 1 (הארכת תוקף) (12.3.07), קמצ"ם 219, עמ' 4490.
4. תיקון מס' 3 (17.9.07)⁴
5. תיקון מס' 4 (30.12.07)
6. תיקון מס' 5 (5.8.10)
7. תיקון מס' 6 (1.7.12)

⁴ תחילת תוקפו של תיקון מס' 3 – 90 יום מיום חתימתו (מיום 17.9.07).

- 8. תיקון מס' 7 (17.2.14)
- 9. תיקון מס' 8 (24.6.15)
- 10. תיקון מס' 9 (8.8.2016)
- 11. תיקון מס' 10 (17.1.2017)

תעבורה

**נהיגת רכב הרשום באזור
הוראות בדבר תנועה ותעבורה (יהודה והשומרון),
תשכ"ט - 1968**

בתוקף סמכותי כמפקד האזור, ובהתאם לסעיף 68 לצו בדבר הוראות בטחון, ויתר סמכויותי על פי כל דין ותחיקת בטחון, והואיל ואני סבור כי הדבר דרוש לשם קיום הסדר, הציבורי והממשל התקין, הנני מורה בזאת לאמור:

1. **הגדרות**
בהוראות אלו-
"אזור מוחזק" - אזור המוחזק על ידי כוחות צה"ל, למעט האזור;
"רכב מנועי" - כמשמעותו בצו בדבר ביטוח כלי רכב מנועיים (סיכוני צד שלישי) (יהודה והשומרון) (מס' 215) תשכ"ח-1986.
2. **איסור הוצאת רכב מנועי**
לא יוציא אדם מן האזור רכב מנועי בין באזור, אלא לשם מעבר מחלקו האחד של האזור לחלקו האחר, ובמסלול הקבוע בתוספת להוראות אלו.
3. **נהיגת רכב בידי תושב האזור תיקון: תשכ"ט**
לא ינהג תושב האזור רכב מנועי, בין באזור ובין מחוצה לו, אלא אם הרכב המנועי רשום באזור ונושא אותם סימני היכר שנקבעו לו באזור.
4. **נהיגת רכב בידי תושב אזור מוחזק תיקון: תשכ"ט**
לא ינהג תושב אזור מוחזק רכב מנועי באזור אלא אם הרכב רשום באזור המוחזק שבו הוא תושב ונושא אותם סימני היכר שנקבעו לו באותו אזור מוחזק.
5. **רשימות**
מפקד צבאי וכל מי שיוסמך לכך על-ידי יהיו מוסמכים מטעמי להרשות עשייתו של כל דבר שנאסר בסעיפים 2 עד 4 להוראות אלו.
6. **שמירת דינים**
הוראות אלו באות להוסיף על כל תנאי שנקבע ברשיון שניתן על פי הצו בדבר שטחים סגורים (יהודה ושומרון) (מס' 34) תשכ"ז-1967 ולא לגרוע הימנו.
7. **תחילה**
תחילתן של הוראות אלו ביום כ"ד בכסלו תשכ"ט (15 בדצמבר 1968).
8. **השם**
הוראות אלו ייקראו "הוראות בדבר תנועה ותעבורה (יהודה והשומרון), תשכ"ט-1968.

**מפקד כוחות צה"ל
באזור**

צבא הגנה לישראל
צו בדבר העברת טובין (יהודה והשומרון) (מס' 1252), התשמ"ח - 1988
תקנות בדבר העברת טובין (החזקת רכבים פסולים)

בתוקף לפי סעיף 2א לצו בדבר העברת טובין (יהודה והשומרון) (מס' 1252), התשמ"ח - 1988, הנני מורה בזאת לאמור:

הגדרות 1. **בתקנות אלה:**

"**רכב פסול**" – רכב באובדן גמור, רכב שיצא מכלל שימוש, רכב שלא חידשו את רישונו 24 חודשים לאחר פקיעתו, ורכב שניתנה לגביו הודעת אי שימוש כמשמעותם בתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961, כפי תוקפן בישראל מעת לעת, וכן מסגרת המרכב של רכב כאמור או חלק ממנה";

"**מגרש**" – מקום שנקבע על ידי הממונה כמקום לאחזקת כלי רכב פסולים;

"**הוצאות פיננסי ואחזקה**" – הוצאות תפיסת הרכב הפסול, הובלתו למגרש כאמור בהוראות וכן הוצאות האחזקה של הרכב הפסול, לרבות הוצאות ביטוח ושמירה, בסכום שייקבע על ידי הממונה;

"**הממונה**" – מי שמונה על-ידי הממונה לעניין תקנות אלה.

2. **החזקת רכב פסול** החזקה של רכב פסול בתוך האזור טעונה היתר.

3. **איסור על החזקת רכב פסול** (א) לא יחזיק אדם רכב פסול ללא היתר מאת מפקד צבאי או מי מטעמו;

(ב) החזקה של רכב פסול תותר אך אם הועבר לאזור כדין והוסרו ממנו גלגלי הרכב וגלגל ההגה נותק ממוט ההגה;

4. **סמכות תפיסה** (א) החזיק אדם ברכב פסול מבלי שניתן היתר לכך לפי תקנה 2, או בסטייה מהוראות ההיתר, רשאי שוטר, חייל צה"ל או בעל תפקיד שהוסמך לכך על ידי המפקד הצבאי, לתפוס את הרכב הפסול ולהעבירו למגרש.

(ב) למען הסר ספק, רשאי שוטר או חייל צה"ל לבצע כל פעולה הדרושה לשם ביצוע תפיסת הרכב הפסול והעברתו למגרש.

5. **הודעה על תפיסה** (א) נתפס רכב פסול כאמור בתקנה 4, תימסר הודעה בכתב למי שהחזיק ברכוש בעת התפיסה.

(ב) לא היה ידוע מי הוא המחזיק ברכוש בעת תפיסתו, תושאר ההודעה במקום בולט, הסמוך למקום תפיסתו של הרכב.

6. **השגה** (א) נתפס רכב כאמור בתקנה 4, רשאי מי שרואה עצמו נפגע מכך להגיש השגה בכתב תוך 21 ימים ממועד תפיסת הרכב לממונה.

(ב) הממונה או קצין משטרה שיוסמך על ידו, בדרגת מפקח ומעלה, רשאי לקבל השגה שהוגשה בפניו, כולה או מקצתה, או לדחותה.

.7	התנאת השחרור	הוחלט לשחרר רכב פסול לפי תקנה 6(ב), רשאי קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה שהוסמך על ידי הממונה להתנות את שחרור הרכב בתנאים שיקבע, לרבות בתשלום הוצאות התפיסה והאחזקה.
.8	השמדת הרכב	לא הוגשה בקשה לשחרור הרכב בתוך 21 ימים, או הוגשה בקשה כאמור ונדחתה, רשאי המפקד הצבאי או מי שהוסמך לכך על ידו, בתום שבוע ימים מחלוף פרק הזמן להגשת השגה או ממועד דחייתה, לפי העניין, לנהוג ברכוש בכל דרך שתיראה לו, לרבות בדרך השמדתו.
.9	תחילה	תחילת תוקפן של תקנות אלה בתוך 45 יום מיום חתימתן.
.10	השם	תקנות אלה תיקראנה: "תקנות בדבר העברת טובין (החזקת רכבים פסולים) (יהודה והשומרון) התשע"ט-2019".

אחוות בן חור, תת-אלוף
ראש המנהל האזרחי
באזור יהודה והשומרון

י"ד בשבט התשע"ט

20 בינואר 2019

כליאה

צבא הגנה לישראל
צו מס' 29
צו בדבר הפעלת מתקן כליאה

הואיל והנני סבור, כי הדבר דרוש לשם קיום הממשל התקין, הסדר הציבורי ובטחון כוחות צה"ל, הנני מורה בזה לאמור: -

- הגדרות** 1. בצו זה: -
- "אזור" - האזור הנתון לפיקודי כמפקד כוחות צה"ל באזור הגדה המערבית.
- "כלוא" - כל אדם באזור אשר נמצא במאסר או במעצר עפ"י הוראות רשות בת סמך, למעט חיילי צבא הגנה לישראל ושבווי מלחמה.
- "מתקן כליאה" - כל מקום באזור שיקבע על ידי או על ידי מפקד צבאי לשמש כמקום מאסר ומעצר כלואים.
- "מפקד" - כל אדם שימונה על ידי מפקד צבאי לתפקיד מפקד מתקן כליאה.
- הפרדה** 2. א. כלואים שהינם אזרחי מדינת ישראל יוחזקו במידת האפשר בנפרד מכלואים שהנם תושבי האזור.
- ב. עצורים יוחזקו במידת האפשר בנפרד מאסירים.
- ג. נשים יוחזקו בנפרד מגברים.
- ד. מקום המשמש להחזקת שבוים לא יקבע כמתקן כליאה.
- תיקון:**
צו מס' 1651 ה. נער או בוגר רך, כמשמעם בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון)(מס' 1651) התש"ע 2009, יוחזק במעצר בנפרד מיתר הכלואים אלא אם כן הורה מפקד צבאי אחרת לגבי מקרה מסוים או לגבי סוג של מקרים.
- שילוט** 3. מתקן כליאה יסומן ע"י שילוט מתאים.
- תזונה** 4. לכלואים ינתן מזון מתאים שיהיה בו כדי להבטיח שמירה על בריאותם.
- טיפול רפואי** 5. א. לכלואים ינתן הטיפול הרפואי הדרוש.
- ב. אין למנוע כלואים מלהתיצב לבדיקה בפני הרשויות הרפואיות של מתקן הכליאה.
- תיקון:**
צו מס' 1317 ג. קבע רופא כי נשקפת סכנה לבריאותו או לחייו של כלוא, והכלוא מסרב לקבל את הטיפול שקבע הרופא, מותר להשתמש במידת הכח הדרושה כדי לבצע הוראות הרופא בנוכחות הרופא.
- ד. כל כלוא שקבל טיפול רפואי יתנו לו הרשויות הרפואיות של

מתקן הכליאה עפ"י בקשתו, תעודה רשמית שתציין את מהות מחלתו או פצעו, מועד הטיפול בו וטיבו.

- ה. ביקורת רפואית של כלואים תיערך לפחות אחת לחודש.
- העסקת כלואים
6. א. המפקד יהיה רשאי להורות על העסקת כלואים בעבודות המנהל ובעבודות ההחזקה של מתקן הכליאה וכן בעבודה במטבח ובתפקידי בית אחרים. כן יהיה המפקד רשאי להורות על העסקת כלואים בטיפול רפואי לכלואים אחרים.
- ב. כלואים לא יועסקו בעבודה העלולה לפגוע בבריאותם או שיש בה משום השפלה או בזיון.
- תעודות
7. תעודות משפחה ותעודות ותעודות זהו ילקחו מכלוא רק תמורת קבלה. כלוא שאין ברשותו תעודות כאמור או שתעודות אלה נלקחו ממנו תימסר לו תעודה שתכיל את הפרטים הבאים:
1. שם משפחה, שם פרטי ושם האב
 2. מסי תעודת זהות
 3. תאריך לידה
 4. דת ולאום,
- וחובה עליו להחזיקה ברשותו.
- פולחן
8. א. לכלואים ינתן חופש פולחן ותנתן להם האפשרות להשתתף בטקסי תפילה של דתם בתוך מתקן הכליאה ובלבד שלא יהיה בכך כדי לפגוע בסדרי המשמעת של מתקן הכליאה.
- ב. כהני דת יהיו רשאים לכהן בפני בני דתם הכלואים וינתנו להם להם לשם כך ההקלות הדרושות.
- דואר
9. א. מותר לכלואים לשלוח ולקבל מכתבים וגלויות, אולם מותר למפקד, על פי שקול דעתו, להגביל את מספר המכתבים והגלויות הנשלחים על ידי כלואים, בתנאי שמספר זה יהיה לא פחות משני מכתבים וארבע גלויות בחודש.
- ב. המפקד או מי שהוסמך על ידיו רשאי לבדוק דברי דואר הנשלחים ממתקן הכליאה או המתקבלים בו ולמנוע מסירתם של דברי דואר שיש בהם כדי לפגוע בבטחון, במוסר או בסדר הציבורי.
- ג. מותר לכלואים לקבל באמצעות הדואר או באמצעות כל גוף שיאושר לצורך זה ע"י המפקד חבילות אישיות או משלוחי אוכל, מלבושים, אספקה רפואית, ספרים וצרכי דת וזאת בכפוף להגבלות הכרוכות בשמירת הבטחון והמשטר של מתקן הכליאה.
- התדינות
10. בכל מקרה שכלוא הוא בעל דין בבית משפט בענינים אזרחיים יודיע המפקד לבית המשפט לפי בקשת הכלוא על היותו בבית כלא ויאפשר לו עד כמה שניתן ניהול תקין של משפטיו.
- פגישה עם
11. ביקש כלוא להיפגש עם עורך דין ושוכנע המפקד כי הבקשה

- עו"ד**
תיקון:
צו מס' 279
צו מס' 1317
- ביקורים**
12. א. כלוא יורשה לקבל ביקור של בן משפחה במועדים ולמשך זמן כפי שייקבע ע"י המפקד או מטעמו.
- ב. על אף האמור בסעיף משנה א' רשאי המפקד לאסור מטעמי בטחון ביקורים אצל כלוא מסוים.
- ג. המפקד רשאי לאסור כניסת אדם למתקן הכליאה או להפסיק ביקור או פגישה עם כלוא, אם יש לו יסוד סביר לחשוד שאותו אדם יעביר מידע בין כלואים או יגרום לפגיעה בבטחון האזור או בבטחון או בסדר הטוב והמשמעת במתקן הכליאה.
- ד. אדם שהיה אסיר בגין עבירה, לא יבקר כלוא במתקן הכליאה אלא באישור המפקד.
- תיקון:**
צו מס' 1317
- הגבלות על ביקורים**
13. א. המפקד יהיה רשאי להורות, אם שוכנע כי צרכי הבטחון מחייבים זאת, שאדם שהוסמך לכך על ידיו יהיה נוכח בעת פגישה עם עורך דין או בעת ביקור בן משפחה.
- ב. אדם שהוסמך כאמור רשאי להפסיק את שיחת הכלוא עם עורך הדין או בן המשפחה אם שוכנע, כי הדבר דרוש מטעמי בטחון. כן רשאי אדם כאמור לנקוט כל אמצעי סביר אחר הדרוש לשם מניעת פגיעה בבטחון.
- שביתת רעב**
14. א. שביתת רעב אסורה.
- ב. כלוא הנמנע מלאכול 48 שעות רצופות או יותר, מותר להאכילו בעל כורחו בנוכחות רופא ולפי הוראותיו.
- עבירות משמעת**
15. כלוא העושה אחד מאלה עובר עבירת משמעת: -
- א. מכה או תוקף בצורה אחרת סוהר או כלוא או מנסה להשתמש נגדם בכח.
- ב. עוזב ללא רשות את המקום שהוא חייב להמצא בו.
- ג. בא ללא רשות למקום שנקבע בפקודות הקבע כ"מחוץ לתחום" לגבי אותו כלוא.
- ד. בא בקשרים בכתב, בע"פ או בדרך אחרת עם אדם אשר אינו מוסמך לבוא עמו בקשרים.
- ה. משתמש בתנועה או העויה גסה כלפי סגל מתקן הכליאה.
- ו. מטיל האשמה כוזבת במזיד על סגל מתקן הכליאה או כלוא כלשהוא.
- ז. נמלט או קושר קשר להימלט או מסייע בהימלטות.

ח. מתעצל, נוהג בחוסר זהירות או מתרשל בעבודה או באימונים.

ט. מסית כלוא לפגוע בסדר הטוב של מתקן הכליאה.

י. מקלקל ביודעין כלי או חפץ או מתקן במתקן הכליאה או גורם לו נזק, מצייר או רושם על קירות.

יא. עושה מעשה שאסור לו לעשותו או נמנע מעשיית מעשה שחייב הוא לעשותו ע"פ צו זה.

יב. עושה מעשה הפוגע בסדר הטוב או במשמעת של מתקן הכליאה.

יג. מנסה לעבור עבירה כל שהיא מן העבירות הנזכרות לעיל.

יד. מסייע לביצוע עבירה כל שהיא מן העבירות הנזכרות לעיל.

דין משמעתי 16. א. בלי לפגוע בסמכות בתי המשפט המוסמכים יהיה המפקד או כל קצין שהוסמך לכך על ידיו רשאי לדון כלוא שעבר עבירת משמעת.

ב. לפני הטלת עונש תימסר לכלוא הודעה בדבר מהות העבירות שבהן הוא נאשם ותנתן לו הרשות להזמין עדים. הפסק יודע במעמד הנאשם. התקופה שתחלוף בין מתן הפסק המטיל עונש משמעתי לבין ביצועו לא תעלה על חודש ימים.

ג. המפקד ינהל רשימה של פסה"ד המשמעתיים.

עונשים 17. כלוא שהורשע בדין משמעתי צפוי לאחד העונשים הבאים:

א. תעסוקה נוספת שלא תעלה על 12 יום ובלבד שלא יועסק יותר משעתיים נוספות ביממה, או

ב. כליאה בציונוק לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר יום, ואולם תקופה זו לא תהא רצופה יותר משבעה ימים, והפסקה של שבעה ימים תהא בינה לבין המשכה.

תיקון:
צו מס' 861

ג. (1) שלילת זכויות יתר כולן או חלקן.

תיקון:
צו מס' 381

(2) לענין פסקה זו -

"זכויות יתר" - זכויות המוענקות לכלוא שאינן זכויות המוענקות לו מכח צו זה.

חיוב בפיצויים 17. א. (א) מי שהרשיע כלוא בדין משמעתי, יוכל לחייבו, בנוסף לכל עונש, בתשלום פיצויים על נזק שנגרם עקב העבירה, ובלבד שלא יחייבו בתשלום פיצויים בסכום העולה על 2,282 ₪ או על גובה הנזק, לפי הנמוך מביניהם.

תיקון:
צו מס' 1736

(ב) חויב כלוא בתשלום פיצויים כאמור בסעיף (א), רשאי מפקד מתקן הכליאה, אם ראה טעם מיוחד המצדיק לעשות כן, לבטל את החיוב או להפחיתו.

- (ג) ניתן לגבות פיצויים כאמור על ידי ניכוי משכר העבודה המשתלם או שישתלם לאסיר או מכספים אחרים המצויים או שיהיו מצויים בפיקדונו, בבת אחת או בשיעורים חודשיים, כפי שיורה מי שהטיל את החיוב.
- (ד) פיצויים שנגבו כאמור ישמשו לרווחת האסירים במתקן הכליאה בו נעברה עבירת המשמעת.
18. **זכויות** כלואים שפסקו להם עונש משמעותי יקבלו טיפול רפואי מתאים ויורשו לשלוח ולקבל מכתבים בדומה לכלואים אחרים, אולם חבילות מבחוץ שישלחו אל כלואים המרצים עונש משמעותי יועברו אליהם רק בתום ריצוי העונש המשמעותי.
19. **סדרי שמירה** סדרי השמירה במתקן הכליאה יקבעו על ידי המפקד.
20. **כניסה ויציאה** הכניסה למתקן כליאה והיציאה ממנו תהיה רק באישור של המפקד או מטעמו.
21. **חיפושים** המפקד יהיה רשאי להורות לערוך חיפוש בגופו או בכליו של כלוא וכן בגופו או בכליו של כל אדם הנכנס למתקן הכליאה או היוצא ממנו אך לא יערך חיפוש בגופה או בכליה של אשה אלא על ידי אשה ושלא בפני גברים.
22. **בדיקת מחלות** כלוא שנתקבל למתקן כליאה יבדק לפני שיבוא במגע עם כלואים אחרים כדי לקבוע אם הוא נגוע במחלה מדבקת. נמצא נגוע יבודד ויחוטא, הוא וחפציו.
23. **תלבושת** תלבושתם של כלואים תקבע ע"י המפקד.
24. **הכנסת חפצים למתקן כליאה תיקון: צו מס' 252** (א) לא יכניס אדם חפצים למתקן כליאה, אלא אם קיבל לכך אישור מהמפקד או ממי שהוסמך לכך על-ידו.
- (ב) כלוא יהיה רשאי להחזיק ברשותו רק אותם חפצים שהחזקתם הותרה לו על-ידי המפקד או על-ידי מי שהוסמך לכך על-ידו.
25. **עזיבת התא** כלוא יעזוב את תאו במקרים שיקבעו ע"י המפקד או מטעמו.
26. **שימוש בכח** א. אדם הנמנה על סגל מתקן הכליאה לא ישתמש בכח נגד כלוא, אלא אם יש הכרח בכך לשם מילוי תפקידו או לשם הגנה עצמית ולא ישתמש בכוח יותר מכפי הצורך. השתמש בכוח - יודיע על כך מיד בכתב למפקד.
- ב. מפקד שקיבל הודעה על שימוש בכח נגד כלוא יבדוק אם השימוש בכח היה מוצדק ואם יתברר לו כי לא היתה הצדקה לכך ינקוט בצעדים מתאימים נגד האחראים.
27. **פתיחת אש** א. אדם הנמנה על סגל מתקן הכליאה לא יפתח באש על כלוא אלא בהתאם למפורט להלן: -
1. הכלוא בורח או מנסה לברוח ממתקן הכליאה ויש טעם סביר להאמין כי לא ניתן למנוע את בריחתו בדרך אחרת.

2. הכלוא משתמש באלומות או מאיים להשתמש באלומות כלפי אדם אחר ויש טעם סביר להאמין, כי נשקפת סכנה לחייו או לגופו של הנתקף.
3. בכל מקרה שבו משתתף כלוא בנסיון למרידה או במרידה.
- ב. לא יפתח אדם באש נגד כלוא בנוכחות הממונה עליו אלא לפי פקודת אותו ממונה.
- ג. מי שפתח באש או פקד לפתוח באש יודיע על כך בכתב למפקד.
- ד. מפקד שקיבל הודעה על פתיחה באש יבדוק אם הפתיחה באש היתה מוצדקת ואם יתברר לו כי לא היתה הצדקה לפתיחה באש, ינקוט בצעדים מתאימים נגד האחראים.
28. **צוואה**
צוואותיהם של הכלואים יופקדו בידי המפקד. במקרה של מות כלוא תועבר צוואתו ללא דיחוי לאדם שצויין על ידיו קודם לכן או לנהנה העיקרי לפי הצוואה.
29. **מות כלוא**
א. מקרי מותם של כלואים יאושרו על ידי רופא מוסמך ותערך תעודת פטירה שתציין את סיבת המות.
ב. המפקד ינהל יומן פטירות של כלואים.
30. **חקירות סיבת מות**
א. בכל מקרה מות בלתי טבעי של כלוא תערך חקירה ואם יסתבר בעקבותיה, כי מות כלוא נגרם כתוצאה מביצוע עבירה ינקטו צעדים להבאת האחראים לדין.
- ב. החלה חקירה כאמור בסעיף קטן (א), לא תקויים במהלך אותה חקירה או לאחר מכן חקירה אחרת בקשר לנסיבות אותו מקרה, ואם החלה - תיפסק.
31. **קבורה**
א. כלואים יקברו בכבוד ואם אפשר בהתאם לטקסי דתם.
ב. קבריהם של כלואים יכובדו, ישמרו כראוי ויסומנו כדי שאפשר יהיה להכירם תמיד.
32. **הוראות נוספות תיקון: צו מס' 252**
המפקד רשאי לקבוע, לפי שיקול דעתו, תנאים נוספים להחזקתם של כלואים בתנאי שלא יהיה בהם משום פגיעה בזכויות שהוענקו לכלואים מכוח צו זה.
33. **זכות עיון**
צו זה יעמוד לרשות כל כלוא לעיון לפי בקשתו.
34. **השם**
לצו זה יקרא "צו בדבר הפעלת מתקן כליאה (אזור הגדה המערבית) (מס' 29), תשכ"ז - 1967".

עוזי נרקיס, אלוף
אלוף פיקוד המרכז
ומפקד כוחות צה"ל
באזור הגדה המערבית

טו' בסיון תשכ"ז
23 ביוני 1967

פורסם: קמצ"מ 2 עמ' 57

תיקונים:

1. צו מס' 252 (תיקון מס' 1) (19.5.68) קמצ"מ 13 עמ' 507
2. צו מס' 279 (תיקון מס' 2) (27.8.68) קמצ"מ 15 עמ' 567
3. צו מס' 381 (תיקון מס' 3) (15.4.70) קמצ"מ 23 עמ' 799
4. צו מס' 683 (תיקון מס' 4) (21.11.76) קמצ"מ 40 עמ' 6
5. צו מס' 861 (תיקון מס' 5) (1.8.80) קמצ"מ 48 עמ' 720
6. צו מס' 1317 (תיקון מס' 4⁵) (10.10.90) קמצ"מ 101 עמ' 21
7. צו מס' 1651: תיקון עקיף במסגרת הצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון)(מס' 1651), התש"ע - 2009 (1.11.09) קמצ"מ 234, עמ' 1
8. צו מס' 1736 (תיקון מס' 7) (7.4.14)

⁵ כד במקור.

צבא הגנה לישראל צו מס' 254 צו בדבר שירות בתי-הסוהר

בתוקף סמכויותי כמפקד האזור, אני מצווה בזה לאמור:

- הגדרות** 1. בצו זה -
- "חוקי הכליאה" - חוק בתי הסוהר, מס' 23 לשנת 1953, וכן תקנות, צווים והודעות שניתנו על פיו;
- "מתקן כליאה" ו"כלוא" - כמשמעותם בצו בדבר הפעלת מתקן כליאה (יהודה והשומרון) (מס' 29), תשכ"ז - 1967;
- "נציב בתי-הסוהר" - מי שמפקד האזור מינהו לתפקיד זה;
- "שירות בתי-הסוהר" - סגל מתקני הכליאה.
- תיקון:**
צו מס' 1061
- "סוהר" - מי שמונה לתפקיד זה על פי הצו בדבר הסמכה (תפקידי שוטר וסוהר) (מס' 22), תשכ"ז - 1967, או על ידי נציב בתי הסוהר.
- סמכויות נציב בתי הסוהר** 2. א. נציב בתי-הסוהר ממונה על הנהלת מתקני הכליאה באזור, ובידיו השליטה, הפיקוח והביקורת על מתקני הכליאה באזור, על נושאי התפקידים בשירות בתי הסוהר ועל הכלואים המצויים במתקני הכליאה. במסגרת סמכותו רשאי נציב בתי הסוהר למנות מפקד מתקן כליאה וכן נושאי תפקידים אחרים אשר יועסקו בשירות בתי הסוהר, וכן רשאי הוא ליתן את כל ההוראות הדרושות לדעתו לביצוע תפקידיו וסמכויותיו ולפרסם את ההוראות בדרך שימצא לנכון.
- ב. לנציב בתי-הסוהר יהיו כל הסמכויות שניתנו בחוקי הכליאה למי שממונה בהתאם לחוקים האמורים על שירות בתי הסוהר באזור.
- ג. האמור בסעיף קטן (א) בא להוסיף על כל סמכות בתחיקת בטחון ולא לגרוע ממנה.
- סמכויות מפקד מתקן כליאה** 3. א. מפקד מתקן כליאה ממונה על הנהלת מתקן הכליאה, ובידיו השליטה, הפיקוח והביקורת על כל העניינים הקשורים במתקן הכליאה, על התנהגותם של סגל מתקן הכליאה והאסירים שבשליטתו וכן על הטיפול בהם. מפקד מתקן הכליאה רשאי ליתן את כל ההוראות הדרושות לדעתו לביצוע תפקידיו וסמכויותיו.
- ב. מי שנתמנה להיות מפקד מתקן כליאה רואים אותו כמי שנתמנה לתפקיד האמור על-פי חוקי הכליאה, ויהיו לו כל הסמכויות הנתונות בחוקי הכליאה לנושא תפקיד כאמור.
- ג. האמור בסעיף קטן (א) בא להוסיף על כל סמכות שהוקנתה בתחיקת בטחון ולא לגרוע ממנה.

4. א. ממלאי התפקידים במתקן הכליאה, זולת מפקד מתקן כליאה, וכן כל עובד אחר בשירות בתי הסוהר, רשאים להפעיל את כל הסמכויות שהוענקו להם על ידי נציב בתי הסוהר או מפקד מתקן הכליאה לצורך ביצוע תפקידם בשירות בתי הסוהר.

ב. מי שנתמנה להיות ממלא תפקיד במתקן כליאה, זולת מפקד מתקן כליאה, וכן כל אדם אחר המשרת בשירות בתי הסוהר, רואים אותו כמי שנתמנה לתפקיד האמור על פי חוקי הכליאה, ויהיו לו כל הסמכויות הנתונות בחוקי הכליאה לנושא תפקיד כאמור.

ג. בוטל.

ד. בוטל.

ה. האמור בסעיף קטן (א) בא להוסיף על כל סמכות שהוקנתה בתחיקת בטחון ולא לגרוע ממנה.

א.4. סמכויות שר ההגנה לפי סעיף 24 לחוק הכליאה יהיו נתונות בידי ראש ענף מנהל ושירותים במפקדת האזור.

5. הצו בדבר שירות בתי הסוהר (יהודה והשומרון) (מס' 127), תשכ"ז - 1967 - בטל.

6. תחילתו של צו זה ביום ג' באייר תשכ"ח (1 במאי 1968).

7. צו בדבר ייקרא "צו בדבר שירות בתי הסוהר (יהודה והשומרון) (מס' 254), תשכ"ח - 1968".

רפאל ורדי, אל"מ
מפקד אזור
יהודה והשומרון

כ"א באייר תשכ"ח
19 במאי 1968

פורסם: קמצ"מ 13 עמ' 509

תיקונים:

1. צו מס' 510 (תיקון מס' 1) (8.5.73) קמצ"מ 32 עמ' 1254

2. צו מס' 1061 (תיקון מס' 2) (5.6.83) קמצ"מ 60 עמ' 20

3. צו מס' 1099 (תיקון מס' 3) (4.3.84) קמצ"מ 66 עמ' 30

4. צו מס' 1651 צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] קמצ"מ 234, עמ' 5989 (תיקון עקיף)

עבירות מינהליות

צבא ההגנה לישראל

צו מס' 1263

צו בדבר עבירות מינהליות

בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור, ובהיותי סבור כי הדבר דרוש לטובת האוכלוסיה באזור, הנני מצווה לאמור:

פרק א': עבירות מינהליות

עבירות מינהליות 1. (א) בשל עבירה על הוראת דין או תחיקת בטחון המופיעה בתוספת או על תחיקת משנה שהוצאה מכוחם, ניתן להטיל קנס בדרך מינהלית (להלן: עבירה מינהלית); הוראות צו זה יחולו על עבירה מינהלית, גם אם העבירה המינהלית נעברה לפני תחילת תוקפו של צו זה ובלבד שאם הוגש כתב האישום בשלה - טרם החל המשפט.

קנסות מינהליות 2. (א) בתוספת ייקבע לכל עבירה מינהלית הקנס שניתן להטילו בדרך מינהלית (להלן - קנס מינהלי); קנס מינהלי יכול שיהיה קנס קצוב או קנס שאינו קצוב.

(1) בסכום קצוב;

(2) בשיעורים שיחושבו בדרך או בשיטה שנקבעו בתוספת (להלן - שיעורים);

(3) בסכום קצוב או בשיעורים - לפי הגובה שביניהם;

(4) בסכום קצוב ובשיעורים כאחד.

(ב) קנס מינהלי קצוב יכול שיהיה בסכומים או בשיעורים שונים לגבי תאגידים, לגבי עבירה מינהלית נמשכת ולגבי עבירה מינהלית חוזרת; לענין זה, "עבירה מינהלית חוזרת" - עבירה מינהלית שעבר אדם תוך תקופה שנקבעה בתקנות, מיום שעבר לפני כן אותה עבירה ושילם בשלה קנס מינהלי או הורשע בשלה; קביעה בתוספת כאמור יכול שתהא לגבי כלל העבירות המינהליות או לגבי סוגי עבירות או עבירות מסוימות.

(ג) קנס מינהלי שאינו קצוב יהיה קנס שנקבע לו סכום או שיעור מרבי או קנס שנקבעו לו סכומים או שיעורים מזעריים ומרביים, ויכול שהסכומים או השיעורים ייקבעו כאמור בהתחשב בנסיבות של העברין או של ביצוע העבירה שיפורטו בתקנות.

(ד) קנס מינהלי יכול שיהיה גבוה מן הקנס שנקבע לאותה עבירה או מן הקנס המרבי שניתן להטילו בשלה לפי הצו בדבר העלאת קנסות שנקבעו בתחיקת בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 845), התש"מ - 1980 (להלן - הצו בדבר העלאת קנסות) ובלבד שלא יעלה על כפל הקנסות האמורים.

3. שינוי שיעורי קנסות (א) ראש המינהל האזרחי רשאי, בתקנות, לשנות שיעורי קנסות מינהליים הנקבעים בתוספת.

(ב) שונה קנס מינהלי לפי סעיף קטן (א), תהיה הטלת הקנס על-פי פרק ג' וסעיף 13, לפי שיעורו המעודכן של הקנס ביום הטלתו, ואם הוגש ערר והקנס לא שולם לפני מתן ההחלטה בערר לפי שיעורו המעודכן ביום ההחלטה בערר.

4. שינוי התוספת ראש המנהל האזרחי רשאי, בתקנות, להוסיף או לגרוע הוראות דין או תחיקת בטחון מן התוספת.

פרק ב': מפקחים ורשמים

5. מינוי מפקחים (א) ראש המינהל האזרחי, או מי שהוא הסמיך לכך, ימנה מפקח לגבי עבירות על הוראות שנקבעו בדין או בתחיקת בטחון שהן עבירות מינהליות.

(ב) לא ימונה מפקח לגבי עבירות מינהליות שנקבע להן קנס מינהלי שאינו קצוב, לפי סעיף 2(ד).

(ג) הודעה על מינוי מפקח והעבירות המינהליות שבתחום סמכותו, וכן הודעה על ביטול מינויו או שינויו, יפורסמו בדרך שורה ראש המינהל האזרחי.

6. מינוי רשם (א) היועץ המשפטי רשאי למנות רשם או רשמים לענין צו זה.

(ב) כשיר להתמנות רשם קצין משפטאי או אדם אחר בעל השכלה משפטית.

(ג) הודעה על מינוי רשם והעבירות המינהליות שבתחום סמכותו תפורסם בדרך שורה היועץ המשפטי.

פרק ג': הטלת קנס מינהלי

7. הטלת קנס מינהלי קצוב (א) היה למפקח או לרשם יסוד להניח כי אדם עבר עבירה שדינה קנס מינהלי קצוב לפי סעיף 2(ב) או סעיף 2(ג), רשאי הוא להטיל עליו את הקנס המינהלי שנקבע לאותה עבירה.

(ב) הודעה על הטלת הקנס תומצא לנקנס לפי טופס שנקבע, ותכיל את הפרטים הבאים:

(1) שם הנקנס ומענו;

(2) תיאור תמציתי של העובדות המהוות את העבירה;

(3) ציון המקום והזמן שבהם נעברה העבירה, במידה שאפשר לבררם;

(4) ציון הוראות הדין או תחיקת הבטחון שבהן נקבעה העבירה;

(5) הקנס המוטל.

(ג) הנקנס רשאי להודיע בכתב למי שהטיל את הקנס, כי ברצונו להישפט על העבירה; ההודעה תומצא תוך 15 יום לאחר שהומצאה לו ההודעה על הטלת הקנס המינהלי; הודיע כאמור יחולו הוראות סעיפי 12 ו- 13.

(א) היה לרשם יסוד להניח כי אדם עבר עבירה שדינה קנס מינהלי שאינו קצוב לפי סעיף 2(ד), ימציא לו הודעה לפי טופס שנקבע, שתכיל את הפרטים הבאים:

8. הודעה ותשובה לענין קנס מינהלי שאינו

(1) שם מקבל ההודעה ומענו;

(2) תיאור תמציתי של העובדות המהוות את העבירה;

(3) ציון המקום והזמן שבהם נעברה העבירה, במידה שאפשר לבררם;

(4) ציון הוראות הדין או תחיקת הבטחון שבהן נקבעה העבירה;

(ב) מי שקיבל הודעה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי להמציא לרשם תשובה תוך ארבעה עשר ימים מיום המצאת ההודעה, שבה יציין אחת מאלה:

(1) הוא מודה בכל העובדות המהוות את העבירה; הודה כאמור, רשאי הוא לטעון בתשובתו לענין גובה הקנס המינהלי שיוטל עליו.

(2) הוא אינו מודה בעובדות המהוות את העבירה, כולן או מקצתן; השיב כאמור, רואים אותו כאילו הודיע שברצונו להישפט על העבירה ויחולו עליו ההוראות החלות על מי שהשיב כאמור בפסקה (3);

(3) ברצונו להישפט על העבירה; השיב כאמור, יחולו הוראות סעיפים 12 ו- 13.

(ג) לא השיב מקבל ההודעה, רואים אותו כאילו הודה בכל העובדות המהוות את העבירה, ואינו טוען לענין גובה הקנס המינהלי שיוטל עליו.

הודה אדם כאמור בסעיף 8(ב) או שרואים אותו כאילו הודה לפי סעיף 8(ג), יחליט הרשם בעניינו וימציא לו הודעה על החלטתו.

9. החלטה בדבר קנס מינהלי שאינו קצוב ערר

(א) מי שהוטל עליו קנס מינהלי כאמור בסעיף 9, רשאי לערור על גובה הקנס במועד ולפי סדרי דין שייקבעו בתקנות.

10.

(ב) הערר יוגש לוועדת העררים אשר הוקמה על-פי הצו בדבר ועדות העררים (יהודה והשומרון) (מס' 172) התשכ"ח - 1967 (להלן - ועדת העררים).

(ג) בערר רשאית ועדת העררים לאשר את הקנס המינהלי או להפחיתו, וכן רשאית היא לחייב את העורר בתשלום הוצאות הערר בסכום שקבע.

(ד) החלטת ועדת העררים לפי סעיף זה תהא סופית.

פרק ד': משפט פלילי על עבירה מינהלית

- 11. הגדרות תיקון: צו מס' 1651**
 לענין צו זה-
 "בית משפט" - בית משפט צבאי או בית משפט כמשמעותו בחוק בתי המשפט האזרחיים, מס' 16 לשנת 1952 לפי הענין.
 "תובע" - תובע צבאי שנתמנה לפי סעיף שגיאה! מקור ההפניה לא נמצא. לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התשי"ע-2009, וכן מי שהוסמך בדין או בתחיקת הבטחון לפתוח בהליכים פליליים.
- 12. כתב אישום**
 הודיע אדם שברצונו להשפט על העבירה לפי סעיף 7(ג) או לפי סעיף 8(ב)(3), או שרואים אותו לפי סעיף 8(ב)(2) כאילו הודיע כאמור, ניתן להעמידו לדין בפני בית המשפט.
- 13. הקנס שיוטל במשפט**
 הורשע אדם שהוגש נגדו כתב אישום לפי סעיף 12, לא יפחת הקנס, אם הוא העונש היחיד, מסכום הקנס המינהלי שהוטל עליו לפי סעיף 7 אלא אם כן ראה בית המשפט, מנימוקים שיירשמו, נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו.
- 14. סמכות תובע**
 קביעת עבירה כעבירה מינהלית אין בה כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש בשלה כתב אישום, כאשר הוא סבור שהנסיבות מצדיקות זאת מטעמים שיירשמו, ובלבד שטרם שולם קנס מינהלי בשל אותה עבירה.

פרק ה': תשלום קנס מינהלי

- 15. מועד לתשלום הקנס תיקון: צו מס' 1291**
 (א) קנס מינהלי ישולם תוך 15 יום לאחר המצאת ההודעה על הטלתו לפי סעיף 7(א) או 9, זולת אם הנקנס הודיע במועד שנקבע לכך כי אינו מודה בעובדות המהוות את העבירה, כולן או מקצתן, או כי ברצונו להישפט על העבירה.
- (ב) הגשת ערר כאמור בסעיף 10 אינה דוחה את מועד תשלום הקנס; נתקבל הערר, יוחזר הקנס ששולם, במידה שהדבר מתחייב מן ההחלטה בערר, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כפי שנקבע בתקנות.
- (ג) רשם שהטיל על אדם קנס מינהלי, רשאי, על-פי בקשת הנקנס, להורות שהקנס ישולם בשיעורים ובתקופה שיקבע, ובלבד שתקופת התשלום לא תעלה על ששה חודשים ועל הקנס ייוספו הפרשי הצמדה וריבית כפי שנקבע בתקנות; בקשה לענין זה תומצא לרשם במועד ובדרך שנקבעו בתקנות.
- 16. קנס שלא שולם**
 (א) לא שילם אדם קנס מינהלי במועד שנקבע לכך, ייוספו עליו הפרשי הצמדה כפי שנקבע בתקנות וכן תוספת פיגור.
- (ב) תוספת הפיגור תהיה 1.5% מסכום הקנס שלא שולם, לכל שבוע של פיגור או חלק ממנו; שונה שיעור קנס הפיגורים הקבוע בסעיף 61 לחוק מס הכנסה, מס' 25 לשנת 1964, ישתנה בהתאם גם שיעור הקנס הקבוע בסעיף קטן זה.

(ג) סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס מינהלי שנתווספה עליו תוספת פיגור, ייזקף תחילה על חשבון תוספת הפיגור ולאחר מכן על חשבון הפרשי הצמדה, או ייזקף בדרך שנקבעה בתקנות.

החזר תיקון: צו מס' 1291
א.16 שילם אדם סכום כסף בשל קנס מינהלי שהוטל בטעות, יוחזר לו הסכום ששולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בצו בדבר פסיקת ריבית והצמדה (יהודה והשומרון) (מס' 980), התשמ"ב - 1982 מיום תשלומו.

גביית הקנס
17 הוראות סעיף גביית כספים ציבוריים מס' 6 לשנת 1952, יחולו על גבייתו של קנס מינהלי שלא שולם במועדו, לרבות הפרשי ההצמדה, הריבית ותוספת הפיגור.

מאסר במקום קנס שלא שולם
18 (א) לא שילם אדם קנס מינהלי שהוטל עליו תוך ששה חודשים מיום הטלתו, רשאי בית משפט על-פי בקשת תובע, לצוות כי יוטל עליו, במקום הקנס שלא שולם, מאסר שלא יעלה על שנה; בית המשפט לא יהיה רשאי להורות שהמאסר יהיה על תנאי.

תיקון: צו מס' 1651
(ב) הוראות סעיף 175 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009 יחולו, בשינויים המחוייבים, גם על מאסר לפי סעיף קטן (א).

ביטול רישום או רשיון תיקון: צו מס' 1291
19 (א) הוטל על אדם קנס מינהלי בשל עבירה מינהלית הקשורה בעיסוק או בפעולה הטעונים על-פי דין או תחיקת בטחון רישום בפנקס, רשיון או היתר, ולא שולם הקנס המינהלי במועדו, רשאי בית משפט, על-פי בקשת תובע, לצוות על מחיקת רישומו של אותו אדם בפנקס או על שלילת הרשיון או ההיתר שניתנו לו, או על אי חידושם או אי הארכת תוקפם, והכל עד לתשלום הקנס או עד תום שנה אחת, לפי המוקדם.

(ב) האמור בסעיף זה אינו גורע מהוראות סעיפים 16,17 ו- 18.

הזמנה והתראה
20 (א) בית-משפט יהיה רשאי לתת צו לפי סעיפים 18 ו- 19 אף שלא בנוכחות האדם שהצו מתייחס אליו, אם ראה כי הומצאה לאותו אדם הזמנה לדיון שבה צויין תוכן הצו המבוקש.

(ב) לא יבוצע צו לפי סעיפים 18 או 19 שניתן שלא בנוכחות אותו אדם, אלא לאחר שהומצאה לו התראה שבה יובא לידיעתו תוכן הצו וכן הודעה כי הצו יבוצע אם הוא לא ישלם את הקנס תוך שלושים ימים מיום המצאת ההתראה.

פרק ו': כפרת העבירה ועיצומים אחרים

כפרת העבירה
21 שילם אדם קנס מינהלי שהוטל עליו - כופרה העבירה; ואולם אין בכך כדי לפטרו מחובותיו על-פי כל דין ותחיקת בטחון.

חילוט
22 חילוט על-פי כל דין ותחיקת בטחון אינו מונע הטלת קנס מינהלי והוא בא בנוסף עליו.

פרק ז': הוראות שונות

23. המצאת מסמכים (א) הודעה או מסמך אחר שיש להמציאו לאדם לפי צו זה, המצאתו תהיה באחת מאלה:

(1) במסירה לידו; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו - לידי בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים, ובתאגיד ובחבר בני אדם - במסירה במשרדו הרשום או לידי אדם המורשה לייצגו לפי הדין ותחיקת הבטחון.

(2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם, התאגיד או חבר בני אדם, עם אישור מסירה; התאריך שבאישור המסירה יראה כתאריך ההמצאה.

(ב) היה לנמען עורך דין, דיה ההמצאה לעורך הדין או למתמחה שלו, או בהנחה במשרדו.

(ג) המצאה למפקח, או לרשם יכול שתהיה במסירה לעובד במשרדו.

(ד) ראש המינהל האזרחי רשאי להתקין תקנות משלימות בענין המצאת מסמכים, והוא אף בסטיה מהוראות סעיף זה.

24. ביצוע התקנות ראש המינהל האזרחי רשאי להתקין תקנות לביצוע צו זה, לרבות תקנות בדבר -

(1) סדרי רישום של עבירות מינהליות;

(2) נהלים וסדרי דין לפיהם ינהג מפקח או רשם;

(3) סדרי דין לדיון בבקשות לפי סעיפים 18 ו-19.

25. תחילת תוקף תחילתו של צו זה ביום חתימתו.

26. השם צו זה ייקרא: "צו בדבר עבירות מינהליות (יהודה והשומרון) (מס' 1263), התשמ"ט - 1988".

תוספות

סכום הקנס הקצוב בש"ח	הדין ותחיקת הבטחון
350	צו בדבר תעודות זהות ומרשם אוכלוסין (יהודה והשומרון) (מס' 29), תשכ"ט - 1969
318	לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התשי"ע-2009. (תיקון: צו מס' 1651)
350	עבירה בקשר לצו בדבר שטחים סגורים (יהודה והשומרון) (מס' 34), תשכ"ז - 1967

- 450 318 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009. (תיקון : צו מס' 1651), לענין עבירה בניגוד להיתר יציאה כללי (מס' 5), (יהודה והשומרון), תשל"ב - 1972
- 350 צו בדבר שמירת הניקיון (יהודה והשומרון) (מס' 1162), התשמ"ו - 1986
- 350 צו בדבר הגנה על הטבע (יהודה והשומרון) (מס' 363), תש"ל - 1969
- 350 צו בדבר פארקים (יהודה והשומרון) (מס' 373), תש"ל - 1970
- 350 צו בדבר הסדרת מקומות רחצה ציבוריים (יהודה והשומרון) (מס' 280), תשכ"ט - 1968
- 350 חוק הגנת הצייד מס' 8 לשנת 1966
- 350 צו בדבר שיווק תוצרת חקלאית (יהודה והשומרון) (מס' 1051), התשמ"ב - 1983
- 350 חוק המשתלות מס' 20 לשנת 1958
- 350 צו בדבר פיקוח על פרי וירקות (יהודה והשומרון) (צו מס' 1015), התשמ"ב - 1982
- 350 סעיף 242 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009 (תיקון : צו מס' 1651)
- 350 צו בדבר הסדר נטיעות צמחי נוי (יהודה והשומרון) (מס' 818), תש"מ - 1980
- 350 צו בדבר הדברה בעצי הזית נגד זבוב הזית (יהודה והשומרון) (מס' 645), תשל"ו - 1976
- 350 חוקי היעור והיערות כמשמעותם בצו בדבר יעור ויערות (יהודה והשומרון) (מס' 36), תשכ"ט - 1969
- 350 חוק ההגנה על העצים והנטיעות מס' 85 לשנת 1966
- 350 חוק מלאכות ותעשיות מס' 16 לשנת 1953
- 350 חוק רשיונות מלאכה מס' 89 לשנת 1966
- 350 צו בדבר פתיחת בתי עסק (יהודה והשומרון) (מס' 128), תשכ"ז - 1967
- 350 צו בדבר שילוט בתי עסק (יהודה והשומרון) (מס' 424), תשל"א - 1971
- 350 צו בדבר מכירת פרסומים רשמיים (יהודה והשומרון), תשכ"ז - 1967
- 350 צו בדבר איסור סחר במצרכי סעד (יהודה והשומרון) (מס' 330), תשכ"ט - 1969
- 350 צו בדבר מצרכים ושירותים (איסור אגירה וחובת מכירה) (יהודה והשומרון)

	והשומרון) (מס' 538), תשל"ד - 1974
350	צו בדבר פיקוח על חומרים מסויימים (יהודה והשומרון) (מס' 653), תשל"ה - 1975
350	צו בדבר פיקוח על מחירים (מלט) (מס' 502), תשל"ג - 1972
350	צו בדבר יציבות מחירים במצרכים ושירותים (מס' 5) (יהודה והשומרון) (מס' 1151), התשמ"ו - 1985
350	צו בדבר רישום מתאכסנים ודיירים (יהודה והשומרון) (מס' 153), תשכ"ח - 1967
350	חוק התיירות הזמני מס' 45 לשנת 1965 (יהודה והשומרון) (מס' 917), תשמ"א - 1981
350	צו בדבר סוכני הסעה ומורי דרך ישראליים (יהודה והשומרון), תשכ"ח - 1967
300	צו בדבר בלו על מוצרים מקומיים (יהודה והשומרון), התשמ"ה - 1985:
300	תקנה 122 (א) (1)
300	תקנה 122 (א) (2)
500	תקנה 122 (א) (4)
עוסק מורשה 100	תקנה 122 (א) (6)
עוסק זעיר 50	
2,000	תקנה 122 (א) (7)
2,000	תקנה 122 (א) (12)
300	תקנה 123 לגבי עבירה לענין תקנה 97 לתקנות
2,000	תקנות בדבר ניהול פנקסי חשבונות (יהודה והשומרון), התשמ"ה - 1985 מי שרושם תקבוליו בסרט קופה רושמת, בשובר קבלה, בחשבונית, בספר תיעוד יומי או בתיעוד אחר שהוא חייב לנהל לפי התקנות ולא רשם בהם תקבול שהיה חייב לרשמו על-פי התקנות לא יותר מפעם אחת בשנת מס פלונית
	חוק מס הכנסה הירדני מס' 25 לשנת 1964
	סעיף 68(1) - אדם אשר בלי סיבה מספקת לא הגיש במועדו דין וחשבון, והפיגור בהגשת הדו"ח הוא :
500	עד ששה חודשים
1,000	עולה על ששה חודשים אך לא עולה על שנים-עשר חודשים

2,000	עולה על שנים-עשר חודשים
300	סעיף 68(2)
25% מסכום המס שלא נוכה	סעיף 28(א) (1)
25% מסכום המס שלא שולם	סעיף 28(א) (2)
25% מסכום המס שלא נוכה	תקנות בדבר מס הכנסה (ניכוי מתשלומים בעד שירותים או טובין וקבלנות) (יהודה והשומרון), התשל"ח - 1978
25% מסכום המס שלא נוכה	תקנות מס הכנסה (ניכוי מעמלת ביטוח) (יהודה והשומרון), התשמ"ו - 1986
25% מסכום המס שלא נוכה	תקנות מס הכנסה (ניכוי מתשלומים בעד עבודות בניה והובלה) (יהודה והשומרון), התשמ"ו - 1986
2,000	תקנות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות), התשמ"ט - 1988 אדם הרושם תקבוליו בסרט קופה רושמת, בשובר קבלה, בחשבונית, בספר פדיון יומי או בתיעוד אחר שהוא חייב לנהל לפי התקנות ולא רשם בהם תקבול שהיה חייב לרשמו לפי התקנות לא יותר מפעם אחת בשנת מס פלונית.

עמרים מצנע, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
באזור יהודה והשומרון

י"ב בטבת התשמ"ט
20 בדצמבר 1988

פורסם: קמצ"מ 77 עמ' 110

- תיקונים:
1. צו מס' 1291 (תיקון מס' 1) { 29.1.89 } קמצ"מ 78 ע"מ 38
 2. צו מס' 1651 צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (01.11.09) קמצ"מ 234, עמ' 5992-5993

תחיקת ביטחון נוספת

צבא הגנה לישראל צו מס' 101 צו בדבר איסור פעולות הסתה ותעמולה עוינת

הואיל והנני סבור כי הדבר דרוש לבטחון האזור ולקיום הסדר הציבורי והממשל התקין,
הנני מצווה בזה לאמור: -

הגדרות 1. בצו זה: -

"האזור" - אזור הגדה המערבית.

"אסיפה" - עשרה אנשים או יותר שנתקהלו במקום בו מושמע
נאום על נושא מדיני או היכול להתפרש כמדיני או כדי לדון על
נושא כזה.

"כוחות משטרה" - כמשמעותם בצו בדבר כוחות משטרה
הפועלים בשיתוף עם צה"ל (אזור הגדה המערבית) (מס' 52),
תשכ"ז - 1967.

"משמרת" - עשרה אנשים או יותר שנתקהלו במקום למטרה
מדינית או לענין היכול להתפרש כמדיני;

תיקון:
צו מס' 1423

"דפוס" ו- "הדפסה" - כולל ליטוגרפיה, כתיבה במכונת
כתיבה, שכפול, צלום, הקלטה, הסרטה וכל דרך אחרת של
תיאור או העתקה של מילים, ספרות, סימנים, תמונות, מפות,
ציורים, עיטורים, סרטים, קולות, צלילים וחומר אחר כיוצא
בזה.

תיקון:
צו מס' 1079

"עתון" - כל פרסום המכיל חדשות, ידיעות, סיפורי ארועים או
כל הערות, דיונים, סקירות או באורים בקשר לחדשות,
לידיעות, לספורי ארועים או לכל דבר אחר שלציבור ענין בו,
הנדפס בכל לשון והיוצא לאור בישראל או מחוצה לה, למכירה
או להפצה חינם, לעיתים קבועות או בלתי קבועות.

"פרסום" - כל עתון, כתב עת, קובץ או ספר, סרט, קלטת,
תקליט וכל מסמך שנתפרסמו או שהם מכוונים לפרסום, אף
באורח חד-פעמי, ומסמך כאמור ייראה כמכוון לפרסום אלא
אם יוכח הפוכו של דבר.

תיקון:
צו מס' 1079

"פרסם" - כולל להפיץ, לפזר, לחלק, למסור, להודיע, לספק,
או להמציא לכל אדם בכתב, בעל פה, בדפוס, בקול, בהקרנה
או בכל אמצעי אחר.

תיקון:
צו מס' 1079

"תהלוכה" - עשרה איש או יותר המהלכים יחד או
המתקהלים כדי ללכת יחד ממקום למקום, למטרה מדינית או
לענין היכול להתפרש כמדיני, בין שהם זזים ממש ובין
שאנשים אלה הסתדרו בסך ובין שלא הסתדרו בסך.

בצו זה תהיה לכל מונח המוגדר בצו בדבר הוראות בטחון
המשמעות שנקבעה לו בצו האמור, אלא אם נאמר מפורשות
אחרת.

2. העברת סמכויות
מפקד צבאי רשאי להסמיך כל חייל או שוטר מכוחות המשטרה להשתמש בסמכויותיו לפי צו זה.
3. הסדרת אסיפות, תהלוכות ומשמרות תיקון:
צו מס' 1423
א. אין לקיים תהלוכה, אסיפה או משמרת אלא על פי רשיון מאת מפקד צבאי.
ב. מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי לקבוע, בהודעה לציבור, תנאים להגשת בקשה לקבלת רשיון כאמור בסעיף קטן (א).
4. סגירת מקומות
מפקד צבאי רשאי להורות לכל בעל בית קפה, מועדון או מקום אחר של התכנסות הציבור, כי יסגור אותו בית קפה, מועדון או מקום כינוס ציבורי למשך אותו זמן שיקבע. ניתנה הוראה כאמור - רואים כל שהיה במקום שנסגר כהפרת ההוראה.
5. הנפת דגלים תיקון:
צו מס' 1079
אין להחזיק, להניף, להציג או לקבוע דגלים או סמלים מדיניים, אלא על פי היתר המפקד הצבאי.
6. חומר מדיני
לא יודפסו ולא יפורסמו באזור שום פרסום הודעה, כרזה, תמונה, חוברת או מסמך אחר המכילים חומר שיש לו משמעות מדינית, אלא אם יושג תחילה רשיון מאת המפקד הצבאי של המקום בו מתכוונים לבצע את ההדפסה או הפרסום.
7. הסתה
בוטל.
- 7א. תמיכה בארגון עויין תיקון:
צו מס' 938
צו מס' 1079
צו מס' 1651
בוטל.
8. צנזורה
למפקד צבאי ולכל מי שיתמנה על ידי לכך, יהיו כל הסמכויות המסורות בידי צנזור לפי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.
9. סמכויות ביצוע
מבלי לגרוע מן הסמכויות של חייל לפי הצו בדבר הוראות בטחון - תהיה לכל חייל סמכות להשתמש במידת הכוח הדרושה לבצוע הוראה שניתנה לפי צו זה או למניעת הפרת צו זה.
10. עבירות תיקון:
צו מס' 1423
א. המארגן תהלוכה, אסיפה או משמרת ללא רשיון, קורא או מסית לקיימן או מעודד אותן או נוטל בהן חלק בצורה כל שהיא; או
ב. העובר על הוראות צו זה או על הוראה שניתנה מכוחו או העושה מעשה שמוכרז בצו זה כעבירה,
- דינו מאסר עשר שנים או קנס עשרת אלפים לירות או שני העונשים כאחד.

- תחילת תוקף .11 תחילתו של צו זה מיום כ"א באב תשכ"ז (27 באוגוסט 1967).
- השם .12 לצו זה ייקרא "צו בדבר איסור פעולות הסתה ותעמולה עויינת (אזור הגדה המערבית) (מס' 101), תשכ"ז - 1967".

עוזי נרקיס, אלוף
אלוף פיקוד המרכז
ומפקד כוחות צה"ל
באזור הגדה המערבית

כ"א באב תשכ"ז
27 באוגוסט 1967

פורסם: קמצ"מ 6 עמ' 220
תיקונים:

1. צו מס' 718 (תיקון מס' 1) (22.7.77) קמצ"מ 41 עמ' 142
2. צו מס' 938 (תיקון מס' 2) (5.10.81) קמצ"מ 51 עמ' 32
3. צו מס' 1079 (תיקון מס' 3) (14.10.83) קמצ"מ 63 עמ' 4
4. צו מס' 1423 (תיקון מס' 4) (26.1.95) קמצ"מ 160 עמ' 1773
5. צו מס' 1651 צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] 01.11.09 קמצ"מ 234, עמ' 5989

צבא הגנה לישראל

צו מס' 1628

צו בדבר סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור

בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור, ומאחר שהנני סבור כי הדבר נחוץ לשם שמירה על ביטחון הציבור מפני פעילות חבלנית עוינת ומפני אלימות, במקום ובדרך שיבטיחו שמירה מרבית על כבוד האדם, פרטיותו וזכויותיו, הנני מצווה בזה לאמור:

הגדרות 1. בצו זה –

"**החוק**" - חוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, התשס"ה-2005, כפי תוקפו בישראל מעת לעת.

"**ישראלי**" - תושב ישראל, מי שמקום מגוריו באזור והוא אזרח ישראלי או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, התש"י-1950, כפי תוקפו בישראל, וכן מי שאינו תושב האזור, ובידו אשרת כניסה בתוקף לישראל.

"**כלי רכב**" - רכב ורכב ציבורי.

"**מאבטח**" - מי שהוסמך לשמש כמאבטח על פי החוק.

"**נשק**" - כל אחד מאלה:

(א) כלי יריה, כהגדרתו בצו בדבר הוראות בטחון, למעט מכל גז מדמיע, כהגדרתו בחוק כלי היריה, התש"ט-1949, כפי תוקפו בישראל מעת לעת;

(ב) חפץ נפיץ או מבעיר, כהגדרתם בצו בדבר הוראות בטחון, תחמושת, פצצה, רימון יד, כלי או חפץ או דבר המתוכנן או מסוגל לגרום מוות או חבלה חמורה, לרבות חלק של אחד מאלה;

(ג) סכין או אולר, כהגדרתם בסעיף 248(א) לצו בדבר הוראות בטחון;

(ד) כל נשק, חפץ או חומר אחר שיש בו או בשימוש בו כדי לפגוע בביטחון הציבור.

תיקון: צו
מס' 1651

"**צו בדבר הוראות ביטחון**" - צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע-2009.

צו מס'
1651

"**רכב**", "**רכב ציבורי**" - כהגדרתם בצו בדבר התעבורה (יהודה והשומרון) (מס' 1310), התשנ"ב-1992.

"**תחום ישוב**" - תחום מועצה מקומית המנויה בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 892), התשמ"א-1981, תחום

ישוב המנוי בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), התשל"ט-1979, וכן תחום אזור תעשייה שבניהול ישראלי.

- 2. תחולה ביחס למאבטח** סמכויות המוקנות למאבטח על פי צו זה, יוקנו לו בתחום ישוב בלבד.
- 3. סמכות חיפוש** (א) לשם שמירה על ביטחון הציבור רשאים מאבטח, חייל או שוטר, לערוך חיפוש, כמפורט להלן:
- (1) על גופו של אדם, בכלי רכב, במטען ובטובין אחרים – בעת כניסה לבנין או למקום מגודר;
- (2) על גופו של אדם, בכלי רכב, במטען ובטובין אחרים – בעת כניסה לאחד מהמקומות המפורטים בפסקה זו או בעת הימצאות בהם:
- (א) תחנת הסעה לרכב ציבורי;
- (ב) תחנת הסעה לחיילים;
- (ג) מקום לצורך הסעת חיילים - שנקבע על ידי או על ידי מי שהוסמך על ידי לעניין זה ושתוחם על ידי סימון או שילוט;
- (ד) סביבתם הקרובה של כל אחד מהמקומות המפורטים בפסקה זו.
- (3) על גופו של אדם, במטען ובטובין אחרים – בעת כניסה לרכב ציבורי, בעת הימצאות בו או בעת יציאה ממנו. סמכות זו תוקנה למאבטח המצוי ברכב ציבורי אף מחוץ לתחום יישוב.
- (ב) היה למאבטח, לחייל או לשוטר חשד סביר שאדם נושא עמו שלא כדין נשק, או עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק, או שנשק המוחזק שלא כדין נמצא בכלי רכב, רשאי הוא לערוך חיפוש על גופו של האדם או בכלי הרכב.
- (ג) (1) חיפוש על גופו של אדם לפי סעיף זה הכרוך במגע גופני ייערך על ידי בן מינו של האדם, אלא אם כן בנסיבות הענין לא ניתן לעשות כן ויש בדחיית החיפוש סיכון בלתי סביר לשלום הציבור, לרבות שלומו של אדם.
- (2) אין לדרוש מאדם לחשוף בפרהסיה חלקי גוף שבדרך כלל הם מוסתרים אלא כדי למנוע סכנה קרובה לוודאי לשלום הציבור.
- (ד) בסעיף זה, "חיפוש על גופו של אדם" – חיפוש על פני גופו של אדם, בבגדיו או בכליו.

- 4. דרישת הזדהות וסמכות תפיסה**
- מי שהוסמך לערוך חיפוש לפי צו זה רשאי, לשם שמירה על ביטחון הציבור –
- (א) לדרוש מאדם, שיש לו סמכות חיפוש לגביו, למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המעידה על זהותו שהוא חייב בהחזקתה על פי כל דין, תחיקת בטחון או חיקוק במדינת ישראל;
- (ב) לתפוס חפץ העלול לפגוע בביטחון הציבור, שהתגלה אגב החיפוש. חפץ שנתפס לפי פסקה זו, יועבר בהקדם האפשרי למשטרה ויחולו עליו הוראות סעיפים 60 עד 64 לצו בדבר הוראות ביטחון, בשינויים המחויבים.
- תיקון: צו מס' 1651**
- 5. סמכויות נלוות**
- (א) סירב אדם לדרישת הזדהות, לחיפוש או לתפיסה לפי הוראות צו זה, רשאי מי שמוסמך לערוך חיפוש כאמור לפעול בדרכים אלה:
- (1) למנוע מאותו אדם כניסה למקום או לרכב הציבורי, למנוע הכנסה של מטען או של טובין אחרים למקום או לרכב הציבורי או למנוע כניסה של כלי רכב למקום, הכל לפי הענין;
- (2) להוציא מהמקום את האדם, את המטען או את הטובין האחרים, או להוציא את כלי הרכב מהמקום – הכל לפי הענין.
- (ב) סירב אדם לחיפוש, והיה חשד סביר שהוא נושא שלא כדין נשק או עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק, רשאי מי שמוסמך לערוך את החיפוש, לערוך את החיפוש, על אף הסירוב.
- 6. סמכות עיכוב**
- (א) בסעיף זה, "עייכוב" - הגבלת חירותו של אדם לנוע באופן חופשי, בשל חשד שבוצעה עבירה או כדי למנוע ביצוע עבירה, כאשר הגבלת החירות מסויגת מראש בזמן ובתכלית, הכל כאמור בסעיף זה.
- (ב) היה למאבטח חשד סביר שאדם נושא שלא כדין נשק או עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק, רשאי הוא לעכב את האדם עד לבואו של שוטר או חייל.
- (ג) על עייכוב לפי סעיף זה, יחולו הוראות סעיפים 22 עד 28 לצו בדבר הוראות בטחון.
- תיקון: צו מס' 1651**
- 7. דרישת זיהוי**
- מאבטח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי צו זה, אלא בעת מילוי תפקידו, כשהוא עונד באופן גלוי לעין תג המזהה אותו ואת תפקידו, ויש בידו תעודת מאבטח, כמשמעה בחוק.
- 8. הפקדת נשק**
- (א) לשם שמירה על ביטחון הציבור רשאי מפקד צבאי או מי שיוסמך על ידי לעניין זה, לקבוע מקומות, שבהם יהיה אסור להכניס נשק או לשאתו.

(ב) במקום שנקבע לפי סעיף קטן (א), רשאים חייל, שוטר או מאבטח, לדרוש מאדם הנכנס לאותו מקום, כי יפקיד בעת שהייתו במקום את הנשק שהוא נושא עמו, או למנוע ממנו את הכניסה עם נשק כאמור, אם סירב להישמע להוראותיו.

(ג) הפקדת נשק לפי סעיף זה תהיה בדרך שתיקבע על ידי המפקד הצבאי או על ידי מי שיוסמך על ידי לעניין זה.

(ד) אין בהוראות סעיף זה, כדי לגרוע מסמכות לאסור הכנסת נשק למקום על פי דין או תחיקת בטחון.

שמירת דינים 9. אין בצו זה כדי לגרוע מכל סמכות שהוענקה לשוטר, לחייל ולכל אדם אחר על פי דין או תחיקת הבטחון.

תוקף 10. תחילת תוקפו של צו זה ביום כ"א בשבט התשס"ט (15.02.09).

השם 11. צו זה ייקרא: "הצו בדבר סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור (יהודה והשומרון) (מס' 1628), התשס"ט-2009".

כ"ד בטבת התשס"ט

20 בינואר 2009

גדי שמני, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
באזור יהודה והשומרון

תיקונים:

1. צו מס' 1651 צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (01.11.09) קמצי"ם 234, עמ' 5994

חקיקה ירדנית

הודעה

על פי סעיף 94 מהקונסטיטוציה

מודיעים בזה כי בהתאם לסעיף 94 מהקונסטיטוציה, הועבר החוק הזמני מס' 85 לשנת 1951 (החוק הפלילי-שפורסם בעיתון הרשמי מספר 1077) לפרלמנט והוכנסו בו כמה תיקונים. להלן מפורסם החוק האמור בצורתו המתוקנת שאושר על ידי הסינאט והפרלמנט והסכימה עליו מועצת הסגנות הנכבדה כדי שיבוא במקום החוק הזמני מספר (85) לשנת 1951 האמור.

(-)

ראש המיניסטרים
הזאע אל מגיאלי

מועצת העוצרים בהתאם לסעיף (31) לקונסטיטוציה ועפ"י החלטת הסינאט והפרלמנט מאשרת - במקום הוד מלכותו המרומם - את החוק הבא והיא מצווה על הוצאתו והוספתו לחוקי הממלכה:

החוק הפלילי חוק מספר (16) לשנת 1960

סעיף 1 חוק זה ייקרא (החוק הפלילי לשנת 1960) ויהיה בתוקף כעבור חודש ימים מיום פרסומו בעיתון הרשמי.

סעיף 2 יהיו למשפטים ולביטויים הבאים, הנזכרים בחוק זה, את הפירושים שיוחדו להם כדלקמן מלבד אם ענין הכתוב מחייב פירוש אחר: "הממלכה" - הממלכה הירדנית ההאשמית.

"הליכים משפטיים" - כולל כל ההליכים שנדונו בפני איזה בית משפט, שופט חוקר, מועצה משפטית, ועדת חקירה או אדם שרשאי להעיד בפניהם לאחר הצהרה בשבועה; אחת היא אם בית המשפט, המועצה המשפטית או הוועדה שמעה את עדות אותו אדם לפני השבועה או בלעדיה.

"בית מגורים" - פירושו מקום מיועד למגורים או איזה חלק מבנין ששימש - לבעלו או למחזיקו ולמשפחתו, אורחיו, משרתיו או לאיזה מהם - בתור מגורים, אף על פי שלא היה מאוכלס למעשה, בזמן בצוע הפשע, וכולל הנספחים והחלקים המחוברים אליו שבתוך אותו גדר.

"דרך ציבורית" - פירושה כל דרך שהועד למעבר הציבור בכל זמן שהוא בלי הגבלה, וכוללת ההגדרה את הגשרים וכל הדרכים המקשרות את הערים ואת חלקי הארץ ואת חלקי הארץ ואינה כוללת את השווקים, הככרות, הרחבות, ואת הרחובות שבתוך הערים, העיירות או הכפרים ואת הנהרות.

"מקום ציבורי" - פירושו כל דרך ציבורית וכל מקום או מעבר שרשאי הציבור לעבור בו או להיכנס אליו בכל זמן שהוא בלי הגבלה - או מוגבל על ידי תשלום סכום מסוים - וכן בנין או מקום המשמש לאיזו אסיפה, נשף ציבורי, כנס דתי או כמגרש פתוח.

"ליל או לילה" - פירושה הזמן שבין שקיעת השמש וזריחתה.

"פצע" - פירושו כל שריטה או חתך אשר חותך איזה קרום מקרומי הגוף החיצוניים, ובכדי להשלים את הפירוש ייחשב הקרום כחיצוני אם יש אפשרות למשוש מבלי לפלח או לבקע איזה קרום אחר.

**הספר הראשון
ההוראות הכלליות**

**שער ראשון
על החוק הפלילי**

**פרק ראשון
ההוראות הפליליות מבחינת הזמן**

סעיף 3 אין להטיל עונש כלשהוא אלא אם הורה על כך החוק, שהיה בתוקף בעת ביצוע העבירה, והעבירה תיחשב כמושלמת אם נסתיימו פעולות ביצועה מבלי לשים לב למועד אירוע התוצאה.

סעיף 4 (1) כל חוק המתקן את תנאי החיוב בעבירה לטובת הנאשם, יחולו הוראותיו על הפעולות שבוצעו לפני תחולתו, אלא אם כן יצא פסק דין סופי בגין אותן הפעולות.

(2) כל חוק המתקן את זכות התביעה לדין יחול על העבירות שבוצעו לפני כן אם היה לטובת הנאשם.

(3) אם קבע החוק החדש הארכה לשם השימוש בזכות התביעה לדין, לא תחול אותה הארכה אלא מיום ביצוע החוק, אם החוק תיקן הארכה שנקבעה לפני כן, היא תחול בהתאם לחוק הקודם בתנאי שלא תעלה על התקופה שנקבעה בחוק החדש ותיחשב מיום ביצועו.

(4) אם תיקן חוק כלשהו את מועד ההתיישנות של עבירה או של עונש, יחול המועד על פי החוק הקודם בתנאי שלא תעלה התקופה על המועד שנקבע בחוק החדש, מחושבת מיום ביצועו.

סעיף 5 כל חוק חדש המבטל עונש או המטיל עונש קל יותר, יחול על העבירות שבוצעו לפני תחולתו. אם יצא החוק החדש לאחר מתן פסק דין סופי וחוק זה אינו מחייב נאשם שנידון על עבירתו, ייפסק ביצוע פסק הדין ויסתיימו השלכותיו הפליליות.

סעיף 6 כל חוק המטיל עונשים חמורים יותר אינו חל על עבירות שבוצעו לפני תחולתו.

**פרק שני
ההוראות הפליליות מבחינת המקום**

(1) הסמכות הטריטוריאלית

סעיף 7 (1) חוק זה יחול על כל מי שיבצע עבירה, בתחום הממלכה, מאחת העבירות שהוזכרו בו.

(2) העבירה תיחשב כי בוצעה בתחום הממלכה אם בוצעו על אדמת הממלכה כל אחד מהאלמנטים המרכיבים את העבירה או איזה מעשה המהווה עבירה שאינה מתחלקת או פעולת השתתפות עיקרית או משנית: -

א. מקרקעי הממלכה יכללו את המרחב האווירי המכסה אותם ואת הים הטריטוריאלי במרחק של חמישה קילומטרים מהחוף וכן את התחום האווירי המכסה את הים הטריטוריאלי וכן את הספינות והמטוסים הירדניים.

ב. וכן את האדמות הנוכריות אשר בכיבוש הירדני באם העבירה שבוצעה נגעה בביטחון הצבא ובאינטרסים שלו.

החוק הירדני אינו חל על:

סעיף 8

(1) העבירות המבוצעות בתחום האווירי הירדני בתוך מטוס נוכרי, באם העבירה לא חרגה מחוץ למטוס, אך העבירות שאינן חורגות מקצה המטוס יהיו כפופות לחוק הירדני, באם המבצע או הקרבן היה ירדני ואם נחת המטוס בתוך הממלכה הירדנית ההאשמית לאחר ביצוע העבירה.

(2) העבירות בתוך המים הטריטוריאליים הירדניים או במרחב האווירי אשר מכסה אותם אשר מבוצעות על גבי אוניה או בתוך מטוס נוכריים, אם לא חרגה העבירה מחוץ לאוניה או מחוץ למטוס.

(2) הסמכות העצמית

הוראות חוק זה יחולו על כל ירדני או נוכרי - אם היה מבצע, משתתף, מסית או מתערב - שביצע מחוץ לתחום הממלכה פשע או עוון הפוגע בביטחון הממלכה או אם זייף את: חותם הממלכה, מעות, שטרי כסף או שטרי בנק ירדניים או נוכריים, הנמצאים במחזור באופן חוקי, או הנסחרים בתחום הממלכה.

סעיף 9

(3) הסמכות האישית

הוראות חוק זה יחולו על:

סעיף 10

(1) כל ירדני - אם היה מבצע, משתתף, מסית או מתערב - שביצע מחוץ לתחום הממלכה פשע או עוון שמעניש עליהם החוק הירדני, והם חלים על כל אחד מהנזכרים לעיל. אפילו אם איבד את הנתניות הירדנית או קיבל אותה לאחר ביצוע הפשע או העוון.

(2) כל העבירות הנעשות מחוץ לתחום הממלכה על ידי פקיד ירדני כלשהוא בעת מילוי תפקידו או לרגל מילוי תפקידו.

(3) על העבירות הנעשות מחוץ לתחום הממלכה והמבוצעות על ידי עובדי השירות הדיפלומטי והקונסולרי הירדני אשר מחוסנים על פי החוק הבינלאומי הפומבי.

(4) על כל נוכרי השוהה בממלכה הירדנית ההאשמית, אם היה מבצע, משתתף, מסית או מתערב, שביצע מחוץ לתחום הממלכה הירדנית ההאשמית פשע או עוון, שמעניש עליהם החוק הירדני, אם לא הוגשה ולא נתקבלה בקשה להסגרתו.

הוראות חוק זה לא יחולו על העבירות המבוצעות בתחום הממלכה על ידי עובדי השירות הדיפלומטי והקונסולרי הנוכרי אשר מחוסנים על פי החוק הבינלאומי הפומבי.

סעיף 11

(4) תחולת ההוראות הנוכריות

סעיף 12 פרט לפשעים שהוזכרו בסעיף (9) והעבירות שבוצעו בתחום הממלכה, לא יתבע לדין בממלכה כל ירדני או נוכרי אם נשפט סופית בחוץ לארץ ואם נתחייב בדין ונענש או שהעונש בוטל מסיבת התיישנות או ע"י חנינה.

סעיף 13 (1) אין מניעה לתבוע אדם לדין בתחום הממלכה על ביצוע:
א. פסקי דין שניתנו בחוץ לארץ בקשר לעבירה מהעבירות המפורטות בסעיף (9).

ב. פסקי דין שניתנו בחוץ לארץ עבור כל עבירה שבוצעה בתחום הממלכה.

(2) בשני המקרים יימנעו מלהעמיד אדם לדין בתוך הממלכה אם פסק- הדין הנוכרי ניתן בעקבות הודעה רשמית מאת השלטונות הירדניים.

(3) התקופה שריצה האדם הנשפט בחוץ לארץ, כתוצאה מפסק דין, תנוכה מהתקופה שנשפט בה בתחום הממלכה.

**שער שני
ההוראות הפליליות**

**פרק ראשון
עונשין**

(1) העונשין באופן כללי

סעיף 14 העונשים בגין פשעים הם:
1 – עונש - מוות

2 – מאסר עולם עם עבודת פרך

3 – מעצר עולם

4 – עבודת פרך זמנית

5 – מעצר זמני

סעיף 15 העונשין בגין עוונות הם:

1 – מאסר

2 – קנס

3 – ערבות

סעיף 16 העונשין בגין חטאים הם:

1 – מאסר

2 – קנס

(2) עונשין בגין פשעים

סעיף 17 (1) עונש מוות, הוא: תליית החייב בדין.

(2) במקרה והוכח כי האשה שהוטל עלי העונש זה הייתה בהריון, יוחלף עונש המוות במאסר עולם עם עבודת פרך.

סעיף 18 עבודת פרך, היא: העבדת הנידון בעבודות מאומצות ההולמים את מצב בריאותו ואת גילו, בין אם זה בתוך כותלי בית הסוהר ובין אם זה מחוצה להם.

סעיף 19 המעצר, הוא: חבישת הנידון באחד מבתי הסוהר של הממלכה לתקופה שנידון בה ולתת לו יחס מיוחד, לא להכריחו להתלבש בלבוש האסירים ולא להעבידו בשום עבודה בתוך בית הסוהר או מחוצה לו, אלא בהסכמתו.

סעיף 20 אם לא צוינה בחוק זה הוראה מיוחדת, יהא הגבול המינימלי של עבודת פרך זמנית ומעצר זמני שלוש שנים, והגבול המקסימלי יהא חמש עשרה שנה.

(3) עונשין בגין עוונות

סעיף 21 מאסר, הוא: חבישת הנידון באחד מבתי הסוהר של הממלכה לתקופה שנידון בה, והוא נע בין שבוע אחד לבין שלוש שנים אלא אם החוק קבע אחרת.

סעיף 22 קנס, הוא: חיוב הנידון לשלם לאוצר הממלכה את הסכום שנקבע בפסק הדין, והוא נע בין חמישה דינרים למאתיים דינרים אלא אם נקבע בחוק אחרת:

(1) אם לא שילם הנידון בקנס את הסכום שבו נתחייב, ייאסר יום אחד עבור כל (500) פילס או על חלק מהם, בתנאי שלא תעלה תקופה המאסר במקרה זה על שנה אחת.

(2) אם בית המשפט ייתן פסק דין המחייב תשלום קנס, עליו לציין בפסק הדין גם תקופת מאסר הנידון, השקולה נגד הקנס המוטל ובשיעור שהוזכר בסעיף קטן (1) אם לא שולם הקנס; אם לא צוינה התקופה בפסק הדין, יוחלף הקנס על פי החלטה מיוחדת מאת אל-נאיב אל-עאם (היועץ המשפטי לממשלה).

(3) ינוכה מהקנס שנקבע בפסק הדין אותו שיעור הנזכר בסעיף קטן (1) כל תשלום חלקי לפני או בעת המאסר וכל סכום שנגבה.

(4) עונשין בגין חטאים

סעיף 23 עונש מאסר בגין חטא, יהיה: מאסר מעשרים וארבע שעות לשבוע ימים, ויבוצע בנידונים במקומות שאינם המקומות המיועדים לנשפטים בשל פשעים או בשל עוונות ככל האפשר.

סעיף 24 קנס בגין חטא ינוע בין (500) פילס לבין חמישה דינרים.

סעיף 25 הוראות סעיף מס' (22) יחולו על הקנס המוטל בגין חטאים.

הוראות כוללות

סעיף 26 (א) מאסר וקנס שהוזכרו בחלק מסעיפי חוק זה או איזה חוק אחר, מבלי להגביל את התחום המינימלי והמקסימלי, או שהתחום המקסימלי הוא יותר משבוע ימים או יותר מחמישה דינרים, ייחשב הגבול המינימלי של המאסר שבוע ימים ושל הקנס חמישה דינרים ואילו הגבול המקסימלי ייחשב למאסר שלוש שנים ולקנס מאתיים דינרים במידה ולא נקבע גבולם

המקסימלי.

- (ב) המפר הוראה שבדין, במעשה האסור על פי אותו דין או בהמנעות ממעשה שעשייתו נדרשת על פי אותו דין, דינו מאסר שנתיים או קנס 25,000 שקלים או שני העונשים כאחד, אם לא נקבע במפורש עונש אחר לאותה עבירה.
- סעיף 27 (1) בית המשפט רשאי לצוות לתת לנידון יחס מיוחד בהתאם למה שנקבע בחוק בתי הסוהר.
- (2) אם הוטל על אדם מאסר לתקופה שלא תעלה על 3 חודשים רשאי ביהמ"ש שהוציא את פסה"ד להמיר את המאסר לקנס של 20 דינר לכל יום מאסר, אם שוכנע ביהמ"ש כי הקנס מהווה עונש מספיק בעד העבירה שחויב בה אותו אדם.
- סעיף 27א- (א) קנס שלא שולם, כולו או מקצתו, במועד הקבוע, תיווסף עליו תוספת פיגור (להלן - התוספת).
- (ב) שיעור התוספת יהיה חמישים אחוזים מן הקנס או מחלקו שלא שולם, לפי העניין; בתום כל תקופה של ששה חודשים שעברו בן המועד שנקבע - חמישים אחוזים נוספים הקנס או מחלקו כאמור.
- (ג) לא נקבע המועד לתשלום הקנס על ידי בית המשפט, ישולם הקנס מיד ואם הקנס הוטל על אדם שלא בנוכחותו או בנוכחות סגורו, ישולם הקנס תוך 30 יום מיום שנשלחה לנאשם בדואר הודעה על גזר הדין או שהומצאה לו בדרך שבה ניתן להמציא מסמכים על פי דין או תחיקת ביטחון.
- סעיף 27ב- (א) לעניין גבייה, דין התוספת כדין קנס, אולם סעיף 27ה לא יחול על הוספת.
- (ב) סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שנתווספה עליו תוספת, ייזקף תחילה על חשבון התוספת.
- סעיף 27ג- (א) בית המשפט רשאי לפטור אדם, על פי בקשתו, מתשלום התוספת, כולה או מקצתה, אם שוכנע שהיו סיבות סבירות לאי תשלום הקנס או חלק ממנו במועד הקבוע.
- (ב) הבקשה לפטור תהיה בכתב, ותהיה נתמכת בתצהיר המאמת את העובדות המפורטות בה; בית המשפט רשאי להחליט בבקשה על יסוד תצהיר בלבד או המעמד המבקש בלבד.
- (ג) החלטת בית המשפט ניתנת לערעור כפסק דין של אותו בית המשפט בענין אזרחי, אם ניתנה רשות על כך מאת נותן ההחלטה.
- סעיף 27ד- גביית קנסות (א) קנס שלא שולם במועדו, יחולו על גבייתו הוראות חוק גביית הכספים הציבוריים מס' 6 לשנת 1952 כאילו היה כספים ציבוריים כמשמעותם בחוק.
- סעיף 27ה- (א) בית המשפט הדן אדם לקנס, רשאי שהקנס, כולו או מקצתו, לא ישולם במועדו ובלבד שתקופת המאסר במקום קנס לא תעלה על תקופת המאסר הקבועה לעבירה שבשלה הוטל הקנס; נקבע

לעבירה עונש קנס בלבד, לא תעלה תקופה המאסר במקום הקנס על שנה.

(ב) לא יינתן צו מאסר לביצוע מאסר שהוטל על פי סעיף קטן (א) אלא אם גזר הדין שבו הוטל הקנס ניתן במעמד הנאשם או סניגורו, ואם ניתן שלא במעמד - נשלחה בדואר לנאשם הודעה על גזר הדין או הומצאה לו בדרך שבה ניתן להמציא מסמכים על פי דין או תחיקת הביטחון.

(ג) נשא אדם מאסר לפי סעיף קטן (א), לא יחוייב בתשלום הקנס והתוספת; נשא אדם חלק מתקופת המאסר, לא יחוייב בתשלום חלק הקנס היחסי לתקופה שנשא עליו מאסר, והתוספת שיהיה חייב בה תחושב לפי אותו חלק מן הקנס שלא נשא עליו מאסר.

(ד) הוטל מאסר לפי סעיף קטן (א) ולפני שנסתיימה תקופת המאסר שולם חלק מן הקנס, תקוצר התקופה לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו.

(ה) מי שהוטל עליו מאסר בשל אי תשלום קנס, ישא אותו בנוסף לכל מאסר אחר, לרבות מאסר בשל אי תשלום קנס אחר, בין שהמאסר האחר הוטל באותו משפט ובין שהוטל במשפט אחר, זולת אם הורה בית המשפט הוראה אחרת.

פרק שני

אמצעי מנע וזהירות באופן כללי

סעיף 28 אמצעי זהירות הם:

- (1) הגבלת החופש
- (2) החרמת הרכוש
- (3) ערבות על תנאי
- (4) נעילת מקום העסקים
- (5) הפסקת פעולת האישיות המשפטית או פירוקה

(1) הגבלת החופש

סעיף 29 מי שנידון להסגר מטעמי מנע או זהירות, יוסגר בבית חולים מיוחד ויטופל בו בהתאם למצבו.

(2) החרמת רכוש

סעיף 30 בהתחשב בזכויותיהם ובתום ליבם של אנשים אחרים, אפשר להחרים חפצים שהושגו בעקבות ביצוע פשע או עוון, בזדון, או ששימשו לביצועם, או שהוכנו לעשייתם. בגין עוון או חטא שבוצע לא בזדון אין להחרים את החפצים, אלא אם כן נקבע כך בחוק.

סעיף 31 יוחרם מהחפצים כל מה שנאסר ייצורו, רכישתו, מכירתו או שימושו אפילו אם לא היה רכושו של הנאשם או שלא נסתיימו ההליכים במתן פסק-דין.

(3) ערבות על תנאי

- סעיף 32 (1) ערבות על תנאי, היא הפקדת סכום כסף או שטרות או עפ"י חתימה של אדם בעל יכולת או פוליסת בטוח, לשם הבטחת התנהגות טובה של הנידון או כדי למנוע כל עבירה.
- (2) אפשר להתנות את תקופת הערבות לשנה אחת לפחות ולשלוש שנים לכל היותר, אלא אם קבע החוק הוראה אחרת.
- (3) בית המשפט יקבע בפסק דינו את הסכום שיש להפקידו או הסכום הנקוב בפוליסת הבטוח או בערבות האישית בתנאי שלא יפחת מחמישה דינרים ולא יעלה על מאתיים דינרים.

סעיף 33 אפשר להטיל ערבות על תנאי :

- (1) במקרה וניתן פסק-דין על איומים או הפחדה.
- (2) במקרה וניתן פסק-דין על הסתה לביצוע פשע ושלא בוצע הפשע.
- (3) אם יש חשש שהנידון יזיק שנית לקרבנו או לאחד מבני משפחתו או יפגע בנכסיהם.

- סעיף 34 (1) הערבות תבוטל והפיקדון יוחזר והערב ישוחרר באם המעשה שרצו למנוע לא בוצע תוך תקופת הניסיון.
- (2) אם אירע הפוך מהמפורט לעיל, ייגבה סכום הערבות אשר ייועד, לפי הסדר : לכיסוי הפיצויים האישיים, האגרות והקנסות ויתרת הסכום הוחרם לטובת הממשלה.

(4) נעילת המקום

- סעיף 35 (1) אפשר לפסוק בנעילת המקום שבו בוצעה העבירה, אם על ידי בעל המקום או בהסכמתו, לתקופה שלא תפחת מחודש ושלא תעלה על שנה, אם הרשה זאת החוק במפורש.
- (2) באם נעילת המקום הנידון היה כתוצאה מעבירות נגד המוסר, יש למנוע מהנידון, אדם אחר מבני משפחתו או אדם שרכש את המקום או שכר אותו והיודע אודותיו, מלעסוק באותו עסק.
- (3) המניעה לא תפגע בבעל הנכס ובכל אלה שיש להם זיכיון או חוב על הנכס אם לא היה להם על קשר עם העבירה.

(5) הפסקת פעולת האישיות המשפטית או פירוקה

- סעיף 36 אפשר להפסיק פעולת כל אגודה, חברה או ארגון וכל אישיות משפטית, פרט לאדמיניסטרציה הציבורית, אם בוצע על ידי מנהליה, חברי הנהלתה, נציגיה או פועליה, בשמה או על ידי אחד האמצעים שלה פשע או עוון, בזדון שעונשו אינו פחות משנתיים מאסר.

סעיף 37 אפשר לפרק את הגופים במקרים שצוינו בסעיף הקודם אם :

- (א) לא פעלו בהתאם לתקנותיהם החוקיות.
- (ב) מטרת ייסודם הייתה הפרת החוקים או התכוונו לעשות כן.

- (ג) הפירו את ההוראות החוקיות שנקבעו בתקנות הפירוק.
- (ד) הוחלט, לפי החלטה סופית, להפסיק את פעולתם וטרם עברו חמש שנים מההחלטה.
- סעיף 38 (1) ההפסקה תהא לא פחות מחודש ולא תעלה על שנתיים לכל היותר ותגרום להפסקת כל פעולות הגוף, ואם שונה השם, הוחלפו המנהלים או חברי ההנהלה, יש להימנע מלוותר על המקום, בתנאי שיש לשמור על זכויות הזולת שפעלו בתום לב.
- (2) הפירוק יחייב את חיסול רכוש הגוף המשפטי; כך שכך המנהלים, חברי ההנהלה, וכל מי שנחשב לאחראי אישית בעד העבירה יאבדו את הכשירות לייסד גוף דומה או לעסוק בניהולו.
- סעיף 39 העובר על ההוראות הנזכרות לעיל- דינו מאסר לתקופה מחודש עד שישה חודשים וקנס מחמישה דינרים עד למאה דינרים.

הוראות כלליות חישוב העונשים ואמצעי הזהירות

- סעיף 40 (1) עונש של יום הוא עשרים וארבע שעות, ועונש של חודש הוא שלושים יום, ומה שעולה על חודש ייחשב מהיום הקובע ועד ליום שבאותו תאריך לפי הלוח הגרגוריאני.
- (2) פרט למקרה שבו נשפט העצור לתקופה של עשרים וארבע שעות, השחרור יהיה לפני צהרי היום האחרון.
- סעיף 41 תקופת המעצר תנוכה תמיד, מתקופת העונש.

פרק שלישי חיובים אזרחיים

(1) סוגי החיובים האזרחיים

- סעיף 42 החיובים שרשאי בית המשפט לחייב בהם:
- (א) החזרה
- (ב) קלקולים ונזקים
- (ג) החרמה
- (ד) הוצאות
- סעיף 43 (1) החזרה פירושה: החזרת המצב הקודם שהיה לפני ביצוע העבירה, בית המשפט יפסוק בהחזרה ביוזמתו הוא כל עוד ההחזרה הינה אפשרית.
- (2) הדין האזרחי יחול על החזרת מה שהיה בחזקתם של האחרים.
- (3) הוראות הדין האזרחי יחולו על הקלקולים והנזקים והפסיקה בהם תהא על פי תביעה פרטית. במקרה והנתבע יוצא זכאי רשאי הוא לבקש את חיוב בעל התביעה הפרטית.
- סעיף 44 אם הגיע לידי התביעה הכללית נכס מהנכסים הקשורים בעבירה

פלילית, רשאית היא - בעת הדיון בתביעה - או כל בית משפט שדן בעבירה, להחליט אם מייזמתם או על פי בקשה מאת תובע הנכס למסור אותו נכס לאדם הנראה לו כבעל הנכס, ואם לא היה אפשרי לדעת מי הוא בעל הנכס רשאים הם להחליט לפי ראיות עיניהם.

ההוצאות שייגרמו לאוצר הממלכה יחוייב בהם הצד המפסיד :

סעיף 45

- (1) אם התרבה מספר הנתבעים יחולקו ההוצאות עליהם בחלקים שווים פרט אם השופט פסק אחרת.
- (2) כל ההוצאות שאינן רלבנטיות לתביעה יחולו על מי שגרם אותם אפילו אם לא הפסיד.
- (3) כל מה שפורט לעיל אינו פוגע בהוראות החוק המסחרי בנוגע לפשיטת הרגל.
- (4) התובע ישוחרר מההוצאות אם העבירה שגרמה לחקירה בוצעה למעשה אך החקירה לא העלתה את מבצע העבירה.
- (5) אם הנידון נפטר, נעדר או היה קטין ייגבו ההוצאות על דעת משרד ההוצאה לפועל בהתאם להוראות חוק ההוצאה לפועל.

(2) הוראות כלליות

- (1) חיובים אזרחיים בגין עבירה אחת ייגבו מכל האנשים שנשפטו, מכולם יחד ומכל אחד ואחד לחוד.
- (2) החיוב יחד אינו כולל את העבירות הקשורות זו בזו, אלא אם הן בוצעו למטרה משותפת.
- (3) החיוב יחד אינו כולל חיובים אזרחיים, אלא אם כן היו הנשפטים בעד אותה עבירה ונשפטו באותה תביעה.
- (4) החייבים בתביעה אזרחית יוזמנו למשפט, ויהיו הם אחראים יחד עם מבצע העבירה בעד החזרת ההוצאות שנגרמו לממלכה ובעד כל החיובים האזרחיים האחרים לפי בקשת התובע בתביעה הפרטית.

סעיף 46

פרק רביעי

ביטול פסקי דין פליליים

הוראות כלליות

פסקי דין פליליים יבוטלו, לא יבוצעו או יידחו כתוצאה מ:-

סעיף 47

- (1) פטירת הנידון
- (2) חנינה כללית
- (3) חנינה מיוחדת
- (4) מחילה מהצד הניזוק
- (5) התיישנות

סיבות הגורמות לביטול פסקי דין פליליים, אי ביצועם או השארתם תלויים ועומדים אינם פוגעים בחיובים אזרחיים הכפופים תמיד להוראות הדינים האזרחיים.

סעיף 48

(1) פטירת הנידון		
(1)	כל ההשלכות הפליליות של פסק הדין יבוטלו כתוצאה מפטירת הנידון.	סעיף 49
(2)	הפטירה תמנע את גביית הקנסות ואת האגרות שהוטלו על הנידון.	
(3)	אין הפטירה משפיעה על החרמת סחורה או נעילת המקום.	
(2) חנינה כללית		
(1)	החנינה הכללית תינתן על ידי הרשות המחוקקת.	סעיף 50
(2)	החנינה הכללית תבטל את העבירה מיסודה, והיא תינתן לגבי תביעות כלליות לפני מתן פסק דין ולאחריו ותבטל כל עונש עיקרי או מסתעף, אך אינה מבטלת תביעה אישית כגון חיובים אזרחיים או את ביצוע פסק הדין שהוצא בעקבותיה.	
(3)	קנסות, אגרות שנגבו ודברים שהוחרמו לא יוחזרו.	
(3) חנינה מיוחדת		
(1)	הוד מלכותו יעניק את החנינה המיוחדת, על פי המלצת מועצת המיניסטרים אך ביחד עם חוות דעתה.	סעיף 51
(2)	לא תוענק חנינה מיוחדת אלא לגבי אנשים שהוצאו לגביהם פסק דין סופי.	
(3)	החנינה המיוחדת היא אישית וכוללת את ביטול העונש, החלפתו או הקלתו, כולו או מקצתו.	
(4) מחילה מצד הניזוק		
	מחילת הצד הנפגע לגבי ביטול התביעה והפסקת ביצוע העונש תיתכן אם לא הוצא פסק דין סופי ואם התביעה מבוססת על קובלנה פרטית.	סעיף 52
(1)	המחילה, אין לחזור בה ואין לתתה על תנאי.	סעיף 53
(2)	המחילה לגבי אחד הנידונים תכלול את האחרים.	
(3)	אין להתחשב במחילה אם התרבה מספר התובעים של התביעה הפרטית אלא אם יצאה מטעם כולם.	
(5) התישנות		
	הוראות ההתישנות הנזכרות בחוק סדרי הדיון הפלילי תעכב את ביצוע העונשים.	סעיף 54

**שער שלישי
עבירות**

**פרק ראשון
המרכיב החוקי של העבירה**

(1) הגדרה חוקית		
סעיף 55	(1)	העבירה תהיה פשע, עוון או חטא לפי העונש המוטל עליה אם זה היה עונש בגין פשע, עוון או חטא.
	(2)	ההגדרה החוקית לעונש המקסימלי היא העונש החמור ביותר שנזכר בחוק.
סעיף 56		אין לשנות את ההגדרה החוקית אם הוחלף העונש הנזכר בעונש יותר קל בהתחשב בנסיבות המיקלות.
(2) צבירת עבירות מבחינה משפטית		
סעיף 57	(1)	אם למעשה היו כמה הגדרות שנזכרו כולם בפסק הדין, על בית המשפט לפסוק בעונש החמור ביותר.
	(2)	אם חפפה את המעשה הגדרה כללית והגדרה מיוחדת יש לנהוג על - פי ההגדרה המיוחדת.
סעיף 58	(1)	אין לדון בעד מעשה אחד אלא פעם אחת.
	(2)	אם לאחר שהורשע הנאשם בעבירה, נגרמו תוצאות המהוות עבירה חמורה ביותר יורשע הנאשם לפיה ואז יוטל עליו העונש החמור יותר. אם ריצה הנאשם את העונש שנגזר עליו קודם לכן, יש לנכותו מן העונש החדש.
(3) סיבות מזכות		
סעיף 59		אם המעשה שבוצע היה תוצאה מקיום זכות, שלא השתמשו בה לרעה, הוא אינו נחשב לעבירה.
סעיף 60	(1)	קיום זכות פירושו: כל מעשה שהיה נחוץ באותה שעה לשם הרחקת דבר בלתי מוצדק ואין עוררין על ההגנה העצמית של המשתמש בזכותו הוא או של זולתו או להגנת רכושם.
	(2)	לשם הגנה יהיו שווים האדם הטבעי והאישיות המשפטית.
	(3)	אם חרגה ההגנה מהמותר אפשר לשחרר את מבצע העבירה מהעונש, בתנאים הנזכרים בסעיף (89).
סעיף 61		אדם לא יהיה חייב באחריות פלילית על כל מעשה אם בוצע ע"י אותו אדם באחד מהמקרים הבאים:
	(1)	לשם ביצוע החוק.
	(2)	ציות לצו שניתן לו מרשות מוסמכות, כשהחוק מחייב אותו לציית לה, אלא אם היה הצו בלתי חוקי.

- סעיף 62 (1) מעשה מורשה על - פי החוק אינו נחשב לעבירה.
 (2) החוק מרשה:
- (א) הכאת הבנים על ידי אבותיהם בכדי לחנכם בהתאם לנוהג המקובל.
 (ב) מעשה אלימות הקורה במסגרת משחקי הספורט, אם כובדו כללי המשחק.
 (ג) ניתוחים כירורגיים וטיפולים רפואיים המבוצעים לפי כללי האמנות בתנאי שהם נעשו בהסכמת החולה או בהסכמת נציגיו החוקיים או במקרה שיש צורך דחוף.

פרק שני המרכיב הנפשי של העבירה

- (1) הכוונה
- סעיף 63 "הכוונה" פירושה: הרצון לבצע את העבירה כפי שהוגדרה בחוק.
- סעיף 64 העבירה תיחשב כמכוונת, אם תוצאות העבירה, שנבעו מהמעשה, הגיעו למימדים שמעבר לכוונת המבצע, אם הוא חזה את התרחשותן וקיבל על עצמו את הסיכון; אם המעשה המזיק נבע מרשלנות, או אי זהירות או אי כיבוד החוקים והתקנות, הרי הוא מהווה טעות.
- סעיף 65 מלבד אם נאמר בפירוש שהכוונה לגרום לתוצאות מיוחדות, היא יסוד מיסודות העבירה שנעשתה, כולה או מקצתה, אין נפקא מינה אם העבריין התכוון או לא התכוון על ידי מעשהו לגרום לאותה תוצאה.
- סעיף 66 אם בוצעה העבירה באדם, שלא התכוון אליו המבצע, ייענש המבצע כאילו ביצע את המעשה כלפי מי שהתכוון אליו.

(2) המניע

- (1) "המניע": הוא הסיבה הדוחפת את המבצע למעשה למטרה הסופית שאליה הוא חותר.
- (2) המניע אינו מהווה מרכיב ממרכיבי העבירה, אלא במקרים שנקבעו בחוק.

פרק שלישי המרכיב החומרי של העבירה

(1) הנסיון

- סעיף 68 "הנסיון": הוא ראשית הביצוע של מעשה גלוי המביא לביצוע פשע או עוון. במידה והמבצע לא היה יכול להשלים את המעשים כדי לבצע את הפשע או את העוון, מסיבות שאין לו שליטה עליהן- ייענש באופן הבא, אלא אם צויין בחוק אחרת:
- (1) מאסר עולם עם עבודת פרך, או עבודת פרך לתקופה משבע שנים עד עשרים שנה, אם העונש בעבור הפשע, שבו התחיל, מחייב עונש מוות; וחמש שנים של אותו עונש אם העונש היה מאסר עולם עם עבודת פרך או מעצר עולם.

- (2) ינוכה מכל עונש אחר מחצית עד שני שלישים.
- סעיף 69 לא ייחשבו כנסיון לביצוע עבירה ההחלטה על ביצועה וכן פעולות ההכנה; מי שהתחיל במעשה ממעשי העבירה בפועל וחזר בו על דעת עצמו, לא ייענש אלא על המעשה או המעשים שבוצעו, אם הם עצמם מהווים עבירה.
- סעיף 70 אם המעשים הדרושים בכדי להשלים את העבירה בוצעו למעשה אך מסיבות שאין למבצע שליטה עליהן, לא הושלמה העבירה המיוחלת, יוטל העונש בצורה הבאה:
- (1) מאסר עולם עם עבודות פרך או עבודת פרך לתקופה של עשר שנים עד עשרים שנה אם העונש בעבור הפשע, שבו התחיל המבצע, מחייב עונש מוות, ומשבע שנים עד עשרים שנה עם עבודת פרך אם העונש היה מאסר עולם עם עבודת פרך או מעצר עולם.
- (2) ינוכה מכל עונש אחר משליש עד מחצית.
- (3) ינוכה מכל העונשים הנזכרים בסעיף זה עד לשני שלישים אם הסתלק המבצע - על דעת עצמו - מהשלמת הפשע שהוא התכוון לעשותו.
- סעיף 71 אין מענישים על נסיון לביצוע עוון אלא במקרים שהוזכרו, בצורה מפורשת, בחוק.
- (2) הצטברות עונשים**
- סעיף 72 (1) אם הוכחו מספר פשעים או עוונות, יוטל עונש לגבי כל פשע ויבוצע העונש החמור ביותר מכולם.
- (2) אפשר לצבור את העונשים המוטלים, עד כי לא יעלה הסך הכולל של העונשים על חצי העונש המקסימלי שנקבע לעבירה החמורה ביותר.
- (3) אם לא נפסק בקשר לחפיפת העונשים שהוטלו או שהצטברו, יובא הענין להכרעת בית המשפט.
- (4) העונשים בגין חטאים יצטברו בהכרח.
- (3) הפומביות**
- סעיף 73 האמצעים הפומביים הם:
- (1) המעשים והתנועות המבוצעים, במקום ציבורי, או במקום מורשה לקהל או הנראה לעין, או במקום שאינו מהמקומות הנזכרים, אך בוצעו בצורה שאפשר לראותם על ידי כל אדם הנמצא במקומות הנזכרים.
- (2) דיבורים וצעקות בקול רם המועברים באמצעות מכשירים, או לאו, עד כי בשני המקרים אפשר לשמעם על ידי מי שאין לו נגיעה במעשה.
- (3) כתיב, ציור - פוטוגרפי, עבודת יד; כן סרטים, סימנים וכל סוגי תמונות, אם פורסמו במקום ציבורי, או מקום מורשה לקהל או הנראה לעין, או אם נמכרו, או שהוצעו למכירה, או שחולקו

ליותר מאדם אחד.

**השער הרביעי
האחריות הפלילית**

**חלק ראשון
הגופים האחראים**

**פרק ראשון
מבצע העבירה**

(1)	לא יוטל עונש על אדם כלשהו, אלא אם ביצע את המעשה בצלילות דעת ובכוונה.	סעיף 74
(2)	גופים משפטיים אחראים באחריות פלילית על פעולות מנהליהם, חברי הנהלתם, נציגיהם ופועליהם, אם הם פועלים בשם הגופים הנזכרים, או באמצעות הגוף בהיותו אישיות משפטית.	
(3)	אין להטיל על האישיות המשפטית אלא קנס או חילוט; ואם בחוק צוין עונש ממשי שאינו קנס יוחלף העונש בקנס, במקום העונש שיוטל על האישיות המשפטית, בגבולות שנקבעו בסעיפים 22 עד 24.	

**פרק שני
השותפים לעבירה**

(1) המבצע

(1)	מבצע העבירה הוא מי שהוציא לפועל את היסודות שממנה מורכבת העבירה או שהשתתף ישירות בביצועה.	סעיף 75
(2)	אם בוצע פשע או עוון על ידי מספר אנשים יחד, או שהפשע או העוון מורכב ממספר מעשים שכל אחד מהם ביצע מעשה אחד או יותר, מהמעשים המרכיבים אותם, על מנת שיוצא לפועל אותו פשע או עוון, רואים את כולם כשותפים בו, וגוזרים על כל אחד מהם את העונש שנקבע בחוק, כאילו הוא ביצע את העבירה לבדו.	סעיף 76
(3)	שני שותפים לעבירה - שבוצעה באמצעות דיבור ששודר דרך מכשיר כפי שהוזכר בסעיף קטן (2) בסעיף (73) או באמצעות אחת השיטות שהוזכרו בסעיף קטן (3) של אותו סעיף - הם בעלי הדיבור, הכתיב והפרסום, פרט אם הוכיח אדם שהפרסום נעשה שלא בהסכמתו.	סעיף 77
(4)	אם העבירה בוצעה באמצעות עיתונים, ייחשב כאחראי המפרסם או המנהל האחראי של העיתון, ואם לא היה מנהל, יהיה העורך או העורך הראשי של העיתון.	סעיף 78
(1)	השלכות מטריאליות המשפיעות על החמרת העונש, הקלתו או ביטולו יחולו על כל שותפי העבירה והמסייעים בה	סעיף 79
(2)	תחול עליהם גם השלכות הנסיבות המחמירות האישיות או הכפולות שגרמו לבצוע העבירה.	

(2) המשדל והמסייע

סעיף 80 (1) משדל הוא מי ששידל אחרים לביצוע עבירה, על ידי מתן כסף, הענקת מתנה או על ידי השפעה תוך איום, עורמה, מזימה או על ידי הוצאת כסף או שימוש לרעה בתפקיד.

(2) המסייע בפשע או בעוון הוא כל אדם:

- (א) שסייע לביצוע עבירה על ידי הדרכה פעילה לביצועה.
- (ב) שנתן למבצע נשק, מכשירים או איזה חפץ אחר שסייעו לביצוע העבירה.
- (ג) שנכח במקום ביצוע העבירה למטרת הפחדת המתנגדים, או לחיזוק החלטת המבצע העיקרי, או לשם הבטחת ביצוע העבירה שהתכוונו לה.
- (ד) שסייע למבצע במעשים שהכשירו את הקרקע לביצוע העבירה, או הקלו עליה או השלימו את העבירה.
- (ה) שקשר קשר עם המבצע או עם המסייע לפני ביצוע העבירה, ולקח חלק בטשטוש עקבותיה, הסתרת או סילוק דברים שצמחו מביצועה, כולם או מקצתם, או על ידי הסתרת אדם אחד או יותר, מאלה שהשתתפו, מפני החוק.
- (ו) שידע על אורח חייהם הפליליים של הפושעים העוסקים בשוד בדרכים ובביצוע מעשי אלימות נגד ביטחון הממלכה או נגד ביטחון הציבור או נגד בני אדם או נגד רכושם, או שנתן להם אוכל, מחסה, מחבוא או מקום להתאסף בו.

סעיף 81 המשדל או המסייע ייענש:

- (1) (א) בעבודות פרך לתקופה מחמש עשרה שנה עד עשרים שנה, אם עונש המבצע היה מוות.
- (ב) בעבודות פרך לתקופה משבע שנים עד חמש עשרה שנה, אם עונש המבצע היה מאסר עולם עם עבודות פרך או מעצר עולם.
- (2) במקרים אחרים ייענש המשדל או המסייע באותו עונש של המבצע, לאחר הורדת העונש משישית עד שליש.

סעיף 82 השידול לביצוע חטא או הסיוע בו, אינם מחייבים עונש.

סעיף 83 פרט למקרה שצוין בסעיף קטן (ה) לסעיף 80 לחוק זה, מי שניגש מדעת להסתרת דברים השייכים לאחרים, שנגזלו, נגנבו או הושגו על ידי ביצוע פשע או עוון - ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנתיים ובקנס שלא יעלה על חמישים דינארים.

סעיף 84 (1) פרט למקרים שצוינו בסעיף קטן (ה) או (ו) לסעיף 80, מי שניגש מדעת להסתרת אדם שביצע פשע, או אם סייע לו להסתתר מפני החוק-ייענש במאסר שלא יעלה על שנתיים.

(2) ישוחררו מהעונש הורי הפושעים המוסתרים, צאצאיהם, בני זוגם, אחיהם ואחיותיהם.

חלק שני
מניעת העונש

פרק ראשון
ידיעות החוק והעובדות

- סעיף 85 אי ידיעת החוק אינה משמשת צידוק למי שמבצע עבירה.
- סעיף 86 (1) לא ייענש בתור מבצע, משדל או מסייע מי שניגש לדבר עבירה מכוונת, שארעה כתוצאה מטעות מטריאלית, שקרתה באחד היסודות המרכיבים את העבירה.
- (2) אם קרתה הטעות באחת הנסיבות המחמירות, לא יהא העבריין אחראי על אותו מצב.
- סעיף 87 טעות במעשה, המהווה יסוד לעבירה שאינה בכוונה, תשחרר את המבצע מהעונש, אם לא הייתה כתוצאה של שגגת המבצע.

פרק שני
כח עליון

(1) כח מכריע ואילוץ נפשי

- סעיף 88 אין מטילים עונש על אדם שביצע עבירה תחת אילוץ ואיום, אם הוא צפה בזמן ביצוע אותה עבירה - בגבול הסבירות - מוות מהיר, או איזו חבלה חמורה שיכולה לגרום לו מום או שיתוק אבר מאבריו לכל החיים, אם היה נמנע מלבצע את העבירה שאולץ לבצעה; להוציא מכלל זה רצח, בתנאי שלא יהיה מבצע העבירה הוא אשר העמיד את עצמו במצב של אילוץ מרצונו הטוב, או שלא יכול היה להרחיק אותו מעליו.

(2) מקרה צורך

- סעיף 89 אין מענישים מבצע על מעשה שהיה צורך לבצעו כדי להרחיק באופן מידי, מעליו או מעל אחרים, מרכושו או מרכוש אחרים, סכנה חמורה שאפפה אותם ושלא היה הוא שגרם לה בזדון, בתנאי שהמעשה יהא פרופורציונאלי לסכנה.
- סעיף 90 אין רואים מקרה של צורך, אם האדם שהיה עליו בתוקף החוק להעמיד את עצמו בסכנה.

פרק שלישי
שלילת האחריות ואחריות פחותה

(1) שיגעון

- סעיף 91 חזקה על כל אדם שהוא שפוי בדעתו, או שהיה שפוי בדעתו בזמן ביצוע העבירה, עד שיוכיח את ההיפך.
- סעיף 92 (1) לא ישא אדם באחריות פלילית בשל מעשה או מחדל, אם בשעת עשותו או אי-עשותו את המעשה, היה בלתי כשיר להבין את אשר עשה, או לדעת שאסור היה לו לעשות את המעשה או המחדל, מחמת מחלה שפגעה בצלילות דעתו.
- (2) מי ששחרר מהעונש על-פי סעיף קטן (1) יוסגר בבית חולים

לחולי רוח, עד שיוכח על ידי דו"ח ועדה רפואית על החלמתו ועל כך שאינו מסוכן לביטחון הציבור.

(2) שכרות והרעלה בסמים

סעיף 93 לא ישא אדם באחריות פלילית, אם בזמן עשותו את המעשה, היה בלא הכרה או היה בלתי שקול במעשיו, כתוצאה מטשטוש הנגרם על ידי אלכוהול או סמים משכרים מאיזה סוג שהוא, אם הוא לקח אותם בלי רצונו ומבלי ידיעתו.

סעיף 94 בהתחשב עם האמור בחוק תיקון הנוער:

- (1) לא יישפט בפלילים מי שטרם מלאו לו תשע שנים.
- (2) לא ישא באחריות פלילית מי שטרם מלאו לו שתיים עשרה שנים, אלא אם הוכח כי בזמן ביצוע המעשה היה ביכולתו להבין שאסור לו לבצע את אותו מעשה.

חלק שלישי

שחרור מעונש והנסיבות המקילות והמחמירות להן

פרק ראשון

צידוקים

(1) צידוקים משחררים

- סעיף 95 אין הצטדקות לעבירה אלא במקרים שנקבעו בחוק.
- סעיף 96 צידוק משחרר, מוחל לעבריין כל עונש, אך אפשר במידת הצורך להטיל עליו הגבלות מטעמי זהירות, כגון ערבות על תנאי.

(2) צידוקים מקילים

- סעיף 97 אם הורה החוק על צידוק מקל ו-
- (1) אם המעשה היה פשע המחייב עונש מוות או מאסר עולם עם עבודות פרך או מעצר עולם, יוחלף העונש למאסר של שנה אחת לפחות.
 - (2) אם המעשה היה אחד מהפשעים האחרים, יהא העונש מאסר משישה חודשים עד שנתיים.
 - (3) אם המעשה היה עוון, יהא העונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים או קנס עד עשרים וחמישה דינרים.
- סעיף 98 מצידוק מקל ייחנה העבריין שביצע את מעשהו בליווי כעס גדול, שנגרם כתוצאה ממעשה שאינו מוצדק ומסוכן, שגרם אותו קורבן העבירה.

פרק שני

נסיבות מקלות

- סעיף 99 אם נמצאו, בתביעה משפטית מסוימת, נסיבות מקלות, יגזור בית המשפט:
- (1) מאסר עולם עם עבודות פרך או עבודת פרך זמנית לתקופה מעשר שנים עד עשרים שנה - במקום עונש מוות.

- (2) עבודת פרך זמנית לתקופה מחמש שנים עד חמש עשרה שנים במקום מאסר עולם עם עבודות פרך, או מעצר זמני למשך תקופה שלא תפחת מחמש שנים במקום מעצר עולם.
- (3) הוא רשאי להוריד כל עונש פלילי אחר עד למחציתו.
- (4) רשאי ביהמ"ש, פרט למקרה שנשנה להוריד עונש כל שהוא אשר גבולו המינימלי הוא שלוש שנים, למאסר של שנה אחת לפחות.
- סעיף 100 (1) אם התחשב בית המשפט בנסיבות המקלות לטובת מי שביצע עוון, רשאי הוא להוריד את העונש לגבולו המינימאלי כמפורט בסעיפים 21 ו-22 לפחות.
- (2) רשאי הוא לשנות מאסר לקנס או לשנות את העונש עבור עוון לעונש עבור חטא, פרט למקרה של הישנות.
- (3) על ההחלטה להתחשב בנסיבות המקלות להיות מנומקת נימוק מפורט הן לגבי פשעים והן לגבי עוונות.

פרק שלישי
הישנות העבירות

- סעיף 101 מי שנגזר עליו עונש פלילי, באופן החלטי, ולאחר מכן ביצע בתקופת ריצוי העונש, או תוך עשר שנים לאחר סיומו, או לאחר ביטולו מסיבה חוקית - עבירה המחייבת עבודת פרך זמנית או מעצר זמני - יהיה דינו עד כפל העונש שמחייבת העבירה השנייה, בתנאי שלא יעלה כפל זה על עשרים שנה.
- סעיף 102 מי שנידון באופן החלטי למאסר וביצע, לפני ההוצאה לפועל של עונשו או בתקופת ריצוי העונש, או תוך שלוש שנים לאחר סיומו, או לאחר ביטולו מסיבה חוקית - עוון דומה לעוון הראשון - יהיה דינו כפל העונש שמחייבת עבירתו השנייה, בתנאי שלא יעלה כפל זה על חמש שנים.
- סעיף 103 גניבה, מרמה, מעילה באימון וזיוף יחשבו כעוונות דומים לצורך הישנות העבירות, כמו כן ייחשבו קללות והוצאת שם רע עבירות דומות.
- סעיף 104 לא ייחשב פסק הדין הקודם כבסיס להישנות העבירה אלא אם הוצא על ידי בית משפט בר-סמך רשמי.
- סעיף 105 יחולו ההוראות לנסיבות המחמירות או המקלות את העונש לפי הסדר הבא:
- (1) נסיבות מחמירות מטריאליות
- (2) צידוקים
- (3) נסיבות מחמירות אישיות
- (4) נסיבות מקלות
- סעיף 106 בית המשפט יקבע בפסק הדין את השפעת כל אחת מהנסיבות המחמירות או המקלות על העונש שנגזר.

**ספר שני
העבירות**

**שער ראשון
עבירות נגד ביטחון הממלכה**

- סעיף 107 "קשר" פירושו: הסכם בין שני אנשים או יותר לשם ביצוע עבירה באמצעים מסוימים.
- סעיף 108 מעשה איבה נגד ביטחון הממלכה ייחשב כמושלם בכל מקרה, אם המעשה שממנו מורכבת העבירה היה מושלם, לקוי או רק הוחל בו.
- סעיף 109 (1) ישוחרר מהעונש מי שהשתתף בקשר נגד ביטחון הממלכה, והודיע לשלטונות לפני שהוחל בביצוע מעשה הכנה לפעולה.
- (2) אם הוא ביצע מעשה כזה או התחיל בו, לא יהיה הצטדקות לדבר אלא רק הקלה.
- הוראות סעיף זה לא יחול לגבי מסית.
- (3) ייחנה מצידוק מקל, נאשם שהודיע לשלטונות על קשר או עבירה אחרת נגד בטחון הממלכה לפני ביצועה או הביא למעצר יתר הנאשמים - אפילו לאחר שהוחל בהליכי המעקב אחריהם - או הודיע על מקום מחבואם
- (4) הוראות סעיף זה לא יחול לגבי מסית.

**פרק ראשון
עבירות נגד ביטחון הממלכה החיצוני**

(1) הבגידה

- סעיף 110 (1) כל ירדני הנושא נשק, בשורות האויב, נגד הממלכה - ייענש בעונש מוות.
- (2) כל ירדני - אפילו אם לא נמנה עם צבא עויין - שביצע בזמן מלחמה מעשה עויין נגד הממלכה - ייענש במאסר עולם עם עבודת פרך.
- כל ירדני שהתגייס בכל צורה שהיא לצבא עויין, ולא נפרד ממנו לפי איזו פעולה עויינת נגד הממלכה - ייענש בעבודת פרך זמנית ואפילו אם הוא קיבל, ע"י התגייסותו נתינות זרה.
- (3) כל ירדני שהתגייס בכל צורה שהיא לצבא עויין, ולא נפרד ממנו לפי איזו פעולה עויינת נגד הממלכה - ייענש בעבודת פרך זמנית ואפילו אם הוא קיבל, ע"י התגייסותו נתינות זרה.
- סעיף 111 כל ירדני שחרש מזימות במדינה זרה, או שהתקשר אתה כדי להניע אותה למעשי איבה נגד הממלכה או סיפק את האמצעים לכך - ייענש במאסר עולם עם עבודות פרך ואם הוליד מעשהו לאיזו תוצאה - ייענש בעונש מוות.
- סעיף 112 כל ירדני שחרש מזימות אצל האויב או התקשר אתו כדי לעזור לו באיזו צורה שהיא על מנת שכוחותיו יגברו על הממלכה - ייענש בעונש מוות.

- סעיף 113 (1) ייענש במאסר עולם עם עבודות פרך כל ירדני שגרם, באיזה אמצעי שהוא למטרת שיתוק ההגנה הלאומית, נזק ל: מתקנים, בתי-חרושת, ספינות, מטוסים, כלים, תחמושת, אספקה ודרכי התחבורה ובאופן כללי כל דבר בעל צביון צבאי או מיועד לשימוש הצבא והכוחות הכפופים לו.
- (2) ייענש בעונש מוות אם בוצע המעשה בזמן מלחמה או תוך ציפייה לפריצתה או שהביא לידי אבידות בנפש.
- סעיף 114 ייענש בעבודות פרך, לתקופה של חמש שנים לפחות, כל ירדני שהשתדל על ידי פעולות, נאומים, פרסומים וכו' לקטוע חלק מהטריטוריה הירדנית לשם סיפוחה למדינה זרה או לשם הקניית זכות או זיכיון של הממלכה הירדנית.
- סעיף 115 (1) כל ירדני שנתן לינה, אוכל או לבוש לחייל מחילות האויב או למרגל שנשלח לשם סיור והוא ידע מהעניין או שסייע לו לברוח - ייענש בעבודות פרך זמנית.
- (2) כל ירדני שסייע לאסיר מלחמה שימלט - או לאחד מנתיני האויב הנמצא במעצר - ייענש בעבודות פרך זמנית.
- סעיף 116 העונשים שצוינו בסעיפים הקודמים יוטלו אם המעשה בוצע נגד מדינה הקשורה בממלכה בחוזה-ברית נגד אויב-משותף.
- סעיף 117 דינו של ירדני הנזכר בסעיפים (111-116) יחול על הנוכרים שיש להם בממלכה מקום מגורים או גרים בפועל בממלכה.
- (2) עבירות הנוגעות לחוק הבינלאומי**
- סעיף 118 ייענש במעצר זמני לתקופה שלא תפחת מחמש שנים:
- (1) מי שפגע באמצעים שננקטו על ידי הממלכה לשם שמירה על ניטרליות במלחמה.
- (2) מי שביצע מעשים או ערך פרסומים או חרש מזימות הנאסרים על ידי הממשלה ועל ידי כך חשף את הממלכה לפעולות איבה או שיבש את יחסיה עם מדינה זרה או העמיד את הירדנים כמטרה לפעולות נקמה שבוצעו נגדם ונגד רכושם.
- סעיף 119 מי שארגן, הכין או סייע בתוך הממלכה לכל ניסיון כדי להפוך את הקונסטיטוציה של מדינה זרה-ידידותית או כדי לשנות את השלטון הקיים בה בכח-ייענש במעצר זמני.
- סעיף 120 מי שגייס בתוך הממלכה, ללא הסכמת הממשלה, חיילים לקרב בשביל מדינה זרה- ייענש במעצר זמני ואם המדינה הזרה הייתה מדינה עוינת - ייענש בעונש מוות.
- סעיף 121 ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנתיים ובקנס שלא יעלה על עשרים דינרים כל ירדני שהסית בתוך הממלכה באחד האמצעים שפורטו בסעיף (118) כדי להניע חיילי מדינה ידידותית - מחילות היבשה, הים או האוויר - לערוק או למרוד.
- סעיף 122 ייענש באותם העונשים המפורטים בסעיף הקודם לאחר קבלת תלונת הצד הניזוק מהעבירות להלן, אם בוצעו ללא נימוק מצדיק :-
- (1) השפלת מדינה זרה, צבאה, דגלה או סמלה הלאומי בצורה פומבית.
- (2) גידוף, גינוי או השפלה באופן פומבי של ראש מדינה זרה, שריה או נציגיה הדיפלומטיים בממלכה, ואסור להתיר את הוכחת

המעשה הקשורה בהשפלה.

סעיף 123 אין להחיל את הוראות הסעיפים (112-119) אלא אם היו בחוק המדינה הנוגעת בדבר, או בהסכם החתום עמה, הוראות מקבילות דומות.

(3) ריגול

סעיף 124 מי שנכנס או ניסה להיכנס למקום אסור במטרה להשיג דברים, מסמכים או ידיעות שצריכות להיות כמוסות בסוד לשם שמירה על ביטחון הממלכה - ייענש בעבודות פרך זמנית, ואם הושגו הידיעות לטובה מדינה זרה - ייענש במאסר עם עבודות פרך לתקופה זמנית ואם המדינה הזרה הייתה עויינת יהיה העונש מוות.

סעיף 125 (1) מי שגנב דברים, מסמכים או ידיעות כאלה שזכרו בסעיף הקודם או שהשיג אותם - ייענש בעבודות פרך זמנית לתקופה שלא תפחת מעשר שנים.

(2) אם בוצע הפשע לטובת מדינה זרה יהיה העונש מאסר עולם עם עבודות פרך, ואם המדינה הזרה הייתה עויינת, יהיה העונש מוות

סעיף 126 (1) מי היה ברשותו חלק מהמסמכים או מהידיעות שזכרו בסעיף (124) וגילה או הפיץ אותם ללא סיבה חוקית - ייענש בעבודות פרך לתקופה שלא תפחת מעשר שנים.

(2) ייענש במאסר עולם עם עבודות פרך אם גילה את הנ"ל לטובת מדינה זרה, ואם הייתה המדינה הזרה עויינת יהיה העונש מוות.

(4) המגע עם האויב למטרות בלתי חוקיות

סעיף 127 ייענש במאסר לתקופה שלא תפחת משנתיים ובקנס שלא יפחת ממאה דינרים, כל ירדני וכל אדם תושב הממלכה שניגש או ניסה לבצע, באופן ישיר או באמצעות אדם בדוי, עסקה מסחרית או איזו עסקה של ממקח וממכר או עסקת חליפין עם אחד מנתיני האויב או עם אדם המתגורר בארץ אויב.

סעיף 128 יוטל העונש שזכר בסעיף הקודם על אותם האנשים שזכרו שם אם השתתפו במלווה או במגבית לתועלת מדינה עויינת או הקלו את פעולותיה הכספיים באמצעי כל שהוא.

סעיף 129 כל מי שהסתיר או גנב את נכסי מדינה עויינת או את נכסי אחד מנתיניה שהופקדו בידי אפוטרופסה ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנתיים או בקנס שלא יעלה על מאה דינרים או בשני העונשים גם יחד.

(5) הפגיעה בכבוד הממלכה ובתודעה הלאומית

סעיף 130 מי שהפיץ בממלכה בזמן מלחמה, או בזמן הציפייה לפריצתה, תעמולה אשר מטרתה היא ערעור התודעה הלאומית או אם עורר קנאות עדתית או כיתתית-ייענש בעבודות פרך זמנית.

סעיף 131 (1) יוטל העונש שזכר בסעיף הקודם על כל מי שהפיץ בממלכה באותן הנסיבות ידיעות היודע שהן כוזבות או מוגזמות או היכולות לערער את רוח האומה.

(2) אם היה המבצע שהפיץ את הידיעות מאמין בנכונותן - ייענש במאסר לתקופה שלא תפחת משלושה חודשים.

סעיף 132 (1) כל ירדני המפיץ בחוץ לארץ, ביוזעין, ידיעות כוזבות או מוגזמות היכולות לפגוע בכבוד הממלכה ובמעמדה - ייענש במאסר

- לתקופה שלא תפחת משישה חודשים ובקנס שלא יעלה על חמישה דינרים.
- (2) ייענש במאסר לתקופה שלא תפחת משנה אחת אם הידיעות האלה היו מכוונות נגד הוד מלכותו המלך או נגד יורש העצר או נגד אחד העוצרים.

(6) עבירות הקבלנים

- סעיף 133 (1) כל מי שלא ביצע בזמן מלחמה או בזמן הציפייה לפריצתה את ההתחייבויות שהוטלו עליו על פי חוזה ייצור או הגשת שירותים הקשורים בהגנה הלאומית והאינטרסים הכלליים של הממלכה או באספקה לאזרחים - ייענש במעצר זמני ובקנס הנע בין חמישים דינרים לבין מאתיים דינרים.
- (2) אם אי הביצוע היה כתוצאה של טעות, שאינה מכוונת - ייענש העבריין במאסר בנוסף לקנס שצוין בסעיף קטן (1).
- (3) יופחתו חצי העונשים שצוינו בסעיף זה אם הביצוע היה באיחור בלבד.
- (4) העונשים שנוכרו לעיל, על סוגיהם, יוטלו על כל אדם אחר שגרם לאי ביצוע החוזה או גרם לאיחור בביצועו.
- סעיף 134 כל תרמית שתבוצע בנוגע לחוזים באותן הנסיבות הנזכרות בסעיף הקודם - ייענש עליה בעבודת פרך זמנית ובקנס הנע בין מאה דינר לבין מאתיים דינר.

פרק שני

עבירות נגד בטחון המדינה הפנימי

(1) הפשעים נגד הקונסטיטוציה

- סעיף 135 (1) כל מי שהתנקש בחיי הוד מלכותו המלך או בחירותו - ייענש בעונש מוות.
- (2) כל מי שפגע בהוד מלכותו המלך פגיעה שאינה מאיימת על חייו - ייענש במאסר עולם עם עבודת פרך.
- (3) אותם העונשים יוטלו אם הפגיעה הייתה בהוד מלכותה המלכה, ביורש העצר או באחד העוצרים.
- סעיף 136 עונש מוות יוטל על כל מי שפועל לשם שינוי הקונסטיטוציה של הממלכה באמצעים בלתי חוקיים.
- סעיף 137 (1) על מעשה, הנעשה לשם הסתה למרי מזוין נגד המשטר הקיים על פי הקונסטיטוציה, יוטל עונש מוות.
- (2) אם פרץ המרי, יוטל עונש מוות על המסית ועל יתר המורדים
- סעיף 138 בעד תוקפנות, המכוונת למנוע מאת השלטונות הקיימים למלא את התפקידים שאובים מהקונסטיטוציה, יוטל עונש מוות.
- סעיף 139 על קשר המכוון לבצע כל עבירה מהעבירות שנוכרו בסעיפי פרק זה יוטל העונש המוטל על ביצוע העבירה עצמה.

(2) תפישת רשות מדינית, אזרחית או מפקדה צבאית

- סעיף 140 (1) ייענש במעצר זמני לתקופה של שבע שנים לפחות: מי שתפש רשות מדינית, אזרחית או מפקדה צבאית.
- (2) מי שהחזיק, בניגוד לצווי הממשלה, ברשות אזרחית או במפקדה צבאית.
- (3) כל מפקד צבאי שהשאיר את צבאו מרוכז לאחר קבלת פקודה לשחררו או לפזרו.
- סעיף 141 ייענש במעצר זמני שלא יפחת מחמש שנים, כל מי שניגש ללא הסכמת השלטונות להרכיב פלוגות-מזוינות של חיילים או בדומה לחיילים או גייסם, או הושיט להם אספקה, נשק ותחמושת.

(3) המרד

- סעיף 142 ייענש במאסר עולם עם עבודת פרך על כל תוקפנות המכוונת לעורר למלחמת אזרחים או מלחמה עדתית, על ידי זיון הירדניים או על ידי הסתתם להזדיין בחלקם נגד החלק השני או על-ידי הסתה לרצח ושוד בשכונה או בשכונות וייגזר דין מוות אם הושלם מעשה התוקפנות.
- סעיף 143 ייענש במאסר עולם עם עבודת פרך כל מי שעמד בראש כנופיה מזויינת או מילא בה תפקיד או פיקוד מאיזה סוג שהוא בכוונה לפלוש אל עיר, שכונה או חלק מנכסי הממלכה או נכסי קבוצה של אזרחים או בכוונה להתקיף או להתנגד לכח-רשמי הפועל נגד מבצעי פשעים אלה.
- סעיף 144 (1) ייענשו במאסר עולם עם עבודת פרך המשתתפים בכנופיות מזוינות, שהורכבו בכוונה לבצע אחד הפשעים שצוינו בשני הסעיפים הקודמים.
- (2) אך יהא פטור מהעונש כל מי שלא מילא בתוך הכנופיה תפקיד או שירות ולא נעצר במקומות המרד ונכנע עם נשקו בלי התנגדות ולפני שיצא פסק דין כלשהוא.

- סעיף 145 מי שניגש בכוונה לבצע או להקל על בצוע אחד מפשעי המרד הנזכרים, או איזה פשע אחר נגד הממלכה: יצור, רכישה והחזקה של חומרי-נפץ, חומרים מתלקחים, מרעילים ושורפים. וכן או כל החלקים המשמשים להרכבתם ויצורם- ייענש בעבודת פרך זמנית בנוסף לעונשים היותר חמורים שיש להטיל על המתערבים בפשעים אלה באם בוצעו, או החלו לבצעם או בוצעו בצורה חלקית.
- סעיף 146 ייענש בעבודת פרך זמנית על קשר למטרת בצוע אחד הפשעים שזכרו בסעיפים הקודמים.

(4) הפחדה

- סעיף 147 "מעשי הפחדה" - פירושם כל המעשים שמטרתם המצאת מצב של בהלה ויבוצעו באמצעים כגון חומרי נפץ, חומרים מתלקחים מוצרים מרעילים או שורפים, וכן גורמים מגפתיים או בקטריוולוגיים שעלולים לגרום לסכנה כללית.
- סעיף 148 (1) קשר שמטרתו ביצוע מעשה או מעשי הפחדה יהא גזר דינו עבודת פרך זמנית.
- (2) כל מעשה הפחדה חייב בעונש של עבודת פרך לתקופה של חמש שנים לפחות.

- (3) חייב במאסר עולם עם עבודת פרך אם גרם המעשה הפחדה להרס, אפילו חלקי, בבנין ציבורי, מפעל תעשייתי, ספינה ומתקנים אחרים, או לניתוק בקווי הקשר, הקומוניקציה והתעבורה.
- (4) חייב בעונש מוות אם גרם מעשה ההפחדה למותו של אדם או להתמוטטות בנין, כולו או מקצתו, שיש בתוכו אדם או מספר בני אדם.
- (5) חייב בעבודת פרך זמנית כל מי שיצר או רכש בידעה ממנו חומרי נפץ למטרת שימושם בביצוע אחד העבירות או כדי לאפשר לאדם אחר להשתמש בהם לאותה מטרה.
- (1) סעיף 149 כל אגודה שנוסדה למטרת שינוי יסודות המדינה הכלכליים או החברתיים או עקרונות החברה היסודיים באחד האמצעים שנזכרו בסעיף (147) תפורק וייענשו הנמנים עליה בעבודת פרך זמנית.
- (2) לא יפחת עונש המייסדים והמנהלים משבע שנים.
- (3) צידוק, המוחל או המקל, שהוענק לקושרים בהתאם לסעיף (109) יכלול מבצעי הפשע שפורטו לעיל.

(5) עבירות הפוגעות באחדות הלאומית או המעכירות את השלווה בין יסודות האומה

- סעיף 150 כל התכתבות, נאום או מעשה המכוון או הגורם להסערת הקנאות הכיתתית או הגזעית או ההסתה לריב בין העדות לבין יסודות האומה השונים - ייענשו במאסר לתקופה של שישה חודשים עד שלוש שנים ובקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.
- סעיף 151 (1) כל אדם הנמנה עם אגודה שנוסדה למטרה הנזכרת בסעיף הקודם יהיה צפוי לאותם העונשים.
- (2) לא יפחת המאסר משנה אחת והקנס מעשרה דינרים אם האדם הנזכר מילא תפקיד פעיל באגודה.
- (3) בכל המקרים ייפסק על פירוק האגודה ובהחרמת רכושה.

(6) פגיעה במעמד המדינה הכספי

- סעיף 152 מי שהפיץ באחד האמצעים הנזכרים בסעיף קטן השני והשלישי לסעיף (73) מאורעות בדויים או טענות שווא כדי לגרום להורדה בערך המטבע הלאומי או לשם הסרת האמון בכח המטבע של הממלכה ובניירות הערך שלה ובכל היסודות הקשורים בבטיחות הכספית הכללית-ייענש במאסר משישה חודשים עד לשלוש שנים ובקנס שלא יעלה על מאה דינרים.
- סעיף 153 ראוי לעונשים שפורטו בסעיף הקודם כל אדם שהשתמש באותם האמצעים כדי להסית את הקהל:
- (א) למשיכת הכספים המופקדים בבנקים ובקופות הציבוריות.
- (ב) למכירת ניירות הערך של הממלכה וכל סוגי ניירות הערך הציבוריים או הימנעות מקנייתם.

שער שני
עבירות נגד שלום הציבור

פרק ראשון
נשק ותחמושת

(1) הגדרות

סעיף 154 (1) כנופיות, התקהלויות ואסיפות שאינן חוקיות ומזוינות פירושם בחוק זה: אדם או יותר מהאנשים הנמנים עליהן הנושאים נשק גלוי או מוסתר.

(2) אך אם חלק מהם נשא נשק מוסתר אין לדון את יתר האנשים על אי ידיעה בו.

סעיף 155 (1) ייחשב כנשק למטרת ביצוע הסעיף הקודם כלי ירייה וכל מכשיר או כלי חותך, נוקב, מרוצץ וכל מכשיר המסכן את שלום הציבור.

(2) סכיני כיס רגילים שלהבם עולה על עשרה סנטימטרים ייחשבו כנשק על פי ההגדרה שנקבעה בפרק זה אלא אם היו מיועדים מלכתחילה לשמש במקצוע, בתעשייה או במלאכה שעוסק נושא בהם, או לשימוש ביתי והיה נושאם רוצה להשתמש בהם באותה מלאכה, מקצוע או תעשייה או שימוש ביתי.

הביטוי סכין פירושו: כל מכשיר שאינו אולר שיש לו להב ואין חשיבות אם יש לו חור שנור או אם אין לו.

(2) נשיאת נשק ותחמושת והחזקתם ללא רישיון

סעיף 156 ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים ובקנס שגבולו המקסימלי עשרה דינרים כל מי שמחוץ לביתו נשא נשק אסור מסוגי הנשק שפורטו בסעיף הקודם.

פרק שני
ארגונים של פושעים וארגונים בלתי חוקיים

(1) אגודות פושעים

סעיף 157 (1) אם ניגשו שני אנשים או יותר לייסד ארגון או ערכו הסכם למטרת ביצוע פושעים נגד האנשים או נגד הרכוש ייענשו בעבודות פרך לתקופה זמנים שלא תפחת משבע שנים אם מטרת העבריינים הייתה להתנקש בחיי הזולת.

(2) ישוחרר מהעונש מי שגילה את מטרת הארגון או מטרת ההסכם ומסר מה שיש לו ידיעות על יתר העבריינים.

סעיף 158 (1) כל קבוצה, משלושה אנשים או יותר, המשוטטים בדרכים הציבוריות ובכפרים בצורת כנופיות מזוינות למטרת שדירת העוברים ושבים או כדי להתנקש באנשים או ברכוש או לביצוע איזה מעשה אחר של מעשי גניבה, ייענשו בעבודות פרך לתקופה זמנית, תקופה שלא תפחת משבע שנים.

- (2) ייגזר עליהם עונש של מאסר עולם עם עבודת פרך וזאת אם ביצעו אחד המעשים שנוכרו לעיל.
- (3) ייגזר דין מוות על מי שביצע את הפשע על ידי רצח או הסבת עינויים לקרבן הפשע או פעולות ברבריות.

(2) אגודות בלתי חוקיות

- סעיף 159 אוגדה בלתי חוקית פירושה:
- (1) כל קבוצה של אנשים רשומה או לא רשומה, המסיתה או המעודדת בתקנותיה או במה שהיא מפרסמת למטרת ביצוע איזה מעשה מהמעשים הבלתי חוקיים הבאים:
- (א) שינוי הקונסטיטוציה של המדינה על ידי מרד או הרס.
- (ב) מיגור הממשלה הקיימת בממלכה שהוקמה בהתאם לקונסטיטוציה, על ידי שימוש בכוח ומעשה אלימות.
- (ג) הריסת או השמדת רכושה הממשלה הירדנית בממלכה.
- (2) כל קבוצה של אנשים החייבת על פי החוק לרשום את תקנותיה אצל הממשלה והשתמטה מלעשות כן או אם המשיכה לערוך את אסיפותיה לאחר פירוקה על פי החוק המתאים ויחול סעיף קטן זה על סניף, מרכז, ועדה, מועצה, שלוחה של אגודה בלתי חוקית וכל מוסד או בית ספר המנוהלים על ידי אגודה בלתי חוקית או המנוהלים תחת שליטתה.

סעיף 16 מי שנמנה עם החברים של אגודה בלתי חוקית או מילא תפקיד או משרה באגודה כזו או ביצע שליחות של נאמן או נציג שלה, ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית באותם המקרים שנוכרו בסעיף קטן (1) לסעיף הקודם וייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנתיים באותם המקרים שנוכרו בסעיף קטן (2) לאותו סעיף.

סעיף 161 מי שעודד אחרים על ידי נאומים או פרסומים או באיזה אמצעי אחר, לשם ביצוע איזה מעשה מהמעשים הבלתי חוקיים בהתאם לסעיף (159), לחוק זה ייענש במאסר לתקופה שאינה עולה על שנתיים.

סעיף 162 מי ששילם תרומות, השתתפויות או תמיכות לאגודה בלתי חוקית או אסף תרומות, השתתפויות או תמיכות לטובת אגודה כזו, ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.

סעיף 163 כל מי שהדפיס, פרסם, מכר, הציע למכירה, או שלח בדואר ספר, פרסום, חוברת, הודעה, גלוי דעת, כרוז או עיתון של אגודה בלתי חוקית שיצאו ממנה או כדי להביא לה תועלת ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.

פרק שלישי

התקהלות בלתי חוקית ועבירות אחרות נגד שלום הציבור

סעיף 164 (1) אם התקהלו שבעה אנשים או יותר במטרה לבצע עבירה, או היו מתאספים למטרת השגת מטרה משותפת ביניהם והתנהגו התנהגות העלולה להעלות בדעת בני האדם הנמצאים בקרבת מקום בגבולות הסבירות כי הם יפרו את הביטחון הציבורי או בהתקהלותם זו יתגרו ללא צורך או סיבה, מתקבלת באנשים

- אחרים לשם הפרת שלום הציבור תיחשב התקהלותם זו מעין התקהלות בלתי חוקית.
- (2) אם החלו המתקהלים, התקהלות בלתי חוקית על מנת להשיג את המטרה שהתקהלו לשמה, להפר את שלום הציבור בצורה המפחידה את האזרחים תיקרא התקהלות זו (מהומה).
- סעיף 165 (1) כל המשתתף בהתקהלות בלתי חוקית, יוענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנה או בקנס שלא יעלה על עשרים וחמש דינרים או בשני העונשים יחד.
- (2) מי שהשתתף במהומה ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנה או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים או בשני העונשים כאחד.
- סעיף 166 ישוחרר מהעונש המוטל על פי סעיף (165) אלה המסתלקים לפני התראת נציגי השלטונות או המשטרה החוקית או שהם מציינים מיד להתראתם מבלי להשתמש בנשק או לבצע איזה פשע או עוון.
- סעיף 167 (1) אם התקהלו אנשים באופן שפורט בסעיף (164) וצווה עליהם להתפזר אחד מנציגי השלטון האדמיניסטרטיבי או מפקד משטרה או מפקד האזור או איזה קצין מקציני המשטרה או ממשטרת הגבול על ידי תקיעה בחצוצרה או בשרקו במשרוקית או ע"י אמצעי דומה לזה או על ידי ירית אור מאקדח.
- (2) אם הוסיפו המתקהלים, להתקהל למטרת גרימת מהומות, לאחר שנודע להם באמצעים שנזכרו בסעיף הקטן הקודם או לאחר מתן הצו להתפזר. כעבור זמן מתקבל על הדעת, או נמנעו המתקהלים הם מפיזורם, רשאי כל אחד מהנזכרים בסעיף הקטן הקודם או למשטרה או כל אדם המסייע להם לעשות את כל הנחוץ כדי לפזר את כל האנשים המוסיפים להתקהל כך או כדי לתפשם כולם או מקצתם, ואם התנגד איזה אדם לתפישה, יכול האדם המורשה כנזכר לעיל להשתמש באותו הכוח שיהיה בו צורך מספיק בתחום הסבירות כדי להתגבר על ההתנגדות הזאת.
- סעיף 168 (1) אם לא התפזרו המתקהלים בלי שימוש בכוח יהיו צפויים לעונש מאסר משלושה חודשים עד שנתיים.
- (2) מתקהלים אשר עשו שימוש בנשק יהיו צפויים לעונש מאסר משישה חודשים עד שלוש שנים בנוסף לכל עונש חמור יותר העלול להיות ראוי להם.

שער שלישי

עבירות נגד המינהל הציבורי

הוראות כלליות

- סעיף 169 "פקיד" - פירושו בפרק זה, כל פקיד ציבורי בשירות המנהלי או השיפוטי, וכל קצין מקציני המנהל האזרחי או הצבאי או איזה פרט מהם, וכל עובד או מועסק במדינה או במינהל ציבורי.

פרק ראשון
העבירות הקשורות בתפקידי המינהל

(1) עבירות שוחד

סעיף 170 פקיד ציבורי וכל אדם אשר נתמנה לשירות ציבורי, בין אם על ידי בחירות ובין על ידי מנוי, וכל אדם אשר הוטל עליו תפקיד רשמי כבורר או מומחה, והוא דורש או מקבל, לעצמו או עבור אחר, מתנה או הבטחה או טובת הנאה כל שהיא, כדי לעשות מעשה בגדר תפקידו, כשמעשה זה הוא חוקי, דינו מאסר מששה חודשים עד שנתיים וקנס מ-10 דינרים עד 200 דינר.

(1) אדם מהאנשים הנזכרים לעיל, הדורש או מקבל לעצמו או עבור אחר, מתנה או הבטחה או טובת הנאה כל שהיא, כדי לעשות מעשה שלא כחוק או כדי להימנע ממעשה אשר תפקידו מחייבו לעשות, דינו מאסר משנה עד שלוש שנים וקנס מ-20 דינר עד 200 דינר.

(2) אותו העונש יוטל גם על עורך דין אם עשה מעשה כמתואר לעיל.

סעיף 172 (1) דינו של נותן שוחד כדין המקבל, לפי הסעיפים הנ"ל.

(2) נותן שוחד או מתווך לשוחד פטור מן העונש אם הודיע על העניין לשלטונות המוסמכים או אם הודה בו לפני הגשת התביעה.

סעיף 173 המציע לאדם מהנזכרים בסעיף 170, כל מתנה או טובת הנאה אחרת או המבטיח לו דבר כדי שיעשה מעשה בלתי חוקי או שימנע מעשיית מעשה אשר מחובתו לעשותו, והצעה זו נדחתה, דינו של המציע מאסר שלא יפחת משלושה חדשים וקנס מ-10 דינרים ועד 200 דינר.

(2) המעילה והשימוש לרעה במשרה

סעיף 174 (1) כל פקיד ציבורי שמעל במה שהופקד אצלו בתוקף משרתו בנוגע להנהלה, גבייה, שמירה של כספים וכספים אחרים של הממלכה או של אחד האנשים, צפוי לעונש מאסר משישה חודשים עד לשלוש שנים ובקנס מעשרה דינרים עד למאה דינרים.

(2) אם הנעשה שפורט בסעיף הקטן הקודם בוצע על ידי הכנסת כתיבות בלתי נכונות ברישומים או בפנקסים או על ידי סילוף, מחיקה או השחתת החשבונות, הניירות, ההמחאות וכו'. ובדרך כלל איזו תחבולה שתכליתה למנוע גילוי המעילה ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית או מעצר לתקופה זמנית.

סעיף 175 מי שהוטל עליו מכירה, קנייה או ניהול נכסי ניידים או דלא ניידים מטעם הממלכה או מטעם רשות ציבורית, וביצע תרמית באחד העסקות או הפר את ההוראות החלות עליהן לשם קבלת טובת הנאה אישית או טובת צד אחד וגרימת נזק לצד אחר או גרימת נזק למינהל הציבורי ייענש במאסר משישה חודשים עד לשלוש שנים ובקנס שלא יפחת מערך הנזק הנגרם.

סעיף 176 ייענש במאסר משישה חודשים עד לשנתיים ובקנס שלא יפחת מעשרה דינרים:

(1) כל פקיד שקיבל טובת הנאה אישית מאחת עסקות הרשות הנמנה עליה במידה שווה אם עשה זאת באופן ישיר או באמצעות אדם בדוי או על ידי שימוש בצ'קים פיקטיביים.

- (2) נציגי המנהל וקציני המשטרה ומשמר הגבול ויתר הממונים על המשטרה הכללית אם עסקו, בצורה פומבית או על ידי השימוש בצ'קים פיקטיביים באופן ישיר או באמצעות אדם בדוי, במסחר בתבואה, באזור שהם מקיימים בו את השלטון, וביתר הפרטים שיש בהם צורך חיוני פרט לאלו שיוצרו מנכסיהם.
- (1) סעיף 177 יופחת חצי מהעונשים שצוינו בסעיף (174) אם הנזק שנגרם והתועלת שקיבל המבצע היו זעומים או שפיצה עבור הנזק פיצויים מלא לפני שהועבר העניין לבית המשפט.
- (2) אם ההחזרה והפיצוי נעשו בזמן המשפט ולפני הוצאת פסק דין ראשוני או אפילו לא סופי יופחת מהעונש רבע.

(3) הפגיעה בחופש

- סעיף 178 כל פקיד שעצר או אסר בנסיבות שלא צוינו בחוק ייענש במאסר משלושה חודשים עד שנה.
- סעיף 179 אם קיבלו מנהלי ושומרי בתי הסוהר או המוסדות המשמעתיים או החינוכיים וכל הפקידים אשר שאבו את סמכויותיהם מהני"ל - אדם בלי תזכיר משפטי או החלטה משפטית או שהשאיר אותו יותר מהזמן הקבוע, ייענשו במאסר מחודש עד שנה.
- סעיף 180 הפקידים שנזכרו לעיל וכל קציני המשטרה ומשמר הגבול ואנשיהם וכל הפקידים האדמיניסטרטיביים המסרבים או המעכבים הבאת אדם עצור או אסיר לפני בית המשפט או לפני השופט המוסמך הדורש זאת ייענשו במאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.
- (1) סעיף 181 כל פקיד הנכנס בתור פקיד לבתי אחד האנשים או אחד הסיפוחים לביתו בנסיבות שלא הורשו על ידי החוק, ייענש במאסר משלושה חודשים עד לשלוש שנים ובקנס מעשרים דינרים עד למאה דינרים.
- (2) אם בנוסף למעשהו זה ערך חיפוש במקום או כל מעשה שרירותי אחר לא יפחת העונש משישה חודשים.
- (3) אם ביצע הפקיד הנזכר לעיל את המעשה מבלי לשמור על הכללים המוטלים בתוקף החוק ייענש במאסר מחודש עד לשנה ובקנס מחמישה דינרים עד לעשרים דינרים.
- (4) כל פקיד הנכנס בתור פקיד למקום עסק ממקומות העסק הפרטיים כגון מקום עסק מסחרי השייך לאחד האנשים או משרדו במקרים שאינם מורשים על פי החוק או מבלי לשמור על הכללים המוטלים בתוקף החוק ייענש במאסר עד לשישה חודשים ובקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.

(4) השימוש לרעה בסמכות והפרה חובות התפקיד

- (1) סעיף 182 כל פקיד המשתמש בסמכותו באופן ישיר או בלתי ישיר לשם עיכוב א' השחיית ביצוע הוראות החוקים או התקנות שבתוקף, או גביית המסים והאגרות שנקבעו על פי החוק, או ביצוע החלטה של בית משפט או כל צו שיצא מרשות מוסמכת - ייענש במאסר מחודש עד לשנתיים.
- (2) אם לא היה, מי שהשתמש בסמכותו או במרותו, פקיד ציבורי, ייענש במאסר משבוע ימים עד לשנה.

סעיף 183 (1) כל פקיד שהתרחל ללא נימוק מתקבל על הדעת במילוי תפקידו ובביצוע הוראות הממונה עליו המבוססים על הוראות החוק - ייענש בקנס מעשרה דינרים עד לחמישים דינרים או במאסר משבוע ימים עד לשלושה חודשים.

(2) אם נגרם נזק לאינטרסים של המדינה כתוצאה מפעולות אלו, ייענש אותו פקיד במאסר מחודש עד לשנה בנוסף לערך הנזק.

סעיף 184 כל קצין או פרט מאנשי המשטרה או ממשמר הגבול הנמנע מלענות לאיזו דרישה חוקית שיצאה מרשות שיפוטית או אדמיניסטרטיבית - ייענש במאסר משבוע ימים עד לשנה או בקנס מחמישה דינרים עד לחמישים דינרים או בשני העונשים יחד.

פרק שני

עבירות נגד הרשות הציבורית

(1) התנגדות לפקידים

סעיף 185 (1) המתקיף או המתנגד בכוח לפקיד המבצע את הוראות החוקים או התקנות שבתוקף או הגובה המסים או האגרות שנקבעו על-פי החוק או המוציא לפועל פסק דין או כל צו שיצא מרשת מוסמכת - ייענש במאסר שלא יפחת משישה חודשים אם היה מזוין ובמאסר משלוש חודשים עד לשנה אם היה בלתי מזוין.

(2) העונש יוכפל אם המבצעים היו שלושה ויותר.

סעיף 186 כל התנגדות חיובית או פאסיבית המעכבת מעשה חוקי המבוצע על ידי אחד האנשים שתוארו בסעיף הקודם, גוררת עונש מאסר מחודש עד לשישה חודשים או קנס מעשרה דינרים עד לחמישים דינרים.

(2) מעשי אלימות

סעיף 187 (1) מי שהכה פקיד, פגע בו על ידי מעשה פוגע אחר או התייחס אליו בגסות ובאלימות או איים עליו או שלף נשק בפניו בזמן מילוי תפקידו או דחה את אשר עשה מתוקף תפקידו, ייענש במאסר משישה חודשים עד לשנתיים.

(2) אם המעשה היה נגד שופט, יהיה העונש משנה עד לשלוש שנים.

(3) יוחמר העונש המוטל לפי שני הסעיפים הקטנים הקודמים על ידי הוספה משליש עד לחצי אם בוצעו מעשי האלימות בזדון, או אם ביצע אותם יותר מאחד, או נגרם מהם פצע או מחלה.

(4) אם מעשי האלימות, הפצע או המחלה מחייבים, בהתחשב בחומרתם, עונש יותר חמור מהעונשים שצוינו בסעיפים הקטנים הקודמים יתווסף לעונש המגיע בהתאם להוראות חוק זה משליש עד לחצי.

(3) הוצאת שם רע, דיבה והשפלה

סעיף 188 (1) "הוצאת שם רע" פירושו: ייחוס דבר מסוים לאדם - ולו בצורה לא ודאית - העלול לפגוע בכבודו ובמעמדו או לחשוף אותו בפני שנאת האנשים או בזום מבלי להתחשב אם הדבר ההוא הינו עבירה המחייבת עונש או לא.

(2) "דיבה" פירושה: פגיעה בכבוד הזולת, מעמדם וייחוסם - ולו בצורה לא ודאית - מבלי לפרש דבר מסוים.

- (3) אם לא נזכר בזמן ביצוע העבירות של הוצאת שם רע ודיבה שם הנפגע בצורה מפורשת, או שהדברים שיוחסו לו לא היו ברורים, אך היו ראיות שמבלי להסס יוחסו לנפגע עם קביעת מהותם, יש לדון את מבצע מעשה הוצאת שם הרע או הדיבה כאילו נזכר שם הנפגע וכאילו הוצאת שם הרע או הדיבה היה מפורט מבחינת המהות.
- סעיף 189 על מנת שיחייב הוצאת שם רע או דיבה עונש, מותנה שהוא יקרה באחת הצורות הבאות:
- (1) הוצאת שם רע או דיבה פנים אל פנים בתנאי שיתקיימו התנאים הבאים:
- (א) במושב שנכח בו הנפגע.
- (ב) במקום שאפשר לאנשים אחרים לשמעו התמעט מספרם או התרבה.
- (2) הוצאת שם רע או דיבה שלא בפני הנפגע בתנאי שיקרה בזמן אסיפת אנשים רבים יחד או לחוד.
- (3) הוצאת שם רע או דיבה בכתב בתנאי שיתקיימו התנאים הבאים:
- (א) בפרסום ובהפצה ברבים או בחלוקה בין קבוצה דברי כתב, ציורים, תמונות לעג או טיוטות של ציורים (ציורים לפני דקורציה ועיבוד).
- (ב) כל מה שישלח לנפגע מהמכתבים הפתוחים (אינם סגורים) וגלויות הדואר.
- (4) הוצאת שם רע או דיבה באמצעות דברי דפוס בתנאי שיתקיימו התנאים הבאים:
- (א) באמצעות העיתונים היומיים או התקופתיים.
- (ב) בכל סוג שהוא מדברי הדפוס ואמצעי הפרסום.
- סעיף 190 "השפלה" פירושה כל השפלה או בידור (פרט להוצאת שם רע ודיבה) המכוונים כלפי הנפגע פנים אל פנים באמצעות הדיבור או התנועות, הכתיב או הציור שאינם בפומבי, או על-ידי מברק, שיחת טלפון או על ידי יחס גס.
- סעיף 191 ייענש על הוצאת שם רע במאסר משלושה חודשים עד לשנתיים אם היה מכוון לפרלמנט או לאחד מחבריו בזמן ביצוע תפקידו או מסיבת מעשה שנבע מתפקידו, או היה מכוון לאחד הגופים הרשמיים, בתי המשפט, המינהל הציבורי, הצבא או כל פקיד בזמן מילוי תפקידו או כתוצאה ממעשה שנבע ממנו.
- סעיף 192 (1) אם ביקש מוציא שם הרע להרשות לו את הוכחת נכונות הדברים אשר ייחס לפקיד הנפגע אין נענים לבקשתו אלא אם היה הדבר אשר ייחס קשור במילוי חובות התפקיד של אותו פקיד או היה עבירה המחייבת עונש על פי חוק.
- (2) אם הוצאת שם הרע היה קשור במילוי חובות התפקיד בלבד והוכחה נכונות הדברים יזוכה הנאשם, אחרת יוטל עליו העונש שנקבע על הוצאת שם רע.
- (3) אם היה הדבר שעבורו הוצא שם רע עבירה ובוצעו הליכים נגד אותו פקיד והוכח כי מוציא שם הרע ייחס לו את העבירה אך ידע כי נקי כפיים הוא נהפכה הוצאת שם הרע לעלילה המחייבת

פעולה על פי הוראות סעיפי החוק המיוחדים לעלילה.

סעיף 193 ייענש על הוצאת דיבה במאסר מחודש עד לשישה חודשים ובקנס מעשרה דינאר עד לחמישים דינרים אם יוחסה לאלה שנזכרו בסעיף (191).

סעיף 194 אם ביקש מוציא הדיבה להרשות לו את הוכחת נכונות הדברים אשר יחס לפקיד הנפגע אין נענים לבקשתו אלא אם היה הדבר אשר ייחס קשור במילוי חובות התפקיד של אותו פקיד, ואכן הוא יהיה במעמד של מוציא שם רע על ידי הפיכת המונחים של הוצאת דיבה לצורת סעיף מיוחד ואז ינהג עמו כאל מוציא שם רע.

סעיף 195 ייענש במאסר משנה עד לשלוש שנים כל מי :

(1) שהוכחה עזות לשונו כלפי הוד מלכותו המלך.

(2) שלח או הניע אחר לשלוח או פנה אל הוד מלכותו במכתב או בעל פה, תמונה או ציור קריקטורי היכול לפגוע בכבוד הוד מלכותו או שם את אותו מכתב, תמונה או ציור בצורה היכולה לפגוע בהוד מלכותו וכן כל מי שמפיץ את אשר נזכר או פועל לשם הפצתו בציבור.

(3) ייענש באותו העונש אם מה שנזכר היה מופנה נגד הוד מלכותה המלכה, יורש העצר, אחד העוצרים, או אחד מחברי מועצת ממלאי מקום המלך.

סעיף 196 ייענש על השפלה :

(1) במאסר משבועיים עד לשישה חודשים או בקנס מחמש דינרים עד לשלושים דינרים או בשני העונשים יחד אם הייתה מופנית כלפי פקיד בזמן מילוי תפקידו או בגלל מעשה אשר עשה בתוקף תפקידו

(2) אם היה הפקיד שנפגע על ידי השפלה בזמן מילוי תפקידו או בגלל מעשה אשר עשה בתוקף תפקידו מאלה אשר מקיימים בידיהם סמכות רשמית יהיה העונש מחודש עד לשנה.

(3) אם ההשפלה הייתה באמצעות דיבור או תנועות איום על שופט היושב על כס בית המשפט יהיה העונש משלושה חודשים ועד לשנתיים.

סעיף 197 ייענש במאסר משישה חודשים ועד לשלוש שנים כל מי שקרע או בז לדגל או לסמל לאומי או לדגל הליגה הערבית בצורה פומבית.

סעיף 198 על מנת למצות את המטרה שנקבעה בחלק זה, הפרסום של כל חומר שיש בו הוצאת שם רע או דיבה ייחשב כפרסום בתי חוקי אלא אם :

(1) היה נושא שם הרע או הדיבה נכון ופרסומו מביא תועלת לטובת הציבור.

(2) היה נושא שם הרע או הדיבה מותר מהסיבות הבאות :

(א) נושא שם הרע או הדיבה פורסם מטעם הממשלה או הפרלמנט או באיזה מסמך או פרטי כל רשמי או,

(ב) נושא שם הרע או הדיבה פורסם לגבי אדם הכפוף לשיפוט הצבאי או שיפוט המשטרה או למשמר הגבול והיה לגבי התנהגותו כאדם הכפוף לאותו שיפוט ואם הפרסום נעשה על ידי אדם שיש לו סמכות עליו לגבי התנהגותו כלפי אדם אחר הכפוף לאותה סמכות או,

- (ג) נושא שם הרע או הדיבה פורסם בעת הליכים משפטיים מטעם אדם אחר שהשתתף באותם ההליכים בתור שופט, עורך דין, עד או צד בתביעה או,
- (ד) נושא שם הרע או הדיבה הוא לאמיתו גילוי נכון של כל דבר שדובר בו, קרה, או הופץ בפרלמנט, או,
- (ה) נושא שם הרע או הדיבה הוא לאמיתו גילוי נכון של כל דבר שדובר בו, קרה או נתגלה בעת נקיטת הליכים משפטיים בפני איזה בית משפט בתנאי שבית המשפט לא אסר את פרסום מה שזכר או שהמשפט, שהושלמו בו אותם ההליכים, נערך בדלתיים סגורות או,
- (ו) נושא שם הרע או הדיבה הוא עותק, תצלום, או תמצית נכון מחומר שכבר פורסם ופרסום אותו נושא היה מותר על פי הוראות סעיף זה.

(3) אם היה הפרסום מותר, אחת היא - על מנת למצות את המטרה שנקבעה בחלק זה, אם נושא הפרסום היה נכון או בלתי נכון או אם הפרסום, נעשה בתום לב או לא בתנאי שלא תשחררנה הוראות סעיף זה כל אדם מהעונש המגיע לו על פי הוראות פרק אחר מחוק זה או על פי הוראות חוק אחר.

פרסום נושא המהווה הוצאת שם רע ודיבה מותר בתנאי שקרה בתום לב ואם הקשר בין המפרסם ובעל האינטרס בפרסום מחייב את המפרסם על פי החוק לפרסם אותו נושא לטובת בעל האינטרס בפרסום, או היה למפרסם אינטרס אישי חוקי בפרסום אותו נושא באותו אופן בתנאי שלא יחרוג גבול הפרסום וצורתו מהסבירות בהתאם לנסיבות.

סעיף 199

(4) קריעת כרוזים רשמיים

- (1) כל מי שקרע או כיער או השחית בזדון ובפומבי כרוז, מסמך שהודבק או היה על סף הדבקה בבניין או במקום ציבורי לשם ביצוע כל חוק, או צו של אדם פקיד בשירות ציבורי, ייענש בקנס שלא יעלה על עשרה דינרים.
- (2) אם בוצע המעשה לשם זלזול ברשות או מחאה על אחד ממעשיה יהיה העונש מאסר משבוע עד לחודש אחד.

סעיף 200

(5) סיגול תוארים או תפקידים

- (1) מי שהתלבש בפומבי וללא זכות בחליפה רשמית או ענד משהו מיוחד לדרגה מעל לדרגתו - ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנה.
- (2) מי שענד בפומבי וללא רשות מדליה, סימן או לבוש, מהמדליות, הסימנים או הלבוש הרשמיים ייענש בקנס שלא יעלה על חמישה דינרים.
- (3) כל ירדני העונד בפומבי וללא זכות או ללא רשות מאת הוד מלכותו המלך מדליה נכרית, ייענש בקנס שלא יעלה על עשרה דינרים.

סעיף 201

- (1) ייענש במאסר מחודש עד לשנה כל אדם:

סעיף 202

(א) שהתחזה כפקיד בשירות הציבורי, אזרחי או צבאי, בנסיבות שהיה על אותו פקיד לעשות איזה מעשה או להופיע באיזה מקום בתוקף תפקידו, או

(ב) שהתראה ללא זכות כפקיד בשירות הציבורי, אזרחי, או צבא והתיימר שמזכותו לעשות איזה מעשה או להופיע באחד המקומות על מנת לבצע איזו פעולה בתוקף תפקידו.

(2) ייענש במאסר משלושה חודשים עד לשנתיים כל מי שביצע אחד מהפעולות הנזכרות בסעיפים הקטנים הקודמים כשהוא לבוש בזמן מלוי התפקיד לבוש או סימן מיוחד שנועד לפקידים.

(6) פתיחת חותמות רשמיים ופגיעה במסמכים רשמיים

סעיף 203 (1) מי שניגש בזדון לפתיחת חותמת שהוטבעה לפי צו מהשלטונות הרשמיים או מבתי המשפט או מאחד ממשרדיה שם שמירת בית עסק, כספים, חפצים, או ניירות הקשורות באיזה שירות שהוא, או הסרתה או הפיכתה ללא תועלת ייענש במאסר שבוע עד לשנה.

(2) אם בוצע המעשה יחד עם מעשי אלימות, לא יהיה המאסר פחות משלושה חודשים.

(3) ייענש מי שמעיז בפתיחת החותמת והסרתה בעונש שנקבע למי שמעיז לגנוב על ידי שבירת מנעול בית העסק הנעול ואם היה הגנב הפקיד האחראי ייענש באותו עונש

סעיף 204 (1) מי שלקח הוריד או השחית השחתה מלאה או חלקית ניירות או מסמכים שהופקדו בכספות לשמירה או במשרדי בתי המשפט או במחסנים הציבוריים או שהופקדו אצל נאמן כללי ייענש במאסר לתקופה משישה חודשים עד לשלוש שנים.

(2) אם בוצע המעשה על יד פתיחת החותמות או ההסרה או על ידי טיפוס או על ידי מעשי אלימות נגד אנשים יהיה העונש עבודות פרך לתקופה זמנית.

סעיף 205 יוטלו העונשים המפורטים בסעיף הקודם, על כל השוני שבהם, על כל מי ששרף או השמיד, ולו בצורה חלקית, רשימות טיוטות או מסמכים השייכים לרשויות הרשמיות.

שער רביעי

העבירות הפוגעות במינהל המשפטי

פרק ראשון

העבירות הפוגעות בהליכי השיפוט

(1) אי גילוי פשעים ועוונות

סעיף 206 (1) ייענש במאסר מחודש עד לשנה כל מי שיודע על קיום קשר לביצוע עבירה מהעבירות שצוינו בסעיפים (135, 136, 137, 138, 142, 143, 145, ו-148) לחוק זה ולא הודיע לשלטונות הרשמיים במהירות סבירה.

(2) לא תחול הוראת סעיף זה על בן זוג של אדם שיש לו נגיעה באותה מזימה ולא על הוריו וצאצאיו

- סעיף 207 (1) כל פקיד שמוטל עליו לחקור ולהתחקות אחר עבירות והתרשל או נמנע מלהודיע על עבירה שנודעה לו ייענש במאסר משבוע עד לשנה או בקנס מחמישה דינרים עד לעשרים דינרים.
- (2) כל פקיד שהתרשל או איחר להודיע לשלטונות המוסמכים על פשע או עוון שנודעו לו בזמן או תוך כדי מילוי תפקידו - ייענש במאסר משבוע עד לשלושה חודשים או בעונש מחמש דינרים עד לעשרים דינרים.
- (3) מי שתוך כדי עבודתו באחד המקצועות הרפואיים הושיט עזרה לאדם הנראה כי בוצע בו פשע או עוון ולא הודיע לשלטונות המוסמכות יוטל עליו העונש שצוין בסעיף הקטן (2).

(2) סחיטת הודאות וידיעות בכוח

- סעיף 208 (1) מי שייסר אדם בכל סוג מסוגי העינויים והאלימות שאינם מורשים לפי החוק על מנת להשיג הודאה על עבירה או על ידיעות אודותיה, ייענש במאסר משלושה חודשים עד לשלוש שנים.
- (2) אם הוליכו פעולות העינויים והאלימות למחלה או לפצע יהיה העונש משישה חודשים עד לשלוש שנים אלא אם חויבו אותן הפעולות עונש חמור יותר.

(3) בדיית פשעים ושקרים

- סעיף 209 מי שהודיע לרשות השיפוטית או לאיזו רשות המוטל עליה להודיע לרשות השיפוטית על איזו עבירה שלא בוצעה ומי שגרם להתחלת חקירה ראשונית או משפטית על ידי בדיית ראיות מטריאליות על עבירה כזאת, ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים או בקנס שלא יעלה על עשרה דינרים או בשני העונשים יחד.
- סעיף 210 (1) מי שהגיש תלונה או הודעה בכתב אל הרשות השיפוטית, או לאיזה רשות המוטל עליה להודיע לרשות השיפוטית, שבה הוא ייחס לאחד האנשים עוון או עבירה והוא יודע על ניקיון כפו, או בדה ראיות מטריאליות המראות על ביצוע עבירה זו ייענש לפי אותו חומר שהגיש במאסר משבוע עד לשלוש שנים.
- (2) אם המעשה המיוחס לו הוא פשע, ייענש הבדאי בעבודות פרך לתקופה זמנית
- סעיף 211 אם חזר המודיע מהודעתו או הבדאי מבדייתו לפני כל הליך שהוא, ייענש בשישית העונש שצוין בשני הסעיפים הקודמים ואם חזר בו במה שהוא יחס או הודה כי בדה ראיות מטריאליות לאחר הליכים משפטיים יורד ממנו שני שלישים מהעונש שצוין בשני הסעיפים הקודמים.

(4) זהות כוזבת

- סעיף 212 מי שנקרא בשמו על ידי שופט, קצין מהמשטרה או ממשמר הגבול או איזה פקיד מפקידי התביעה וענה בשם או תואר שאינם שלו, או מסר פרטים כוזבים אודות זהותו, מקום מגוריו, כתובתו, אודות זהותו, מקום מגוריו או כתובתו של אדם אחר ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על חודש או בקנס מדינר אחד עד עשרה דינרים.
- סעיף 213 מי שיחס לעצמו שם שאינו לו בחקירה משפטית או בפני בית משפט, ייענש במאסר מחודש עד לשנה.

(5) עדות שקר

סעיף 214 (1) מי שמסר עדות שקר בפני רשות שיפוטית או בפני מפקח או גוף שיש להם סמכות לקבל עדות בשבועה והוא הכחיש את האמת או הסתיר חלק או כל ממה שהוא יודע מפרטי העניין שנשאל אודותיו, מבלי להתחשב אם האדם שמסר את העדות הינו עד שעדותו מתקבלת או לא, או אם עדותו נתקבלה בהליכים או לא נתקבלה, ייענש במאסר משלושה חודשים עד לשלוש שנים.

(2) אם מעשה זה נעשה בעת חקירה פשע או זדון משפטי, ייגזר עליו עבודות פרך לתקופה זמנית, ואם כתוצאה מעדות השקר יצא פסק דין מוות או מאסר עולם לא יפחת העונש של עבודות פרך מעשר שנים.

סעיף 215 ישוחרר מעונש:

(1) עד שמסר עדות שקר בעת חקירה פלילית וחזר בה לפני סיום החקירה או לפני שנודע הדבר.

(2) עד שמסר עדות שקר בעת חקירה פלילית וחזר בה לפני הוצאת פסק דין לגבי התביעה העיקרית אפילו פסק לא סופי.

סעיף 216 (1) יהא פטור מעונש:

(א) עד העלול להיות צפוי - אם דיבר את האמת - לנוק מופרז שיש לו נגיעה לחירותו, כבודו או חרות וכבוד אשתו - אפילו אם הייתה גרושה - או אחד מהוריו, צאצאיו, אחיותיו, אחיו, וכן חותניו או חותני אחד מכל אלה שהוזכרו לעיל.

(ב) אדם שגילה לפני בית המשפט את שמו, שם משפחתו ותוארו בלי שיהיה חייב למסור עדות או שהיה מן הנכון להפנות את תשומת לבו שאין הוא חייב למסור עדות באם רצה בכך.

(2) בשני המקרים הנזכרים לעיל אם העמידה עדות השקר אדם מסויים בפני הליכים משפטיים או לפסק דין יורד העונש מחצי עד לשני שלישים

סעיף 217 יופחת העונש שיש להטילו על אדם עד כדי מחצית אם ניתנה עדות השקר על ידי עד שהוסת על ידי אותו אדם ואם העד היה מדבר את האמת היה מעמיד בהכרח את אותו האדם או את אחד מקרוביו בפני נזק כמפורש בסעיף קטן (1) של הסעיף הקודם.

(6) מסירת דו"ח כוזב או תרגום כוזב

סעיף 218 (1) מומחה שמונה על ידי הרשות המשפטית בתביעה אזרחית או פלילית ופסק בדבר שאינו תואם את האמת או פירש אותו בפירוש שלא נכון, והוא יודע את האמת ייענש במאסר משלושה חודשים עד לשלוש שנים, וייאסר עליו להיות מומחה לאחר מכן.

(2) ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית אם תפקיד המומחה היה קשור בתביעה פלילית.

סעיף 219 מתרגם שתירגם, בכוונה תחילה תרגום לא נכון - בתביעה אזרחית או פלילית - יהיה צפוי לעונשים הנעים בגבולות שפורטו בסעיף הקודם.

- סעיף 220 יחולו על מומחה או על מתרגם הוראות סעיף (216).
- (7) שבועת שקר**
- סעיף 221 (1) מי שנשבע - בתור תובע או נתבע - שבועת שקר בתביעה אזרחית ייענש במאסר משישה חודשים עד לשלוש שנים ובקנס מחמש דינרים עד לחמישים דינרים.
- (2) וישוחרר מהעונש מי שחזר לאמת לפני הוצאת פסק דין אפילו לא סופי ביחס לתביעה שבה נגעה השבועה.
- (8) המעשים הפוגעים בהליכי הצדק**
- סעיף 222 מי שהסתיר או השמיד בזדון תעודה, מסמך או דבר אחר מאיזה סוג שהוא או השחית אותו עד שאי אפשר לקראו או לדעת את תוכנו, והוא יודע את נחיצותו בכל הליך משפטי - בכוונה למנוע את השימוש בו בתור ראיה - ייענש במאסר עד לשנה אחת או בקנס עד לחמישים דינרים או בשני העונשים יחד.
- סעיף 223 מי שפנה, בכתב או בעל פה, לשופט בכוונה להשפיע באופן בלתי חוקי על תוצאות הליכים משפטיים - ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על חודש או בקנס שאינו עולה על עשרה דינרים או בשני העונשים.
- סעיף 224 מי שפרסם ידיעות או דברי ביקורת העלולים להשפיע על איזה שופט או עד או למנוע איזה אדם מלמסור את ידיעותיו לנוגעים בדבר - ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.
- (9) פרסומים אסורים**
- סעיף 225 ייענש בקנס מחמישה דינרים עד לעשרים וחמישה דינרים מי שפרסם:
- (1) מסמך ממסמכי החקירה של פשעים ועוונות לפני קריאתו בישיבה פומבית.
- (2) תוכן משפט בדלתיים סגורות.
- (3) תוכן משפט של תביעת גידופים
- (4) כל משפט שבית המשפט אסר את פרסומו
- סעיף 226 ייענש במאסר עד לשלושה חודשים או בקנס עד לעשרה דינרים או בשני העונשים יחד מי שמתרים בצורה פומבית או בכל אמצעי מאמצעי הפרסום לשם קבלת פיצוי על פסק-דין פלילי שהטיל קנסות, אגרות, דמי נזיקין או דמי אבטלה.
- פרק שני**
- התנגדות להוצאה לפועל של החלטות בתי המשפט**
- (1) עבירות הנוגעות לתוקף החלטות בתי המשפט**
- סעיף 227 (1) ייענש במאסר מחודש עד לשנה או בקנס מעשרה דינרים עד לחמישים דינרים:
- (א) מי ששם ידו על נכס שהוא מרשותו באופן חוקי.
- (ב) מי שמפיר את הצעדים שננקטו על - ידי בית המשפט כדי לשמור את הבעלות או החזקה.

(2) אם המעשה היה מלווה במעשי אלימות יהיה המאסר משלושה חודשים עד לשנתיים.

(1) בריחת האסירים

סעיף 228 (1) אדם שהיה עצור כחוק בשל עבירה מסוג פשע וברח ממאסרו, דינו מאסר לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים. היה הבורח עצור בשל עבירה מסוג עוון, ייענש במאסר שלא יעלה על שנה אחת או לקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.

(2) כל נידון בעונש לתקופה זמנית בשל פשע או עוון וברח ממאסרו - יתוסף לעונשו העיקרי תקופה שלא תעלה על החצי אלא אם צויין אחרת בחוק.

סעיף 229 (1) המסייע לבריחתו של אדם שנעצר או נאסר, בהתאם לחוק, באשמת עוון, דינו מאסר עד ששה חודשים

(2) המסייע לבריחתו של אדם שנעצר או נאסר באשמת פשע, למעט פשע שדינו מוות או מאסר עולם עם עבודת פרך - דינו מאסר משנה עד שלש שנים.

סעיף 230 (1) כל מי שהיה מופקד לשמירה על אדם שנעצר או נאסר, בהתאם לחוק, ואיפשר לו לברוח או הקל על בריחתו, בנסיבות שבפסקה (1) לסעיף הקודם - דינו מאסר משלושה חודשים עד שנה. במקרה של פסקה (2) הנ"ל, מאסר מששה חודשים עד שנתיים. במקרה של פסקה (3) לסעיף הקודם, מאסר משנה עד שלש שנים.

(2) התאפשרה הבריחה כתוצאה של רשלנות מצד השומר, דינו של אותו שומר מאסר מחודש עד שנה במקרה של פסקה (1) הנ"ל. במקרה של פסקה (2) הנ"ל, מאסר מששה חודשים עד שנתיים. במקרה של פסקה (3) לסעיף הקודם, מאסר משנה עד שלוש שנים.

סעיף 231 (1) כל אדם שהוטלה עליו שמירה על עצור או אסיר ובכדי להקל על בריחתו הוא סיפק לו נשק או מכשיר אחר העשוי להקל על בריחתו תוך שימוש בכוח - דינו מאסר לתקופה בלתי קצובה עם עבודת פרך (ראה הערות).

(2) אם העבריין כנ"ל לא היה האיש שעליו הוטלה השמירה, דינו מאסר שלא יפחת משנתיים.

סעיף 232 העונש האמור לעיל יופחת עד למחציתו, אם העבריין הביא למעצרו של הבורח או הניע אותו להסגיר את עצמו תוך שלושה חודשים מיום בריחתו, בתנאי שבזמן היות הבורח בחופשי לא ביצע עבירה נוספת מסוג פשע או עוון

הפרק השלישי עשיית דין לעצמו

סעיף 233 מי שעשה דין לעצמו ויש באפשרותו לפנות מיד לשלטונות המוסמכים ייענש בקנס שלא יעלה על עשרה דינרים.

סעיף 234 אם המעשה שנזכר בסעיף הקודם היה מלווה במעשי אלימות, ייענש העבריין במאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים או בקנס שלא יעלה על עשרים וחמישה דינרים.

סעיף 235 יופסקו ההליכים של תביעת הצד הניזוק אם העוון הנזכר לא היה מלווה

בעבירה אחרת שאפשר לטפל בה ללא תביעה.

השער החמישי
עבירות הפוגעות באימון הציבור

פרק ראשון

(1) זיוף חותם ממלכתי, סימנים רשמיים שטרי בנק ובולים

- סעיף 236 (1) מי שזייף את חותם המדינה או חתימת הוד מלכותו המלך או חותמו או השתמש בחותם המזויף והוא יודע זאת, יענש בעבודות פרך לתקופה של שבע שנים לפחות.
- (2) מי שהשתמש ללא זכות בחותם המדינה או זייף טביעת חותמה, יענש בעבודות פרך לתקופה זמנית.
- סעיף 237 (1) מי שזייף חותם, הטביע תווים, סימן, או נוקש המתייחסים למינהלה ציבורית ירדנית או זייף את הטביעה של הכלים האלה או חותם, חתימה או סימן של אחד מפקידי הממשלה.
- (2) ומי שהשתמש למטרה בלתי חוקית באיזה סימן מהסימנים הרשמיים הנזכרים בסעיף הקטן הקודם, אמיתיים היו או מזוייפים, יענש במאסר לתקופה משנה עד לשלוש שנים ובקנס מעשרה דינרים עד לחמישים דינרים.
- סעיף 238 מי שעשה את הזיוף שנגזר עליו עונש על פי שני הסעיפים הקודמים והשמיד את העצם המשמש לעבירה לפני כל שימוש או הליך, ישוחרר מהעונש.

(2) זיוף שטרי בנק

- סעיף 239 שטר בנק פירושו בחלק זה כל שטר שהוצא על יד בנק במדינה או על ידי איזו חברה רשומה העוסקת בעסקי בנקאות בכל מקום שהוא בעולם, וכל שטר בנק שהוא על ידי בנק, שטרי כסף ירדניים שהוצאו בהתאם לחוק המטבע וכל נייר כספי (לא חשוב השם הנקרא בו) אם הוא משמש כמטבע חוקי במדינה שהוצא בה.
- סעיף 240 ייענש בעבודות פרך לתקופה שלא תפחת מחמש שנים :-
- (1) כל מי שזייף שטר בנק בכוונה לרמות או עשה שינויים בו, או סחר בשטר בנק הנראה כמזויף והוא יודע על כך.
- (2) מי שהכניס לממלכה הירדנית שטר כסף מזויף או שטר משונה הנראה כשטר בנק והוא יודע שהינו מזויף או משונה
- (3) מי שהחזיק איזה שטר בנק הנראה כמזויף או כמשונה והוא יודע על כך, ייענש במאסר לתקופה מיוחדת אחד על לשלוש שנים
- סעיף 241 מי שזייף או גרם לזיוף נייר הנראה כשטר בנק, חלק משטר בנק, או נייר הדומה לשטר בנק, באיזו צורה שהיא, ושעלול להונות בו אנשים או לסחור בו, עם ידיעתו על זיופו, ייענש בעבודות פרך לתקופה קצובה.
- סעיף 242 מי שעשה את אחד המעשים הבאים ללא הסמכה מאת הרשויות המוסמכות ייענש בעבודות פרך לתקופה קצובה שלא תעלה על חמש שנים:
- (1) ייצר, השתמש, מכר, הציע למכירה, החזיק בידיעה, נייר הדומה לנייר המיוחד המשמש לכל סוג משטרי הבנק או נייר שעלולים לחשבו מאותו נייר מיוחד, או

- (2) ייצר, השתמש, החזיק ברשותו, רכש בידיעה מסגרת תבנית או כלי המשמשים ליצורו של נייר כזה או המשמשים להטבעת מלה, ספרה, ציור, או סימן מיוחד באותו נייר והמופיעים בו.
- (3) גורם על ידי איזה מעשה תככים או איזו תחבולה שהמילים, הציורים או הסימנים המיוחדים האלה יופיעו בכל נייר או כל מילים, ציורים או סימנים מיוחדים אחרים המכוונים להדמות להם ולהתקבל בחזקת אלה יופיעו באותו נייר, או
- (4) חרט או צייר באופן אחר על גבי איזה לוח שהוא או על גבי איזה חומר, ציון המתיימר להיות ציון של שטר בנק או חלק משטר בנק או חרט, צייר איזה שם, מילה, ספרה, ציור, אות או קישוט הדומים או המכוונים לכאורה להדמות לכל חתימה שעל בנקנוט, או
- (5) המשתמש או מחזיק ביודעין תחת השגחתו או ברשותו בלוח כזה או בחומר, או במכשיר או באמצעי לעשייתו או להדפסתו של בנקנוט.

סעיף 243 אדם המוציא או משתתף בהוצאת כל שטר משטרי הבנק בלא רשות חוקית, ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית שלא תעלה על חמש שנים.

סעיף 244 הממשלה רשאית לתפוס ולהחרים כל שטר בנק שנמצא מזויף או חיקוי, מבלי לשלם פיצויים לבעלו, ואפשר להשמידו או לנהוג בו באותו אופן שיורה שר האוצר, באישור ראש המיניסטרים.

(3) עבירות בעניין מטבעות

סעיף 245 בפרק זה:
המונח "מטבע" כולל מטבע מכל סוג ומין העשוי מכל סוג של מתכות או מתכות מעורבות והמופץ באופן חוקי בממלכה או בכל ארץ אחרת.
"מתכת" כוללת כל תערובת של מתכות וכל תרכובת של מתכות.

"מטבעות מזויפים" פירושם: כל המטבעות שאינם אמיתיים אך דומים למטבעות האמיתיים או במכוונים לכאורה להדמות או להתקבל כמטבעות אמיתיים, והם כוללים מטבעות אמיתיים שעברו תהליך של ציפוי או שינוי צורה, באופן שיהיו דומים או מכוונים לכאורה להדמות או להתקבל כמטבעות בעלי ערך גבוה יותר, והם כוללים גם מטבעות אמיתיים שכורסמו, שופשפו, או אלה שמידתם, או משקלם הופחתו באיזה אופן שהוא או שצופו, או שונתה צורתם באופן המכסה את הכרסום, השפשוף או ההפחתה, והם כוללים כל המטבעות שזכרו לעיל בין שהם ראויים להפצה ובין שאינם ראויים להפצה, בין שתהליך הציפוי או השינוי, הוא שלם ובין שאינו שלם.

"ציפוי בזהב או בכסף" כשהם חלים על מטבע, פירושו: פעולת הציפוי המשווה למטבע דמות של זהב או כסף, יהא אשר יהיה האמצעי שהשתמשו בו.
סעיף 246 כל אדם העושה או המתחיל לעשות מטבע מזויף, של זהב או של כסף, ייענש בעבודות פרך לתקופה שלא תפחת מחמש שנים.

סעיף 247 ייענש בעבודות פרך לתקופה שלא תפחת מחמש שנים כל אדם אשר:

- (1) מזהיב או מכסיף חתיכת מתכת בעלת מידה או צורה המתאימות ליציקת מטבע על מנת שהמתכת תוצק למטבע מזויף של זהב או של כסף, או

- (2) מכשיר את מידתה או צורתה של חתיכת מתכת כדי להקל את יציקתה למטבע מזויף של זהב או כסף, מתוך כוונה לעשות במתכת הנ"ל מטבע מזויף, או
- (3) מביא לממלכה מטבע מזויף של זהב או כסף כשהוא יודע שהמטבע מזויף, או
- (4) עושה או מתקין לוח או תבנית המיועדים לשמש כגילוף לציור החקוק על צדדי מטבע מזהב או מכסף או על אחד מאותם צדדים או חלק מהם.
- (5) עושה או מתקין כלי, מכשיר או מכונה שהותאמו לסמן בהם מסביב לקצותיו של מטבע בסימנים או בציורים הדומים לכאורה לאותם הסימנים והציורים שעל הקצוות של איזו מטבע זהב או כסף, או
- (6) עושה או מתקין כלי, מכשיר או מכונה שהותאמו לחיתוך גושים עגולים של זהב או כסף או מתכת אחרת ליציקה.
- (1) 248 סעיף כל המשפסף או המכרסם מטבע זהב או כסף באופן המביא לידי הפחתת משקלו, על מנת שהמטבע יישאר לאחר השפשוף או הכרסום כמטבע זהב או כסף העובר לסוחר, ייענש בעבודות פרך לתקופה שלא תפחת מחמש שנים.
- (2) כל המחזיק או המשתמש באופן בלתי חוקי בנפולת או שחולת של זהב או כסף או של מטילי זהב או כסף או אבקת זהב או כסף או תמיסתם או כל צורה שהיא של זהב או כסף שהופקו מתוך שחול או גירוד מטבע זהב או כסף באופן המביא לידי הפחתת משקלו וכשהוא יודע שאלה הופקו כאמור, ייענש במאסר עד שלוש שנים.
- 249 סעיף כל המפיץ מטבע מזויף של זהב או כסף כשהוא יודע שהמטבע מזויף, ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנתיים.
- 250 סעיף ייענש במאסר עד לשלוש שנים כל אדם אשר :-
- (1) המפיץ מטבעות מזויפים של זהב או של כסף, כשהוא יודע שהם מזויפים, ובשעה שהוא הפיצם היה ברשותו עוד מטבעות אחרים מזויפים של זהב או של כסף, או
- (2) המפיץ מטבעות מזויפים של זהב או של כסף, כשהוא ידע שהם מזויפים ובו ביום, או באחד מעשרת הימים שלאחר מכן, הוא הפיץ מטבעות אחרים מזויפים של זהב, או של כסף, כשהוא ידע שהם מזויפים, או
- (3) החזיק ברשותו שלושה מטבעות או יותר של זהב או של כסף מזויפים, כשהוא ידע שהם מזויפים, ומתוך כוונה להפיץ איזה מהם.
- 251 סעיף כל מי שעושה עבירה מאחת העבירות הנזכרות בשני הסעיפים האחרונים, לאחר שקודם לכן נתחייב בדין על אחת העבירות דלעיל, ייענש בעבודות פרך לתקופה שלא תעלה על חמש שנים.
- 252 סעיף ייענש בעבודות פרך לתקופה שלא תעלה על שבע שנים כל אדם אשר :-
- (1) עושה מטבע מזויף שאינו של זהב או ש כסף, או

- (2) מבלי רשות או צידוק חוקיים, עושה, מתקין, מחזיק או מעביר לאחר איזה כלי, מכשיר או מכונה המיועדים או שהתאימו אותם ליציאת מטבעות מזויפים, שאינם של זהב או כסף, או
- (3) קונה, מוכר, מקבל, משלם או מעביר, מטבע, בערך נמוך מהערך הנקוב, המסומן עליו או מזה שהיה מכוון לכאורה להיות מסומן עליו, או מציע לעשות אחד המעשים האלה.
- סעיף 253 ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנה אחת כל אדם :-
- (1) המפיץ מטבע מזויף, שאינו של זהב או של כסף, כשהוא יודע שהמטבע מזויף, או
- (2) המחזיק ברשותו שלושה מטבעות מזויפים או יותר, שאינם של זהב או של כסף כשהוא יודע שהם מזויפים ומתוך כוונה להפיץ אחד מהם.
- סעיף 254 ייענש בקנס שלא יעלה על עשרים וחמישה דינרים כל אדם אם :-
- (1) קיבל בתום לב מטבעות מזויפים או חיקויים או שטר בנק מזויף או חיקוי והחליף אותם לאחר שידע מפגימותם.
- (2) סחר, ביודעין, במטבעות או בשטרי כסף שיצאו מהמחז
- סעיף 255 כל אדם המסרב לקבל מטבעות או שטרי כסף, הנחשבים להילך חוקי בממלכה, במחירם הנקוב, יהיה צפוי לקנס שלא יעלה על עשרה דינרים.
- (4) זיוף בולים**
- סעיף 256 ייענש בעבודות פרך לתקופה שלא תעלה על עשר שנים כל אדם אשר :-
- (1) מחקה או מזייף איזו טביעה, בולי הכנסה, בולי דואר ממלכתיים או בולים שאושר שימושם על ידי הממלכה.
- (2) עושה או מחזיק ביודעין תבנית או מכשיר שאפשר להתאימם להדפסת הטביעה או הבולים.
- סעיף 257 ייענש בעבודות פרך לתקופה שלא תעלה על עשר שנים כל אדם אשר :-
- (1) עושה או מתקין תבנית, לוח, או מכונה שאפשר להטביע בהם ציור הדומה לציור המוטבע על-ידי התבנית, הלוח או המכונה המשמשים לעשיית בול, בין בול מוטבע ובין בול מודבק, בין בממלכה ובין במדינה נוכרית, או עושה או מתקין תבנית, לוח או מכונה שאפשר להדפיס בהם איזה מילים, שורות, אותיות או סימנים בדומים למילים, שורות, אותיות, או סימנים הנמצאים על נייר שהוכן מלכתחילה על ידי הרשות המתאימה לאחת המטרות שנזכרו לעיל, או
- (2) מחזיק ברשותו או מעביר לאחר ביודעין איזה נייר או חומר אחר שהודפס בו ציור של תבנית, לוח, או מכונה או איזה נייר שיש עליו או בתוכו מילים, ספרות, אותיות, סימנים או שורות הנזכרים לעיל.
- סעיף 258 ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנה, או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים, או בשני העונשים גם יחד מי שהשתמש ביודעין באחד הבולים המחוקים או המזויפים.
- (1)
- (2) ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על חודש ובקנס שלא יעלה על עשרים דינרים, או בשני העונשים גם יחד מי שהשתמש ביודעין

בבול משומש.

הוראות כלליות

- סעיף 259 (1) ישוחרר מהעונש מי שהשתתף באחד הפשעים המצוינים בסעיפים (236-257) והודיע לשלטונות לפני השלמתו.
- סעיף 259 (2) עבריין המאפשר לתפוס - ואפילו לאחר התחלת ההליכים - את יתר העבריינים יופחת עונשו על פי מה שצוין בסעיף (97) מחוק זה.

הפרק השני זיופים

- סעיף 260 זיוף פירושו: שינוי ביחס לעובדה או ראיה אשר רוצים להוכיחן במסמך או בכתב יד, - ואשר הבאתו כראיה גורמת או עלולה לגרום לנזק חומרי, מוסרי או ציבורי.
- סעיף 261 אדם המשתמש או המציג דבר מזויף ביודעין, דינו כדין המזויף עצמו, אלא אם כן קבע החוק עונש אחר.

(1) זיופים פליליים

- סעיף 262 (1) פקיד המזויף תוך מלוי תפקידו בהשתמשו לרעה בתחילה או חותמת או בטביעות אצבע או בזיוף חתימה או בעשיית מסמך או רישום או על - ידי המשטה או תוספות בתוכן של מסמך או רישום - דינו עבודת פרך לתקופה (זמנית) של חמש שנים לפחות.
- סעיף 262 (2) אם המסמך המזויף הוא מהמסמכים אשר היו בתוקף עד שהוכרו כמזויפים, - לא יפחת העונש משבע שנות מאסר. הוראות סעיף זה תופסות גם במקרה והמסמך הושמד כולו או מקצתו.
- סעיף 262 (3) יחולו הוראות סעיף זה במידה והושחת המסמך כליל או בצורה חלקית.

סעיף 263 ייענש בעונש כמפורט בסעיף הקודם כל:

- (1) פקיד אשר ערך מסמך שמסמכותו לערכו, ושינה את תוכנו או השתמש לרעה בחתימה שניתנה לו תוך אמון על נייר חלק או רשם חוזה או דברים שלא נאמרו על ידי הצדדים המעורבים או לא הוכתבו על ידם, או אישר דברים כוזבים ככוננים או דברים בלתי מוכרים כמוכרים או שינה כל דבר אחר או הזניח דבר או הביאו בצורה בלתי נכונה.
- (2) פקיד אשר נמצא ברשותו ובשמירתו רישום או דו"ח על פי הרשאה חוקית והוא מרשה ביודעין שיוכנס רישום בנקודה בעלת משמעות, ביודעו שרישום זה אינו נכון.

סעיף 264 לפקיד ציבורי יחשב, בסעיפים הקודמים, כל אדם שהוסמך לאשר אמיתות מסמך, חתימה או חותמת.

סעיף 265 שאר האנשים המבצעים זיוף במסמך רשמי, באחד האמצעים הנזכרים בסעיפים בקודמים, ייענשו בעבודת פרך לתקופה (זמנית) או במעצר, - אלא אם כן קבע החוק אחרת.

(2) אישורים כוזבים

סעיף 266 (1) מי שמסר בעת מילוי תפקיד ציבורי, שירות ציבורי, מקצוע רפואי או בריאותי, או באיזה אופן אחר, אישור כוזב שהוכן לשם מסירה לשלטונות הרשמיים, או העלול להביא לו, או אחרים טובת הנאה בלתי חוקית, או העלול לגרום נזק לאחד האנשים, ומי שהתחזה בשם אחד האנשים הנזכרים לעיל או זייף אותו אישור או השתמש בו- יוטל עליו עונש מאסר לתקופה מחודש עד לשנה.

(2) אם האישור הכוזב הוכן לשם הגשתו בפני בית המשפט או לשם הצדקת השחרור משירות ציבורי, לא יופחת המאסר מתקופה של שלושה חודשים.

(3) אם בוצעה העבירה על ידי אחד האנשים פרט לאלה שנזכרו לעיל, ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים.

סעיף 267 הודעות הנכתבות על ידי פקידי בתי הדין ויתר פקידי הממלכה והמשרדים הרשמיים וכמו כן הפרוטוקולים והדו"חות שנערכו על ידי התביעה הכללית ייחשבו כתעודות מאושרות לצורך ביצוע החוק הפלילי.

סעיף 268 ייענש במאסר לתקופה מחודש עד לשישה חודשים כל אדם:

(1) המשתמש בתעודה להתנהגות טובה שהוצאה לאדם אחר על מנת לקבל עבודה.

(2) הוצאה לו תעודה להתנהגות טובה ומסרה, מכרה או השאילה לאדם אחר על מנת להשתמש בה להשגת עבודה.

(3) התחזות כאחר

סעיף 269 מי שניגש לרשות ציבורית בזהות בדויה על מנת לקבל טובת הנאה, לעצמו או לאחר, או לשם גרימת נזק לאחד האנשים, ייענש במאסר לתקופה מחודש עד לשנה.

סעיף 270 יוטל אותו עונש על כל אדם המכיר בנסיבות הנזכרות לעיל את זהות האיש הבדוי שהופיע בפניהם הרשויות הרשמיות.

(4) הזיוף במסמכים פרטיים

סעיף 271 המבצע זיוף במסמך פרטי באחד האמצעים המוגדרים בסעיפים 262, 263, - דינו מאסר משנה עד 3 שנים.

סעיף 272 איש אשר:

(1) מוחק את הרשום בצ'ק או מוסיף בו או המשנה בו, או-

(2) הנותן או מקבל צ'ק ערוך והוא יודע שהרשום בו נמחק, הוסיף או שונה, - ייענש במאסר משנה עד 3 שנים וקנס שלא יפחת מחמישים דינרים.

שער שישי
עבירות הנוגעות לדת ולמשפחה

פרק ראשון
עבירות נגד הדת ונגד קדושת המתים

- סעיף 273 מי שהוכחה חוצפתו על-ידי ניבול פיו בפומבי נגד נביא ממקבלי החוקות ייאסר לתקופה משנה עד לשלוש שנים.
- סעיף 274 המפר את צום רמדאן בפומבי ייענש במאסר עד לחודש אחד או בקנס עד לחמשה עשר דינרים.
- סעיף 275 כל ההורס, מזיק, או מחלל מקום פולחן, סמל או כל חפץ המחוזק כמקודש אצל כל סוג אנשים, מתוך כוונה להעליב על ידי כך את דתם של כל סוג אנשים, או כשהוא יודע שאותו סוג אנשים עלול לראות את מעשהו זה בחזקת עלבון לדתם יוענש במאסר לתקופה מחודש עד לשנתיים או בקנס בחמישה דינרים עד לחמישים דינרים.
- סעיף 276 כל המפריע בזדון ומבלי צידוק או הצטדקות חוקיים אסיפת אנשים שנועדו יחד כחוק לצרכי קיום פולחן דתי או לועג להם או מדריך את מנוחתם בעת האסיפה או המתקיף כל אחד מן הנאספים שם - ייענש במאסר לתקופה עד לשלושה חודשים או בקנס עד לעשרים דינרים.
- סעיף 277 המחלל מקום המשמש לקבורת מתים או מקום המיועד לקיום טכס הלוויה למתים או לשמירת גופות המתים או המחלל מצבות המתים, מלכלכן, הורסן, או המחלל קדושת המתים, גורם להפרעה לאנשים המתאספים במטרה לקיים את טכסי הלוויה בכוונה לפגוע ברגשי איזה אדם, העלבת דתו, או שהוא יודע כי מעשהו זה עלול לפגוע ברגשי איזה אדם, או להעליב את הדת, ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים או בקנס שלא יעלה על עשרים דינרים.
- סעיף 278 ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים או בקנס שלא יעלה על עשרים דינרים כל אדם:
- (1) המפרסם כל דבר מודפס, או בכתב יד, או תמונה, או ציור, או דמות העשויים להעליב את רגשות הדת או את האמונה של אנשים אחרים, או-
- (2) המביע במקום ציבורי ובאזני אדם אחר כל מילה או הגה העשויים להעליב את רגשות הדת או את האמונה של אותו אדם.

פרק שני
עבירות הפוגעות במשפחה

(1) עבירות הקשורות לענייני נישואין

- סעיף 279 ייענש במאסר לתקופה מחודש עד לשישה חודשים כל אדם:
- (1) העורך ביודעין קידושין או שהוא צד לסידור קידושין שלא בהתאם לחוק זכויות המשפחה או איזה חוק אחר או הלכה אחרת ההולמים את הבעל והאישה, או-
- (2) המשיא נערה או המסדר קידושין לנערה שלא הגיעה לגיל חמש עשרה או העוזר בסידור הקידושין שלה בכל אופן שהוא, או-

- (3) המשיא נערה או המסדר קידושין לנערה שלא הגיעה לגיל שמונה עשרה או העוזר בסידור הקידושין שלה בכל אופן שהוא מבלי להיווכח תחילה כי אפטרופסה הסכים לנישואיה אלה.
- סעיף 280 (1) כל אדם זכר היה או נקבה, הנושא אדם אחר, כשיש לו בן זוג בחיים, בין אם היו הנישואין החדשים מבוטלים או שאפשר לבטלם ובין שלא, ייענש במאסר לתקופה משה חודשים עד לשלוש שנים אלא אם הוכיח:
- (א) שהנישואין הקודמים הוכרזו כמובטלים על ידי בית משפט מוסמך או רשות דתית מוסמכת, או-
- (ב) שההלכה הנוגעת לנישואין החלה על הבעל - בתאריך הנישואין הקודמים או תאריך הנישואין החדשים מרשה לו להינשא ליותר מאישה אחת.
- (2) ייענש באותו העונש מי שערך בודעין טקסי נישואין הנזכרים בסעיף הקטן הקודם.
- סעיף 281 מי שגירש את אשתו ולא סר לקאדי, או מי שבא במקומו, תוך תקופה של חמישה עשר יום לשם בקשה לרישום הגירושין בהתאם לחוק זכויות במשפחה, ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על חודש אחד או בקנס שלא יעלה על חמשה עשר דינרים.
- (2) עוונות הפוגעות במוסר המשפחה**
- סעיף 282 (1) כל אישה הזונה מרצון תיענש במאסר משה חודשים עד לשנתיים.
- (2) וייגזר אותו עונש על שותף הזונה, אם היה נשוי, ואם לא- ייגזר עונש מאסר משלושה חודשים עד לשנה.
- (3) ראיות שיתקבלו ויהיו הוכחות נגד שותף הזונה, הן תפיסת שניהם בזמן המעשה או הודאת הנאשם לפני השופט החוקר או לפני בית המשפט או מציאת מכתבים או ניירות אחרים כתובים.
- סעיף 283 בעל הנואף בבית מגורי אשתו, או הלוקח לו אהובה בפומבי, ייענש במאסר לתקופה מחודש עד לשנה.
- סעיף 284 (1) אין לפתוח בהליכים בקשר למעשה זנות אלא, על ידי תלונת בן הזוג בתקופת הנישואין ועד לסיום ארבעה חודשים לאחר הגירושין, או על ידי תלונת אפטרופסה אם אין לה בן זוג; ואין לפתוח בהליכים נגד הבעל על עבירת ניאוף שצוינה בסעיף הקודם אלא על פי תלונת אשתו, ותבוטל התביעה והעונש על ידי ביטולם.
- (2) אין לפתוח בהליכים נגד השותף אלא יחד עם האישה.
- (3) לא תתקבל תלונה לאחר עבור שלושה חודשים מהיום שנודע לבעל או לאפטרופוס על העבירה.
- (4) אם החזיר הבעל את אשתו ואם נפטר הבעל, או האפטרופוס המתלונן, או הזונה או שותפה בזנות תבוטל התלונה.
- סעיף 285 משכב בין הורים לצאצאיהם, חוקיים היו או לא חוקיים, או בין אחים

סעיף 286 ואחיות משני הורים או מהורה אחד, או בין אחד מאלה לבין איזה גיס או חתן, או בין אדם סתם לבין זה הנתון לפיקוחו בתוקף החוק או בפועל, יחייב עונש מאסר לתקופה משנתיים עד לשלוש שנים. ההליכים ייפתחו נגד העבריין המתואר בסעיף הקודם על סמך תלונה שתוגש על ידי קרוב משפחה עד הדרגה הרביעית או על ידי חתן או גיס של אחד העבריינים.

(3) עבירות נגד קטינים וזקנים

סעיף 287 (1) מי שחוטף או מסתיר ילד למטה מגיל שבע, או מחליפו בילד אחר או מיחס לאיזו אישה תינוק שלא ילדה אותו, ייענש במאסר לתקופה משלושה חודשים עד לשלוש שנים.

(2) ולא יפחת העונש ממאסר של ששה חודשים אם המטרה מהעבירה או תוצאתה, הייתה סילוק או סילוף הראיה הקשורה במצבו האישי של התינוק או אישום מצב אישי בדוי ברישומים הרשמיים.

סעיף 288 מי שהניח ילד במוסד לילדים עזובים והסתיר את זהות הילד בהיותו רשום במרשם התושבים כילד בלתי חוקי מוכר או ילד חוקי, ייענש במאסר לתקופה מחודשיים עד לשנתיים.

סעיף 289 מי שעוזב ילד בגיל פחות משנתיים ללא סיבה חוקית או מתקבלת על הדעת ומסכן על-ידי כך את חיי הילד או גורם או עלול לגרום נזק תמידי לבריאותו, ייענש במאסר לתקופה משנה עד לשלוש שנים.

סעיף 290 ייענש במאסר לתקופה מחודש עד לשנה כל אדם:

(1) שהוא הורה, אפטרופוס, או ממונה על ילד רך בשנים ואינו יכול לדאוג לעצמו, או כל אדם שבידו מסור הפיקוח החוקי לשמירה וטיפול בילד כזה המסרב או המתרשל לספק מזונות, מלבושים כלי מיטה ושאר צרכים - בהיות לאל ידו לעשות זאת - וגורם במעשה זה נזק לבריאות הילד.

(2) שהוא הורה, אפטרופוס או ממונה על ילד שלא השלים גיל שתים עשרה, או כל אדם שבידו מסור עניין הפיקוח החוקי לשמירה וטיפול בילד כזה הנוטש אותו בזדון ללא סיבה חוקית או מתקבלת על הדעת ללא אמצעי מחיה ויש בידו לכלכל אותו ילד.

(4) פגיעה בפיקוח על הקטינים

סעיף 291 (1) מי שחוטף או מגלה קטין שלא השלים את גיל החמש עשרה ואפילו בהסכמתו, על מנת לגזול אותו ממי שיש לו הפיקוח החוקי או הנאמנות עליו, ייענש במאסר לתקופה מחודש עד לשלוש שנים ובקנס מחמישה דינרים עד לעשרים וחמישה דינרים.

(2) אם הקטין לא השלים את גיל השתים עשרה, או נחטף או הוגלה בכוח או במעשי תרמית, יהיה העונש משלושה חודשים עד לשלוש שנים.

שער שביעי
עבירות נגד המוסר

פרק ראשון
הפגיעה בכבוד המשפחה

(1) הבעילה

- סעיף 292 (1) כל הבועל נקבה (שאינה אשתו) בכוח ונגד רצונה, דינו מאסר עם עבודת פרך לתקופה שלא תפחת מחמש שנים.
- (2) אם לא מלאו לנפגעת 15 שנים, דינו של הבועל לא יפחת משבע שנים.
- סעיף 293 הבועל נקבה (שאינה אשתו), אשר אינה יכולה להתנגד מחמת חולשה גופנית או מחמת פגם נפשי או בשל שימוש במרמה כלפיה - דינו עבודת פרך לתקופה זמנית.
- סעיף 294 (1) הבועל נקבה שלא מלאו לה חמש עשה שנה - דינו מאסר עם עבודת פרך לתקופה זמנית.
- (2) אם לא מלאו לנפגעת 12 שנים, דינו מאסר שלא יפחת מחמש שנים.
- סעיף 295 (1) הבועל נקבה שמלאו לה חמש עשרה שנה, אך לא מלאו לה שמונה עשרה שנה, והוא אב חורג או סב חורג או ממונה על חינוכה או על ההשגחה עליה - ייענש בעבודת פרך לתקופה זמנית.
- (2) אותו העונש יוטל אם היה הבועל כהן דת או מנהל מקום עבודה או פקיד בה, ועשה את מעשהו בנצלו לרעה את משרתו או בהשתמשו בסמכויות הנובעות

(2) אינוס

- סעיף 296 (1) האונס בכח או באיום אדם אחר - דינו מאסר עם עבודת פרך לתקופה שלא תפחת מארבע שנים.
- (2) אם לא מלאו לנפגע חמש עשרה שנים - ייענש האונס במאסר שלא יפחת משבע שנים.
- סעיף 297 האונס אדם שאין ביכולתו להתנגד מחמת חולשה גופנית או מחמת פגם נפשי או בגלל השימוש במרמה או באילוץ כלפיו, ייענש בעבודת פרך לתקופה זמנית.
- סעיף 298 (1) האונס ילד או ילדה שלא מלאו להם 15 שנים, ללא שימוש בכח, באיום או באילוץ לשכב עמם, ייענש בעבודת פרך לתקופה זמנית.
- (2) אם לא מלאו לנפגע, בין אם הוא זכר או נקבה, 12 שנים, לא יפחת עונשו של הבועל מ-5 שנים.
- סעיף 299 אדם שתואר בסעיף 295, האונס זכר או נקבה שמלאו להם 15 שנה וטרם מלאו להם 18 שנה, או שהניעם למעשה שיש בו כדי חילול כבוד - דינו עבודת פרך לתקופה זמנית.

הוראות כלליות

סעיף 300 העונשים הנזכרים בסעיפים 292, 293, 294, 296, 298 יוחמרו על ידי הגדלה משליש עד למחציתם, אם היה הנאשם אחד מהנזכרים בסעיף 295.

סעיף 301 (1) העונשים הנזכרים לעיל יוחמרו על ידי תוספת שליש עד למחצית העונש, אם:

(א) העבירה בוצעה על ידי שני אנשים או יותר, כדי להתגבר על ההתנגדות או שבצעו זממם, זה אחר זה.

(ב) הנתקף חלה במחלה מינית או הנתקפת הייתה בתולה ואיבדה את בתוליה.

(2) הביא מעשה ללא כוונת המבצע, למות הנתקף, כתוצאה מהתקיפה - לא יפחת העונש מ-10 שנות עבודת פרך.

(3) חטיפה

סעיף 302 החוטף אדם במרמה או בכח - זכר או נקבה - ובורח אתו למקום כל שהוא, ייענש כדלקמן:

(1) מאסר משנתיים עד שלוש שנים, אם הנחטף היה זכר ולא מלאו לו 15 שנה.

(2) עבודת פרך לתקופה (זמנית), אם הנחטף היה נקבה.

(3) עבודת פרך שלא תפח מחמש שנים, אם הנחטפת הייתה נשואה, בין אם מלאו לה 15 שנה ובין אם לאו.

(4) עבודת פרך שלא תפחת מ-10 שנים אם הנחטף היה זכר או נקבה ובוצע בהם אונס או חולל כבודם.

(5) עבודת פרך לתקופה שלא תפחת מ-10 שנים, אם הנחטפת הייתה אשר איש, שלא מלאו לה 15 שנה וביצעו בה בעילה.

(6) עבודת פרך לתקופה שלא תפחת מ-7 שנים, אם הנחטפת הייתה אשת איש, מלאו לה 15 שנים וביצעו בה בעילה.

סעיף 303 העביר החוטף את הנחטף מרצונו תוך 48 שעות למקום מבטחים והחזיר לו את חירותו, מבלי לבצע בו מעשה הפוגע בכבודו, ומבלי שביצע עבירה אחרת מסוג פשע או עוון, ייענש במאסר מחודש עד שנה.

(4) הפיתוי ופגיעה בכבוד המשפחה והכניסה למקומות המיוחדים לנשים

סעיף 304 (1) המרמה בתולה שמלאו לה 15 שנים ותוך הבטחת נישואים שולל את בתוליה, ומעשהו זה אינו מחייב עונש חמור יותר, דינו מאסר משלושה חודשים עד שנה ויחויב באחריות לבתוליה.

(2) הראיות הקבילות כדי להוכיח מרמה ע"י הבטחת נישואים הן הודאת הנאשם בפני שופט חוקר או בבית המשפט, וכן מסמכים או מכתבים.

(3) המסית אישה, בין אם היה לה בעל ובין אם לאו, לעזוב את ביתה כדי להצטרף לגבר זר, או המסכסך בינה לבין בעלה כדי לערער את קשרי הנישואין, דינו מאסר שלא יפחת משלושה חודשים.

סעיף 305 המבצע מעשה מגונה :

- (1) באדם שטרם מלאו לו 15 שנה, בין אם היה זכר או נקבה.
- (2) באשה או בחורה שמלאו לה 15 שנה או יותר, ללא הסכמתה. ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שנה.
- סעיף 306 המציג בפני נער שלא מלאו לו 15 שנה או בפני נקבה דבר הנוגד את המוסר, או פונה אליהם במילים בלתי מוסריות, דינו מאסר שלא יעלה על שישה חודשים או קנס שלא יעלה על 25 דינרים.
- סעיף 307 המתחזה כאישה ונכנס למקום המיועד לנשים, או שבעת המעשה מותרת בו הכניסה לנשים בלבד, דינו מאסר שלא יעלה על 6 חודשים.

הוראות כלליות

- (1) אם מבצע אחת העבירות הנזכרות בפרק זה וקורבן העבירה נישאו נישואי אמת, ייפסקו כל ההליכים, ואם הוצא פסק דין ביחס לתביעה יותלה העונש שנגזר על הנתבע.
- (2) לתביעה הכללית הזכות לפתוח מחדש את התביעה ולהוציא לפועל את העונש אם טרם עברו שלוש שנים מעת ביצוע העוון או חמש שנים מעת ביצוע הפשע באם הסתיימו הנישואין בגירוש האישה ללא סיבה מספקת.
- סעיף 308

פרק שני

שידול לזנות ועבירות נגד המוסר הכללי

(1) שידול לזנות

- "בית זנות" פירושו בפרק זה: כל בית, או חדר, או שורה של חדרים בכל בית בהם יושבות או מבקרות שתי נשים או יותר לשם ביצוע מעשי זנות.
- סעיף 309
- (1) ייגזר עונש מאסר לתקופה מחודש עד שלוש שנים וקנס מחמש דינרים עד לחמישים דינרים על המשדל או מנסה לשדל:
- (2) אישה למטה מבת עשרים שאינה זונה רגילה ושאינה ידועה כבעלת אופי בלתי מוסרי, לשכב שלא כחוק עם כל אדם אחר בין בתוך הממלכה או מחוצה לה, או
- (3) המשדל או מנסה לשדל אישה למען תהיה לזונה מופקרת לרבים בתוך הממלכה או מחוצה לה, או
- (4) המשדל או המנסה לשדל אישה לעזוב את הממלכה מתוך כוונה שתגור או תבקר תכופות בבית זנות במקום אחר שהוא, או
- (5) המשדל או מנסה לשדל כל אישה לעזוב את מקום מגוריה הרגיל בממלכה, כשמקום כזה אינו בית זנות, למען תגור או תבקר תכופות בבית זנות לצורך זנות, בין בממלכה או מחוצה לה, או
- (6) המשדל או מנסה לשדל כל אדם למטה מגיל חמש עשרה לשכב איתו משכב זכר.
- סעיף 311 ייגזר עונש מאסר לתקופה משנה עד לשלוש שנים על אדם:-

- (1) המשדל או מנסה לשדל באיומים ובהפחדות כל אישה לשכב עם אדם שלא כחוק בין בתוך הממלכה או מחוצה לה, או
- (2) המשדל בטענות או באמתלות כוזבות אישה, שאינה ידועה כזונה מופקרת לרבים או כאישה מושחתת, לשכב עם אדם שלא כחוק בתוך הממלכה או מחוצה לה, או
- (3) המשקה או גורם להשקאת כל אישה איזה סם, חומר, או דבר, מתוך כוונה לטמטם את הכרתה או להשתלט עליה כדי שתהיה על ידי כך אפשרות לאדם לבעול אישה כזאת, שלא כחוק.
- סעיף 312 ייגזר עונש מאסר עד לשישה חודשים, או בקנס עד למאה דינרים, או בשני העונשים יחד, על כל אדם:
- (1) המחזיק או מנהל בית זנות או מסייע או עוזר בהנהלתו, או
- (2) כשהוא השוכר של איזה בית או הממונה על איזה בית, מרשה בIODעין שאותו הבית או חלק מחלקיו ישמש כבית זנות, או
- (3) כשהוא בעל הבית של כל בית או סוכנו של בעל בית כזה, והוא משכיר בית כזה או כל חלק הימנו, מתוך ידיעה שבית כזה או כל חלק הימנו ישמש בית זנות, או משים עצמו בזדון צד לשימוש של הבית או של חלק הימנו כבית זנות.
- סעיף 313 (1) שוכר בית כל שהוא אשר התחייב בדין כי החזיק או ניהל במקום או בחלק כלשהו ממנו בית זנות, או כי פעל או עזר בהנהלתו, או כי הרשה בIODעין להשתמש במקום או בחלק כל שהוא ממנו, כבית זנות, רשאי בית המשפט להוציא פסק דין לביטול חוזה השכירות ופינוי המושכר ומסירתו לבעל הבית,
- (2) בעל בית אשר התחייב בדין כי עבר עבירה מן העבירות המוזכרות בפסקה (1) לעיל, רשאי בית המשפט לתת צו בנעילת אותו בית בהתאם לסעיף (35) מחוק זה.
- סעיף 314 כל אדם שבאפטרופסתו או בהשגחתו נמצא(ת) ילד(ה) שגילו(ה) בין השנה הששית לשנה השש עשרה, והוא מרשה לילד(ה) לדור או לבקר בבית זנות, ייגזר עליו עונש מאסר לתקופה עד לששה חודשים או בקנס עד לעשרים דינרים.
- סעיף 315 (1) כל גבר החי לגמרי, או במקצת, על רווחיה של זונה, ייענש במאסר לתקופה מששה חודשים עד לשנה.
- (2) כשהוכח שדבר חי יחד עם זונה או מצוי בקביעות בחברתה או אם הוכח שהשתמש בהשפעתו או בשליטתו על תנועותיה של זונה באופן המראה שהוא עוזר או מסייע בידה או מכריחה לזנות עם כל אדם אחר, או לזנות בכלל, יחשב אותו אדם, בלתי אם הוכיח לבית המשפט את ההיפך, כאילו הוא חי בIODעין על רווחיה של זונה.
- סעיף 316 כל אישה אשר נתברר שלצורך קבלת שכר, השפיעה על תנועותיה של זונה באופן המראה שהיא מסייעת בידה, או מכריחה אותה לזנות עם איזה אדם אחר, או לזנות בכלל, ייגזר עליה עונש מאסר לתקופה של עד שנה או בקנס עד לחמישים דינרים.
- סעיף 317 ייענש במאסר לתקופה מחודשיים עד לשנתיים כל המעכב אשה נגד רצונה:
- (1) בכל בית למען תשכב שלא כחוק עם כל אדם, בין עם איזה אדם מיוחד ובין עם אדם סתם, או-
- (2) בכל בית זנות.

סעיף 318 כשאשה נמצאת בבית לצורך משכב בלתי חוקי או בבית זנות, יחשב אדם כאילו עכבה באותו הבית או באותו בית הזנות אם, מתוך כוונה להכריחה או להניעה להשאר באותו הבית או אותו בית הזנות, הוא מנע מאשה כזאת כל לבוש או כל נכס אחר השייך לה.

(2) עבירות נגד המוסר הכללי

סעיף 319 ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים כל אדם:

- (1) המוכר, או המחזיק ברשותו לשם מכירה או הפצה, או המדפיס או המעתיק באופן אחר לשם מכירה, או הפצה כל חומר תועבה בין בדפוס או בכתב, או כל תמונת תועבה, צלום או דוגמה או כל חפץ אחר העשוי לגרום להשחתת המוסר, או
- (2) המציג לראווה או המפיץ לשם הצגה במקום ציבורי כל תמונה, צלום או דוגמה מתועבים או כל חפץ אחר העשוי לגרום להשחתת המוסר, או
- (3) המנהל או משתתף בכל עסק לשם מכירה או פרסום או הצגה של כל חומר תועבה, בדפוס או בכתב, או של כל תמונה, צילומים או דוגמאות או איזה חפצים אחרים העשויים לגרום להשחתת המוסר, או
- (4) המפרסם או המודיע ברבים באיזה אופן שהוא כי פלוני מתעסק במכירה, בהדפסה, בהעתקה, בהצגה או בהפצה של כל חומר תועבה או דבר תועבה כזה.

סעיף 320 כל העושה מעשה תגונה או סימן מגונה במקום ציבורי או באסיפה ציבורית או באופן שהמעשה עלול להיות נראה לאיש הנמצא במקום ציבורי ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.

פרק שלישי הפלות

סעיף 321 כל אשה אשר הביאה את עצמה לידי הפלה על ידי שימוש בכל אמצעי שהוא, או הרשתה שישתמשו כלפיה באמצעי כזה, ייגזר עליה עונש מאסר לתקופה מששה חודשים על לשלש שנים.

- (1) כל אדם המתכוון להביא אישה מרצונה לידי הפלה באיזה אמצעי שהוא, ייגזר עליו עונש מאסר לתקופה משנה עד לשלוש שנים.
- (2) ואם הביאה ההפלה או האמצעים שהשתמשו בהם להפלה לידי מות האישה, ייענש המבצע בעבודות פרך לתקופה זמנית שלא תפחת מחמש שנים.

סעיף 323 הגורם בזדון להפלתה של אישה בניגוד לרצונה, ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית שלא תעלה על עשר שנים.

- (1) לא יפחת העונש מעשר שנים אם גרמה ההפלה, או האמצעים שהשתמשו בהם להפלה, לידי מות האישה.

סעיף 324 תינהנה מצידוק מקל, כל אישה שהביאה את עצמה לידי הפלה לשם שמירה על כבודה וייהנה גם מאותו צידוק מקל המבצע את אחד העברות שצוינו בסעיפים (322 ו-323) לשם שמירת כבוד אחד צאצאיו או קרובותיו עד הדרגה השלישית.

סעיף 325- אם מבצע אחד העבירות שצוינו בפרק זה היה רופא, מנתח, רוקח או מיילדת, יתוסף לעונש שייגזר עוד שליש.

שער שמיני
פשעים ועונות נגד הגוף

פרק ראשון
(1) הריגה ורצח בכוונה תחילה

סעיף 326 ההורג אדם בכוונה - דינו 15 שנות עבודת פרך.

סעיף 327 בוצעה הריגה בכוונה תוך אחד מאלה:

- (1) כהכנה לבצע עבירה מסוג עוון, להקלה על ביצועה או לשם ביצועה, או כדי להקל על בריחת המסיתים לביצוע העבירה, או עושיה או המתערבים בה, על מנת שיתחמקו מעונשם;
- (2) כלפי פקיד בזמן מלוי תפקידו או עקב מה שעשה בתוקף תפקידו.
- (3) כלפי יותר מאיש אחד.
- (4) תוך התעללות בהרוג בצורה אכזרית לפני הריגתו. ייענש העבריין בעבודת פרך לכל חייו.

סעיף 328 ההורג בכוונה ייענש בעונש מוות, אם ביצע את המעשה:

- (1) בכוונה תחילה (מעשה זה ייקרא רצח בכוונה תחילה).
- (2) כהכנה לעשיית פשע, או כהקלה לעשייתו או ביצועו, או כדי להקל על בריחת המסיתים לפשע זה או בריחת מבצעי הפשע או המתערבים בעשייתו, או כדי לאפשר להם להתחמק מעונשים.
- (3) אם העבריין ביצע את הפשע נגד אחד מהוריו.

סעיף 329 כוונה תחילה - פירושה הכוונה שהוחלט עליה לפני המעשה לשם ביצוע עבירה מסוג עוון או פשע, כשמטרת המתכוון היא לפגוע באדם מסוים או בכל אדם סתם שיפגוש, בין אם הכוונה נובעת מאירוע כל שהוא או מתנית בתנאי מסוים.

סעיף 330 המכה או הפוצע אדם במכשיר שאין בו כדי לגרום למוות, או הנותן לו חומר מזיק ולא התכוון על ידי כך להרגו, אולם הנפגע מת כתוצאה מהפגיעה - דינו עבודת פרך שלא תפחת מחמש שנים.

סעיף 331 גרמה אישה במעשה או במחדל מכוון להריגת ולדה שלא מלאו לו שנה, בנסיבות המחייבות עונש מוות, אך, בית המשפט שוכנע שבזמן גרימת המוות לא חזרה לשליטה מלאה על חושיה כתוצאה מהלידה או כתוצאה מהנקה שלאחר הלידה, יוחלף עונש המוות במאסר לתקופה שלא תהיה פחותה מחמש שנים.

סעיף 332 כל אם הגורמת בזדון - לשם הימנעות מקלון, על ידי מעשה או נטישה, למות ילדה הבלתי חוקי לאחר היוולדו, תיענש במאסר לתקופה שלא תפחת מחמש שנים.

(2) חבלות בגוף האדם

סעיף 333 המכה אדם בכוונה, או הפוצע אותו, או המסב לו נזק על ידי שימוש בכוח, והתקיפה גורמת למחלה או להיעדרות מהעבודה לתקופה העולה על עשרים יום - דינו מאסר משלושה חדשים עד שלוש שנים.

סעיף 334 (1) אם לא נגרמה עקב המעשים המפורטים בסעיף הקודם מחלה כל שהיא ולא היעדרות מעבודה, או שנגרמה מחלה והיעדרות, אולם אלה פחותים מעשרים יום, ייענש העבריין במאסר לתקופה שלא תעלה על שנה או בקנס שלא יעלה על 25 דינרים או בשני העונשים יחד.

(2) אם עקב המעשים המפורטים בסעיף הקודם לא נגרמה מחלה או היעדרות מעבודה העולה על עשרה ימים, לא ינקטו הליכים משפטיים ללא תלונת הניזוק בכתב או בעל פה, ובמקרה כזה רשאי המתלונן לבטל את תלונתו בטרם יגיע בית המשפט לשלב הסופי. במקרה זה תבוטל תביעת הכלל.

סעיף 335 גרם המעשה לקטיעה, או להוצאת אבר, או קטיעת גפיים, או לשיתוק, או לשיתוק אחד מחושיו, או שגרם להשחתה חמורה של הגוף, או לנכות תמידית אחרת או למום תמידי - דינו של המבצע עבודת פרך לתקופה זמנית שלא תעלה על עשר שנים.

סעיף 336 מי שגרם במעשי אלימות או תקיפה הנזכרים בסעיף 333 להפלה של אישה הרה והוא יודע על הריונה, ייגזרו עליו עבודות פרך לתקופה זמנית שלא תעלה על עשר שנים.

סעיף 337 יוחמר בעונשים שצוינו בסעיפים 333, 334, 335 עד כי יוסף להם משליש עד חצי, אם המעשה בוצע באופן שפורט בסעיפים 327 ו-328.

סעיף 338 השתתפו מספר אנשים בקטטה שכתוצאה ממנה נגרמה הריגה, או שיתוק אבר, או פציעה או נזק לאחד האנשים, ולא ניתן לזהות או לגלות את המבצע הישיר עצמו, ייענש כל אחד שהשתתף בקטטה שכתוצאה ממנה נגרם מוות, או שיתוק האבר, הפציעה או הנזק - בעונש הקבוע בחוק לאותו המעשה תוך הפחתה עד למחיצתו. אם הפשע שבוצע מחייב עונש מוות או מאסר עולם עם עבודת פרך, ייענש כל משתתף במעשים שגרמו לתוצאות הנ"ל לעבודת פרך לתקופה (זמנית) שלא תפחת מעשר שנים.

סעיף 339 (א) המשדל אדם אחר שיאבד עצמו לדעת או המסייע לו כך באחד הדרכים הנזכרות בסעיף (80), ייגזר עליו עונש מאסר לתקופה זמנית.

(ב) אם ההתאבדות נשארה בשלב הכנה, ייענש אותו אדם במאסר לתקופה משלושה חודשים עד לשנתיים, ויהיה עד שלוש שנים אם נבע מהמעשה נזק או מום תמידיים.

(3) הצטדקות בהריגה

סעיף 340 (1) ייהנה מהצטדקות משחררת, כל אדם המפתיע את אשתו או האסורה עליו כדין כשהיא שוכבת עם אדם אחר וניגש להריגתם, פציעתם או חבלתם, שניהם או אחד מהם.

(2) ייהנה מבצע ההריגה, הפציעה, או החבלה מהצטדקות מקלה אם הפתיע את אשתו או אחד מהוריו, צאצאיו או אחיותיו עם אדם אחר כשהם שוכבים במיטה שלא כחוק.

המעשים הבאים יראו אותם כהגנה חוקית:

סעיף 341

(1) מעשה הריגה, פציעה או איזה מעשה מזיק אחר לשם הגנה עצמית, הגנה על כבוד עצמי, או הגנה על חיי הזולת וכבודו בתנאי:

(א) שההגנה תבוצע בזמן ביצוע התוקפנות.

(ב) שהתוקפנות היא בלתי מוצדקת.

(ג) שאין ביכולת קורבן התקיפה להינצל מהתוקפנות אלא על-ידי מעשה ההריגה, הפציעה או המעשה המזיק.

(2) מעשה הריגה, פציעה או איזה מעשה מזיק אחר לשם הגנה על רכוש עצמי או רכוש אחר שהופקד למשמורת בתנאי:

(א) שההגנה תבוצע בזמן הגזילה או הגניבה המלווים במעשיה אלימות, או-

(ב) שהגניבה תביא לנזק עצום הגורמת לאובדן השליטה של האיש הנגנב ונשאר אובד עצות, אף על פי שלא הייתה הגניבה מלווה במעשי אלימות. ואם לא היה בשני המקרים הנזכרים לעיל אפשרות להרחיק את הגנבים והגזלנים והחזרת הרכוש אלא על-ידי מעשה ההריגה, הפציעה או המעשה המזיק.

יראו כהגנה ליגאלית כל מעשה הריגה, פציעה או איזה מעשה מזיק אחר שבוצע כדי להרחיק אדם שנכנס או ניסה להיכנס בלילה לתוך בית מאוכלס או לתוך דירת מגורים כפי שהוגדר בסעיף השני, על ידי טיפוס על גדר או קיר או על ידי קדיחתם, שבירתם או על ידי שימוש במפתחות מזוייפים או במכשירים מיוחדים ואם בוצעה התוקפנות ביום לא ייהנה המבצע אלא מהצטדקות מקלה בהתאם לסעיף 97.

סעיף 342

(4) הריגה או חבלה גופנית שלא בכוונה

הגורם למותו של אחר כתוצאה מרשלנות, או חוסר זהירות או אי מלוי חוק או תקנות דינו מאסר משישה חודשים עד שלוש שנים.

סעיף 343

(1) אם כתוצאה מטעות העברין נגרמה רק חבלה לפי הסעיפים 333, 335 - דינו מאבר מחודש עד שנה או קנס מ- 5 דינרים עד 50 דינרים.

סעיף 344

(2) דין כל חבלה אחרת שלא בכוונה, מאסר שלא יעלה על ששה חודשים או קנס עד 20 דינר.

(3) יועמדו ההליכים בקשר לתביעת האדם הנפגע אם לא נבע מהחבלה שום מחלה או בטלה מהעבודה לתקופה העולה על עשרה ימים, ויהיה לויתור התובע מתביעתו אותה הפרוצדורה שפורטה בסעיף (334).

(5) הריגה וחבלה גופנית הנובעת ממספר סיבות

סעיף 345 אם נגרם מוות או פגיעה מתוך כוונה, אולם התוצאה באה מתוך סיבות שלא היו ידועות לתוקף ולא היו קשורות במעשהו או שהצטרפה סיבה נפרדת - דינו כדלקמן:

(1) עבודת פרך לתקופה שלא תפחת מ-10 שנים, אם מעשהו מחייב עונש מוות או מאסר עולם עם עבודת פרך;

(2) הפחתת כל עונש בלתי קצוב אחר עד למחציתו, אם מעשהו מחייב עונש אחר מעונש מוות או מאסר עולם עם עבודת פרך.

פרק שני

עבירות כלפי חופש האדם וכבודו

(1) גזילת החופש

סעיף 346 כל האוסר או כולא אדם שלא כחוק, ייגזר עליו עונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שנה או קנס שלא יעלה על חמישים דינרים, אם הוציא לפועל את המאסר הבלתי חוקי על ידי כך שהעמיד פנים כאילו הוא מכהן בתפקיד רשמי, או שהתחזה כמי שיש לו כתב הרשאה חוקי כדי לעצור את אותו אדם – ייענש במאסר לתקופה משישה חודשים עד לשנתיים, ואם בוצעו המעשים האלה נגד פקיד בעת מילוי תפקידו או בגלל מעשיו בעת מילוי תפקידו יהיה העונש משישה חודשים עד לשלול שנים.

(2) הפרת האיסור להיכנס לבתים

סעיף 347 כל הנכנס לבית מגוריו של אחר או למקום המחובר אליו, בניגוד לרצונו של בעל המקום וכל מי שנשאר במקומות הנ"ל בניגוד לרצונו של בעל הזכות להרחקתו משם – דינו מאסר שלא יעלה על שישה חודשים.

(2) אם בוצע המעשה בלילה או על ידי שימוש בכח כלפי אנשים, או על ידי שבירה או על ידי שימוש בנשק, או בוצע על ידי מספר אנשים בצוותא:-
דינו מחודש עד שנה אחת מאסר.

(3) לא יינקטו צעדים לגבי הנזכר בסעיף קטן (1), אלא אם הוגשה תלונה על ידי הצד הנפגע.

סעיף 348 המסיג גבול על ידי שבירה או יל ידי שימוש בכח כלפי אנשים במקומות שלא הוזכרו בסעיף הקודם והשייכים לזולת ואין הכניסה אליהם מותרת לרבים, או נשאר שם בניגוד לרצון בעל הזכות להרחיקו משם - דינו מאסר עד שבוע או קנס עד 10 דינרים.

(2) לא ינקטו צעדים נגד העבריין, אלא על יסוד תלונה של הצד הנפגע.

(3) האיום

- סעיף 349 (1) המאיים על אחר על ידי שליפת נשק כלפיו - דינו מאסר שלא יעלה על ששה חודשים.
- (2) אם הנשק היה חס והמאיים השתמש בו - דינו מאסר מחודשיים עד שנה.
- סעיף 350 המאיים על אחד בפשע שעונשו מוות או מאסר עולם עם עבודת פרך או עבודת פרך זמנית או לתקפה של חמש עשרה שנים, בים אם באמצעות מכתב סגור ובין אם באמצעות אדם שלישי, ולאיום זה נתלוותה תביעה לעשות מעשה, אפילו בוא חוקי, או להימנע מעשייתו, דינו מאסר משה חודשים עד שלוש שנים.
- סעיף 351 אם לא נתלוותה לאיום באחד הפשעים הנ"ל תביעה כאמור, או שנתלוותה התביעה, אולם נמסרה בעל פה ושלא באמצעות אדם אחר – דינו מאסר מחודש עד שנתיים.
- סעיף 352 המאיים בפשע שהוא קל מהפשעים הנזכרים בסעיף 350, ובאחד האמצעים המפורטים באותו סעיף עצמו, - דינו מאסר עד שנה.
- סעיף 353 על איום לביצוע עוון, באמצעות כתב או באמצעות אדם שלישי יוטל עונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים.
- סעיף 354 כל איום אחר על גרימת נזק או פגיעה בלתי חוקיים, אם על ידי דיבור או על ידי שימוש באחד האמצעים הנזכרים בסעיף (73), והעלולים להשפיע על רוח קרבן העבירה השפעה הגדולה, ייענש על פי תביעה במאסר עד לשבוע ימים או בקנס שאינו עולה על חמישה דינרים.

(4) גילוי סודות

- סעיף 355 ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים כל אדם :-
- (1) המשיג בתוקף תפקידו או משרתו הרשמית, סודות רשמיים ומגלה סודות אלו למי שאין לו סמכות לדעת אותן, או למי שתפקידו אינו דורש את ידיעתן לטובת הציבור.
- (2) בעת מילוי תפקיד רשמי או שירות ממשלתי השאיר בחזקתו מסמכים סודיים או צילומים, כתבי יד, דוגמות או העתקיהם בלי רשות לכך או מבלי שתפקידו יחייב את זאת.
- (3) בתוקף מקצועו ידע איזה סוד וגילה אותו, בלי צידוק חוקי.
- סעיף 356 (1) ייגזר עונש מאסר מחודש עד לשנה על כל אדם העובד במשרד הדואר והטלגרף והמשתמש לרעה בתפקידו על ידי פתיחת מכתב סגור, השחתתו, גניבתו או גילוי תוכנו לאדם שאינו הנמען.
- (2) ייגזר עונש מאסר לתקופה של ששה חודשים או בקנס עד לעשרים דינרים על כל אדם העובד בשירות הטלפונים וגילה לאחרים תוכן שיחה טלפונית שנודעה לו בעת מילוי תפקידו.
- סעיף 357 כל אדם המשחית או הפותח בזדון מכתב או מברק שלא נשלחו לו ייענש בקנס שלא יעלה על חמישה דינרים.

(5) הוצאת שם רע דיבה והשפלה

סעיף 358 ייענש כל אדם המוציא שם רע באחד האופנים המפורטים בסעיף (188) במאסר לתקופה מחודשיים עד שנה.

סעיף 359 ייענש המוציא דיבה על אחד האנשים ובאחד האופנים הנזכרים בסעיפים (188 ו-189) ועל השפלה הנעשית באחד האופנים המצוינים בסעיף (190) במאסר לתקופה משבוע עד לשלושה חודשים או בקנס מחמישה דינרים עד לעשרים וחמישה דינרים.

סעיף 360 המשפיל אדם לא על ידי הוצאת שם רע ולא על ידי הוצאת דיבה אלא באמצעות הדיבור פנים אל פנים או באמצעות המכתב הנשלח אליו או המכוון להביא אותו לידיעתו, או באמצעות ניבול הפה או סימן מיוחד או יחס גס - ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על חודש או בקנס שלא יעלה על עשרה דינרים.

סעיף 361 הזורק צואה ודבר בחזקת טמא על אדם - ייענש במאסר לתקופה משישה חודשים עד לשנה ובקנס מעשרים דינרים עד לחמישים דינרים.

הוראות כלליות

סעיף 362 אין להרשות למוציא שם רע או מוציא דיבה הצדקות על ידי הוכחות נכונות המעשה נושא שם הרע או הדיבה או נכונות הדברים אלא אם היה, נושא שם הרע או הדיבה, נחשב על פי החוק כאחד העבירות, וייהפך מוציא הדיבה למוציא שם רע אם ביטא את מונחי הדיבה בצורה המאפשרת יחוד או יחוס לדבר מסוים, ואז פתיחת ההליכים יהיו על פי סעיפי הוצאת שם רע.

סעיף 363 אם קרבן ההשפלה הוא שהביא לעצמו את ההשפלה על ידי מעשה בלתי חוקי, או קיבל את ההשפלה ברצון, או החזיר בהשפלה דומה, רשאי בית המשפט להוריד את עונש שני הצדדים או את עונש אחד מהם משליש עד לשני שלישים או לבטלו כליל, אם העונש שנגזר היה בעבור הוצאת שם רע, הוצאת דיבה או השפלה.

סעיף 364 התביעה בעבור הוצאת שם רע, הוצאת דיבה או השפלה מותנית בתביעתו האישית של קורבן העבירה.

סעיף 365 התובע אישית ידרוש בתביעתו פיצויים בעבור הוצאת שם רע, דיבה או השפלה כפי שהוא מעריך, על הנזקים האישיים שנגרמו לו, ולבית המשפט הרשות להאריך את גובה הפיצויים לפי מהות העבירה והשפעתה על קרבן המעשה ועל פי מעמדו החברתי.

סעיף 366 אם הוצאת שם רע או הוצאת דיבה היו נגד הנפטר, רשאים יורשיו בלבד להגיש תביעה משפטית.

סעיף 367 במקרים אשר תוכך בהם, עבירת הוצאת הדיבה, שם הרע או השפלה, העונש יבוטל בהתאם לסעיף 363.

שער תשיעי
עבירות המסכנות את הכלל

פרק ראשון
הצתה

- סעיף 368 (1) ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית שלא תפחת משבע שנים כל אדם:
- המשלח אש בזדון בבניינים, בבתי חרושת, בבתי מלאכה, במחסנים או בבתי מאוכלסים או בלתי מאוכלסים, הנמצאים בעיר או בכפר, או
- (2) בקרונות הרכבת או ברכב המוביל אדם או יותר שאינו העבריין, או בקרונות המחוברים לקטר ושבהם אדם או יותר, או
- (3) בכל ספינה שטה או עוגנת באחד הנמלים, או
- (4) בכל מטוס טס או חונה בשדה תעופה, ואין נפקא מינה אם זה רכוש או לא, או
- (5) בבניינים מאוכלסים או מיועדים למגורים והנמצאים מחוץ למקומות מאוכלסים, ואין נפקא מינה אם זה רכוש או לא.
- סעיף 369 ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית כל אדם המשלח אש בזדון:
- (1) בחורשות או ביערות עצים לחטיבה של אחרים, או בפרדסים או ביבולים לפני קצירתם.
- (2) בחורשות או ביערות עצים לחטיבה או בפרדסים או ביבולים שהם רכוש הפרטי ושמהם התפשטה האש לרכוש של אחרים וגרמה לו נזק.
- סעיף 370 ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית כל אדם המשלח אש בזדון בבניינים בלתי מאוכלסים ואינם משמשים למגורים והנמצאים במקומות מחוץ לאזורים מאוכלסים, או ביבולים או בערימות קש או בערמות חציר או בערימות או חבילות עצים לתדלוק בין אם היו הדברים האלה רכוש הפרטי שממנה התפשטה האש לרכוש אחרים ובין עם לאו.
- סעיף 371 כל המשלח אש מלבד למה שנזכר לעיל בכוונה להסב נזק חומרי לאחרים או לזכות בשלל בלתי חוקי לעצמו או לאחרים, ייענש במאסר או בקנס.
- סעיף 372 אם כתוצאה מהשרפה נפטר איזה אדם, ייענש משלח האש בעונש מוות במקרים שצוינו בסעיפים (368 ו- 369) מאסר עולם עם עבודת פרך במקרים שצוינו בסעיפים (370 ו- 371).
- סעיף 373 יחולו הוראות הסעיפים הקודמים ובאותם התנאים על כל אדם המשחית ולו באופן חלקי את אחד הפריטים הנזכרים בהם על ידי שימוש בחומר נפץ.
- סעיף 374 כל מי שגרם על ידי רשלנות, אי תשומת ליבו או אי מילויו אחרי הוראות החוקים והתקנות, לשריפת איזה דבר שהוא קניין הזולת, ייענש במאסר לתקופה עד לשנה או בקנס עד לחמישים דינרים.

- סעיף 375 (1) ייענש במאסר משבוע עד לשנה או בקנס שאינו עולה על חמישים דינרים כל אדם המסלק מכשיר שהותקן לכיבוי אש או החליף את מקומו או הוציאו מכלל שימוש.
- (2) ייענש באותו עונש מי שחייב בתוקף החוק והתקנות לרכוש מכשיר לכיבוי אש והזניח את התקנתו כנהוג או השאירו בלתי ראוי לשימוש.

פרק שני

פגיעה בדרכי התחבורה הציבוריים ובמפעלים התעשייתיים

(1) דרכי התעבורה והתחבורה

- סעיף 376 ההורס בזדון דרך ציבורית, גשר, מפעל ציבור, או הסב להם נזק ייענש במאסר עד לשנה ואם כתוצאה ממעשהו נשקפה סכנה לביטחון התעבורה, ייענש במאסר מחודש עד לשנתיים.
- סעיף 377 המוציא מכלל שימוש מסילת ברזל או מכונות לתנועה ואיתות, או המטיל איזה דבר המעכב את פעולתן או המשתמש בשיטה מסוימת בכדי לגרום התנגשות בין רכבות או סטייתן מהמסילות – ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית.
- סעיף 378 (1) ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית אדם שניפץ או השבית מכונות האיתות או השתמש בסימנים מטעים או איזו שיטה מיוחדת במטרה להטבעת ספינה או הפלת מטוס.
- (2) אם כתוצאה מהמעשה טבעה הספינה או הופל המטוס – ייגזר עונש מאסר לתקופה של עשר שנים לפחות.
- סעיף 379 (1) המנתק בזדון את קשר הטלגרף או את שיחות הטלפון או שידורי הרדיו על ידי הסבת נזקים למכונות וליקויים או באיזה אמצעי אחר ייענש במאסר לתקופה משלושה חודשים עד לשנתיים.
- (2) אם כתוצאה מהמעשה נשקפה סכנה לביטחון הציבור, ייענש במאסר לתקופה משישה חודשים עד לשנתיים.
- סעיף 380 ייענש בעבודות פרך לתקופה זמנית כל אדם:
- (1) המנתק בעת מהומה או מרד מזוין שיראו בממלכה קו, או יותר, מקווי הטלפון או הטלגרף או המשבית את מכשירי השידור או המוציא אותם באיזה אופן שהוא מכלל שימוש או המשתלט עליהם במעשי אלימות או במעשה אחר עד כדי גרימת ניתוק השיחות והקשר בין פקידי הממשלה, בין האנשים ובין עצמם והשבחת השידור.
- (2) מונע על ידי מעשי אלימות את תיקון קווי הטלפון או הטלגרף או את מכשירי השידור.
- סעיף 381 יתווסף לעונשים שזכרו בסעיפים הקודמים החצי, אם נפגע אחד האנשים במום, וייגזר עונש מוות אם גרם המעשה למות אחד האנשים.
- סעיף 382 מי שגרם בשגגה להרס ולחורבן ובשאר מעשים שזכרו בסעיפים הקודמים, ייענש במאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים.

(2) מעשים הפוגעים בתעשייה

סעיף 383 כל תעשיין או בעל בית מלאכה המזניח התקנת מכשירים או סימנים כדי למנוע תאונות עבודה או שהוא השאירם בצורה בלתי ראויה לשימוש - ייענש במאסר לתקופה מחודש עד לשנתיים או בקנס מעשרה דינרים עד לחמישים דינרים.

סעיף 384 הגורם על ידי אי זהירות או רשלנות או אי מילוי אחרי הוראות החוקים והתקנות להשבתת המכשירים והסימנים הנזכרים לעיל, ייענש במאסר לתקופה שאינה עולה על שישה חודשים.

סעיף 385 (1) העוקר בזדון אחד מהמכשירים האלה או המוציא אותם מכלל שימוש - ייענש במאסר לתקופה משלושה חודשים עד לשנתיים.

(2) יוטלו עבודות פרך לתקופה זמנית אם נגרם על ידי המעשה תאונה חמורה ובעבודות פרך עם מאסר עולם אם נגרמו אבידות בנפש.

**פרק שלישי
זיוף מצרכים**

סעיף 386 (1) ייענש במאסר מחודש עד לשנה ובקנס מחמישה דינרים עד לחמישים דינרים או באחד העונשים האלה כל אדם:

(א) המזייף מצרכים המיועדים להזנת האדם או בעלי החיים, או תרופות או משקאות, תוצרת תעשייתית, חקלאית או טבעית המיועדת למכירה.

(ב) המציע תוצרת או מצרכים הנזכרים לעיל לשם מכירה או מכירתם ביודעין שהם מזויפים או מקולקלים.

(ג) המציע תוצרת העלולה לגרום לזיוף מצרכים לשם מכירה, או מכירתה ביודעין את אופן שימושה.

(ד) המסית באחד האמצעים המצויינים בסעיף (80) על השימוש בתוצרת או המצרכים הנזכרים לעיל.

(2) אם חזר העבריין פעם נוספת על המעשה, ייאסר עליו לעסוק בעסק שהיה אמצעי לביצוע העבירה.

סעיף 387 אם התוצרת או המצרכים המזויפים או המקולקלים מזיקים לבריאות האדם או לבעלי החיים, ייגזר עונש מאסר לתקופה משלושה חודשים עד לשנתיים ובקנס מחמישה דינרים עד לחמישים דינרים. העונשים האלו יוטלו למרות שהקונה או הצרכן יודע מהזיוף או הקלקול המזיקים.

סעיף 388 ייענש בקנס שלא יעלה על עשרה דינרים או במאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים או בשני העונשים יחד, מי שרכש או החזיק ברשותו באיזה מקום שהוא, בלי סיבה חוקית, תוצרת מאכל או משקה לאחר שנהפכה למזיקה לבריאות או בלתי ראויה לאכילה או לשתיה כשהוא יודע או יש לו יסוד להאמין שהמאכל או המשקה מזיקים לבריאות או אינם ראויים לאכילה או לשתיה.

שער עשירי
עבירות פשיטת יד, שכרות, ומשחקי קוביה

פרק ראשון
פושטי יד

- סעיף 389 - כל אדם -
- (1) המתנהג באופן פרוע ובלתי צנוע בכל מקום ציבורי.
 - (2) פושט יד או מקבץ נדבות כשהוא מגלה פצעים או מומים או כשהוא משתמש בכל אמצעי אחר בין אם היה נודד ובין אם היה יושב במקום ציבורי, או כשהוא מוביל ילד למטה מגיל שש עשרה כדי לפשוט יד ולקבץ נדבות או כשהוא משדלו לכך.
 - (3) מי שנמצא משוטט ממקום למקום בתור מקבץ נדבות וצדקה ומשתדל לקבל נדבות מאיזה מישהו בכל אמתלא כוזבת.
 - (4) מי שמתנהג בכל מקום ציבורי בצורה העשויה לגרום להפרת השלום.
 - (5) מי שנמצא משוטט בכל מקום או בקרבתו או בכל דרך או דרך מלך או בכל מקום הנמצא בסביבתם או בכל מקום ציבורי בזמן ובנסיבות שיש בהם כדי להביא לכלל מסקנה שהוא נמצא שם לשם מטרה בלתי חוקית או פרועה.
יהיה צפוי למאסר לתקופה שאינה עולה על שלושה חודשים לעבירה הראשונה, ולבית המשפט ההחלטה לסדרו בכל מוסד שנקבע על ידי שר העניינים הסוציאליים לטיפול בפושטי יד לתקופה שלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים.
אך שר העניינים הסוציאליים רשאי באיזה זמן מהזמנים לשחרר כל אדם שסודר במוסד על פי סעיף זה לפי התנאים שימצא אותם לנכון, והוא רשאי לצוות להחזיר אותו אדם למוסד הנזכר להשלמת התקופה שנגזרה עליו אם הופרו התנאים שנקבעו לו, ואם נעשתה עבירה בפעם השנייה או יותר יהיה צפוי למאסר לתקופה שלא תעלה על שנה אחת.

פרק שני
שכרות ושימוש בסמים

- סעיף 390 - כל האשם, בעודו שיכור בכל מקום ציבורי, בהתנהגות פרועה או המדריכה את מנוחת הציבור, יהיה צפוי לקנס שלא יעלה על עשרה דינר או במאסר עד לשבוע ימים.
- סעיף 391 - כל המספק משקאות משכרים לאדם שהנהו כבר שיכור, או לכל אדם הנראה כפחות מבן שמונה עשרה, יהיה צפוי לקנס עד לעשרה דינרים.
- סעיף 392 -
- (1) אם האדם המספק את המשקאות המשכרים הנה הוא בעליו של כל בית מרוזח, או אם הוא עובד בכל בית עסק כזה, יהיה צפוי למאסר עד לחודש או בקנס עד לעשרה דינרים.
 - (2) אם חזר על המעשה יהיה צפוי לסגירת בית העסק לתקופה הנראית לבית המשפט.

פרק שלישי
משחקי קובייה

- סעיף 393 (1) כל אדם שהינו הבעל או המחזיק או המשתמש בכל בית או חדר או מקום והוא פותחם, מנעלם או משתמש בהם לשם משחק בלתי חוקי בקובייה, וכל אדם שהינו הבעל או המחזיק בכל בית או חדר או מקום והוא מרשה ביודעין ובזדון שכל אדם אחר יפתח אותו, ינהלו או ישתמש בו למטרה האמורה לעיל, וכל אדם שבידו מסורים הפיקוח או ההנהלה על בית, חדר או מקום שפתחוהו, מנהלים אותו או משתמשים בו למטרה האמורה או העוזר באיזה אופן שהוא להנהלת העסק של אותו בית או אותו חדר או אותו המקום למטרה האמורה, הרי יהא דינו של אותו אדם כדין מנהל בית פומבי למשחק בקובייה.
- סעיף 394 (2) בסעיף זה "משחק בלתי חוקי בקובייה" כולל כל משחק בקלפים שאינו משחק הדורש הבנה שכלית (השדה), וכל משחק שאפשרויות הזכייה וההפסד שבו אינן נוחות במידה שווה לכל המשחקים, לרבות שומר הקופה (הבנקאי) או אדם אחר או בני אדם אחרים המנהלים את המשחק או שנגדם משחקים או מתערבים המשחקים האחרים.
- סעיף 395 כל המנהל בית פומבי למשחק קובייה - יהיה צפוי למאסר עד שישה חודשים ובקנס עד חמישים דינרים.
- סעיף 396 כל אדם, מחוץ לאלה הנוכרים בסעיף קטן (1) מסעיף (393), שנמצא בבית פומבי למשחק בקובייה, יחשב מלבד אם הוכח ההפך, שהיה שם לצורך משחק בלתי חוקי בקובייה ויהיה צפוי לקנס שאינו עולה על חמישה דינרים על העבירה הראשונה בקנס שאינו עולה על עשרה דינרים או במאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים או בשני העונשים גם יחד על כל עבירה שלאחריה.
- סעיף 397 (1) כל מכשיר, מכונה או דבר המשמשים או לכאורה משמשים לשם משחק בלתי חוקי והם נמצאו בכל בית, חדר או מקום המוחזק או המשתמשים בו לשם משחק בלתי חוקי בקובייה, יכול כל מפקח ממפקחי המשטרה או הגינדרמה לתפוס אותם ולאחר שפיטת אדם בקשר עם החזקתו או שימושו של הבית או החדר או המקום בניגוד להוראות חוק זה, יכול בית המשפט ליתן צו בעניין החרמתם או השמדתם או החזרתם של המכשיר, המכונה או הדבר, ככל אשר ייטב, בעיני בית המשפט.
- סעיף 397 (2) כל הפותח או מנהל מקום המשמש לסידור הגרלה מאיזו מין שהוא, או המשתמש במקום כזה, יהיה צפוי לעונש מאסר עד לשישה חודשים או בקנס עד לחמישים דינרים.
- (2) כל אדם המדפיס או מפרסם או גורם להדפסתה או לפרסומה של כל מודעה על כל הגרלה או בקשר איתה או בדבר מכירת כל כרטיס, או פתק הגרלה או בדבר חלק מכרטיס או פתק הגרלה או בקשר איתה או המוכר, המציע למכירה כל כרטיס כזה או כל פתק הגרלה כזאת יהיה צפוי לקנס שאינו עולה על חמישים דינרים.

- (3) בסעיף זה המונח "הגרלה" כולל כל שיטה או תכסיס למכירת נכסים, נתינתם, העברתם או חלוקתם התלויות בזכייה בגורל או הנגרלות על ידו, בין על ידי הטלה של קוביות או על ידי העלאת כרטיסים, פתקאות, גורלות, מספרים או ספרות או על ידי הנעת גלגל או על ידי בעל חי מעולף או בכל אופן אחר שהוא.
- (4) הוראות סעיף זה לא תחולנה על כל הגרלה שלשם סידורה נתקבלה תחילה רשות מאת הרשות המוסכמת.
- סעיף 398 מי שנמצא כמנהל בית או חדר או מספר של חדרים או של איזה מקום שנזכרו בסעיפים (393 ו-397) מחוק זה, בין אם הוא גבר או בין אם היא אישה, וכל המתנהג כמנהל של אותו מקום או כאדם שבהשגחתו ובטיפולו מצוי אותו מקום, דינו כבעל מקום כזה, בין הוא בעלו האמיתי ובין אם לא.

שער אחד עשר
עבירות נגד הרכוש

פרק ראשון
גניבה

- (1) "גניבה" פירושה נטילת רכוש מטלטל של הזולת ללא הסכמתו. סעיף 399
- (2) "נטילת רכוש" פירושה למנוע מבעל החפץ מלהשתמש בו על ידי סילוקו ממקומו, העברתו, - ואם היה החפץ קשור לרכוש דלא נידי הסרתו תוך הפרדה מלאה והעברתו.
- (3) בעלות על רכוש כוללת גם חזקה.
- סעיף 400 בוצעה גניבה ונתמלאו כל חמשת התנאים הבאים, ייענש העבריין במאסר עולם עם עבודות פרך, או עבודות פרך לתקופה זמנית, שלא תפחת מחמש עשרה שנים:
- (1) הגניבה בוצעה בלילה.
- (2) השתתפו בה שני אנשים או יותר.
- (3) אחד המבצעים או יותר נשאו נשק גלוי או מוסתר.
- (4) בוצעה כניסה למקום המיועד למגורי אנשים או למקום המחובר למקום מגורים, או הכולל מקום מגורים, על ידי הריסת קיר או על ידי טיפוס על גדר או על ידי שבירה או עקירת דלת או על ידי פתיחת מנעולים במפתחות מותאמים או במכשירים מיוחדים או על ידי התחזות כפקיד או על ידי לבישת מדיו וסמניו או על ידי טענת הסתייעות ב"צו" מאת השלטון;
- (5) הגנב או הגנבים איימו או השתמשו בכל כלפי האנשים בין להכנת הפשע, להקת ביצועו ובין לשם הבטחת בריחתם של העבריינים או כדי להשתלט על הרכוש הגנוב.
- סעיף 401 בוצעה גניבה ונתמלאו כל התנאים המפורטים מטה, ייענש העבריין בעבודת פרך לתקופה זמנית שלא תפחת מחמש שנים
- (א) הגניבה בוצעה בלילה;
- (ב) השתתפו בה שני אנשים או יותר

(ג) אחד המבצעים או יותר איימו בנשק או בשימוש בכוח כלפי אנשים, בין אם לשם הכנת הפשע או להקלת ביצועו ובין אם לשם הבטחת בריחת המבצעים או לשם השתלטות על הרכוש הגנוב; גרם השימוש בכוח לחבלה או לפגיעה, דינו של העבריין עבודת פרך לתקופה זמנית שלא תפחת מ-10 שנים.

(2) בוצעה הגניבה ביום או על ידי איש אחד, ייענש העבריין לעבודת פרך לתקופה זמנית, גרם השימוש בכוח לחבלה או פגיעה, ייענש העבריין לעבודת פרך לתקופה זמנית שלא תפחת מחמש שנים, בוצעה הגניבה בנסיבות המתוארות בפסקה (1) לסעיף זה, (בלילה), ייענש העבריין לעבודת פרך שלא תפחת מעשר שנים.

סעיף 402 המבצע שוד בדרך ציבורית ייענש כדלקמן:

(1) בוצע השוד לאור היום ע"י שני אנשים או יותר, תוך שימוש בכוח- דינו של העבריין לא יפחת מחמש שנים.

(2) בוצע השוד בלילה ע"י שני אנשים או יותר, תוך שימוש בכוח והיה אחד או יותר מהם חמושים, דינו של העבריין לא יפחת מעשר שנים.

(3) בוצע השוד כמתואר בפסקה (2) והשימוש בכוח גרם לחבלה או פגיעה- דינו של העבריין מאסר עולם עם עבודת פרך.

סעיף 403 (1) בוצע השוד תוך שימוש בכוח כלפי אנשים, בין אם כדי להכין הפשע או להקל על ביצועו ובין כדי להבטיח בריחת הפושעים או השתלטות על הרכוש, דינו של העבריין לא יפחת מחמש שנים.

(2) בוצע השוד על ידי איש אחד, בין אם לאור היום ובין אם בלילה, ייענש העבריין בעבודת פרך לתקופה זמנית.

סעיף 404 בוצעה גניבה ונתמלא אחד התנאים הבאים:

(1) במקומות נעולים ומגודרים, בין אם המקומות מאוכלסים ובין אם לאו, בין אם הם קשורים במקומות מאוכלסים או לאו, על ידי פריצת קיר או על ידי טיפוס על קיר, על ידי שבירת דלת או חלון או על ידי פתיחתם במכשיר מיוחד או במפתחות מותאמים, או

(2) על ידי שבירת דלתות החדרים או קופות פלדה או ארונות נעולים הנמצאים במקומות מאוכלסים או בלתי מאוכלסים, או על ידי פתיחתם במכשיר מיוחד או במפתח מותאם, אף אם לא הגיע אליהם על ידי פתיחת קיר או טיפוס או פתיחת המנעולים במכשיר מיוחד או מפתח מותאם. ייענש העבריין בעבודת פרך לתקופה זמנית.

סעיף 405 המבצע גניבה בזמן מרד או בעת מהומות או מלחמה או שריפה, או טביעת אונייה או בעת אסון אחר דינו עבודת פרך.

סעיף 406 הגונב באחד התנאים כדלקמן:

(1) (א) הגניבה בוצעה בלילה והשתתפו בה יותר מאיש אחד

(ב) הגניבה בוצעה על ידי איש אחד, בשעות הלילה, במקום מאוכלס או בבית תפילה;

- (ג) הגניבה בוצעה ביום על ידי שנים או יותר במקום מאוכלס או במקום תפילה - דינו של העבריין מאסר משנה עד שלוש שנים.
- (2) היה הגנב נושא נשק גלוי או מוסתר, גם אם המקום אינו מאוכלס והגניבה לא בוצעה בלילה ולא השתתפו בה אלא איש אחד, - דינו מאסר משנה עד שלוש שנים.
- (3) (א) כשהגנב הוא משרת בשכר וגונב רכוש מעבידו או רכוש של אדם שבא לבית מעבידו, או רכושו של בעל הבית אשר אליו הלך יחד עם מעבידו - או
- (ב) שהגנב הינו משרת או פועל או מתלמד וגונב מבית מעבידו או ממחסנו או ממלמדו - או
- (ג) כשגונב אדם ממקום שבו הוא עובד; דינו מאסר משנה עד 3 שנים.
- (4) אם הגנב הוא בעל מלון או חאן או עגלון או ימאי או נהג מכוניות וכיוצא באלה, והוא גונב דבר אשר הופקד בידו או חלק ממנו - דינו מאסר משנה עד שלוש שנים.

סעיף 407 המבצע גניבה שלא פורטה בפרק זה, על ידי לקיחה או כייסות - דינו מאסר משלושה חדשים עד שנה.

לענין סעיפים 407א עד 407ג:

סעיף 407א

"בעל רכב" - לרבות מי שמחזיק בו כדין.

הגדרות

"החוק" - החוק הפלילי מס' 16 לשנת 1960.

"הפורץ" ו"מתפרץ" -

(1) השובר חלק חיצוני או פנימי של רכב, או פותח - במפתח, במשיכה, בדחיפה, בהרמה או בכל דרך אחרת דלת, חלון או כל דבר שנועד לסגור או לכסות פתח ברכב, נקרא פורץ.

(2) המכניס לרכב חלק מגופו או מהכלי שבו הוא משתמש נקרא נכנס.

(3) הפורץ ונכנס או פורץ ויוצא, נקרא מתפרץ.

(4) הנכנס לרכב באיום, בתחבולה או בקנוניה עם אדם ברכב, רואים אותו כאילו פורת ונכנס.

"רכב" - רכב הנע מכוח מכני מכל צורה שהיא או הנגרר על ידי רכב וכן מכונה או מתקן הנעים או הנגררים כאמור, ולרבות אופנוע עם רכב צידי או גרור או בלעדיהם, תלת אופנוע וכן אופניים או תלת-אופן, אם יש להם מנוע עזר.

"זיוף" - אחת מאלה:"

(1) עשית מסמך הנחזה להיות את אשר איננו, והוא עשוי להטעות.

- (2) שינוי מסמך, לרבות הוספת פרט או השמטת פרט, בכוונה לרמות, או ללא סמכות כדין ובאופן הנחזה כאילו נעשה השינוי במסמך כדין.
- (3) חתימת מסמך בשם פלוני ללא כל סמכות כדין, או בשם מדומה, באופן העשוי להיחזות כאילו נחתם המסמך בידי פלוני.
- "מסמך" - תעודה בכתב, וכל אמצעי אחר, בין בכתב ובין בצורה אחרת, העשוי לשמש ראיה.
- סעיף 407ב (א) הגונב רכב, דינו מאסר שבע שנים.
- (ב) הנוטל רכב ללא רשות מבעליו, והוא מעבירו למקום אחר או לאדם אחר בנסיבות המצביעות על כוונה שלא להחזירו לבעליו, אף אם עשה על אחד מאלה על ידי אחר, דינו כדין גונב רכב.
- סעיף 407ג הנוהג, משתמש או מעביר ממקום למקום, רכב ללא רשות מבעליו, ונוטש אותו במקום ממנו נלקח או בסמוך אליו, דינו – מאסר שלוש שנים; עושה כך ונוטש את הרכב בכל מקום אחר, דינו - מאסר חמש שנים.
- סעיף 407ד (א) הגונב דבר מתוך רכב, דינו - מאסר שלוש שנים.
- (ב) המפרק חלק מרכב ללא רשות מבעליו, בין אם החלק מחובר לרכב דרך קבע בין אם לאו, דינו - מאסר חמש שנים.
- סעיף 407ה ההורס או פוגע במזיד ברכב או בחלק ממנו, דינו - מאסר חמש שנים.
- סעיף 407ו הפורץ רכב או המתפרץ לרכב, דינו - מאסר שלוש שנים; עשה כן בכוונה לבצע גניבה או פשע, דינו - מאסר שבע שנים.
- סעיף 407ז מי שנמצא ברשותו מכשיר המשמש לשם פריצה לרכב ואין לו הסבר סביר לכך, דינו - מאסר שלוש שנים.
- סעיף 407ח (1) המסמך קשור לבעלות, לחזקה או לשימוש ברכב; או
- (2) המעשה נעשה כדי לבצע או להקל על ביצוע עבירה לפי סעיפים 407א עד 407ג, דינו - מאסר חמש שנים.
- סעיף 407ט המזייף או מטשטש סימני זיהוי של רכב, או של חלק של רכב, או העושה מעשה המקשה על זיהויים, דינו - מאסר שבע שנים.
- סעיף 407י המקבל בעצמו או על ידי אחר רכב או חלק של רכב שיודעו שהרכב או החלק הושגו בעבירה לפי סעיפים 407א עד 407ג, או הנוטל עליו, בעצמו, על ידי אחר, או ביחד עם אחר, את השליטה ברכב או בחלק של רכב, דינו - מאסר שבע שנים.
- סעיף 407יא העוסק ביודעין במכירה, בקניה, בפירוק או בהרכבה של רכב גנוב, או של חלק גנוב של רכב, דינו - מאסר עשר שנים.
- סעיף 407יב הורשע אדם בעבירה לפי סימן זה, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש אחר, ובנוסף לסמכותו לפי סעיף 43 לצו בדבר תעבורה (יהודה והשומרון) (מס' 1310), התשנ"ב-1992, לפסול אותו מהחזיק ברישיון נהיגה או ברישיון רכב לתקופה שיקבע.

הוראות סעיף 407א עד 407ג באות להוסיף על כל דין ותחיקת ביטחון ולא לגרוע מהן.	סעיף 407ג
הגונב סוס או בהמה המיועדת להעברת מסעות או לגרירה או לרכיבה וכן כל בהמה אחרת, גדולה או קטנה, ממקומות בלתי שמורים, שבהם נעזבו מתוך צורך, דינו מאסר משנה עד שלוש שנים.	סעיף 408
הגונב מכונית וציוד חקלאי או דברים שהוכנו למכירה כגון: עצים, עצי הסקה, אבנים חצובים במחצבות, דגים בבריכות, דבורים בכוורות, עלוקות במקוואות מים, או ציפורים בקנים יהיה צפוי למאסר עד שנה.	סעיף 409
(1) הגונב גידולים קצורים או קטופים וכן שאר תוצרת חקלאית, אשר אפשר להשיג ממנה רווח, או הגונב מערימות דגן, - דינו מאסר עד שנה אחת.	סעיף 410
(2) אם השתתף בגניבה יותר מאיש אחד, הגניבה בוצעה בשעות הלילה, והשתמשו להעברת הגניבה בבהמות או בעגלות וכו', - ייענש העבריין במאסר מששה חדשים עד שנתיים.	
(3) אם הגידולים ושארי תוצרת החקלאית אשר אפשר להפיק מהם רווח, לא היו קצורים או קטופים ונגנבו מהשדה תוך שימוש בסל, בשק וכדומה, - או שהועברו על ידי בהמות או עגלות וכדומה, - או שנגנבו בלילה על ידי מספר אנשים, - ייענש העבריין במאסר עד ששה חודשים.	
המנסה לעבור עבירה מהעבירות המפורטות בחלק זה, ייענש כלהלן:	סעיף 411
(1) הקונה רכוש גנוב או המוכר רכוש גנוב או המתווך או שישמש אמצעי במכירתו או בקנייתו והוא יודע שהרכוש גנוב, דינו מאסר עד שנתיים.	סעיף 412
(2) היה הרכוש הגנוב בעלי חיים המפורטים בסעיף 408, - דינו מאסר שלא יפחת משנתיים.	
(3) בוצעה הגניבה על ידי פשע והעבריין ידע על כך, דינו מאסר שלא יפחת משנתיים.	
(4) כל מי שבחזקתו נמצאו דברים החשודים באופן סביר להיות גנובים, יואשם בעוון ויהיה צפוי למאסר עד ששה חודשים, מלבד אם הוכח לשביעות רצונו של בית המשפט שהוא רכש את החזקה בדברים אלה כדין.	
(1) ישוחרר מהעונש כל אדם שביצע עבירה על ידי הסתרת דברים גנובים או הסתרת האנשים שהשתתפו בגניבה שצוינו בסעיפים 83 ו-84) והודיע לשלטונות על משתתפים אלה לפני כל הליכים או אפשר את מאסרם לאחר התחלת ההליכים נגד אלה שיודעים את מקום מחבואם.	סעיף 413
(2) הוראות סעיף זה אינם חלים על עבריינים בפעם השנייה.	

(2) גזילה וסחיטה

סעיף 414 ייגזר עונש מאסר לא פחות משלושה חודשים ובקנס שאינו פחות מעשרה דינרים על אדם שהשיג באמצעות איומים או על ידי שימוש במעשי אלימות כל טובת הנאה בלתי חוקית לעצמו או לזולתו על ידי:

(1) סחיטת חתימה או קבלת כל שטר הכולל התחייבות, שחרור מחוב, שטר חליפין, שינויו או השמדתו.

(2) עריכת שטר או קבלת טביעה, חתימה, חותם או סימן אחר עליו על מנת לפרוע אותו או לשנותו או להשתמש בו כשטר בעל ערך, ויוטלו עבודות פרך לתקופה זמנית אם המבצע נשא נשק שאיים בו על קרבן העבירה.

סעיף 415 המאיים על אדם בגילוי דברים העלולים לפגום במעמד ובכבוד אותו אדם או במעמד ובכבוד אחד הקרובים של אותו אדם במטרה להשיג טובת הנאה בלתי חוקית לעצמו או לזולתו יהיה צפוי למאסר משבוע עד לשנתיים ובקנס מחמישה דינרים עד לחמישים דינרים.

(3) השימוש בחפצים של הזולת ללא זכות

סעיף 416 כל המשתמש בלי זכות בדבר השייך לאחר באופן המסב לו נזק מבלי שהתכוון לגנוב את הדבר הזה יהיה צפוי למאסר עד לשישה חודשים, ובקנס עד לעשרים דינרים או באחד העונשים האלה.

הפרק השני

הרמאות ושאר סוגי ההונאות

(1) הרמאות

סעיף 417 המניע אדם למסור לו רכוש דנידי או דלא נידי, או מסמך המכיל התחייבות או ויתור על חוב והוא שם ידו עליהם במרמה:

(1) בהשתמשו בטענה העשויה להביא את הנפגע להאמין בקיום תוכנית או מאורע או דבר אחר שלא קיימים למעשה, או להאמין בהשגת רווח דמיוני או בתשלום סכום כסף אשר קיבל במרמה או בקיום חשבון, שהוא מזויף- או,

(2) בהשתמשו בנכסי דנידי או דלא נידי בידיעה שאין לו זכות להשתמש בהם - או,

(3) בייחסו לעצמו שם או תואר כוזבים, דינו מאסר משלושה חודשים עד שלוש שנים וקנס מחמישה דינר עד חמישים דינר.

סעיף 418 כל המנצל במרמה את מצוקתו של אדם, שהינו פחות מבן 18 שנה, או שהוא בלתי שפוי בדעתו, או מנצל את חולשתו או יצרו - ובאופן הגורם לו נזק- לוקח ממנו מסמך המוכיח הלוואה, או השאלת חפצים, או ויתור על מסמך מסחרי או אחר, או על התחייבות או ויתור על חוב, - דינו מאסר מחודשיים עד שנתיים וקנס מדינר עד עשרים דינר.

סעיף 419 (1) המעניק או מפנה או ממשכן את רכושו בכוונה לרמות את נושיו, או-

(2) מוכר או מעביר כל חלק מרכושו, לאחר שניתן פסק דין המחייבו בתשלום כספים, ולפני ההוצאה לפועל או תוך חודשיים לפני מתן פסק הדין, - בכוונה לרמות את נושיו-

דינו מאסר עד שנה.

- סעיף 420 בעל רכוש או עורך דינו או סוכנו, המוכרים או ממשכנים את הרכוש:
- (1) בהעלימם מהקונה או ממקבל המשכון מסמך המוכיח בעלות המכר או המשכון או כל זכות אחרת או משכון אחר הקשור באותו הרכוש- דינם מאסר עד שנה.
- (2) בזיפס תעודת עליה מתבססת או עשויה להתבסס הוכחת הבעלות על הרכוש, דינם מאסר עד שנה.

- סעיף 421 **הוצאת שיק ללא כיסוי**
- (א) המוציא שיק שמשך והוא יודע שאין חובה על הבנקאי לפרוע את השיק מן התאריך הנקוב בו עד 30 לאחריו, או אין לו יסוד סביר להניח שיש חובה כאמור על הבנקאי והשיק הוצג לפרעון תוך התקופה האמורה וחולל, דינו – מאסר שנה או קנס עד 10,000 שקלים או פי ארבעה מהסכום הנקוב בשיק, לפי הסכום הגדול יותר.
- (ב) בשיק שלא נקוב בו תאריך יראו לענין סעיף זה כאילו נקוב בו יום ההוצאה.
- (ג) הוצג שיק לפרעון תוך התקופה האמורה בסעיף קטן (א) וחולל, והמוציא לא פרעו תוך עשרה ימים מיום שדרש זאת האוחז ממנו, חזקה שהוציא את השיק בידיעה או באין לו יסוד סביר להניח כאמור בסעיף קטן (א) ועליו הראיה לסתור.

הפרק השלישי המעילה באמון והמעילות

- סעיף 422 מי שהופקד בידו כנאמן או כסוכן - רכוש כספים, חפצים או מסמכים הכוללים התחייבות או ויתור על חוב, השייכים לאחר, לשם הצגתם והחזרתם או לשם שימוש בהם בצורה שנקבעה או לשם שמירתם או לעבודה בהם - בשכר או ללא שכר והוא העלימם או החליפם או נהג בהם מנהג בעלים או השתמש בהם בניגוד למה שנקבע, או סרב למוסרם למי שהיה חייב למוסרם - דינו מאסר מחודשיים עד שנתיים וקנס מעשרה דינר עד מאה דינר.

- סעיף 423 שימש העבריין אשר ביצע את העבירות כנ"ל כמשרת, כשוליה, כפקיד או עובד - והנזק שנגרם עקב המעשה פוגע במעבידו - דינו מאסר שלא יפחת משנה אחת.
- (1) העונש לא יפחת משלושה חודשים, אם העבריין אשר ביצע את המעשים דלעיל היה:
- (א) מנהל מוסד צדקה או אחראי לפעילות מוסד כזה;
- (ב) אפוטרופוס על קטינים ויתומים;
- (ג) מוציא לפועל של צוואה או הסכם נישואין;
- (ד) עורך-דין או נוטריון;
- (ה) ממונה מטעם השלטונות לנהל או לשמור על רכוש השייך למדינה או לבודדים.

סעיף 424 כל הנוהג מנהג בעלים ברכוש דניידי שהגיע לרשותו עקב טעותו של בעל הרכוש, ביודעו שהרכוש הושג בצורה זו והעלימו או סרב להחזירו – דינו מאסר עד ששה חודשים או קנס עד חמישים דינרים.

הוראות כלליות לשלושת הפרקים הקודמים

סעיף 425 (1) ישוחררו מהעונשים מבצעי העבירות שצוינו בשלושת הפרקים הקודמים אם הוסבו נזקים לקורבן העבירה על ידי הורים שלו או כשהקרבה בין העבריין לבין הנפגע היא של בעל ואישה שלא נפרדו כחוק.

(2) אם חזר העבריין על מעשהו בתוך תקופה של שלוש שנים הוא יהיה צפוי- על פי תלונת הניזוק- לעונש שצוין כחוק פחות שני שלישים.

סעיף 426 (1) העוונות שצוינו בסעיפים 415, 416, 422, 424 ו-425 לא ינקטו את ההליכים המשפטיים אלא על פי תלונת הניזוק פרט למקרה של אלמוניות הניזוק.

(2) השימוש לרעה בנאמנות, והצפוי לעונש בהתאם לסעיף (422) מחייב מאליו נקיטת הליכים אם נלווה אליו אחד המקרים המחמירים שצוינו בסעיף (423).

סעיף 427 (1) יופחת מחצית העונש אם העוונות שצוינו בסעיפים המרכיבים את הפרק הראשון, השני והשלישי הסבו נזק או הביאו למבצע תועלת בלתי חשובה ואם הנזק הוסר כולו לפני פתיחת תביעה בבית משפט.

(2) אם הוחזר ערך הנזק או הוסר בזמן ההליכים המשפטיים ולפני הוצאת איזה פסק דין- ואפילו לא סופי- יופחת רבע העונש.

פרק רביעי רמאות במשא ומתן

(1) משקולות ומידות בלתי חוקיים או מזויפים בכמות הסחורה

סעיף 428 המשתמש או המחזיק במחסנו, חנותו או בדוכני המכירה או במקומות אחרים המיועדים למסחר, משקולות או מידות או כלים אחרים המשמשים לשקילה ולמדידה והשונים מהמשקולות והמידות שנקבעו על פי החוק או שאינם טבועים בחותם המיוחד לכך צפוי לעונש מאסר עד לשבוע ובקנס עד לחמישה דינרים או באחד העונשים האלה.

סעיף 429 המחזיק באחד המקומות הנזכרים לעיל משקלות או מידות או כלים המשמשים לשקילה או למדידה מזויפים או בלתי מדויקים צפוי לעונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים או בקנס עד לעשרה דינרים.

סעיף 430 המוסר ביודעין סחורה לקויה בחסר על ידי שימוש במשקלות או מידות או כלים לשקילה או למדידה, מזויפים או בלתי מדויקים, צפוי לעונש מאסר משלושה חודשים עד לשנתיים ובקנס מעשרה דינרים עד לחמישים דינרים.

סעיף 431 המרמה אחר בין בכמות הסחורה הנמסרת ובין במהותה אם מהות זו הייתה המניע שגרם לעסקה, יהיה צפוי לעונש מאסר משלושה חודשים עד לשנה ובקנס מעשרה דינרים עד לחמישים דינרים או באחד העונשים האלה.

סעיף 432 כל המשקולות, המידות וכלי השקילה והמדידה המזויפים או השונים מהמשקולות והמידות שנקבעו בחוק יוחרמו בהתאם להוראות סעיף (31).

(2) רמיה בסוג הסחורה

סעיף 433 המרמה בתור צד לחוזה בטיב הסחורה או בתכונותיה, ביסודותיה או בהרכב הפרטים התועלתיים שבה או בסוגה או במקורה במידה וקביעת הסוג והמקור הם על פי הסכם או על פי הנוהג הגורם העיקרי למכירה, יהיה צפוי למאסר מחודש עד לשנה ובקנס מחמישה דינרים עד לחמישים דינרים או באחד מהעונשים האלה

(3) עיכוב חופש המכירות בפומבי

סעיף 434 המשבית או המעכב את חופש הפומביות במה שקשור במכירה, קנייה, השכרה או חוזים והתחייבויות על ידי איומים, מעשי אלימות, שקרים או הרחקת ציבור המציעים או הקבלנים תמורת כסף, מענקים או הבטחות או באיזה אמצעי אחר, צפוי לעונש מאסר לתקופה מחודש אחד עד לשישה חודשים ובקנס מעשרה דינרים עד לחמישים דינרים.

(4) ספקולציות בלתי חוקיות

סעיף 435 ייגזר עונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שנה וקנס שלא יעלה על מאה דינרים על כל אדם המעלה או המוריד במעשי מרמה את מחירי הסחורות או את מחירי ניירות הערך, המסחריים- ציבוריים או פרטיים- הנסחרים בבורסה ובייחוד:

- (1) על ידי פרסום פרטים בדויים או ידיעות כוזבות או-
- (2) על ידי הגשת הצעות מכירה או קנייה בכוונה לזעזע את המחירים, או
- (3) על ידי כל מעשה העלול להרוס את יסודות ההיצע והביקוש בשוק.

סעיף 436 יוכפל העונש אם הייתה עליה או ירידה במחירי הדגנים, הקמח, הדלק, הסוכר, השמן, הבשר, המקנה וכו' ממצרכי המזון.

הוראות כלליות

סעיף 437 יוטל העונש והותחל בביצוע העבירות שצוינו בסעיף (430) ובסעיפים שצוינו בפרק הרביעי.

פרק חמישי

(1) פשיטת רגל במרמה בכוונה להסב נזק לנושים

סעיף 438 (1) פושטי רגל במרמה באופן שפורט בהוראות המיוחדות לפשיטת רגל, ושותפיהם בעבירה בהתאם להוראות האמורות, צפויים לעבודות פרך זמניות.

(2) מי שהוכרז עליו כפושט רגל באשמתו, יהיה צפוי לעונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שנתיים.

סעיף 439 בעת פשיטת רגל של חברה מסחרית, יהיו צפויים לעונש שצוין בסעיף קטן (1) של הסעיף (438), פרט לשותפים (בקולקטיב) והחברים בחברות ציבוריות שיש להן מניות כל אחד מ-

- (א) החברים הפעילים שהיו רגילים להתערב בעסקי החברה.
 (ב) מנהלי החברה הציבורית בעלת מניות ובאחריות מוגבלת.
 (ג) המנהלים וחברי מועצת ההנהלה והסוכנים המורשים וחברי ועדת הביקורת והחשבונאים המוסמכים ופקידי החברות הנזכרות ובעלי המניות
- אם ביצעו בעצמם כל מעשה של פשיטת רגל במרמה או הקלו או אפשרו את ביצועו בזדון, או פרסמו דוחות או מאזנים בלתי נכונים או חילקו דיווידנדים מדומים.

סעיף 440 חברה מסחרית שפשטה את הרגל, ייגזר עונש של "פשיטת רגל ברשלנות" על כל אדם מאלה שנזכרו לעיל ושניהלו או עבדו באותה חברה וביצעו אחד העבירות שצוינו בסעיף קטן (2) מסעיף (438).

(2) מירמה בכדי להסב נזק לנושים

סעיף 441 כל חייב, במטרה לאבד את זכויות הנושים או למנוע הוצאה לפועל על נכסיו הקבועים, המפחית את נכסיו בכל אופן שהוא ביחוד על ידי חתימה על שטרות מדומים או על ידי הצהרת שקר על מציאת אקטיב או ביטולו כולו או מקצתו, או על ידי הסתרת נכסיו, הברחתם, מכירתם, השחתתם, פגימתם, כולם או מקצתם, יהיה צפוי לעונש מאסר לתקופה מחודש אחד עד לשישה חודשים ובקנס מחמישה דינרים עד לחמישים דינרים.

סעיף 442 אם בוצעה העבירה בשם החברה או מטעמה, יינקטו נגד החברה צעדי זהירות, וכל האנשים האחראים בחברה ושהשתתפו במעשה או הקלו או אפשרו את ביצועו, בזדון, יהיו צפויים לעונשים שצוינו בסעיף הקודם.

פרק שישי

נזקים הפוגעים בנכסי הממלכה ובנכסי הפרט

(1) חרב והרס

סעיף 443 המחריב או ההורס בזדון בניינים ומצבות זיכרון ופסלים וכו' מהמתקנים שנועדו לטובת הציבור או לקישוט כללי או איזה חפץ נייד שיש לו ערך היסטורי, יהיה צפוי לעונש מאסר משלושה חודשים עד לשלוש שנים ובקנס מחמישה דינרים עד לחמישים דינרים.

סעיף 444 (1) ההורס בזדון את בניין הזולת, כולו או מקצתו, יהיה צפוי לעונש מאסר משלושה חודשים עד לשנתיים ובקנס מחמישה דינרים עד לעשרים וחמישה דינרים.

(2) ויתור הפרט מבטל את זכות התביעה הכללית.

סעיף 445 (1) המסב נזק, מרצון, לנכסי דנידי של אחרים, יהיה צפוי על סמך תביעת הניזוק לעונש מאסר שלא יעלה על שנה או בקנס שלא יעלה על חמישים דינרים או בשני העונשים יחד.

(2) ויתור הפרט מבטל את זכות התביעה הכללית.

(2) השגת גבול וגזילת רכוש

סעיף 446 הסותם, ולו באופן חלקי, בור או הורס חומה מאיזה חומר שהוא או הקורע או עוקר גדר בין אם הוא ירוק ובין אם הוא יבש, או הורס, מחריב, או מעביר איזה ציון גבול שבין הנכסים השונים יהיה צפוי לעונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים או בקנס שלא יעלה על עשרים דינרים.

סעיף 447 אם בוצעה העבירה הנזכרת לעיל בכדי להקל על גזילת קרקע או גזילתה על ידי איומים או מעשי אלימות נגד אנשים, ייענש העבריין במאסר לתקופה מחודש עד לשנה, ובקנס מחמישה דינרים עד לעשרים וחמישה דינרים.

סעיף 448 (1) מי שאינו נושא שטר רשמי של זכות בעלות או זכות החזקה ותפס חלקה על נכס או חלק מנכס השייך לאחר מבלי הסכמתו, יהיה צפוי לעונש מאסר עד לשישה חודשים.

(2) אם העבירה הייתה מלווה באיום או במעשה אלימות יהיה העונש מאסר מחודש עד לשנה, ואם העבירה בוצעה על ידי קבוצת אנשים שביניהם שניים לפחות מזוינים, יהיה העונש מאסר משלושה חודשים עד לשלוש שנים.

(3) העונש יוטל כשהוחל במעשה העבירה שנזכרה בסעיף קטן (2).

(3) פגיעה ביבולים, בבעלי חיים ובכלים חקלאיים

סעיף 449 (1) העוקר או משחית יבולים קיימים, עצים, או שיחים, שניטעו או גדלו באופן טבעי, או נטיעות אחרות שאינן נותנות פרי, או המעלה בעלי חיים עליהם בכוונה להשחיתם, יהיה צפוי לעונש מאסר משבוע אחד עד לשלושה חודשים או בקנס מחמישה דינרים עד לעשרים וחמישה דינרים או בשני העונשים יחד.

(2) אם המבצע עקר או השחית הרכבות או עצים הנותנים פרי או נצריהם, או איזה עץ שיש לו ערך חקלאי, מסחרי או תעשייתי, יהיה צפוי למאסר מחודש עד לשנתיים ובקנס על כל הרכבה או עץ או נצר דינו אחד.

סעיף 450 המעלה או רועה מקנה ושאר בעלי חיים על אדמה מגודרת או נטועה עצים או זרועה או שיש יבולים ושאינה שייכת לו, או כתוצאה מרשלנותו, והזנחתו גרם שבעלי חיים אלה ייכנסו לאותם המקומות, יהיה צפוי לעונש מאסר משבוע אחד עד לחודשיים או בקנס מחמישה דינרים עד לעשרים דינרים ויחויב בכל הנזק וההפסד, בתנאי שיהיה לו הזכות לדרוש את החזרת החיוב מהרועה.

סעיף 451 אם הצטמצמה העבירה על גזימת ההרכבות או העצים או הנצרים יופחת מהעונש שצוין בסעיף הקודם לחצי.

סעיף 452 (1) ההורג בזדון וללא צורך בעל חיים המשמש לגרירה או לנשיאת משאות או לרכיבה, או ההורג איזה סוג שהוא מהמקנה השייך לאחר, ייגזר עליו עונש באופן הבא:

(א) אם העבירה בוצעה במקום המוחזק על ידי בעל הבהמה לתקופה שלא תעלה על שנתיים.

(ב) אם העבירה בוצעה במקום הנמצא באחזקת העבריין, ייאסר העבריין לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים.

- (ג) אם העבירה בוצעה במקום שאינו שני המקומות הנזכרים לעיל, ייאסר לתקופה שלא תעלה על שנה אחת.
- (ד) אם העבירה בוצעה באמצעות רעל, יהיה העונש בכל מקרה מאסר מחודש עד לשנתיים.
- (2) ההורג בזדון וללא צורך בעל חיים מאולף או ביתי ייענש במאסר עד לשלושה חודשים או בקנס שאינו עולה על חמישים דינרים.
- (3) המכה או פוצע בזדון וללא צורך אחד מבעלי חיים שנזכרו בסעיף זה באופן המונע אותו מלעבוד או הגורם לו חבלה חמורה דינו מאסר עד חודש או בקנס שאינו עולה על עשרים דינרים.
- (4) הגורם מוות לאחד מבעלי חיים שנזכרו לעיל על ידי שחרור אחד הטורפים או אחד מחיות הטרף או באיזה אופן שהוא, יהיה צפוי לעונש שצוין בסעיף קטן (3).
- המשחית בזדון כלים חקלאיים או שבירתם או קלקולם, דינו מאסר לתקופה שלא תעלה על שנה או בקנס שאינו עולה על מאה דינרים. סעיף 453
- כנופיה מזוינת שלא יפחת מספר אנשיה מחמישה אנשים ההורסת או משחיתה בפומבי רכוש, חפצים, יבול של אחרים על ידי שימוש בכח ובמעשי אלימות דין אנשיה עבודות פרך זמניות. סעיף 454

פרק שביעי

עבירות הקשורות בתקנות המים

- ייגזר עונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שנה ובקנס שלא יעלה על עשרים וחמישה דינרים או באחד משני העונשים האלה על אדם המבצע ללא רשות: סעיף 455
- (1) עבודות קדיחה לחיפוש אחרי מים מתפוצים או לשם עצירתם אלא אם הייתה המטרה קדיחת בארות מים לא מתפוצים באדמה פרטית.
- (2) והניקוז שהוא פחות מעומק החפירות האלה ובכל מקרה פחות משלושה מטרים.
- (3) עקירת אבנים, כריית חול או עפר, עקירת עצים, שיחים או עשבים מהגדות האלה הוא מהאגמים של מעברי המים - זמניים או קבועים, או מגדות האגמים, הביצות הברכות והפלגים.
- (4) פגיעה באיזה אופן שהוא בגדות המעינות ומעברי המים - זמניים או קבועים - והביצות, האגמים, הברכות והפלגים או בגדות תעלות ההשקיה או הביוב או המים וצינורות שנבנו בהרשאה לטובת הציבור.
- (5) מניעת זרימת המים הציבוריים בצורה חופשית.
- (6) ביצוע איזה מעשה - קבוע או זמני - העלול להשפיע על זרימת כמויות המים הציבוריים.
- ייגזר עונש מאסר לתקופה שלא תעלה על ששה חודשים ובקנס שלא יעלה על עשרים וחמישה דינרים על כל אדם המחריב, הופך, או הורס כל מבנה שהוקם על מנת לנצל את המים הציבוריים ושמירתם או שהוקם כהגנה מפני גאות מים אלה ובפרט הגשרים, הסכרים, המעברים והתעלות המשמשים להשקיה, ניקוז או סילוק המים וצינורות המים הגלויים והנסתרים בין אם המים ניתנו על פי זיכיון ובין אם לאו. סעיף 456

- סעיף 457 ייגזר עונש מאסר לתקופה שלא תעלה על שנה ובקנס שלא יעלה עשרים דינרים על אדם:
- (1) השופך או המשליך לתוך מים ציבוריים, בין שהוענקו על פי זיכיון ובין אם לאו, נוזלים או חומרים המזיקים לבריאות או לשלוות הציבור או המונעים ממנו את ניצול המים האלה.
 - (2) המשליך זבל של בעלי חיים או שם לכלוך באדמות הנמצאות בתחום שנקבע על ידי הרשות לשם הגנה על מעיין המשמש לתועלת הציבור.
 - (3) עשה איזה מעשה העלול לזהם את המעיין או המים שמהם שותים הזולת
- סעיף 458 המזהם בזדון מעיין או מים ששותים ממנו הזולת, יהיה צפוי לעונש מאסר משנה עד לשלוש שנים ובקנס שאינו עולה על חמישים דינרים.

**שער שניים עשר
עבירות קלות**

פרק ראשון

הגנה על הכבישים, המקומות הציבוריים ורכוש הפרט

- סעיף 459 ייגזר עונש מאסר עד לשבוע או קנס עד לחמישה דינרים על כל אדם הגורם ל:
- (1) הריסת הכבישים והרחבות הציבוריים.
 - (2) חרישה, זריעה או נטיעה ללא הרשאה באדמה הנמצאת בתחום שבעים וחמישה סנטימטרים משפת הכביש הציבורי.
 - (3) עקירת או השחתת השלטים ולוחות המספרים והקילומטרים הנקבעים בהצטלבות הרחובות או על הבניינים או על אחד הצדדים.
- סעיף 460 יוטל קנס עד לחמישה דינרים על כל אדם:
- (1) המציף במים את הכביש הציבורי או את רכוש הזולת על ידי העלאת רמת שפך המים הנמצאים בתחומו ממה שנקבע בתקנות או על ידי עשייתו איזה טעות אחרת.
 - (2) חוסם ללא הצדקה או רשות את המעבר החופשי בכל דרך ציבורית בהניחו או בהשאירו שם איזה דבר המפריע לביטחון ולחופש המעבר או המעכב את חופש המעבר בחפרו שם חפירות.
 - (3) מזניח לקבוע אזהרות ביום ומנורות בלילה לפני כל חפירות וכו' מהעבודות שהורשה לו לקבוע ברחבות ובדרכים הציבוריות.
 - (4) מכבה כל מנורה או פנס המשמשים להארת רשות הרבים או עוקר, משחית, מסיר או מכבה מנורה שהועמדה כדי להראות על מציאותה של איזו חפירה החפורה ברחוב או על כל דבר אחר המונח ברחוב.
 - (5) מניח או משאיר ברשות הרבים זוהמה או אשפה או דבר אחר.
 - (6) משליך או מפיל בלי זהירות על אחד האנשים אשפה וכו' מהדברים המזיקים.

- (7) מדביק כרוזים על מצבות זיכרון, בנינים ציבוריים, בתי – עלמין ובנינים המשמשים לפולחן.
הסרת והובלת הכרוזים או הדברים החוסמים את המעבר בדרכים הם על חשבון המבצע.
- סעיף 461 (1) יוטל קנס עד לחמישה דינרים על כל אדם העושה במקומות מאוכלסים את אחד המעשים:
- (א) מריץ בעלי חיים המשמשים לגרירה, להעמסה, ולרכיבה או מתירם
(ב) יורה בנשק חם או זורק חומרי פיצוץ ללא סיבה.
(ג) זורק זיקוקין במקומות העלולים לסכן חיי האנשים או את הרכוש.
- (2) כלי הירייה והזיקוקין שייתפסו יוחרמו.
- (3) במקרה שצוין בסעיף קטן (ב) אפשר לגזור עונש מאסר לתקופה עד שבוע על המבצע.
- סעיף 462 כל שהונהו בעל בית מלון, בית מרזח, וחדרים מרוהטים להשכרה, המזניח לנהל ספר תקין שבו יירשם לפי המספר הרץ את שם כל אדם לן או שוהה בלילה אצלו, מקצועו, מקום לידתו, תאריך הלינה ותאריך עזיבתו את המקום, ושאינו מראה ספר זה בעת כל דרישה על ידי רשות מוסמכת דינו קנס עד לחמישה דינרים.
- סעיף 463 יוטל קנס עד לחמישה דינרים על האנשים שנזכרו בסעיף הקודם ועל מנהלי תיאטרונים ובעלי קולנוע וכו' מהמקומות הציבוריים אם הזניחו את ניקיון מקומותיהם.
- סעיף 464 יוטל קנס עד לחמישה דינרים על כל אדם המתרשל לטפל, לתקן ולנקות את התנורים והארובות של המאפיות ובתי החרושת ואחרים מהמקומות שבהם משתמשים באש.
- סעיף 465 יוטל קנס עד לחמישה דינרים על כל אדם הנכנס ללא זכות כניסה או מעבר לשטח בלתי מגודר או נזרע או הוכן להיזרע.

פרק שני

עבירות קלות נגד המוסר השלווה והביטחון הציבוריים

- סעיף 466 המתרחץ בפני העוברים ושבים באופן הפוגע בצניעות, או המופיע במקום ציבורי או מורשה לציבור באופן כזה, דינו מאסר לתקופה שאינה עולה על שבוע ובקנס עד לחמישה דינרים.
- סעיף 467 יוטל קנס עד לחמישה דינרים על כל אדם:
- (1) שמבלי הצדקה הקים רעש או שאון המפריע את מנוחת הציבור.
(2) הזורק בזדון אבן וכדומה מהעצמים הקשים או אשפה על המכוניות, הבניינים, בתי הזולת, גדרותיהם, גינותיהם וברכותיהם.
(3) התיר בעל חי מזיק או שחרר מטורף הנמצא תחת פיקוחו.
(4) דחף את כלבו כדי לתקוף את העוברים ושבים או לרדוף אחריהם או לא עיכב בעדו אפילו אם לא הסב נזק או פגיעה.

סעיף 468 המדפיס או מוכר או מציע ציורים, תמונות או צילומים המציגים את הירדנים באור לא נכון או העלולים לפגוע בכבודם ויוקרתם, יהיה צפוי למאסר עד לשבוע ובקנס עד לחמישה דינרים ויותרמו אותם הציורים, התמונות והצילומים.

סעיף 469 המוכר סחורה או איזה חומר וביקש מחיר העולה על המחיר שנקבע על ידי הרשות, דינו מאסר עד לשבוע או בקנס עד לחמישה דינרים, אלא אם צוין בחוק על עונש חמור יותר.

סעיף 470 המסרב לקבל את המטבע הירדני לפי הערך הנקוב בו, דינו מאסר עד לחודש או בקנס עד לעשרה דינרים.

סעיף 471 (1) יוטל עונש בגין חטא על העוסק למטרת רווח בספיריטיזם או בהרדמה מגנטית או באצטגנינות או בקריאת כפות הידיים או בקריאת קלפים וכל דבר הקשור בתורת הנסתר ויותרמו הבגדים, המטבעות, והחפצים שהשתמש בהם.

(2) החוזר על המעשה ייענה במאסר עד לשישה חודשים ובקנס עד לעשרים דינרים ואם העוסק היה נכרי אפשר להגלותו.

פרק שלישי יחס גם לבעלי החיים

סעיף 472 ייגזר עונש מאסר עד לשבוע ובקנס עד לחמישה דינרים על כל אדם:

(1) העוזב בעל חי ביתי שבבעלותו ללא מזון או מזניח אותו הזנחה גמורה.

(2) המכה באכזריות, מעמיס למעלה מן המידה או מענה בעל חי מאולף או ביתי.

(3) המעביר בעל חי שמסיבת מחלתו, גילו, פציעתו או מומו אין הוא מסוגל לעבודה.

פרק רביעי הפרת ההוראות היוצאות מהשלטונות

סעיף 473 (1) ייגזר עונש מאסר עד לשבוע או בקנס עד לחמישה דינרים או בשני העונשים יחד, על כל אדם הנמנע מלבצע צו שיצא מבית משפט ממלכתי המצווה לעשות או לחדול מלעשות איזה מעשה; וייגזר אותו עונש על כל המונע בפועל הקמת בנינים שבנייתם הורשתה על ידי הרשות המוסמכת

(2) יוטל קנס עד לחמישה דינרים על כל מי שהתיר או סירב להישמע להוראות הרשות האדמיניסטרטיבית ביחס לתיקון או הריסת בנינים הנוטים להתמוטט.

סעיף 474 יוטל עונש מאסר עד לחודש אחד ובקנס עד לחמישה דינרים על כל אדם בין אם הוא בעל מקצוע, אמן ובין אם לא, הנמנע ללא הצדקה מלהושיט עזרה או ביצוע איזה מעשה או שירות בעת אירוע מקרה טביעה, שיטפון, שריפה או איזה אסון אחר או בעת שוד בדרכים, מעשה ביזה, עבירה בפני עדים, קריאה להצלה או בעת הוצאה לפעול של צווי בית המשפט.

ביטולים

	יבוטלו החוקים הבאים :	סעיף 475
(1)	החוק הפלילי העותומני על כל ההוספות והתיקונים.	
(2)	חוק בתי הזנות שפורסם בעיתון הרשמי מספר 165 מיום 1.9.1927	
(3)	החוק הפלילי מספר 74 לשנת 1936 שפורסם בעיתון הרשמי הפלשתינאי מספר 652 מיום 12.12.1936	
(4)	החוק הפלילי (תיקון) מספר 37 לשנת 1937 שפורסם בעיתון הרשמי הפלשתינאי מספר 740 מיום 25.11.1937 .	
(5)	החוק הפלילי (תיקון) מספר 59 לשנת 1939 שפורסם בעיתון הרשמי הפלשתינאי מספר 937 מיום 28.12.1939	
(6)	החוק הפלילי (תיקון) מספר 21 לשנת 1944 שפורסם בעיתון הרשמי הפלשתינאי מספר 1344 מיום 29.6.1944.	
(7)	החוק הפלילי (תיקון) מספר (2) מספר 41 לשנת 1944 שפורסם בעיתון הרשמי הפלשתינאי מספר 1380 מיום 28.12.1944.	
(8)	החוק הפלילי (תיקון) מספר 30 לשנת 1945 שפורסם בעיתון הרשמי הפלשתינאי מספר 1436 מיום 4.9.1945.	
(9)	החוק הפלילי (תיקון) מספר 57 לשנת 1946 שפורסם בעיתון הרשמי הפלשתינאי מספר 1536 מיום 20.11.1946.	
(10)	החוק הפלילי (תיקון) מספר 1 לשנת 1947 שפורסם בעיתון הרשמי הפלשתינאי מספר 1563 מיום 15.3.1947.	
(11)	חוק בזיון בתי המשפט, השער העשרים ושלוש מקובץ החוקים הפלשתינאיים.	
(12)	חוק מספר 89 לשנת 1951 (תיקון), לתוקף החוק הפלילי מספר 85 לשנת 1951) שפורסם בעיתון הרשמי מספר 1080 מיום 1.8.1951.	
(13)	חוק מספר 4 לשנת 1954 (תיקון לחוק הפלילי מספר 85 לשנת 1951) שפורסם בעיתון הרשמי מספר 1169 מיום 1.2.1954.	
(14)	חוק מספר (31) לשנת 1958 (תיקון לחוק הפלילי מספר 85 לשנת 1951) שפורסם בעיתון הרשמי מספר 1392 מיום 22.7.1958.	
(15)	כל חוק ירדני או פלשתינאי אחר שיצא לפני חקיקת חוק זה עד כמה שחוקים אלו סותרים את הוראות חוק זה.	
(1)	ראש המיניסטרים ושר המשפטים אחראים לביצוע חוק זה.	סעיף 476

פורסם בעיתון הרשמי מספר 1487 מיום 1/5/1960

חוק ארעי מס' (51), 1966 חוק העתיקות

פרק א' סעיפים כלליים

1. חוק ארעי זה ייקרא (חוק העתיקות 1966) ויכנס לתוקפו ביום פרסומו בעיתון הרשמי.
 2. בחוק זה יהיו למונחים הבאים הפרושים כדלקמן, מלבד אם עניין הכתוב יחייב פירוש אחר:
 - א. כל אתר היסטורי דניידי או דלא-ניידי שבני אדם בנוהו, גלמוהו, חקקוהו, הקימוהו, חשפוהו או יצרוהו ותיקנוהו קודם לשנת 1700 לספירה הנוצרית, לרבות כל חלק שהוסף עליו או נבנה מחדש בזמן מאוחר יותר.
 - ב. אדם ובהמה מזמן שקדם לשנת 600 לספירה הנוצרית.
 - ג. כל אתר דניידי או דלא-ניידי מזמן שלאחר שנת 1700 לספירה הנוצרית שהשר יכריזו בצו כעתיקה.
- סוחר: אדם העוסק בקניה ומכירת עתיקות.
סחר: קנייתן ומכירתן של עתיקות.
בעתיקות: השר - השר שמחלקת העתיקות שייכת למשרדו (יו"ר מועצה רשות התיירות/ עתיקות).
- מקום היסטורי - אזור שיש לו לשר יסוד סביר להאמין שהוא מכיל עתיקות או שהוא קשור במאורעות היסטוריים חשובים, בין שצוין ברשימה לפי סעיף (9) בין אם לאו.
מועצה מייעצת - המועצה שהוקמה על פי פרק ב' לחוק זה.
הממונה - קצין מטה לענייני ארכיאולוגיה במינהל האזרחי לאזור יהודה והשומרון.
פקח עתיקות - מי שהממונה מינה להיות פקח עתיקות.
3. תפקידיה של מחלקת העתיקות להתוות את מדיניות העתיקות של המדינה, לעשות למען ביצוע חפירות לגילוי עתיקות, לשמור הקיים מהן, ליפות סביבתן, להפיץ תרבות עתיקות, לייסד מוזיאונים ארכיאולוגיים, היסטוריים, אומנותיים ועממיים, לעזור בסידור כל מוזיאון אחר השייך לכלל הפעילות הממשלתית בממלכה ולשתף פעולה עם מוסדות היסטוריים זרים.

פרק ב' המועצה

4. המועצה המייעצת תהיה מורכבת מ- השר- יושב ראש. המנהל- סגן היושב ראש.

- מנהל מדור העתיקות וההיסטורי באוניברסיטה הירדנית - חבר.
מנהל התיירות - חבר.
חבר אחד מבית ספר לעתיקות יתמנה לתקופה של שנתיים.
שני חברים אחרים יתמנו ע"י ראש הממשלה בהמלצת השר.
עוזרו של המנהל - מזכיר.
5. המועצה, תקיים ישיבות רגילות אחת לחודש על פי הזמנתו של היו"ר ואפשר לקיים ישיבות נוספות בעת הצורך. נוכחותם של חמישה חברים תהווה מנין חוקי וההחלטות תתקבלנה ברוב קולות הנוכחים.
6. על המנהל לערוך התייעצות עם המועצה בכל דבר חשוב או קשור בעתיקות, ובמיוחד בדברים אלה:
- א. בקשות לרישיונות לביצוע חפירות.
ב. הצעת התקציב השנתי של מחלקת העתיקות.
ג. התכניות המוגשות לשמירת המקומות העתיקים.
ד. ההצעות המוגשות למכירת העתיקות אשר בבעלות הממשלה או השאלתן זמנית למוזיאונים ולמוסדות עתיקות זרים.
ה. הקמת מוזיאונים מקומיים חדשים.
ו. כל דבר אחר שתכליתו קידום והרחבת ענייני המוזיאונים ונקיטת הצעדים האפשריים לשמור על העתיקות.

פרק ג'

הבעלות על העתיקות וניהולן

7. א. העתיקות תיחשבנה בבעלות המדינה על פי הוראות סעיפי הפרקים ד' ו-ה' לחוק זה.
ב. הבעלות על האדמה אינה מקנה לבעליה זכות השימוש בעתיקות הנמצאות על פני האדמה או בתוכה וכן אינה מקנה לו זכות בביצוע חפירות אלא אם כן קיבל הרשאה לכך.
ג. החלטתו של המנהל, אם איזה חפץ או מקום או מבנה עתיק הוא או אינו עתיק, בגדר פקודה זו, תהיה החלטה סופית.
8. א. ניהולה של מחלקת העתיקות והפיקוח עליה יימסרו למנהל או לממלא מקומו בעת העדרו.
ב. המנהל רשאי להוציא לאור, מזמן לזמן, פרסומים מודפסים על עניינים הקשורים בהיסטוריה ובעתיקות.
ג. המנהל רשאי בהסכמת השר לבצע חפירות בכל מקום שבממלכה הירדנית האשמית.

פרק ד'

העצמים והמבנים האחרים העתיקים

9. א. על מנהל הפרסם בעיתון הרשמי רשימה, בהסכמת השר, של שמות המבנים והמקומות העתיקים, והוא רשאי, מזמן לזמן, להוסיף על רשימה זו מבנים ומקומות עתיקים אחרים או לתקנה, בתנאי שהרשימות תוצגנה במרכז המחוז, הנפה או הכפר שבו נמצא

המקום העתיק.

- ב. המנהל יוסמך בהסכמת השר לקבוע את תחומיהם של המקומות העתיקים.
10. לא ייעשה אדם או תאגיד ללא אישורו של השר דברים אלה:
- א. לחפור בכל מקום עתיק הכלול ברשימה שפורסמה כאמור לעיל בסעיף 9 (א) או הכלול בכל תוספת או בכל תיקון לאותה רשימה, או -
- ב. לבצע פעולות חפירה, להקים מבנה, לנסוע עצים, לחצוב, להשקות, לשרוף סיד או לעשות כל מלאכה אחרת כיוצא בהן או להניח עפר או פסולת במבנים ובמקומות העתיקים או סמוך להם או להיכנס לבית קברות, או -
- ג. להרוס אתר, להחריב על חלק הימנו או להעבירו או -
- ד. לשנות אתר, להוסיף עליו או לתקנו או -
- ה. להקים מבנים או קירות שגובהם עולה על גובה האתר או גובלים עמו.
- בתנאי שהפסקות (ד' ו-ה') לא תחולנה על מבנים היסטוריים המוקדים לתכלית דתית והם קניינו של מוסד דתי.
11. היו מבנה או מקום היסטורי, בין רשומים בספרי האחוזה כרכוש פרטים ובין או לאו, רשאי המנהל בהסכמת השר:
- א. לבוא לידי הסכם עם בעליו שלא אותו מבנה או מקום היסטורי בדבר שמירתם, בדיקתם והחזקתם, והוא רשאי להפריש להם סכומים ולבצע כל עבודת תיקון שיראה צורך בה. ובמקרה זה יש לעשות את העבודה לפי התנאים שייקבעו ע"י המנהל בהסכמת השר.
- ב. לקנות או לחכור את המקום או -
- ג. לרכוש את המקום, בהעדר עוד אפשרות של קניה או חכירה, בהתאם להוראות חוק הקרקעות (הפקעה), לאחר תשלום פיצוי צודק או -
- ד. להרוס ולהעביר מבנה היסטוריה כלשהוא, כולו או מקצתו.
12. השר רשאי, בהמלצת המנהל, להרשות לאגודה, למוסד או לכל אדם להחזיק ולשמור כל מבנה או מקום היסטורי בתנאים שיראו לו.
13. על כל אדם שברשותו העתיקות או שמחזיק מבנה או מקום היסטורי להרשות למנהל או לכל פקיד אחר שהוסמך על ידו, בכל זמן סביר, לבדוק את העתיקות ולחקרן וכן להגיש לו עזרה אפשרית לערוך שרטוטים, צילומים או רפרודוקציות מהן ע"י סידור יצוקים או ע"י כל שיטה אחרת ולבצע כל עבודה אחרת הדרושה לדעתו של המנהל להחזקתה ולשמירתה של העתיקה ולצבירת ידיעות אודותיה. ואין לעשות כל שינוי באותה עתיקה או במבנה או במקום היסטורי ללא אישור בכתב מאת השר.
14. מבלי לגרוע מהוראות חוק רישום נכסי דלא-ניידי שטרם נרשמו, מס' - שנת 1964, יירשמו כל המקומות ההיסטוריים בשם משרד האוצר לטובת מחלקת העתיקות.

פרק ה'
גילוי עתיקות וזכות הקניין בהן

15. א. המגלה עתירה מכל סוג שהוא, ולא קיבל רישיון חפירה לפי סעיף 20 לחוק זה, או מחזיק בעתיקה כאמור, וכל מי שידע על גילוי או החזרה של עתירה כאמור, ימסור הודעה על כך לממונה תוך שלושה ימים מיום שגילה את העתיקה או מיום שהגיעה להחזקתו או מיום שנודע לו כאמור.
- ב. הממונה או מי שהוא ימנה לכך, יתפוס את העתיקות שנתגלו כאמור.
16. א. פרט לאמור בסעיף משנה (ג) לסעיף זה, זכותו של השר לרכוש עתירה תהיה מותנית בתשלום מענק, שערכו לא יפתח מעצם ערך אותה עתיקה, לאדם שמצא אותה.
- ב. ערך זה יקבע בהסכם בין השר לבין מוצא העתיקה. לא הגיעו הצדדים לידי הסכם, ייקבע הערך על ידי בורר שיתמנה מטעם הממשלה ופסקו יהיה סופי.
- ג. לא יחוייב השר לשלם למוצא את ערך העתיקה:
1. אם גילה העתירה בניגוד להוראות מהוראות חוק זה או –
 2. אם סבור השר שהעתיקה צריכה להיות שמורה במקום הימצאה והכריזה עליה כאזור היסטורי, או –
 3. אם נרכשה העתיקה בדרך של חלוקה שנעשתה בהתאם לסעיף 25(ד) בחוק זה.
17. א. השר רשאי, בהמלצת המנהל, למכור את העתיקות השייכות לממשלה אם לדעתו עולות הן על צריכת המוזיאון הארכיאולוגי הירדני.
- ב. השר רשאי להשאל לאגודות מדעיות או למוזיאונים או להחליף עימהם עתיקות השייכות לממשלה, ולמטרה זו רשאי הוא להתיר את יצואן.
- ג. חוזה השאלה לאגודה מדעית או למוזיאון יכלול הוראות מספיקות לשימורן של העתיקות, ביטוחן וקבלתן בחזרה עם תשלום ההוצאות הדרושות לכך.
18. המנהל רשאי, בהסכמת השר, להעניק לאדם מענק כספי תמורת הודעתו למחלקת העתיקות על האדם, כאמור בסעיף (24) מחוק זה, שגילה עתיקות מטלטלות והסתיר את הדבר גלוי.

פרק ו'
החפירות הארכיאולוגיות

19. להוציא אדם כאמור בסעיף (8) לא ינקה אדם, לא יחכור, ולא יחפש עתיקות אלא אם כן קיבל הרשאה לכך בכתב מאת השר.

20. השר יעניק רישיון חפירה, בהמלצת המועצה ומיעצת, לאנשים שביכולתם להוציא על עבודות החפירה סכום כסף מספיק כדי להשיג תוצאות רצויות מבחינה ארכיאולוגית ושאגודות ומוסדות מדע מוכרים יתנו לאותם אנשים ערבות ושאגודות ומוסדות מדע מוכרים יתנו לאותם אנשים ערבות מספקת על סמכותם המדעית, בתנאי שמנהל החפירות יהיה בר סמכא ובר ידיעות בחפירות.
21. הממונה רשאי לדרוש ממבקש הרישיון -
- א. להגיש ערבות כספית בסכום הנע בין (1000 – 5000) דינרים כערובה להוצאה לאור של פרסומים מדעיים מלאים על תוצאות החפירות וממצאיהן.
- ב. להבטיח הוצאת סכומים אלה כשכר פועלים ירדניים במקומות שעומדים לחפור בהן -
1. חמש מאות דינרים לגבי מקום פרה היסטורי.
 2. חמשת אלפים דינרים לגבי מקום עירוני שתאריכו מוגבל בין (שנת 2200 ושנת 330) לפני הספירה הנוצרית.
 3. אלפיים דינרים לגבי מקום מן התקופה היונית רומאית שתאריכו נע בין (330 – 350) לספירה הנוצרית.
 4. אלפיים דינרים לגבי מקום מן התקופה הביזנטית שתאריכו נע בין (400 – 640) לספירה הנוצרית.
 5. חמש מאות דינרים לגבי מקום מן התקופה האסלאמית שתאריכו נע בין (640 – 1100) לספירה הנוצרית.
 6. אלף דינרים לגבי מקום שתאריכו נע בין (1200 – 1700) לספירה הנוצרית.
22. על המבקש רישיון לציין -
- א. הישגיו המדעיים וניסיונותיו הקודמים.
- ב. המקום בו עומד הוא לבצע חפירות עם תרשים לאותו מקום.
- ג. הזמן המשוער על ידו לסיום החפירות.
- ד. הסכום שביכולתו להוציא על החפירות.
23. המשלחת הארכיאולוגית חייבת להעסיק מודד ומשרטט.
24. א. לא יטמין בעל רישיון חפירה את אשר חפר הוא או קודמו בכל מקום היסטורי אלא אם כן קיבל אישור בכתב לכך מאת המנהל.
- ב. על בעל רישיון חפירה להמציא למנהל אוסף תמונות צבעוניות או שקופיות ותמונות רגילות שחור-לבן של העתיקות אשר יגלה אותן.
25. רישיון שניתן על פי פרק זה יהיה כפוף לתנאים הבאים בנוסף לכל תנאי אחר שיקבע ע"י המנהל.
- א. הייתה הקרקע שניתן לגביה רישיון חפירה ברשות היחידה חייב בעל הרישיון לבוא לידי הסכם עם בעל הקרקע בדבר:
1. החכרתה אם תקופת החפירה מתייחסת לשתי עונות.

2. קנייתה בשם קופת האוצר/ עתיקות אם תקופת החפירות תעלה על התקופה הנ"ל.
3. אם החופר ובעל הקרקע לא יבואו ליד הסכם, רשאי המנהל, בהמלצת המועצה המייעצת, לרכוש את הקרקע, כולה או מקצתה, במקומו ועל חשבון של בעל הרישיון או לחכרה בהתאם להוראות חוק זה.
- ב. על בעל הרישיון לנקוט בכל הצעדים הסבירים לשמירת העתיקות שיתגלו על ידו.
- ג. על בעל הרישיון לתת למנהל, בתום עבודת החקירה או בכל עת אחר שיקבע המנהל, אפשרות לחלק, בהתאם לסעיף (16) מחוק זה, את העתיקות שנתגלו.
- ד. החלוקה תעשה בידיעתה של ועדה המורכבת מן המנהל, עוזרו הטכני ומנהל לשכת המחוז שבו בוצעה החפירה, תוך כדי דאגה לתת לבעל הרישיון חלק הגון.
- ה. על בעל הרישיון להניח אצל המנהל, תוך זמן סביר, כל צילום, יציקה, טביעה או רפרודוקציה אחרת מן העתיקות שנפלו בחלקו כתוצאה מן החלוקה, ככל אשר ידרוש המנהל.
- ו. על בעל הרישיון להמציא למנהל את תרשימי חפירותיו וכן, בטרם תסודר החלוקה כאמור בסעיף משנה לסעיף זה, עליו להמציא רשימות וצילומים מכל העתיקות שנתגלו על ידו ופרטים נוספים ככל אשר ידרוש המנהל.
- ז. מנהל רשאי למנות נציג מטעמו כדי לפקח על החפירה אשר הוצאותיה יהיו על האדם או התאגיד או המוסד המבצע אותה חפירה, כן יהיו פעולות החפירה וכל החפצים שנתגלו בהשגחתו של אותו פקיד.
- ח. נציג המחלקה כאמור בסעיף משנה (ז) לסעיף זה יקבל שכר יומי, בהתאם לתקנות הכספיות של המדינה, מבעל הרישיון בנוסף לדמי נסיעה ואש"ל.
26. על בעל רישיון החפירה -
- א. לעשות את כל הדרוש לשמירת העתיקות שיתגלו על ידו.
- ב. להמציא למנהל את תרשימי חפירותיו עם רשימה שלמה וברורה של התגליות, צילומיהן והשרטוטים שלהן.
- ג. להמציא למנהל הודעה טכנית מספקת, בתוקפה שלא תעלה על שנתיים מיום סיום החפירות, שכתלול הוצאות החפירות. ואם לא יעשה כן, רשאי המנהל בהסכמת השר לשלול הרישיון ולהחרים את סכום הערבות.
27. רישיון החפירה יפוג תקפו ב-31 לדצמבר מאותה שנה שניתן בה הרישיון אלא אם קבע השר תקופה קבועה לתוקפו של אותו רישיון.
28. על בעל הרישיון לחפור לשם גילוי עתיקות, האומר להמשיך בחפירות לאחר שהרישיון יפוג תוקפו, להגיש בקשה בכתב אל המנהל לחידושו חודש ימים לפני יום התחלת עבודות החפירה.
29. להציג רישיון לחפירה כשיידרש על ידי פקיד מוסמך.

30. אם עבר בעל הרישיון על תנאי אחד מהתנאים אשר לפיהם הוצא לו הרישיון לחפירה רשאי המנהל להשעות את הרישיון או לבטלו ולהחרים את העתיקות אשר נתגלו.
31. לא יוציא אדם את מחוץ לאזור עתיקה כלשהי אלא אם קיבל רישיון לכך או לפי היתר כללי מאת השר.
32. א. רישיון היצוא אישי לבעליו ואינו ניתן להעברה.
 ב. ייגבה מס בשיעור 15% משווי העתיקות שהותרו ליצוא בתנאי שהמס האמור לא יפחת מ- (50) פילסים, ויש לקבל רישיון עבור כל עתיקה בנפרד, ובמקרים שיראו למנהל יוצא רישיון אחד ליצוא עתיקות מספר וזאת בהסכמת השר.
 ג. מנהל המכס יטיל על פקיד להשגיח על אריזתם של דברי עתיקות במקום הימצאם בתנאי שהיצואן ישא בהוצאות נסיעת הפקיד ושכרו.
33. לא יגבה מס על רישיון ליצוא -
 א. עתיקות שויתר עליהם השר או נתן אותן לבעל רישיון החפירה.
 ב. עתיקות שנמסרו בהשאלה או בחליפין על פי הוראות סעיף 17 (ב) מחוק זה.
34. א. על המבקש רישיון ליצוא עתיקה להפקיד אותה עתיקה בידי המנהל לבקרה ולרשמה.
 ב. הבקשות לרישיונות יצוא תוגשנה בכתב אל המנהל ועל המבקש להגיש למנהל העתיקות הודעה בה יפרט -
 1. סוג העתיקות, שוויין והמקום בו נתגלו.
 2. שם העיר שמתעתד לייצא אליה.
 3. שם הנמען וכתובתו.
 4. פרטים אחרים שידרוש המנהל.
35. המנהל רשאי לאסור יצוא עתיקות כשהוא סבור שטובת הכלל מחייבת להשאירן בממלכה הירדנית ההאשמית.
36. אסור לייבא עתיקות מחוץ לאזור ותופקענה עתיקות מיובאות ותימסרנה למנהל לשמרן בהיותן קנינה של המדינה.

פרק ז' הסחר בעתיקות

37. א. על כל בעל העתיקות הרוצה לעסוק בהן לקבל רישיון לכך מאת המנהל, ואם המנהל ויתר על זכותו בקניה ייתן לו תעודה על כך.
 ב. הרישיונות למכירת עתיקות ולסחור בהן יוצאו על ידי מנהל העתיקות.
 ג. הרישיון הניתן למכירת עתיקות ולסחור בהן רישיון אישי לבעליו ואינו ניתן להעברה.
 ד. הרישיון יינתן לתקופה של שנה אחת החל מראשית השנה הכספית ויפוג תוקפו בסיומה.

- ה. אגרה בסך 200 דינרים תיגבה עבור כל רישיון לסחור בעתיקות.
- ו. המנהל רשאי לשלול רישיון לסחור בעתיקות אם לא מילא בעל הרישיון אחר תנאי אחד מהתנאים הכלולים ברישיון או עבר עבירה על פקודה זו.
- ז. יש להציג את הרישיון כשידרש לכל פקיד מפקידי מחלקת העתיקות או לכל שוטר.
- ח. לא יעסוק אדם, שהוצא לו רישיון למכירת עתיקות ולסחור בהן, במכירת עתיקות ובסחר בהן במקום שאינו המקום שנקבע ברישיון.
- ט. על כל אדם שהוצא לו רישיון למכירת עתיקות ולסחור בהן לשמור ספר רישום לעתיקות אשר ברשותו או אשר קנה אותן למכירה או אשר מכר אותן.
37. א. בעל רישיון לסחור בעתיקות לא יחזיר ולא יסחר בעתיקה אלא לאחר שנמסרה הודעה על החזקת אותה עתיקה או גילויה, כנדרש לפי סעיף 15 לחוק זה.
- ב. 1. לא ימכור אדם העתק של עתיקה או חיקוי שלה ולא יציגו למכירה בלא שסימן עליו, בדרך שנקבע בתקנות, כי המוצג אינו עתיקה אמינה.
2. לא ימכור אדם עתיקה המורכבת מחלקים שונים של עתיקות שונות - עם השלמות, או תוספות, או בלעדיהן - בלא שסימן זאת בדרך שנקבעה בתקנות.
38. ספר הרישום יכלול פרטים אלה -
- א. תאור קצר לכל עתיקה ומספר סידורי מתאים למספר המוקצה לאותה עתיקה.
- ב. פרטים על המקום שבו נמצאה העתיקה ודרך הגיעה לרשות במוכר.
- ג. תאריך קנייתה או הגיעה לרשותו.
- ד. הסכום ששולם עבורה או שווי יחסי אחר שנתן אותו המוכר לקנית העתיקה.
- ה. הדבקת תמונה או שרטוט לעתיקות הרשומים ליד מספריהן בספר הרישום.
39. א. למנהל העתיקות או למוסמכים על ידו במחוזות ובאזורים הזכות לחקור כל העתיקות שברשות בעל הרישיון ולעיין בספר הרישום כאמור בסעיף הקודם כדי לעמוד על אמיתות הרישומים.
- ב. על הפקיד אשר בודק את ספר הרישום של העתיקות במקום המורשה לציין תאריך הבדיקה ולכתוב על הערה שתראה לו בספר הרישום.
- ג. יש לשלוח למנהל בסוף כל חודש העתק מהרישומים שצוינו בספר הרישום משך אותו חודש.
40. לא מילא אדם אחרי הוראות פרק זה, רשאי מנהל העתיקות לשלול את הרישיון שניתן לאותו אדם.

פרק ח'

הוצאת רישיונות להקמת מבנים במקומות היסטוריים

41. בקשות להקמת מבנים או העברת אבנים היסטוריות או ניקוי מערות קדומות או בארות תוגשנה על גבי הטפסים המיוחדים שתגישם מחלקת העתיקות.
42. תקופת הרישיון ששה חודשים מיום הוצאתו ואפשר לחדשו בהסכמה בכתב מאת המנהל.
43. תיגבנה עבור הרישיונות הנ"ל אגרות אלה -
- א. רישיון עבור דונם ראשון או חלק ממנו – 15 דינרים.
- ב. רישיון עבור כל דונם נוסף או חלק ממנו – 15 דינרים.
- ג. חמישה דינרים ירדניים עבור שימוש במערה קדומה או בבאר.
- ד. יגבה שווייה של כל אבן קדומה שהועברה ממקומה או שהשתמש בה בבניה.
1. עשרת פילסים עבור כל אבן חלמיש.
2. עשרים וחמישה פילסים עבור כל אבן מסוג אחד.
44. על מגיש הבקשה לשלם הוצאות בקור מיוחד למקום שאומרים להקים בנין עליו.
45. המנהל רשאי לסרב להסכים להקמת מבנים במקומות היסטוריים או למכירת אבניהם.

פרק ט'

עונשין

46. כל אדם אשר -
- א. עשה פעולה אמורה לפי חוק זה או לפי צו שהוצא על פיו, או
- ב. נמנע מלעשות פעולה שנתבקש לעשותה לפי חוק זה, או
- ג. מסר פרט כוזב בבקשת הרישיון לחפירה או עבר על התנאים המותנים בהרשאה לחפור, או -
- ד. סחר בעתיקות ללא רישיון או עבר על התנאים שהותנו במתן הרישיון לסחור בעתיקות או מסר פרט כוזב בבקשת רישיון כזה, או-
- ה. השחית, חיבל, השמיט, העביר, או הסתיר עתיקות.
- יהיה צפוי למאסר לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים או לקנס מ-עשרים עד ארבע מאות דינרים. ואין להפחית את תקופת המאסר מחודשיים והקנס מעשרים דינרים כשיש נסיבות מקילות, ונוסף לכך.
1. תוחרמנה עתיקות בגללן נעשתה העבירה או ביחס אליהן.
2. ייהרס ויסולק, על חשבון עובר העבירה, על מבנה שהוקם או כל צמח שנשתל או כל דבר אחר שנעשה בניגוד לחוק זה.
3. על עובר העבירה לשלם הוצאות תיקון כל נזק שנגרם על ידו לעתיקות לפי הערכת המנהל.

4. בית המשפט רשאי לצוות על שלילת רישיונו של מי שעבר על הוראות פרק ז' לחוק זה, וזאת מבלי לגרוע בכל סמכות לפי חוק זה או לפי כל דין ותחיקת ביטחון.
- 46.א. הוגש כתב אישום לפי סעיף 46(ד), רשאי בית המשפט שאליו הוגש כתב האישום לצוות על בנאשם להפסיק את הסחר בעתיקות. תוקפו של צו זה ייפקע עם ביטול כתב האישום, או עם מתן גזר דין או במועד שבו זוכה הנאשם זיכוי סופי או בכל מועד קודם שנקבע בצו.
- ב. הסמכות לפי סעיף קטן (א) באה להוסיף על כל סמכות לפי כל דין או תחיקת ביטחון, ולא לגרוע ממנה.
- 47.א. אדם שמצא עתיקה ולא הודיע עליה ולא נקט באמצעים הדרושים לשמור עליה ולא ציין את נסיבות גלויה ומקורה של העתיקה או מסר ביודעין הודעה כוזבת על דברים אלה, יהיה צפוי למאסר לתקופה שלא תעלה על חצי שנה או לתשלום קנס שלא יעלה על מאתיים דינרים ואין להפחית את עונש המאסר משבוע אחד ואת הקנס מעשרה דינרים כשיש נסיבות מקילות.
- ב. אדם שאינו בעל רישיון חפירה הניתן על פי הוראות סעיף (20) מחוק זה, וחופר לשם גילוי עתיקות או הורס כתלים או מבנים או חפצים אחרים שהם היסטוריים בגדר פקודה זו, בין שעבודות החפירה נעשו על פני האדמה ובין מתחת לפני האדמה ובין שהיתה האדמה בבעלותו ובין שהיתה בבעלות של אחר יהיה צפוי - למאסר לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים או לתשלום קנס שלא יעלה על חמש מאות דינר. ואין להפחית את הקנס מעשרה דינרים כשיש נסיבות מקילות, כלי החפירה והעתיקות שהוצאו יוחרמו.
- ג. אדם שייצא או ניסה לייצא עתיקה שנאסר ייצואה על פי סעיף (25) לחוק זה, יהיה צפוי למאסר לתקופת שלושה חודשים עד שנתיים או לתשלום קנס בסך שבין 100 ו-300 דינרים. ומותר להחליף את הקנס בשווי העתיקה לפי הערכתו של המנהל אם היה שווי העתיקה עולה על סכום הקנס.
- ד. אדם שרימה או המנסה לרמות במזיד, קונה או פקיד ממשלתי, ע"י מסירת תיאור או הודעה או בציון אחר בדבר מקורותיה או חשיבותה של עתיקה, יהיה צפוי למאסר לתקופה שלא פחות מחודש ימים או לתשלום קנס לא פחות מ- (50) דינרים או לשני העונשים כאחד.
- 47.א. הנמצא במקום היסטורי כשברשותו או בסביבתו הקרובה מצויים כלי חפירה ויש להניח כי זה מקרוב נעשתה בהם עבודת חפירה באתר, או שברשותו או בסביבתו הקרובה מצוי מכשיר לגילוי מתכות, חזקה שחפר לשם גילוי עתיקות, אם לא הוכיח שלא חפר או שלא התכוון לגלות עתיקות.
- ב. תעודת הממונה במקרקעין פלונים מכילים עתיקות או שנכס פלוני הוא עתיקה, תהיה ראייה לכאורה על כך.

**פרק י'
התקנת תקנות**

- .48 הממשלה לפי המלצת השר תתקין את התקנות הדרושות למלא אחרי הוראות חוק זה, ובמיוחד בדבר -
- א. הפיקוח על החפצים, מבנים ומקומות היסטוריים.
- ב. הביקורים במקומות היסטוריים וקביעת האגרות לכך.

**פרק י"א
ביטולים**

- .49 חוק זה בה לבטל כל החוקים והצווים שקדמו לו בתנאי שיראו כבני – תוקף וכאילו הוצאו על- פי פקודת העתיקות, 1935, ופקודת העתיקות הפלסטינאית או כל רשימה שתיערך למקומות ההיסטוריים או כל צו שינתן לאחר הוצאת חוק זה.
- .50 ראש הממשלה, שר המשפטים והשר המוסמך לעתיקות ממונים על ביצוע הוראות חוק זה.

(-) חוסיין בן טלאל 20.6.1966

תקנות ההגנה

תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945

מתוך שימוש בכוחות, המסורים לנציב העליון בסעיף 6 של דבר-המלך במועצה על פלשתינה (א"י) (הגנה), 1937, ובכל הכוחות האחרים שבידו, מתקין בזה מנהל ענייני הממשלה את התקנות הבאות:

חלק א' - מבוא

1. **שם קצר**
התקנות האלה תיקראנה תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.
2. **פירוש** [תיקון: 1946]
(1) בתקנות האלה -
 - "אחיזה" מובנה כמובנה של "חזקה" בסעיף 5 של פקודת החוק הפלילי, 1936;
 - "בית-משפט צבאי" מובנו בית-משפט שנתכונן בהתאם לחלק ב' של התקנות האלה;
 - "דבר-מלך במועצה" מובנו דבר-המלך במועצה לפלשתינה (א"י) (הגנה), 1937;
 - "חוק הפרלמנט בדבר-הצבא" מובנו חוק הפרלמנט בדבר הצבא, 1881 (שנות מ"ד ומ"ה למלכות ויקטוריה, פרק נ"ח), כפי שתוקן מזמן לזמן, או כל חוק פרלמנט שבא במקומו;
 - "חיל משטרה" מובנו חיל המשטרה של פלשתינה (א"י) שנתכונן לפי פקודת המשטרה, ומונח זה כולל משטרת מוספת ונוטרים, שעליהם נקבעו קביעות הפקודה ההיא;
 - "חילות הוד רוממותו" מובנם כל אחד מחילות הוד רוממותו בים, ביבשה או באוויר, וחיל הספר של עבר הירדן, ושאר חילות אשר כוללים כל חלק מאותם חילות;
 - "חפץ נפיץ או מבעיר" מובנו כל דבר או חומר (לרבות נוזל או גז), שנועד או מוכשר לשמש גורם התפוצצות או דליקה;
 - "יועץ משפטי" כולל משנה ליועץ משפטי;
 - "לקיחה באנגריה" מובנה, לגבי רכוש כל-שהוא, קניית אחיזה ברכוש או דרישה להעמיד את הרכוש לרשותה של הרשות הלוקחת באנגריה;
 - "מפקד צבאי" מובנו הקצין שנתמנה לשמש או לכהן כממלא-מקום בתפקיד הזה לפי תקנה 6;
 - "נשק-אש" פירושו כל כלי-נשק מכל מין, העשוי להמית, ולו צינור, שאפשר

ליידות ממנו ירי, כדור או קלע, ומונח זה כולל כל חלק מרכיב של כלי-נשק כזה, וכל אביזר של כלי-נשק כזה, שתוקן או הוסגל למעט את הרעש או הבריקה הנגרמים מתוך ירייה בכלי-הנשק;

"עבירה שנדונים עליה בבית-משפט אזרחי" מובנה עבירה על התקנות האלה, שנדונים עליה או שיש להיות נדונים עליה בבית משפט של שופט שלום או בבית משפט מחוזי;

"עברה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי" מובנה עבירה על התקנות האלה, שאינה עבירה שנדונים עליה בבית משפט אזרחי;

"תובע של בית-משפט צבאי" מובנו כל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הממשלה וכל קצין או בן אדם, שהרשהו הקצין הרמטכ"ל בדרך כלל או במיוחד, לתבוע בבתי משפט צבאיים;

"קצין מפקד כללי" מובנו הקצין שבידו הפיקוד מזמן לזמן על החילות הצבאיים של הוד רוממותו בפלשתינה (א"י);

"קרקע" כוללת קרקע של כל סוג או חזקה, וכל בניין, עץ או דבר אחר המחוברים לקרקע וכל חלק מן הים, או מן החוף או נהר, וכל זכות, טובת-הנאה או זכות-שימוש בקרקע או במים או ממעל להם;

"שוטר" מובנו כל חבר של חיל-המשטרה;

"שירותים הכרחיים" מובנם שירותים הכרחיים להבטחת שלום הציבור או להגנת פלשתינה (א"י), או לקיום סדר ציבורי או הספקה, וכל שירותים הכרחיים לחיי הציבור.

(2) הזכרת פצצות, רימוני-יד, חפצים נפיצים או מבעירים או תחמושת בתקנות האלה תתבארנה ככוללות החזקת כל חלק מרכיב של פצצה, חפץ נפיץ או מבעיר, או תחמושת.

(3) לצרכיהן של התקנות האלה יונח כי המחזיק במקומות כל שהם - שבהם נמצא דבר כל שהוא, או הוכח שהיה מצוי בהם - יש לו או היתה לו אחיזה באותו דבר, הכול לפי העניין, אלא-אם יוכח היפוכו של דבר.

(4) כדי להסיר ספק מצהירים בזה כי הבטוי פלשתינה (א"י), כל מקום שמשמשים בו בתקנות האלה, חוץ מבחלק ט' מהן, כולל את מימיה הטריטוריאליים של פלשתינה (א"י).

2.א. חלותן של התקנות האלה [תיקון: 1946]

כדי להסיר ספק מצהירים בזה כי התקנות חלות בכל רחבי פלשתינה (א"י), חוץ ממקום שיש בו - אם בנושא או בתוכן - דבר מה הדוחה אותה ביאור או בלתי עקבי לו.

3. חלותה של פקודת הפירושים

1. בתקנה הזאת הביטוי "תחיקת שעת-חירום" מובנו כל תקנה, שהותקנה לפי דבר המלך במועצה ולפי כל צו, הוראה, דרישה או הודעה שניתנו או שהוצאו מכוח תקפה של כל תקנה כזאת.

2. קביעותיה של פקודת הפירושים, 1945, להבדיל מאלה של פסקאות (ב) ו- (ד) של סעיף 19 ואלה של סעיפים 20, 35, 36 ו-37 של הפקודה היא, תחולנה על כל תחיקת שעת-חירום, אלא-אם נקבע שלא-כן, ולצרכיה של אותה חלות יהיו רואים תקנות, שהותקנו לפי דבר-המלך במועצה, כפקודות.

3. פרסומה של כל תחיקת שעת-חירום ברשומות תשמש הוכחה מכרעת, בכל בתי-משפט ולכל תכליות שהן, כי נתינתה ותכנה של התחיקה הם כהלכה.

4. פעולה

1. בתקנה זו הבטוי "תעודת שעת חירום" מובנה כל תעודה המיומרת להיות כלי (בין שהוא מחוקק ובין שהוא מבצע), שניתן או שהוצא בהמשך אל, או לצרכיהם של, דבר-המלך במועצה, או קביעה כל-שהיא, הכלולה בתקנות כל-שהן, שהותקנו לפי דבר-המלך האמור, והתקנות האלה בכללן, או שנודעת לה נפקות מכוח תקפן של הנ"ל.

2. לא יהיה צורך לפרסם כל תעודת שעת-חירום ברשומות.

3. מקום שניקבו בתעודת שעת-חירום זמן, תאריך או הזדמנות כזמן, תאריך או הזדמנות, שבהם תיכנס זו לתקפה, תיכנס זו לתקפה בהתאם לכך. בכל מקרה אחר תיכנס התעודה לתקפה בתאריך הרשום בה או זה שבו ניתנה.

4. בלי לפגוע בקביעותיה הקודמות של התקנה הזאת, אפשר לתת או להוציא בעל-פה כל צו, הוראה, דרישה, הודעה, או מינוי לפי תקנות כל-שהן (והתקנות האלה בכללן), שהותקנו לפי דבר-המלך במועצה, אם הרשות הנותנת או המוציאה אותם מוצאת לנכון לעשות כן

5. הרשות הנותנת או המוציאה אותם צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי כל-שהם שנזכרו בתקנת-משנה (4), תגרום לכך שתימסרנה ידיעות על נפקותם בהקדם האפשרי ובאותו אופן שתמצא אותו נחוץ, כדי להסב אליהם את תשומת-לבם של כל בני-אדם הצריכים - לדעתה - לכך שתהיינה בידיהם אותן ידיעות, אך שום צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי כאלה לא יהיו, ולא ייעשו, נטולי תוקף לגבי אדם כל-שהוא, שעליו הם משפיעים, עקב העובדה, שתשומת-לבו לא הוסבה, על הצו, ההוראה, הדרישות ההודעה או המינוי.

6. כל כוח שהעינוקוהו תקנות כל-שהן (והתקנות האלה בכללן), שהותקנו לפי דבר-המלך במועצה, לתת או להוציא כל צו, דרישה, הודעה או מינוי, יתבאר ככולל את הכוח שיש להשתמש בו באותו אופן עצמו ומתוך כפיפות לאותם התנאים עצמם, אם יש כאלה בנמצא, להפקיע או לשנות כל צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי כאלה.

5. קביעות, זכויות וכוחות לא יגרעו מקביעות, זכויות וכוחות אחרים

מתוך כפיפות לקביעותיהן של התקנות האלה יהיו קביעותיהן של התקנות האלה והזכויות והכוחות שהוענקו בהן מוסיפים על קביעות כל-שהן של כל חוק אחר או זכויות או כוחות כל-שהם, שהוענקו בכל חוק אחר או באופן אחר, ולא גורעים מהם.

6. מינוי וכו' של מפקדים צבאיים

1. הקצין המפקד הכללי רשאי למנות - בהסכמתו של הנציב העליון - מפקד צבאי בכל שטח או מקום. כל מינוי כזה יכול להיערך בנקיבת שם או משרה, ואם נערך בנקיבת משרה, יהיה האדם, המחזיק מזמן לזמן במשרה שצויינה, המפקד הצבאי בשטח או במקום הנדון.

2. מקום שנתמנה מפקד צבאי כנ"ל, רשאי הוא להשתמש בכל הכוחות שהוענקו למפקד צבאי בתקנות האלה, ולמלא את כל החובות שהוטלו עליו בהן, בגין השטח או המקום שעליו נתמנה.
3. בלי לפגוע בשום קביעות אחרות של התקנות האלה יהיה מפקד צבאי אחראי לבטיחות הציבור בשטח או במקום הנדונים, והממונה על המחוז ישמש כיועץ מדיני למפקד הצבאי בכל העניינים הנוגעים בבטיחות הציבור באותו שטח או מקום.
4. בכל שטח או מקום, שבהם אין מפקד צבאי לפי התקנה הזאת, רשאי הממונה על המחוז להשתמש בכוחות, שהוקנו למפקד צבאי בתקנות האלה, ולמלא את החובות, שהוטלו בהן על מפקד צבאי.
5. כל הכוחות, המסורים למפקד צבאי בתקנות האלה או כל החובות המוטלות עליו בהן, או המסורים לממונה על המחוז או מוטלות עליו בהמשך לתקנת-משנה (4), רשאי להשתמש בהם או למלא אותן הרמטכ"ל בגין כל שטח או מקום בפלשתינה (א"י). כל צו, הוראה, דרישה, הודעה, מינוי, רשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה, פיטורים, אות או כל אמצעים אחרים שהם, שניתנו, נעשו או ננקטו בידי הקצין המפקד הכללי מתוך שימוש בכל כוח כזה או מתוך מילוא כל חובה כזאת בגין שטח או מקום כל-שהם יהיה כוחם יפה יותר ויבואו במקום כל אמצעי קודם שנקט בו מפקד צבאי או ממונה על המחוז, שהוא בלתי-עקבי להם.

7. הפקעה וכו'

1. עם כניסתן של התקנות האלה לתקפן תופקענה התקנות הבאות, היינו: התקנות לשעת חירום, 1936, התקנות לשעת-חירום (ייצור חמרי-פיצוץ), 1936, תקנות ההגנה (בתי-משפט צבאיים), 1937, תקנות ההגנה (פיקוח על המשטרה), 1938, תקנות ההגנה (מפקדים צבאיים), 1938, תקנות ההגנה (פיצויים בעד נכסים שמשתמשים בהם לצרכים ציבוריים), 1939 ותקנות ההגנה (עליה), 1940.
2. כל צווים, הוראות, דרישות, הודעות, מינויים, רשיונות, תעודות-היתר, הסכמות, פקודות, הרשאות ופיטורים שנעשו, הוענקו או ניתנו לפי, או מכוח תקפן של, התקנות האלה, שהופקעו בזה, ועמדו בתקפם עובר לכניסתן של התקנות האלה לתקפן, יוסיפו לעמוד בתקפם (מתוך כפיפות לכוחות שהוענקו בתקנות האלה ובפקודת-הפירושים, 1945), ויהיו רואים אותם כאילו נעשו, הוענקו או ניתנו לפי, או מכוח תקפן של, קביעותיהן המתאימות של התקנות האלה, ובידי הרשויות המתאימות.
3. כדי להסיר ספק מצהירים בזה שההפקעה אשר בוצעה בתקנת-משנה (1) לא תשפיע על שום חקירה, אחריות, עונש, חרמה או הענשה, שבהם נתחייבו לפי תקנה כל-שהיא מן התקנות שהופקעו כנ"ל, וכל חקירה, משא-ומתן משפטי בדרך החוק או תקונה כאלה, אפשר לכוונם, להמשיכם או לכפותם, וכל עונש, חרמה או הענשה כאלה אפשר להטילם או לבצעם בידי הרשות הנאותה, או בפניה, לפי התקנות האלה, וכל משא-ומתן משפטי התלוי ועומד בבית-משפט צבאי, שנתכונן לפי תקנות-ההגנה (בתי-משפט צבאיים), 1937, או בפניו, או שהיה מובא, אלמלא התקנות האלה, בפני בית-משפט צבאי כזה, אפשר להמשיכו או להביאו לבית-משפט צבאי, שנתכונן לפי התקנות האלה, או בפני.

8. שימוש בכוחות

מקום, שהוענק כוח לפקיד או לאדם כל-שהם בתקנות האלה, או בצו, הוראה, הודעה או דרישה כל-שהם לפיהן, רשאים הפקיד או האדם ההם, וכל בני-אדם אחרים הפועלים לפי הוראותיהם, להשתמש באותו כוח ואותם פקיד או אדם וכל בני-אדם אחרים הפועלים כנ"ל רשאים להשתמש בכל אמצעי-כוח, הנחוץ באופן מסתבר, לשם השימוש בכוח הנ"ל.

9. רשיונות, תעודות- היתר וכו'

1. כל רשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה או פיטורים, שעל הענקתם נקבעה קביעה בתקנות האלה או בכל צו, הוראה, הודעה או דרישה לפיהן, אפשר להעניקם כתוך כפיפות לאותם תנאים, שתהיה הרשות המעניקה אותם עשוייה למצוא לנכון להטילם, וכל אותם רשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה או פיטורים עשוייה אותה רשות בכל זמן להפקיעם או להתלותם, וכל תנאים שצורפו אליהם עשוייה אותה רשות בכל זמן להפקיעם, לשנותם או להוסיף עליהם. כל אדם, המפר כל תנאי כזה העומד בתקפו מזמן לזמן, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

2. כל אדם, המחזיק ברשיון, בתעודת-היתר, בהסכמה, בהרשאה או בפיטורים כנ"ל, שחדל מהראותם, לפי דרישתו של כל חבר לחילות הוד רוממותו או של כל שוטר, שהורשה לדרוש כי יראום, לאדם הדורש זאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

3. כל אדם, המשנה כל רשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה או פיטורים כנ"ל, או משתמש בהם או משאילם או מניח שישנום או ישתמשו בהם או ישאילום לכל אדם אחר, או עושה או אוהז ברשותו או בשליטתו כל תעודה הדומה כל-כך לרשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה או פיטורים כאלה, עד-כי היא מחושבת לרמות, יאשם בעבירה על התקנות האלה, אלא-אם יוכיח שעשה את הפעל, שבו הואשם, מטעם מסתבר ועשוי להיות מוצדק וללא כוונה לרמות כל אדם.

10. קביעת הודעות

כל חבר לחילות הוד רוממותו וכל שוטר, הפועלים במשך מילוי חובתם מכוח הפקידם, רשאים לקבוע - לכל תכלית הקשורה אל בטיחות הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומו של סדר ציבורי או קיום הספקה ושירותים הכרחיים לחיי הכלל - כל הודעה, או לגרום שתוצג כל-הודעה לראווה, בכל מקום, כלי-רכב או אנייה וכדי להשתמש בכל כוח, שהוענק בתקנה הזאת, רשאים הם להיכנס לכל מקום בכל זמן ; ומקום שקבע כל פקיד כזה הודעה, או גרם כי תוצג לראווה תודעה, בהמשך לתקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה כל אדם, שאינו חבר לחילות הוד רוממותו או שוטר, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם, המסיר, המשנה, המטשטש או המוחק את ההודעה.

11. שליטה בחיל משטרה

לתכלית הבטחת בטיחותו של הציבור, ההגנה על פלשתינה (א"י), קיום הסדר הציבורי או דיכוי התקוממות, מרד או מהומה, יהיה חיל המשטרה נתון לשליטתו של הקצין המפקד הכללי בפעולות.

חלק ב' - בתי-משפט צבאיים

כינון ושיפוט של בתי-משפט צבאיים

12. **כינון בתי משפט צבאיים**
 הקצין המפקד הכללי יכונן אותם בתי-משפט צבאיים, שיהיה עשוי למצאם נחוצים לצרכיהן של התקנות האלה.

13. **הרכב**
 בית-משפט צבאי יהיה מורכב מנשיא, שיהיה קצין בן דרגת קצין-שדה או בן דרגה גבוהה ממנה, ומשני חברים שיהיו קצינים בעלי כתב-מינוי בדרגה כל שהיא. הנשיא והחברים יתמנו בפקודה חתומה בידי הקצין המפקד הכללי.

14. **מושבים**
 בית-משפט צבאי ישב באותם זמנים ומקומות שיוורה הנשיא.

15. **שיפוט [תיקון: 1946]**
 לכל בית-משפט צבאי יהיה כוח שיפוט לדון על כל עבירה על התקנות האלה שנעשת ב פלשתינה (א"י), בין שהיא עבירה שהוכרז עליה בתקנה 57 שיש להיות נדונים עלי רק בבתי משפט צבאיים בלבד ובין עבירה אחרת, וכשתהיה העבירה יכולה להיות נדונה אף בבית משפט אזרחי - להטיל כל הענשה, שלא תעלה על ההענשה הגדול ביותר שהיה בית משפט מחוזי יכול להטילה, או - אם היתה העבירה יכולה להיות נדונה רק בבית משפט שלום בלבד - להטיל כל הענשה שלא תעלה על ההענשה הגדול ביותר שהיה בית משפט שלום יכול להטילה:

בתנאי כי -

א. אם יהיה הפועל או חדלון המעשה המהווים עבירה שבה נאשם חבר לחילות הוד רוממותו (הקרוי להלן בתנאי זה "אותו חבר"), גם עבירה שעליה נדונים בבית-דין של הצבא, והקצין המפקד פלשתינה (א"י) על החיל או על הספינה, שאותו חבר משרת בהם, מבקר בכתב, בכל זמן קודם להתחלת השפיטה. בבית-המשפט הצבאי, שאותו חבר יהיה עומד לדין בבית-דין של הצבא על אותה עבירה, שעליה נדונים כנ"ל, והיא היא הפועל או חדלון-המעשה, יהיה אותו חבר פטור על-ידי-כך מכל משא ומתן משפטי בבית-המשפט הצבאי על העבירה; וכן

ב. הקצין המפקד הכללי רשאי בכל זמן לעכב בצו משא ומתן משפטי בפני בית-משפט צבאי ואז יהיה הנאשם פטור מאותו משא ומתן משפטי, ואולם אותו פטור לא יהיה בו כדי זיכוי.

קביעות שונות בדבר בתי-משפט צבאיים

16. **פקודות-מאסר**
 1. בלי לפגוע בשום כוחות, שהוענקו בכל חוק אחר, או בכוחות, שהוענקו בתקנה 72, רשאי כל שופט-שלום או כל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הוד רוממותו או כל שוטר ממונה על תחנת-משטרה להוציא כתב-פקודה לאסור כל אדם, שהוא יכול לחשוד בו חשד מסתבר כי עבר עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי, וכל כתב-פקודה כזה יהיה הרשאה לכל חבר לחילות הוד רוממותו או כל שוטר או מוכתר או אדם פרטי לאסור אדם כזה.

2. כדי להסיר ספק מצהירים בזה, שמתוך כפיפות לקביעותיה של תקנה 17 תחול פקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחפושים) על מאסרים שנעשו לפי הכוחות שהוענקו בתקנה הזאת; ולצרכיה של הפקודה ההיא יהיו רואים אדם, שאסרו חבר לחילות הוד רוממותו או מוכתר או אדם פרטי מכוח תקפו של כתב-פקודה שהוצא לפי התקנה הזאת, כאדם שאסרו אדם פרטי ללא פקודה.

17. **שינוי בפרק ל"ג**

למרות קביעותיהן הקודמות של התקנות האלה אפשר להביא - ברשותו של נשי בית-המשפט הצבאי - כל אדם, אשר נאשם בעבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי והוא נמצא במשמרה של המשטרה, בפני בית-משפט צבאי, בלי להביאו בפני שופט שלום, אם הובא כנ"ל במשך ארבעים ושמונה שעות מזמן מאסרו.

18. **שחרור בערבות והחזרה למשמר [תיקון: 1946(4)]**

1. מקום שאדם כלשהוא, הנאשם בעבירה על התקנות האלה (בין שהיא עבירה שעליה נשפטים רק בבית משפט צבאי ובין שהיא עבירה אחרת) מתייצב או מובא בזמן כלשהיא בפני שופט שלום, יעביר שופט השלום - אם יידרש על כך על ידי היועץ המשפטי או המשנה ליועץ המשפטי או בשמם - את העניין לשפיטה בפני בית משפט צבאי, וכן - אם נמצא האדם הנאשם במשמר או שוחרר בערבות - ישחרר אותו בערבות או יחזירהו למשמר (כפי שיהיה שופט השלום עשוי להורות), כדי שיהיה מתייצב בפני בית המשפט הצבאי: בתנאי שבמקרה של אדם, שנאסר מפני שעבר, או שחושדים בו שעבר, עבירה שעליה נדונים בבית משפט צבאי ועליה חייבים מיתה, לא ישחרר שופט השלום אותו אדם בערבות אלא אם יאשר בכתב שוטר, בדרגה שאינה נמוכה מזו של מפקח, כי לדעתו לא יפגע אותו שחרור בעשיית משפט צדק.

2. בית-משפט צבאי רשאי להעניק שחרור בערבות בכל שלב של שפיטה שבפניו, אך לא באופן אחר.

3. סעיף 7 של פקודת השחרור בערבות, 1944, לא יחול במקרה של עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי.

4. מתוך כפיפות לקביעותיה של התקנה הזאת תחול פקודת השחרור בערבות, 1944, בשינויים הנחוצים ביחס לערבות לפי התקנה הזאת.

19. **הנהגת התביעה לדין וייצוג נאשם [1945(3)]**

כל תביעה בפני בית-משפט צבאי ינהג אותה קטיגור של בית-משפט צבאי, הנאשם רשאי ללמד זכות על עצמו על ידי עורך דין.

20. **עדות**

ביחס לעדות ינהגו בתי-משפט צבאיים לפי החוק האנגלי ולפי נהגם של בתי-המשפט המשמשים בשיפוט פלילי באנגליה; בתנאי שיהיה בית-משפט צבאי רשאי -אם נוכח לדעת שמעניין הצדק לעשות כן - להרשות כי תובא כל עדות מסויימת, אף-על-פי שבאנגליה לא היו מרשים להביאה, ואולם בכל מקרה ומקרה כזה ירשום ברשומה את הטעמים שהניעוהו לעשות כן.

21. **קביעה כללית בדבר פרוצידורה**

כל שפיטה בבית-משפט צבאי הנוהג באופן תכוף, וביחס לכל עניין של פרוצידורה, שלא נקבע בתקנות האלה, ינקוט בית-המשפט באותו מהלך שיהיה נראה לבית-המשפט כמתכוון ביותר לעשות משפט-צדק.

22. **שפיטות תהיינה כרגיל בפומבי**
- בית-משפט צבאי רשאי לצוות כי שפיטה כל-שהיא שבפניו תתקיים - כולה או מקצתה - בדלתיים סגורות, אם נוכח לדעת כי לטובת הצדק או הבטיחות הציבורית מועיל הדבר לעשות כן. מתוך כפיפות לכך, תתקיימנה שפיטות בפני בתי-משפט צבאיים בפומבי.
23. **עדים ומתורגמנים חייבים שבועה**
- שבועה או הודעה בהן-צדק תוטל - לשמיעתו של בית-משפט צבאי - על כל עד ועל כל מתורגמן באותה צורה ובאותו אופן שעליהם יצהיר האדם המושבע, כי הם מחייבים את מצפונם; בתנאי שיהיה בית-המשפט רשאי לקבל - עקב כל טעם שיהיה נראה לו מספיק, ואותו טעם יירשם ברשומה - עדותו של כל עד שלא בשבועה ושלא בהתרעה בהן-צדק.
24. **דיחוי מושב בית-המשפט**
- בית-משפט צבאי רשאי לדחות את ישיבותיו בכל שלב של המשא-ומתן המשפטי, ולחזור ולהתאסף באותו מקום ובאותו זמן שיורה בית-המשפט. אם לא הוענק שחרור בערבות, רשאי בית-המשפט ליתן אותן הוראות, שתהיינה נראות לו נכונות, בדבר משמרו של הנאשם והתייצבותו בישיבה שדוחתה.
25. **רשומת עניין המשפט**
- נשיא בית-המשפט ירשום או יגרום כי תירשם רשומת ההאשמות, טענת הנאשם, סיכום של כל עדות שניתנה וכל מסירה שנמסרה בידי הנאשם או הקטיגור של בית-המשפט הצבאי, או בשמם, ותוצאות המשפט. הנשיא יחתום על כל צו של בית-המשפט לזיכוי של הנאשם או לחיובו בדין וגזר-דינו. כל אדם, שנדון בבית-משפט צבאי, יהיה זכאי - בכל זמן במשך שנתיים לאחר סיום השפיטה - בהעתק של הרשומה האמורה תמורת תשלום בשיעור של עשר פרוטות הדף שבו שבעים ושתים מלים.
26. **הזמנה או כתב-פקודה לעדים**
- מתלבן כי אדם כל-שהוא יכול למסור, או יש באחזתו, עדות חשובה ואותו אדם לא יבוא להעיד מרצונו, או לא יראה אותה עדות מרצונו, יהיה מותר לכל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הוד רוממותו, או לכל שוטר הממונה על תחנת-משטרה, לשלוח הזמנה לאותו אדם, ולדרוש ממנו שיבוא בפני בית-משפט צבאי, או לדרוש ממנו להביא ולהראות לאותו בית-משפט לצרכי עדות כל דברים שבאחזתו או בשליטתו, העשויים להיות נקובים או מתוארים תיאור מספיק באופן אחר בהזמנה; בתנאי שאם יש לאותו פקיד טעם להיות סבור שהאדם לא יבוא לפי הזמנה, יהיו אותם קצין או שוטר רשאים להוציא כתב-פקודה לאסרו, וכל פקודה כזאת יכולים לבצעה כל חבר לחילות הוד רוממותו או כל שוטר.
27. **שחרור עדים שנאסרו בכתב-פקודה**
- נאסר עד לפי כתב-פקודה, יהיה בית-המשפט הצבאי רשאי לשחררו מן המשמר, לאחר שתומצא ערובה מניחה את הדעת, כי אותו עד יבוא למשפט, וכי יראה לצרכי עדות אותם דברים שבאחזתו או בשליטתו, שיהיו עשויים להידרש.

28. **מאסר על חדלון ציות להזמנה אז להוראה**
- כל אדם, שהוזמן לבוא בפני בית-משפט צבאי, וללא תירוץ מסתבר חדל מלבוא ומלהראות לצרכי עדות דברים כל-שהם שבאחיותו או בשליטתו, כאשר נדרש בהזמנה, או שלאחר בואו הוא הולך לו בלי שישגיג רשות על-כך מבית-המשפט, או שהוא חדל מלבוא לאחר דיחוי המושב ולאחר שנצטווה לבוא, או כל אדם, שבהיותו נוכח בבית-המשפט, מסרב לציית לכל הוראה נאותה של בית-המשפט, או מעליב את בית-המשפט או כל חבר מחבריו, או מפריע או מעכב את המשא-והמתן המשפטי בבית-המשפט, יהיה בית-המשפט רשאי לגזור את דינו מיד למאסר לתקופה של שנתיים. שום דבר הכלול בזה לא ישפיע על היות כל אדם כזה צפוי לכל עונש או משא ומתן משפטי אחרים בגלל אותם הזנחה או סירוב.
29. **עדים צפויים לחקירה שכנגד וחקירה משנית**
- כל עדים, להבדיל מאדם נאשם המוסר הרצאת-דברים שלא בשבועה, המעידים בפני בית-משפט צבאי, יהיו צפויים לחקירה, חקירה שכנגד וחקירה משנית.
30. **פסקי-דין וכו' של בתי-משפט צבאיים והכרעת הרמטכ"ל בהם [תיקון: 1947(8)], 1947(9)**
- לא יהיה שום ערעור על כל פסק-דין, גזר דין, צו או הוראה (בין שניתנו שנחרצו או נערכו לפני כניסתן של תקנות ההגנה (שעת חירום)(תיקון מס' 8), 1947, לתקפן ובין לאחר מכן), של בית-משפט צבאי, או של הקצין המפקד הכללי ביחס לכל משא ומתן משפטי, חיוב בדיון, או גזר דין של בית משפט צבאי, ושום פסק דין, גזר דין, צו, הכרעה, או הוראה כאלה לא יהיו נתונים להקשייה או לטענה, בין באמצעות כתב ובין בכל אופן אחר שהוא, מצד כל בית משפט או בפניו.
31. **חיוב בדין בבית - משפט צבאי יהיה פה אחד**
- שום אדם לא יחוייב בדינו בבית-משפט צבאי בהאשמה כל-שהיא, אלא בחריצת משפט שחרצוהו הנשיא והחברים פה אחד.
32. **יחס מיוחד**
- כוחו של בית-משפט צבאי יהיה יפה לגמול יחס מיוחד בהטילם גזר-דין של מאסר.
33. **עבריינים צעירים**
- מקום שהאדם, אשר נתחייב בדינו על עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי, הוא זר שגילו פחות משמונה-עשרה שנה, או הנראה לבית-המשפט כפחות מגיל זה, רשאי בית המשפט לגזור עליו עונש מלקות, בין נוסף על כל עונש אחר שיטיל עליו ובין ללא הטלת כל עונש אחר. ההלקאה תהיה במטה או בקנה או בזמורת-שדר, ומספר המלקות יהיה ניקב בגזר-הדין, ולא יעלה על עשרים וארבע.
- 33א. **עבריינים צעירים [תיקון: 1947]**
- כל בית משפט צבאי יהיה בית משפט לצרכי סעיפים 10, 11, 12, 13, 15, 18, 19, 20, 21, 22 ו-23 של פקודת העבריינים הצעירים, 1937.

פרוצידורה בשפיטה

34. **האשמה תורצה בכתב**
- משהובא הנאשם בפני בית-משפט צבאי לשפיטה, תירשם מהות ההאשמה שעל הנאשם בכתב, ותורצה לפניו בלשון שהוא מבין והוא יישאל אם הוא מודה באמיתותה או מכחיש אותה.

35. **צירוף האשמות**
 תהיה האשמה נפרדת לכל עבירה נבדלת, שעליה אומרים כי אותה עבר הנאשם. אבל אפשר להביא כל מספר של האשמות כאלה בבת אחת ואפשר לשפוט עליהן ביחד או לחוד, הכול כאשר יכריע בית-המשפט בכל זמן. הנאשם יטען טענה נפרדת ונבדלת על כל האשמה.
36. **תיקון או החלפה בהאשמה והפרוצידורה שיש לנהוג לפיה**
 בית-המשפט רשאי - לפי בקשתם של הקטיגור של בית-המשפט הצבאי או של הנאשם או על דעת עצמו, בכל שלב של המשא-והמתן המשפטי - לתקן את ההאשמה או לגרום שיאשימו את הנאשם בעבירה אחרת. לפני שימשיך בית-המשפט בשפיטה לאחר שתוקנה ההאשמה או החלפה כנ"ל, יהיה רשאי להעניק - כאשר יראה לנכון לפי ראות עיניו, בהתחשבו עם טובת ענייניו של הנאשם - דיחוי השפיטה, או להרשות כי הקטיגוריה או הסניגוריה תחזור ותקרא ותחקור עד כל-שהוא.
37. **צירוף נאשמים**
 כל מספר של נאשמים, שנאמר בהם כי הם אשמים בעבירות דומות או בעבירות הנובעות מאותה טראנסאקציה או מערכת טראנסאקציות, אפשר להאשימם ולשפוטם ביחד או לחוד, ככל אשר יכריע בית-המשפט בכל זמן.
38. **הפרוצידורה במקרה שפוקדים על שפיטות נפרדות**
 מקום שהכריע בית-משפט צבאי, בכל שלב של המשא והמתן המשפטי, כי תיערכנה שפיטות נפרדות, יכולה כל אחת ואחת מאותן שפיטות להימשך מאותה נקודה של המשא ומתן המשפטי המשותף, שבה ציווה בית-המשפט על שפיטות נפרדות.
39. **פרוצידורה בטענת אשם**
 הודה הנאשם באמיתותה של האשמה כל-שהיא, יווכח בית-המשפט לדעת אם הנאשם מבין כראוי את טיבה של ההאשמה ואת תוצאות הודאתו באמיתותה לפני שיחייב את הנאשם בדינו לפי ההאשמה הזאת; משנוכח לדעת זאת כנ"ל, יהיה בית-המשפט רשאי לחייב את הנאשם בדינו, ולעמוד על העובדות של המשפט מתוך שמיעת עדים כל-שהם או מתוך הרצאת-דבריו של הקטיגור של בית-המשפט הצבאי (במידה שאין הנאשם משיג עליה), לפני שיוציא את גזר-דינו של הנאשם.
40. **פרוצידורה בטענת בלתי-אשם**
 1. לא הודה הנאשם באמיתותה של ההאשמה או שסירב בית-המשפט מלקבל הודאה בהאשמה, יגש בית-המשפט לשמוע את דבריהם של הקטיגור של בית-המשפט הצבאי ושל עדיו, ולשמוע עדות אחרת (אם יש כזאת בנמצא), או לתת את דעתו עליה.
 2. אין הנאשם נעזר בעורך-דין, ישאל בית-המשפט - עם סיום חקירתו של כל עד מצד התביעה - את הנאשם אם רצונו לשאול את העד ההוא שאלות כל שהן, ויגרום שתירשם תשובתו ברשומה.
41. **זיכוי עם גמר הצגת המשפט מצד הקטיגוריה**
 הגיע בית-המשפט לכלל דעה - עם סיום עניין המשפט מצד הקטיגוריה - כי עניין המשפט אין בו כדי לחייב את הנאשם להשיב על האשמה כל-שהיא, יזכה בית-המשפט את הנאשם מן ההאשמה ההיא.

42. **פרוצידורה במקרה סניגוריה**
1. נתלבן לבית-משפט - עם סיום עניין המשפט מצד הקטיגוריה - כי עניין המשפט יש בו כדי לחייב את הנאשם להשיב על האשמה כל-שהיא, ישאל אותו בית-המשפט אם רצונו להגיד מה-שהוא בתשובה על ההאשמה, או אם רצונו למסור עדות או לקרוא לעד כל-שהוא כדי ללמד זכות על עצמו, ובית-המשפט ישמע את עדותו של הנאשם (אם רצונו למסור עדות) ואת עדותם של כל עדים שנקראו ללמד זכות.
 2. אומר הנאשם שיש לו עדים, אלא שאינם נוכחים, רשאי בית-המשפט לדחות - לפי ראות עיניו - את המשפט, וגם לנקוט - אם יראה לנכון - באמצעים כדי להשיג את בואם של אותם העדים.
43. **נאומי סניגוריה וקטגוריה**
- עם סיום עניין המשפט מצד הסניגוריה רשאים הנאשם או עורך-הדין אשר לו לנאום בפני בית-המשפט, ולאחר-מכן רשאי הקטיגור של בית-המשפט הצבאי להשיב.
44. **זיכוי יוכרז מיד**
- אם יזכה בית-המשפט את הנאשם מהאשמה כל-שהיא, יוכרז מיד כי הנאשם נמצא זכאי, ואם נוגע הדבר בכל ההאשמות ייפטר הנאשם לביתו מיד.
45. **חיוב וגזר-דין**
- אם יחייב בית-המשפט את הנאשם על האשמה כל-שהיא, יגש להוציא את גזר-דינו של הנאשם בהתאם לחוק.
46. **דין וחשבון ורשומה**
- בהקדם האפשרי לאחר סיום המשפט יכין הנשיא דין-וחשבון על עניין המשפט ויעביר אותו לקצין המפקד הכללי יחד עם רשומת עניין משפט.
- 46א. **נוכחות הנאשם בשעת שפיטה [תיקון: 1946]**
1. כל אדם הנדון בבית משפט צבאי או בית משפט צבאי תכוף יהיה זכאי להיות נוכח בבית המשפט במשך כל השפיטה, כל זמן שהוא מתנהג כראוי.
 2. אם מתנהג הוא שלא כראוי, רשאי בית המשפט, לפי שיקול דעתו, לצוות לסלק את הנאשם, ולהמשיך בשפיטה בהיעדרו, מתוך שיסדר אותו סידור שיהיה נראה לו - לפי שיקול דעתו - מספיק, כדי להודיע לנאשם על המתרחש בשפיטה ולאפשר לו ללמד זכות על עצמו.
 3. בית המשפט רשאי - אם יראה לנכון - להרשות לנאשם להיות מחוץ לבית המשפט במשך השפיטה, כולה או מקצתה, באותם התנאים שיראם נאותים.
 4. לקביעותיה של התקנה הזאת, תהיה נודעת נפקות למרות כל דבר סותר שבתקנות האלה.
- 46ב. **נאשם שאינו שפוי בדעתו [תיקון: 1947]**
1. נשפט אדם בפני בית משפט צבאי ונתלבן לבית המשפט כי אותו אדם אשם בעבירה שבה נאשם אלא שבשעת עשותו את העבירה לא היה מוכשר, עקב מחלה שהשפיעה על שכלו, להבין מה הוא עושה או לדעת שלא היה צריך לעשות את המעשה או שהיה צריך לעשות או אי המעשה, המהווים את העבירה, יחרוץ בית המשפט דין מיוחד של "אשם אך בלתי שפוי" (או "אשם אך בלתי שפוי מחמת שכרות") ויורה שאותו אדם ייעצר למשך זמן

שירצה בו הנציב העליון.

2. אם תוך כדי שפיטה בבית משפט צבאי מתלבן לבית המשפט שהאדם הנאשם אינו שפוי בדעתו עד כדי כך שאי אפשר לשפטו, יורה בית המשפט כי אותו אדם ייעצר למשך זמן שירצה בו הנציב העליון. מקום שהעידו שני רופאים ממשלתיים שאדם העצור לפי קביעות תקנת המשנה הזאת שפוי הוא בדעתו, ונוכח הנציב העליון כי מן הנאות לעשות כן, יורה שאותו אדם יישפט בהתאם לחוק על העבירה שנאשם בה.
3. הנציב העליון רשאי לתת, מזמן לזמן, הוראות כפי שיראה לנאות בדבר שמירת בני אדם שניתנה הוראה לעצורם לפי קביעות התקנה הזאת.

קיום בידי הקצין המפקד הכללי

47. **חיוב וגזר-דין טעונים קיום בידי קצין מפקד כללי**
- לא יהיה נודע תוקף לחיוב בדין וגזר-דינו של בית-המשפט הצבאי, אלא במידה שיקוימו בידי הקצין המפקד הכללי. עד אשר יקוימו אלה כנ"ל, יצווה בית-המשפט לעצור את הנאשם במשמר, ואותה תקופת-מעצר תיחשב - אם יקויים גזר-הדין והוא גזר-דין של מאסר - לחלק מגזר-הדין של מאסר שהוצא כנ"ל.
48. **כוחותיו של קצין מפקד כללי בשעת קיום**
- הקצין המפקד הכללי רשאי - בשעת הקיום -
- לקיים את החיוב בדין ואת גזר-הדין; או
 - להפוך את מה שמצא בית המשפט ולזכות (זי"ן פתוחה) את הנאשם ולהורות כי ישוחרר; או
 - לקיים את החיוב בדין ולעשות את כל הדברים הבאים או אחד מהם, היינו, להמתיק את גזר הדין או למחול עליו, לגמור יחס מיוחד, או להמיר את גזר הדין בגזר דין פחות שבית המשפט ההוא יכול לגמול לנאשם; או
 - למנוע קיום ולצוות על שפיטה חדשה בפני אותו בית המשפט עצמו או בפני כל בית משפט צבאי אחר.

גזרי דין

49. **משמר עד שיקויים גזר הדין**
- לאחר שגמל בית משפט צבאי גזר דין לאדם כלשהו, ייעצר הלה במשמר עד קיום המשא ומתן המשפטי, ופקודה חתומה בידי הנשיא (או מי שבא אחריו במשרה זו) או בידי כל חבר של בית המשפט שחרף את הדין תשמש הרשאה שלמה ומספקת לכל בני האדם.
50. **צו בשעת קיום יישלח לבית המשפט הצבאי**
- לאחר קיום המשא ומתן המשפטי יגרום הרמטכ"ל כי יישלח העתק הצו אשר לו, שיהיה חתום בידו, לנשיא בית המשפט הצבאי (או למי שבא אחריו במשרה זו), שחרף את דינו של הנאשם או לחבר כלשהו של אותו בית משפט. משיקבלו את הצו האמור יגרמו הנשיא או החבר כנ"ל, כי תירשם רשומה על כך ברשומות בית המשפט.

51. **צו חתום בידי הנשיא או חבר של בית המשפט ישמש הרשאה לביצוע גזר דין**
 העתק הצו של הקצין המפקד הכללי שיהיה חתום בידי הנשיא (או למי שבא אחריו במשרה זו), או בידי חבר של בית המשפט הצבאי, שחרף את דינו של הנאשם, ישמש הרשאה שלמה ומספקת לכל בני אדם בפלשתינה (א"י) לבצע את גזר הדין, ולשמור כהלכה כל הוראות הכלולות בצו האמור של הקצין המפקד הכללי.
52. **גזרי דין מוות [תיקון: 1947]**
1. לקביעותיה של התקנה הזאת תהיה נודעת נפקות במקרה של גזרי דין מות שנחרצו בבתי משפט צבאיים.
 2. כל גזר דין כזה יורה כי האדם שגזר דינו נחרף כן ייתלה בצווארו עד שימות.
 3. הקצין המפקד הכללי רשאי מזמן לזמן להורות בצו אותן ההוראות (בין שתהיה נודעת להן חלות כללית ובין - מיוחדת), שיהיה עשוי להראותן נאותות, ביחס לכל העניינים הבאים או לעניין כל-שהוא מהם:
 - א. משמר האדם או בני האדם, שעליהם נחרף הדין, עד להוצאתם להורג;
 - ב. כל עניין אחר, הנוגע לגזר הדין או להוצאה להורג, או הנובע ממנו, לרבות מה ייעשה בגופה וקבורתה.
 4. תקנות 288 עד 303 של תקנות בית הסוהר לא תחולנה במקרה של גזרי דין מות שנחרצו בבתי משפט צבאיים, אלא במידה שיהיה מותר להטילן בהוראות שניתנו בצו מאת הקצין המפקד הכללי לפי התקנה הזאת.
 5. לתקנה הזאת תהיה נודעת נפקות בין אם נחרף גזר הדין המוות לפי כניסתן של תקנות ההגנה (שעת חירום)(תיקון מס' 8), 1947, לתקפן ובין אם נחרף לאחר מכן.
53. **ביצוע גזר דין של מאסר**
1. כל גזר דין של מאסר, שגמלו בית משפט צבאי, יבוצע בבית סוהר בפלשתינה (א"י), שנתכונן לפי פקודת בתי הסוהר, 1940, או כל פקודה המתקנת אותה או באה במקומה; בתנאי שבמקרה של אדם הכפוף למשמעת צבאית רשאי הקצין המפקד הכללי, באישורו של הנציב העליון, להורות בצו -
 - א. שגזר הדין יבוצע בבית סוהר צבאי או בקסרקטין של מעצר בפלשתינה (א"י);
 - ב. מקום שהאדם מרצה את גזר דינו בבית סוהר, שנתכונן לפי פקודת בתי הסוהר, 1940, או כל פקודה המתקנת אותה או באה במקומה, שיועבר לרצות את שארית גזר דינו בבית סוהר צבאי או קסרקטין של מעצר בפלשתינה (א"י);
 - ג. מקום שהאדם מרצה את גזר דינו בבית סוהר צבאי או בקסרקטין של מאסר בפלשתינה (א"י), שיועבר לרצות את שארית גזר דינו בבית סוהר שנתכונן לפי פקודת בתי הסוהר, 1940, או כל פקודה המתקנה אותה או באה במקומה.
 2. כל צו שניתן לפי התקנה הזאת יכריע כל צו שניתן קודם לכן לפי התקנה הזאת.
54. **הוראות המלך**
- פסקה כ"ח בהוראות המלך מתאריך 1 בינואר, 1932, לא תחול על שום משפט-מות שהוציא בית צבאי.

55. **ביקורה גזרי דין בידי הקצין המפקד הכללי**
- הקצין המפקד הכללי רשאי לבקר בכל זמן - אם נראה לו כי מועיל הדבר לעשות כן - גזר דין של בית משפט צבאי שקויים וכוחו יהיה יפה - לאחר אותה ביקורת - להמתיק את גזר הדין או למחול עליו, לגמול יחס מיוחד, או להמיר את גזר הדין בגזר דין פחות ממנו, שהיה בית המשפט עשוי לגמלו.
56. **כוחות חנינה וכו' של הנציב העליון אינם נפגעים**
- הכוחות, שהוענקו בתקנות האלה לקצין המפקד הכללי בדבר המתקת-דין, מחילה או המרת גזרי-דין, יהיו נוספים על, ולא גורעים מן, כל אחד מן הכוחות, שהוענקו לנציב העליון בסעיף 16 של דברי-המלך במועצה 1922-1939 או באופן אחר.
- 56א. **בתי משפט צבאיים תכופים [תיקון: 1946, 1947]**
- (1) נוסף על בתי משפט צבאיים כל שהם, שנתכוננו לפי תקנה 13, רשאי הקצין המפקד הכללי לכוון אותם בתי משפט צבאיים, שיורכבו מקצין יחיד בעל כתב מינוי בחילות ההוד רוממותו, אשר נתמנה בחתימת ידו של הקצין המפקד הכללי, שיהיה הוא עשוי לראותם נחוצים לתכליותיהן של התקנות האלה, וכל בית משפט כזה יהיה קרוי להלן "בית משפט צבאי תכוף".
- (2) קביעותיהם של התקנות האלה תחולנה על בתי משפט צבאיים תכופים, כאילו שהיו בתי משפט צבאיים, פרט לכך.
- (I) שבית משפט צבאי תכוף יישב בדין באותם זמנים ומקומות, שיורה אותם הקצין המהווה אותו בית משפט;
- (II) שכוחו של בית משפט צבאי תכוף לא יהיה יפה לגזור פסק דין של מיתה או לגמול מאסר העולה על שתי שנים או קנס העולה על הקנס הקבוע בסעיף 40(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 או אותם מאסר וקנס גם יחד;
- (III) חיוב בדין וגזר דין של בית משפט צבאי תכוף לא יהיו טעונים אישורו של הקצין המפקד הכללי, אלא יהיו בני תוקף החל מיום תאריכם;
- (IV) ביחס למציאו וגזר דינו של בית משפט צבאי תכוף יהיה הקצין המפקד הכללי רשאי -
- (א) להפוך את המציא ולזכות את הנאשם ולהורות שישוחרר.
- (ב) להמתיק או למחול את גזר הדין, לגמול איחד מיוחד או להמיר את גזר הדין בכל גזר דין קל ממנו, שהיה בית המשפט עשוי לגמול לנאשם.
- (V) רשומת המשא והמתן המשפטי של כל שפיטה בבית משפט צבאי תכוף תכלול את הדברים הבאים בלבד -
- (א) את ההאשמה או ההאשמות;
- (ב) טענות הנאשם;
- (ג) ציון מספיק של העדות שנמסרה, כדי לאפשר הכנת דין וחשבון על השפיטה, אם ידרוש זאת הקצין המפקד הכללי;
- (ד) הממצא ופסק הדין;
- (VI) דין וחשבון על כל משפט שנדון בבית משפט צבאי תכוף יש להכינו רק לכשידרוש זאת הקצין המפקד הכללי;

(VII) כתב פקודה בחתימת ידו של הקצין, שמינה אותו הקצין המפקד הכללי לכוון בית משפט צבאי תכוף, ישמש הרשאה מלאה ומספקת לכל בני אדם בפלשתינה (א"י) להוציא לפועל את גזר דינו של בית המשפט ואת כל ההוראות שיהיה הקצין המפקד הכללי עשוי להורותן לאחר מכן ביחס לכך ;

(3) בכל זמן לפני שיפסוק את מציאו על כל אשמה שהובאה לפניו, יהיה כוחו של בית משפט צבאי תכוף יפה להעביר אשמה כזאת לשפיטה בבית משפט צבאי שהורכב לפי תקנה 13 ולהחזיר את הנאשם למשמר, או לשחררו בערבות על מנת שיתייצב בפני אותו בית משפט צבאי, ולאחר מכן יהיה כוחו של אותו בית משפט צבאי יפה לדון ולהכריע באשמה האמורה ולעשות את כל הדברים בזיקה אל אותה אשמה, באותו האופן כאילו הובאה לפניו האשמה האמורה באינסטאנציה הראשונה.

56. **קנסות שהוטלו בבתי משפט צבאיים [תיקון: 1946, 1947]**

(1) מקום שנתחייב אדם בדין על עברה בפני בית משפט צבאי, רשאי בית המשפט - מתוך כפיפות לקביעות התקנה 56א(2)(III) - להטיל גזר דין של מאסר וקנס או של קנס בלבד, תחת להטיל גזר דין של מאסר.

(2) בית משפט צבאי רשאי לגמול אותו גזר דין של מאסר במקרה של אי תשלום קנס, שיהיה עשוי להיראות מסתבר לבית המשפט, נוסף על כל גזר דין של מאסר, שהוא מוסמך לגמלו באופן אחר

(3) לא שולם קנס כלשהוא, שהטילו בית משפט צבאי, אפשר לכפות תשלום אותו קנס בכל בית משפט שלום שנודע לו שיפוט בפלשתינה (א"י), כאילו הוטל הקנס בו, וכאילו היה קנס שכוחו של בית המשפט האמור היה יפה להטילו.

(4) כל כספים, המתקבלים מתשלום קנסות שהטילו בתי משפט צבאיים, ישולמו לקופת ההכנסות הכלליות של פלשתינה (א"י).

חלק ג' - עבירות שנדונים עליהן בבתי-משפט צבאיים בלבד

57. **קביעה כללית [תיקון: 1946]**

(1) הפרות כל קביעה מקביעותיו של החלק הזה או כל צו שלפיו, תהיינה עבירות על התקנות האלה, שעליהן נענשים - לאחר חיוב בדין - בהענשות הנקובות.

(2) לבתי משפט צבאיים בלבד יהיה נודע שיפוט לשפוט על אותן עבירות, ואף על האשמות בחיזוק ידיהם של עוברי אותן עבירות ועל נסיונות לעבור אותן עבירות.

(3) שום דבר בתקנה הזאת לא יפגע בהיותו של כל אדם צפוי להיות נשפט על עבירה כל-שהיא על חוק כל-שהוא מלבד התקנות האלה.

58. **עבירות ביחס לנשק-אש, חמרי נפץ רכוש וכו' [תיקון: 1946]**

שום אדם לא -

(א) יירה בנשק אש כל-שהוא על כל אדם או על כל קבוצה של בני אדם, או לכל מקום שבני אדם עשויים להימצא בו, או

(ב) יזרוק או יניח פצצה, רימון יד או חפץ מבעיר מתוך כוונה לגרום מות או חבלה לאדם כל-שהוא או נזק לרכוש כל-שהוא, או

(ג) יישא כל נשק אש, תחמושת, פצצה, רימון יד או חפץ נפיץ או מבעיר ללא תעודת היתר שהוענקה בידי מפקד צבאי או מטעמו, או בדרך אחרת מאשר בהתאם לדבריה ולתנאיה של אותה תעודת-היתר, או.

(ד) יהיה חבר לכל קבוצה או חבר של בני אדם, שחבר אחד או יותר מהם עברו - בזמן היותם חברים לקבוצה או לחבר - או עוברים עבירה על התקנות האלה.

הענשה: מיתה או אותו עונש פחות מזה, אשר יהיה בית המשפט עשוי לצוות עליו.

59. **עבירות שונות נגד קיום סדר ציבורי [תיקון: 1946]**

שום אדם לא -

(א) יאחז ברשותו שום נשק אש, תחמושת, פצצה, רימון יד או חפץ נפיץ או מבעיר, אלא אם כן מחזיק

(i) ברשיון בן תוקף לעשות כן, שהוצא לפי כל חוק, להבדיל מן התקנות האלה, או

(ii) תעודת היתר, שהוענקה בידי מפקד צבאי או מטעמו, והוא ממלא אחר הדברים והתנאים המצורפים אל רשיונו או תעודת ההיתר שלו, או

(ב) יאחז ברשותו כל נשק, כלי או חפץ או דבר המתוכן או מסוגל לגרום מות או חבלה רצינית, או

(ג) ייצר כל נשק אש, תחמושת, פצצה, רימון יד, או חפץ נפיץ או מבעיר, ללא תעודת היתר, שהוענקה בידי מפקד צבאי או מטעמו, או באופן אחר מאשר בהתאם לדבריה ולתנאיה של אותה תעודת-היתר, או

(ד) ישמיד, יזיק יפריע, יסכן או יפגע, או יעשה כל פעל או יאשם בחדלון מעשה המחושבים להשמיד, להזיק, להפריע, לסכן או לפגוע כל אחד מן הדברים הבאים, או בפעולתם, בשימושם או בבטחונם של כל אחד מן הדברים הבאים, היינו, כל אנייה, אווירון, נמל, רציף, מסעד, מקום קשירה, שדה תעופה, מסילת ברזל, נתיב מים, מסילת טראם, דרך, דרך עפר, קטר, מרכבה, כלי משא או עגלה או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית, או כל מפעל, מוסדה, קו ממסרת או ציוד אחר, המשמש או מסוגל לשמש לייצורם, הספקתם, החסנתם, העברתם, מסירתם או תפלתם של מים, דלק, גז או חשמל, או רכוש כלשהוא של ממשלת הוד רוממותו או של ממשלת פלשתינה (א"י) או של הוד רוממותו, או

(ה) יתקרב או יימצא בקרבתו של, או ייכנס אל, כל רכוש כזה, שעליו מרומז בפסקה (ד), לתכלית עשיית כל פעל שנאסר בפסקה ההיא, או

(ו) יבצר כל שטח או מקום, או

(ז) יהיה חבר לכל קבוצה או חבר של בני אדם, שחבר אחד או יותר מהם עברו - בזמן היותם חברים לקבוצה או לחבר - עוברים עבירה של התקנה הזאת.

60. **לבישת מדים שלא בהיתר וכו' [תיקון: 1945, 1946]**

(1) שום אדם לא -

(א) ילבש שום מדים של חילות כלשהם של הוד רוממותו או של חיל המשטרה, או של כל חיל מזויין של ארץ זרה, אם אינו זכאי בכך, או

(ב) ילבש שום חפץ מלבוש או חפץ אחר, העלולים להיחשב בטעות לאותם מדים כלשהם, שנזכרו בפסקה (א), אלא אם יניח את דעתו של בית המשפט שלא נתכוון להטעות כך.

הענשה: מאסר עולם או אותו עונש פחות מזה, אשר יהיה בית המשפט עשוי לצוות עליו.

(2) לצרכיה של התקנה הזאת כולל המונח "מדים" כיסוי ראש, תו, סמל, סמל של יד, מלבוש, ציוד וכל חפץ המהווה חלק של מדים.

61. **מדים בלתי רשמיים וכו' [תיקון: 1945, 1946]**

הנציב העליון רשאי לאסור, לצמצם או להסדיר בצו לבישה או שימה לראווה של כל בגד או חפץ מלבוש או חפץ אחר מיוחדים שניקבו בשמם. הענשה על הפרת הצו: מאסר שלא יעלה על שלוש שנים.

62. **אימונים צבאיים שלא בהיתר [תיקון: 1945, 1946]**

שום אדם לא -

1. יאמן או יאמן אימון צבאי כל אדם אחר בשימוש בנשק או במלאכת תרגילים, תנועות או מערכות פעולה צבאיים, או

2. יאמן כל אימון או אימון צבאי כזה, או

3. יהיה נוכח בכל אימון או אימון צבאי כזה.

הענשה: מאסר שלא יעלה על שבע שנים.

63. **התחפשות [תיקון: 1946]**

לא ישתמש שום אדם בהתחפשות כל שהיא בנסיבות כלשהן, שבהם עלול השימוש בהתחפשות לפגוע, או להיעשות פוגע, בשלום הציבור או בהגנתה של פלשתינה (א"י) או בקיום הסדר ציבורי. הענשה: מאסר שלא יעלה על שלוש שנים.

64. **מתן מקלט [תיקון: 1946]**

לא יעזור שום אדם ולא יתן מקלט לכל אדם אחר, העוסק, או שהיה עוסק, בכל פעולה, הפוגעת בשלום הציבור, בהגנתה של פלשתינה (א"י) או בקיום הסדר הציבורי או העובר, או שעבר, עבירה שנדונים עליה רק בבית משפט צבאי בלבד, בין מתוך מתן ידיעות בין מתוך מתן מחסה, מזון, משקה, כסף, בגדים, נשק, תחמושת, מוחסנות, מספוא, פטרוליאום או דלק אחר, אמצעי הובלה, ובין בדרך אחרת.

הענשה: מאסר שלא יעלה על חמש שנים.

65. **עדות שקר וכו' [תיקון: 1946]**

לא יעיד שום אדם עדות שקר בכל משא ומתן משפטי בפני בית משפט צבאי או יתנהג התנהגות בלתי הוגנת בפני כל בית משפט כזה. הענשה: מאסר שלא יעלה על חמש שנים.

חלק ג'א - חיזוק ידיים ונסיון

66. חיזוק ידיים [תיקון: 1946]

- (1) לצרכיה של התקנה הזאת יהיה כל אדם מחזק ידיהם של עוברי עבירה על התקנות האלה, אם - ביודעים ובמזיד - הוא מסייע או יועץ או גורם לעשיית העבירה ההיא, בין שהאדם שחוזקו ידיו עובר למעשה את העבירה ההיא או יכול מבחינת החוק לעבור אותה, ובין שאינו עובר או אינו יכול כנ"ל לעבור אותה.
- (2) כל אדם, המחזק ידי עוברי עבירה על התקנות האלה, יאשם בעבירה ויהיה צפוי לכך שינהגו בו, יאשימוהו, ישפטוהו ויענישוהו כאילו הוא עצמו עבר את העבירה, שאת ידי עובריה חיזק.

67. נסיונות [תיקון: 1946]

- (1) לצרכיה של התקנה הזאת יהיו רואים אשם שהוא מנסה לעבור עבירה באמצעים המוסגלים לביצועה, ומגלה את כוונתו באיזה פעל גלוי, אבל אינו מבצע את כוונתו עד כדי כך שיהיה עובר את העבירה. אין חשיבות נודעת לכך, אלא במידה שהדבר נוגע בהענשה, אם עושה העבריין כל מה שנחוץ מצדו כדי להשלים את מעשה העבירה, או אם נמנע ביצועה השלם של כוונתו עקב נסיבות שאינן תלויות ברצונו, או אם הוא חדל מעצמו מלהמשיך בביצוע כוונתו. כן אין חשיבות נודעת לכך, אם עקב נסיבות בלתי ידועות לעבריין אי-אפשר בעצם לעבור את העבירה.
- (2) כל אדם המנסה לעבור עבירה יאשם בעבירה, ומשיתחייב בדיון עליה, יהיה צפוי להענשה כלהלן, היינו:
- (א) למאסר עולם, אם היתה העבירה, שניסה לעבור אותה, עושה את העבריין צפוי לעונש מיתה משיתחייב בדיון;
- (ב) למאסר שלא יעלה על עשר שנים, אם היתה העבירה, שניסה לעבור אותה, עושה את העבריין צפוי למאסר עולם, משיתחייב בדיון;
- (ג) בכל מקרה אחר - להענשה, שלא תעלה על מחציתה של ההענשה הגדולה ביותר, שהיה צפוי לה, אילו עבר למעשה את העבירה שניסה לעבור אותה.
- (3) מתוך כפיפות לקביעותיה של תקנה 57 אפשר לשפוט על עבירה של נסיון לעבור עבירה בכל בית משפט, שהיה לו שיפוט לשפוט על העבירה שניסה לעבור אותה: בתנאי שכוחו של בית משפט שלום לא יהיה יפה לגמול כל הענשה העולה על הענשה שהיה יכול לגמלה, אילו נעשה העבירה.

חלק ד' - עבירות שעליהן נדונים בבתי משפט אזרחיים

68. קביעה כללית [תיקון: 1946]

מבלי לפגוע בקביעותיה של תקנה 15, תהיינה כל עבירות על התקנות האלה, להבדיל מאלה שהוכרז עליהן בתקנה 57, שהן ניתנות להיות נדונות רק בבתי משפט צבאיים בלבד, ניתנות להיות נדונות בבתי משפט אזרחיים; ופרט למה שנקבע באופן אחר, יהיה החוק הפלילי הכללי של פלשתינה (א"י) עשוי לחול ביחס לעבירות על התקנות האלה כשהן נדונות או יש לדון עליהן כן.

69. **עונש כללי [תיקון: 1946]**
- מקום שלא נקבע עונש מיוחד על העבירה, אפשר לשפוט אדם, שיש לשפטו בבית משפט אזרחיים, באופן תכוף, בין בבית משפט שלום ובין בבית משפט מחוזי, וכן -
- (א) אם יהיה נשפט באופן תכוף בבית משפט שלום, יהיה צפוי - משיתחייב בדין - למאסר של שישה חדשים או לקנס של מאה לירות או לאותם מאסר וקנס כאחד;
- (ב) אם יהיה נשפט באופן תכוף בבית משפט מחוזי, יהיה צפוי - משיתחייב בדין - למאסר של חמש שנים או לקנס של אלף לירות, או לאותם מאסר וקנס כאחד.
70. **שינוי מקום משפט [תיקון: 1946]**
- למרות כל קביעת חוק על היפוכו של דבר אפשר יהיה לערוך שפיטה, שעניינה בחלק זה, בכל בית משפט בפלשתינה (א"י), בפני שופט מחוזי או שופט שלום, הכול לפי העניין, שלו שיפוט בכל חלק מחלקי פלשתינה (א"י).
71. **פשעים [תיקון: 1946]**
- כדי להסיר ספק מוצהר בזה, כי עבירות שעליהן נדונים בבית משפט אזרחי, אשר עליהן נענשים - ללא חיוב קודם בדין - אם נדונים עליהן בבית משפט מחוזי, עונש מיתה או עונש מאסר ליותר משלוש שנים, הן פשיעות למרות העובדה, שאילו היו נדונות באופן אחר, היו נענשים עליהן איזה עונש פחות מזה.
- 71א. **קביעות בדבר שפיטות תכופות בבתי משפט מחוזיים [תיקון: 1946]**
- (1) מקום שאדם כלשהוא, הנאשם בעבירה על התקנות האלה שעליה נשפטים באופן תכוף בבית משפט מחוזי (בין שהיא עבירה עליה נשפטים רק באופן כזה ובין שהיא עבירה אחרת, בין שהיא פשיעה ובין שהיא עבירה אחרת), מתייצב או מובא בכל זמן בפני שופט שלום, יעביר שופט השלום - אם יידרש על כך על ידי היועץ המשפטי או נציגו, או בשמם - את העניין לשפיטה תכופה בבית המשפט המחוזי; וכן - אם נמצא האדם הנאשם במשמר או שוחרר בערבות - ישחרר אותו בערבות או יחזירהו למשמר (כפי שיהיה שופט השלום עשוי להורות), כדי שיהיה מתייצב לפני בית המשפט המחוזי.
- (2) הועבר העניין לשפיטה תכופה בבית משפט מחוזי, רשאים היועץ המשפטי או נציגו או שוטר כלשהוא לתייק בבית המשפט המחוזי האשמה שבכתב חתומה בידיהם.
- (3) מתוך כפיפות לקביעותיהן של התקנות האלה תחולנה קביעותיה של פקודת שיפוט בתי משפט שלום, 1939, (או כל פקודה המתקנה אותה או באה במקומה), המתייחסות לשפיטה תכופה על עוונות בבתי משפט מחוזיים וערעורים עליהם, וקביעותיהן של תקנות בתי המשפט המחוזיים (משפטים תכופים), 1938 (או כל כללים המתקנים אותן או באים במקומן), במידה שהן יכולות להיות חלות, ביחס לשפיטות תכופות על עבירות (בין שהן פשיעות ובין שהן עוונות) בבתי משפט מחוזיים, לפי התקנות האלה, כשם שהן חלות ביחס לשפיטות תכופות בבתי משפט מחוזיים על עוונות - בהמשך לסעיפים 7 ו-9 של פקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1939, או כל קביעה של חוק המתקנת אותם או באה במקומם.
- (4) קביעות התקנה הזאת תחולנה (מתוך כפיפות לכל לימודי זכות צודקים) בין שבוצעה העבירה לפני כניסתן של תקנות ההגנה (שעת חירום)(תיקון מס' 4, 1946, לתקפן ובין שבוצעה לאחר כך.

(5) מקום ששפיטה תכופה על עבירה על התקנות האלה תהיה תלוייה ועומדת בבית משפט מחוזי בשעה שתיכנסנה לתקפן תקנות ההגנה (שעת חירום)(תיקון מס' 4), 1946, יהיה מותר לנאשם לוותר בנוכחות בית המשפט על כל טענה כי הוא (מובא) שלא כדין לפני בית המשפט, או על כל השגה על הרצאת הדברים שבהאשמה, שאותה טען, ולאחר מכן יהיה בית המשפט רשאי להמשיך בשפיטה, והשפיטה לא תהיה נתונה להשגת מחאה רק בגלל הדברים שעליהם ויתר.

חלק ה' - קביעות החלות כאחת על עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי ועל עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט אזרחי.

72. מאסר

- (1) כל חבר לחילות הוד רוממותו וכל שוטר וכל מוכתר רשאים לאסור ללא פקודה כל אדם, שהם עשויים למצאו עובר - או שהם חושדים בו חשד מסתבר כי עבר -עבירה על התקנות האלה.
- (2) כדי להסיר ספק מצהירים בזה כי - מתוך כפיפות לקביעותיה של תקנה 16 -תחול פקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר ובדיקות) על מאסרים שבוצעו לפי הכוחות, שהוענקו בתקנה הזאת, כדרך שהיא חלה על מאסרים שבוצעו לפי הכוחות שהוענקו בפקודה ההיא ; ולצרכיה של הפקודה ההיא יהיו רואים אדם, שנאסר בידי חבר לחילות הוד רוממותו או בידי מוכתר לפי הכוחות שהוענקו בתקנה הזאת, כאילו נאסר בידי אדם פרטי.

73. עבירות שעברו איגודים

מקום שאדם, אשר נתחייב בדין בשל עבירה על תקנה מן התקנות האלה, הוא גוף מאוגד, יהיו רואים כל אדם, שהיה בזמן מעשה-העבירה מנהל או פקיד של הגוף המאוגד, כאשם בעבירה ההיא, אלא-אם יוכיח שנעשתה העבירה בלא ידיעתו, או ששקד כל שקידה ראויה כדי למנוע את מעשה-העבירה.

74. תפיסה, שמת וכו' [תיקון: 1946]

- (1) רשאי כל חבר לחילות הוד רוממותו וכל שוטר לתפוס ולעצור כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שיש לו טעם לחשוד שלגביהם נעשתה עבירה על התקנות האלה, או שיש לו טעם לחשוד שבהם השתמשו בעשיית כל עבירה כזאת או בהקילת כל מעשה-עבירה כזה, או שיש לו טעם לחשוד בהם כי הם משמשים ראייה בכל מעשה-עבירה כזה.
- (2) כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שלגביהם נעשתה עבירה על התקנות האלה, או שבהם השתמשו בעשיית כל עבירה כזאת, או בהקילת כל מעשה-עבירה כזה, מכריזים עליהם בזה כי יהיו מוחרמים לממשלת פלשתינה (א"י) וייעשה בהם באותו אופן שיורהו הנציב העליון, בין בדרך כלל ובין בכל מקרה מיוחד או סוג מיוחד של מקרים.
- (3) כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שנתפסו ונעצרו לפי התקנה הזאת כחשודים שהם צפויים להחרמה, ונמצא בהם לאחר-מכן שאינם צפויים לכך, ישוחררו.
- (4) כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שנתפסו ונעצרו לפי התקנה הזאת כחשודים על היותם ראייה למעשה-עבירה, ישוחררו, אם נמצא בהם שאינם משמשים ראייה כזאת.

75. **כוחות להיכנס למקומות, אתרים, כלי-רכב, אנייה או אווירון, ולחפש בהם**
- כל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הוד רוממותו, כל חבר לחילות הוד רוממותו, שהרשהו על-כך באופן כללי או באופן מיוחד כל קצין בעל כתב-מינוי שבהם, כל שוטר בדרגת מפקח ובדרגה גבוהה מזאת, או כל שוטר, שהרשהו על-כך באופן כללי או באופן מיוחד שוטר בדרגת סגן-מפקח משטרה או בדרגה גבוהה מזאת, רשאים להיכנס או לרדת - בכל זמן - לכל מקום, אתר, כלי-רכב, אנייה או אווירון, שהם מקום, אתר, כלי-רכב, אנייה או אווירון, שעלול להיות לו טעם לחשוד בהם כי משתמשים בהם - או שהשתמשו בהם זה-מקורב - לכל תכלית, הפוגעת בשלום הציבור, בהגנה על פלשתינה (א"י), בקיום הסדר הציבורי או לתכלית של התקוממות, מרד או מהומה, או בקשר אליה או שהוא עשוי לחשוד בהם כי נמצאים שם אדם שעבר עבירה על התקנות האלה, או סחורות, חפץ, תעודה או דבר הצפויים להיתפס לפי תקנה 74, ורשאי הוא לחפש כל מקום, אתר, כלי-רכב, אנייה או אווירון וכל אדם הנמצא בהם או היוצא מהם.
76. **חיפוש בבני אדם**
- כל חבר לחילות הוד רוממותו וכל חבר לחיל-משטרה רשאים לעצור ולחפש כל אדם שיש להם טעם לחשוד בו שהוא משתמש בכל חפץ, או נושא כל חפץ, הצפוי לתפיסה לפי תקנה 74, או כל בעל-חיים, שהוא עשוי לחשוד בו שנמצא עליו כל חפץ כזה.
77. **העמדת כלי-רכב, אניות ואווירונים**
- (1) כל פקיד, המורשה בתקנות האלה להיכנס או לרדת בכל כלי-רכב, אנייה או אווירון, רשאי להעמיד או לעצור אותם מתוך שימוש בכוח-הזרוע אם יש צורך בכך.
- (2) חדל אדם כל-שהוא, שבידו הפיקוד או הממונות על כל כלי-רכב, אנייה או אווירון, מלהעמיד אותם מיד, משדרש ממנו כל פקיד כזה - בעל-פה או באמצעות אות או באמצעי אחר כל-שהוא - לעשות כן, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
78. **השגת אחיזה, מקום שאחיזה היא עבירה**
- כדי להסיר ספק מצהירים בזה, כי מקום שאחיזה ברכוש או בדבר כל-שהוא, או אחיזה בהם בנסיבות נקובות, היא עבירה על התקנות, תהווה גם השגת אחיזה, או השגה אחיזה בנסיבות ההן, באותם רכוש או דבר - את העבירה ההיא.
- 78א. **פיטורים [תיקון: 1946]**
- לא יהיה עבירה על התקנות האלה שום דבר, הנעשה בידי חבר כל שהוא, או בידי פקיד אחר כלשהוא של הוד רוממותו, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם.
- 78ב. **חובת ההוכחה [תיקון: 1946]**
- אדם כלשהוא, שנאשם בעבירה על התקנות האלה, תהיה עליו החובה להוכיח כי משפטו נמצא בגדר פיטורים כלשהם, שנוצרו בתקנה המתארת את העבירה או באופן אחר, או להוכיח שפוטר מדרישה כלשהיא, או שאחז בכל רשיון, תעודת היתר, הסכמה או הרשאה.
- 78ג. **מאסר [תיקון: 1946]**
- הנציב העליון רשאי לקבוע בצו שאפשר להשתמש במקומות נקובים (שאינם בתי סוהר לצרכיה של פקודה בתי הסוהר) לריצוי כל מאסר שבני אדם צפויים לו עקב חיובם בדין על עבירות על התקנות האלה, והוא רשאי לתת אותן הוראות, שיהיה עשוי לראותן נאותות לשם הבטחת שליטה והנהלה נאותים באותם מקומות וקיום הסדר בהם והענשת בני אדם, האשמים בהפרעת סדר בהם. מקום שאליו מתייחס צו לפי התקנה הזאת, יהיו רואים אותו - לצרכי תקנה 53 של התקנות האלה -

כבית סוהר שנתכונן לפי פקודת בתי הסוהר, 1940, או לפי כל פקודה המתקנה אותה או באה במקומה.

חלק ו' - פיקוח בשעת-חירום על כלי-רכב של מנוע.

79. חלותו של חלק זה

כל-אימת שיהיה הנציב העליון סבור כי נחוץ או מועיל לעשות כן לשם הבטחת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומו של הסדר הציבורי או דיכויים של התקוממות, מרד, או מהומה, יהיה רשאי מזמן לזמן להטיל בצו את החלק הזה של התקנות האלה על כל מחוז או חלק של מחוז, וכן יהיה רשאי לשנות או להפקיע כל צו כזה באותו אופן.

80. פירוש [תיקון: 1946]

בחלק זה -

"אות שעת-חירום" מובנו אות שמשמיעים אותו באמצעות צופר, והוא מורכב מערכת תקיעות הבאות בזו אחר זו, וכל תקיעה ותקיעה נמשכת עשר שניות בקירוב ולאחריה באה הפסקה הנמשכת חמש שניות בערך;

"אות הפסקת שעת-חירום" מובנו אות שמשמיעים אותו באמצעות צופר, והוא תרועה רצופה הנמשכת שתי דקות בקירוב;

"מחוז" מובנו כל מחוז, או חלק של מחוז, שעליהם הוטל החלק הזה של התקנות האלה;

"רשות" מובנה כל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הוד רוממותו או כל שוטר בדרגת סגן-מפקח של המשטרה או בדרגה גבוהה מזאת, או כל שוטר אחר, שהרשהו על-כך בכתב המפקח הכללי של המשטרה או מפקח משטרה.

81. כוחה של רשות

(1) כל-אימת שאירע מעשה שלדעתה, של הרשות הוא מסכן, או עלול לסכן, את שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), או קיומו של הסדר הציבורי, או דיכויים של התקוממות, מרד או מהומה, והרשות רואה לנחוץ לעשות כן, תהיה הרשות רשאית לאסור - באמצעות מתן אות שעת-חירום - את תנועתם של כלי-רכב מנוע מנועיים בתחומי מחוז.

(2) מקום, שלאחר שניתן אות שעת-חירום בתחומי מחוז לפי תקנת-משנה (1), סבורה הרשות שאין עוד צורך לאסור את תנועתם של כלי-רכב מנועיים בתחומי המחוז, תהיה הרשות רשאית ליתן - או לגרום שיינתן - אות הפסקת שעת-חירום, שיבטל את אות שעת-חירום.

82. איסור תנועת כלי רכב של מנועיים [תיקון: 1946]

כל-אימת שיינתן אות שעת-חירום בתחומי מחוז, לא יהיה, ולא ימשיך להיות, כלי רכב מנועי (להבדיל מכלי-רכב מנועי שהוא בשליטתה של הרשות) בתנועה במחוז, עד שיינתן אות הפסקת שעת חירום, המבטל את אות שעת החירום; ואם יהיה, או ימשיך להיות, כל כלי רכב מנועי בתנועה בניגוד לתקנה הזאת, יהיו רואים את בעליו וכל אדם שכלי הרכב נמצא בשליטתו וכל אדם, הנמצא בכלי הרכב, כאילו חדלו מלמלא אחר התקנה הזאת.

כל אדם, החדל מלמלא אחר תקנה 82, יאשם בעבירה על התקנות האלה, ובלי לפגוע בכל קביעות אחרות של התקנות האלה יהיו כל שוטר או כל חבר לחילות הוד רוממותו רשאים לנקוט בכל אותם צעדים ביחס לאותו אדם ולכלי-הרכב מנועי הנדון, העשויים להיות נחוצים במידה מסתברת כדי להשיג מילוי אחר תקנה 82.

חלק ז' - התאחדויות בלתי-מותרות

84. מובן ביטוי "התאחדות בלתי מותרת" [תיקון: 1947]

(1) בחלק זה מובנו של הביטוי "התאחדות בלתי-מותרת" הוא כל חבר בני אדם, בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד, ויהי נודע בכל שם שהוא (אם נודע לו שם) מזמן לזמן, אשר -

(א) ממליץ, מסית, או מעודד בחוקתו או בתעמולתו אחת מן הפעולות בלתי-המותרות הבאות, היינו -

(I) מיגור חוקתה של פלשתינה (א"י) או ממשלת פלשתינה (א"י) בכוח-הזרוע או באלימות ;

(II) גרימת שואה או בוז, או הסתה לאיבה, כלפי ממשלת פלשתינה (א"י) או הנציב העליון בתפקידו הרשמי ;

(III) השמדת רכושה של ממשלת הוד רוממותו בממלכה המאוחדת או של פלשתינה (א"י), או פגיעה בו ;

(IV) פעלי אימתנות המכוונים כנגד ממשלת פלשתינה הוד רוממותו או כנגד משמשי ממשלת פלשתינה (א"י) ; או שעשה אותם פעלים כל-שהם שנזכרו בפסקת-משנה (II), (III) או (IV) של הפסקה הזאת, או המתיימר שהיה אחראי להם, או מעורב בהם ; או

ב. הכריז עליו הנציב העליון שהוא התאחדות בלתי-מותרת ; וכולל, כל סניף, מרכז, ועד, קבוצה, סיעה או מוסד של כל חבר כזה.

(2) עם כניסתה לתוקפה של הכרזה מאת הנציב העליון, לפי פסקה (ב) של תקנת משנה (1), כי חבר בני אדם כלשהוא הוא התאחדות בלתי מותרת, תהיינה נובעות התוצאות הבאות, דהיינו :

(א) כל אדם, שבאחזתו, משמרו או שליטתו נמצא רכוש כלשהוא (וביטוי זה מובנו נכסי מיטלטלים ונכסי דלא ניידים מכל המינים) של ההתאחדות, וכן כל אדם שבידו חשבון או פקדון כלשהם של ההתאחדות, או שהוא עשוי או יהיה עשוי לשם סכום כלשהוא להתאחדות, ישלח בדואר רשום לשר האוצר, במשך 48 שעות, הודעה בכתב על העובדה ההיא (במסירת פרטים נכונים ומלאים על כך) ;

(ב) מזכיר הכספים רשאי לתת הוראות לכל אדם כזה (בין שמילא האדם ההוא אחרי תקנת משנה (1) ובין שלא מילא אחריה) המשמיטות כל רכוש כזה, או את הסכום המגיע לפי כל חשבון כזה, או את הפקדון - או את הסכום - המשתלם, לטובת הנציב העליון, והדורשות מכל אדם כזה להעביר, למסור או לשלם את אלה, או לעשותם מצויים באופן אחר, לרשותו של הנציב העליון, באותו אופן העשוי להיות מותקן בהוראות ;

- (ג) שום אדם לא יסלק את האחיזה בכל רכוש, חשבון, פקדון או סכום משתלם, הנזכרים בפסקה (א), או את המשמר או השליטה עליהם, ולא יטפל באלה ולא יפרוש מאלה, שלא בהתאם להוראות שניתנו לפי פסקה (ב), ללא רשות שניתנה בידי שר האוצר או מטעמו;
- (ד) כל שוטר ואדם, שאותם הרשה על כך שר האוצר בדרך כלל או במיוחד, רשאים להיכנס לכל מקום, שבגינם עשוי להיות להם נימוק להאמין כי בהם נמצא רכוש כלשהוא או תעודה כלשהיא המתייחסת לכל רכוש או חשבון או פקדון או סכום משתלם, הנזכרים בפסקה (א), והם רשאים לחפש במקום האמור, וכן רשאים הם לבדוק כל רכוש כזה או תעודה כזאת ולקנות מהם אחיזה ולעכבם בידיהם, עד שיתן מזכיר הכספים את ההוראות לפי פסקה (ב);
- (ה) כל אדם ימסור באמיתות כל ידיעות שברשותו, שאותן יתבע מזכיר הכספים, או כל אדם הפועל לפי פקודותיו הכלליות או המיוחדות, בדבר כל רכוש, חשבון, פקדון או סכום משתלם, הנזכרים בתקנת משנה (א);
- (ו) כל אדם, המפר קביעה כלשהיא של תקנת המשנה הזאת, או של כל הוראה או דרישה לפיה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

85. עבירות [תיקון: 1946, 1947]

- כל אדם, אשר -
 א. הוא חבר להתאחדות בלתי-מותרת, או פועל כחבר, או
 ב. מנהל, או עוזר להנהלת התאחדות בלתי-מותרת, או מחזיק במשרה או עמדה כל-שהיא בהתאחדות בלתי-מותרת או תחת מרותה, או
 ג. עושה עבודה כל-שהיא או מבצע שירות כל-שהוא בשביל התאחדות בלתי-מותרת, אלא-אם יוכיח שהאמין בתום-לבב כי העבודה או השירות לא היו בשביל התאחדות בלתי-מותרת, או
 ד. נוכח באסיפה כל-שהיא של התאחדות בלתי-מותרת, או
 ה. מרשה או מניח שתיערך אסיפה כל-שהיא של התאחדות בלתי-מותרת בבית, בניין או מקום כל-שהם, השייכים לו או מוחזקים בידו או בשליטתו, אלא-אם יוכיח שלא ידע על האסיפה ולא סייע לה בחשאי או שהאמין בתום-לבב כי האסיפה לא היתה אסיפה של התאחדות בלתי-מותרת, או
 ו. נמצא באחיותו, במשמרו או בשליטתו ספר, חשבון, כתב-עת, עלון-יד, כרזה, עיתון או תעודה אחרת כל-שהם, או קרנות, סמלים או רכוש כל-שהם, השייכים להתאחדות בלתי-מותרת, או מתייחסים אליה או מוצאים על-ידה, או לטובתה, או שהם מיומרים להיות שייכים להתאחדות בלתי-מותרת, או מתייחסים אליה או מוצאים על-ידה או לטובתה, או
 ז. כותב או - בדרך אחרת - מכין או מייצר, מדפיס, כותב במכונת-כתיבה או מעתיק באופן אחר, מפרסם, מציג, מוכר או מציג למכירה, מפיץ, מעביר או מטפל בידיו ביודעים, בכל דבר שנוזכר בפסקה (ו), או
 ח. גובה, מקבל, דורש או תובע תרומה או תמיכה להתאחדות בלתי-מותרת או מתוך אמתלה שאלה נועדו להתאחדות בלתי-מותרת, או

- ט. פועל מטעם התאחדות בלתי-מותרת או כנציגה, בכתיבה, במלים, בסימנים או בפעלים או בייצוג אחרים, במישרים או בעקיפים, בין שהדבר יסתבר כלמד מעניינו, ובין מתוך העלאה על הדעת, או לימוד דבר מתוך דבר או בדרך אחרת, או
- י. בא במגע, או יש לו קשר כל שהוא, עם חבר כל שהוא מחברי הארגונים או הקבוצות הנודעים בשם
- (I) הארגון הצבאי הלאומי
- (II) לוחמי חירות פלשתינה (א"י)
- במטרה לפרסם, או בכל אופן שהוא להודיע לציבור את מטרותיהם, תכליותיהם, מגמותיהם, או כוונותיהם של אותם ארגונים או קבוצות, יהיה צפוי להיות נשפט באופן תכוף בבית-משפט שלום או בבית-משפט מחוזי, וכן
- א. אם נשפט באופן תכוף בבית משפט שלום - יהיה צפוי, משיתחייב בדין, למאסר של שנה אחת או לקנס של מאה לירות או לאותם מאסר וקנס כאחד;
- ב. אם נשפט באופן תכוף בבית משפט מחוזי - יהיה צפוי, משיתחייב בדין, למאסר של עשר שנים או לקנס של אלף לירות או לאותם מאסר וקנס כאחד.
- ג. בתקנה הזאת כולל המונח "תעודה" כל דבר שהוא רשומה של, או שבו נרשם, כל דבר, בין באותיות, ובין בספרות, בתווים, או בתמונות או בתיאור אחר, או ביותר באחד מן האמצעים ההם.

חלק ח' - צנזורה

פירוש [תיקון: 1947]

.86

בחלק זה -

"דפוס" כולל ליתוגרפיה, כתיבה במכונת-כתיבה, צילום וכל דרכים אחרות של תיאור והעתקה של מלים, ספרות, סימנים, תמונות, מפות, ציורים, אילוסטרציות וחומר אחר כיוצא באלה;

"חבילת-דואר" מובנה מכתב, גלוייה, גלוייה לתשובה, עיתון, חבילת-דפוס, חבילה או צרור של דגם או דוגמה, וכל חבילה או חפץ הניתנים להעברה בדואר, וכוללת טלגרמה.

"טלגרמה" מובנה כל דבר, שרשומה עליו בשורה או הודעה אחרת שהועברה, או שהיא מכוונת להעברה, במכשיר כל שהוא להעברת בשורות או הודעות אחרות באמצעות אותות חשמליים;

"עיתון" פירושו כל פרסום המכיל חדשות, ידיעות, דינים-וחשבונות על מה שאירע, או כל הערות, ציונים או פירושים הנוגעים באותם חדשות, ידיעות או מאורעות. או בכל דבר אחר שלציבור עניין בו, שנדפסו בלשון כל-שהיא ונתפרסמו בפלשתינה (א"י) לשם ממכר או הפצה בחינם בפרקי זמן ריגולאריים או אי-ריגולאריים, ואולם אינו כולל כל פרסום שנתפרסם בידי ממשלת פלשתינה (א"י) או למענה;

"פקיד מורשה" מובנו כל פקיד-מכס, פקיד-עליה, פקיד בשירות הדואר, שוטר, חבר לחילות הוד רוממותו, או כל אדם שהרשהו על-כך הצנזור;

"פרסום" מובנו כל עיתון, כתב-עת, קובץ או ספר וכל תעודה שנתפרסמה או שהם

מכוונים לפרסום, ויהיה מקובל כי תעודה מכוונת לפרסום, אלא-אם יוכח היפוכו של דבר ;

"פרסום בלתי-מותר" מובנו כל פרסום, שביחס אליו עומד בתקפו צו לפי תקנה 88, וכל פרסום המכיל כל עניין שביחס אליו עומד בתקפו צו לפי תקנה 87, כל טופס או חלק מעיתון או של כל הוצאה או גליון שלו, שנדפס או נתפרסם מתוך הפרת תקנה 94, או המכיל חומר שאינו ממלא אחר תקנה 95, וכל תעודה, שנדפסה או נתפרסמה מתוך הפרת תקנה 96, וכל פרסום המכיל חומר שלא הוגש לצנזורה, כנדרש בצו לפי תקנה 97 ;

"פרסם" כולל להפיץ, לפזר, למסור, להודיע או לעשות מצוי לכל בן אדם או בני אדם ;

"צנזור" פירושו כל אדם שמינה אותו הנציב העליון לכך בכתב ;

"תצלום" כולל כל לוח-צילום, סרט-צילום או חפץ אחר שהוכשר להיות רגיש לאור, שעורטל או פועל באופן אחר, כדי שירשום ידיעות, בין שפותח ובין שלא פותח.

87. איסור פרסום על-ידי הצנזור[תיקון: 1947]

- (1) הצנזור רשאי לאסור בצו בדרך כלל או במיוחד לפרסם חומר שפרסומו היה עשוי, או עלול להיות עשוי, לפגוע - לדעתו - בהגנתה של פלשתינה (א"י) או בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי.
- (2) כל אדם, המפרסם חומר כל-שהוא מתוך הפרת צו לפי התקנה הזאת, ובעליו ועורכו של כל פרסום שבו נתפרסם, והאדם שכתב, הדפיס, צייר או שרטט את החומר, יאשמו בעבירה על התקנות האלה.

88. פרסומים אסורים

- (1) הצנזור רשאי לאסור בצו לייבא או לייצא, או להדפיס או לפרסם, כל פרסום (ויהיו רואים את האיסור כאילו הוא, חל על כל העתק או חלק של אותו פרסום או כל הוצאה או גליון שלו), שייבאו או ייצאו, הדפסתו או פרסומו היו, או עלולים להיות או להיעשות, פוגעים, לדעתו, בהגנתה של פלשתינה (א"י), בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי.
- (2) כל אדם, המפר צו לפי התקנה הזאת, ובעליו ועורכו של פרסום שביחס אליו אירעה ההפרה, וכל אדם, שנמצא באחזתו או בשליטתו או במקומות שהוא מחזיק בהם כל פרסום, שנאסר לפי התקנה הזאת או שהוא שולח בדואר, מוסר או מקבל כל פרסום כזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה, אלא-אם מן ההוגן הוא לנקותו מאשמה לדעת בית-המשפט.

89. כוח כללי לבחינה וכו' [תיקון: 1945]

כוחו של הצנזור יהיה יפה לעצור, לפתוח ולבחון, או להורות שייעצרו, ייפתחו וייבחנו -

- (א) כל חבילות-דואר, וכן
- (ב) כל דברי דפוס או כתב, וכל חבילות, חפצים ודברים, הכפופים לבחינתן של רשויות המכס, העלולים להכיל כל דבר דפוס או כתב,

ולמנוע ממסירה או להשמיד כל חבילת-דואר או כל דבר דפוס או כתב, המכיל כל דבר שבו סובר הצנזור כי הוא פוגע, או עלול להיות או להיעשות פוגע, בהגנתה של פלשתינה (א"י) או בשלמו של הציבור או בסדר הציבורי ; ולצנזור, כל פקיד מורשה הפועל יד ביד אתו מתוך סידור כללי או מיוחד, יהיו נודעים כל אותם כוחות שיהיו נחוצים או נאותים כדי לבצע כל אותם אמצעים.

90. בחינה וכו' של חבילות-דואר

- (1) כל פקיד שהורשה על-כך בידי מנהל-הדואר הכללי או בשמו - בין בדרך כלל ובין במיוחד - רשאי לדרוש משולח של חבילת-דואר, בשעת מסירת החבילה למשרד-דואר, לערטל את תכולת החבילה בפני אותו פקיד, ולאחר שנבדקה תכולתה - לסגור את החבילה בנוכחותו של אותו פקיד, ולמסרה מיד לידי אותו פקיד.
- (2) כל אדם המפר כל דרישה כזאת יאשם בעבירה על התקנות האלה, ונוסף על-כך רשאי הפקיד לסרב מלקבל את חבילת-הדואר למשלוח בדואר.
- (3) מנהל הדואר הכללי, או כל פקיד שהורשה על-כך בידו או בשמו, בין בדרך-כלל ובין במיוחד, רשאים להורות שלא תקובל חבילת-דואר למשלוח בדואר, אם סבורים הם כי קבלת החבילה, עלולה לסכן חיים או רכוש.

91. צמצומים במשלוחם ובהפצתם של חפצים מסויימים

- (1) הנציב העליון, או כל אדם שלו העביר הנציב העליון - לפי תקנת-משנה (3) - תפקיד מתפקידיו לפי התקנה הזאת, רשאים לקבוע בצו כי לא תישלח בדואר חבילות-דואר מאותו תיאור כל-שהוא, העשוי להיות נקוב בצו, מפלשתינה (א"י) לכל מחוז-חפץ שמחוץ לפלשתינה (א"י), או לא תימסרנה בפלשתינה (א"י), מקום שחבילות דואר כאלה מתקבלות בפלשתינה (א"י), אלא בהתאם לצו ובמיוחד יכול כל צו כזה להורות - בדבר סוג חבילות-דואר כל-שהוא - ואולם מבלי לפגוע בכללות קביעותיה הקודמות של הפסקה הזאת - ששום חבילת-דואר של הסוג ההוא לא תישלח או תימסר כנ"ל, אלא מתוך הרשאה של תעודת-היתר, שתיערך בידי אותם רשות או אדם, העשויים להיות נקובים בצו, ובהתאם לתנאיה.
- (2) הנציב העליון, או כל אדם שלו העביר הנציב העליון - לפי תקנת-משנה (3) - תפקיד מתפקידיו לפי התקנה הזאת, רשאים לקבוע קביעה בצו, כדי להבטיח כי - מתוך כפיפות לכל פיטורים העשויים להיקבע בצו, ופרט למקרים שבהתאם לאותם תנאים העשויים להיכלל בו - לא יישלחו שום תעודה, דמות תמונות, תצלום או חפץ אחר כל-שהוא, שיש בהם משום רישום ידיעה, ולא יובלו מפלשתינה (א"י) לכל מחוז חפץ שמחוץ לפלשתינה (א"י) שלא בדואר, או לו יובלו לתוך פלשתינה (א"י) שלא בדואר וכן - בלי לפגוע בקביעותיה הקודמות של הפסקה הזאת - יכול אותו צו -

(א) להיות נעשה על כל אותם חפצים הנ"ל או על מין או סוג מביניהם ;

(ב) להורות, ביחס לכל החפצים הנדונים או מקצתם, ששום חפץ כזה, ושום חבילה העשויה להכיל חפץ כזה לא תישלח ולא תובל כנ"ל, ולא תימסר למשלוח ולהובלה כנ"ל, באופן אחר שלא מכוח הרשאתה, ובהתאם לתנאיה, של תעודת-היתר, שהעניקה אותם רשות או אדם, העשויים להיות נקובים בצו.

(3) הנציב העליון רשאי להעביר - כדי אותו היקף ומתוך כפיפות לאותם צמצומים שהוא רואה אותם נאותים - את כל הכוחות שבידו, או כל אחד מהם, לפי תקנות-משנה (1) ו-(2), לאדם או לסוג של בני-אדם כל-שהם, שיהיו נקובים באותה העברה.

(4) לא יהיה, באחיזת אדם כל-שהוא שום חפץ, כדי לשלחו או להובילו מתוך הפרת צו שניתן לפי התקנה הזאת.

(5) כל אדם המפר את התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

צנזורה בנוסעים .92

(1) כל אדם, העומד לעזוב - בהזדמנות כל-שהיא - את פלשתינה (א"י) או בא ל פלשתינה (א"י) (ואדם זה ייקרא להלן בפסקה הזאת "הנוסע"), אם דרש ממנו פקיד מורשה בהזדמנות ההיא לעשות כן -

(א) יצהיר אם יש או אין אתו כל חפץ שבגיננו עומד בתקפו צו לפי תקנת-משנה (2) של תקנה 91 ;

(ב) יראה כל חפץ כנ"ל שאתו, והפקיד המורשה, או כל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאים לבחון כל חפץ שעם הנוסע או לחפש בו, כדי לברר אם הוא מוביל או אם מצוי באחזתו כל חפץ כזה, שעליו חל אותו צו הנ"ל, ואם יש לפקיד המורשה טעם מסתבר לחשוד שעל גופו של הנוסע מצוי חפץ כזה, שעליו חל אותו צו הנ"ל, יהיה רשאי לחפש אותו, ולתפוס כל חפץ, שהוראה כנ"ל או נמצא במשך אותם בחינה או חיפוש כנ"ל, והוא חפץ, שבו יש לפקיד המדרשה טעם מסתבר לחשוד כי הוא חפץ שעליו חל אותו צו כנ"ל: בתנאי שלא תיחפש כל נקבה בהמשך לתקנה הזאת אלא בידי נקבה.

(ג) מקום שאדם כל-שהוא עומד לעזוב את פלשתינה (א"י) או בא לפלשתינה (א"י) בכלי-רכב אך אמצעי-הובלה אחר כל-שהם, או בספינה או אווירון כל-שהם, או בלווייתם, יהיו כל פקיד מורשה, או כל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאים להיכנס לתוך כלי-הרכב או אמצעי-ההובלה האחר או לספינת או לאווירת כדי להשתמש בכוחות, שהוענקו להם לפי תקנת-משנה (1), וכן רשאים הם לבחון או לחפש את כלי-הרכב או אמצעי-ההובלה האחר או הספינה או האווירון, כדי לברר אם נמצא בהם חפץ כל-שהוא, שבגיננו עומד בתקפו צו לפי תקנת-משנה (2) של תקנה 91.

(ד) מקום כל-שהוא בפלשתינה (א"י), שבו נמצא אדם כל-שהוא בהזדמנות כל-שהיא בנסיבות שבהן מסתבר להניח כי בהזדמנות זו בא בדברים או הוא מתכוון לבוא בדברים - במקום ההוא - עם אדם העומד לעזוב את פלשתינה (א"י), או הבא לארץ, תחולנה אז קביעותיה של תקנת-משנה (1) על האדם שנמצא בכך, כדרך שהן חלות על אדם העומד לעזוב את פלשתינה (א"י) ; ומקום שנמצא אדם כל-שהוא, בהזדמנות כל-שהיא כשהוא נוסע ב פלשתינה (א"י) אל מקום כל-שהוא, או ממנו, באותן הנסיבות כנ"ל, תחולנה עליו הקביעות האמורות כדרך שהיו חלות עליו, אילו היה עומד לעזוב את פלשתינה (א"י) בשעה שנמצא כנ"ל.

בחינת משלוחים .93

(1) עומד בתקפו צו כל-שהוא לפי תקנת-משנה (2) של תקנה 91, רשאים כל פקיד מורשה, או כל אדם שפועל לפי הוראותיו, לבחון או לחפש כל חפצים המשולחים מ פלשתינה (א"י) למחוז-חפץ שמחוץ ל פלשתינה (א"י), או ממקום שמחוץ ל פלשתינה (א"י) למחוז-חפץ בפלשתינה (א"י), כדי לברר אם נשלח או מובל כל חפץ, שעליו חל אותו צו, ורשאים הם לתפוס כל חפץ שנמצא תוך כדי אותם בחינה או חיפוש, כל זמן שהוא חפץ שיש לפקיד המורשה טעם מסתבר לחשוד בו שהוא חפץ, שעליו חל הצו הנ"ל.

(2) כל פקיד מורשה, או כל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאים להיכנס לכל כלי-רכב או אמצעי-הובלה אחר או לרדת בכל ספינה או אווירון לשם שימוש בכוחות, שהוענקו להם בתקנת-משנה (1) ביחס לכל חפצים שבתוך כלי-רכב או אמצעי-הובלה אחר, או עליהם, או שבספינה או באווירון.

94. תעודות-היתר לעיתונים

- (1) לא יידפס או לא יצא לאור שום עיתון, אלא-אם ישיג בעליו תעודת-היתר חתומה בידי הממונה המחוז של המחוז, שבו נדפס או יידפס העיתון.
- (2) הממונה-המחוז רשאי - ככל אשר יישר בעיניו ומבלי לתת טעם כל-שהוא לדבר - להעניק או לסרב מלהעניק כל תעודת-היתר כזאת, והוא רשאי לצרף אליה תנאים, והוא רשאי בכל זמן להתלות או להפקיע כל תעודת-היתר כזאת או לשנות או למחוק כל תנאים שצורפו לתעודת-ההיתר או לצרף אליה תנאים חדשים.
- (3) כל אדם המפר את התקנה הזאת או את תנאיה של כל תעודת-היתר שניתנת לפיה, ובעליו ועורכו של העיתון, שביחס אליו נעשתה ההפרה, יאשמו בעבירה על התקנות האלה.

95. הודעות רשמיות

- (1) בלי לפגוע בקביעותיו של סעיף 10 מפקודת העיתונות מקום שרוצים לפרסם בעיתון כל-שהוא כל חומר הכלול בהודעה רשמית כל-שהיא שהוציאה לידיעת הרבים פקיד המודיעין, וההודעה אינה מתפרסמת כלשונה וככתבה, יכיל החומר המתפרסם את כל העובדות העיקריות שנאמרו בהודעה.
- (2) הוסרו קביעותיה של התקנה הזאת, יאשמו העורך, המדפיס והמו"ל של העיתון - כל אחד ואחד - בעבירה על התקנות האלה.

96. מאמר פוליטי

- (1) לא יידפסו ולא יפורסמו בפלשתינה (א"י) שום הודעה, אילוסטראציה, כרוזה, מודעה, כרוז, חוברת או תעודה אחרת בדומה לאלה (בין בצורת מאמר ובין בצורת ציון עובדות או באופן אחר), המכילים חומר שנודעת לו משמעות מדינית, אלא-אם הושגה תחילה תעודת-היתר חתומה בידי הממונה-המחוז של המחוז, שבו מתכוונים לבצע אותם הדפסה או פרסום: בתנאי שהתקנה הזאת לא תחול על כל חומר הכלול בעיתון, שבגינו עומדת בתקפה תעודת-היתר לפי תקנה 94.
- (2) אדם, המפר את התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

97. כוח לדרוש הגשת חומר לצנזורה לפני פרסומו

- (1) הצנזור רשאי לדרוש בצו מבעליו, מעורכו ממדפיסו או ממוציאו לאור של פרסום כל-שהוא, או מבעליו או מנהלו של כל בית-דפוס או עסק של דפוס, או ממחברו של כל חומר, או מכל אדם העומד להדפיס או לפרסם כל חומר, שיגיש לצנזור לפני ההדפסה או הפרסום כל חומר שנועד להדפסה או להוצאה לאור.
- (2) כל צו כזה עשוי להינתן בין בדרך-כלל ובין בדבר נושא מיוחד או לסוג של נושאים, ובמקרה של פרסום המתפרסם לעתים קבועות או בלתי-קבועות הוא עשוי להינתן על כל הוצאה מיוחדת או סוג של הוצאות או על כל ההוצאות במשך תקופה נקובה.
- (3) כל אדם, המפר צו לפי התקנה הזאת, יאשם בעבירה, על התקנות האלה.

98. עניינים שבצנזורה לא יגולו

(1) מדפיסו או מוציאו לאור של כל פרסום לא ידפיס ולא יפרסם ללא רשות בכתב מאת הצנזור-

(א) כל הרצאת-דברים המציינת, או שניתן ללמוד מעניינה, כי נעשו שינוי, הוספה או ההחרמה כל שהם בפקודת הצנזור בחומר כל שהוא שהוגש לו;

(ב) כל חומר, שהוגש לצנזור באופן שיש בו כדי להראות או להעלות על הדעת כי נעשו שינוי, הוספה או ההחרמה כל-שהם בפקודת הצנזור;

(ג) כל הרצאת-דברים המציינת שנאסר פרסומו של אותו חומר כזה.

(2) כל אדם, המפר את התקנה הזאת, ובעליו ועורכו של הפרסום הנדון יאשמו בעבירה על התקנות האלה.

99. תפיסה וכו'

בלי לפגוע בכל קביעה אחרת של התקנות האלה רשאי כל פקיד מורשה לתפוס ולעצור כל פרסום בלתי-מותר הבא לידי.

100. פעולה על דפוסים וכו' האחראים לעבירות

(1) בלי לפגוע בכל קביעה אחרת של התקנות האלה רשאי הצנזור - בצו -

(א) להורות כי ישמטו לטובת ממשלת פלשתינה (א"י) כל מכונת-דפוס או כלי או מכשיר אחרים, ששימשו בהדפסת פרסום בלתי-מותר כל שהוא, ולאחר-מכן יהיה, כל שוטר רשאי לתפוס אותם מכונת-דפוס, כלי או מכשיר; או

(ב) לאסור, למשך אותה תקופה שתהיה עשויה להינקב בצו -

(I) על כל אדם שהוא להפעיל מכונת-דפוס, כלי או מכשיר ששימש כנ"ל;

(II) על בעליהם של כל מכונת-דפוס, כלי או מכשיר ששימשו כנ"ל להפעיל את מכונת-הדפוס, הכלי או המכשיר ההם, או כל מכונת-דפוס, כלי או מכשיר אחרים, שנועדו להדפסה.

(2) כל אדם, המפר צו כל-שהוא שניתן לפי פסקה (ב) של תקנת-משנה (1), יאשם בעבירה על התקנות האלה.

101. **חיפוש וכו'**
- יש לו לצנזור טעם לחשוד שמקום כל-שהוא משמש לתכלית הדפסתו או פרסומו של כל חומר מתוך הפרת החלק הזה או צו שניתן לפיו, או לתכלית הדפסתו או פרסומו של כל חומר שפרסומו פוגע, או עלול להיות או להיעשות פוגע, בהגנתה של פלשתינה (א"י) או בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי, או שמצויים במקום כל-שהוא מכוונת-דפוס, כלי או מכשיר הצפויים להחרמה לפי תקנה 100, יהיה רשאי להרשות -בצו שבכתב - כל שוטר שדרגתו אינה נמוכה מדרגת מפקח להיכנס ולחפש באותו מקום, ולאחר-מכן יהיו שוטר שדרגתו אינה נמוכה מדרגת מפקח, וכל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאים להיכנס אל המקום ולחפש בו בכל זמן, ואם יש צורך בכך בכוח-הזרוע, וגם כל אדם, בעל-חיים, כלי רכב או דבר אחר שנמצאו בו, וכל אדם, בעל-חיים, כלי-רכב או דבר אחר, היוצאים מן המקום (בתנאי שרק נקבה תחפש בנקבה), ויהיו רשאים לתפוס ולהחזיק במשמר כל פרסום בלתי-מותר, וכל פרסום המכיל חומר שפרסומו פוגע, או עלול להיות או להיעשות פוגע, בהגנתה של פלשתינה (א"י) או בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי או בדיכויים של התקוממות, מרד או מהומה, וכל מכוונת-דפוס, מכשיר או כלי שהשוטר חושש בהם כי שימשו להדפסת כל פרסום כזה, וכל מכוונת-דפוס, מכשיר, או כלי, הצפויים להחרמה לפי תקנה 100 : בתנאי שלא יהחרמה כל מכוונת-דפוס, מכשיר או כלי, שנתפסו כנ"ל (אם לא אותם שהם כבר צפויים להחרמה לפי תקנה 100), אלא לפי צו הצנזור.
- חלק ט' - עלייה**
102. **ביאור מס' 5 לשנת 1941 [תיקון: 1945,1946]**
- החלק הזה של התקנות האלה יהיה נקרא ומתבאר כאחד עם פקודת-העלייה, 1941, הקרוייה להלן "הפקודה העיקרית".
103. **סעיף 3 של הפקודה העיקרית מתוקן [תיקון: 1945,1946]**
- סעיף 3 של הפקודה העיקרית מתוקן מתוך החלפת המילין "אנייה, אווירון או רכבת", כל מקום שהם מצוינות בו, המלים "אנייה, אווירון, כלי-רכב או רכבת".
104. **סעיף 4 של הפקודה העיקרית מתוקן [תיקון: 1945,1946]**
- סעיף 4 של הפקודה העיקרית מתוקן בזה בהחלפת פסקה (ב) של סעיף קטן (1) שבו בפסקה הבאה :-
" (ב) קצינים וחברים לחברי (חי"ת סגולה ; בי"ת שוואית) אניותיו או אווירוניו של הוד רוממותו, או אניותיה או אווירוניה של כל מעצמה-ידידה להוד רוממותו ;"
105. **סעיף 5 של הפקודה העיקרית מתוקן [תיקון: 1945,1946]**
- סעיף 5 של הפקודה העיקרית מתוקן בזה מתוך הכנסת הפסקה הבאה בסעיף קטן (1) מיד לאחר פסקה (ו) -
" (וא) אינו תושב קבוע ואינו נכנס לפלשתינה (א"י) כנוסע או כפועל ארעי או כעולה ; או"
106. **סעיף 10 של הפקודה העיקרית מתוקן [תיקון: 1945]**
- סעיף 19 של הפקודה העיקרית מתוקן בזה מתוך מחיקת המלים "במשמר ככל אשר יורה הנציב העליון בצו" מסעיף קטן (8) שבו, ומתוך החלפתן במלים-
107. **סעיף 12 של הפקודה העיקרית מתוקן [1945,1946]**
- סעיף 12 של הפקודה העיקרית מתוקן בזה-

- (א) במחיקת הפסקה השנייה שבסעיף קטן (2) שבו והחלפתה בפסקה הבאה -
"על הנאשם תהיה החובה להוכיח כי היה אזרח פלשתינה (א"י) או תושב קבוע או שמילא אחרי דרישותיהן של הפסקות (ז) או (ח) של סעיף קטן (1) מסעיף 5, כל-אימת שתתעורר אחת הטענות האלה בתביעה על עבירה או על ניסיון לעבור עבירה לפי פסיקה (א) של הסעיף הקטן הזה או לפי הפסקה ההיא כשהיא נקראת כאחת עם סעיף 15. על הנאשם תהיה החובה להוכיח כי הוא נמצא בהיתר בפלשתינה (א"י) בכל תביעה לפי פסקה (ב) של הסעיף הזה." ;
- (ב) בהחלפת הפסקאות (I) עד (IV) של סעיף קטן (3) בפסקאות הבאות -

(I) לצרכיו של הסעיף הקטן -

(א) אדם מחזק ידי עוברי עבירה, אם הוא מסייע, יועץ או משיג את עשיית העבירה, בין שהאדם אשר חוזקו ידיו עובר למעשה את העבירה, ובין שאינו עובר, או אינו יכול מבחינת החוק לעבור, אותה.

(ב) בלי לפגוע בקביעותיה של הפקודה הזאת בדבר חיזוק ידיים למעשה, יהיו רואים את רב-החובל, הבעל והסוכן של אנייה ואת המפקד, הבעל והסוכן של אווירון, כולם, כאילו חיזקו - בהגירה שלא בהיתר - ידי כל אדם (הקרוי להלן "האדם ההוא"), שהוכח בו כי נמצא באנייה או באווירון בפלשתינה (א"י) או בתחום מימי-חופיה, בין שהאדן ההוא או האנייה או האווירון באו שמה מרצונם או שלא מרצונם, אלא-אם יוכח-

(1) שהאדם ההוא לא נכנס לפלשתינה (א"י), ולא התכוון לעשות כן, או

(2) שהאדם ההוא היה אזרח פלשתינה (א"י) או תושב קבוע וכאדם כזה לא נדרש ממנו למלא אחר דרישותיהן של הפסקות (ז) או (ח) של סעיף קטן (1) מסעיף 5, או שמילא בעצם אחר אותן דרישות, או

(3) שניקטו כל אמצעי-הזהירות המעשיים, לרבות בדיקת ניירותיו, כדי להבטיח שמילא האדם ההוא אחר הפסקאות (ז) או (ח) הנ"ל, ושהנאשם האמין בתום-לבב כי האדם ההוא מילא אחר הדרישות הנ"ל, או

(4) שניקטו כל אמצעי-הזהירות המעשיים כדי למנוע את נוכחותם של בני-אדם בלתי-ידועים באנייה או באווירון, ושהנאשם לא ידע על נוכחותו של האדם ההוא באנייה או באווירון.

(II) כל אדם, המחזק ידי כל אדם אחר בהפרה כל שהיא, או בנסיון הפרה של הפקודה הזאת או של כל צו או כלל שניתנו מכוח תקפה, או הנותן מקלט לכל אדם, שהוא יודע בו או שיש לו טעם לסבור בו שהפר או שניסה להפר את הפקודה הזאת או כל צו או כלל שהותקנו מכוח תקפה, וכל רב-חובל, בעל או סוכן של אנייה או מפקד, בעל או סוכן של אווירון, שרואים אותם לצרכיו של הסעיף הקטן הזה כאילו חיזקו ידי כל עולה שלא בהיתר, יאשמו בעבירה, ואפשר יהיה לשפטם באופן תכוף בבית-משפט מחוזי, ויהיו צפויים - משיתחייבו בדין - לקנס של אלף פונט או למאסר של שמונה שנים או לאותם קנס ומאסר כאחד. יהיה מותר להאשים כבעבירה נפרדת על חיזוק ידיו של כל אחד מהרבה בני-אדם שחוזקו ידיהם, או כל חיזוק ידיה של עלייה שלא-בהיתר של יותר מאדם אחד, בנקיבת מספרם של שני-אדם שחוזקו ידיהם בלעדיה. בכל תביעה על חיזוק ידיים לפני הפסקה הזאת תהיה החובה על הנאשם להוכיח כי האדם שחוזקו ידיו היה אזרח פלשתינה (א"י) או תושב קבוע, וכאדם כזה לא נדרש למלא אחר דרישותיהן של הפסקאות (ז) או (ח) מסעיף קטן (1) של סעיף 5, או שמילא בעצם אחר אותן הדרישות, כל-אימת שתתעוררנה הטענות ההן;

(III) משתמשים בכל אנייה, בידיעתם של רב-החובל, הבעל או הסוכן, או בכל אווירון בידיעתם של המפקד, הבעל או הסוכן, או בכל כלי-רכב או בכל אמצעי הובלה אחר, בידיעתם של בעליו או של האדם הממונה עליו, בכל הפרה או נסיון הפרה של הפקודה הזאת או של כל צו או כלל שהותקנו מכוח תקפה או בחיזוק ידיים לכל הפרה או נסיון הפרה של הפקודה הזאת או של כל צו או כלל שהותקנו מכוח תקפה, או למתן מקלט לכל אדם, שיש טעם לסבור בו כי הפר או ניסה להפר את הפקודה הזאת או כל צו או כלל שניתנו מכוח תקפה, או אם הוכח באדם כל שהוא שנמצא באנייה או באווירון בנסיבות שבהן רואים את רב-החובל, הבעל או הסוכן של האנייה, או את המפקד, הבעל או הסוכן של האווירון שחיזקו את ידי עלייתו של האדם ההוא שלא-בהיתר, כי אז-

(א) ישמטו האנייה, האווירון, כלי-הרכב או אמצעי ההובלה האחר, הכול לפי הענין, לטובת ממשלת פלשתינה (א"י), פרט למקרים שנקבעו להלן;

(ב) אם נקבעו - בתביעה פלילית כל-שהיא - כדי הנחת דעתו של בית-המשפט עובדות העושות כל אנייה, אווירון, כלי-רכב או כל אמצעי הובלה אחר שמוטים לטובת הוד רוממותו, רשאי בית-המשפט לקיים בצו אותו שמט, ואותו צו יהיה - להוציא מה שנקבע בפסקה (ה) - מכריע בדבר אותו שמט;

(ג) בהעדר צו של בית-משפט פלילי, המקיים שמט כנ"ל, השמט יכול להיות מקויים בצו של בית-משפט מחוזי, לאחר בקשה - בדרך הזמנה - שיגישוה היועץ המשפטי או בא-כוחו, ואותה בקשה תהיה נמסרת לרב-החובל, לבעל או לסוכן האנייה או למפקד, לבעל או לסוכן של האווירון, או לבעליהם של כלי-הרכב או של אמצעי ההובלה האחר, או לאדם הממונה עליהם, הכל לפי העניין, או שתהיה נמסרת מתוך שיחברו העתק שלה אל האנייה, האווירון, כלי-הרכב או אמצעי-ההובלה האחר; ולבעליהן של האנייה, האווירון כלי-הרכב או אמצעי-ההובלה האחר תהיה הזכות להביא טעם כנגד מתן-הצו;

(ד) במקרה של אנייה העולה ע אלף טונות של נפח רשום, לא תהיה נפקות לשמט עד שיקויים בצו של בית משפט כנ"ל. במקריהם של כל אנייה אחרת או אווירון, כל-רכב או אמצעי-הובלה אחר תהיה נפקות נודעת לשמט ללא אותו קיום, ואולם הוא יהיה כפוף לכל הכרעה של בית-המשפט, המסרבת לקיים את השמט;

(ה) צו כל שהוא של בית משפט כל שהוא, המקיים שמט, יהיה כפוף לערעור תכוף ככל האפשר, כאילו היה זה פסק-דין של בית-משפט מחוזי במשפט אזרחי בין היועץ המשפטי כטוען ובין בעליהם של האנייה, האווירון, כלי-הרכב או אמצעי-ההובלה האחר כנטען."

107.א. **סעיפים 13 ו-14 של הפקודה העיקרית מופקעים בזה, ומוחלפים בסעיפים הבאים - כוחות ביחס לעולים באיסור:**

"13. בסעיף זה-

(1) "עולה באיסור"- מובנו כל אדם בפלשתינה (א"י), אלא אם יוכח שלא יצ מעולם מפלשתינה (א"י) שנכנס בהיתר לפלשתינה (א"י) בהתאם לחוק בדו עלייה בזמן אותה כניסה, וכל אדם שבתחום מימי חופיה של פלשתינה (א"י) בין בספינה, באווירון, במצוף ובין בדרך אחרת, בין שהוא או האניו האווירון או המצוף באים שמה מרצונם ובין שלא מרצונם, אלא-אם הוכ שלא נכנס לפלשתינה (א"י) ולא ניסה ולא נתכוון להיכנס לפלשתינה (א"י), ו שלא נאסר עליו להיכנס לפלשתינה (א"י) בשום קביעה של הפקודה הזאת ו של כל צו או כלל שהותקנו מכוח תקפה, ולא נכנס לפלשתינה (א"י) ולא ניס ולא התכוון להיכנס לפלשתינה (א"י) מתוך הפרה של הפקודה הזאת או של כ כלל או צו שניתנו מכוח תקפה

"פקיד מורשה" - מובנו כל פקיד-עלייה, כל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הו רוממותו או כל חבר לחילות הוד רוממותו שהורשה בדרך כלל או במיור בידי קצין בעל כתב-מינוי שבהם, וכל שוטר שדרגתו מפקח משטרה או למעל ממנה, או שוטר שהורשה בדרך-כלל או המיוחד בידי שוטר שבדרגה של סג רב קצין או למעלה ממנה.

(2) כל קצין מפקד רשאי לרדוף אחר כל אנייה או אווירון - בתחום מימי חופיה של פלשתינה (א"י) - והוא סבור בהם כי הם נושאים בני-אדם המתכוונים להיכנס לפלשתינה (א"י) ואם אין האנייה או האווירון נעצרים משניתן להם או על-כך, או משנדרשו על-כך, בין בירייה מתותח כאות ובין בדרך אחרת, יהיה רשאי להכריח אותם להיעצר מתוך ירייה בהם או מתוך שימוש באותו כוח-זרוע אחר, שיראה אותו נאות.

(3) כל קצין מפקד או אד הפועל ברשות וכל פקיד מורשה רשאים לרדת בכל אנייה או אווירון שבפלשתינה (א"י) או שבתחום-מימי חופיה, והם רשאים לחפש בהם עולים-באיסור, והם רשאים לדרוש מרב-החובל או מהמפקד שיתנו כל ידיעות ויראו לבדיקה כל תעודות שבאחיותם, הנוגעות בבני-אדם שבאנייה או באווירון.

(4) כל קצין מפקד או פקיד מורשה רשאים לדרוש מרב-חובלה של כל אנייה, או ממפקדו של כל אווירון בתחום מימי חופיה של פלשתינה (א"י) כי יביאו את האנייה או את האווירון לחוף או למקום נקוב בפלשתינה (א"י), ואם יש צורך בכך רשאים הם לגרום בעצמם לכך כי יובאו האנייה או האווירון לאותם חוף או מקום בכוח-הזרוע, אם יש להם טעם לחשוד שהאנייה או האווירון צפויים לשמט או שנמצא בהם כל עולה-באיסור.

- (5) כל פקיד מורשה רשאי לדרוש מן האדם הממונה על כל כלי-רכב או אמצעי הובלה אחר שיעצור, או רשאי הוא לנקוט בצעדים כדי לעצור, ורשאי הוא להיכנס לכל-מקום ובניין או מקום, ורשאי הוא לחפש בכלי-הרכב או באמצעי-ההובלה האחר, ובמקום ובבניין או במקום – מתוך שימוש בכוח-הזרוע, אם יש מוצורך בכך, אם יש לו טעם לסבור שמצוי בהם או עליהם כל עולה באיסור.
- (6) כל קצין מפקד או פקיד מורשה רשאים לעצור כל אנייה, אווירון, כלי-רכב או אמצעי-הובלה אחר, שעשוי להיות לו טעם לחשוד בהם כי הם צפויים לשמט, עד שתגיע שאלת השמט לידי הכרעה.
- (7) כל קצין מפקד או פקיד מורשה רשאי לתפוס כל אנייה, אווירון, כלי-רכב או אמצעי-הובלה אחר הצפויים לשמט, והם רשאים לעצור אותם עד אשר יתן הנציב העליון צו מה לעשות בהם.
- (8) כל חבר לחילות הוד רוממותו, פקיד הגירה או שוטר רשאים לאסור - ללא כתב פקודה - ולחפש כל אדם, שיש להם טעם להיות חושדים בו כי הוא עולה באיסור ראו שעבר ניסה לעבירה עבירה על הפקודה הזאת, או על כל כלל או צו שהותקנו מכוח תקפה.
- (9) כל רב-חובל של אנייה, מפקד של אווירון או אדן הממונה על כלי-רכב או על אמצעי-הובלה אחר יאשמו בעבירה ע הפקודה הזאת, אם יחדלו מלמלא אחר כל דרישה שנדרשה מהם בהיתר לפי הסעיף הזה, ואפשר לשפטם עליה באופן תכוף בבית-משפט שלום או בבית-משפט מחוזי, וכן-
- (א) אם נשפטו באופן תכוף בבית-משפט שלום - יהיו צפויים - משיתחייבו בדין - למאסר של שנה אחת או לקנס של מאה פונט, או לאותם מאסר וקנס כאחד.
- (ב) אם נשפטו באופן תכוף בבית-משפט מחוזי - יהיו צפויים - משיתחייבו בדין - למאסר של שלוש שנים או לקנס של אלף פונט, או לאותם מאסר וקנס כאחד.
- (10) כל אדם שהורשה בסעיף זה לערוך חיפוש, רשאי לתפוס ולעצור כל חפץ, תעודה או דבר, שעשוי להיות לו טעם לסבור בהם כי הם משמשים ראייה לכך שאדם של שהוא הנהו עולה באיסור.
- (11) הנציב העליון או כל אדם שהרשהו על כך, בין בדרך-כלל ובין במיוחד, רשאים להורות בצו כי יעצר כל עולה באיסור, והם רשאים לנקוט בצו – מזמן לזמן- את המקום והאופן של המעצר, וכל זמן שיהיה עצור כן יהיה העולה באיסור במשמר שבהיתר .

עדות וראייה 14.

- (1) כל הרצאת-דברים על עובדות, הכלולה בכל איגרת רשמית מאת מזכיר-המדינה או ציר – או שגריר בריטיים אל הנציב העליון, תהיה מתקבלת בכל בתי-משפט בכל משא-ומתן משפטי, לפי הפקודה הזאת או לפי כל כלל או צו שהותקנו מכוח תקפה, כעדות או כראייה לעובדות שהורצו כן.
- (2) כל איגרת שאישר אות המזכיר הרשאי בחתימת-ידו כי היא איגרת רשמית מאת מזכיר-מדינה או ציר או שגריר בריטיים יהיו רואים אותה כך, וכל תעודת-אישור כזאת המיומרת להיות חתומה בידי המזכיר הראשי, יכולה להיות מובאת כראייה ללא הוכחת אותה חתימה.

(3) למרות כל חוק או ככל-נוהג (ה"א פתוחה) על היפוכו של דבר תהיה כל הצהרה, שהשיגה כל פקיד מתוך שימוש בכוחותיו לפי הפקודה הזאת או לפי כל כלל או צו שהותקנו מכוח תקפה, או לפי על חוק אחר, מתקבלת כעדות או כראייה בכל משא-ומתן משפטי לפי הפקודה הזאת או לפי כל כלל או צו שהותקנו מכוח תקפה."

107.ב. **סעיף חדש 13א יוכנס בפקודה העיקרית בין סעיף 13 לסעיף 14 שבה, כלהלן- קביעות בדבר שפיטות תכופות על-ידי בתי-משפט מחוזיים:**

"13א(1) מקום שבזמן כל שהוא מתייצב או מובא בפני שופט שלום אדם של שהוא הנאשם כי עבר עבירה על הפקודה הזאת, (עבירה) שבה נאמר בפקודה הזאת כי עליה עשויים להישפט באופן תכוף ביית-משפט מחוזי, יעביר שופט שלום - אם יידרש על-כך על-ידי היועץ המשפטי או בא-כוחו או בשמם - את העניין לשפיטה תכופה בבית-המשפט המחוזי; אם נמצא הנאשם במשמר (ככל אשר יהיה שופט השלום עשוי להורות), כדי שיתייצב לפני בית-המשפט המחוזי. כדי להסיר ספק מצהירים בזה כי לצרכי הסעיף הזה יהיה מובנו של הביטוי "הפקודה הזאת" - הפקודה הזאת, כפי שתתוקן מזמן לזמן, בין בפקודה ובין בתקנה שתתוקן מכוח תקפו של דבר-מלך כל שהוא של הוד רוממותו במועצה, או באופן אחר.

(2) הועבר עניין לשפיטה תכופה בבית-משפט מחוזי, רשאי היועץ המשפטי או בא-כוחו או שוטר כל שהוא לתייק בבית-משפט המחוזי האשמה בכתב, שתהיה חתומה בידו.

(3) קביעותיה של פקודת שיפוט בתי-משפט השלום, 1939 (או פקודה כל שהיא המתקנת או מחליפה אותה), המתייחסות אל שפיטה תכופה על עוונות בתי-משפט מחוזיים וערעורים על כך, וקביעותיהן של תקנות בתי-המשפט המחוזיים (משפטים תכופים) 1983 (או של תקנות או כללים כל שהם המתקנים או מחליפים אותן), תהיינה עשויות לחול, במידה שהן עלולות להיות חלות, ביחס לשפיטות על עבירות (בין שהן פשיעות ובין שהן עוונות), הנזכרות בסעיף הזה, כפי שהן חלות ביחס לשפיטות תכופות על עוונות בתי-משפט מחוזיים, בהמשך לסעיפים 7 ו-9 של פקודת ישפוט בתי-משפט השלום, 1939, או קביעת- חוק של שהיא המתקנת או מחליפה אותם."

107.ג. **סעיף 15 של הפקודה העיקרית מופקע בזה, ומוחלף בסעיף הבא- נוסעים המתכוונים לעלות לארץ:**

"15. הוכח שאדם כל שהוא נמצא בתחום מימי חופיה לש פלשתינה (א"י), בין באנייה, באווירון, המצוף ובין באופן אחר, ובין שהוא או האנייה, האווירון או המצוף באו שמה מרצונם ובין שלא מרצונם, יהיו רואים אותו כאילו עבר עבירה לפי סעיף-קטן (2) של סעיף 12 (ותוצאות דומות תהיינה כרוכות בכך מכל הבחינות כאיל עבר אותה עבירה), אלא-אם כן יוכח כי-

(א) לא נכנס לפלשתינה (א"י) ולא ניסה ולא התכוון להיכנס לפלשתינה (א"י), או

(ב) לא נאסר עליו להיכנס לפלשתינה (א"י) בכל קביעה של הפקודה הזאת או בכל כלל או צא שהותקנו מכוח תקפה, ואל נכנס לפלשתינה (א"י) ולא ניסה ולא התכוון להיכנס לפלשתינה (א"י) מתוך הפרה של הפקודה הזאת או של כל כלל או צו שהותקנו מכוח תקפה."

חלק י' - צווי-צמצום, השגחת המשטרה, מעצר וגלות

108. **מתי אפשר ליתן צוויים לפי החלק הזה**
- לא יתנו הנציב העליון או מפקד צבאי צו לפי החלק הזה בגין אדם כל-שהוא, אלא- אם-כן סבורים הנציב העליון או המפקד הצבאי, הכול לפי העניין כי נחוץ או מועיל ליתן את הצו לשם הבטחת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומו של הסדר הציבורי או דיכויים של התקוממות, מרד או מהומה.
109. **צווי-צמצום**
- (1) מפקד צבאי רשאי לתת צו - בגין אדם כל-שהוא - לכל התכליות הבאות או מקצתן, היינו -
- (א) כדי להבטיח שהאדם ההוא לא יימצא בכל אחד מאותם השטחים בפלשתינה (א"י) שיינקבו כנ"ל, אלא במידה שהורשה לו הדבר בצו, או בידי אותם רשות או אדם שיהיו עשויים להינקב בצו ;
- (ב) כדי לדרוש ממנו שיודיע על תנועותיו, באותו אופן, באותם זמנים ולאותם רשות או אדם שיהיו עשויים להינקב בצו ;
- (ג) לאסור או לצמצם את אחיזתו של האדם ההוא בכל חפצים נקובים או את שימושו בהם ;
- (ד) להטיל עליו אותם צמצומים שיהיו עשויים להינקב בצו בדבר העבדתו או עסקיו, בדבר בואו בקשרים או בחליפת-ידיעות עם בני-אדם אחרים, ובדבר פעולותיו ביחס להפצת חדשות או דעות.
- (2) מפר אדם כל-שהוא שעליו ניתן צו כנ"ל, את דברי אותו הצו, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
110. **השגחת משטרה**
- (1) מפקד צבאי רשאי להורות בצו שיהיה אדם כל-שהוא נתון להשגחת משטרה במשך תקופה כל-שהיא שלא תעלה על שנה אחת.
- (2) כל אדם, שניתן בהשגחת משטרה בצו כנ"ל, יהיה כפוף לכל הצמצומים הבאים, או מקצתם, ככל אשר יהיה המפקד הצבאי עשוי להורות, היינו -
- (א) יהיה נדרש לגור בתחומיו של כל שטח בפלשתינה (א"י), שיקוב אותו המפקד הצבאי בצו ;
- (ב) לא יורשה להעתיק את מקום-מגוריו לכל שטח אחר שבאותו מחוז-משטרה, עצמו בלא הרשאה בכתב של מפקח המשטרה במחוז, או לכל מחוז-משטרה אחר בלא הרשאה בכתב של האינספקטור הכללי של המשטרה ;
- (ג) לא יעזוב את העיר, הכפר או הנפה, שבהם הוא גר, בלא הרשאה בכתב של מפקח המשטרה במחוז ;
- (ד) יודיע בכל זמן למפקח המשטרה במחוז, במחוז-המשטרה שבו הוא גר, את הבית או את המקום שבו הוא גר ;
- (ה) יהיה חייב, בכל זמן שידרוש ממנו הפקיד הממונה על המשטרה, בשטח שבו הוא גר, לבוא אל תחנת-המשטרה הקרובה ביותר ;

- (ו) יישאר מאחורי דלתות ביתו למן שעה אחת לאחר שקיעת החמה ועד להנץ החמה, והמשטרה תהיה רשאית לבקר אותו במקום מושבו בכל זמן.
- (3) כל שוטר או כל חבר לחילות הוד רוממותו רשאים לאסור כל אדם, שבגיניו ניתן צו לפי תקנות-משנה (1) ו-(2), ולהובילו לשטח שהוא צריך להיות בו.
- (4) מפר אדם כל-שהוא, שעליו ניתן צו כני"ל, את דבריהם של הצו האמור או של התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

111. מעצר [תיקון: 1946]

- (1) מפקד צבאי רשאי להורות הצו כי ייעצר אדם כלשהוא באותו מקום מעצר שיהיה המפקד הצבאי עשוי לנקוב אותו בצו.
- (2) מקום שניתן צו לפי התקנה הזאת על אדם שביחס אליו עומד שתקפו צו לפי התקנה 109 או תקנה 110, יהיו רואים את הצו לפי התקנה הזאת כבא במקומו של צו אחר.
- (3) כל חבר לחילות הוד רוממותו, כל חבר לחיל משטרה רשאים לאסור כל אדם, שעליו נתן המפקד הצבאי צו לפי תקנת משנה (1), ולהוביל למקום המעצר שניקב באותו הצו.
- (4) לתכליותיה של הקנה הזאת יהיו ועד מייעץ אחד או ועדים מייעצים, שהיו מורכבים שבני-אדם שמינה אותם הנציב העליון, ובראש כל ועד כזה ישב (יו"ד צרוייה)אדם המחזיק, או שהחזיק, במשרה משפטית או שהינהו, או היה פקיד בכיר בממשלת הוד רוממותו. תפקידיו של כל ועד כזה יהיו לעיין בכל השגה על צו כלשהוא לפי התקנה הזאת, שבגישה כהלכה לוועד האדם, שהצו נוגע אליו, ולהמליץ אליו, ולהמליץ שפני המפקד הצבאי על הצעות בקשר אל-כך.
- (5) כל שוטר רשאי לאסור, ללא פקודה, כל אדם, שעליו ניתן צו לפי התקנה הזאת, והוא עובר אחת מן העבירות הנקובות בתקנת משנה (7) של התקנה הזאת, ואותו אדם יהיה צפוי - משיתחייב בדינו בבית משפט שלום - למאסר של ששה חודשים חדשים או לקנס של מאה פונט או לאותם מאסר וקנס כאחד, או שיהיה הפקיד הממונה על מקום-המעצר רשאי להעניש אותו אדם בכל עונש מן הענשים הרשומים בחלק א' של התוספת הששית על תקנות בתי הסוהר, וכך-
- (א) אם נענש בקנס, ייעצר - נוסף על אותו קנס - במקום- מעצר בהתאם לצו, שהוצא לפי תקנות-משנה (1), או
- (ב) אם נגזר עליו מאסר למשך זמן הפחות מתקופת מעצרו שלא נתמלאה, יהיה נעצר שוב - כתום אותו פרק זמן - התאם לצו שהוצא לפי תקנת משנה (1)
- (6) נציב בתי-הסוהר רשאי לתת פקודות או הוראות בדבר הנהלתו שפנימית של, ובדבר כל ענין אחר בקשר אל כל מקום-מעצר, שניקב בצו כלשהוא, שניתן לפי תקנת-משנה (1), ובדבר הדיסציפלינה של כל בני האדם העצורים בו.
- (7) כל אדם, שנעצר במקום-מעצר בהתאם לקביעותיה של התקנה הזאת, העושה אחד מן הפעלים הבאים, ייאשם בעבירה על התקנות האלה, ויהיה עשוי להיענש באשר נקבע בתקנת-משנה (5)-
- (א) חדל מלציית לכל צווים או הוראות, שנתנם נציב בתי הסוהר בדבר דיסציפלינה או כל ענין אחר לפי תקנת משנה (6), או מלמלא אחריהם, או אחר כל פקודה שניתנה בהיתר מכוח הרשאתן של כל פקודות או הוראות כאלה;

- (ב) חדל מלציית לכל פקודה, שנתן לו הפקיד הממונה על מקום-המעצר; הפקיד הממונה על מקום-המעצר יהיה הפקיד הקשיש של בית-הסוהר הנוכח באותו מקום-מעצר בכל זמן; משתמש בלשון חרפות או בלשון בלתי הוגנת או אינו הוגן בפעל או שתנועת גוף.
- (ג) צועק או עושה רעש שלא לצורך בתחומי מקום-מעצר;
- (ד) עושה מעשה מטרד במקום-מעצר;
- (ה) מסרב או מזניח מלמלא אחר כל פקודה או הוראה שבהיתר, שהובאו לתשומת לבו באופן כלשהוא;
- (ו) מאיים באלימות על כל אדם עצור אחר;
- (ז) מתייחס בזלזול אל כל פקיד או אדם המועבדים במקום-מעצר או בקשר אליו;
- (ח) אוחז בחפץ כלשהוא בניגוד לפקודותיו או להוראותיו של הפקיד הממונה על מקום-מעצרו;
- (ט) מאשים כל פקיד או כל אדם, המועבדים במקום-מעצר, בהאשמה כוזבת כלשהיא;
- (י) מכה פקיד או אדם, המועבדים במקום-מעצר, או משתמש באלימות כנגדם או כנגד כל אדם עצור אחר;
- (יא) משתתף במעשה אלימות או אי-קבלת מרות מכל מין, או מסית אדם כלשהוא לעשות זאת;
- (יב) נמלט, או קושר קשר להימלט, או מסייע לכל אדם עצור אחר להימלט ממקום-מעצרו;
- (יג) מחבל במזיד כל חפץ או רכוש ממשלתי, שיש לו אפשרות לגשת אליו, או כל חלק של מקום-מעצר;
- (יד) מנסה לעבור עבירה כלשהיא מן העבירות הנ"ל.
- (8) הכוחות המסורים למפקד צבאי בתקנה הזאת רשאי להשתמש בהם כל אדם, שהרשהו הלה - בין בדרך כלל ובין במיוחד להשתמש באותם כוחות.

111.א. **צמצום על יציאה מפלשתינה (א"י) [תיקון: 1945]**

הנציב העליון, או כל אדם שהרשהו בכתב הנציב העליון לשם כך באופן כללי או מיוחד, רשאים - בצו - לדרוש מאדם כלשהוא הנזכר בשמו בצו לבלי לצאת מפלשתינה (א"י) למקום ייעוד הנמצא מחוצה לה, אלא מכוחה של תעודת-היתר בכתב שהוענקה לו בידי אותם רשות או אדם, שיהיו נקובים בצו.

112. **גלות וכו' [תיקון: 1946,1947]**

- (1) כוחו של הנציב העליון יהיה יפה ליתן צו בחתימת-ידו (הקרוי להלן בתקנות האלה "צו-גלות") בדבר הגליית אדם כלשהוא מפלשתינה (א"י). אדם, שבגינו ניתן צו-גלות, יישאר מחוץ לפלשתינה (א"י), כל זמן שישאר הצו בתקפו.
- (2) כוחו של הנציב העליון יהיה יפה ליתן צו בחתימת ידו (הקרוי להלן בתקנות האלה "צו הוצאה") הדורש אדם כלשהוא הנמצא מחוץ לפלשתינה (א"י) כי ישאר מחוץ לפלשתינה (א"י). אדם שבגינו ניתן צו-הוצאה יישאר מחוץ לפלשתינה (א"י) כל זמן שישאר הצו בתקפו.

- (3) צו-גלות או צו-הוצאה יכולים להינתן מתוך כפיפות לאותם דברים ותנאים, שיהיה הנציב העליון עשוי לראותם ראויים.
- (4) כל אדם, שבגינו ניתנו צו-גלות או צו-הוצאה, והם עומדים בתקפם, רשאים כל חבר לחילות הוד רוממותו או כל שוטר לאסרו ללא פקודת מאסר.
- (5) אדם, שבגינו ניתן צו-גלות, יהיה צפוי - כל זמן שהוא מחכה להגלייה ובמשך ההגלייה - להיות נתון במשמר באותו אופן, שיהיה הנציב העליון עשוי להורותו בצו-הגלות או בדרך אחרת, וכל משמר בהיתר.
- (6) רב-חובלה של ספינה או מובילו של אווירון העומדים לבקר בכל חוף או מקום שמחוץ לפלשתינה (א"י) יקבלו - אם יורה אותם כן הנציב העליון - בספינה או באווירון אדם, שבגינו ניתן צו-גלות ויאפשרו לו מעבר לאותו חוף או מקום, ומקום נסיעה נאותים במשך המעבר.
- (7) כדי להסיר ספק מצהירים בזה כי צו לפי התקנה הזאת יכול להינתן באופן שיתייחס לאדם אחר או לשני בני-אדם או יותר, וכי לא יהיה צורך לציין בצו לפי התקנה הזאת את שמו של האדם, או את שמותיהם של בני-אדם, שאליהם מתייחס הצו.
- (8) ועד מייעץ כלשהוא שנתמנה לפי קביעותיה של תקנת-משנה (4) מתקנה 111 של התקנות העיקריות רשאי - אם נתבקש לעשות כך בידי אדם כלשהוא שבגינו ניתן צו גירוש לפי התקנה הזאת - לעיין בכל צו גירוש כזה, ולהגיש המלצות להוד רוממותו בגין כל צו-גירוש כזה.

112.א. **כוח לאסור [תיקון: 1946]**

כל חבר לחילות הוד רוממותו וכל שוטר רשאים לאסור - ללא פקודת-מאסר - כל אדם, שבגינו ניתן צו-גלות לפי פקודת העלייה, 1941.

112.ב. **מאסר בני-אדם החשודים על-כך שהם צפויים למעצר או לגלות [תיקון: 1946]**

כל חבר לחילות הוד רוממותו וכל שוטר רשאים לאסור - ללא פקודת-מאסר - כל אדם, שיש להם טעם לסבור בו כי קיימים נימוקים שיצדיקו את מאסרו לפי תקנה 111 או את הגלייתו לפי תקנה 112. כל אדם כזה אפשר לעצרו למשך תקופה שלא תעלה על שבעה ימים עד שיוכרע אם צריך להינתן כל צו כזה, וכל מעצר כזה יוכל להיות באותם מקומות ומתוך כפיפות לאותן הוראות, שיהיה מפקד צבאי עשוי לקבעם בצו.

113. **פקידים ציבוריים**

כשניתן צו לפי החלק הזה על פקיד ציבורי, רשאי הנציב העליון לצוות כי ישולח אותו פקיד ממשרתו או כי תיעצר משכורתו, כולה או חלקה, במשך הזמן שבו עומד הצו בתקפו.

חלק י"א - לקיחה באנגריה וכו'

114. **קניית אחיזה בקרקע**

(1) מושל מחוז רשאי לקנות אחיזה בקרקע כל-שהיא, אם נראה לו נחוץ או מועיל לעשות כן לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומו של הסדר הציבורי או קיומם של ההספקה והשירותים החיוניים לכלל, או להמשיך באחיזה בכל קרקע, שבה נקנתה אחיזה קודם לכן לפי תקנה 48 של תקנות ההגנה, 1939, והוא רשאי לתת - בו בזמן או מזמן לזמן לאחר-מכן - אותן הוראות, הנראות לו נחוצות או מועילות בקשר אל קניית אחיזה, המשכת אחיזה, או החזרת- אחיזה בקרקע, או לצרכיהן.

(2) כל שוטר או חבר לחילות הוד רוממותו רשאים לכפות כל הוראות שתינתנה לפי תקנת משנה (1).

- (3) כל זמן שקרקע כל-שהיא נמצאת באחיזתו של מושל המחוז מכוח תקפה של תקנת-משנה (1), רשאי מושל המחוז להשתמש בה, או אפשר להשתמש בה לפי הרשאתו - למרות כל צמצום שהוטל על השימוש בה בחיקוק כל-שהוא או בכלי כל-שהוא או באופן אחר - לאותן תכליות ובאותו אופן, שמושל המחוז רואה אותם מועילים לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומו של הסדר הציבורי או קיומן של ההספקה והשירותים החיוניים לכלל; וכדי להסיר ספק מצהירים בזה, שכוחו של מושל מחוז לפי תקנת-המשנה הזאת להרשות שישתמשו בקרקע כולל כוח להרשות לכל בני-אדם, העוסקים בכל עסק או קיבולת, להחזיק ולהשתמש בקרקע לצרכי העסק או הקיבולת ההם באותם תנאים, שעליהם יהיו עשויים להסכים ביניהם מושל המחוז ואחותם בני-אדם, אם סבור מושל המחוז כי טובת אחד מן העניינים הנ"ל מועיל הדבר שיחזקו וישתמשו בקרקע כנ"ל.
- (4) כשנקנתה או הומשכה אחיזה בקרקע כל-שהיא לפי התקנה הזאת, רשאי מושל המחוז, במידה שהדבר נראה לו נחוץ או מועיל בקשר אל קנייתה או המשכתה של אחיזה בקרקע כל זמן שהיא נמצאת באחיזתו של מושל המחוז, או בגלל השימוש באחד מן הכוחות האמורים-
- (א) לעשות, או להרשות לבני-אדם המשתמשים בקרקע שיעשו, ביחס לקרקע, כל דבר, שיהיה זכאי לעשותו כל אדם, שיש לו טובת-הנאה כל-שהיא בקרקע, מכוחה של טובת-ההנאה ההיא, וכן
- (ב) לקבוע בצו איסור או צמצום של השימוש בזכויות מעבר בקרקע ובזכויות אחרות הנוגעות בה, שמהן נהנה אדם כל-שהוא, בין מכוח טובת-הנאה ובין באופן אחר.
- (5) בעל קרקע כל-שהיא או המחזיק בה ימציאו - אם הורה אותם מושל המחוז, או הורו אותם, מטעם מושל המחוז לעשות כן - לאותם רשות או אדם, ובמשך אותו זמן, שיהיו עשויים להינקב בהוראה, אותן ידיעות שברשותם הנוגעות בקרקע (שהן ידיעות אשר אפשר לדרוש מהם באופן מסתבר בקשר אל ביצוע ביצועה של התקנה הזאת), שתהיינה עשויות להינקב כך.
- (6) מקום שנקנתה אחיזה בקרקע לפי תקנה 48 של תקנות ההגנה, 1939, והומשכה לפי התקנה הזאת, יוסיפו לעמוד בתקפם כל צו או הוראה, שעמדו בתקפם לפי תקנה 48 האמורה ביחס לקרקע, ויהיו רואים אותם כאילו נערכו או ניתנו לפי התקנה הזאת.
- (7) כל אדם, המפר צו או הודעה העומדים בתקפם מכוח תקפה של התקנה הזאת, ייאשם בעבירה על התקנות האלה.
- (8) מקום שנקנתה אחיזה בקרקע כל-שהיא לפי התקנה הזאת, או - לאחר שנקנתה לפי תקנה 48 של תקנות ההגנה, 1939, ביום 29 ביולי, 1943, או לאחריו, - הומשכה לפי התקנה הזאת, והקרקע היתה בלתי-מחוזקת בזמן שנקנתה בו אחיזה, יהיו רואים אותה קרקע כאילו נשארה בלתי-מחוזקת. מקום שנקנתה אחיזה בקרקע כל-שהיא לפי תקנה 48 האמורה לפני יום 29 ביולי, 1943, והיא ממושכת לפי תקנה הזאת, והיו רואים את הקרקע כאילו נשארה בלתי-מחוזקת לרגל תקנת משנה (2) של תקנה 2 מתקנות ההגנה (שחרור ממסים מקומיים), 1943, ימשיכו לראות את הקרקע כנשארת בלתי-מחוזקת במשך הזמן שממושכת האחיזה בה לפי התקנה הזאת.

115. לקיחה באנגריה של רכוש להבדיל מקרקע

(1) בתקנה הזאת המונח "חפץ" כולל כל עצם, כלי-רכב או בעל-חיים וכל סירת-מנוע, סירת פריקה, סירה או אני זעיר אחר, ואולם אינו כולל אנייה של כל מין אחר או אווירון או מטבע, זהב, ניירות-ערך או כלים עוברים לסוחר.

(2) מושל מחוז או מפקד צבאי או אדם, הפועל לפי הרשאתו הכללית או המיוחדת של כל אחד ואחד מהם, רשאים – אם נראה להן נחוץ או מועיל לעשות כן לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומו של הסדר הציבורי או קיומם של ההספקה או השירותים החיוניים לכלל, – לקחת באנגריה, או להמשיך לאחוז באנגריה שנעשתה לפי תקנה 51 של תקנות ההגנה, 1939, כל חפץ, והם רשאים לתת אותן הוראות, הנראות להם נחוצות או מועילות בקשר אל הלקיחה באנגריה. כל אדם, הפר כל הוראה כזאת, ייאשם בעבירה על התקנות האלה.

(3) מקום שנלקח באנגריה כל חפץ או הומשכה אחיזה באנגריה בכל חפץ, לפי התקנה הזאת, או שנמצא רכוש כל-שהוא שאינו מקרקעים באחיותו של הנציב העליון, או הוא עומד לרשותו, נכוח תקפו של סעיף 49 של פקודת משרד הדואר, רשאים מושל מחוז או מפקד צבאי או כל אדם, הפועל בהרשאתו הכללית או המיוחדת של כל אחד ואחד מהם, להשתמש או לנהוג, או להרשות שישתמשו או שינהגו, בחפץ או ברכוש לאותן תכליות ובאותו אופן, שהן חושבים אותן למועילים לטובת כל אחד מן העניינים הנ"ל, והם רשאים להחזיק בחפץ או ברכוש או למכרם או להעבירם מרשותם באופן אחר, כאילו היו בעליהם, וכאילו היו החפץ או הרכוש נקיים מכל משכנתא, ערובה, שעבוד או חיוב אחר כיוצא באלה, ובמקרה שבו החפץ או הרכוש שלקחו באנגריה הם כלי-רכב, אנייה, מחפר, עגורן, כלי-מלאכה חקלאי או מכונה חקלאית, רשאים הם לרכשם מתוך שימסרו לבעל הודעה כי רכשום בהמשך לתקנות האלה. כשנמסרה הודעת רכישה, כי אז בתחילתו של היום שבו נמסרה ההודעה-

(א) יוקנו כל הרכב, האנייה, המחפר, העגורן, כלי-המלאכה החקלאי או המכונה החקלאית לנציב העליון נקיים מכל משכנתא, ערובה, שעבוד או כל חיוב אחר כיוצא באלה, וכן

(ב) תסתיים תקופת הלקיחה באנגריה של הנ"ל.

(4) נוכח החשבונאי הכללי לדעת שכלי-רכב, שבגיננו הוענק רשיון לשמרו לפי פקודת ההובלה בדרכים, נרכש מתוך שימוש בכוחות שהוענקו התקנה הזאת – לפני תום מועד תקפו של אותו רשיון, רשאי החשבונאי הכללי להרשות כי יחזירו לאדם, שהיה בתאריך אותה רכישה בעליון של כלי-הרכב, חלק מתכונתי של הדמים ששולמו תמורת אותו רשיון לפי הפקודה האמורה או לפי הכללים שלפיה, על אותו חלק מזמן תקפו שעדיין לא תם בתאריך הנ"ל, אם יגיש לו אדם תביעה בכתב על אותה החזרה, לא יאוחר משלושה חדשים לאחר התאריך שבו נרכש אותו כלי-רכב כנ"ל.

116. נוח לעבור בקרקע

(1) כל חבר לחילות הוד רוממותו, הפועל בשעת מילוי חובתו מכוח תפקידו, וכל אדם הפועל בהרשאתו הכללית או המיוחדת של מפקד צבאי, רשאים לעשות – לכל תכלית הקשורה בשלומו של הציבור, בהגנתה של פלשתינה (א"י), בקיומו של הסדר הציבורי או בקיומם של ההספקה והשירותים החיוניים לכלל – עבודה כל-שהיא בקרקע כל-שהיא, או להניח כל דבר בכל קרקע, או להמשיך בהחזקת כל עבודה שנעשתה על גבי כל קרקע, או כל דבר שהונח בכל קרקע, על גבה או מעליה, לפי תקנה 47 של תקנות ההגנה, 1939.

(2) מפקד צבאי רשאי, אם נראה לו נחוץ או מועיל לעשות כן לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומו של הסדר הציבורי או קיומם של ההספקה והשירותים החיוניים לכלל, לקבוע בצו איסור או צמצום של עשיית אותה עבודה כל-שהיא, שתהיה עשויה להינקב בצו, בכל קרקע מיוחדת.

(3) שום אדם, להבדיל ממשמשו של הוד רוממותו או משוטר, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח הפקידים, לא יסיר, לא ישנה ואל ישלח יד – אלא ברשות שהוענקה לו בידי מושל מחוז או מפקד צבאי או מטעמם – בשום עבודה שנעשתה או שהומשכה החזקתה או בשום דבר שהונח או שהומשכה החזקתו בקרקע כל-שהיא, על-גבה או מעליה בהמשך לתקנה הזאת.

(4) כל אדם, המפר כל קביעה מקביעותיה של התקנה הזאת, או כל צו או הוראה שלפיה ייאשם בעבירה על התקנות האלה.

(5) לצרכיה של התקנה הזאת יהיו רואים את עשייתה של כל עבודה או המשכת החזקתה, ביחס לקרקע כל-שהיא, שהיא כוללת הריסה, מיטוט, השמדה או פסילה לשימוש של כל דבר, שהונח בקרקע, על-גבה או מעליה, והרחקתו מן הקרקע של כל דבר שהונח, נהרס או מוטט כן.

117. חלות פקודת הפיצויים (הגנה), 1940, מס' 18 לשנת 1940

לפקודת הפיצויים (הגנה), 1940, וכל הכללים, ההודעות והמינויים שלפיה, תהיה נודע נפקות ביחס לדברים שנעשו לפי הכוחות, אשר הוענקו בתקנות האלה, כאילו תוקנה הפקוד האמורה עם כניסתן של התקנות האלה לתקפן-

(א) בהכנסת המלה "או" בופה של ההגדרה של "סמכויות לשעת-חירום" בסעיף 2 ובהוספת פסקה חדשה (ד) מיד לאחר זאת כלהלן: -
 "ד) תקנות 114, 115, ו-116 של תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 או כל תקנות התקנות אותו או שבאו במקומן";

(ב) במחיקת המלים: "במשך המתחילה ביום עשרים וששה באבגוסט אלף ותשע מאות ושלושים ותשע, וגומרת ביום שיכריז עליו הוד מלכותו בדבר מלך במועצה כיום שבו נסתיימה שעת חירום" בסעיף-קטן (1) של סעיף 3, והחלפתן במלים "בכל זמן לאחר יום 26 באבגוסט, 1939".

118. שימוש בקרקע לצרכי חילות הוד רוממותו

(1) בלי לפגוע באחת התקנות האחרות מן התקנות האלה רשאי הנציב העליון להרשות בצו, מתוך כפיפות לכל צמצומים או תנאים שיוטלו בצו, להשתמש בקרקע כל-שהיא הנקובה בו, לצרכים צבאיים, לצרכי חיל-האוויר, או לכל צורך מצרכיו של צי הוד רוממותו, הכול לפי העניין, במשך אות התקופה, שתהיה עשויה להינקב בצו; וכל צו כזה יכול לקבוע - במידה שיהיה הדבר נראה לנציב העליון נחוץ או מועיל לצרכים הנ"ל - קביעות -

(א) כי לזכות בני-אדם, המשתמשים בקרקע כל-שהיא בהמשך לצו, לעשות אותם פעלים ביחס לקרקע ההיא, שיהיו עשויים להינקב בצו, וכן

(ב) כדי לאסור או לצמצם את השימוש בזכויות-מעבר על-פי הקרקע ההיא וזכויות אחרות הנוגעות בה, שמהם נהנה אדם כל-שהוא, בין מכוח תקפה של טובת-הנאה בקרקע ובין באופן אחר.

(2) כל אדם המפר צו כל-שהוא שניתם לפי התקנה הזאת, ייאשם בעבירה על התקנות האלה.

חלק י"ב - קביעות-ענשים שונות

119. שמט והריסה של רכוש וכו' [תיקון: 1947,1948]

(1) מפקד צבאי רשאי להורות בצו שישמטו לטובת ממשלת פלשתינה (א"י) כל בית, מבנה או קרקע, שיש לו טעם לחשוד בהם שמהם נורה נשק-אש כל-שהוא שלא כחוק, או שמהם נזרקו, פוצצו, התפוצצו או נורו באופן אחר פצצה, רימון-יד או חפץ נפיץ או מבעיר כל-שהם שלא כחוק, או כל בית, מבנה או קרקע השכונים בכל שטח, עיר, כפר, שכונה או רחוב, שבהם נוכח לדעת כי תושביהם, או מקצת מתושביהם, עברו, או ניסו לעבור, או חיזקו את ידי העוברים, או היו שותפים שלאחר מעשה לעוברים עבירה על התקנות האלה, עבירה שבה, כרוכות אלימות או הטלת אימה או עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי; ומשמטו בית או מבנה או קרקע כל-שהם כנ"ל, רשאי המפקד הצבאי להחריב את הבית או את המבנה או כל דבר הגדל על-פני הקרקע. מקום שכל בית, מבנה או קרקע שמטו לפי צו מאת מפקד צבאי כאמור לעיל, רשאי בנציב העליון בזמן כלשהוא - בצו - למחול על ההחרמה כולו או מקצתו ואז תקומנה שנית - כדי מידת אותה מחילה - הבעלות על הבית, המבנה או הקרקע וכל טובות הנאה או זכויות שימוש, בבית, במבנה או בקרקע או עליהם, לקניין בני האדם שהיו זכאים בהם אילולא ניתן צו השמט וכל שעבודים על הבית, המבנה או הקרקע, יחזרו לכוחם לטובת בני האדם שהיו זכאים בהם אילולא ניתן צו השמט.

(2) חברים לחילות הוד רוממותו או לחיל המשטרה, הפועלים בהרשאתו של המפקד הצבאי, רשאים לתפוס ולהחזיק - ללא פיצויים - כל רכוש בכל שטח, עיר, כפר, שכונה או רחוב כאלה הנזכרים בתקנת-משנה (1), לאחר שיפנו משם - ללא פיצויים - את המחזיקים הקודמים, אם ישנם כאלה בנמצא.

120. שמט רכושם של יחידים

הנציב העליון רשאי להורות בצו כי ישמוט לטובת ממשלת פלשתינה (א"י) כלל רכוש, או מקצתה של אדם כל-שהוא, שבו נוכח הנציב העליון לדעת כי עבר, או ניסה לעבור, או חיזק את ידי העוברים, או היה שותף לאחר מעשה לעוברים עבירה על התקנות האלה, עבירה שבה כרוכות אלימות או הטלת-אימה, או עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי.

121. הארכת כפייה של משטרה נוספת בשטחים מסויימים

(1) נוכח מפקד צבאי לדעת כי תושביו של שטח כל-שהוא חדלו לסייע, כדי מידה שמסתבר כי יש בידם לעשות כן, לחילות הממשלה או לחיל המשטרה לשם הבטחת שלומו של הציבור, קיומו של הסדר הציבורי או דיכויים של התקוממות, מרד או מהומה, יהיה רשאי להורות כי תישלח משטרה לשטח ההוא, וכן יהיה רשאי הוא לדרוש בצו ממחזיקי מקומות בשטח הזה כי יספקו חינום למשטרה שנשלחה כן אותם אכסון ומזון ולמשך אותה תקופה, שיהיו עשויים להינקב בצו.

(2) חדל המחזיק במקום כל-שהוא מלמלא אחר הצו, יאשם בעבירה על התקנות האלה, וחברים כל-שהם לחיל המשטרה, הנדונים בזה, רשאים לתפוס ולהחזיק במקומו, ולפנות את המחזיקים הקודמים, ללא תשלום, וכן רשאים כל חברים כאלה הנ"ל לתפוס ולהחרים ללא תשלום כל מזון שבו.

חלק י"ג-תנועות בני-אדם, תעבורה

122. העברה ותעבורה

(1) מפקד צבאי, או אדם הפועל בהרשאתו הכללית או המיוחדת של מפקד צבאי, רשאים - בצו או מתוך מתן הוראות או באופן אחר -

(א) לאסור, לצמצם או להסדיר, או לקבוע קביעות בכדי לאסור, לצמצם או להסדיר, את השימוש בדרכים בדרך-כלל, או בדרכים שבשטח נקוב כל-שהוא או בדרכים נקובות כל-שהן, או לקבוע את קוי הדרכים שבהם צריכים לעבור כלי-רכב או בעלי-חיים בדרך-כלל, או מין או סוג נקובים של כלי-רכב או בעלי-חיים או כלי-רכב או בעלי-חיים נקובים, או בני-אדם בדרך-כלל או בני-אדם ממין או סוג נקובים או בני-אדם נקובים ;

(ב) לדרוש, או לקבוע קביעות כדי שידרשו, מבני-אדם, שהם בעלים לכלי-רכב כל-שהוא, או שנמצא באחזותם או משליטתם כלי-רכב כל-שהוא, שישתמשו בכלי-הרכב להובלת אותן הסחורות ובאותם זמנים ובאותן דרכים, שיהיו עשויים להינקב ;

(ג) לאסור, לצמצם או להסדיר, או לקבוע קביעות כדי לאסור, לצמצם או להסדיר, בין בדרך-כלל ובין בשטחים נקובים, את נסיעתם של בני-אדם בדרך-כלל או של בני-אדם ממין או מסוג נקובים, או של בני-אדם נקובים, באווירונים, ברכבות, במכוניות, באוטובוסים של מנוע או בכלי-רכב אחרים או במיני כלי-רכב אחרים, או באניות המפליגות בין מקומות שבפלשתינה (א"י).

(2) כל אדם, המפר צו, הוראה או דרישה כל-שהם, שנערכו או ניתנו מכוח תקפה של התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

122.א. כוחותיו של המפקח הכללי על משטרת פלשתינה (א"י) בדבר תעבורה [תיקון: 1947]

(1) בלי לפגוע בכל כוחות אחרים, שהוענקו בתקנות האלה, רשאי המפקח הכללי על המשטרה - בין בצו ובין מתוך מתן הוראות או באופן אחר - לאסור, לצמצם או להסדיר או להתקין כי תיאסרנה, תצומצמנה או תוסדרנה, בין בדרך כלל ובין בשטחים נקובים, תנועתם וגם/או נהיגתם של מכוניות, אוטובוסים, מכוניות משא או כלי רכב או סוגים של כלי רכב אחרים.

(2) המפקח הכללי על המשטרה רשאי להשתמש בכוחותיו לפי התקנה הקודמת ביחס לסוגים או תיאורים של כלי רכב או לכלי רכב נקובים בשמם או ביחס לסוגים או תיאורים של בעלים או נהגים של כלי רכב או ביחס לבעלים או נהגים של כלי רכב נקובים בשמם או באותו אופן אחר, שיהיה עשוי להיראות לו נאות.

(3) המפקח הכללי על המשטרה רשאי להקציב הקצבה למען תשלומים חוזרים או החזרות של דמי רשיון או דמים אחרים, ששולמו בגין כלי רכב שהושפעו בצווים, הוראות או באופן אחר לפי התקנה הזאת.

(4) בתקנה הזאת המפקח הכללי על המשטרה מובנו המפקח הכללי על חיל המשטרה של פלשתינה (א"י).

(5) כל אדם, המפר כל צו, הוראה או דרישה, שהותקנו או ניתנו מכוח תקפה של התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

123. הסרת מחסומים מדרכים

כל חבר לחילות הוד רוממותו או לחיל המשטרה רשאים לדרוש בצו מכלל תושביה של עיר, כפר, שטח או שכונה כל-שהם, או ממקצתם, להסיר מכל דרך שבאותם עיר, כפר, שטח או שכונה כל מיתרס או כל זכוכית, מסמרים או מחסומים או מכשולים אחרים לשימוש ניאות באותה דרך לתעבורה או באופן אחר, וכל אדם, המפר כל צו כזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

124. עוצר

מפקד צבאי רשאי לדרוש בצו מכל אדם, בתחומי שטח כל-שהוא שניקב בצו, כי יישאר בפנים הבית במשך אותן שעות שתהיינה, עשויות להינקב בצו, ובמקרה כזה, כל-אדם הנמצא או נשאר מחוץ לבית בתחומי השטח ההוא במשך אותן שעות ללא תעודת-היתר בכתב שהוצאה בידי המפקד הצבאי או בידי כל אדם שהרשהו המפקד הצבאי כהלכה להוציא אותן תעודות-היתר, או בשמם, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

125. שטחים מסוגרים

מפקד צבאי רשאי להכריז בצו על שטח או מקום כל-שהם, כי הם שטח מסוגר לצרכיהן של התקנות האלה. כל אדם הנכנס לתוך שטח או מקום כל-שהם או יוצא מתוכם -במשך תקופה כל-שהיא, שבה עומד בתקפו צו כזה ביחס לשטח או למקום ההם - ללא תעודת-היתר בכתב שהוצאה בידי המפקד הצבאי או בשמו - יאשם בעבירה על התקנות האלה.

126. פיקוח על כבישים

מפקד צבאי רשאי לקבוע בצו - אם הוא מוצא לנחוץ או למועיל לעשותו לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), או קיומו של הסדר הציבורי - כי ייסגר או יוסט כל כביש, או ייאסר או יצומצם השימוש בכל זכות-מעבר או השימוש בכל נתיב-מים וכל אדם, המפר כל צו כזה, יחשב בעבירה על התקנות האלה.

127. עברה ושוטטות

(1) שום אדם לא -

(א) יעבור עברה במקום כל-שהוא שעליו חלה התקנה הזאת מעיקרה, או

(ב) ייכנס או ירד בכל כלי-רכב, אנייה או אווירון, המשמשים או המיוחדים לכל צורך מצרכיו של שירות הוד רוממותו, או יעבור עברה במקום שבשכנותם של אותם כלי-רכב, אנייה או אווירון, וכל אדם, הפועל מתוך הפרת התקנה הזאת, או שנמצא בכלי-רכב, אנייה, או אווירון כל שהם בכל מקרה שבו נכנס או ירד בהם מתוך הפרת התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה, ובלי לפגוע בכל משא-ומתן משפטי שיהיה עלול להינקט עליו, יהיו כל חבר לחילות הוד רוממותו או כל שוטר רשאים להרחיקו מן המקום או מכלי-הרכב, האנייה או האווירון, הכול לפי העניין.

(2) כל אדם, שיהיה נמצא - לכל תכלית העשויה לפגוע בשלומו של הציבור או בהגנה או בקיומו של הסדר הציבורי - בכל מקום, או בשכנותו של כל מקום, שעליהם חלה התקנה הזאת מעיקרה, או בכל כלי-רכב, אנייה או אווירון כאלה הנ"ל, יאשם בעבירה על התקנות האלה; ומקום שהוכח - בכל משא ומתן משפטי, שנקטו בו על אדם מכוח תקפה של תקנת המשנה הזאת, כי היה נוכח - בזמן הנדון - בבניינים, במקום, בכלי-הרכב, באנייה או באווירון הנוגעים בדבר, או בשכנותם, תהיה התביעה רשאית להביא אותה ראייה נוספת לאפיו של אותו אדם (ובכלל זה ראייה כי נתחייב בדין לשעבר על עבירה, כל-שהיא), שתהיה נוטה להראות כי היה נוכח כך לכל תכלית כזאת.

(3) כל אדם, המשוטט בשכנותו של מקום כל-שהוא, שעליו חלה התקנה הזאת מעיקרה, או כל כלי-רכב, חנייה או אווירון כאלה הנ"ל, והוא ממשך לשוטט בשכנות ההיא לאחר שדרש ממנו חבר לחילות הוד רוממותו או שוטר לעזוב אותם, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(4) המקומות, שעליהם חלה התקנה הזאת מעיקרה, הם מקומות המשמשים או המיועדים -

(א) לאחד מצרכיו של שירות הוד רוממותו או להגנה, או

(ב) לביצועו של כל שירות עיקרי.

חלק י"ג א - פיקוח על סימנים שעל כלי רכב של מנוע ועל צבעם

127.א. פירוש [תיקון: 1946]

בחלק זה -

"סימן נקוב בשם" מובנו סימן המצאה, ציון או סימני היכר, או סימן זהוי כלשהם, או סימן הבחנה אחר כלשהוא, של רשות, או סימן כלשהוא הדומה כל כך לאותם סימן המצאה, ציון סימני היכר, מספר זהוי או סימן כלשהם או לאותם סימן הבחנה אחר כלשהוא, שיש בהם כדי להטעות;

"רשות" מובנה כוחות הוד רוממותו, או כוחות כלשהם של בעלת ברית כלשהיא מבעלות בריתו של הוד רוממותו, או ממשלת הוד רוממותו, או ממשלת פלשתינה (א"י) או מחלקה כלשהיא מכל אחת מאותן ממשלות;

"רשות מקומית למתן רשיונות" מובנה כמובן שניתן לה בתקנות ההובלה בדרכים;

"רשיון" מובנו רשיון להחזיק כלי רכב של מנוע לפי הפקודת ההובלה בדרכים או תקנות או כללים כלשהם שהותקנו לפיה.

127.ב. איסור [תיקון: 1946]

כל אדם לא יעשה ביודעים את אחד הדברים הבאים:

(א) לשים או לגרום או להרשות לשים, על כלי רכב של מנוע כלשהוא סימן נקוב בשם כלשהוא, בין באמצעות משיחה בצבע ובין באמצעות ציור או באופן אחר כלשהוא; או

(ב) לצבוע או לגרום או להרשות לצבוע כלי רכב של מנוע כלשהוא, באופן שצבעו או צבע חלק כלשהוא ממנו יש בו כדי להביא בני אדם לחשוב כי כלי הרכב של המנוע שייך לרשות; או

(ג) להשתמש, או לגרום או להרשות להשתמש, בכלי רכב של מנוע כלשהוא -

- (I) הנושא עליו סימן נקוב בשם כלשהוא ; או
 (II) שצבעו או צבע חלק כלשהוא ממנו יש בו כדי להביא בני אדם לחשוב כי כלי הרכב של המנוע שייך לרשות.

127.ג. **כוח לדרוש את סילוקם של סימנים מסויימים מכלי רכב של מנוע ואת שינוי צבעם [תיקון: 1946]**

מבלי לפגוע בקביעותיה של תקנה 127ב, כל מקום שמתלבן לרשות מקומית למתן רשיונות כי -

- (א) כלי רכב של מנוע כלשהוא, שבגיניו עומד בתקפו רשיון, נושא עליו סימן נקוב שם כלשהוא ; או
 (ב) צבעו של כלי רכב של מנוע כלשהוא או של חלק כלשהוא מנו שבגיניו עומד בתקפו רשיון, יש בו כדי להביא בני אדם לחשוב כי כלי הרכב של המנוע שייך לרשות.

תהיה הרשות המקומית למתן רשיונות רשאית -

(I) להורות את המחזיק באותו רשיון, בהודעה בכתב שתימסר לו, שיסלק או ימחה אותן סימן נקוב בשם מעל אותו כלי רכב של מנוע, או - הכל לפי העניין - לשנות את צבעו של אותו כלי רכב של מנוע או של חלק ממנו, כדי הנחת דעתה של הרשות המקומית למתן רשיונות, במשך אותה תקופה שלא תהיה פחות מארבעה עשר יום מתאריך מסירת ההודעה, שתהיה אמורה בהודעה ושיחזיק - אחר כך אותו סימן נקוב בשם מסולק או מחוי כנ"ל מעל אותו כלי רכב של מנוע, או - הכל לפי העניין - להחזיק את צבעו או את צבעו של חלק ממנו ששונה כך ;

(II) להורות מזמן לזמן את המחזיק ברשיון, בהודעה בכתב שתימסר לו, להראות את כלי הרכב של המנוע לרשות המקומית למתן רשיונות לשם בדיקה באותו זמן ובאותו מקום שינוקבו בהודעה, כדי לברר אם קויימה הוראתה של הרשות המקומית למתן רשיונות כנ"ל.

127.ד. **כוח לסרב מלהוציא, לחדש או להעביר רשיונות [תיקון: 1946]**

מבלי לפגוע בקביעותיה של תקנה 127ב' או 127ג', מקום שהוגשה לרשות למתן רשיונות בקשה על רשיון לפי פקודת ההובלה בדרכים או כללים או תקנות כלשהם שהותקנו לפיה, או לחידוש רשיון או להענקת אישור בדבר העבר רשיון, ומתלבן לה לרשות המקומית כי -

- (א) כלי הרכב של המנוע, שאליו מתיחסת הבקשה, נושא עליו סימן נקוב בשם כלשהוא ; או
 (ב) צבעו של כלי רכב של מנוע או חלק כלשהוא ממנו שאליו מתיחסת הבקשה יש בו כדי להביא בני אדם לחשוב כי כלי הרכב של המנוע שייך לרשות.

תהיה הרשות המקומית למתן רשיונות רשאית, למרות כל דבר שבפקודת ההובלה בדרכים או כללים או תקנות כלשהם שהותקנו לפיה, לסרב מלהוציא או מלחדש אותו רשיון, או לסרב מלהעניק אישור בדבר העברתו של אותו רשיון עד שיסולק או יימחה אותו סימן נקוב בשם, או - הכל לפי העניין - עד שישונה צבעו של אותו כלי רכב של מנוע או חלק ממנו, כדי הנחת דעתה של הרשות המקומית למתן רשיונות.

127.ה. עבירות על תקנות 127ב ו- 127ג [תיקון: 1946(2)]

כל אדם העובר על קביעותיה של תקנה 127ב או העובר על הודעה כלשהיא שהוצאה לפי תקנה 127ג, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

חלק י"ד - קביעות שונות

128. שירותי דואר

הנציב העליון רשאי להורות בצו - אם נראה לו הדבר נחוץ או מועיל לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י) או קיומו של הסדר הציבורי - כי ייסגרו כל משרדי הדואר, או מקצתם, או כי יותלו כל השירותים - או מקצתם - שנותנת אותם הנהלת הדואר בכל משרדי-הדואר, או מקצתם.

129. צווים לפתוח ולסגור מקומות

(1) מפקד צבאי רשאי - בצו -

(א) אם נראה לו הדבר נחוץ או מועיל לעשות כן לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומו של הסדר הציבורי, או קיומם של ההספקה או השירותים החיוניים לכלל - לדרוש מבעליהם או ממנהליהם של חנויות או של עסקים בדרך-כלל, או של כל מין של חנויות או של עסקים, או של כל חנויות או עסקים נקובים, שיש לו טעם להיות סבור בהם כי נסגרו עקב סגירה מאורגנת או כללית של עסקים - בין בכל השטח שלו ובין בכל עיר, כפר, שכונה או רחוב נקובים - כי יפתחם ויעסקו בעסקים כרגיל.

(ב) אם נראה לו הדבר נחוץ או מועיל לעשות כן לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י) או קיומו של הסדר הציבורי, לדרוש מן המחזיקים במקומות מכל מין או סוג נקובים, או במקומות נקובים - בכל רחבי השטח שלו או בכל עיר, כפר, שכונה, או רחוב נקובים - כי יסגרום, יחד עם כל שערים או פתיחות אחרות המובילים אליהם וישמרום סגורים במשך אותה תקופה שתהיה עשוייה להינקב.

(2) כל אדם, המפר צו כל-שהוא לפי התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

130. שירות טלפון

(1) הנציב העליון רשאי לקבוע קביעות בצו לשם צמצום השימוש בשירות הטלפון כדי אותם בני-אדם או מיני בני-אדם, שיראם ראויים לכך, או לשם הסדרת השימוש בשירות הטלפון או הטלת תנאים על-כך, ונוסף על-כך יכול כל צו כזה לקבוע קביעות לשם כפיית הצו מתוך הרשאה לסלק קווי טלפון או מכשירים ולהיכנס לרכוש לתכלית ההיא או לענין אחר.

(2) כל אדם, שיפר צו כל-שהוא אשר ניתן לפי תקנת-משנה (1) או תנאי כל-שהוא שהוטל בכל צו כזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

131. התערבות בענייני חילות הוד רוממותו וכו'

כל אדם, אשר -

(א) יעשה פעל כל-שהוא, בשעה שיש לו טעם מסתבר להאמין, כי זה עלול למנוע חברים לחילות הוד רוממותו או לחיל המשטרה, או בני-אדם העסוקים בביצוע שירותים עיקריים, מלבצע את חובותיהם, או עלול לפגוע בביצוע הנ"ל ; או

(ב) יעשה פעל כל-שהוא - ביחס לכל אדם, שהוא יודע בו כי הלה חבר לחילות הוד רוממותו או לחיל המשטרה או אדם העוסק בביצוע שירותים עיקריים - מתוך התכוונות לעשותו על-ידי-כך בלתי-מוכשר לבצע ביעילות את חובותיו מכוח תפקידו, או לעסוק ביעילות בעבודתו כאדם שנשנתה כן, הכול לפי העניין, יאשם בעבירה על התקנות האלה : בתנאי שלא יאשם אדם בעבירה כנ"ל, רק מפני שהוא משתתף בשביתה, או מפתה בדרכי שלום כל אדם אחר להשתתף בשביתה.

132. **כוח לעצור בני-אדם חשודים**

(1) חדל אדם כל-שהוא - כשחוקרים אותו שוטר או חבר לחילות הוד רוממותו, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם - מלהניח את דעתם של השוטר או החבר לחילות הוד רוממותו בדבר זיהותו או בדבר תכליות שלשמן הוא שוהה במקום שבו נמצא, יהיו השוטר או החבר לחילות הוד רוממותו רשאים - אם חשודים הם באדם ההוא שפעל או שהוא עובד לפעול באופן כל-שהוא העשוי לפגוע בשלומו של הציבור או בהגנתה של פלשתינה (א"י) או בקיומו של הסדר הציבורי - לאסרו ולעצרו עד שתיערכנה חקירות.

(2) לא ייעצר שום אדם - לפי הכוחות שהוענקו בתקנה הזאת - למשך תקופה שתעלה על עשרים וארבע שעות, אלא בהרשאתו של שוטר בן דרגה שאינה נמוכה מדרגת אינספקטור, או - מתוך כפיפות למה שנקבע להלן - למשך תקופה של ארבעים ושמונה שעות בסך-הכול : בתנאי שאם נוכח שוטר כזה הנ"ל לדעת, אי-אפשר להשלים את החקירות הדרושות במשך תקופה של ארבעים ושמונה שעות, יהיה רשאי שוטר בן דרגה שאינה נמוכה מדרגת מפקח משטרה להרשות כי האדם העצור ייעצר מעצר נוסף למשך תקופה נוספת, שלא תעלה על שבעה ימים, ואולם עם מתן כל הרשאה כזאת יודיע תיכף ומיד את הנסיבות לאינספקטור הכללי של המשטרה.

(3) כל אדם, שנעצר לפי הכוחות אשר הוענקו בתקנה הזאת, יהיו רואים אותו כמי שנמצא במשמר שבהיתר, ואפשר לעצרו בכל בית-סוהר, או בכל תחנת-משטרה, או בכל מקום אחר כיוצא באלה, שהורה לתכלית זו - בין בדרך-כלל ובין במיוחד - בידי הנציב העליון.

133. **חקירות מקרי מות וכו' [תיקון: 1948]**

1. למרות כל דבר סותר שנאמר בפקודת חוקרי סיבות המוות-

(א) רשאי חוקר מקרי-מות לוותר על עריכת חקירת מקרה-מות בדבר חללו של חבר כל-שהוא לחילות הוד רוממותו, להבדיל מחלל, המוטל בתחומי שיפוטו, שפלטו הים ליבשה ;

(ב) מקום שנוכח חוקר מקרי-המות, האחראי לעריכת חקירת מקרה-מות בדבר חללו של אדם כל-שהוא, לדעת שאותו אדם נהרג כתוצאת פעולותיהם של חילות הוד רוממותו או של חיל המשטרה, שנערכו לתכלית דיכוי הפרת-סדרים, רשאי חוקר מקרי-המות לוותר על עריכת חקירת מקרה-מות בדבר חללו של אותו אדם.

2. למרות כל דבר הכלול בחוק כל-שהוא - מקום שמת חבר לחילות הוד רוממותו בפלשתינה (א"י) בכל דרך או בכל נסיבות שהן, יהיה מותר לרופא צבאי להוציא תעודת אישור-מיתה בדבר אותו אדם, ואותה תעודת-אישור - לאחר שתיחתם חתימת-אישור משם הקצין המפקד - תשמש הרשאה מלאה ומספקת כדי לקבור את חללו של אותו אדם.

3. למרות כל דבר הכלול בחוק כל-שהוא יהיה מותר למפקד צבאי לצוות כי חללו של כל אדם תקבר באותו מקום שהמפקד הצבאי יורה. המפקד הצבאי רשאי, באותו צו, להורות מי ומי יקבור אותו חלל ובאיזו שעה

תיקבר.

הצו האמור יהיה הרשאה מלאה ומספקת לקבורתו של אותו חלל, וכל אדם העובר על אותו צו או מפריע לו יאשם בעבירה על התקנות האלה.

133.א. [תיקון: 1947]

(1) אם יהיה הנציב העליון סבור כי לשם הבטחת שלום הציבור או קיום סדרי הציבור יהיה מן המועיל, כי-

(א) יפוננו בפלשתינה (א"י) חבר בני-אדם, ששירותם בלתי-חיוני, ואינם אזרחים פלשתינאים (א"י), או בלתי-חיוני, ואינם אזרחים פלשתינאים (א"י), או

(ב) בני-אדם, או סוגי בני-אדם, כל שהם - להבדיל מבני-אדם המפונים כן - יהיו כפופים להוראות המועילות להבטחת שלום האיש.

או אם יהיה הנציב העליון סבור כי מן המועיל כנ"ל שיינקטו אותם שני הצעדים גם יחד, רשאי הוא להורות את המזכיר הראשי לגשת לביצוע הדברים הנ"ל בהתאם לכך ולאחר מכן-

(I) אם מורה הנציב העליון כי תינקט פעולה בהתאם לפסקה (א) שלעיל יהיה המזכיר הראשי רשאי לגרום לכך שתימסר לאדם כל-שהוא, שנוכחותו בפלשתינה (א"י) תיראה לו בלתי חיונית ושאינו אזרח פלשתינאי (א"י), הודעה הנותנת לו הוראות להבטחת פינוי מפלשתינה (א"י)

(II) אם מורה הנציב העליון כי תינקט בפעולה בהתאם לפסקה (ב) שלעיל, יהא המזכיר הראשי רשאי לגרום לכך שתימסרנה לאדם כל-שהוא אותן הוראות שיהיה עשוי לראותן מועילות להבטחת שלומו האישי, וכל אדם המגיע לפלשתינה (א"י) ימלא אחר כל הוראות שתינתנה לו מאת פקיד עלייה או שוטר כל-שהם להבטחת שלומו האישי עד-אשר תימסרנה לו הוראות מטעם המזכיר הראשי כאמור לעיל.

(2) כל הוראות שמיומר בהן כי הן הוראות מאת המזכיר הראשי כנ"ל, יהיה מניחים שהן הוראות כאלה, אלא-אם יוכח היפוכו של דבר.

(3) מפר אדם כל שהוא, שנמסרו לו הוראות כנ"ל, אותן הוראות כל-שהן, יאשם בעבירה על התקנות האלה, ושוטר כל-שהוא או חבר כל-שהוא לחיות הוד רוממותו יהיו רשאים לנקוט ביחס לאותו אדם בכל פעולה, העשויה להיות נאותה להגשמת התכלית, שלה צופות אותן הוראות.

134. פעלים מטעים והטעייה

(1) כל אדם, אשר -

(א) יעשה, פעל כל-שהוא, המחושב להעלות על הדעת בשקר, כי הוא - או אדם אחר כל-שהוא - פועלים או אינם פועלים (בין בדרך-כלל ובין בתפקיד מיוחד) בשירותו או בשמו של הוד רוממותו, או בשירותה או בשמה של ממשלה זרה, או כחבר לחיל המשטרה או לגדוד מכבי אש, או בשירותה או בשמה של קיבולת העוסקת בביצוע שירותים עיקריים, או

(ב) יעשה, ביחס לכל רכוש, פעל כל-שהוא, המחושב להעלות על הדעת בשקר, כי הרכוש שייך או אינו שייך להוד רוממותו, או נמצא או אינו נמצא באחזתו או בשליטתו של הוד רוממותו, או מויין, נבחר או יוחד או שלא מויין ולא נבחר ולא יוחד בשם הוד רוממותו לתכלית מיוחדת, או

(ג) יעשה פעל כל-שהוא שבאמצעותו תימסרנה, או עלולות להימסר, לקהל - או לכל חלק ממנו - הוראות, הדרכות או ידיעות המיומרות בשקר כי הוצאו או ניתנו כהלכה, לתכליות הקשורות אל הגנתה של פלשתינה (א"י) או אל הבטחת שלומו של הציבור או הסדר הציבורי, או

(ד) יתן אות-הגנה כל-שהוא באופן אחר מאשר לתכלית אשר לשמה הורשה מתן האות ההוא בידי הנציב העליון או בשמו, או בידי רשות שהוגדרה בתקנה 80, או באופן אחר מאשר בנסיבות שבהן הורשה מתן האות כנ"ל, או יעשה פעל כל-שהוא, או יודיע הודעה כל-שהיא, כשיהיה לו טעם מסתבר להאמין כי הפעל או ההודעה עלולים להביא לידי כך שיינתן אותו באופן אחר מאשר לתכלית ההיא או באופן אחר מאשר בנסיבות ההן, או יעשה פעל כל-שהוא, כשיהיה לו טעם מסתבר להאמין שעלולים לטעות ולחשוב את הפעל למתן אות כזה, או

(ה) יעשה פעל כל-שהוא, או יודיע הודעה כל-שהיא, כשיהיה לו טעם מסתבר להאמין כי הפעל או ההודעה עלולים להטעות אדם בביצוע תפקידים מותרים כל-שהם הקשורים אל הגנתה של פלשתינה (א"י) או אל הבטחת שלומו של הציבור או הסדר הציבורי, יאשם בעבירה על התקנות האלה :

בתנאי שקביעותיה של פסקה (א) לא תחולנה על כל דבר שעשו משמש הוד רוממותו או שוטר כל-שהם, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם.

(2) בתקנה הזאת הביטוי "אות-הגנה" מובנו כל אות, שהורשה בידי הנציב העליון או בשמו לשמש לכל תכלית הקשורה אל הגנתה של פלשתינה (א"י) או אל הבטחת שלומו של הציבור או הסדר הציבורי, והוא כולל כל אות שעת-חירום או אות הפסקת שעת-חירום כפי שהוגדרו בתקנה 80.

135. מכירת משקה משכר

(1) למרות כל דבר הכלול בפקודת מכירת משקאות משכרים, 1935, רשאי מפקד צבאי בצו לאסור, לצמצם או להסדיר מכירת משקאות משכרים לחילות הוד רוממותו ולחיל המשטרה, ובלי לפגוע בכללותו של הכוח הזה אפשר ליתן כל צו כזה על -

(א) מכירת כל סוג של משקה משכר או מכירת משקה משכר בכלל ;

(ב) מכירה לשם צריכה במקום המכירה או צריכה מחוץ למקום המכירה ;

(ג) מכירה במקומות שיש עליהם רשיון בכלל, או במקומות שיש עליהם רשיון בשטח נקוב כל-שהוא או במקומות נקובים שיש עליהם רשיון ;

(ד) מכירה לחברים לחיל הוד רוממותו ולחיל המשטרה בכלל או לסוג כל-שהוא של חברים לחילות הוד רוממותו או לחיל-המשטרה ;

(ה) מכירה בצירוף כל-שהוא של אותן נסיבות.

(2) כל אדם, המפר צו כל-שהוא לפי התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

135.א. שימת הודעות מסויימות לראווה בידי מוסדות מסויימות [תיקון: 1946]

(1) מפקד צבאי רשאי להורות לבעליו של כל מוסד או לאדם שבידו השליטה עליו או הנהלתו-

- (א) לשים לראווה למשך אותה תקופה, שיהיה עשוי המפקד הצבאי לנקוב אותה, במקום ניכר לעין על הדלת או הכניסה לאותו מוסד או סמוך לה הודעת "מחוץ לתחום", שתהיה ערוכה באותן מלים של אותה מדה, שתהיינה עשויות להינקב כנ"ל, כדי להראות כי המקום נמצא מחוץ לתחום שבו מותרים לבוא חברים לחילות הוד רוממותו או לכל חילות של בעלי ברית הוד רוממותו; או
- (ב) להסיר ולשמור כי תהיה מוסרת - במשך אותה תקופה שיהיה המפקד הצבאי עשוי לנקוד אותה - כל הודעה שתהיה עשויה להיות מושמת לראווה במקומו או ליד מקומו של אותו מוסד, והיא מראה או נוטה להראות כי המקום הוא בתחום שבו מותרים לבוא חברים לחילות הוד רוממותו, או לכל חילות בעלי ברית הממשלה;
- (2) כל אדם המפיחר הוראה שניתנה לפי סעיף קטן (1) יאשם בעבירה על התקנות האלה.
- (3) בתקנה הזאת "מוסד" מובנו כל מלון, בית אוכל, פנסיון, בית מחסה, בית אושפיזים, בית לינה, מסעדה, קפה, בית קפה, חדר תה, בר, מזנון, מועדון, קנטינה או מקום כיוצא באלה, שנותנים בהם התאכסנות או שמכינים בהם מאכל או משקה למכירה או שהם נמכרים בהם לצריכת בני אדם.

136. ידיעות בעלות ערך צבאי

- (1) כל אדם אשר בשעה שאינו חבר לחילות הוד רוממותו או חבר לחיל המשטרה הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם -
- (א) משיג, או
- (ב) רושם רשומה, או
- (ג) מודיע לאדם אחר כל-שהוא או מפרסם, או
- (ד) אוחז בידו תעודה כל-שהיא, או כל רשומה אחרת שהיא, המכילות

כל ידיעות שהינן, או מיומרות שהינן, ידיעות בדבר כל עניין מן העניינים הבאים, היינו, מספרם, תיאורם, זיונם, ציודם, סידורם, תנועתם או מצבם של כל חיל מחילות הוד רוממותו או שוטריהם, או אניותיהם, כלי-רכבם או אווירוניהם, או פעולותיהם, או פעולותיהם המתוכננות לעתיד, או שבוייהם, או תחמושת-המלחמה אשר להם או כל אמצעים להגנתו או לביצורו של מקום כל-שהוא לשם הוד רוממותו, או כל ידיעות אחרות שנודע להן, או מיומר בהן שנודע להן, ערך צבאי, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

- (2) בלי לפגוע בכללותה של פסקה (ג) של תקנת-משנה (1) יהיו רואים אדם, הנותן או שולח אות הנראה או אות אחר או בשורת-הודעה בכל אמצעי שהוא, או בא בקשרים עם כל אדם אחר באותו אופן או באותן נסיבות או באותם אמצעים, שבהם הוא- עלול להעביר ידיעות לאדם כל-שהוא כאילו מסר את הידיעות לאדם אחר בגדר מובנה של הפסקה.

137. נשק-אש וכו' [תיקון: 1947]

- (1) מפקד צבאי רשאי - בצו -
- (א) לאסור, לצמצם או להסדיר את קנייתם ומכירתם של נשק-אש, תחמושת או חמרי נפץ, או את העיסוק בהם בדרך אחרת, בשטח הנקוב בצו;

- (ב) להורות לכל אדם, שבאחיזתו או במשמרו נמצאים - בשטח הנקוב בצו - נשק-אש, תחמושת או חמרי-נפץ, שישמרם במקומות שנתאשרו בהתאם לצו ;
- (ג) לבטל או להתלות כל רשיון, שהוצא לפי סעיף 15 של פקודת נשק-האש, או כל רשיון לשאת נשק-אש או להשתמש בו, שניתן לפי הפקודה ההיא, או להורות שתהיה נודעת נפקות לכל רשיון כזה מתוך כפיפות לאותם תנאים, שיהיו עשויים להינקב בצו, ורשאי להחרים ולעכב כל נשק אש שבגיננו הוצא רשיון כזה.
- (2) כל אדם, המפר צו כל-שהוא שניתן לפי תקנת-משנה (1), יאשם בעבירה על התקנות האלה.
- (3) רשות הנותנת רשיונות לפי פקודת נשק-אש או מפקד צבאי רשאים להעניק לכל אדם רשיון לשאת נשק-אש, אחד או רבים, שפרטיהם יהיו רשומים ברשיון, מתוך כפיפות לאותם תנאים שיהיו רשומים כנ"ל. כל אדם, המפר כל תנאי כזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
- (4) למרות כל דבר הכלול בסעיף 11 של פקודת נשק-האש יהיה מותר להעניק רשיון לשאת רובה-צייד לפי הפקודה ההיא לאדם כל-שהוא, אף-על-פי שהלה אינו מחזיק ברשיון-צייד לפי הפקודה ההיא.
- (5) בתקנה הזאת יכלול המונח "חומר-נפץ" כל חמרי-נפץ החמרי-נפץ מפוצצים להבדיל מאבקת-שרפה שחורה, כפי שהוגדרה בתקנות המלאכות והתעשיות (יצור אבקת-שריפה שחורה), 1940 ; ויכלול גם חנקת-נתרן (ניטרת ציילי), חנקת-אמוניון, ניטרו-נפטלינים, ניטרו-בנזינים, ניטרו-טולואנים, ניטרו-גליסרינים, ניטרו-גלוקוזים, ניטרו-צלולחים וניטרו-פינולים.

137.א. מסירת נשק אש [תיקון: 1947]

- (1) מקום אשר - לפני תחילת תקפן של תקנות ההגנה (שעת חירום)(תיקון מס' 11), 1947 - ביטלו מפקד צבאי או מושל מחוז - לפי קביעותיה של תקנה (3)8 מן התקנות לשעת חירום, 1936, או לפי תקנה 137(1)(ג) מן התקנות האלה - רשיון כלשהוא שהוצא לפי סעיף 15 של פקודת כלי היריה, או רשיון כל שהוא לשאת נשק אש או להשתמש בו, שהוצא לפי אותה פקודה, או ביטלו רשות למתן רשיונות לפי פקודת כלי היריה או מפקד צבאי רשיון כלשהוא לשאת כלי אחד של נשק אש או יותר מאחד, שהוענק לפי תקנה 137(3) מן התקנות האלה, אולם הכלי או הכלים של נשק האש, שבגינם הוצא או הוענק אותו רשיון, לא נמסר או לא נמסרו לקצין הממונה על תחנת המשטרה, כי אז צריך המחזיק באותו רשיון -
- (א) להדביק על הקת של אותו כלי של נשק אש או של כל אחד ואחד מאותם כלים של נשק אש, הכול לפי העניין, תווית שעליה יצויינו שמו ומקום מושבו, וכן תיאורו של הכלי של נשק אש, וכן
- (ב) למסור במשך ארבעה עשר יום מתאריך תחילת תקפן של תקנות ההגנה (שעת חירום)(תיקון מס' 11), 1947, אותו כלי או כלים של נשק אש לקצין הממונה על תחנת המשטרה הקרובה ביותר למקום מושבו של אותו מחזיק.

(2) מקום אשר - בזמן תחילת תקפן של תקנות ההגנה (שעת חירום)(תיקון מס' 11), 1947, או לאחריה - ביטלו מפקד צבאי או מושל מחוז רשיון כלשהוא שהוצא לפי סעיף 15 של פקודת כלי היריה או רשיון כלשהוא לשאת כלי של נשק אש או להשתמש בו, שהוצא לפי אותה פקודה, או ביטלו רשות למתן רשיונות לפי פקודת כלי היריה או מפקד צבאי רשיון כלשהוא לשאת כלי אחד של נשק אש או יותר מאחד, שהוענק לפי תקנה 137(3) מן התקנות האלה, כי אז צריך המחזיק באותו רשיון -

(א) להדביק על הקת על אותו כלי של נשק אש או של כל אחד ואחד מאותם כלים של נשק אש, הכול לפי העניין, תווית שעליה יצוינו שמו ומקום מושבו, וכן תיאורו של הכלי של נשק אש, וכן

(ב) למסור - במש ארבעה עשר יום מזמן קבלת הודעה על אותו ביטול מאותם מפקד צבאי או מושל מחוז או רשות למתן רשיונות, הכול לפי העניין - אותם כלי או כלים של נשק אש לקצין הממונה על תחנת המשטרה הקרובה ביותר למקום מושבו של אותו מחזיק.

(3) הקצין הממונה על כל תחנה ותחנה מתחנות המשטרה ינהל, או יגרום שיתנהל, פנקס על כל הכלים של נשק אש הנמסרים לו לפי קביעותיהן של תקנות משנה (1) ו-(2) ואותו פנקס יכיל -

(א) את שמו ומקום מושבו של המחזיק ברשיון, שהוצא בגין כלכ כלי וכלי של נשק אש כזה,

(ב) את תיאורו של כל כלי וכלי של נשק אש כזה וכן

(ג) את תאריך מסירתו של כל כלי וכלי של נשק אש כזה באותה תחנת משטרה.

137. מה ייעשה בנשק אש [תיקון: 1947]

(1) מקום שבזמן כלשהוא -

(א) לפני תחילת תקפן של תקנות ההגנה (שעת חירום)(תיקון מס' 11), 1947, מסר המחזיק בכלי של נשק אש לקצין הממונה על תחנת המשטרה אותו כלי של נשק אש שהרשיון שהוצא בגינו בוטל לפי קביעותיה של תקנה 8(3) מן התקנות לשעת חירום, 1936, או של תקנה 137(1)(ג) מן התקנות האלה, או שבוטל הרשיון שהוענק בגינו לפי תקנה 137(3) מן התקנות האלה, או

(ב) בזמן תחילת תקפן של תקנות ההגנה (שעת חירום)(תיקון מס' 11), 1947, או לאחריה, מחרים או מעכב מפקד צבאי כלי של נשק אש, שהרשון שהוצא בגינו בוטל לפי תקנה 137(1)(ג) מן התקנות האלה, או שבוטל הרשיון שהוענק בגינו לפי תקנה 137(3) של התקנות האלה, או שהמחזיק באותו רשיון מוסר את הכלי של נשק אש לקצין הממונה על תחנת המשטרה,

רשאי המפקח הכללי על המשטרה, למרות כל דבר הכלול בפקודת כלי היריה או כל כללים שהותקנו לפיה, להכריע לפי שיקול דעתו המוחלט -

(א) אם יושמד אותו כלי של נשק אש או יסולק באופן אחר, וכן, על אופן השמדתו או סילוקו, הכל לפי העניין ;

(ב) אם ישולמו פיצויים כלשהם לאדם כלשהוא תמורת אותו כלי של נשק אש, ואם ישולמו, האופן שבו יידרשו בני אדם להגיש תביעות על פיצויים כאלה, על אופן והזמן שבהם תוגשנה אליו אותן תביעות ועל סכומם של אותם פיצויים.

(2) מקום שהמפקח הכללי על המשטרה מכריע לפי קביעותיה של תקנת משנה (1) שיהיו משתלמים פיצויים לאדם כלשהוא בגין כלי כלשהוא של נשק אש, יגיש לחשבונאי הכללי העתק מאותה הכרעה החתום בידו, והחשבונאי הכללי יתן הרשאה על תשלומם של אותם פיצויים בהתאם לכך.

(3) כל הכרעה שהכריע המפקח הכללי על המשטרה לפי תקנת משנה (1) תהיה סופית, ולא תהיה כפופה לשום משא ומתן משפטי בבית משפט כלשהוא.

137.ג. **סמכות נוספות של המפקח הכללי של המשטרה בנוגע לחומרי נפץ, נשק-אש, ותחמושת [תיקון: 1948]**

(1) יהיה מותר למפקח הכללי של המשטרה, למרות כל הוראה בכל חוק האומרת את ההפך, להורות כי כל חומר נפץ או חומר אש לפי דעתו, עשוי לשמש בייצור חומרי נפץ או כל נשק אש שאין עבורו רשיון או כל תחמושת (יהיה המחזיק בהם או המשגיח עליהם מי שיהיה) יושמדו או שיטופל בהם באופן אחר, ולהורות את אופן ההשמדה או הטיפול כאלה וינקוט בכל אותם צעדים שייראו אותם נאותים (לרבות תפיסת החומר, כלי הנשק או התחמושת, בכל מקום אשר ימצאו בו) כדי לבצע השמדה או טיפול כאלה.

(2) כאשר המפקח הכללי הורה את השמדתם של כל חומר, נשק אש או תחמושת, או הטיפול בהם, הוא רשאי להורות כי ישולם פיצויי לכל אדם בעד אותם חומר, נשק אש או תחמושת, ואת האופן בו ידרשו אנשים להגיש תביעות לפיצויי כזה, באופן והזמן שבהם תביעות כאלה יוגשו אליו ואת סכומו של אותו פיצוי.

(3) כאשר הורה המפקח הכללי של המשטרה כי פיצוי יתשלם לאיזה אנשים כאמור לעיל, יעבר לחשב הכללי העתק הוראתו, והחשב הכללי יגרום לתשלום הפיצוי בהתאם לכך.

(4) כל הוראה מאת המפקח הכללי של המשטרה תהיה סופית ולא תהיה כפופה לכל הליכים בכל בית משפט.

138. **איסור חמרים נפיצים**

(1) לא ייצר שום אדם חמרי-נפץ אל אלפי דבריה ותנאיה של תעודת-היתר, שהעניקה מפקד צבאי, ובהתאם להם, ואם ייצר אדם כל-שהוא חומר נפץ כל-שהוא הפרת האיסור הזה, ייאשם בעבירה על התקנות האלה.

(2) בתקנה הזאת "חומר-נפץ" מובנו כמובן שנתייעד לו בתקנה 137.

138.א. **שליטה על ספינות במים הטריטוריאליים של פלשתינה (א"י) [תיקון: 1948]**

(i) רשות הנמלים המוגדרת בפקודת הנמלים, רשאית לאסור על כל אניה להכנס לשום מבוא ים, שום חלק של מבוא ים, או שום חלק של המים הטריטוריאליים של פלשתינה (א"י).

(II) רשות הנמלים, המוגדרת בפקודת הנמלים, רשאית להורות את רב חובלה של האניה או שום אדם הממונה או עובד, שבתחומי המים הטריטוריאליים של פלשתינה (א"י), ללכת לכל מבוא ים או כל מעגן או מקום עגינה ליד רציף שבתחומי כל מבוא ים של פלשתינה (א"י) ורשאית היא ליתן הוראות בדבר האופן והזמן שבהם ילך באונייתו אל שום אניה, רצופת, מזח או מקום אחר בפלשתינה (א"י) או יקרב אליהם או ינוח לצדם או ינוע מהם; בדבר האניה, הרצופת, הרציף, המזח או המקום האחר שילך אליהם באונייתו כדי להוריד בה או להעלות ממנה נוסעים, או לטעון בה או לפרק ממנה סחורות; בדבר טיב הסחורות שיטען או יפורק אל, מן או ליד האנייה, הרצופת, הרציף, המזח או בדבר דרך הורדתם של נוסעים או סחורות בשום אניה או דרך העלתם ממנה, רשות הנמלים רשאית להורות גם את רב חובלה בכל אדם הממונה על האניה או על שכירת הצוות שלה בתוך המים הטריטוריאליים של פלשתינה (א"י) להתאים מחדש סחורות כלשהם שפורקו ב פלשתינה (א"י) או במים הטריטוריאליים שלה, ואשר, לדעת רשות הנמלים לא היה צריך לפרקם כך, או הוא רשאי להורות את רב החובל או את האדם האחר כאמור לעיל לבלי פרק סחורות כלשהן בפלשתינה (א"י) או במים הטריטוריאליים שלה, או הוא רשאי להורות את רב החובל או את האדם האחר כאמור לעיל, מיד להוציא את האניה מתוך המים הטריטוריאליים של פלשתינה (א"י), ולהורות את הדרך שבה עליו לעשות כך.

(III) רב חובלה של שום אניה, או אדם הממונה עליה המפירים שום איסור שהותקן לפי תקנת משנה (I) של התקנה הזאת, ורב חובלה של אניה, או שום אדם הממונה על אניה או עובד בה, החדלים מלציית לשום הוראה שניתנה לפי תקנת משנה (II) של התקנה הזו, יאשמו בעבירה על התקנה הזאת ויהיו צפויים למאסר לפרק זמן שלא יעלה על 8 שנים או לקנס שלא יעלה על אלפיים לירות או לאותם שני העונשים כאחד.

(IV) התקנה הזאת באה להוסיף על הוראותיה של פקודת הנמלים ולא לגרוע מהם.

139. פגיעות ברכוש וכו'

(1) כל אדם, אשר בשעה שאינו חבר לחילות הוד רוממותו או חבר לחיל- המשטרה, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם -

(א) פוגע, או עושה פעל כל-שהוא המחושב לפגוע, או למנוע את השימוש או הפעולה הנאותים, בכל בניין ציבורי, מסילת-ברזל, תעלה, גשר, דרך, מסילת-טראם, כלי-רכב, קו טלגראף או טלפון או מכשיר אלחוטי, כבל או מוסדה, מכרה, חנות, בית-חרושת, מפעל-מים, תחנה מחוללת חשמל, או כל מפעל או מוסדה המשמשים או מוסגלים לשמש למדורם, להספקתם, להחסנתם או להעברתם של מזון, דלק, תחמושת, מים, אור, חום או כוח, או

(ב) מתקרב, או נמצא בשכנות, או נכנס לכל מקום או רכוש כאלה הנ"ל, מתוך התכוונות לפגוע בהם,

יאשם בעבירה על התקנות האלה, אלא-אם יוכיח שפעל בהרשאה מותרת או בהזדמנות מותרת.

(2) לצרכיה של פסקה (ב) מתקנת-משנה (1) יהיו רואים אדם כאילו הוא מתכוון לעשות מעשה-פגיעה כמתואר בפסקה האמורה אם עקב היותו אוחז בכל חפץ נפיץ או מבעיר או נשק העלול לגרום מיתה או קלע מסוכן, או עקב נסיבות המקרה באופן אחר, או עקב התנהגותו, בא בית-המשפט לכלל דעה שכוונתו היתה לעשות אותו מעשה-פגיעה.

139.א. **תיקון בדק בניינים מסויימים [תיקון: 1946]**

מקום שלדעת מושל המחוז נעשה כל בניין או חלק של בניין, המשמש לדיוורם של בני אדם, בלתי ראוי לדיוור כזה בתוצאת כל פעל אימתנות או כל פעל, שנעשה בידי חבר כלשהוא לחילות הוד רוממותו או לחיל המשטרה למען עמוד בפני כל התקפת אימתנים ממשית, או התקפת אימתנים שחוששים לה, או כדי להגן על בני אדם או רכוש מפני סכנות הכרוכות בהתקפה כזאת, רשאי מושל המחוז - לפי שיקול דעתו המוחלט - להרשות כל אדם לבצע אותם תיקוני בדק באותם בניין או בחלק מבניין, שיהיו דרושים לחלוטים - לדעת מושל המחוז, כדי לעשות אותם בניין או חלק של בניין ראויים לדיוורם של בני אדם.

140. **הפרעה**

כל אדם, המפריע לחבר לחילות הוד רוממותו או לשוטר כל-שהם, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם, או לכל אדם המשתמש בכוחות כל-שהם או המבצע חובות כל-שהן, שהוענקו לו או הוטלו עליו בתקנות האלה, או בכל צווים, הוראות, דרישות או הודעות שלפיהן, או הממלא באופן אחר תפקידים מותרים הקשורים אל שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומו של הסדר הציבורי או לקיומם של ההספקה או השירותים החיוניים לכלל, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

141. **הדחת בני-אדם שלא ימלאו את חובתם**

(1) כל אדם, אשר -

(א) משתדל להדיח בני-אדם הנמצאים בחילות הוד רוממותו או בחיל המשטרה, או העוסקים בביצוע שירותים עיקריים, מלמלא את חובתם, או לעורר בין אותם בני-אדם אי-שביעת רצון העלולה להביאם לידי הפרת חובתם, או

(ב) יש באחזתו או בשליטתו - מתוך התכוונות להפר, או לסייע להפר, לחזק ידי מפיריה, או לייעץ או להשיג את הפרתה של פסקה (א) - כל תעודה בת טיב כזה, שהפצת העתקיה בין כל בני-אדם כאלה הנ"ל עשויה להיות הפרה כזאת,

יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(2) תביעה על עבירה לפי התקנה הזאת לא תיערך אלא בהסכמתו של היועץ המשפטי.

142. **תעמולה**

(1) כל אדם, אשר -

(א) משתדל, בין בעל-פה ובין באופן אחר, להשפיע על דעת הקהל (בין בפלשתינה (א"י) ובין במקומות אחרים) באופן העלול להיות פוגע בשלומו של הציבור, בהגנה או בקיומו של הסדר הציבורי, או

(ב) עושה פעל כל-שהוא, או יש באחזתו חפץ כל-שהוא, מתוך כוונה לעשות, או להקל את עשייתה של כל השתדלות כזאת,

יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(2) תביעה על עבירה לפי התקנה הזאת, לא תיערך אלא בהסכמתו של היועץ המשפטי.

143. אחיזה ועיסוק שלא- בהיתר בנשק-אש וכו' השייכים לחילות צבא או משטרה

(1) כל אדם, אשר - ללא הרשאה מותרת או צידוק מסתבר, וחובת הוכחה לכך תהיה מוטלת עליו -

(א) יעכב, יקנה, יחליף או יקבל מחבר כל-שהוא לחילות הוד רוממותו או לחיל-המשטרה או מכל עריק מכל חילות כאלה או מכל אדם, הפועל מטעמים או בשמם של כל בני-האדם הנ"ל, או

(ב) יתבע בפה או ישיא אחד מבני-האדם האמורים למכור, לסלק, או להעביר מרשותם, או

(ג) יהיה מועבד בידי אחד מבני-האדם האמורים, בהיותו יודע בו שהוא משתייך לאחד מאותם החילות או שהוא עריק מאחד מאותם החילות, כדי למכור, לסלק, או להעביר מרשותם, או

(ד) יעכב, ימכור, יחליף, ימסור, יסלק, יקבל או יאחז ברשותו -

כל נשק, תחמושת, חמרי-נפץ, מלבושים, צרכי ציוד פרטי, מדליות או צרכים אחרים, שסופקו לשימושם של אחד מן החילות האמורים, או כל חפץ, שהוא רכוש של ממשלת הוד רוממותו או של ממשלת פלשתינה (א"י) או של כל מחלקה של כל אחת ואחת מאותן שתי ממשלות, או כל חפץ שהיה מצוי באספקתם, או שהועל לפלשתינה (א"י) לשימושם, של מוסדות הצי, הצבא או חיל האוויר או של מוסדות חילות המשלחת, יאשם בעבירה על התקנות האלה, ולמרות כל דבר הכלול בסעיף 3 של פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה לפי כתב-האשמה) יהיה עשוי לעמוד מיד לדין בפני בית-משפט מחוזי, ומשיתחייב בדין יהיה צפוי למאסר של עשר שנים.

143.א. הימלטות ממשמר [תיקון: 1946]

כל אדם שיימלט ממשמר כלשהוא, שבו הוא נתון בהיתר, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

143.ב. זיהוי [תיקון: 1946]

כל אדם ימסור - משידרשו ממנו כל חבר לחילות הוד רוממותו או כל שוטר, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם לעשות כן - את שמו וכתבתו הנכונים ויראה את תעודת הזהות אשר לו וכל ניירות אחרים שבאחזתו, שלפיהם יוכלו לזהותו אותם חבר לחילות הוד רוממותו או שוטר; ואם יחדל מלעשות כן יאשם בעבירה על התקנות האלה.

143.ג. אילוץ [תיקון: 1946]

(1) כל אדם אשר -

(א) מאיים על אחר בגרם חבלה בגופו, או נזק לשמו הטוב, או לרכושו, או בגופו או לשמו הטוב של כל מי שאותו אדם מעוניין בו, בכוונה לגרום חשש לאותו אדם, או להניע אותו אדם לעשות פעל כלשהוא שאינו מחוייב לעשותו לפי החוק, או לחדול מעשות פעל כלשהוא, שהאדם ההוא זכאי לעשותו לפי החוק, כאמצעי להימנע מהוצאת אותו איום לפועל, או

(ב) מאיים באופן דומה ומתוך כוונה דומה על בני אדם בדרך כלל או על בני אדם מכל סוג או מין, או

(ג) הוא המו"ל, העורך או המדפיס של כל עיתון, חוברת או תעודה אחרת, המכילים כל איום כזה, כמרומו בפסקאות (א) או (ב), יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(2) לצרכיה של התקנה הזאת, יהיו רואים אדם שהוא מדפיס עיתון, חוברת או תעודה אחרת, אם הוא מכין אותם מתוך הדפסה, ליתוגרפיה, העתקה במכונת כתיבה, צילום או כל דרך אחרת של הצגת חומר או העתקתו.

143. מכשירי מסירה אלחוטיים [תיקון: 1946]

כל אדם שיהיו באחזתו או בשליטתו כל מכשיר מסירה אלחוטי או כל חלק של מכשיר כזה, בלי שהורשה על כך בתעודת היתר שהוענקה בידי מפקד צבאי או מטעמו, או באופן אחר מאשר בהתאם לדבריה ולתנאיה של כל תעודת היתר כזאת, יאשם בעבירה על תקנות האלה.

144. כח להשיג ידיעות

(1) כל אדם - לאחר שקיבל הוראה על-כך מאת מושל מחוז או מפקד צבאי, או בשמם - ימציא או יראה לאותם רשות או אדם, שיהיו עשויים להינקב בהוראה, כל אותם ידיעות או חפץ שברשותו, שהם ידיעות או חפץ, שבהם סבור האדם הנותן את ההוראה כי מן הנחוץ או המועיל - לטובת שלומו של הציבור, ההגנה או קיומו של הסדר ציבורי - לקבלם או לבחנם, ואם מפר אדם כל-שהוא כל הוראה כזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(2) תביעה על עבירה לפי התקנה הזאת לא תיערך אלא בהסכמתו של היועץ המשפטי.

145. כניסה לקרקע ובדיקתה

כל חבר לחילות הוד רוממותו, הפועל בשעת מילוי חובתו מכוח תפקידו, וכל אדם שהרשוהו על-כך מושל מחוז או מפקד צבאי -

(א) רשאים להיכנס לכל קרקע לצורך שימוש בכוח מן הכוחות, שהוענקו לגבי הקרקע ההיא בתקנות האלה,

(ב) רשאים להיכנס לכל קרקע ולבדקה, כדי להחליט אם יש להשתמש באחד מאותם הכוחות לגבי הקרקע, ואם יש - באיזה אופן, וכן

(ג) רשאים הם לעבור על-פני כל קרקע (עם בעלי-חיים וכלי-רכב או בלעדיהם) לשם תכלית כל-שהיא הקשורה אל הבטחת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומו של הסדר הציבורי או דיכויים של התקוממות, מרד או מהומה או קיומם של ההספקה או השירותים החיוניים לכלל.

146. ידיעות כוזבות

כל אדם, אשר -

(א) מוסר הרצאת-דברים כוזבת או תיאור כוזב, או משתמש בכל עבודה, דין-וחשבון או תעודה, הכוזבים בפרט חשוב כל-שהוא, לשם תכלית הקשורה בתקנות האלה, או בכל צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי שלפיהן, או בתשובה על כל דרישה שנדרשה בהמשך לכל תקנה מן התקנות האלה, או

(ב) מזייף או משתמש, או משאיל או מניח לכל אדם אחר להשתמש, בכל תעודה שהוצאה לצרכיהן של התקנות מאלה, או של כל צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי שלפיהן,

יאשם בעבירה על התקנות האלה.

פיקוח על חבר עובדים צבאיים [תיקון: 1946]

- (1) למרות כל דבר הכלול בכל חוק אחר, רשאי פקיד מורשה (כמוגדר להלן בזה) לדרוש מכל אדם, שהוא חבר לחילות הוד רוממותו או לכל חילות בעלי ברית או דומניון או מושבה הנכנס או העומד להיכנס לפלשתינה (א"י), או שבו יש לו טעם לסבור כי נכנס זה מקרוב לפלשתינה (א"י), בין שאותו אדם הוא במדים ובין שאיננו במדים -
- (א) למסור אותם ידיעות ופרטים על שמו, דרגתו, יחידתו, מחוז-חפצו והרשאתו להיכנס לפלשתינה (א"י),
- (ב) לעשות דרכו למחוז חפצו באותה דרך ובאותו אופן,
- (ג) להתייצב בפני אותן רשויות אזרחית או צבאית באותם זמנים ובאותו אופן, כפי שיהיה הפקיד המורשה עשוי להורות.
- (2) כל אדם החדל מלמלא אחר כל דרישה של פקיד מורשה, שנדרשה בהמשך לתקנה הזאת יאדם בעבודה על התקנות האלה.
- (3) בתקנה הזאת יהיה מובנו של הביטוי "פקיד מורשה" כל חבר לחילות הוד רוממותו, הפועל בשעת מילוי חובתו מכוח תפקידו.

יאשם בעבירה על התקנות האלה.

זיהוי בני-אדם נתונים במשמר

כל אדם, שנעצר לפי תקנה 111, וכל אדם הנמצא במשמר מפני שנחשד על עברו עבירה על התקנות האלה, וכל אדם שנתחייב בדין על עבירה על התקנות האלה, יהיה אפשר - בלי לפגוע בכל כוח מן הכוחות האחרים בעניין זה - לצלמם, למדדם ולבדקם, וכל שוטר רשאי לקחת את טביעות אצבעותיהם ואגודליהם. התצלומים שיעשו יכולים לכלול תצלום מפנים (פ"א קמוצא) במלואם, תצלום-מצד אמיתי ותצלום לכל אורך הגוף. המדידות שתיערכנה יכולות לכלול גובה במעומד וגדלם ומקומם - בייחסם זה לזה - של כל צלקת וסימן מובהק בכל חלק מן הגוף. הבחינה שתיערך תהיה כל בחינה הנחוצה כדי לגלות כל צלקת וסימן מובהק כאלה הנ"ל. טביעות אצבעות ואגודלים שתילקחנה תהיינה של נימיהם החיצוניים של האצבעות והאגודלים, או של האצבעות והאגודלים גם יחד של כל אחת משתי הידים, או של שתיהן כאחת. לא יפורסם תצלום שצולם בהמשך לתקנה הזאת, אלא לשם מציאת-מקומו של האדם הנוגע בדבר, ולא יראו אותו לשום אדם, אלא לשוטר או לפקיד של ממשלת פלשתינה (א"י) או לחבר לחילות הוד רוממותו, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם, או לאדם שהרשהו לראותו אחד מבני-האדם הנ"ל, הפועל מכוח תפקידו.

ערר על תקפם של שמטים [תיקון: 1947]

מקום, שבתוקף התקנות האלה, או בתקופה כל תיקון לכל פקודה שנעשה בתקנות אלה, שמט כל רכוש, בין מיטלטלים ובין מקרקעים, אלא שבית המשפט לא ציווה או לא קיים שמט כזה, לא ידון שום בית משפט או שום פקיד ממשלה בכל קושיה על תקפו של שמט, אלא אם כן התביעה המשפטית או המשטה והמתן המשפטי, שבהם מעררים על תקפו של שמט, הוחל בהם לא יותר משלושה חדשים לאחר שהאדם המערער על התוקף ידע לראשונה על דבר השמט; ולצרכי התקנה הזאת, ובלי לפגוע בכללותה של הקביעה שלעיל, יהיו רואים אדם כאילו הוא יודע על דבר החרמתו של כל רכוש אם נמסרה מאת הרשות התובעת את השמט או בשמה הודעה בכתב לו או לקודמו בזכות הקניין, אם בדרך אישית או במכתב הערוך על שמו או על שם קודמו בזכות הקניין אל מקום מגוריו או מקום עסקיו הרגיל או הידוע לאחרונה, או אם הודעת השמט נתפרסמה בעיתון.

חלק ט"ו - שטחים הנתונים לשליטה

148. **חלות חלק ט"ו [תיקון: 1947]**
- הנציב העליון רשאי מזמן לזמן להטיל בצו את קביעותיו של החלק הזה על שטח או שטחים כלשהם בפלשתינה (א"י), העשויים להינקב בצו, מכל מקום מתוך כפיפות לשינויים כלשהם (בין בדרך הוספה, הוצאה מן הכלל, שינוי, ובין בדרך אחרת), העשויים להינקב בצו, או בצו כלשהוא שלאחריו, העשויים להיות חלים על כל שטח נדון כזה. לקביעותיו של החלק הזה תהיה נודעת נפקות ביחס לכל שטח נדון כזה, מתוך כפיפות לשינויים כלשהם שניקבו כן.
149. **הגדרות [תיקון: 1947]**
- בחלק זה -
- "בית משפט" מובנו בית משפט כלשהוא שאינו בית משפט דתי, בית משפט צבאי, או בית משפט עירוני;
- "מושל מחוז" מובנו מושל מחוז, שבמחוזו נמצא כל השטח הנתון לשליטה או חלק כלשהוא ממנו, והוא כולל משנה למושל מחוז ומגן מושל מחוז שהופקדו במחוז ההוא;
- "משרד ממשלתי" מובנו משרד, בניין או מוסד ממשלתיים כלשהם, לרבות תחנות מסילות ברזל, אך להוציא תחנת משטרה כלשהיא או משרד, בניין או מוסד כלשהם של מועצת עירייה או מועצה מקומית;
- "שטח נתון לשליטה" מובנו שטח או שטחים כלשהם, שעליהם הוטלו קביעותיו של החלק הזה ובהם הן עומדות בתוקפן (בשינוי או ללא שינוי) מכוח תקפו של צו כלשהוא לפי תקנה 148.
150. **סגירת משרדים ממשלתיים [תיקון: 1947]**
- (1) מתוך כפיפות להוראות כל שהן, שיהיה מושל עשוי לתיתן, יהיה ויישאר כל משרד ממשלתי - שבשטח הנתון לשליטה - סגור בפני הציבור, ולא הממשלה ולא פקיד ציבורי כלשהוא מכוח תפקידו יהיו חייבים חיוב כלשהוא כלפי בני הציבור, לעשות עניין כלשהוא הנעשה כרגיל במשרד ממשלתי כלשהוא הסגור כאמור לעיל.
- (2) פרט למה שהותקן בתקנת משנה (1) לא תשפיע התקנה הזאת על חיוב או התחייבות כלשהם - בין בהווה ובין בעתיד - של אדם כלשהם לפי חוק כלשהוא.
151. **בתי משפט [תיקון: 1947]**
- כל בתי משפט שבשטח הנתון לשליטה יהיו ויישארו סגורים, ושם בית משפט חדש לא ייפתח בשטח הנתון לשליטה.
152. **כוחו של הנציב העליון לתת צווים [תיקון: 1947]**
- הנציב העליון רשאי בכל זמן להתקין בצו אותן קביעות, שיהיה עשוי לראותן מועילות כדי למנוע, לסלק או להמתיק קשיים כלשהם שנתגלו, או יתגלו, או עשויים להתגלות, בגלל חלותו של חלק ט"ו על שטחים בדרך כלל או על שטח או על שטחים מיוחדים כלשהם. לכל צו כזה תהיה נודעת נפקות למרות כל דבר סותר בתקנות האלה או בחוק אחר כלשהוא.

- (1) מתוך כפיפות לקביעותיהן של תקנות משנה (5) ו-(6) יהיה נודע לבית משפט צבאי שיפוט אכסקלוסיבי (ביחד עם כל אותם כוחות, שיהיו עשויים להיות נאותים כדי להגשים אותו שיפוט) לשפוט כל בני אדם, שבהם מיומר כי ביצעו - בשטח הנתון לשליטה, בין לפני היותו של השטח לשטח נתון לשליטה ובין לאחר מכן - עבירה פלילית כלשהיא, שעליה נקבעה קביעה בחוק כלשהוא (לרבות התקנות האלה), ולהטיל כל עונש, או לתת ולאכוף כל צו, שבית משפט כלשהוא היה יכול להטילו או לתיתו ביחס לאותה עבירה.
- (2) התקנות האלה תחולנה, בשינויים המתאימים, ביחס לכל עבירות כאלה, כאילו היו עבירות על התקנות האלה, שעליהן נשפטים אך ורק בבתי משפט צבאיים.
- (3) לא תדרשנה שום רשות או הרשאה לתביעה לדין כלשהיא על כל עבירה כזאת או להוצאתה של הוסעה משפטית כלשהיא בזיקה אל כך.
- (4) השיפוט, שנמסר לבתי משפט צבאיים בתקנה הזאת, אפשר להשתמש בו בין עבירה, אף על פי שנתכונן או החיל או תלוי ועומד משא ומתן משפטי ביחס לעבירה ההיא בבית משפט אחר כלשהוא.
- (5) התקנה הזאת לא תפגע בשיפוטו של בית משפט עירוני כלשהוא לשפוט או להמשיך לשפוט כל עניין פלילי, שהיה לו בו שיפוט לשפטו, אילו לא הועברה תקנה זו.
- (6) מקום שמיומר כי בוצעה עבירה בשטח במסיבות, שבהן היה לבית משפט צבאי שיפוט אכסקלוסיבי - אילולא קביעותיה של תקנת משנה הזאת - לשפוט אותה לפי תקנת משנה (1), ולאחר מכן השטח פוסק מלהיות שטח נתון לשליטה, כי אז -
 - (א) אם התחילה שפיטתה של העבירה המיומרת, או אם לא התחילה שפיטתה של העבירה המיומרת, אבל העבירה היא עבירה על התקנות האלה, ישמור בית משפט צבאי על שיוט אכסקלוסיבי ביחס לעבירה, ותהינה אותן תוצאות עצמן - ביחס לעבירה, כאילו לא ספק השטח מלהיות שטח נתון לשליטה;
 - (ב) אם לא התחילה שפיטתה של העבירה המיומרת והעבירה אינה עבירה על התקנות האלה, יהיה לבתי משפט אזרחיים אותו שיפוט עצמו - ביחס לעבירה, ותהינה אותן תוצאות עצמן - ביחס לעבירה, כאילו לא הוכרז השטח לשטח נתון לשליטה.

- (1) מפקד צבאי רשאי להורות בצו כי בנק כלשהוא שבשטח הנתון לשליטה יהיה ויישאר סגור, והוא רשאי לתת כל הוראות כאלה ולנקוט בכל צעדים כאלה שיראה אותם נאותים להבטחת בטיחותו של רכוש כלשהוא (לרבות שטרי כסף, מזומנים, מתכות בלתי טבועות או תעודות) הנמצא בבנק כלשהוא שנסגר כך. ימים כלשהם של פרק זמן כלשהוא, שבמשכו סגור בנק כלשהוא מכוח תקפו של כל צו כזה, יהיו רואים אותם, ביחס לבנק ההוא, כימים שאין בהם עסק לצורך סעיף 93 של פקודת שטרי חליפין.
- (2) יהיה זה מחובתו של המנהל או האדם, הממונים על בנק כלשהוא, למלא אחר צו או הוראה כלשהיא, שניתנו מכוח תקפה של התקנה הזאת, ובחדלון מילוי כזה רשאי מפקד צבאי לנקוט באותם צעדים שהוא עשוי לראותם נאותים להשגת התכלית שלשמה ניתנו הצו או ההוראה.

155. **שירותי טלפון, טלגראף ודואר [תיקון: 1947]**
- הן הממשלה והן כל פקיד ציבורי לא יהיו חייבים חיוב כלשהוא להושיט או להמשיך שירותי טלפון, טלגראף או דואר כלשהם בשטח הנתון לשליטה או אליו; ומנהל הדואר הכללי רשאי לנתק כל מכשיר טלפון או טלגראף או לנקוט באותם צעדים אחרים, שיהיה עשוי לראותם נאותים למניעת השימוש בכל אותם שירותים.
156. **כניסה לתוך השטח הנתון לשליטה ויציאה ממנו [תיקון: 1947]**
- מתוך כפיפות לאותם יוצאים מן הכלל, העשויים להיות מותקנים בצו מאת מפקד צבאי, לא ייכנסו או יובאו שום אדם, כל רכב, אנייה, אווירון, בעל חיים או דבר לתוך השטח הנתון לשליטה או יצאו או יוצאו מן השטח הנתון לשליטה אלא מכוח רשות שתוענק על ידי מפקד צבאי או בשמו.
157. **הרחקת בני אדם מן השטח הנתון לשליטה [תיקון: 1947]**
- כל שוטר או חבר לחילות הוד רוממותו רשאים להרחיק - לפי צו של מפקד צבאי - אדם כלשהוא מן השטח הנתון לשליטה, ולקחתו לכל מקום בפלשתינה (א"י) שיהיה נקוב בצו.
158. **לקיחה באנגריה [תיקון: 1947]**
- (1) מפקד צבאי רשאי להשתמש בשטח הנתון לשליטה בכל הכוחות, או בכל אחד מן הכוחות, המסורים למושל מחוז בתקנה 114 של התקנות האלה: בתנאי כי התקנה הזאת לא תפגע בכוחותיו של מושל מחוז לפי תקנה 114.
- (2) לתקנה 118 של התקנות האלה תהיה נודעת נפקות - מתוך כפיפות להוראות כלשהן, שיהיה הנציב העליון עשוי לתיתן - ביחס לשטח הנתון לשליטה, כאילו הוחלפו המלים "הנציב העליון", כל מקום שהמלים האלה מצויות שם, במילים "מפקד צבאי".
159. **כוחותיהם של חברים לחילות הוד רוממותו [תיקון: 1947]**
- בלי לפגוע בכוחות או חובות אחרים כלשהם, רשאי חבר כל שהוא לחילות הוד רוממותו - בשטח הנתון לשליטה ומתוך כפיפות להוראות כלשהן שתינתנה על ידי מפקד צבאי או בשמו - להשתמש בכל הכוחות, או בכל אחד מן הכוחות, ולמלא את כל החובות, או כל אחת מן החובות, שבהם רשאים להשתמש או אותן רשאים למלאות, לפי חוק כלשהוא, שוטרים שדרגתם נמוכה מזו של קורפורל.
160. **הקדמת תאריכי צווים או הוראות [תיקון: 1947]**
- כל צו או הוראה לפי החלק הזה, זולת צו לפי תקנה 148, מותר לתתם בנפקות למפרע.
161. **עבירה [תיקון: 1947]**
- כל אדם המפר תקנה כלשהיא בחלק הזה, או צו או הוראה כלשהם שניתנו לפיה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
162. **פרסומם והוכחתם של תחומי השטח הנתון לשליטה [תיקון: 1947]**
- (1) מושל מחוז יעשה אותו פרסום לתחומי השטח הנתון לשליטה, שיהיה עשוי לראותו מעשי או רצוי.
- (2) מתעוררת שאלה כלשהיא אם מקום כלשהוא הוא בתחומי גבולותיו של השטח הנתון לשליטה, תהיה תעודת אישור, שבה מיומר כי היא חתומה בידי מושל מחוז או בשמו, כי המקום הוא בתחומי אותם גבולות, ראייה מספקת לעובדה ההיא.

צבא הגנה לישראל
צו מס' 1407
צו בדבר הכרזה על ארגוני טרור

בתוקף סמכויותי כמפקד כוחות צה"ל באזור, ולאחר ששוכנעתי כי הדבר נחוץ לשם קיום בטחון האזור והסדר הציבורי, הנני מצווה בזאת לאמור:

1. **הכרזה על ארגון טרור**
מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להכריז על חבר אנשים המשתמש בפעולותיו במעשי אלימות העלולים לגרום למותו של אדם או לחבלתו, או באיומים במעשי-אלימות כאלה, כעל ארגון טרור.
2. **משמעות ההכרזה**
הוכרז חבר אנשים כארגון טרור, יחולו לגביו כל ההוראות הקבועות בדין ובתחיקת הבטחון באשר להתאחדות בלתי מותרת, כמשמעותה בתקנה 84 לתקנות ההגנה (שעת חרום), 1945.
3. **שמירת דינים**
אין בצו זה כדי לגרוע מכל דין או תחיקת בטחון, אלא להוסיף עליהם.
4. **תחילת תוקף**
תחילת תוקפו של צו זה ביום חתימתו.
5. **השם**
צו זה ייקרא: "צו בדבר הכרזה על ארגוני טרור (יהודה והשומרון) (מס' 1407), התשנ"ד-1994".

דני יתום,
מפקד כוחות צה"ל
באזור יהודה והשומרון

א' בניסן התשנ"ד
13 במרץ 1994

פורסם: קמז"מ 153 עמ' 1496

סגירת שטחים

צו מס' 34

צו בדבר שטחים סגורים (אזור הגדה המערבית) (מס' 34), תשכ"ז-1967

בתוקף סמכותי לפי סעיף 70 לצו בדבר הוראות בטחון, אני מצווה לאמור:

1. הכרזה על שטח סגור
 - א1. תנאי בדבר אגרה תיקון: צו מס' 240

קבע מפקד האזור, בהוראות שיתן מזמן לזמן, אגרה שתשולם לגבי היתר לענין צו זה, לא יהיה תוקף להיתר כאמור אלא לאחר תשלום האגרה.
 - ב1. נקודות מעבר בין האזור וישראל
 - א) ראש המנהל האזרחי רשאי לקבוע בהודעה נקודות מעבר לתושבי האזור, שאינם ישראלים, היוצאים מהאזור לישראל והנכנסים לאזור מישראל (להלן: "נקודות מעבר"), ואת ההסדרים שיחולו בנקודות המעבר.
 - ב) ניתנה הודעה לפי סעיף קטן (א), לא ייצא תושב האזור, שאינו ישראלי, מהאזור לישראל ולא ייכנס לאזור מישראל אלא דרך אחת מנקודות המעבר, והכל בהתאם לאמור בהודעה.
 - ג1. איסור מעבר מחוץ לנקודות המעבר
 - א) ניתנה הודעה לפי סעיף 1ב שלעיל, לא יוציא ישראלי ברכב מהאזור לישראל תושב האזור, שאינו ישראלי, ולא יכניסו לאזור מישראל, אלא דרך נקודות המעבר.
 - ב) האמור בסעיף זה, לא יחול על חייל, שוטר וכל מי שנמנה על כוחות הביטחון במסגרת מילוי תפקידם.
 - ג) בסעיף זה: "ישראלי" – תושב ישראל, מי שמקום מגוריו באזור והוא אזרח ישראלי או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, התש"י-1950, כפי תוקפו בישראל, וכן מי שאינו תושב האזור, ובידו אשרת כניסה בתוקף לישראל.
 - ד1. פטור תיקון: צו מס' 1576

ראש המנהל האזרחי רשאי לפטור אדם או סוגי בני אדם מתחולת הוראות סעיף זה, כולן או מקצתן.
2. ביטול צווים

הצו בדבר שטחים סגורים (אזור הגדה המערבית) (מס' 5) תשכ"ז-1967 והצו בדבר שטחים סגורים (אזור הגדה המערבית) (תיקון מס' 18), תשכ"ז-1967 - בטלים.
3. תחילת תוקף

תחילתו של צו זה מיום כ"ד בסיון תשכ"ז (2 ביולי 1967).
4. השם

צו זה ייקרא: "הצו בדבר שטחים סגורים (אזור הגדה המערבית) (מס' 34), תשכ"ז-1967".

עוזי נרקיס, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
באזור הגדה המערבית

כ"ד בסיון תשכ"ז
8 ביולי 1967

פורסם: קמצי"ם 2, עמ' 70
תיקונים: 1. צו מס' 240 (תיקון מס' 1) קמצי"ם 12, עמ' 485; תחילתו ביום 15.4.1968.
3. צו מס' 1576 (תיקון מס' 3) קמצי"ם 210, עמ' 4062; תחילתו ביום 15.12.2005.

צבא הגנה לישראל

צו בדבר שטחים סגורים (אזור הגדה המערבית) (מס' 34), תשכ"ז-1967

היתר כניסה כללי (מס' 5) (תושבים ישראלים ותושבי חוץ) (יהודה והשומרון), תש"ל-1970

בתוקף סמכותי כמפקד האזור, הנני מורה בזאת לאמור:

היתר כניסה כללי 1. (א) ניתן בזה היתר כניסה לאזור מישראל ויציאה מהאזור לישראל לכל אדם שמלאו לו 16 שנים ושהינו תושב ישראל או תושב חוץ השוהה בישראל כדין (להלן-"תושב חוץ") וזאת בכפיה לתנאי היתר זה.

(ב) תושב ישראל או תושב חוץ שלא מלאו לו 16 שנים יהיה רשאי להיכנס לאזור מישראל ולשהות בו ולצאת ממנו לישראל כל עוד הוא נמצא בלוויית אדם שכניסתו הותרה לפי סעיף קטן (א).

תנאים 2. להלן תנאי ההיתר:

(1) הכניסה אל האזור והיציאה ממנו יהיו דרך הכבישים הבאים בלבד:

(א) באר-שבע-דהריה;

(ב) ירושלים-בית לחם;

(ג) ירושלים-עזריה;

(ד) ירושלים-רמאללה;

(ה) שכס-קלקיליה;

(ו) שכס-טול-כרם;

(ז) מגידו-גינין;

(ח) לטרון-רמאללה;

(2) החל מיום 1 בספטמבר ועד ל-1 אפריל הכניסה לאזור והיציאה ממנו מותרת בין השעות 5.00 ל-17.00 בלבד;

(3) בשאר ימות השנה הכניסה לאזור והיציאה ממנו מותרת בין השעות 5.00 ל-19.00 בלבד;

(4) הכניסה אסורה למחנות פליטים, למוצבים, למחנות צבאיים ולשטחים שנסגרו בתוך האזור.

(5) תושב ישראל או תושב חוץ הנכנס לאזור ישא עמו אותה תעודה שהוא חייב לשאת על-פי דין בישראל;

(6) אין להעתיק את מקום המגורים לאזור באופן קבוע או ארעי אלא על-פי תעודת היתר אישית שניתנה על-ידי המפקד צבאי;

(7) שהיה באזור לצרכי ביקור בלבד לתקופה העולה על 48 שעות טעונה היתר מאת מפקד צבאי;

(8) אין להקים באזור מבנים, מאהל, חניון או מתקנים אחרים לצרכי שהיה באזור אלא על סמך תעודת היתר אישית שניתנה על-ידי

מפקד צבאי ובכפוף לכל הוראת דין או תחיקת בטחון ;

(9) למרות האמור בסעיפי משנה (2) ו-(3) רשאי מפקד צבאי להעניק רשיון כניסה לאזור או רשיון יציאה ממנו לגבי השעות 17.00 עד 5.00.

(א) היתר זה לא יחול על אדם שמפקד צבאי קבע בצו כי אין להותיר כניסתו לאזור. (ב) אדם שמפקד צבאי קבע כי אין להותיר את שהיתו באזור יהיה היתר זה בטל לגביו החל מהמועד בו קבע מפקד צבאי כאמור. (ג) היתר זה לא יחול על אדם שיציאתו מישראל הוגבלה מכוח צו שהוצא נגדו על-פי הדין החל בישראל.	3. 4. 5. 6. 7.	סייג לתחולה עבירות ביטול תחילת תוקף השם

רפאל ורדי, תת-אלוף
מפקד איזור יהודה והשומרון

כ"ו באייר תש"ל
1 במאי 1970
פורסם: קמצ"ם 25, עמ' 959

צבא הגנה לישראל
צו מס' 378
צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970
הכרזה בדבר סגירת שטח (איסור כניסה ושהייה) (ישראלים)
(אזור A)

בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור והתאם לסעיף 90 לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970, ויתר סמכויותי על פי כל דין ותחיקת בטחון, והואיל והנני סבור כי הדבר דרוש לשם בטחון האזור, קיום הממשל התקין והסדר הציבורי, הנני מכריז כי:

- הגדרות** 1. בהכרזה זו:
- "ישראלי" - תושב ישראל, מי שמקום מגוריו באזור והוא אזרח ישראלי או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, התש"י-1950, כפי תוקפו בישראל, וכן מי שאינו תושב האזור, ובידו אשרת כניסה בתוקף לישראל;
- "שטח" - אזור A כהגדרתו בצו בדבר פרשנות (יהודה והשומרון) (מס' 130), התשכ"ז-1967.
- סגירת שטח** 2. (א) השטח הוא שטח סגור.
(ב) לא ייכנס ישראלי לשטח הסגור ולא ישהה בו.
(ג) ישראלי שנמצא בשטח הסגור, חייב לצאת ממנו לאלתר.
- סייגים** 3. הכרזה זו לא תחול על:
- (א) חייל, שוטר וכל מי שנמנה על כוחות הבטחון במסגרת מילוי תפקידם;
(ב) מי שיינתן לו היתר בכתב לכך על ידי או על ידי מי שהוסמך לכך על ידי.
- תחילת תוקף** 4. (א) תחילת תוקפה של הכרזה זו ביום חתימתה.
(ב) על-אף האמור בסעיף קטן (א), יראו פעולות שנעשו על ידי חייל, שוטר או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך על ידי, והתואמת הוראות הכרזה זו, כאילו געשו מכוחה של הכרזה זו, ויהיו להם תוקף כאמור בהכרזה.

יצחק איתן, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
אזור יהודה והשומרון

ו' בתשרי תשס"א
3 באוקטובר 2000

פורסם: קמצי"ס 192, ע' 2954

צבא הגנה לישראל

צו מס' 378

צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 הכרזה בדבר סגירת שטח (ישובים ישראלים)

בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור ובהתאם לסעיף 90 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378) התש"ל-1970, ויתר סמכויותי על פי כל דין ותחיקת ביטחון, ובהיותי סבור כי הדבר נחוץ מטעמי ביטחון ולנוכח הנסיבות הביטחוניות המיוחדות השוררות באזור, הנני מכריז בזאת לאמור:

1. הגדרות. בהכרזה זו:

"תחום הישובים": תחומי המועצות המקומיות המנויות בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 892), התשמ"א-1981, תחומי הישובים המנויים בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), התשל"ט-1979, וכן אזורי התעשייה שבניהול ישראלים.

"ישראלים"-תושב ישראל, מי שמקום מגוריו באזור והוא אזרח ישראלי או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, התש"י-1950, כפי תוקפו בישראל, וכן מי שאינו תושב האזור, ובידו אשרת כניסה בתוקף לישראל.

2. סגירת הישובים (א) הנני מכריז בשאת כי תחום הישובים הינו שטח צבאי סגור (להלן: "שטח סגור")

(ב) לא ייכנס אדם לשטח הסגור ולא ישהה בו, אלא בהיתר מאת מפקד צבאי או מי מטעמו, ובהתאם לתנאי היתר כאמור.

(ג) היתר כאמור בסעיף קטן(ב) יכול שיהיה אישי, כללי, או היתר לסוגי בני אדם.

3. סייג לתחולה. הוראות הכרזה זו אינן חלות על ישראלים.

4. תחילת תוקף (א) תחילת תוקפה של הכרזה זו ביום חתימתה והיא תעמוד בתוקף עד למתן הוראה אחרת על ידי.

5. השם. הכרזה זו תיקרא: "הכרזה בדבר סגירת שטח (ישובים ישראלים) (יהודה והשומרון), התשס"ב-2002".

יצחק איתן, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
באזור יהודה והשומרון

כ"ו סיון התשס"ב
6 יוני 2002

פורסם: קמצי"ם 199, ע' 3154

צבא הגנה לישראל

צו מס' 378

צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970 הכרזה בדבר סגירת שטח (איסור כניסה ושהייה) (ישראלים) (אזור H-1)

בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור והתאם לסעיף 90 לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970, ויתר סמכויותי על פי כל דין ותחיקת בטחון, והואיל והנני סבור כי הדבר דרוש לשם בטחון האזור, קיום הממשל התקין והסדר הציבורי, הנני מכריז כי:

1. **הגדרות**

בהכרזה זו:

"ישראלי" - תושב ישראל, מי שמקום מגוריו באזור והוא אזרח ישראלי או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, התש"י-1950, כפי תוקפו בישראל מעת לעת, וכן מי שאינו תושב האזור, ובידו אשרת כניסה בתוקף לישראל;

"שטח" - אזור H-1 כמשמעותו בהסכם הביניים הישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה שנחת בווינגטון בין מדינת ישראל לבין אש"ף ביום ד' בתשרי התשנ"ו (28 בספטמבר 1995).
2. **סגירת שטח**

(א) השטח הוא שטח סגור.

(ב) לא ייכנס ישראלי לשטח הסגור ולא יישהה בו.

(ג) ישראלי שנמצא בשטח הסגור, חייב לצאת ממנו לאלתר.
3. **סייגים**

הכרזה זו לא תחול על:

(א) חייל, שוטר וכל מי שנמנה על כוחות הבטחון במסגרת מילוי תפקידם;

(ב) מי שיינתן לו היתר בכתב לכך על ידי או על ידי מי שהוסמך לכך על ידי.
4. **תחילת תוקף**

(א) תחילת תוקפה של הכרזה זו ביום חתימתה.

(ב) על-אף האמור בסעיף קטן (א), יראו פעולות שנעשו על ידי חייל, שוטר או רשות מוסמכת שנתמנתה לכך על ידי, והתואמת הוראות הכרזה זו, כאילו געשו מכוחה של הכרזה זו, ויהיו להם תוקף כאמור בהכרזה.

יצחק איתן, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
אזור יהודה והשומרון

ט' ניסן התשס"א
2 באפריל 2001

צבא הגנה לישראל
צו מס' 378
צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970
הכרזה בדבר סגירת שטח (איסור כניסה ושהייה) (ישראלים)
(אזורי B)

בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור והתאם לסעיף 90 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970, ויתר סמכויותי על פי כל דין ותחיקת ביטחון, והואיל והנני סבור כי הדבר דרוש לשם ביטחון האזור, קיום הממשל התקין והסדר הציבורי, הנני מכריז כי:

1. **הגדרות**
בהכרזה זו:
"ישראלי" – תושב ישראל, מי שמקום מגוריו באזור והוא אזרח ישראלי או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, התש"י-1950, כפי תוקפו בישראל, וכן מי שאינו תושב האזור, ובידו אשרת כניסה בתוקף לישראל; "שטח" – שטחי הכפרים פרעון, ארתח, שוויכה, יעבד, זבדה, קפין וברדלה המצויים בתוך אזור B, והכל כמתוחם במפות המצורפות לצו זה.
2. **סגירת שטח**
(א) השטח הוא שטח סגור.
(ב) לא ייכנס ישראלי לשטח הסגור ולא ישהה בו.
3. **הפקדה**
הצו והמפות יופקדו לעיונו של כל מעוניין בשעות העבודה הרגילות במקומות הבאים:
(א) מינהלות התיאום והקישור טול כרם וג'נין.
(ב) משרד היועץ המשפטי לאזור יהודה והשומרון.
4. **סייגים**
הכרזה זו לא תחול על:
(א) חייל, שוטר וכל מי שנמנה על כוחות הביטחון במסגרת מילוי תפקידם;
(ב) מי שיינתן לו היתר בכתב לכך על ידי או על ידי מי שיוסמך לכך על ידי.
5. **תחילת תוקף**
תחילת תוקפה של הכרזה זו ביום כ"ו בכסלו (21 בדצמבר 2003).

משה קפלינסקי, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
אזור יהודה והשומרון

ט"ז בכסלו התשס"ד
11 בדצמבר 2003

צבא הגנה לישראל

צו מס' 378

צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970 הכרזה בדבר סגירת שטח (איסור כניסה ושהייה) (ישראלים) (אזורי B) (ג'למה)

בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור והתאם לסעיף 90 לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970, ויתר סמכויותי על פי כל דין ותחיקת בטחון, והואיל והנני סבור כי הדבר דרוש לשם בטחון האזור, קיום הממשל התקין והסדר הציבורי, הנני מכריז כי:

1. **הגדרות** בהכרזה זו:
 - "ישראלי" - תושב ישראל, מי שמקום מגוריו באזור והוא אזרח ישראלי או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, התש"י-1950, כפי תוקפו בישראל, וכן מי שאינו תושב האזור, ובידו אשרת כניסה בתוקף לישראל;
 - "שטח" - שטח הכפר ג'למה, המצוי בתוך אזור B, והכל כמתוחם במפה המצורפת לצו זה.
2. **סגירת שטח** (א) השטח הוא שטח סגור.
 (ב) לא ייכנס ישראלי לשטח הסגור ולא ישהה בו.
3. **הפקדה** הצו והמפות יופקדו לעיונו של כל מעוניין בשעות העבודה הרגילות במקומות הבאים:
 - (א) מינהלות התיאום והקישור ג'נין.
 - (ב) משרד היועץ המשפטי לאזור יהודה והשומרון.
4. **סייגים** הכרזה זו לא תחול על:
 - (א) חייל, שוטר וכל מי שנמנה על כוחות הבטחון במסגרת מילוי תפקידים;
 - (ב) מי שיינתן לו היתר בכתב לכך על ידי או על ידי מי שיוסמך לכך על ידי.
5. **תחילת תוקף** תחילת תוקפה של הכרזה זו ביום כ"ד בטבת (18 בינואר 2004)

משה קפלינסקי, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
אזור יהודה והשומרון

י"ז בטבת התשס"ד
11 בינואר 2004

צבא הגנה לישראל

צו מס' 378

**צו בדבר הוראות ביטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), תש"ל-1970
הכרזה בדבר סגירת שטח (איסור כניסה ושהייה) (ישראלים)
(אזורי B) (עין אל בידה)**

בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור והתאם לסעיף 90 לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה והשומרון) (מס' 378), התש"ל-1970, ויתר סמכויותי על פי כל דין ותחיקת בטחון, והואיל והנני סבור כי הדבר דרוש לשם בטחון האזור, קיום הממשל התקין והסדר הציבורי, הנני מכריז כי:

1. **הגדרות**

בהכרזה זו:

"ישראל" – תושב ישראל, מי שמקום מגוריו באזור והוא אזרח ישראלי או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, התש"י-1950, כפי תוקפו בישראל, וכן מי שאינו תושב האזור, ובידו אשרת כניסה בתוקף לישראל; "שטח" – שטח הכפר עין אל בידה, וציר הגישה לכפר, והכל כמתוחם במפה המצורפת לצו זה.
2. **סגירת שטח**

(א) השטח הוא שטח סגור.

(ב) לא ייכנס ישראלי לשטח הסגור ולא ישהה בו.
3. **הפקדה**

הצו והמפות יופקדו לעיונו של כל מעוניין בשעות העבודה הרגילות במקומות הבאים:

(א) מינהלות התיאום והקישור יריחו.

(ב) משרד היועץ המשפטי לאזור יהודה והשומרון.
4. **סייגים**

הכרזה זו לא תחול על:

(א) חייל, שוטר וכל מי שנמנה על כוחות הבטחון במסגרת מילוי תפקידים;

(ב) מי שיינתן לו היתר בכתב לכך על ידי או על ידי מי שיוסמך לכך על ידי.
5. **תחילת תוקף**

תחילת תוקפה של הכרזה זו ביום ז' באב (25 ביולי 2004)

משה קפלינסקי, אלוף
מפקד כוחות צה"ל
אזור יהודה והשומרון

ב' 20 באב התשס"ד
ביולי 2004

צבא הגנה לישראל צו מס' 1565 צו בדבר יישום תוכנית ההתנתקות

בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור, הנני מצווה בזאת לאמור:

הגדרות 1. בצו זה -

"ההסתדרות הציונית העולמית" - כמשמעותה בחוק מעמדן של ההסתדרות הציונית העולמית ושל הסוכנות היהודית לארץ ישראל, תשי"ג – 1952, כפי תוקפו בישראל מעת לעת.

"החוק" - חוק יישום תוכנית ההתנתקות, התשס"ה - 2005, כפי תוקפו בישראל מעת לעת.

"המינהלה" - המינהלה הפועלת בהתאם להוראות סעיף 4 לחוק יישום תוכנית ההתנתקות.

"הממונה" - מי שמונה על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור כממונה על הרכוש הממשלתי והנטוש מכוח הצו בדבר רכוש ממשלתי (יהודה והשומרון) (מס' 59), תשכ"ז - 1967 ומכוח הצו בדבר נכסים נטושים (רכוש הפרט) (יהודה והשומרון) (מס' 58), תשכ"ז-1967.

"ועד מקומי" - כהגדרתו בתקנון המועצות האזוריות (יהודה והשומרון), תשל"ט - 1979.

"חברה ממשלתית" - כהגדרתה בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה - 1975, כפי תוקפו בישראל מעת לעת.

"יום הגבלת הכניסה" - היום שנקבע כיום הגבלת הכניסה לשטח מפונה בהתאם לצו של ראש ממשלת ישראל שהוצא לפי סעיף 22(ב) לחוק.

"יום הפינוי" - היום שנקבע כיום הגבלת הכניסה לשטח מפונה בהתאם לצו של ראש ממשלת ישראל שהוצא לפי סעיף 22(א) לחוק.

"יישוב מפונה" - הישובים גנים, כדים, שא-נור וחומש, המנויים בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), התשל"ט - 1979.

"ישראלי" - אדם הרשום במרשם האוכלוסין לפי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה - 1965, כפי תוקפו בישראל מעת לעת; לעניין סעיפים 2 - 6 ו-9 לצו זה, לרבות מי שניתן לו רישיון ישיבה בישראל לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952, כפי תוקפו בישראל מעת לעת.

"כלי רכב ציבורי"; "כלי רכב מסחרי" - כמשמעותם בצו בדבר תעבורה (יהודה ושומרון) (מס' 1310), תשנ"ב - 1992, הרשומים בישראל.

"מועצה אזורית" - כהגדרתה בצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), התשל"ט - 1979.

"מועצה דתית" - כהגדרתה בצו בדבר שירותי דת (יהודה והשומרון) (מס' 807), תש"ס-1979.

"שטח מפונה" - שטח בצפון השומרון כמפורט במפה שבתוספת לצו יישום תוכנית ההתנתקות (צפון השומרון), התשס"ה - 2005.

"תאגיד ישראלי" - כהגדרתו בסעיף 2 לחוק.

א. החל ביום הגבלת הכניסה ועד ליום הפינוי חל איסור על כניסה של ישראלי לשטח מפונה ועל שהייתו בו. ב. על אף האמור בסעיף קטן (א), תותר כניסה לשטח מפונה ושהייה בו של ישראלי שמקום מגוריו הקבוע הוא בשטח מפונה, בכפוף להצגת תיעוד מזהה, בהתאם להוראות שייקבעו מכוח צו זה. ג. מפקד כוחות צה"ל באזור וכן מי שהוסמך לכך על ידו רשאי להתיר כניסה של ישראלי לשטח המפונה או שהייתו בו, בתקופה האמורה בסעיף קטן (א), למי שמקום עבודתו או עסקו הוא בשטח מפונה, לספקי שירותים חיוניים, למי שנוכחותם בשטח המפונה נחוצה לרבות לצרכי הפינוי, ולאחרים שנוכחותם בשטח המפונה לא תפריע לפינוי, בהיתר אישי או בהיתר כללי, וכן להתנותם בתנאים. ד. האמור בסעיף קטן (א) לא יחול על חייל, שוטר או חבר שירותי הצלה, שכניסתו לשטח מפונה או שהייתו בו היא לצורך מילוי תפקידו. לעניין סעיף זה "שירותי הצלה" – שירותי כבאות ומגן דוד אדום.	2.	איסור כניסה ושהייה בשטח מפונה החל ביום הגבלת הכניסה
א. החל ביום הפינוי חל איסור על כניסה של ישראלי לשטח המפונה ועל שהייתו בו. ב. מפקד כוחות צה"ל באזור וכן מי שהוסמך לכך על ידו רשאי להתיר כניסה של ישראלי לשטח המפונה או שהייתו בו, בתקופה האמורה בסעיף קטן (א), בהיתר אישי או בהיתר כללי, וכן להתנותם בתנאים. ג. האמור בסעיף קטן (א) לא יחול על חייל או שוטר, שכניסתו לשטח מפונה או שהייתו בו היא לצורך מילוי תפקידו.	3.	איסור כניסה ושהייה בשטח מפונה החל ביום הפינוי
הוראות סעיפים 2 ו-3, וכן הוראות והיתרים שניתנו מכוחם, גוברים על כל היתר אישי או כללי המתיר כניסה או שהייה של ישראלי בשטח מפונה, למעט אם נקבע אחרת בהיתר האמור באופן מפורש.	4.	כוחם של היתרים
א. ישראלי, המבקש להכניס לשטח המפונה כלי רכב מסחרי או כלי רכב ציבורי, נדרש לקבל לכך היתר מאת מפקד כוחות צה"ל באזור או ממי שהוסמך לכך על ידו. ב. האמור בסעיף קטן (א) לא יחול על חייל או שוטר, המכניס לשטח מפונה כלי רכב לצורך מילוי תפקידו.	5.	כניסה עם כלי רכב מסחרי או ציבורי

6. **הוצאה משטח מפונה**
 הפר אדם את הוראות סעיפים 2 או 3 או הפר תנאי מתנאי ההיתר שניתן לו לפי הסעיפים האמורים, יהיו כל חייל או שוטר רשאים לפעול להוצאתו אל מחוץ לשטח מפונה, ורשאים הם להשתמש בכוח סביר לשם כך.
7. **ביטול זכויות לגבי מקרקעין בשטח מפונה**
 א. זכות מכל סוג שהוא של ישראלי, תאגיד ישראלי, מועצה אזורית, מועצה דתית, ועד מקומי, חברה ממשלתית או ההסתדרות הציונית העולמית, לגבי מקרקעין בשטח מפונה המנוהלים על ידי הממונה, אשר נתגבשה לאחר היום הקובע, בטלה החל מיום הפינוי; נקבע בחוק או בהסכם שנעשה מכוחו לגבי זכות כאמור מועד ביטול אחר המוקדם ליום הפינוי, יחול מועד זה.
 לעניין סעיף קטן זה "היום הקובע" - כהגדרתו בצו בדבר פרשנות (אזור יהודה והשומרון) (מס' 130), תשכ"ז - 1967.
 לעניין סעיף קטן זה "מקרקעין" - לרבות מקרקעין שחל עליהם הצו בדבר רישום עסקות במקרקעין מסוימים (יהודה והשומרון) (מס' 569), תשל"ה - 1974.
 ב. כל הסכם שעניינו זכות לגבי מקרקעין, מכל סוג שהוא, בשטח מפונה, בין ישראלי או גוף כאמור בסעיף קטן (א) לבין הממונה או מי מטעמו, בטל החל מיום הפינוי אם לא בוטל קודם לכן בהסכם בין הצדדים.
 ג. ביטול זכויות כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) לא יחויב במס, אגרה או תשלום אחר, אם נקבעו כאלה בדין או בתחיקת הביטחון.
8. **מסירת מקרקעין**
 המחזיק במקרקעין בשטח מפונה שהזכות בהם בטלה כאמור בסעיף 7, חייב למסור את החזקה במקרקעין לממונה, באמצעות המינהלה, ביום שבו בטלה הזכות לפי סעיף 7, או ביום עזיבתו של המחזיק במקרקעין את השטח המפונה, לפי המוקדם.
9. **מיטלטלין הנמצאים בשטח מפונה לאחר יום הפינוי**
 א. נמצאו מיטלטלין הנחזים כמיטלטלין שהיו בהחזקתו של ישראלי או של תאגיד ישראלי בשטח המפונה לאחר יום הפינוי, יהיה רשאי כל אדם אשר הוסמך לכך על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור לפנותם אל מחוץ לשטח המפונה.
 ב. בנוסף לאמור בסעיף-קטן (א) רשאי כל חייל או שוטר לנקוט בכל פעולה כלפי מיטלטלין כאמור בסעיף-קטן (א) אם יש בהם כדי להפריע לפעולות כוחות הביטחון או להפריע לסדר הציבורי.
10. **חדילת פעילותם של הוועדים המקומיים**
 א. ביום הפינוי של ישוב מפונה יחדל לפעול, לכל דבר ועניין, הוועד המקומי של אותו ישוב.

- ב. על אף האמור בסעיף-קטן (א), ניתן להורות על חדילת פעילותו של ועד מקומי של יישוב מפונה במועד מוקדם יותר, כפי שייקבע על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור או מי מטעמו.
- ג. חדל לפעול הוועד המקומי של יישוב מפונה, ינהגו בנכסיו ובחובותיו בהתאם להוראות פרק ז' לחוק.
- ד. אין בהוראות סעיף זה כדי לפגוע בסמכויות הנתונות לממונה ולמפקד כוחות צה"ל באזור מכוח הצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), תשל"ט - 1979 ומכוח תקנון המועצות האזוריות (יהודה והשומרון), תשל"ט - 1979; בסעיף זה, "הממונה" - מי שנתמנה על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור להיות הממונה מכוח תקנון המועצות האזוריות (יהודה והשומרון), תשל"ט - 1979.
11. **העתקת קברים משטח מפונה**
- א. מפקד כוחות צה"ל באזור רשאי להורות על העתקת קברים של ישראלים הנמצאים בשטח מפונה; העתקה והבאה לקבורה מחודשת מחוץ לשטח המפונה תעשה בתיאום, ככל הניתן, עם משפחת הנפטר.
- ב. הוראה שניתנה מכוח סעיף קטן (א) גוברת על כל הוראה אחרת בדין או בתחיקת ביטחון.
12. **פרסום**
- הוראות מכוח צו זה יפורסמו בדרך שתיקבע על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור.
13. **שמירת דינים**
- א. אין בהוראות צו זה כדי לפגוע בתוקפם של כל דין או תחיקת ביטחון החלים בשטח מפונה.
- ב. למען הסר ספק, אין בהוראות צו זה כדי לפגוע בכל סמכות הנתונה לחייל או שוטר לפעול כלפי אדם או רכוש לפי כל דין ותחיקת ביטחון, לרבות סמכות מפקד צבאי מכוח סעיף 318 לצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), תש"ע-2009, וכן סמכות לקבוע הוראות בדבר הסדרת הכניסה לאזור ולשטח מפונה.
14. **תחילת תוקף**
- תחילת תוקפו של צו זה ביום חתימתו.
15. **השם**
- צו זה ייקרא "צו בדבר יישום תוכנית ההתנתקות (יהודה והשומרון) (מס' 1565), התשס"ה - 2005".

יאיר נוה,
אלוף
מפקד כוחות צה"ל
באזור יהודה והשומרון

ו' בתמוז התשס"ה
13 ביולי 2005